

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

1911

2

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

The image shows a dark, textured surface with a repeating pattern of the text "STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES" in a light, serif font. The text is arranged in horizontal bands across the surface. The pattern is slightly blurred and has a vintage, worn appearance. The background is a dark, mottled brown or black color. The text is repeated multiple times, creating a dense, rhythmic pattern. The font is a classic serif typeface, likely Times New Roman or similar. The overall effect is that of a book cover or endpaper from a mid-20th-century publication.

HOMERI CARMINA.

CUM PROLEGOMENIS ET ANNOTATIONE CRITICA

TERTIUM EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA.

I.

ILIAS.

PARS ALTERA. Carm. XIII—XXIV.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MCMVII.

Apud A. W. SIJTHOFF Lugduni Batavorum (Leiden) prodierunt:

Codices Graeci et Latini photographice depicti duce SCATONE DE VRIES Bibliothecae Universitatis Leidensis Praefecto.

Tom. I. Vetus Testamentum Graece. Codicis Sarraviani-Colbertini quae supersunt in Bibliothecis Leidensi, Parisiensi, Petropolitana phototypice edita. Praefatus est HENRICUS OMONT.....	ligat. f	96.—
„ II. Codex Bernensis 363. Horatii carmina, Ovidii Met., fragm. Servii et aliorum opera grammatica, S. Augustini de dial. et de rhetor., Bedae Hist. Brit. I, cet. cet. continens. Praefatus est HERMANUS HAGEN.....	ligat.	„ 120.—
„ III—IV. PLATO. Codex Oxoniensis Clarkianus 39. Praefatus est THOM. W. ALLEN. Partes II	ligat.	„ 240.—
„ V. PLAUTUS. Codex Heidelbergensis 1613 Palatinus C. Praefatus est CAROLUS ZANGEMEISTER	ligat.	„ 135.—
„ VI. HOMERI ILIAS. Codex Venetus A, Marcianus 454. Praefatus est DOM. COMPARETTI	ligat.	„ 186.—
„ VII. TACITUS. Codex Laurentianus Mediceus 68 I 68 II. Praefatus est ENRICO ROSTAGNO. Partes II, ...	ligat.	„ 186.—
„ VIII. TERENCEIUS. Codex Ambrosianus H. 75 inf. Praefatus est E. BETHR	ligat.	„ 120.—
„ IX. ARISTOPHANES. Codex Ravennas 137, 4, A. Praefatus est J. VAN LEEUWEN J.f.....	ligat.	„ 135.—
„ X. DIOSCURIDES. Codex Vindobonensis Med. Gr. I. Praefati sunt A. DE PREMIERSTEIN, C. WESSELY, J. MANTUANI. Partes II	ligat.	„ 366.—
De codicis Dioscuridei Vind. Med. Gr. I historia etc. scripserunt A. DE PREMIERSTEIN, C. WESSELY, J. MANTUANI (accedunt tabulae III)....		„ 10.—
Supplementum I. Hieronymi Chronicorum codicis Floriacensis fragmenta. Praefatus est L. TRAUBE.....		„ 13.20
Supplementum II. Les Miniatures du Psautier de Saint Louis. Avec une préface de H. OMONT.....		„ 9.60
Supplementum III. Der illustrierte Lateinische Aesop. Mit Einleitung und Beschreibung von G. THIELE.....		„ 19.80
Prof. J. van Leeuwen J.f. et Dr. M. B. Mendes da Costa, Homeri Carmina cum prolégomenis et annotatione critica.		
Iliadis Pars I. (Accedunt tabulae quinque). Editio tertia.....		„ 1.60
Pars II. Editio tertia.....		„ 1.60
Iliadis editio minor. Pars I..		„ 1.30
Pars II.		„ 1.30
Odyssea. Editio secunda. Partes II... ..		„ 3.—
Het taaleigen der Homerische Gedichten. 4e druk		„ 1.80
Attische Vormleer. 6e druk		„ 2.20
Dr. M. B. Mendes da Costa, Index etymologicus dictionis Homericae.		„ 5.90

Homerus

ILIAS.

CUM PROLEGOMENIS ET ANNOTATIONE CRITICA

TERTIUM EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA.

PARS ALTERA.

Rhapsodiae XIII—XXIV.

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MCMVII

PA4019

A2

1956

v.2

μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

- N   Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῶς τε καὶ Ἑκτορα νηὺς' ἐπέλασσε,
 τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῆισι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ διζύν   2^b = ϑ 529
 νωλεμέωσ, αὐτὸς δὲ πάλιν ἔτρεπεν ὅσσε φαιινώ,   3^b = Φ 415
 νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηϊκῶν καθορώμενος αἶαν
 5   Μυσῶν τ' ἀγχιμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν
 γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 εἰς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτ' ἔτρεπεν ὅσσε φαιινώ·
 οὐ γὰρ ὃ γ' ἀθανάτων τιν' ἐξέλετο φόν κατα θυμὸν   8^b = ψ 845
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Λαναοῖσι.   9 of. θ 11
 10   οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων·
 καὶ γὰρ ὃ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
 ὑψόθ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὕληϊσσης
 Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
 φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 15   ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐξ ἁλὸς ἔξετ' ἰών, ἐλάτρε δ' Ἀχαιοὺς
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.   16 = 853
 αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβᾶς· τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη   18^a = ρ 27
 ποσσὶν ὅπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
 20   τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτατον ἔκετο τέκμων,
 Αἰγᾶς, ἔνθα τέ φοι κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνῃς   21 of. ε 381

2. παρὰ] παρὶ Zen. Aristoph., Ar. fortasse utrumque, πρόσ l. a. in T.

— ἐχέμεν] ἐχόμεν Zen. (ἐχίμην? Ribbeck).

5. ἀγχιμάχων H²] ἀγγυμάχων Ω (item II 248, 272 P 165).

6. δικαιοτάτων] sjo Ar., -των τ' olim quidam [pro nomine proprio habentes vocem Ἀγανῶν, voces autem ἱππημολγῶν et ἀβίων pro adiectivis].

8. ὃ γ'] H² Aristoph.

9. ἀρηξέμεν(?) Δ] -γίμεν pap. 782 C D T (of. B 436).

10. ἀλαοσκοπιήν] ἀλαδσ σκοπιήν Δ² (cf. K 515).

12. ἀκροτάτης κορυφῆς] -τηςσ -φῆς Aristoph. (of. A 56 et § 57).

— Σάμου] Σάου l. a. ant. (of. Archil. fr. 6 CIG. 2058 A²⁴).

12^b—15^a et 21—38 postmodo inserti videntur (vs. 18—38 damnat Schoemann 19^b—38^a Grashof). Incredibili enim ambage uti dicitur Neptunus ut Troiam et ad ipsum proelium perveniat Samothrace (ubi quid agebat? cf. θ 440); neque rediens (O 219) bigis utitur. Nempe priscus poeta cogitabat Neptunum Olympi incolam γαιήφορον, cuius sub ingressu tremunt saxa et nemora, recentior deum *marinum* per aequora vectum.

18. Apud Long. de subl. 9, 8 add.: καὶ κορυφαὶ Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν (= Y 60).

21. τί Strab. 886] δι Ω. Cf. θ 48.

- χρύσεια μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτά τ' αἰεὶ.
 ἔνθ' ἔλθων ὑπ' ὄχεσφι 'τιτύσκετο χαλκόποδ' ἔππω 28^b-26 = Θ 41
 ὠκυπέτα, χρυσέηνισι γειθείηνισιν κομάοντε, sqq.
- 25 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῦ, 'γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην ἐύτυκτον, ἐροῦ δ' ἐπεβήσето δίφρου,
 'βῆ δ' ἑλάειν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνόησε γνάκτα,
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
- 80 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε 'διαίνετο χάλκεος ἄξων
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐύσκαρθμοι 'φέρον ἔπποι.
 ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθύηνος βένθεσι λίμνησ,
 μεσσαγυὸς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης 83 of. Ω 78, 753
 ἔνθ' ἔππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 34^a = E 368
 35 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον 'βάλεν εἶδαρ 35 of. E 369
 ἔδμεναι, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας, 35^a = Θ 50
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτὶ μένοιεν 37 = ς 275
 νοστήσαντα γνάκτα. ὃ δ' εἰς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δὲ φλογὶ γῆσοι ἀφολλέες ἦν θυέλλῃ
- 40 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40 of. 80
 ἄβρομοι ἀρίσταχοι 'γέλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖκόχοσ ἐνοσίγαιος
 Ἀργεῖους ὥτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
- 45 φεισάμενος Κάλχαντι δέμασ καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45 of. P 555 X 227
 Αἶαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ 46 = Π 555
 „Αἶαντε, σφῶ μὲν τε σάώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆσ μνησαμένω μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλῃ μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δέδρα χεῖρας ἀάπτους
- 50 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ, 50 of. 87
 ἔξουσιν γὰρ πάντας ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί·

22. ἄφθιτά τ' Knight] ἀφθιτα Ω, ἀφθιτον Bentley.

27. αὐτοῦ] αὐτῷ l. a. ant.

28. ἠγνόησε] -σαν Ar. G. Cf. A 724.

29. γηθοσύνη Ar.] -νη Aristoph. Herodian. A (ut Φ 390, cuius alia est ratio). Cf. λ 540.

39. ἦ] ἦδ pap. Par. G L (cf. E 162).

42. αὐτόθι pap. Par. A C T] -φι D (cf. M 302).

— ἀρίστους C] Ἀχαιοὺς pap. 732 A D T.

47. τε] κα pap. Par. D T.

51. ἔξουσιν] στήσουσιν Aristoph. (ut A 820 N 151 = 100). Cf. Y 27.

— πάντας] -τας D T.

- τῆι δὲ δὴ αἰνότατον περιδέδξα μὴ τι πάθωμεν,
 ἥι ρ' ὁ γε λυσσώδης φλογὶ φείκελος ἡγεμονεύει,
 "Εκταρ, ὃς Διδος εὖχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
- 55 σφῶϊν δ' ὠδὲ θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσῃε,
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν' ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσυμένον περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει."
- ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιόχορος ἐνοσίχθιος 59^a = Ω 247
- 60 ἀμφοτέρω κεκοπῶς ἔπλησεν μένεος κρατεροῖο,
 γυνῆ δ' ἔθθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε. 61 = E 122
 αὐτὸς δ', ὥς θ' ἱρηξ ὠκύπτερος ὥρτο πέτεσθαι,
 ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
 δρμήσῃ πεδίῳ διωκέμεν' ὄρνενον ἄλλο,
- 65 ὥς ἀπὸ τῶν ἥϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 „Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἷ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 μάντι φειδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,...
- 70 οὐδ' ὁ γε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστῆς·
 ἔχνεα γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν
 ῥεῖ' ἔγνω ἀπιόντος, ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 μᾶλλον ἐφορμάεται πολεμιζέμεν' ἡδὲ μάχεσθαι,
- 75 μαιμάουσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθε." 75^b cf. E 122
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἅαπτοι
 μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὥρορε, νέρθε δὲ ποσσὶ 78^c H 212

53. ὁ γε] ὁ γ' (vel ὁδ') δ Ω.
 — λυσσώδης] λυσσητήρ Menrad (ut Θ 299;
 cf. γ 194).

57. ἐσσυμένον . . . ἐρωήσαιτ' - νος . . . - σαι'
 vChrist, ceteris enim locis (B 179 al.) in-
 transitivum esse medium.

58. καὶ . . . ἐγείρει] κίν . . . ἐγείρει A³ O.

60. κεκοπῶς] sic et κεκοπῶς Ar., κεκοπῶν
 libri Obias et Antimachi. Cf. σ 385 et
 § 157 sq.

63. περιμήκεος ἀρθεῖς] περιμήκεος ἀρθεῖς
 Menrad, περὶμήκεος ἀρθεῖς Hartman. Cf.

§ 256 et s 393; adiectivum abundat neque
 aptum est rapti.

64. δρμήσῃ] οἰμήσῃ Agar (ut X 139, 308).

71. ἔχνεα] ἔχνια Ar. Ω, ἔχματα Zen. Ari-
 stoph., ἔθματα olim alii (propter sequens
 κνημῶν). Extat ἔχνη sive ἔχνη(α) τ 436 h.
 Merc. 76, ἔχνησι ρ 317, ἔχνια pluralis vitio
 natus in codd. redit Σ 321 Ψ 764 β 406
 γ 30 s 193 η 38 h. Merc. 218, 220, 342, 351.

77. νῶν] δὴ pap. 732.

78. μαιμῶσιν, καὶ μοι] *μαιμάουσι, ἐν δὲ? Cf.
 vs. 75 et γ 93; μαιμάουσι, μένος δὲ μοι Fick.

ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινάω δὲ καὶ οἶος

80 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμωτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“

80 cf. 40

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον

χάρμῃ γηθόσσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·

τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήκορος ὥρσεν Ἀχαιοὺς,

οἱ παρὰ νηυσὶ θεοῖσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.

84^b cf. K 575

85 τῶν δ' ἅμα τ' ἀργαλέωι καμάτῳ φίλα γυνὶ ἐλέλυντο,

85^b cf. H 6

καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισι

Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν δμῳι.

87 cf. 50

τοὺς οἱ γ' εἰσοράοντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυ' ἔλειβον,

οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κατοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων

89 cf. O 700

90 ῥεῖα μετισάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας.

90 cf. P 285

Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λαίρτον ἤλθε κελεύων

Πηνελόεον θ' ἥρωα θοάοντά τε Διῆπυρόν τε

92^b-94=478 sqq.

Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς

τοὺς δ' γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

94 = P 219 cf.

95 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι! ὅμιν ἐγὼ γε

95^a = E 787

μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἡμάς·

εἰ δ' ὅμεις πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,

νῦν δὴ φείδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι.

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι,

100 δφεινόν, ὃ τ' οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,

99 = O 286 r 344

Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἔμεναι νέας, οἱ τὸ πάρος περ

Φ 54 h. Merc.

φυζακινῆϊς ἐλάφοισι ἔρροίκεσαν, αἷ τε καθ' ὕλην

219 cf. τ 36

θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἦτα πέλονται

αὐτῶς ἡλάσκουσαι ἀνάγκιδες, οὐδ' ἐνὶ χάρμῃ·

105 ὧς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν

105^b = Z 502

μιμνέμεν' οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἦ βαιόν.

νῦν δὲ ἑκάς πόλιος κολίμῳ ἐπὶ νηυσὶ μάχονται

107 = E 791

90. ῥεῖα μετισάμενος] ῥεῖα μετρισάμενος Ω, *ῥεῖ' ἐπ' ῥεῖσάμενος (item P 285)? Cf. § 201.

92. Πηνελόεον Aristoph.] -λεων Ω. Cf. § 62 et B 494.

95—124. Dnae recensiones permixtae videntur; antiquiorem versum 95—98 et 108—115, alteram 99—107 et 116—124 complexam suspicatur Leaf. Vox ὦ πόποι orationis initio collocari solet; in media oratione

non nisi h. l. I. Σ 49 P 171 (?) v 209 invenitur.

100. ὃ τ' οὐ] ὃ οὐ Ω, δ μὴ Heyne (cf. B 302).

103. παρδαλίων] sic Ar., πορδ. A (cf. P 20 Φ 578 δ 457).

104. *ἐνὶ χάρμῃ] ἐπὶ χάρμῃ(ι). Cf. vs. 82 et A 55. Dissimiles sunt A 515 ξ 92 π 315, ubi ἐπὶ ἀδελ' = οὐδ' αἰ'.

107. δὲ (ς) ἐκάς Zen. Aristoph.] δ' ἑκατέρω Ar. Ω; cf. E 791.

- ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνηφι τε λαῶν,
οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν' οὐκ ἐθέλουσι
110 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἵτιός ἐστι
ἦρωσ Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
οὔνεκ' ἄρ' ἡτίμασσε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἡμᾶς γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
115 ἀλλ' ἀκρωμέθα θᾶσσον' ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
ῥμες δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἑόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδέ κ' ἐγὼ γε
ἀνδρὶ μαχессαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
λυγρὸς ἐών· ῥμιν δὲ νεμεσσάομαι περὶ κῆρι.
120 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον
τῆιδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε γέλαστος
αἰδῶα καὶ νέμεσιν! δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρε.
Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοῶν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.
125 ὅς ῥα κελευτιάων γαίκοχος ὥρσεν Ἀχαιοῦς.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἶαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ὅς οὐτ' ἄρ' κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἷ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἔκτορα δῖον ἔμιμνον,
130 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθειλύνων.
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυθ', ἀνέρα δ' ἀνήρ,
'ψαῦον δ' ἐπτόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοις
νευόντων· ὅς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειᾶν ἀπὸ χειρῶν
135 σείομεν' οἷ δ' ἰθὺς 'φρόνεον, 'μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προέκυψαν ἀφολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ

112 = A 102

115^b cf. O 208116^b = A 234121^b eq.^a cf. O 561122^b = O 400 cf.
P 384

124 cf. M 291

[eq.
127 eq. cf. P 398
127^b cf. A 539131-133 = II 215
sqg.134^b = A 553

136 = O 306 P 262

108. μεθημοσύνηφι § 46] μεθημοσύνησι. Cf. va. 121.

113. ἄρ' ἡτίμασσε (-μης) Brandreth] ἀπητίμησε. Cf. H 140 A 7. N 461 Ω 607 et § 144. Compositio ἀπητιμασμένη utitur Aesch. Eum. 95.

115. τοι] sic et te Ag.

118. μεθείη] μεθ(ε)λει A O T (cf. Γ 221).

124. μακρὸν ὄχηα] *μακρὸς ὄχης (item M 291 N 124)? Cf. M 455, 460 Φ 537 Ω 446 (φ 47 ω 166).

127. ἄρ' Brandreth] ἄν. Cf. P 658 et A 187.

131. κόρυθ' § 66] κόρυς. Cf. II 215.

134. ἐπτύσσοντο] ἐπτεύοντο Naber (cf. A 553).

— ἀπὸ] ὑπὸ vHerwerden (cf. Γ 128).

- ἀντικρὺ μεμαώς, φολοότροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὃν τε κατὰ στεφάνῃς ποταμὸς χειμάρροος ᾤσῃ,
 ῥήξας ἀσπέντωι ὄμβρῳι ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
- 140 ὕψι δ' ἀναθρῶϊσκων πέτεται, κτυπείει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 ὕλῃ, ὃ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ἥος ἱκνῆται 141^a cf. v 86
 ρισόπεδον, τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσυμένως περ.
 ὥς Ἐκτωρ τῆος μὲν ἀπέλλει μέγχι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
- 145 κτείνων, ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆϊς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
 'στῆ ῥα μάλ' ἐγγριμφθίς· οἷ δ' ἀντίοι υἱὸς Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι 147=O 278 P 731
 ὥσαν ἀπὸ σφείων, ὃ δὲ χάσσάμενος 'πελεμύχθῃ, cf. Ξ 26 ω 527
 ἥυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς 148=A 535
 149=M 439
- 150 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
 παρμένει· οὐ τοι δειρὸν ἐμὲ σήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες, 150=Θ 173
 ἀλλ', ὀίω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτέον με
 ὄρσε θεῶν ὅχ' ἄριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρως.“
- 155 ὥς φειπὼν ὤτρυνε μένος θυμὸν τε ρεκάστου. 155=E 470
 Αἰήφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει 156^b=A 296
 Πριαμίδης, πρὸ γέθεν δὲ ἔχ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην, 157=803
 κοῦφρα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων. [sq.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 159^b sq.^a=370
- 160 καὶ 'βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐφίστην 160^a=A 350
 ταυρεῖν· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἐξάγῃ δολιχὸν δόρυ· Αἰήφοβος δὲ 162^a cf. P 607
 ἀσπίδα ταυρεῖν· σκέθ' ἀπὸ γέο, 'δείσει δὲ θυμῷ

137. φολοότροχος] ὀλοότροχος C, φολφότρο-
 χος Knight.

141. ἥος (ἴωσ) A] ἴωσ ἂν L, ὄφρ' ἂν Syr.
 (quod paradiorthoma est manifestum), εἰς
 8 κεν H³η Porphyg. ad A 269. Cf. τ 367.
 Idem error ψ 151 (cf. etiam O 28).

143. τῆος (ταῖος) Brandreth] ἴωσ. Cf. M 141.

144. ῥέα διελεύσεσθαι Ar.] ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι
 Ω (item γ 263), ῥεῖα διέξωσθαι Nauok (quod
 ita adhibitum apud poetam non extat), ῥεῖ
 ἐπιείσεσθαι vHerwerden (cf. I 652; Pallis
 ῥεῖ ἐπιείσεσθαι). Aptā est dia- praepositio,

sed ῥεῖα molestum (cf. § 8 et P 461 sq.).

148. χάσσάμενος 'πελεμύχθῃ] χάσσατο πολλὸν
 ὀπίσσω Zen.

154. ὅχ' ἄριστος] cf. A 288.

155. θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν.

157. πρὸ γέθεν] πρόσθεν Ω. Cf. vs. 803.

— δὲ ἔχ' δ' ἔχων Ω.

158. ὑπασπίδια] ὑποσπίδια pap. Par. (cf.
 A 754).

159. αὐτοῖο] ἐν τοῖσι Apoll. lex., αὐτοῖο Duent-
 zer, ἀρα τοῖο Hoogvliet, item vs. 370. Cf. § 98.

163. 'δείσει] neglecto γ ('δφείσει).

- ἔγχοσ Μηριόναο δαΐφρονος. αὐτὰρ δ' γ' ἦρωσ
 165 ἄψ ἐτάρων εἰς γέθρονσ ἔγάξετο, 'χώσατο δ' αἰνῶσ 165^a cf. Γ 32
 ἀμφοτέρων, νίκησ τε καὶ ἔγχεοσ ὃ ξυνέφαξε·
 'βῆ δ' ἔμειναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆασ Ἀχαιῶν, 167 = Θ 220
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν, δ' φοι κλισίῃφι 'λέλειπτο.
 οἷ δ' ἄλλοι 'μάρναντο, βοῶν δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 169 = 540
 170 Τεῦκροσ δὲ πρῶτοσ Τελαμῶνιοσ ἄνδρα κατέκτα, 169^b = Α 500
 Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυέππου Μέντοροσ υἱόν. 170 cf. Μ 378
 'ναῖε δὲ Πηδαιον, πρὶν ἐλθέμεν' νῆασ Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λαναῶν νέεσ ἤλυθον ἀμφιγέλισσαι, 174-176 = Ο 549
 175 ἄψ εἰς Φλίον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, sqq.
 'ναῖε δὲ παρ Πριάμωι· ὃ δέ μιν 'τίε γῆσα τέκεσσι.
 τόν ϛ' υἱὸσ Τελαμῶνοσ ὕπ' οὔδατοσ ἔγχεϊ μακρῶι
 'νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχοσ· ὃ δ' αὖθ' ἔπεσεν μελίνῳσ, 178^a = Μ 395
 ἦ τ' ὄρεοσ κορυφῇ γέκαθεν περιφαινομένοιο
 180 χαλκῶι ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσει·
 ὧσ ἔπεσ', ἀμφὶ δέ φοι 'βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶι. 181^b = Μ 396
 Τεῦκροσ δ' ὥρμηκῇ μεμαῶσ γ' ἀπὸ τεύχεα δῶσαι,
 "Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντοσ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῶι· [sqq.
 183^b-185^a = P 804
 183^b sq. = 408 sq.
 184 = 503 P 610
 186 cf. Ο 577
 186^b sq. = Ο 420
 187 = Α 504
 ἄλλ' ὃ μὲν ἄντα γιθῶν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχοσ
 185 τυτθόν, ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτοι' υἱ' Ἀκτορίωνοσ,
 νισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στηθος 'βάλε δουρὶ,
 'δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶι.
 "Ἐκτωρ δ' ὥρμηκῇ κόρυθα κροτάφοισ' ἀραρυῖαν
 κρατὸσ ἀφαρπάξει μεγαλήτοροσ Ἀμφιμάχοιο,
 190 Αἴασ δ' ὀρμηθέντοσ ὀρέξατο δουρὶ φαιινῶι
 "Ἐκτοροσ ἄλλ' οὗ πνι χρώσ 'φείδατο, πᾶσ δ' ἔρα χαλκῶι
 σμερδαλέωι 'κεκάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδοσ ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὧσε δέ μιν σθένει μεγάλωι· ὃ δὲ 'χάσσατ' ὀπίσσω

166. ξυνέφαξε] ξυνήξε Zen., [ξυν]ήκε pap.
 732. Cf. vs. 257.

168. δ] & l. a. ant. (coll. μ 97).

172. 'ναῖε δὲ] δσ νάε (naie?) Zen., δσ ναῖε
 O. Cf. Z 84.

177. ϛ'] δ' 8yr.

178. *αὖθ'] αὖτ' Ω, αἰψ' olim quidam.

179. κορυφῇ Ar. A O] -φῆσ D T. Cf. B 456.

182. *γ'] adieoimus.

185. υἱ'] υἱόν (coll. vs. 792 et § 17)?

190. ὀρέξατο pap. 732 A O D T] ἀκόντισε
 L et l. a. in T.

191. χρώσ Zen.] χρώσ (qui nominativus
 est inauditus) Ar. pap. 732, χρώσ (genitivus)
 Herodianus et Ω neque syntaxi favente
 neque numeris.

- νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξερέρυσσαν Ἀχαιοί.
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς,
 ἄρχοι Ἀθηναίων, 'κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 "Ἴμβριον αὐτ' Αἶαντε, μεμαότες θούριδος ἀλκῆς.
 ὥς τε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόοντων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ρωπήϊα πυκνά, 199^b cf. Ψ 122
 200 ὑψόθ' ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε,
 ὥς ῥα τὸν ὑψόθ' ἔχοντε δύω Αἶαντε κορυστὰ 201 cf. Σ 163
 τεύχε' ἐσυλῆκυν. κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 'κόψεν 'Οιλεῖδης, κεχολωμένους Ἀμφιμάχοιο,
 σφαιρηδὸν δέ μιν ἦκε φελιξάμενος δι' ὀμίλου·
 205 "Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν ἔπεσ' ἐν κονίεσσι.
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ διήτοῃτι,
 'βῆ δ' ἱμναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 208 = Θ 220
 ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχε.
 210 'Ἰδομενεὺς δ' ἄρα φοι δοῦρὶ κλυτὸς ἀντεβόλησε,
 ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ φοι νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἱκτροῖς' ἐπιτείλας
 ἦεν εἰς κλισίην, ἔτι γὰρ πολέμοι' ἐμενοίνα
 215 ἀντιάειν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἑνοσίχθων,
 φειδάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὲ Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπείνῃ Καλυδῶνι 217^b = Ξ 116
 Αἰτωλοῖς' ἐξάνασσε, θεὸς δ' ὥς 'τίετο δῆμῳ· 218^b = Ε 78
 „'Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλκφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ 219^b = Υ 88
 220 οἰχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἱὲς Ἀχαιῶν;“
 τὸν δ' αὐτ' 'Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον κῦδα 221 = Δ 265
 „ὦ Θόαν, οὗ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἵτιος, ὅσσον ἐγὼ γε

195. Στιχίος] Στιχίος l. a. in T.
 196. λαὸν] Ἰθνος l. a. in A.
 198. αἶγα] αἶγαι Zen.
 200. ἔχοντε] -τες Syr.
 203. 'Οιλεῖδης Knight] 'Οιλεῖδης Ω, ἀρ' 'Οι-
 δῆς Zen.; cf. B 527 et M 365.
 204. σφαιρηδὸν δέ μιν ἦκε Heyne] ἦκε δέ
 μιν σφαιρηδόν. Cf. B 89.

207. ἐν αἰνῇ διήτοῃτι] ἐν κρατερῇ ὁσμίνῃ Syr.
 214. εἰς κλισίην] ἐκ κλισίας D (IC lectum
 est K, dein radiorthosi invectum -ης).
 218. In TH additur: τῷ μιν ἐκασάμενος προσ-
 ῖφη κρείων ἑνοσίχθων (cf. B 22 al.), in L: τ. μ. δ.
 ἔπειτα πτερόεντα προσκῦδα. Cf. K 191 P 585.
 222. Θόαν] πίπον D. Cf. O 467 P 171.
 — γ' Ar.] om. Ω.

- γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
 οὔτε τινὰ δεῖος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνωι 224 cf. E 812, 817
 225 φείκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ ποθ' οὕτως
 μέλλει δὴ φίλον ἔμμεν' ὑπερμενέει Κρονίωνι, 226 cf. B 116
 νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς. 227 = M 70
 ἀλλά, Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδικίος ἦσθα,
 ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ρίδηαι· 229^b cf. A 516
 230 τῷ νῦν μήτ' ἀπόλκῃ κέλευέ τε φωτὶ φεύσασθαι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειε
 ἐν Τροίῃς, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο, 233^b cf. P 255 Σ
 179
 ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε φεύκων μεθέησι μάχεσθαι!
 235 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρῆ
 σπευδέμεν', αἶ κ' ὀφειλός τι γενώμεθα καὶ δού' ἐόντε.
 συμφερετὰ δ' ἄρετὰ πέλει' ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθαι μάχεσθαι.“
 ὅς φειπὼν δ' μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν, 239 = P 726 P 82
 240 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην ἐύτυχτον ἔκανε,
 δούσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
 βῆ δ' ἔμμεν' ἀστεροπῆι ἐναλγκίως, ἦν τε Κρονίων
 χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου, 243^b = A 532
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ φει ἀνγαί· 244^b = X 27
 245 ὅς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσφι θέοντος. 245 = X 32
 Μηριόνης δ' ἄρα φει θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησε
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦε
 οἰσόμενος. τὸν δὲ προσέφη σθένοσ' Ἰδομενῆος·
 „Μηριόνη, Μόλου υἱὲ πόδας ταχύ, φίλταθ' ἐταίρων,
 250 τίπτ' ἤλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δικαιοῦντα;

224. οὔτε τινὰ] οὐδέ τινα l. a. ant.
 225. ἀνδύεται] sic Ar., alii olim ἀδδύεται.
 Of. II 231 et § 10.
 227. ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς] υἱας Ἀχαιῶν A.
 228. ἦσθα] ἔσαι Bentley.
 229. ὅθι μεθιέντα ρίδηαι] ὅστις μεθήησι
 πόντος Zen.
 — 329.] δεσ A C.
 230. το] δὲ pap. 782 Syg.
 234. εἰς] κεν pap. 732.
 — μεθήησι Syg.] μεθήησι Ω (cf. § 122).

Subiunctivus praes. neque huius verbi alibi
 extat apud Hom., neque verborum τίθημι
 ἵστημι δίδωμι.
 237. δ' ἄρετῇ] δὲ βίῃ Zen. Aristoph.
 — πίλει' § 275] πίλει.
 245. περὶ] ἐν Zen. Aristoph. pap. 732.
 — στήθεσφι G] -σαι Ω (cf. B 388).
 246. θεράπων ἐὺς] sic Ar., δουρὶ κλυτὸς
 Zen. Aristoph.; litteras traditas θεραπωνεὺς
 olim interpretabantur quidam.
 247. ἦε § 308] ἦει.

- ἢ τι βέβλησαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
 ἢ τιν' ἀγγελίην μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“
- 254 τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον κῦδα· 254 = 266 cf. II
 619
- 256 „ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατέφαξ' ἐμόν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Διϊφόβοιο βαλὼν ὑπερνηορέοντος.“
- τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον κῦδα· 259 = Δ 265
- 260 „δούρατα δ', αἶ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν καὶ φείκοι δῆεις
 ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανάοντα,
 261^b = Θ 435
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ ὀίω
 ἀνδρῶν δυσμενέων φεύγειν ἰστάμενος πολεμίζειν.
 τῶι μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὁμφαλδέσσαι
- 265 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανάνοντες.“
- τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον κῦδα· 266 = 254
- „καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ 267 cf. A 329 K 74
 πόλλ' ἔναρκα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
- 270 ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270^b = Ξ 155 cf.
 Δ 225
 ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρησι πτολέμοιο.
 ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρναμένους, σὲ δὲ φείδεσθαι αὐτὸν ὀίω.“
- τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον κῦδα· 274 = Δ 265
- 275 „φοῖδ' ἄρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275 cf. ω 407
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγόμεθα πάντες ἄριστοι
- 277 εἰς λόγον, ἔνθα μάλιστ' ἄρετὴ διαφείδεται ἀνδρῶν, —

255 Ἰδομενεύς, Κρητῶν βουλευφόρος χαλκοχιτώνων,

278 Ἰνθ' δ το δειλὸς ἀνὴρ δσ τ' ἀλκιμος ἐξεφαίνθη·

251. βέβλησαι § 117] βέβληται.

252. τιν' ἀγγελίην Bentley] του ἀγγελίης Ω,
 του (τε') ἀγγελίην Buttmann. Cf. Γ' 206.

255. Om. pap. 732 Syr. A O D T. For-
 tasse etiam versus 249 spurius est.

257. κατέφαξ' ἐμόν Naber] κατεάξαμεν Ar.
 Ω, κατεήξαμεν Zen. (cf. vs. 166), κατέαξα μὲν
 l. a. in T.

260. δ'] τ' Syr., γ' O.

267. παρὰ τε] πάρα τ' ἐν (melius πάρε' ἐν)
 Doederlein.

271. ὀρώρησι πτολέμοιο Brandreth] ὀρώρηται
 πολέμοιο. Cf. § 284 et similis perfecti forma
 ὀρώρηται Γ' 353; vHerwerden ὀρίνηται (cf.
 ε 877).

278. Del. Koepfen utpote proximi versus
 interpretamentum.

— δειλὸς] neglecto ε, Christ δσ δφειλὸς,
 Nauck δσ το δφειλὸς δσ τ'. Sed et vis adiectivi
 est insolita, hic enim ignavum significat (ut
 Att.), ceteris locis Homericis miserum (Att.
 δειλαιον).

- 279 τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλῃ, 279 cf. 284 P 738
 280 οὐδὲ γοι ἀτρέμας ἦσθαι ἐρκνύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280^b cf. I 462
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἔξει,
 ἐν δέ τέ γοι κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει 282^b cf. H 216
 κῆρας διομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνετ' ὀδόντων· 283^b cf. K 375
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λίκν 284 cf. 279
 285 ταρβέει, αἶ κε πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
 ἀράεται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγροῖ· —
 οὐδὲ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο. 287^b cf. Z 502
 εἴ περ γὰρ καὶ βλῆιο πονεύμενος ἦε τυπείησ,
 οὔ κεν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 290 ἀλλὰ κεν ἡ στέρνων ἡ νηδύος ἀντιάσειε
 πρὸςσω γιεμένῳ μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὧς 292 = γ 214
 ἐσταότες, μή ποῦ τις ὑπερφιάλῳς νεμεσέσῃ· 292^a = γ 296 cf.
 ἀλλὰ σύ γε κλισίνδῃς κιὼν ἐλέ' ὄβριμον ἔγχεσ· 292^b = B 435
 295 ὧς ᾿φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶι ἀτάλαντος Ἄρηϊ
 καρπαλίμως κλισίῃθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχεσ,
 ᾿βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλώσ. 297 = 469
 οἷος δὲ βροτολογίῳς Ἄρης πόλεμόνδῃς μέτεισι,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής 299 cf. γ 111
 300 ἔσπετο, ὅς τ' ἐφώβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν —
 τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρηϊκῆς Ἐφύρουσ μετὰ θωρήσσεσθον,
 ἦε μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας οὐδ' ἄρα τῷ γε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν· —
 τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγροὶ ἀνδρῶν,
 303 ἦϊσαν εἰς πόλεμον κεκορυθμένοι αἶθοπι χαλκῷ. 305^b cf. A 495
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε· 306 cf. E 682
 „Λευκαλίδη, πῆι τ' ἄρ' μέμονας καταδύμεν' ὁμίλον;
 ἦ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἦ ἀνὰ μέσσοις,

285. ταρβέει, αἶ κε Menrad] ταρβεῖ ἐπειδὴν.
 Cf. § 191 et 326 (ἐπειδὴν †).

287. οὐδέ κεν] *οὐδέ τίς; Cf. X 199 u 88
 u 108 Aesch. Ag. 71.

288. καὶ pap. 732] καὶ Ω (cf. E 894), τε
 Bekker (cf. B 128).

— βλῆιο Bekker] βλῆο C, βλεῖο Ω. Cf.

Atticum ἐμπλήμην (Ar. Ach. 286 Lys. 235
 etc.).

301. ἐκ Θρηϊκῆς Ἐφύρουσ] εἰς Ἐφύρουσ
 πόλεμον Pausan. IX 86 § 2.

— θωρήσσεσθον] -σσαντο Strab. 442 (cf.
 II 218).

303. ἀμφοτέρων] -ροισι L.

- ἦ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἔπει οὐ ποθὶ γέλομαι οὕτως
 310 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόοντασ' Ἀχαιοῦσ'·
     τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον κῦδα· 311 = Α 265
 „νῆυσί μὲν ἐν μέσσησιν ἀμυνέμεν' εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δ'ὕω Τεθκρός θ', δὲ ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῳ δσμήνη·
 315 οἳ μιν ἄδην ἐλάουσι καὶ ἐσσυμένον πολέμοιο. 315 cf. Γ 423
 317 αἰπύῳ φοι ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
     κείνων νικῆσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτουσ 318^b = Η 309
     νῆας ἐνιπρησαι, ὅτε μὴ αὐτόσ γε Κρονίων
 320 ἐμβάλοι αἰθόμενον θαλὸν νήεσσι θοῆισι.
     ἀνδρὶ δέ κ' οὐ φείξει μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
     ὅς θνητόσ τ' εἴη καὶ ἔδοι Διμήτερος ἀκτάν, 322^b cf. Φ 76
     χαλκῶι τε ρηκτόσ μεγάλοισί τε χερμαδίοισι. 323^b = Α 265
     οὐδὲ κ' Ἀχιλλῆϊ ρηξήνορι χωρήσειε
 325 ἔν γ' αὐτοσταδίῳ· ποσὶ δ' οὐ πως ἔστιν ἐρῖζειν.
     νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
     φείδομεν ἥε τιν' εὐχος ὀρέξομεν ἥε τίς ῥ' ἔμιν·“ 327 cf. Μ 328
     ὅς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶι ἀτάλαντος Ἀργεῖ 328 = 295
     ῥαχ' ἔμιν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἦι μιν ἄνωγε.
 330 οἳ δ' ὥς Ἴδομενῆα φίδον φλογὶ φείκελον ἀλκῆν, 330^b cf. Σ 154
     αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι, 331 cf. Π 279
     κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῶι πάντες ἔβρισαν. 332 = Α 460
     τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνήσι νεέσσι. 333^b = Σ 51 ο
     ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχουσιν ἄελλαι 722 Γ 135

316 Ἔκτορα Πριαμίδην, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι.

316^b = Ε 410

309. ποθί] ποτε l. a. ant.

315. ἐλάουσι § 191] ἐλάωσι Ar. Ω, ἐάσουσι olim quidam, *saluberrime* interpretati, quod requiritur sane verbum; cum tamen explicari nequeat ἰ. (vel ἰ.), la Roche coniecit ἄσουσι. Cf. Γ 402, 423 (l. a. Φ 221 Ω 557) ε 290 et § 192¹. Tyrtaeus vulgatam sequitur (ισ κόρον ἡλάσασα fr. 11¹⁰).

— πολέμοιο] -μῖνον Zen. (cf. Α 717 δ 416).

316. Om. pap. 732 A O D T.

— εἰ καὶ] καὶ εἰ Ω (ut π 98, 116; cf. § 14 et Ε 410).

318. κείνων] sic Ar., -νω pap. 732 D (ν pro νν).

— ἀάπτουσ] sic Ar., ἀίπτους Aristoph. (cf. Α 567).

329. ἄνωγε § 226] ἀνώγει.

331. δαιδαλέοισι] μαρμαίροντας Η (ut Π 279).

332. αὐτῶι] αὐτῶ Bentley.

333. ὁμὸν] ὁμός l. a. ant. (ut vs. 337). Ceteris locis ὁμός apud Hom. est *unus idemque*.

334. ὅθ' ὑπὸ] ὅτε που vHerwerden (ut Α 292; cf. Ν 795 ε 292 sq. al.).

- 335 ἤματι τῷ δτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οἷ δ' ἄμυδις κονίης μεγάλῃν ἰσθαῖσιν ὀμίλῃν,
ὥς ἄρα τῶν ὀμόσ' ἦλθε μάχῃ, 'μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν' ὅξει χαλκῷ.
ἔφριξεν δὲ μάχῃ φθισίμβροτος ἐγγεῖνισι 339 of. H 62
- 340 μακροῖς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας ὅσσε δ' ἄμερθε
αὐγὰ χαλκείῃ κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κε θρασυκάριοις εἴη, 343^b of. K 41
ὅς τότε γηθήσειε Γιδῶν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
- 345 τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἱε κραταιῷ
ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι 'βούλετο νίκην, 347 of. H 21
κυδαίων Χιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Χαιῶν Φιλίοθι πρό,
- 350 ἀλλὰ Θέτιν 'κύδαινε καὶ υἱέα κρατερόθυμον.
Ἀργεῖους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
λάθρῃι ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλόσ' ἤχθετο γὰρ ῥα
Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα. 353 = 16
ἧ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἱα πάτρῃ,
- 355 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος 'γεγόνει καὶ πλείον' ἐρείδει. 355 of. T 219 Φ 440
τῷ ῥα καὶ ἀμφοδίῃν μὲν ἀλεξέμεναι ἀλείνε,
λάθρῃι δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ γεροικῶς.
τῷ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο 358^b = O 670 Σ 242
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισ' ἐτάνυσσαν,
- 360 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε. 360^b of. E 176
ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἑὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
'Ἰδομενεὺς Τρώεσσι ἐπάλμενος ἐν φόβον ὥρσε.

336. δ' Heyne] τ'.

346. ἡρώεσσιν ἐτεύχετον schol. h. l. et K 364] -σαι τετεύχετον vel -χαιοιν] Ω, an *-σαιιν τεύχον πῆματα (coll. l. a. γ 100)?

347. ἄρα] ῥα Ar. A.

348. οὐδ' ὃ γε] sic Aristoph., οὐδέ τι A (ut I 435). Cf. M 406.

349. ὀλίσσαι] ὀλίσαι pap. 732 C. Cf. M 69 T 274 al.

— Χαιῶν Bentley] Χαῖκόν. Cf. A 71.

350. Ar. —

— υἱα] υἱόν? Cf. § 78.

351. ὀρόθυνε] ὠτρυνε Zen. Aristoph.

356. ἀμφοδίην pap. 732¹] -η A C T.

358. τῷ Ar.] τοι Aristoph., sic (vel αἰ) Ω.

359. ἀμφοτέροισ(ι)] sic et ἀλλήλοισι Ar.

362. Τρώεσσιν ἐπάλμενος pap. 732 D T] -εσαι μετ' ἀλμενος A C, -εσο' ἐπιδάμενος? Cf. Θ 85.

- 'πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόδθεν ἔνδον ἰόντα, 363^b cf. O 438
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
 365 ἦντε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν φεῖδος ἀρίστην 365 sq.^a cf. I' 124
 Κασσάνδρην ἀνέφεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα φέρων,
 ἐκ Τροίης ἀφίκοντασ ἀπωσέμεν' υἱας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε 368^b sq.^a cf. J 6 sq.
 368^b cf. B 112
 δωσέμεναι· ὃ δ' ἐμάρναθ', ὑποσχεσίμῃσι πιθήσας.
 370 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370^b sq.^a = 159
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θῶρηξ 371^b sq. = 397 sq.
 χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέσση δ' ἐν γαστέρ' ἔκνυε.
 'δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπηύξατο φώνησέν τε· 373 cf. A 449
 „Ὀθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων, 374 cf. J 487
 375 εἰ ἔτεδν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅς' ὑπέστης
 Δαρδανίδην Πριάμω· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα γῆν.
 καὶ κέ τοι ἤμεσ ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν φεῖδος ἀρίστην 378^b = Γ 124
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπυιέμεν', εἴ κε σὺν ἡμῖν
 380 Φίλου ἐκπέρησς ἐν ναιόμενον πολλέθρον. 380 cf. A 164
 ἀλλ' ἔπε, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροις
 ἀμφὶ γάμωι, ἐπεὶ οὗ τοι ἐφედνῶται κακοὶ εἰμεν.“
 ὅς φειπὼν ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὁσμίνην 383^b = P 289
 ἦρως Ἴδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
 385 πεζὸς πρόσθ' ἔππων, — τῷ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
 αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων, — ὃ δ' ἐρίετο θυμῷ
 Ἴδομενῆα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ 387^b cf. τ 449
 [309 etc.
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. 388^b = O 342 II
 ἦριπε δ' ὥς οὔτε τις δρῦς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς 389-393 = II 482
 390 ἦ ἐπὶ πλῦτος βλωθρή, τίν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες sq.

363. Καβησόδθεν ἔνδον ἰόντα] Ἐκάρησ νόθον υἱὸν ἰόντα Arg., ἰνδονίοντα (= κακινημένον!) quidam interpretabantur olim; *Καβησόδθι φοικί' (vel δώματ') ἔχοντα (coll. N 664)?

364. μετὰ] κατὰ Aristoph. (ut Pind. Pyth. IV 125).

366. ἀνέφεδνον Bentley] ἀνάεδνον. Cf. I 146.

367. ἀπωσίμεν'] ἀνωσίμεν' Arg.

— Olim quidam subiungebant versum: φοῖταιν ἔνθα καὶ ἔνθα θοῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

373. δ' ἐπηύξατο φώνησέν τε] δὲ καρτομίων ἵππος ἡδὲα l. a. ant.

374. αἰνίζομ'] αἰνίσσομ' Zen., αἰνίζομ' l. a. ant. (cf. B 436).

380. Φίλου] Ἴλιον pap. 732 (cf. B 133).

381. συνώμεθα ποντοπόροις] συνήδομεθ' ὠκυπόροις Menrad (cf. N 58, 110 et § 122).

383. κατὰ] διὰ A C.

384. ἦλθεν ἀμύντωρ] ἦλθ' ἐπαμύντωρ Arg. T. Cf. E' 449 et v. l. O 540 π 263.

- ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
 ὥς δ' πρόσθ' ἵππων καὶ δόφρου 'κείτο τανυσθείς,
 βέβρυχώς, κόνις δεδραγμένον αἵματοέσσος.
 ἐκ δέ μοι ἡνίοχος 'πλήγη φρένας ὡς πάρος εἶχε·
 395 οὐδ' ὃ γ' ἐτόλμησεν δηῖων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας
 ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον 'περόνυκε τυχάν· οὐδ' ἥρκεσε θώρηξ
 χάλκεος ὃν 'φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρ' ἔπνευσε.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐυφρογέος ἔκπεσε δόφρου,
 400 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 Διῖφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενεῆος,
 Ἀλίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ψιδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος
 405 Ἰδομενεύς· 'κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' ἐφίση,
 τὴν ἄρ' ὃ γε θινοῖσι βοῶν καὶ νόροπι χαλκῷ
 δινωτὴν 'φορέεσκε, δῶα κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐξάλη, τὸ δ' ὑπέρπιτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ μοι ἀσπίς ἐπιθροέξαντος ἄυσε
 410 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν βα βαρεῖν χειρὸς ἀφῆκε,
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ἰψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
 Διῖφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπηύξατο, μακρὸν ἀύσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' αἵτιος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλὰ γέ φημι
 415 εἰς Ἀφιδόσ περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
 γνηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά μοι ὤπασα πομπόν.“
 ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος 'γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαῖφροσι θυμὸν ὄρινε·
 ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἔροι' ἀμέλησεν ἐταῖρου,
 420 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ μοι σάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶα ἐρίφηρες ἐταῖροι,
 Μυκιστεύς, Ἐχλίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,

397^a = H 145
397^b sq. = 371 sq.

399 = E 585

400^b = E 585

401 = E 324

403^b sq. = 183 sq.

408^b = X 275

410^b = Φ 590

411^b sq. = A 578
sq.

413 sq. cf. Ξ 458 sq.
418 cf. 445 Ξ 478

417 = Ξ 458, 486

418 cf. Ξ 459, 487
418^b = P 123

420 = Θ 331

421-423 = Θ 332
sq.

399. δ γ' δ Ar. (δς § 15).

406. γο ΟD] γ' ἐν A T.

408. τῇ τῇ ῥ' pap. 732.

409. ἀπιθροέξαντος] ἀπιγράψαντος Naber

(coll. A 139 N 553 Φ 166). Cf. Ξ 599 et
602 et § 310.

415. ἰόντα] sic Ar., ἰόντα T. Cf. A 277.

422. In marg. habet A.

- νῆας ἐπι γλαφυρὰς ᾿φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 ᾿Ιδομενεὺς δ' οὐ ᾿λῆγε μένος μέγα, ᾿είτο δ' αἰεὶ 424^a cf. Φ 305
- 425 ἤε τινα Τρώων ἐρεβεννῆι νυκτὶ καλύψαι,
 ἢ αὐτὸς δουνῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' Αἰσυήταιο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
 ἦρω Ἀλκάρθοον, — γαμβρὸς δ' ἔεν Ἀγγίλαο, 428^b cf. Α 739
- 430 τὸν περὶ κῆρ' ἐφίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἐν μεγάρωι, πᾶσαν γὰρ ὀμηλικήν ἐκέκαστο 431^b cf. Π 808 ρ
 κάλλι' καὶ φέργοισιν ἰδὲ φρεσί· τούνεκα καὶ μιν 158
 γῆμεν ἀνὴρ ὃχ' ἄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ, —
 τὸν τόθ' ὅπ' ᾿Ιδομενεὶ Ποσειδάων ἐδάμασσε
- 435 θέλξας ὅσσε φαιινά, ᾿πέδινσε δὲ φαίδιμα γυῖα.
 οὔτε γὰρ ἐξοπλίσω φυγέμεν ᾿δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στέλκην ἢ δένδρεον ὑψηπέτῃλον [588^a
 ἀτρέμας ἑσταότα στήθεσ μέσον οὔτασε δουρὶ 437^b cf. δ 458^b λ
 ἦρωσ ᾿Ιδομενεύς, ᾿ρῆξεν δὲ φοι ἀμφὶ χιτῶνα 438^b = O 523 Π
 597
- 440 χάλκεον, ὅς φοι πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκε' ὄλεθρον· 440 cf. O 534
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν ἐρεϊκόμενος περὶ δουρὶ.
 ᾿δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπύκγει, [P 528
 ἢ ῥά φοι ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον ᾿πελέμειε 443^b cf. Π 612
 ἔγχεος ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρησ. 444 = Π 613 P 529
- 445 ᾿Ιδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπηύξατο, μακρὸν ἀύσασ' 445 cf. 413
 „Διῖφοβ' ἢ ἄρα δὴ τι φερίσκομεν ἄξιον εἶναι,
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχεται οὕτως.
 δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἵστασ' ἐμεῖο, 448^b cf. P 31 P 197

428. στενάχοντα] sic Zen., -ντε Ar. A.

424. ᾿Ιδομενεὺς] -νεὺς quidam olim (cf. § 76).

— ᾿λῆγε] παθε Nauck (item Φ 305 γ 63).

426. Ἀχαιῶν G] -οις Ω. Cf. § 60 et Π 75, 80 Φ 184.

428. ἦρω] ἦρων l. a. ant.

433. ὃχ' ἄριστος] cf. Α 288.

— Olim quidam subiungebant versus:
 πρὶν Ἀστυνορίδας τραφόμεναι καὶ Πανθόου υἱας
 Πριαμίδας ρ', οἱ Τρῶες μετέπρπον ἱπποδά-
 μοισι, | <αὐτόν τ' Αἰνείαν ἱπποδάμοιο ἀθανά-
 τοισι, supplet Bekker> | ἦος (leg. ἦος, cf.

§ 323) ἦρ' ἦρην εἶχεν, ὅφρα δὲ κούριον ἀνθῶς.

435. φαιινά] φαιινά (quod exspectatur, cf. I' 18) O T; *φαιινά, ἰδῆσαι (coll. Ξ 73)?

440 sq. Postmodo videntur inserti: χαλ-
 κοχίτων sive tunicae laminis aëris munitae
 gessens aptum est epitheton, sed tunica aërea
 non est tunica.

443. (᾿)παλίμειζα(ν) Aristoph. Ar. A] -ξεν Ω.

446. τι] sic Ar., τί σ' T.

447. οὕτως] sic Ar., αὐτως Zen. Cf. N 810
 Φ 106.

448. ἐναντίον A] -ος Ω (cf. Z 54).

- ὄφρα γίγῃσι οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω·
 450 ὅς πρῶτον Μίνωα 'τέκε Κρήτη ἐπίουρον,
 Μίνωσ δ' αὖ 'τέκεθ' υἷὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε, πολέσσ' ἄνδρεςσι γάνακτα 452 cf. Φ 188
 Κρήτη ἔν εὐρείῃ, νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνειακν 452^a = τ 181 cf.
 σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις Τρώεσσι.“ Z 206
- 455 ὥς 'φάτο, Διὶ φοβὸς δὲ διάνδιχα 'μερμήριξε,
 ἥ τινά που Τρώων ἐταρλίσσαιτο μεγαθύμων
 ἄψ ἀναχωρήσας ἥ πειρήσαιτο καὶ οἷος.
 ὥδε δέ γοι φρονέοντι 'δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 458 = Ξ 23 Π 652
 βῆμεν' ἐπ' Αἰνείαν. τὸν δ' ὕστατον ἦυρεν ὁμίλου eto., cf. *474*153
- 460 ἔσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμωι ἐπεμάνιε δῖωι,
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι 'τίεσκε.
 ἀγχόθι δ' ἰστάμενος γέπεια πετρώεντα προσκύνῃ 462 = Δ 208
 „ Αἰνεία, Τρώων βουλκφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ 463^a = E 180
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
- 465 ἀλλ' ἐπεὶ, Ἀλκαθίωι ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις' ἐνι τυτθὸν ἐόντα· 466^b = Δ 223
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐξενάριξε.“
 ὥς 'φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρινε, 468 = Δ 208
 'βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλώσ. 469 = 297
- 470 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενεῖα φόβος 'λάβε τηλύγετον ὧς,
 ἀλλ' ἔμεν' ὥς ὅτε τις σὺς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
 ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολλὴν ἀνδρῶν
 χάρωι ἔν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθε, 473^a = P 54
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα γοι πυρὶ λάμπετον, αὐτὰρ ὀδόντας
- 475 θάγει ἀλέξασθαι μεμῶσ κύνας ἡδὲ καὶ ἄνδρας·
 ὥς ἔμεν' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς — οὐδ' ὕπερχώρει —
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοκθόον. αὖτε δ' ἐταίρους, 477^b = Δ 461
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῇά τε Διὶ πυρὸν τε 478 cf. I 82 sq.
 478^b-480 = 92 sqq.

449. γίγῃσι] sic (γίγῃσι) Zen., γίγῃ Ar. L (cf. Δ 203 et § 117).

450. ἐπίουρον] una voce Zen. Ar. Trypho Herodianus Ω, ἐπὶ οὐρον olim fuerunt qui scriberent.

452. πολέσσ' *πολύσσ' (item P 286, 308)? Cf. § 64 et 83.

456. § Ar. Δ D] et OT (cf. § 327).

462. ἀγχόθι δ'] cf. B 172.

465. ἐπαμύνομεν] sic Ar., -νίμεν L.

— περ] γο Ω (item P 270); cf. v. l. O 256 P 587 X 302 Ω 201.

475. ἀλέξασθαι] ἀλεξιμέναι Bekker (item O 565 Π 562 σ 62); aoristus ἡλεξάμην alibi non obviat.

477. βοκθόον Δ O] βοθῇ θοόν D T (cf. P 481).

- Μηριόνην τε καὶ Μενέλοχον, μήστωρας ἀντῆς.
 480 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνετε, δέδξα δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπίοντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισι,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον. 484^a = I 39
 485 εἰ γὰρ ὀμηλικὴν γε γενοίμεθα τῶιδ' ἐπὶ θυμῷ,
 αἰψά κεν ἡὲ φέροιτο μέγα κράτος ἡὲ φερόμεν.“ 485^a of. π 99
 486 of. Σ 308
 ὅς φραθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πηλοῖοι ἔστησαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες. 488 = A 593
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο φοῖς' ἐτάροισι, 489 of. O 501
 490 Διφροβόν τε Πάριν τ' ἑσορῶν καὶ Ἀγκόροα δῖον,
 οἳ φοι ἄμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πιόμεν' ἐκ βοτάνης, γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν. 493^b of. Θ 559
 ὅς Αἰνείαι θυμὸς ἐνὶ στήθεσς' ἐγεγῆθει,
 495 ὥς ᾿ρίδε λαῶν γέθνος ἐφespόμενον ἐφοῖ αὐτῶι.
 οἳ δ' ἄμφ' Ἀλκαθῶι αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν 496 of. 526
 μακροῖσι ξυστοῖσι, περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς 496^b of. P 530
 σμερδαλέον ᾿κονάβριζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον 497^bsq.^a of. Φ 254^{sq.}
 ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἔζοχον ἄλλων, 498^a = B 486
 500 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
 ᾿ρίεντ' ἀλλήλων ταμέμεν χρόα νηλεὲς χαλκῶι. 499-501 of. Y 158^{sq.}
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα γιδὼν κλέυατο χάλκεον ἔγχος, 503 = 184
 αἰχμὴ δ' Αἰνείας κραδαινομένη κατὰ γαῖης 504 sq. = II 614^{sq.}
 505 ὦχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσε.
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Φοινόμεον ᾿βάλε γαστέρα μέσσην,
 ᾿ρῆξε δὲ θῶρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς [sq.
 ἔφυς· ὃ δ' ἐν κονίεσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶι. 507 sq. = P 314
 508^a = A 425
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος

480. Om. pap. 732 et olim alii multi (teste schol. T).

483. ὅσ] *ῆ?

484. ἐστὶ] ἀνδρὶ pap. 732.

485. ὀμηλική] ὀμηλική pap. 732 A T, ὀμηλικήν Zen. D.

— ἐπὶ Ar. A Syr.] ἐπὶ O T. Of. π 99 = 511 et A 55.

486. ἡὲ φερόμεν] ἡ κα φ. pap. 732 Syr.

495. ἐφespόμενον § 247] ἐπισπόμενον.

499. ἔζοχον] sic Ar., -οι OL.

502. πρῶτος] πρῶτον Aristoph. (cf. M 40).

- 510 ἐσπάσαι, οὐδ' ἄρ' εἴ' ἄλλα 'δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510 sq. = E 621
 ὁμοῖν ἀφελίσθαι, ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι. sq.
 οὐ γὰρ εἴ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἔεν ὀρμηθέντι, 512^a = Ψ 627
 οὗτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἑξὸν βέλος οὐτ' ἀλέασθαι.
 τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῳ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ, 514^b = Δ 484
 515 τρέσσαι δ' οὐκ ἐτι δῖμφο πόδες 'φέρον ἐκ πολέμοιο. 515^b = P 700
 τοῦ δὲ βάδην ἀπίνοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ 516^b = Σ 461
 Διφροβος δὴ γὰρ φοι ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκαλάφον 'βάλε δουρὶ, 518^a = Θ 311
 υἱὸν Ἐνυαλλίοιο, δι' ὧμου δ' ὄβριμον ἔγχος 519^b sq. = Σ 461
 520 ἔσχεν ὃ δ' ἐν κονίεσσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ. 520^b = Δ 426
 οὐδ' ἄρα πῶ τι 'πέπυστο βρικόπυος ὄβριμος Ἀρησ 521-524 cf. h. Ap.
 υἱος ἐξοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὁσμίνῃ, 97 sq.
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρωι 'Ολύμπωι ὑπὸ χρυσέοις νέφεσσι
 ἦστο, Διδος βουλῆσι φεφελμένους, ἔνθα περ ἄλλοι
 525 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐξεργόμενοι πολέμοιο.
 οἳ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφωι αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν 526 cf. 496
 Διφροβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆλκα φαεινὴν
 ἦραψε, Μηριόνης δὲ θοῶι ἀτάλαντος Ἀρηϊ 528^b = 295
 δουρὶ βραχίον' ἔτυψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 530 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ 'βόμβησε πεσοῦσα. 530^b = σ 397 cf.
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιδὸς ὦς, II 118
 ἐκφέρουσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἃψ δ' ἑτάρων εἰς γέθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης 538^a = Γ 32
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσωι χεῖρε τιτάνας,
 535 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσκῆρος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους 535^b-538 = Σ 429
 ὠκέας, οἳ φοι ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο sqq.
 ἕστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες
 οἳ τὸν γε προτὶ γάστρῳ 'φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον, κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρει χειρὸς.
 540 οἳ δ' ἄλλοι 'μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 540 = 169
 Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας

510. ἄρ' ἴ' ἄλλα] ἄρα τῶλλα l. a. ant.
 (cf. § 9).

523. ὠπὶ] ὠι Syg.

526. Ἀσκαλάφωι] Ἀλκαλάφωι (nt vs. 496) Syg.

535. πολέμοιο δυσκῆρος] cf. B 686.

537. ποικίλ' ἔχοντες] -λα χαλκῶι D.

541. Αἰνείας δ' l. a. ant.] Ἰνδ' Αἰνείας Ar.

Δ, Ἰνδ' Αἰνείας Ω. Cf. E 390 et § 8.

- λαιμὸν ἔτυψ', ἐπὶ τοῖς τετραμμένον, ὅξει δοῦρϊ
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ τοῖς θάνατος ἔχυτο θυμορραίστης. 543^a = χ 17
 543^b cf. Ξ 419
 544 cf. Π 414, 580
- 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
 οὔτας' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσε,
 ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίεσσι 545^b sq. = Δ 522
 545^c sq.
- 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ ἥνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550^a = Δ 580
 παπταίνων Τρωῆς δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδ' ἐδύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροά νηλεὶ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου, περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
- 555 Νέστορος υἱὸν ἔρυντο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσι.
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δειῶν ἔεν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 ἐστρέφετ'· οὐδὲ τοῖς ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σείόμενον ἔφελικο· τίτύσκετο δὲ φρεσὶ γῆϊσι
 ἧ τε' ἀκοντίσσαι ἧε σχεδὸν ὀρμηθῆναι.
- 560 ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον
 Ἀσιάδην, ὅς τ' οὔτα μέσον σάκος ὅξει χαλκῷ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς ἀμενήνωσεν δὲ τοῖς αἰχμῶν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγάρως.
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθ' ἔμειν', ὥς τε σκῶλος πυρὶ καυστός, 564^a cf. Ξ 119
 565 ἐν σάκε' Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κείτ' ἐπὶ γαίης· δ 508
 ἃς δ' ἐτάρων εἰς γέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλείνων. 566 = Γ 32
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μεθεσπόμενος ἔβαλε δοῦρϊ
 αἰδοῖων τε μεσυχὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα

543. ἐκλίνθη] ἐκλινεν pap. 732.

— ἐάφθη] sic Ar., i. Ammonius, ἐάφθη Nauck.

544. τοῖς μιν locis parall.

— θυμορραίστης (Glaucos) θυμορραίστης Ω (item Π 414, 580, 591 Σ 220). Verbi χάριν diphthongus divelli nequit et in voce κυνο-ραίστης certe (q 300) non divellitur. Cf. § 27.

546. ἀπὸ] sic Aristot. Hist. An. III 3 et Ar., διὰ Zen.

551. περισταδὸν] παρασταδὸν Zen. Aristoph.

557. ἐστρέφειτ' § 191 et 248] στρεφάτ' Ω,

στρεφάτ' Schulze (coll. h. Cer. 48 Hes. Oper. 528). Cf. Ω 5.

558. ἔφελικο § 41²⁴] ἐλέλικο.

561. γ' Platt] οἱ Ω, δ τοῖς Bentley (cf. α 300).

564. σκῶλος ... καυστός] -λον ... -τόν Apoll. lex.

565. γαίης] -γι pap. 732 O L.

566. In margine D additur versus: πάντοσε παπταίνων μὴ τις χροά καλὸν ἱπαύρη (= IV 649).

567. μεθεσπόμενος § 247] μετασπόμενος.

- ἴγλυνεν' Ἀρης ἀλεγεινὸς διζυροῖσι βροτοῖσι.
- 570 ἔνθα φοι ἔγχος ἔπνεεν, ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570^b cf. M 395
ἥσπαιρ' ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὖρεσι βουκόλοι ἄνδρες
φιλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίβη δήσαντες ἄγῳσι·
ὥς ὃ δαμειὸς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὗ τι μάλα δρῆν, 573^b = A 416
ὄφρα φοι ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσας' ἐγγύθεν ἐλθὼν
575 ἦρως Μηριόνης, τὸν δὲ σκότος ὄσος' ἐκάλυψε. 575^b = A 461
Ἀντίφυρον δ' Ἐλένος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσιν
Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξε.
ἢ μὲν ἀποπλαγθεῖσα χαμαὶ ἔπεσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλιδομένην ἐκόμισσε·
580 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῷ ἔρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε. 580 = E 659
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
'βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένῳ ἦρωϊ φάνακτι,
ὀξὺ δόρυ κραδᾶων' ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνείλκε. 583^a = r 423
τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὃ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι 583^b = A 375
585 ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῶφιν οἰστώι. 585^a = II 359
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος ἔβαλεν ἰδίῳ 585^b = Φ 113 of.
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός. O 318
ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωϊν
θρώϊσκῳσιν κύαμοι μελανόχροες ἦ ἐρέβινθοι 586^b = Θ 303
590 πνοίῃ ὕπο λιγυρῇ καὶ λιμνητήρος ἐρωῆι, 590^a = ψ 215
ὥς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχεῖς φεκάς ἔπτατο πικρὸς οἰστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
τὴν ἔβαλ' ἢ ῥ' ἔχε τόξον ἐύξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
595 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 596 = Γ 32
χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφείλκετο μείλινον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔφρυσεν μεγάθυμος Ἀγκώνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐυστρεφέ' οἶδς Ἀώτῳ, 599^b = 716

570. δ' ἐσπόμενος] δὲ σπόμενος Gen. et l. a. in A.

572. ἄγῳσι(ν) pap. 732 Gen.] ἄγουσιν Ω. Cf. vs. 589.

573. δαμειὸς Lehrs (Ar.?) τυπείσ. Iacén (vs. 567) Adamas percussus est.

580. *ὀφθαλμῷ - μῶν. Cf. E 659.

584. ὀμαρτήδην Ar.] ὀμαρτήτην pap. 732, ὀμαρτήτην Ω (cf. § 195).

594. τῇ] τῇ Ναυκ.

— ἢ] sic Ar., ἢ O.

— ἐν ... τόξῳ] ἐκ ... τόξου pap. 732.

599. ἐυστρεφέ] sic (-φει) Ar., ἐυστρεφῶι Ω (item vs. 716). Cf. O 463.

- 600 σφενδόνην, ἣν ἄρα φοι θεράπων ἔχε ποιμένι λαόν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἦϊε τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε, 602^a = I 411
σοί, Μενέλαε, δαμήμεν' ἐν αἰνῇ διότῃτι.
οἷ δ' οὔτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 604 sq. = A 232
605 *Ἄτρεϊδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ φοι ἐτράπετ' ἔγχοσ,* sq.
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
σῦτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ 'δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι, — 607^a = 647
ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, — κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχοσ' ὃ δὲ φρεσὶ γῆϊσ' ἐχάρη καὶ ἐφέλλετο νίκην.
610 *Ἄτρεϊδης δὲ φερυσάμενος ἕλφος ἀργυρόηλον* 610 = Γ 361
ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ, ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
ἀξίνην ἐνυχαλκόν, ἐλαίνῳ ἀμφὶ πελέκῃσι,
μακρῷ, ἐν ξεστῷ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίλοντο.
ἦ τοι ὃ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης 614 cf. A 459 Π
615 *ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προσιόντα μέτωπον* 338
φινὸς ὕπερ πυμάτης· ἴακε δ' ὅστέα, τῷ δέ φοι ὄσσε
παρ' ποσὶν αἱματόεντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίεσσι,
ἰδνώθη δὲ πεσών. ὃ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαλὼν 618^a = Π 503
τεύχεά τ' ἐξενάρηξε καὶ εὐχόμενος γέπος κῦδα· [183
619 = P 537 Φ
619^a cf. H 146
620 *„λείπετὲ θῆν οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων,*
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀντῆς,
ἄλλης μὲν λῶβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
ἣν ἔμ' ἐλωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδὲ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδφείσατε μῆνιν
625 *ξείνου, ὅς τέ ποθ' ὅμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν*
οἷ μεο κουριδίην ἄλογον καὶ κτήματα πολλὰ
μὰς ὤχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φίλεσθε παρ' αὐτῇ·

608. Ἰσχυθεῖ] Ἰσχυτο pap. 732 T.
609. καὶ ἐφέλλετο] μέγα δ' ἤλπετο Zen. (cf. O 539).

610. δὲ] καὶ pap. 732 (in fine igitur versus 609 sententiam non claudens).

— ἕλφος ἀργυρόηλον] χεῖρεσσι μάχαιραν Zen.
611. καλὴν] καλῆς Lehrs, ne epitheton ornans iungatur substantivo quod versum sequentem aperiat. Cf. Π 104 et 338.

613. ἐφίλοντο] sic Ar., ἐφικίσθην aut ἀφικίσθην Aristoph., ἀφίλοντο H (cf. S 202).

615. ὑπὸ] ὑπὲρ Apoll. lex.

617. αἱματόεντε schol. B T] -τα Ω (cf. Γ 18).

— (')πέσον] sic Ar., πίσειν l. a. ant. (cf. M 466). Eadem est controversia O 714.

624. -τω χαλεπὴν] *-ταο κακὴν? Cf. § 55.

625. αἰπὴν] αὐτὴν C.

626. κτήματα πολλὰ] -θ' ἅμ' αὐτῇ l. a. in A.

627. ὤχεσθ' ἀνάγοντες] οἷχεσθον ἀγοντας Zen. (cf. § 52).

— παρ'] sic et παρ Ar.

— αὐτῇ] αὐτῆς D.

- νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 πῦρ ὁλοὸν βαλέμεν, κτεῖναι δ' ἤρωας Ἀχαιοῦς. 629 cf. Θ 182 Ξ 47
 O 702
- 630 ἀλλὰ ποθὶ σγήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
 Ζεῦ πάτερ, ἥ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων, 631^b = P 171
 ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
 οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεται ὕβρισιτύισι,
 Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
- 635 φυλόπιδοσ κορέσασθαι ὁμοίῳ πτολέμοιο.
 πάτιων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλόττος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο, 637 = ψ 145
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐφέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασι.“
- 640 ὥς φεῖπὼν τὰ μὲν ἐντὶ ἀπὸ χροὸς αἵματόεστα
 συλῆσας ἐτάροις' ἐδίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. 642 cf. E 134
- ἔνθα φοι υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιομένεος βασιλῆος,
 Ἀρκαλίων, ὃ ἥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμῖξων
- 645 εἰς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645 cf. O 706
 ὃς ἥα τότ' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ 646 cf. H 258 O 528
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι, 647^b = 607
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς γέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 648 = Γ 32
 πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροά χαλκῷ ἐπαύροι. 649^a = F 674 of
 X 24, 380
- 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἔει χαλκῆρε' οἰστὸν
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτω δεξιὸν αὐτὰρ οἰστὸς
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὅπ' ὀστέον ἐξεπέρυσσε. 652 cf. II 346
 652^a = E 67
 ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
- 655 'καίτο ταθίς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν 'ρέε, 'δεῦε δὲ γαῖαν. 655 = Φ 119
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 εἰς δόφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Εἰλίον ἱρὸν 657^a cf. ξ 280

635. ὁμοίῳ § 59] -λου.

637. Quidam olim damnabant (cf. Pind. Nem. VII 76).

638. εἶναι] *ἔσθαι? Cf. Ω 227.

643. Πυλαιομένεος] Κυλαιομένεος Zen. (ne vs.

656 cum E 576 pugnaret).

644. πτολεμῖξων Gen.] πτολεμῖξων Ω. Eadem

varietas est O 179, praeterea cf. B 436.

649. ἐπαύροι Hermann] -ρη.

651. ῥ'] f' Brandreth (item Φ 591). Cf.

O 445 II 586.

652. κατὰ] διὰ A.

657. A quibusdam olim damnabatur.

— ἀνίσαντες] ἀναθίντες Apoll. Rh.

- ἀγνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατήρ 'κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὗ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
- 660 τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοι' ἐχολώθη, 660 cf. A 494
ξεῖνος γάρ σφι ξεν πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
τοῖ' ὃ γε χαόμενος προῖε χαλκήρε' διστόν.
ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυτίδου μάντιος υἱός,
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι φοικία ναίων, 664^a = P 576
- 665 ὅς ῥ' ἐν φειδῶς κῆρ' ὅλον ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
πολλάκι γάρ σφι ἔφειπε γέρον ἀγαθὸς Πολύτιδος
νούσῳι ὅπ' ἀργαλένι φθίσθαι φοῖς' ἐν μεγάροισι
ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλένι θωὴν ἀλείνειν Ἀχαιῶν
- 670 νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν 'βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὅκα δὲ θυμὸς 671 sq. = Π 606
ῶχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε. 671^a = P 617
672^b = E 47
ὅς οἱ μὲν 'μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο· 673 = A 596
Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι 'ρεῖδει
- 675 ὅτι ῥά σφι νηὸν ἐπ' ἀριστερὰ 'διδόοντο
λαοὶ ὅπ' Ἀργεῖων — τάχα κεν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο, τοῖος γὰρ γαιήκορος ἐνοσίγαιος
ᾧτρυν' Ἀργεῖους, πρὸς δὲ σθένε' αὐτὸς ἄμυνε —
ἀλλ' ἔχεν κί τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο,
- 680 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στήλας ἀσπιστάων,
ἐνθ' ἔσαν Αἰαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν' ἔφ' ἄλδος πολιῆς φεφυμέναι· αὐτὰρ ὑπερθε 682^a = A 350
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
ζαχραῖες 'γίγνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἱπποί.
- 685 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκελίτῳνες 685^b of. h. Ap. 147
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδ' ἐδύναντο
ῶσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ φείκελον Ἐκτορα δῖον·

668 sq. Aristoph. —, Ar. aut spurios
censebat hos versus aut Hargalionis patrem
non eum fuisse Pylaemenem qui comme-
moratur E 576, sed homonymum aliquem.

668. δέ] δ' οὐ l. a. ant. (cf. I 458).

668. ἦν δέ] ἦσκα? Cf. E 9.

668. νηυσὶν] χειρσὶν pap. 782.

675. 'δηϊόοντο § 191] -όωντο. Cf. Γ 187.

676. κεν § 326] δ' ἄν.

684. μάχῃ] -χῃς Syg.

- οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
690 ἤρχ' υἷος Πετεοῖο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἄμ' ἔποντο
 Φεῖδας τε Στιγίος τε Βίας τ' εὖς' αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεῖδης τε Μίγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μίδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦ τοι δ' μὲν νόθος υἷος Ὀιλήος θελοιο 694-697 = O 338
sqq.
695 ἦσκε, Μίδων, Αἶαντος ἀδελφεός, — αὐτὰρ ἔναιε
 ἐν Φυλάκῃ, γαῖος ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 γνωτὸν μυτρινῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀιλεύς, —
 αὐτὰρ δ' Εὐφύλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
700 ναυθφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἶας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀιλήος ταχὺς υἷος,
 ἴστατ' ἀπ' Αἶαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἦ βαιόν·
 ἀλλ' ὅς τ' ἐν νειῷ βόε φοῖνοτε πικτὸν ἄροτρον 703 cf. K 353 + 32
 εἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον, — ἀμφὶ δ' ἄρα σφι 704^a cf. P 720
705 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705^b cf. Ψ 507
 τὼ μὲν τε ζυγὸν ὅλον ἐύξοον ἀμφὶς ἐτέρῃ
 μεμένω κατὰ φύλκα ταμῖν ἐπὶ τέλσον ἀρούρησ· —
 ὅς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἑσθλοὶ
710 ἄλλοι ἔπονθ' ἔταροι, οἳ φοι σάκος ἐξεδέχοντο,
 ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀιλεῖδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο,
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὕσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γάρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
715 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνκλους καὶ μέλινα δοῦρα,

690. ἤρχ'] scribendumne ἤρχε? Cf. A 327
 A 197 et § 17.

— Πετεοῖο] cf. B 552.

691. Βίας τ' εὖς] καὶ Ἰάσος Nauek (coll.
 O 332).

692. Μίγης] sic Ar., Μίγης τ' Zen. (cf.
 T 239).

700. Βοιωτῶν] *-τοῖς? cf. § 316^a.

702. ἴστατ'] χάζετ' Zen.

705. ἀνακηκίει] sic Ar., ἀνεκῆκίον (at H 262
 Ψ 507) Sgr.

707. φύλκα Fick] ὦλκα (item σ 375).

— ταμῖν (ταμίσθ' Voss) ἐπὶ vHerwerden]
 τίμ(ν)ει δέ τε Ω, τάμον δέ τε Barnes. Cf. Σ 547
 et Apoll. Rh. III 412.

710. ἄλλοι H L] λαοὶ Ω.

712. οὐδ' ἄρ' Ὀιλεῖδῃ Knight] οὐδ' ἄρ'
 Ὀυλιάδῃ (ἄρα Νηλιάδῃ D) Ω, ἀλλ' οὐκ Ἰλιάδῃ
 Zen.; cf. B 527 et M 365.

713. σταδίῃ — κῆρ] σταδίου ὕσμίνῃς ἔργα
 μέμνητο Strab. 449, alii olim (σταδίου ὕσμίνῃς)
 ἔργ' ἀμεμνήτοι (cf. B 614).

- ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐυστρεφέ' οἶδς ἀώτῳ 716^b = 599
 Ἠλίου εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα 717^a cf. 1872^a 117
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δὴ ῥα τόθ' οἷ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
 720 ῥά μ' ἄρ' ἔπαιον Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ,
 οἷ δ' ὅπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδ' ἔτι χάρμης
 Τρῶες ἐμιμνήσκοντο, συνεκλόνεον γὰρ οἷστοι.
 ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἠλίον ἠνεμόεσσαν,
 725 εἰ μὴ Πολυδάμας θρασὺν Ἑκτορα ῥεῖπε παραστάς· 725 cf. M 60
 „Ἑκτορ, ἀμύχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι, 726^a cf. K 167^b
 οὐνεκά τοι περὶ ὄωκε θεὸς πολεμήϊα φέρει·
 τούνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιγίδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πως ἄμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλίσθαι. 729^a = A 820
 730 ἄλλωι μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα φέρει,
 732 ἄλλωι δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύρροπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολὺς ἐσάωσε, μάλιστα δέ τ' αὐτὸς ἀνέγνω. 731^b cf. ζ 185
 735 αὐτὰρ ἐγὼ φέρω ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 735 = I 103
 πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδνε·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τείχος ἔβησαν, 737^a = E 27
 οἷ μὲν ἀφροσύνησιν σὺν τεύχεσιν, οἷ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 740 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλε' ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 ἔνθα δὲ κεν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσάμεθα βουλὴν,
 ἥ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν, 742 cf. B 175
 αἷ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα

731 ἄλλωι δ' ὀρχηστύν, ἐτέρωι κίθαριν καὶ δοιὴν.

716. ἐυστρεφέ'] ἐυστρέφωι Ω (cf. vs. 599).
 — οἶδς ἀώτῳ] nimis dissimile est ἐντέρωι
 οἶδς, eiusmodi tamen quid requiritur.

728. περιγίδμεναι] περιίμεναι G (ut P 171 al.).

729. δυνήσεται αὐτὸς ἐλίσθαι] θεοὶ δόσαν
 ἀνθρώποισι Ariston. ad A 820.

731. Om. Ar. A C D T, adieciisse dicitur
 Zenodotus Mallotes, afferunt Clemens Ale-

xandr. Strom. 625 et Lucianus de salt. § 23.

732. τιθεῖ νόον] νόον τιθεῖ (aut τιθεῖ)
 Aristoph. T.

733. πολλοὶ] πολλὸν Aristoph.

734. πολὺς § 83] πολεῖς (aut πόλεις).

— ε' Hermann] κ' (sive = κε sive = καὶ)
 Ar. Ω. Cf. ζ 185 et § 9.

741. ἐνθα δὲ κεν Brandreth] ἐνθεν δ' ἄν.
 Cf. § 326.

- παρ νηδῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἧ γὰρ ἐγὼ γε
 745 δέδρια μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
 χρῆος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἅατος πολέμοιο
 μέμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι δῖω.“ 747^b = I 655
 748 ὥς ᾿φάτο Πολυδάμας, ᾿ζάδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀμύμων, 748 = M 80
 750 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Πολυδάμαν, σὺ μὲν αὖθι ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
 αὐτὰρ ἐγὼ κῆσ' εἴμι καὶ ἀντιάω πολέμοιο· 752 = M 368
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίσ, ἐπεὶ κ' ἐν τοῖς ἐπιτείλω.“ 753 of. M 369
 ἧ ῥα, καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι φειοκῶς,
 755 κεκληγῶς, διὰ δὲ Τρώων ᾿πέτετ' ἧδ' ἐπικούρων.
 οἱ δ' εἰς Πανθοῖδην ἀγαπῆνορα Πολυδάμαντα
 πάντες ἐπισσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
 αὐτὰρ δ' Ἀντιφρόβον τε βῖνν θ' Ἑλένοιο γάνακτος 758 sq. of. 770 sq.
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ἐρτάκου υἱὸν 758 of. 781
 760 ᾿φοῖτα' ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ ποθ' ἐφεύροι.
 τοὺς δ' ἠῦρ' οὐκέτι ἀμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους·
 ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὕπ' Ἀργείων ᾿έατο ψυχὰς ὀλέσαντες, 763 = Ω 168
 οἱ δ' ἐν τεύχε' ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε. 763^a = Θ 359
 765 τὸν δὲ τάχ' ἦρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
 δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
 766 of. I' 329
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι. 767 sq.^a = P 688
 ἀγχόθι δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖσι ἔπεσσι· 767 = P 117 [sq.
 „Δύσπαρι, Φεῖδος ἄριστε, γυναιμανέσ, ἠπεροπευτά,
 769 = Γ 39
 770 ποῦ τοι Ἀντιφρόβος τε βῖνν θ' Ἑλένοιο γάνακτος
 770 sq. of. 758 sq.
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἧδ' Ἄσιος Ἐρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Φίλιος αἰπεινὴ· νῦν τοι σάος αἰπὺς ὄλεθρος.“ 773^b = χ 28 of.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοφειδής· 805
 775 „Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀνάιτιον αἰτιάεσθαι· — 775^b of. Α 654

749 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχίων σὺν τεύχεσιν ἔλτο χαμᾶζε.

749 = M 81

744. ἔλθωμεν Δ] -οιμεν Ω.

745. δέδρια § 168] δαίδα.

— ἀποστήσωνται Δ T] ἀποτίσωνται (-ονται)
 Ω (of. E 831).

748. ἀμύμων Barnes] ἀπήμων (of. M 80).

749. In textu om. A H.

751. Πολυδάμαν § 21] Πουλυδάμα. Of. Α 86.

768. ἀγχόθι δ'] of. B 172.

772. κατ' ἄκρης] quidam olim κατὰ κρησ.

Of. § 82.

- ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, — ἐπεὶ μ' οὐ πάμπαν ἀνάγκηδ' ἀγέμεναι μάχη.
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἰόντες ὁμιλούμεν Δαναοῖσι
- 780 νωλεμέωσ' ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάϊς.
οἷω Διὶ φοβόσ' τε βίη θ' Ἑλένοιο γάνακτος 781 cf. 758
οἷχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐγγεῖνισι
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει
- 785 ἤμεσ δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785 sq. = ψ 127
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι. sq.
παρ' οὐδ' ἀνὰ δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσυμένον πολεμίζειν.
ὅς φειπὼν παρέπεισεν ἀδελφεόφρονας ἦρωσ. 788 = Z 61
- 'βὰν δ' ἴμεν' ἐνθά μάλιστα μάχῃ καὶ φύλοπις ἦεν,
790 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πολυδάμαντα,
Φάληκν' Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφάτην
Πάλμυν τ' Ἀσκανίων τε Μόρυν θ', υἱ' Ἰπποτίωνος,
οἳ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἡοί τῃ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὥρσε μάχεσθαι.
- 795 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἄελλῃ,
ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
θεσπεσίωι δ' ὁμάδωι ἄλλ' ἰσχύεται, ἔν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κυρτὰ φαινηαύοντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
- 800 ὅς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
Ἐκτωρ δ' ἡγέετο βροτολογίῳ φῖσος Ἀργεῖ, 802^b = A 295
Πριαμίδην· πρὸ γέθεν δὲ ἔχ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐξίσκν, 803 = 157
δινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός, 804^b cf. P 493
- 805 ἀμφὶ δέ φει κροτάφοισι φαινήν' ἔσχετο πῆληξ.

777. μ' οὐ Par. 2767] οὐδέ με vel οὐδ' ἐμὲ Ω. Cf. δ 352 et § 8.

785. δ' ἐμμεμαῶτες Ar. A T] δὲ μεμαῶτες O D. Eadem controversia est P 735, 746 (X 143).

788. ἀδελφεοῦ § 59] -φαιού.

792. υἱ'] υἱὸν Z Strab. 565 (cf. § 17).

— Strabo l. l. subiungit versum: Μουσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα <καρτεροθύμων>. Cf. N 5 § 512.

797. δ'] sic Ar., olim quidam om.

803. πρὸ γέθεν Herodian. Syr. A O] πρόσθεν D T (cf. N 157 ψ 538).

— δὲ ἔχ' δ' ἔχον Ω.

- πάντῃ δ' ἄμφι φάλαγγας ἐπειράετο προποδίζων,
εἴ πως φοι γείθειαν ὕπασπιδιὰ προβιβάντι· 807^b cf. II 609
ἀλλ' οὐ σύγχεε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 808 cf. I 8
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλίσσατο, μακρὰ βιβάσθων· 809^a = O 676 II 534
- 810 „δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθ' εἴη δεδρίσσειαι αὐτῶς
Ἀργεῖους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμονέσ' εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάλιστα κακῇ ἐδάμνημεν Ἀχαιοί.
ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐφέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆας ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμυνέμεν' εἰσὶ καὶ ἡμιν.
- 815 ἦ κε πολὺ φθαίῃ ἐν ναιομένῃ πόλιν ὅμῃ
χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσι γαλοῦσά τε περθομένη τε. 816 = B 374
σοὶ δ' αὐτῷ φημί σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισ' ἀθανάτοισι 818 cf. Z 259
θάσσονας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἱππους,
820 οἷ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.“
ὥς ἄρα φοι γειπόντι ἐπέτατο δεξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ὕψιπέτης· ἐπὶ δ' ἔαχε λαὸς Ἀχαιῶν
θάρσυνος οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἔκτωρ·
„Αἴαν ἀμαρτοφepές, βουγάε, ποῖον ἔχειπες!
- 825 αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιοόχοιο
εἶην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 827 sq. = Θ 540 sq.
ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργεῖοισι
πᾶσι μάλ'. ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφύσσει, αἶ κε ταλάσσης 829 cf. χ 217
830 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χρὸα λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἡδ' οἰωνοῦς
δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“
ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
γυῖνι θεσπεσίην, ἐπὶ δ' ἔαχε λαὸς ὅπισθε. 833 sq. = M 251 sq.
835 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐξέφαχον, οὐδ' ἐλάθοντο 835^a = H 419

807. προβιβάντι] -βάντι Ω (cf. Γ 22).
— Addebat Zen. versum: λίην γὰρ σφιν
πάντων ἐπείκετο θάμνοι πολλῶν.
809. μακρὰ βιβάσθων] φωνήεν ^α Syr.
810. αὐτῶς Arg. AD] οὕτως Syr. OT (cf.
va. 447).
822 et 824. ἔαχε] neglecto ^ς (item P 723);
*λαὸς δ' ἐπείφαχ'?

824. ἀμαρτοφepέας] ἀμαρτοφepέας Barnes, an
*ἀμαρτοφepέας (coll. ἀρτιφepέας X 281 et ἄρτια
βάζειν Ξ 92 & 240)?
— βουγάε] sic Ar., βουγῆε Zen., βουκάε
l. a. in T (hinc Nicander Theriac. 5 dixit
βουκαίος sensu dubio). Cf. σ 79.
832. ἐπὶ] παρὰ l. a. in A.
835. ἐξέφαχον Heyne] ἐπίαχον.

ἄλκῃς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ψυχὰ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀγῶα.

- Ξ Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ψιγαλὴ πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην γέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „φράζεο, διέ Μαχῶν, ὅπως ἔσται τάδε γέργα· 3 cf. A 14
 3^b = B 252
 μέλζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοῶν θαλερῶν αἰζηῶν.
 5 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα φοῖνον,
 εἰς δ' κε θερμὰ λοετρὰ ἐυπλόκαμος Φεκαμήδην
 θερμάνημι καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθων τάχα γίσομαι εἰς περὶωπὴν.“ 8^b cf. Ψ 451 x 146
 ὧς φειπὼν σάκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,
 10 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
 χαλκῷ παμφαῖνον· δ' δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀπαχμένον ὀξεί χαλκῷ, 12 = K 135
 'στῆ δ' ἐκτὸς κλισίῃς, τάχα δ' εἴσσιδε γέργον ἀφεικέες, 13 cf. v 197
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε, 14 = O 7
 15 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ὧς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῶι
 ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 17^b = O 620
 αὐτῶς, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωσε,
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρου,
 20 ὧς δ' ὅ γέρων ὠρμαίνει δαιζόμενος κατὰ θυμὸν
 διχθαδί', ἥ μεθ' ὀμίλον Ἴοι Δαναῶν ταχυπόλων
 ἦέ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὧδε δέ τοι φρονέοντι 'δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 23 = N 458
 βήμεν' ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἷ δ' ἀλλήλους ἐνέριζον
 25 μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρήσ
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι. 26 = Π 637 cf. N 147
 Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι 'βεβλήατο χαλκῷ,

837. ἀγῶα] αὐλάα l. a. in T (cf. δ 74).
 5. πῖνε... αἶθοπα φοῖνον] μίμνε... ἐν κλισί-
 ησι l. a. ant.
 7. καὶ λούσῃ] λούση(ι) δ'(ι) D (cf. § 295).
 8. γίσομαι § 201] εἰσομαι.
 9. ἑοῖο] ἱήος Eust.

16. πορφύρῃ] sic Ar., -ρῃ Zen.
 — κωφῶι] sic Ar., πηγῶι l. a. ant. (ut
 a 388).
 18. τε] sic Ar., τη(ι) Ambr. L 73, τὸ
 Knight (coll. X 221 p 525).
 — οὐδ' ἐτέρωσε Bekker] οὐδετέρωσε.

- Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων. 29 = 380
- 30 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχης ἤεφ' ἔφυγε νῆες
 θῖν' ἔφ' ἄλλος πολιῆς τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε 31^a = A 350
 εἶρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἔδν' ἔδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέμεν, 'στεινόντο δὲ λαοί
- 35 τῷ ῥα προκρόσσας ἔειρυσαν, καὶ ἴπλῃσαν ἀπάσῃς
 κῆδονος στόμα μακρόν, ὅσον συνεξεργασθὼν ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἷ γ' ὀφείλοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχε' ἐρειδόμενοι, κλονέσθ' ἄθροοι. ἔχυντο δὲ σφι 38^a cf. T 49 x 170
- 39 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὃ δὲ ξύμβλητο γεραιός.
- 41 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 42 = K 87
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισκόνον δευρ' ἀφικάνεις;
 δέδξα μὴ δὴ μοι τελέσῃ γέπος ὄβριμος Ἔκτωρ,
 45 ὅς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων,
 μὴ πρὶν παρ νῆων προτὶ Ἕλλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς. [O 702
 47 cf. O 182 N 629
 κτεῖνος τῷ ἀγορεύει· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 48 = B 330
 ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐκνέμμεδες Ἀχαιοί
 50 ἐν θυμῷ βάλλονται ἑμοὶ χόλον, ὅς περ Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 51 cf. O 722
 51^b = N 333

40 Νέστωρ, 'πεῖθε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Νηληϊάδῃ.

40 cf. I 8

30. γὰρ] γὰρ ῥ' A O D (cf. B 39).
 32. πρύμνῃσιν] πρυμνῇσιν Orates.
 36. μακρόν] πολλόν Zen. Aristoph., Ar. utrumque.
 37. τῷ] τῇ Pallis.
 — ὀφείλοντες] sic Ar., ΟΥΦΑΙΟΝΤΕΣ Zen. (cf. A 56), i. e. ὅψ' ἔδοντες (aut ὀψά ἔδοντες, sed hoc vitiosum); οὐ ψαύοντες lectionem Zenodoti tribuebat Ptolemaeus Epithetes. Speciem habet lectio ὅψ' ἔδοντες, in vulgata autem desiderativum (cf. § 144) et genitivus sunt notabilia, sed iure negavit Ar. credibile esse duces vulneratos *nunc demum sensisse* prope naves pugnari. — Et alia h. l. insolite dicta sunt.

40. Ar. —
 — 'πεῖθε] sic (πεῖθε) Aristoph. Ar., πῆθε Zen. Dionys. Sid. Herodian., πῆθε l. a.; insolitus hic est verbi πεῖθε usus (cf. X 191 & 190).
 — Ἀχαιῶν] ἑταίρων Zen., ἀχαιῶν Leaf (cf. Soph. Oed. C. 1466 et v. l. I 612).
 44. δέδξα (δέδξα) Aristoph. L] δέδωκε Ω. Cf. § 168.
 45. ὅς Aristoph. O] ὅς Ω (cf. X 236 Ω 388).
 48. τῷ] ῥ' ὅς O D, γ' ὅς l. a. in A (cf. B 330).
 49. ὦ πόποι] non in introitu positum suspirationem movet (cf. N 95—124).

- „ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτάναιτο.
- 55 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ὧι ἐπέπιθμεν
ἄρρηκτον νηὼν τε καὶ αὐτῶν εἰλαρ ἔσεσθαι, 56 = 68 cf. M 338
οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλλαστον ἔχουσι
νωλεμές, οὐδέ κ' ἔτι γνώησ, μάλα περ σκοπιάζων,
ὀπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
- 60 ὧς ἐπιμῆς κτείνονται, αὐτὰ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60^b cf. B 153
ἡμεῖς δὲ φραζόμεθ' ὅπως ἔσται τάδε φέργα, 61 = A 14
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐχ ὕμι κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“
τὸν δ' αὖτε προσέειπε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
- 65 „Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπι πρυμνήσι μάχονται,
τεῖχος δ' οὐκ ἔχραιομε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
ἧ ἐπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔελποντο δὲ θυμῶι
ἄρρηκτον νηὼν τε καὶ αὐτῶν εἰλαρ ἔσεσθαι, 68 = 56
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι. 69 = B 116
- 71 ἴφειδα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνε,
φοῖδα δὲ νῦν, ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησε. 73^b cf. Z 502
ἀλλ' ἄγεθ', ὧς κεν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντεσ. 74 = B 139
- 75 νῆες θσαι πρῶται φεφύονται ἄγχι θαλάσσης,
ἔλκωμεν, πάσσας δὲ φεφύσσομεν εἰς ἕλα δῖαν,
ὕψι δ' ἐπ' εὐνῶων ὀρμίσσομεν, εἰς δ' κεν ἔλθῃ
νῦξ ἀμβρότη, αἶ κεν τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο 77^a cf. δ 785 ε 55
Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν φερυσάμεθα νῆας ἀπάσας. 78^b uq.^a cf. A 799^{sq.}
- 80 οὐ γάρ τις νέμεσις φυνγέμεν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.

70 νωνύμους ἀπολίσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῖς.

70 = M 70

58. γνώησ] γνώη Aristoph.

62. ῥέξει] sic Ar., γ' ἴρξει L, sic et δ' ἴρξει l. a. ant. (cf. § 224²).— *οὐχ ὕμι] οὐκ ἄμμι (nos ambo) Ω, οὐκ ὕμμι Barnes (cf. § 92). Requiritur numerus pluralis pronominis personae 2^{ae}, casus autem dativus recte habet (cf. e. g. Z 491 o 98).

67. ἦ:] sic et οἷσ Ar.

70. Versum molestum (nam parum con-

cinit cum vs. 74 sqq.) e N 227 huc investum om. A¹ O¹ D.

72. δε Ar. T L] δε Ω.

75. νῆες A O] νῆας Ω.

78. ἀμβρότη § 28] ἀμβρότη. Cf. Bacchyl. XVII 42: ἀμβρότοι ἱεραννὸν ἑοῦς φάος.

— αἶ (οἶ) κεν Lips. Par. 2767] ἦν καὶ Ω. Cf. § 326.

80. ἀνὰ νύκτα] ὑπαλύξαι Max. Tyr. XLI 3 (ut Θ 243 M 327 δ 512 μ 216).

βέλτερον ὃς φεύγων προφύγηι κακὸν ἢ ἐλ αὐτῷ.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα μιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 82 sq. = 1849 sq.

„Ἀτρεΐδην, ποῖόν σε γέπος 'φύγεν ἔρκος δδόντων.

ὀλόμεν', αἶθ' ὄφειλες ἀφεικέλῳ στρατῷ ἄλλῳ

85 σημαίνειν, μὴδ' ἡμὶ φανασσέμεν', οἷσιν ἄρα Ζεὺς

ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ εἰς γῆρας τολυπεύειν

ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα γέκαστος.

οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγνιαν

καλλείπειν, ἥς εἴνεκ' διζύομεν κακὰ πολλὰ;

90 σίγαε, μή τις ἐξ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ

90 cf. ξ 498

μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,

90^a cf. τ 486

ὃς τις ἐπίσταίτο φῆσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν

92 = ς 240

σκηπτόχος τ' εἶη, καὶ σοὶ πειθοίαιτο λαοὶ

93^b = M 226

τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισι φανάσσεις.

95 νῦν δέ σε ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔχειπες,

95 = P 173

ὃς κέλει πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς

νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἐλκέμεν', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον

97^a = 106 cf. I 688

Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσιν περ ἔμπης,

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπηι. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ

100 στήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ' ἐλκομενάων,

ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.

ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἡμέλβει ἔπειτα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆι

105 ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀξέκοντας ἄνωγα

νῆας ἐυσσέλμους ἅλαδ' ἐλκέμεν' υἷας Ἀχαιῶν.

106^a = 97

νῦν δ' εἴη ὃς τῆσδ' ἄρ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,

84. ὄφειλες § 273] ὄφελος.

— ἀ(φ)εικέλῳ στρατῷ ἄλλῳ Nauck] -λίῳ στρατοῦ ἄλλου Ω, quam lectionem parum tueretur analogia verborum ἄρχην, φανασσύν, ἡγεῖσθαι modo genitivo modo dativo iunctorum.

89. *καλλείπειν] καλλείψιν Ω, ἐκπύρσαι Zen. (apto, si ἐκπύρσαι legas; sed coniectura esse videtur). Cf. B 544.

90. ἔξ' Vrat.] τ' Ω (om. A¹ L), item τ 486. Cf. P 586.

91. διὰ] ἀνὰ Nauck (coll. B 250).

95. Aristoph. Ar. —

— σε(') Zen.] σεν Ω; item P 173 (cf. Ξ 37 et § 92).

98. ἐπικρατέουσιν] ἐκδομένοις Plat. Leg. 706 e.

100. πόλεμον] πολέμου Plat. l. l.

101. ἀποπαπτανέουσιν Plat. l. l. L] ἀποπαπ- νύουσιν Ω.

102. κε] σε Barnes.

— ὄρχαμε λαῶν] οἱ' ἀγορεύεις Plat. l. l.

- ἦ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κε φασμένῳ εἶη.“
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης·
- 110 „ἐγγὺς ἀνὴρ, — οὐ δυνθὰ ματεύσομεν! — αἶψ' ἐθέλῃτε
πεῖθεσθαι, καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθε Φέκαστος,
οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὕμιν·
πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι, 113 cf. φ 335
Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει. 114^b cf. Z 464
- 115 Πορθεὶ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115 cf. r 231
'φοῖκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι, 116^b = N 217
Ἄργιος ἡδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἔεν ἱππότης Φοινεύς,
πατὴρ δ' ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἔεν ἔσχατος αὐτῶν. 118^a = τ 180
ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθ' ἔμεινε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργε' ἐνάσθη 119^a cf. N 564
- 120 πλαγχθείς, — ὥς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι, —
Ἀδρήστοιο δ' ἔγχευε θυγατρῶν, ἵνα τε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βίοτιοι, γάλας δὲ γοι ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρεχτοι ἀμφίς,
πολλὰ δὲ γοι πρόβατ' ἦσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
- 125 ἐγχεῖν· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὥς ἔτεόν περ. 125 cf. δ 94
τῷ οὗ κέν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμάσσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' ἐν γέλῳ.
δεῦτ' ἵομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοι περ, ἀνάγκη·
ἐνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος
- 130 ἐκ βελών, μὴ ποὺ τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται,
ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
θυμῷ φῆρα φέροντες ἀφεςτᾶσ' οὐδὲ μάχονται.“
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπείθοντο· 133 = H 379
'βάν δ' ἔμην, ἦρχε δ' ἄρα σφι γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 134^a cf. 384
- 135 οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐνοσίγαιος, 135 cf. K 515

111. παύσασθαι] ἐλείπειν Apoll. lex.

112. νεώτατος] sic Ar., -τερος L.

113. ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος] ἀγαθοῖο καὶ αἵματος Clem. Alex. Paed. 127.

114. Zen. Ar. —, Aristoph. om.; cum viciniis (vs. 114—125) aut servandus videtur aut damnandus.

— καλύπτει A O] κάλυψε Ar. Ω (c Γ 243?).

116. 'φοῖκεον] ναῖον Nauck (cf. A 18).

118. ἐμοῖο] sic Ar., ἐμῖο Zen. (cf. Apoll. Pron. 137 Synt. 164 Ammon. 49 Valcken.,

Anonym. 201 ibid.). Similis controversia est T 105 Ω 486 α 413 β 247 ζ 256, 290 λ 458 (q 111?) τ 180 υ 339.

— αὐτῶν] ἄλλων GH (cf. § 98).

119. (ἵ)μεινε] μέμνε T (cf. δ 508).

125. ὥς] εἰ Ar.

127. ἀτιμάσσαιτε § 144] -μήσαιτε.

131. ἐνήσομεν] ἀνήσομεν l. a. in A T (cf. E 422), ἐνήσομεν Bentley.

135. ἀλαοσκοπιήν] ἀλαὸν σκοπιήν Zen., ἀλαοσκοπιήν A. Cf. K 515.

- ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἤλθε παλαιῶι φωτὶ γεφεικῶς,
δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀτρεΐδην, νῦν δὴ ποθ' Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
140 γηθέει ἐν στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερχομένοι', ἐπεὶ οὗτοι ἐνὶ φρένες οὐδ' ἦ βαιαί. 141 cf. σ 355 φ 288
ἀλλ' ὃ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ γε σιφλώσει·
σοὶ δ' οὗ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσι,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἀγήτορες ἡδὲ μέδοντες 144^b = K 801
145 εὐρὺ κονίσουσιν πεδῖον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτόσ
φεύγοντας προτὶ φάσιν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“ 146 cf. A 808
ὥς φειπὼν μέγ' ἄυσεν, ἐπεσσυμένος πεδῖοιο,
ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐρίφαχον ἢ δεκάχιλοι 148 sq. = E 860
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος. sq.
150 τόσσον ἐκ στήθεσφι φόπα κρείων ἐνοσίχθων
ἦκεν, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ὥρσε φεκάσται 151^b sq. = A 11
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμιζέμεν' ἡδὲ μάχεσθαι. sq.

Διδσ ἀπάτη.

- Ἦρην δ' εἰσέριδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
σεῖα' ἐξ Οὐλύμπιοιο ἀπὸ βίου· ἀντίκα δ' ἔγνω
155 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155^b = N 270
αὐτοκασίγνητον καὶ δαίρα, 'χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτῃσ κορυφῇσ πολυπύδακος Ἴδης
ἦμενον εἰσέριδε, στυγερόσ δέ τοι ἔπλετο θυμῷ.
'μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρην
160 ὅππῃσ ἐξαπάφοιτο Διδσ νόον αἰγιόχοιο.
ἦδε δέ τοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 161 = B 5

136. Zen. addebat versum: ἀντιθέτωι Φοί-
νικι ὀπάονι Πηλεῖωνος (cf. Ψ 360).

140. γηθῆαι ἐν Barnes] γηθαί ἐνι.

141. δερχομένοι' § 59] -νου G, -νωι Ω. Cf.
I 635 sq. ζ 157.

142. Ar. —? (supervacuous dicitur in
schol. T, recentioris autem aetatis esse
verbum σιφλώσαι).

145. αὐτόσ] αὐτοὺς T (cf. Ω 499).

148. τ'] sic Ar., δ' Aristoph. D.

— ἐρίφαχον Bentley] ἐρίφαχον.

151. ὥρσε Bentley] ἔμβαλ'. Cf. A 11.

157 sq. Om. Syr. (causa homoeoteleuton).

157. πολυπύδακος] sic Ar., πολυπιδάκου L.
Cf. Ξ 807 γ 59, 218 Ψ 117 et § 83¹⁰.

158. Ar. —? (supervacuous dicitur in
schol. T).

160. ὅππῃσ] εἴ πῃσ l. a. in T (cf. vs. 163).

- ἐλθέμεν' εἰς Ἴδην ἐν ἐντύνασαν ἔξ' αὐτήν,
 εἴ πως ἱμεύραϊτο παραδραθήμεν φιλότῃτι
 ἤνι χροῖνι, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε 164^t = • 268 γ [266
 165 χεῦται ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι. 165^b cf. Θ 366
 'βῆ δ' ἔμην' εἰς θάλαμον, τὸν φοι φίλος νίδος ἔτευξε 166^b cf. 338
 ἥφαιστοσ, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε 167 = 339
 κληῖδι κρυπτήν· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἄνοιγε.
 ἔνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιινάσ. 169 = h. Ven. 60
 170 ἀμβροσίην μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος 169^b cf. φ 45
 λύματα πάντ' ἐκάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ φεδανῶι, τό δ' αὖ φοι τεθυωμένον ἦεν· 172 = h. Ven. 63
 τοῦ καὶ κινυμένῳ Διδος κατὰ χαλκοβατέσ δῶ 173^b cf. Α 426
 ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἔκει' αὐτῇ.
 175 τῷ δ' ἢ γε χροά καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
 πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαιινούσ
 καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο. 177^b cf. Α 530^a
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον φεανὸν 'φέσαθ', οὐν φοι Ἥθάνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, 'τίθει δ' ἐνὶ θαίδαλα πολλὰ
 180 χρυσεῖνις δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος 'περονᾶτο.
 'ζώσατο δὲ ζώνην ἐκατὸν θυσάνοις' ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρμαθ' ἔηκεν ἐν τρητοῖσι λοβοῖσι
 τριγλῖνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπειλάμπετο πολλή. 183 = σ 298
 κρηδέμῳ δ' ἐφύπερθε 'καλύψατο δῖα θεάων
 185 καλῶι νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἔεν ἥλιος ὦσ'
 ποσσὶ δ' ὕπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα. 186 = B 44
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ 'θήκατο κόσμον, 187 cf. Η 207

162. ἔξ' αὐτήν Knight] εἰς αὐτήν Gen. Apoll.
 Pron. 102, αὐτὴν Ω, ἐκαστὴν Zen. (cf. P 551).

163. εἴ πως] ὅπως l. a. in A (cf. vs. 160).

165. χεῦται vHerwerden] χεῦται Ω, χεῦται
 Naber (cf. § 118), χεῦται βλεφάροισιν Leaf.

166. δ'] ε' Syg. (cf. vs. 188).

168. τήν] τὸν pap. 732, τάσ l. a. ant.

169. ἐπέθηκε] ἐπεθείσα Zen.

170. ἱμερόεντος] ἀθανάτοιο Plut. Mor. 693 d.

171. λίπ' ἐλαίῳ] χροά λευκὸν Athen. 688 d.

172. φεδανῶι] ἱανῶι pap. 732 Athen. 688 e,
 item codd. h. Ven. 63.

173. κατὰ Ar. L] ποσὶ Ω.

177. ἀμβροσίους] καὶ μεγάλους Zen. Aristoph.

181. ζώνην... ἀραρυῖαν] -νη... -ρυῖη Ar.
 pap. 732 L.

182. δ' ἄρα] δὲ οἱ Syg., δὲ τ' ἄρ' Heyne.
 Cf. § 44^b.

-- ἔρμαθ' ἔηκεν Knight] ἔρματα ἔηκεν.

183. τριγλῖνα μορόεντα] sic Ar., -ν' ἀμο-
 ρόεντα quidam olim, μμοροεντα pap. 732 (ut
 vs. 186 λλιπαροισι), -ν' ἱμερόεντα Brandreth.

185. λευκὸν] λαμπρόν l. a. in A.

- ῥβῃ ϛ' ἔμεν' ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένην δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπε·
- 190 ἡ ῥά κέ μοι τι πύθοιο, φίλον τέκος, ὅτι κε γείπω; 190^a = A 93
ἥέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῳέσσιν ἀρήγεις;
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διδος θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
ἥ Ἡρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο, [721
195 αὖδα δ' τι φρονέεις; τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνάγει, 195 sq. = Σ 426
εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσκῦδα πότνια Ἥρη· 197 cf. 300
ἥ δὸς νῦν μοι φιλότῃτα καὶ ἥμερον, ὧι τε σὺ πάντας
δάμνασαι ἀθανάτους ἥδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
- 200 εἰμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαῖης, 200^b-202 = 301
Ὀκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μκτέρα Τηθύν, sq.
οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐν' ἐρέφον ἥδ' ἀτίταλλον, 202^b cf. II 191 ε
δεξάμενοι Ῥαῖος, ὅτε τε Κρόνον ἐθρύζοπα Ζεὺς 354
γαῖης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
- 205 τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω· 205-207 = 304
ἥδη γὰρ δευρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται sq.
εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ. 207^b = I 436
εἰ καίγω γε γέπεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃτι,
- 210 αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεόμην.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
ἥ οὐκ ἔστ' οὐδὲ γένοιε τῶν γέπος ἀρνήσασθαι· 212 = Σ 358
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκόλνυσιν ἰαύεις.
ἥ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα 213 cf. I 261
215 ποικίλον, ἔνθα τέ σοι θελκτῆρια πάντ' ἐτέτυκτο·
ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃ, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς

188. ϛ'] δ' pap. 782 H (cf. vs. 166).

190. ῥά κε] ϛαν (ρ' ἄν) pap. 782, ῥά νη Ω.
Cf. A 93.195. ἀνάγει L et l. a. in A] ἀνωγειν Ω.
Cf. § 235.196. ἐστί] ἔσται Cant., τελέσαι τὸ δὲ κ. τ. ἔσται
Bentley.

198. νῦν μοι] μοι νῦν C D, δὴ μοι L.

199. δάμνασαι Bentley] δαμνάσ D, δαμνάι Ω,

δάμνησ Brandreth. Cf. § 14, 296 et I 221.

— ἥδὲ] τοῖς Nauck.

202. μ' ἔν] sic Ar. (?), με A C; cf. Θ 337.

208. Ῥαῖος] Ῥαῖος Aristoph. Ar. (cf. § 5).

208. καίγω] sic Ar., -ων Zen. Aristoph.

213. Aristoph. Ar. —

215. τί] δὲ Ω. Cf. Θ 48.

— (ἐτέτυκτο] τέτυκται Lips. (cf. E 729).

216. ἐν δ' ὀαριστὺς] ἥδ' δ. l. a. ant.

- πάρφασσι, ἢ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονούντων. 217^b = I 554
 τόν ῥά σοι ἔμβαλε χερσὶ, γέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶι ἐγκάτθεο κόλπῳ 219 of. • 346
 220 ποικίλον, ὧι ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδὲ σέ φημι 219^b of. 223 h.
 ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὃ τι φρεσὶ σῆισι μενοινᾷς.“ Cer. 287
 ὥς 'φάτ', ἐμείδυσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη, 222 of. A 595
 μειδόσασα δ' ἔπειτα ἔφωι ἐγκάτθετο κόλπῳ. 223^b of. 219 h.
 ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Λιδος θυγάτηρ Ἀφροδίτη, Cer. 287
 225 Ἥρη δ' ἀΐξασα ἄλπε ῥίον Οὐλύμποιο, 225 = T 114
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίνην ἐρατεινὴν 226^a of. • 50
 'σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηϊκῶν ὄρεα νιφόμενα,
 ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα 'μάρπτε ποδοῖν·
 ἐκ δ' Ἀθόοι' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
 230 Ἀῆμον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.
 ἔνθ' Ἰπνωὶ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτῳ,
 ἔν τ' ἄρα σοι 'φῷ χειρὶ γέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 232 = Z 253
 „Ἰπνε, γάναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν γέπος ἔκλυες ἡδ' ἔτι καὶ νῦν
 235 πεῖθε· ἐγὼ δέ κέ τοι γελῶ χάριν ἥματα πάντα.
 κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῳ.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἀφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· ἥφαιστος δὲ ἐμὸς πᾶς ἀμφιγυῖαι
 240 τεύξει γ' ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηϊνῶν ποσὶν ἦσει, 240 of. • 57
 τῷ κεν ἐπὶ σχολῇσ' λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.“ 241^b = ρ 410

217. φρονούντων] -ντος Aristot. Eth. Nicom. VII 7.

221. γε νέεσθαι] sic Ar., γενέεσθαι (= γενήσεσθαι) Demetrius Ixion.

223. ἔφωι] μίσσω Ar. (aut Zen.) A. Of. τῶι vs. 219.

227. 'σεύατ' ἴσους] l. a. in A.

— ἱπποπόλων] -νόμων l. a. in T, -κόμων l. a. in Lips.; cf. N 4.

229. ἐκ δ' Ἀθόοι' (-οί) Menrad] ἐξ Ἀθόω δ'. Of. § 62.

— ἐπὶ] ἐν Zen. Aristoph.

231. Olim quidam subiungebant: ἐρχομῶμαι κατὰ φύλα βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

235. γελῶ χάριν § 160⁷] (ο)ἰδῶ χάριν Ω. χάριν εἰδῶ Ar.

236. ὑπ' sic Aristoph. Ar., ἐπ' Zen.

239. δὲ νHerwerden] δὲ κ' Ω, sic τεύξει (-ης) vs. 240 pro subiunctivo habendum, futurum autem suadet quod sequitur ἦσει.

240. γ' adiecit Brandreth (of. § 14).

241. ἐπισχολῇσ' ἐπισχολῶν Syr., ἐπισχολῶν Herodian. A C, quam lectionem e vetusta litteratura natam esse intellexit Alexander Cotyaeensis. Of. § 114.

— Olim quidam addebant: αὐτὰρ ἐπὶν δὴ νῶτ' κατεννηθῆντε ἴδῃαι, | ἀγγεῖλαι τάδε πάντα Ποσειδάωνι ἀνακτι (of. vs. 354 sqq.).

- τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνγε γῆδυμος Ἴπνος·
 „Ἡρην, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο, 243 = 194
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰγιονοτάων
 245 ρεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ρέεθρα
 Ὀκεανοί', ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐ κεν ἐγὼ γε Κρονίονος ἄσσον ἐκοίμην,
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοι' ἐφετμῇ σῆι ἐπίνυσσας 249^a = A 590
 250 ἤματι τῷι ὅτε κείνους ὑπέρθυμος Διδὸς νῖδος
 ἔπλεε Φιλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας. 251^b cf. γ 85
 ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διδὸς νόον αἰγιόχοιο,
 γῆδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ μοι κακὰ ῥήσας θυμῷ, 253^a = Ψ 68
 ὄρσας' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας, 254 cf. λ 400, 407
 255 καὶ μιν ἔπειτα Κρόνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας, 255 = O 28
 νόσφι φίλων πάντων. ὃ δ' ἐπεγρόμενος ἡχάλειπαινε,
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων 257^b = Ω 113
 ἔζητεε· καὶ κέ μ' ἄριστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νηὶς δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν.
 260 τὴν ἐκοίμην φεύγων, ὃ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ·
 ἤξετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θυοῖσι ἀποθύμια γέροντοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρην·
 „Ἵπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μενοινᾷς;
 265 ἦ φῆς ὅς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν' εὐρύζοπα Ζῆν

242 et 258. γῆδυμος § 41²) νήδυμος.

245. κατευνήσαιμι καὶ ἂν] *κατευνήσαιμ', ἦ καὶ? Cf. § 326.

246. Crates addebat versum: ἀνδράσιν ἡδὲ θεοῖς, κλείστην δ' ἐπὶ γαίαν ἴησιν (Plut. Mor. 938 d).

249. ἄλλοι' ἐφετμῇ σῆι ἐπίνυσσας] sic scriptus, ἄλλοι τε σῆι ἐπίνυσσαν ἐφετμῇ Zen., ἄλλοι σῆι (i. e. ἄλλοι' ἐφ' ἑσῆ) ἐπίνυσσαν ἐφετμῇ Parmeniseus, ἄλλοι τε σῆι ἐπίνυσσαν ἐφετμῇ Ar.; codd. haec omnia (ἐπίνυσσαν Hesych., cf. O 10 et Aesch. Pers. 880), ἐπίνυσσας coniecerat Nauck. Requiritur aoristus (cf. A 591), minus autem placet ἐφετμή σῆι ἐπίνυσσε. In lectione Aristarchi ferri nequit ἄλλο pro ἄλλοις (cf. A 590 γ 90; dissimiles sunt

X 232 Ψ 454), in Parmenisei lectione ἐφετμή vox parum apta ad Iovis minas indicandas, Zenodoti lectio prorsus obscura.

252. ἔθελξα L] ἔλεξα Ω (cf. § 282).

255. Κρόνδ' Callistratus C] Κρόνδ' Ω. Cf. B 677.

258. ἔζητεε] διέζητε vHerwerden (cf. § 200).

259. δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε] ἐσάωσε θεῶν δμήτειρα vHerwerden.

— δμήτειρα] μήτειρα (!) Zen. Aristoph.

261. θυοῖσι φίληι l. a. in T.

263. Olim quidam legebant: ὥς φάτο, μείδῃσιν δὲ θεῶν λευκώλερος Ἥρην, | χροὶ τέ μιν κατέρχεν <ἵππος ε' ἵφαι' ἐκ τ' ὀνόμαζεν>. Suppl. Nauck; cf. A 361.

265. Ζῆν § 80] Ζῆ | ν(α) Ar. Ω.

- ὥς Ἡρακλέεος πέρι 'χώσατο, παιδὸς ἐξοῖο;
 ἀλλ' ἔθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων 267^b = 275
- 268 δάω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκληῆσθαι ἄποιτιν.^α
- 270 ὥς 'φάτ', ἐγήρατο δ' Ἵπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσκύνει·
 „ἄγρεε νῦν μοι ὁμοσσον ἀνάαστον Στυγὸς ὕδαρ,
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πολυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ὥς' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἔόντες, 274 cf. O 225
 275 ἧ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275^b = 267
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐξελδομαι ἥματα πάντα.“ 276 cf. 269
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 277 = E 767
 ὤμνυε δ' ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρούς, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
- 280 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε 'τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280 = p 378 x 346
 τὼ 'βήτην Ἀήμονυ τε καὶ Ἴμβρου γάστρῳ λιπόντε, h. Ap. 89 cf. μ 304
 κέρα γεσσαμένω, βίμψα πρήσσοντε κέλευθον. 282^b = ψ 501
 Ἴδην δ' ἐκίσθην πολυπίδακα, μυτέρα θηρῶν, 283 = θ 47
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον 'λιπέτην ἄλλα' τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
- 285 'βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο 'σειέτο ὕλην.
 ἔνθ' Ἵπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διδὸς ὅσσε γιδέσθαι,
 εἰς ἑλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἢ τότ' ἐν Ἴδνι
 μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἔκανε·
 ἔνθ' ἦσ' ὄξοισιν πεπυκασμένον ἐλατίνοισι,
- 290 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

269 Πασιθέην, ἧς αἶν ἱμεῖραι ἥματα πάντα.

269 cf. 276 x 210, 219

268. δάω vHerwerden] δάω Ω. Nauck
 ἐγὼ δὲ τείν... δάω.

269. Add. H Eust.

270. (ι)χῆρατο] ἦσατο Nauck (coll. i 353).

271. ἀνάαστον] ἀάστον (vel ἄστον) Ω, ἀάαστον
 Dawes, ἀνάστον Goebel. Cf. φ 91 χ 5 et
 ἀάαχετος pro ἀνάαχετος E 892 Ω 708.

274. μάρτυροι] sic Ar., -ρεσ Zen. (cf. § 63).

276. τ'] om. Zen. Aristoph. (cf. x 210).

277. θεὰ λευκώλενος] βοώπισ πότνια Syg.
 (cf. O 92).

279. Olim quidam addebant: ὤμνυε δ' ἐκ

πίτρησ <τό> καταιβόμενον Στυγὸς ὕδαρ (cf.
 O 37).

281. Ἀήμονυ τε καὶ Ἴμβρου] Ἀήμονόν τε καὶ
 Ἴμβρου pap. 732, Ἀήμονιο κατὰ μέγα l. a. in T.

285. ὑπο (')σειέτο Zen. Aristoph. Ar. pap.
 732] ὑπεσειέτο Ω.

— ποδῶν ὑπο σεῖετο ὕλη] σεῖετο ποσσὶν ὕψ'
 ὕλη Brandreth (coll. N 19). Similis hiatus
 est x 257.

287. περιμήκετον] περιμήκεα Nauck (coll.
 N 63 i 487 al.), item ζ 103. Cf. πάχετος
 θ 187 ψ 191.

- Ἦρην δὲ κραιπνῶς προσεβόησεντο Γάργαραν ἄκρον
 Ἴδης ὑψηλῆς· Ἶριδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὥς δ' ἔριδ', ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψε, 294^a cf. T 16 γ
 295 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃντι, 424
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 'στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθε, γέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 297 cf. Ω 286
 „Ἦρην, πῆι μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεισ; 298^b cf. 309
 ἔπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίῃσ.“ 299 cf. E 192
 300 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσκινύδα πότνια Ἦρην· 300 = 329 T 106
 „ἔρχομαι ὀφρομένη πολυφύρβου πείρατα γαῖης, of. Ξ 197
 Ὀκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν, 301^b-303 = 200
 οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐν ἔρπον ἡδ' ἀτίταλλον· sqq.
 τοὺς εἰμ' ὀφρομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω. 304-306 = 205
 305 ἦδη γὰρ δεκρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται sqq.
 εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἔπποι δ' ἐν προμυνωρεῖν πολυπίδακος Ἴδης
 ἔσταδ', οἷ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην. 308^b = [Cor. 48
 νῦν δὲ σέ' εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω, 309^b cf. 298
 310 μὴ πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὀκεανοῖο.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἦρην, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃντι τραπήομεν εὐνηθέντε. 314 sq. cf. Γ 441
 315 οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὶς sq.
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε,
 οὐδ' ὀπότ' ἡρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ ἔτεκε Περύχουον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον· 318^b cf. H 366
 οὐδ' ὅτε περ Λανάνησ καλλισφύρου Ἀκρισιῶννης,

294. Ἦρος Syr.] Ἦρος Ω. Cf. § 63.
 295. οἶον] οἶος L.
 — πρῶτόν περ ΔΓ. A O] πρῶτιστον Ω (-τα?
 cf. δ 577).
 299. κ'] om. Zen. Aristoph.
 303. μ' ἐν] μν A O D (cf. vs. 202).
 304—306. Zen. Ar. —
 306. Post hunc Syr. repetit vs. 208 sq.
 307. πολυπίδακος Syr. T] -δάκου Ω (cf.
 vs. 157).

310. μετέπειτα] μετόπισθε Zen. Aristoph.
 D (in Iliade μετέπειτα †, in Odyssea κ 519
 λ 27, 640 ξ 403).
 314. εὐνηθέντε] -ντος Syr. D.
 316. περιπροχυθεὶς] περιπλεχθεὶς Deme-
 trius Ixion.
 317—327. Aristoph. Ar. —, frigidae
 eruditioni interpolatoris alienius deberi rati.
 Cf. § 20 π 247—251. Sunt sane molesti, sed
 et alia hoc loco displicent.

- 320 ἢ 'τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν
οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρησ τηλεκλειτοῖο,
ἢ 'τέκε μοι Μίνωα καὶ ἀντίθεον 'Ραδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέλῃσ οὐδ' Ἀλκμήνῃσ ἐνὶ Θήβῃ,
ἢ ῥ' 'Ηρακλέα κρατερόφρονα 'γείνατο παῖδα,
325 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλῃ 'τέκε, χάρμα βροτοῖσι·
οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο γανᾶσσης,
οὐδ' ὅποτε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σέ' αὐτῆς,
ὥς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ·
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσκνύδα πότνια 'Ηρη·
330 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔφειπες,
εἰ νῦν ἐν φιλότῃσι λιλαιεαὶ εὐνηθῆναι
'Ιδης ἐν κορυφαῖσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα!
πῶς κ' εἴ τοι νῶϊ θεῶν αἰειγενετῶν
εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
335 πεφράδοι; οὐ κεν ἐγὼ γε τὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσκτὸν δὲ κεν εἶη.
ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῶι,
ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξε
'Ηφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε·
340 ἔνθ' ἴομεν κείμεν, ἐπεὶ νύ τοι ἔστραδεν εὐνὴ·
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„'Ηρη, μήτε θεῶν τό γε δέδμεθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
ὕψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
χρύσειον· οὐδέ κε νῶϊ διαδράκοι 'ττέλειός περ,
345 οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράεσθαι·
ἧ ῥα, καὶ ἀγκᾶς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς γὰρ παρακείτεν·
τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν διὰ 'φύεν νεοθηλέα ποῖν,
λωτὸν ἔφερσάνετα ἰδὲ κρόκον ἧδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὅς ἀπὸ χθονὸς ὑψός' ἔφεργε.

328 = Γ 446

329 = 300

330 = Α 552

336^b = Γ 410337 sq.^a cf. γ 548337^b = 145 σ 113338^b cf. 166

339 = 167

342 cf. E 827

320. ἀριδείκετον] πολὺ φίλατον olim quidam (teste T).

322. Μίνωα Syr.] Μίνων τε Ag., Μίνωα τε Zen. Ω.

340. κείμεν Ahrens.] κείμενα.

— εὐνή] εὐνήν Zen. Aristoph. (cum ἴομεν iungentes).

342. θεῶν] θεῶν Syr. A.

— ἀνδρῶν] ὕψεσθαι] ἄλλον | ἀθανάτων Syr.

348. ἐφερσάνετα Brandreth] θ' ἐφρήνετα (θ' om. Apoll. lex.). Of. Ξ 351 Ω 419.

349. ἔφεργε] sic (ἔεργε) Ag., ἴκανε Ohia, ἔειρε et ἔεργε (?) l. a. ant., ἴν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζίσθην Zen.

350 τῶι ἐν ἐλεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἐξέσαντο
καλὴν χρυσεῖν' στυλῖναι δ' ἀπέπιπτον ἔφερσαι.

- ὧς δ' μὲν ἀτρέμας ἦδδε πατήρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ 352 sq.* cf. ζ 1 sq.
ὑπνωὶ καὶ φιλότῃτι δαμείσ, ἔχε δ' ἀγκᾶς ἄκοιτιν' 352^b = O 152
'βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν γῆδ' ὕμνος Ἔπνοσ 354* = ξ 501 cf.
355 ἀγγελίῃν φερέων γαινόχῳι ἐνοσιγαίῳι. A 805
ἀγχοῖθι δ' ἰστάμενος γέπεα πτερόεντα προσηύδα 356 = A 203
„πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμνυε,
καὶ σφιν κῦδος ὀπαζε μίνυνθά περ, ὅφρ' ἔτι εὔδει
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῶι ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα, 359^b cf. σ 201
360 Ἦρον δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.“
ὧς φειπὼν δ' μὲν ὦχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσι.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσε
„Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίμεν Ἔκτορι νίκην
365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται;
ἀλλ' ὃ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νῆυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἥτορ·
κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἤμεσ γ' ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν' ἀλλήλοισι.
370 ἀλλ' ἄγεθ', ὧς κεν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες.
370 = B 139
ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῶι ἡδὲ μέγισται,
γεσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθουσιν κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
ἴομεν' αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
375 Ἔκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.“ 375 cf. O 604

376 ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος ἔχῃ δλίγον σάκος ὦμοι,
χείροσι φρεὶ δότω, δ' δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.

351. ἀπέπιπτον] ἀνέπιπτον Zen. (coll. Pind. Ol. I 41).

— Olim quidam addebant: δὴ ἔα τότε
ὀφθαλμοῖσι Διδὸς χύτο νήδυμος ὕπνοσ.

354. γῆδ' ὕμνος § 41²) νήδυμος.

356. ἀγχοῖθι δ'] cf. B 172.

357. Ποσειδάων Syg. O] ·δασον Ω (cf. § 51).

— ἐπάμνυε Syg. A D T] ·νον Ω.

358. ὅφρ' ἔτι] *ἦος ἔθ' vel potius *ἦος
ἔτι Ζεὺς | εὔδει, ἀπὸ σοι (cf. § 98)?

366. εὔχεται] ἡλπεται Zen.

369. ἤμεισ γ' § 92] ἡμεῖσ.

371. ἀσπίδες A O T] ·δασ Ω.

376 sq. Om. Zen., Aristoph. Ar. —, et
est sane perabsurdum hoc consilium. Quam-
quam vix melioris notae sunt versus vicini
(370—387, praesertim 381 sq.).

376. ἔχῃ] ἔχει Ar. T.

— *δλίγον] δ' δλίγον Ω (δολίχον habet
pap. 732¹).

- 378 ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν ἑκλύνοντο ἢ δ' ἐπίθοντο. 378 = H 379
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοι περ,
 380 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντα ἀρήϊα τεύχε' ἄμβειβον.
 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρῃ δὲ χεῖρον ἔδοσκε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐξέσαντο περὶ χροῖ νόροπα χαλκόν, 383 = α 467, 500
 ἔβαν ῥ' ἔμεν' ἄρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 384 = of. 134
 385 δφεινὸν ἄορ τανύκηες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ
 φείκελον ἀστεροπῆι· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαῖ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δφείος ἰσχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἴκτωρ.
 δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοι' ἐτάνυσσαν
 390 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ,
 ἦ τοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ' Ἀργεῖοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε 392 = ι 484, 541
 Ἀργείων· οἷ δὲ ξύνισαν μεγάλῃ ἀλαλκῇ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάει ποτὶ χέρσον,
 395 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῆι Βορέα' ἀλεγεινῆι·
 οὔτε πυρὸς τόσσοις πέλεται βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσηϊ, ὅτε τ' ὄρετο καίεμεν ὕλκην· 397 = ι' 34
 οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισι
 ἥπυει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 400 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνῇ
 δφεινὸν ἀυσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 401 = ιι 430
 Ἀΐαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔγχε', ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ ροι, οὐδ' ἀφάμαρτε,
 τῇ ῥα δὴ τέλαμῶνε περὶ στήθεσ' ἐτετάσθην,
 405 ἦ τοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου·

382. χέρῃ δὲ χεῖρον (α) L] χέρεια δὲ χεῖ-
 ρονι Ω.

— (I)δοσκα] δόσκον Ar. T, *χέρεια δὲ χεῖρος'
 ἰδοσκον?

384. ῥ'] δ' pap. 732.

394 sq. Post vs. 399 collocavit Zen.

395. Βορέα'] ἀνέμου C, ἀνέμων B.

396. πίλεται § 275] γε πῖλει Etym. M. 214,
 38, γε πῖλι (πῶρι) Ω, τόσσοις γὰρ πῖλεται
 βρόμος schol. Ap. Rh. III 861.

397. βήσσηϊ' ὅτε τ'] -σιν δ' Nauck.

— ὄρετο] ὄρεος l. a. in comm. Ar. (cf.
 § 539).

398. τόσσον] sic Ar., τόσσοις Zen.

— περὶ A D] ποτὶ C T.

— ὑψικόμοισι] ἰσοφόροις (ut Soph. fr. 354^b)
 Agathocles (vix serio).

400. ὅσση Zen. Aristoph. Ar. A O] τόσση Ω.

403. ἰθύ ροι] ἰθύν Syr., fortasse recte
 (insolito loco collocatum est pronomen).

- τῷ σοι ἐρυσάσθην τέρενα χροά. ᾠώσατο δ' Ἐκτωρ, 406^b sq. = X 291
 ὅτι ῥά σοι βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς, sq.
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς γέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλειίνων. 408 = Γ 82
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 410 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἔν ἀείρας
 στῆθος ἐβεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγγῶθι δειρῆς
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντι 418^a cf. A 147
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ριπῆς πατρὸς Διδος ἐξερίπη δρυῖ
 415 πρόρριζος, δφεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὁδμὴ
 ἐξ αὐτῆς, — τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος ὅς κε γέδηται
 ἐγγὺς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διδος μέγαλοιο κεραυνός, —
 ὥς ἔπεσ' Ἐκτορος ὄκα χαμαὶ μένος ἐν κονίεσι.
 419 χειρὸς δ' ἐξέβαλ' ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη. 419^b cf. N 543
 421 οἷ δὲ μέγα φεράχοντες ἐπέδραμον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 φελπόμενοι φερούσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμείας 422^b cf. M 44
 αἰχμάς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περὶβησαν ἄριστοι,
 425 Πολυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ Διὸς Ἀγκώνωρ
 Σαρπηθῶν τ' ἄρχος Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων, 426 cf. B 876
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς γε' ἀκῆδεεν, ἀλλὰ πάροιθε
 ἀσπίδας εὐκύκλους· σκέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 χερσὶν αἰείαντες ᾠέρον ἐκ πόνου, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους 429 cf. P 718
 430 ὠπείας, οἷ σοι ὀπισθε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο 429^b-432 = N 535
 ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες· sqq.
 οἷ τὸν γε προτὶ γάστρην ᾠέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἱξὼν εὐρρεέος ποταμοῖο, 433 sq. = Φ 1 sq.
 Ξάνθου δινέεντος, ὃν ἀθάνατος ἔτεκε Ζεὺς, 434^b cf. B 741
 435 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ σοι ὕδωρ
 ᾠέον· ὃ δ' ἀμπνύθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,

420 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ σοι ᾠέρετο τεύχεα ποικίλα χαλκῶι. 420^b = M 396

412. ἀγγῶθι] *ἰγγύθι (cf. § 818)?
 414. ριπῆς] πληγῆς pap. 732 Ambr. A.
 416. τὸν δ' οὐ περ... κα] τὸν (τῶν? Nauck)
 δ' οὐ τιν'... τις Aristoph.
 418. ὄκα] sic Mass. et Ohia, ὠκὺ Ar.
 420. Om. pap. 732 Ambr. A (in calce
 add. m. rec.).

422. φερούσθαι] ἐρύσασθαι Ambr.
 424. ἄριστοι] ἄπαντες l. a. in A.
 427. δ'] τ' Zen.
 — ἀκῆδεεν Nauck] ἀκῆδεον (-δησ' L) Ω,
 sic vel -σατο Ar. Cf. Ψ 70.
 436. ἀμπνύθη] ἀμπνύθη Ω. Cf. E 697 et
 § 186.

- ἐξόμενος δ' ἐπὶ γούνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπέμεισε.
 αὐτίς δ' ἐξοπλίσω 'πλήτο χθονί, καὶ δέ μοι ὅσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἵδον Ἑκτορα νόσφι κίοντα, 440 cf. A 284
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσ' ἔθορον, 'μνήσαντο δὲ χάρμης. 441 = Θ 252
 ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτινιον οὐτάσε δρυρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
 Φηνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη 'τέκε Νηῖς ἀμύμων
 445 Φήνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατινιόεντος. 446^b = E 72
 τὸν μὲν Ὀϊλεῖδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγίθην ἰλθὼν 447^a = Z 64
 οὐτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὰν ὕσμινην. 448 = Π 764
 τῷ δ' ἐπὶ Πολυδάμας ἐγγεσπάλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 450 Πανθοῖδης, 'βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 451^b sq. = N 519
 υἷδν Ἀρηγῆλκυοιο· δι' ὦμον δ' ὄβριμον ἔγχος sq.
 ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσθῆι.
 Πολυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπηύξατο μακρὸν ἀύσας· 453 sq. cf. N 413
 „οὐ μὰν αὐτ' ὀλοὺ μεγαθύμου Πανθοῖδα sq.
 455 χειρὸς ἅπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἔκοντα,
 ἀλλὰ τις Ἀργείων 'κόμισε χροῦ, καὶ μιν ὀλο
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατῖμεν δόμον Ἀλίδος εἴσω.“
 ὧς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος 'γένετ' εὐξαμένοιο, 458 = N 417
 459 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε· 459 cf. N 418
 461 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. 461^b = N 516
 Πολυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν 462^b = Γ' 360
 λικριφίς ἀΐξας, 'κόμισεν δ' Ἄντηνορος υἷδς 463^a = ε 451

460 τῷ Τηλαμονιάδῃ· τοῦ γὰρ 'πίσιν ἄγχι μάλιστα.

437. ἀπέμεισε(ν) Ar.] ἀπίμασεν Zen. pap. 782 A C D (cf. E 798).

438. καὶ] τῷ Ar. A O. Cf. Π 325.

440. νόσφι κίοντα] νόσφιν ἰόντα (Ar.?) A O (cf. β 280 γ 286 x 516 et ἰών — ἰών permutata A 277 alibi).

444 sq. Φήνοπ.] Οἶνον. Strab. 605 et 619. Cf. Π 401 Ψ 634 φ 144.

445. ὄχθας] ὄχθας<ι> Zen.
 — Σατινιόεντος] Σαγγαρίοιο l. a. ant. (ut Γ' 187).

446. Ὀϊλεῖδης Knight] -λεῖδης (cf. M 365).

447. οὐτα κατὰ λαπ.] οὐτάσε κατὰ. Ω. Cf. Z 64 Ξ 517.

449. ἦλθεν] ἦεν l. a. ant. Cf. N 384.

453. ἐκπαγλον] ἐκπαγλος l. a. in T.
 — μακρὸν ἀύσας] μακρὰ βιβάζων pap. 782 A H (ut N 809 alibi).

456. 'κόμισε] κόμισ' in Agar (coll. X 286 al.).

460. Del. Heyne. De Oilei filio haec dici fert ratio (cf. vs. 442 sqq.). Recentis originis indicium est τῷ. Cf. Plut. Mor. 1010 d.

- Αρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ 'βούλευσαν ὀλεθρον.
 465 τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
 νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω 'κέρσε τένοντε· 466^b = K 456
 τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλῇ στόμα τε ῥινέσ τε
 οὐδεὶ 'πλῆντ' ἢ περ κνῆμαι καὶ γούνα πεσόντος.
 Αἶσας δ' αὖτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πολυδάμαντι·
 470 „φράζεο, Πολυδάμαν, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
 ἢ ῥ' οὐχ οὐτος ἀνὴρ Προθοκνόροσ ἀντὶ πεφάσθαι 470^b = γ 101 δ
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο
 ἢ πάϊς αὐτῷ γάρ ῥα φυλὴν ἄγγιστα ἔφοικε.“
 475 ἢ ῥ' ἐν γιγνώσκων, Τρωᾶς δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
 ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὕτασε δουρὶ
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὃ δ' ὑφείλκε ποδοῦν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπηύξατο μακρὸν ἀύσας· 478 cf. N 413
 „Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
 480 οὐ θῆν οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὕμεσ.
 φράξεσθ' ὅς ὃμιν Πρόμαχος δεδμημένος εὐδὲι
 ἔγχε' ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποινὴ
 δεκρὸν ἔη ἄτιτος. τῷ καὶ τέ τις εὐχεται ἀνὴρ
 485 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.“ 485^b cf. Σ 100
 ὅς ῥατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος 'γένετ' εὐξαμένοιο.
 Πηνελέωι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε, 486 = N 417
 ὥρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
 Πηνελόειο φάνακτος. ὃ δ' οὕτασε Φίλιονῆα, 487 cf. N 418
 490 υἷὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
 'Ερμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσε·

464. Αρχέλοχος] vso Ar., Αρχίλοχος Z.
 465. συνεοχμῷ] συνεοχμῳ pap. 732. Vox
 aliunde non est cognita.
 469. ἀμύμονι Πολυδάμαντι] -να Πουλυδά-
 μαντα Zen.
 470. Πο(υ)λυδάμαν Zen.] -δάμα Ω. Cf. A 86.
 — ἐνίσπε § 246] ἐνίσπεσ aut ἐνίσπε Ω.
 472. εἴδεται] neglecto γ.
 474. ῥα φυλὴν Aristoph.] κεφαλὴν pap. 732,
 γενεὴν Ω.

— (γ)ῖ(γ)οικε Aristoph.] ἰώικε Ω.
 481. ἡμῖν] ἡμοῖν (cf. § 93)?
 — κατὰκτενέεσθε § 269] κτανέεσθε.
 483. ἵνα μὴ] μὴ τοι l. a. in A.
 484. ἔη ἄτιτος Clarke] ἄτιτος ἔη (cf. N 414
 et Hermann ad Aesch. Ag. 72). Leaf ἄτιμος
 ἔη cum Par. 1805 (coll. n 431).
 — τί τις Η] καί τις Ω, τίς τ' Monro.
 485. μεγάροισιν ἀρῆς Zen.] -ροῖς ὕμεως (vel
 .οο) Ω, -ροῖσιν Ἀρεω Ar.? Cf. Σ 100, 213.

τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μούνον 'τέκε Φιλιονῆα.
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύοσ οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλάνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ
 495 καὶ διὰ γινίου ἦλθεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας
 ἄμφω. Πηνέλεος δὲ φερυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπῆραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆλκῃ κάρη. ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχεος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ, ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχὼν
 500 'πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος γέπος κῦδα·

495' = Φ 115 cf.
 417
 496^b = M 190
 497^a cf. K 455^b

„φειπόμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Φιλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοόμεναι ἐν μεγάροισι·
 οὐδὲ γὰρ ἦ, Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγννορίδαο,
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῇ
 505 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“
 ὥσ' φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυνία,
 'πάπτηνεν δὲ γέκαστος ὄππῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

506 cf. σ 88 ~ 450
 506^b cf. Γ' 34
 507 = Π 283 x 43

ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι 'Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράργει' Ἀχαιῶν
 510 ἤρετ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὰς ἐνοσίγαιος.
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Τρῆτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἀγῆτορα καρτεροθύμων,
 Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε,
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 515 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνέκρατο καὶ Περιφάτην·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερκνορα ποιμένα λαῶν
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 δειώσας, ψυχὰ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλὴν
 ἔσσυτ' ἐπείγομένῃ, τὸν δὲ σκότος ὄσος' ἐκάλυψε.
 520 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, 'Οιλήος ταχὺς νείος·

508 sq.^a = A 218
 508 = B 484 [sq.]

511^a cf. Z 5

517^a = Z 64
 517^b cf. N 507^b
 518^b = P 86 [sq.]
 519^b = A 461

496. Πηνέλεος § 62] -ος. Cf. B 494.
 499. διὰ φῆ Zen.] διὰ φῆ Ar. (damnato versu
 500?), sic vel δ' ἔφη Ω. Cf. B 144.
 505. σὺν] ἐν Zen. Aristoph. (cf. Γ' 159).
 506. τρόμος ἔλλαβε γυνίαν] χλωρὸν δῖος εἶλεν D T.
 509 (508—510?). Critioi quidam —,
 non Ar.
 510. ἤρετ' Eust.] ἤ(ι)ρατ' Ω. Cf. § 284.

511. ῥα] μὲν C.
 512. καρτεροθύμων] βαρβαροφώνων l. a. in
 T (ut B 867).
 515. Περιφάτην] Περιφοίτην pap. 732¹, Πο-
 λυφοίτην (-φήτην) Barnes coll. N 191.
 517. οὔτα κατὰ λαπάρην D T] οὔτασος καλλ-
 πάρεν A C; cf. vs. 447.
 520. 'Οιλήος] 'Οιλιάδης pap. 732.

οὐ γάρ φοί τις ὁμοῖος ἐπισπένθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρσηι.

καλῶξίς παρὰ τῶν νεῶν.

- Ο αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβρισαν 1 = Θ 343
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χειρσί, 2 sq. cf. Θ 344 sq.
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπὸ δφέεος, πεφοβημένοι, ἤγρετο δὲ Ζεὺς 4^a cf. Κ 376
5 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
'στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδιδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 6^a = γ 197
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε 7 = Ξ 14
Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα γάνακτα.
Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδιδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
10 ἦαθ'· ὃ δ' ἀργαλέως ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, 10^a cf. II 109
αἰμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ φιδῶν ἔλεγε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 12^a cf. Θ 350
δφεινὰ δ' ὑπόδρα φιδῶν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔφειπε·
„ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρην,
15 Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαοὺς.
οὐ μὰν φοῖδ' εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς 16^b cf. μ 26
πρώτη ἐπαύρηαι καὶ σε πλὴγῆσιν ἱμάσσω.
οὐ μέμνησ', ὅτε σε κρέμασ' ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῦν 18^a = γ 188 φ
398 = 115
ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χειρσί δὲ δεσμὸν ἔηλα
20 χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι
ἐκρέμασ'. κλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,

522. το Ζεὺς] δὴ θεὸς l. a. in T.
— ὄρσηι] ὄρσε C D T.
5. Olim quidam addebant: ἔστο δ' ὀρσῶ-
θεῖς, μαλακὸν δ' Ἰνδυρι χίτωνα (= B 42).
10. ἦαθ' § 220] ἦαθ' Ω, εἶαθ' Ar., miro
errore ad αἰμί referens (item Ω 84 v 106;
cf. δ 705).
— κῆρ ἀπινύσσων] sic Ar., κῆρ ἀπινύσων
Aristoph. (cf. s 342), κῆρα πινύσσων olim
alii. Cf. Ξ 249.
15. δὲ λαοὺς] δ' Ἀχαιοὺς l. a. in T.
16. εἰ αὐτε] vitium metricum (cf. § 14),
item ξ 67.

18—31. Om. Zen.
18. οὐ § 8] ἢ οὐ.
— μέμνησ' Rhet. Spengel III 244] μέμνη
(cf. § 117 et γ 188 φ 396 = 115).
— ὅτε σε (')κρέμασ' (α) Naber] ὅτε τ' ἐκρέμω
Ω (τε κρέμω metri causa Bentley). An *ἢ οὐ
μέμνησαι, ὅτε σ' ἐκρέμασ' ἐκ δὲ ποδοῦν? Cf.
Θ 140 π 424.
19. ἄκμονας ἦκα] *ἄκμον' ἔηκα?
21. Subiungebant olim quidam: πρὶν γ'
ὅτε δὴ σ' ἀπέλυσα πεδῶν (sic Heyne pro
ποδῶν), μύθους δ' ἐνὶ Τροίῃ | κάρβαλον, ὅφρα
πίλοιτο καὶ ἰσσομῖνοισι πυθίσθαι.

- λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 'ρίψασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῖ', ὅφρ' ἀφίκοιτο 28 cf. A 591
 γῆν ὀλιγκπελέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 25 ἀζηχῆς δόδυνκ' Ἡρακλέεος θείοιο,
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 'πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιάουσα,
 καὶ μιν ἔπειτα Κρόνδ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικας. 28 = E 255
 τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥύμην καὶ ἀνάγαγον αὐτίς
 30 Ἄργος ἔσ' ἐκπόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα.
 τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολλέξῃς ἀπατάων,
 ὅφρα φίλῃς εἴ τοι χραίσμῃ φιλότῃς τε καὶ εὐνῇ,
 ἥν ἐμίγησ' ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καὶ μ' ἀπάτησας.
 ὥς ᾠάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη, 34 = Γ 259
 35 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἴδιστω νῦν τόδῃ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς τε περθε 36-38 = „ 184
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος 39q.
 ὄρκος δφεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
 σὴ θ' ἱερὰ κεφαλὰ καὶ νοτίτερον λέχος αὐτῶν
 40 κουρίδιον, τὸ μὲν οὗ κεν ἐγὼ ποτε μᾶψ ὁμόσαιμι·
 μὴ δὲ ἐμὴν φίλῃτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρωάσ τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ ποθ' αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει, 43b = Z 439
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶ φίδων ἐλέησεν Ἀχαιοῦς.
 45 αὐτὰρ τοι κείνῳ κεν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 τῇ· ἔμεν' ἤ κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύῃς.
 ὥς ᾠάτ', ἐμείδυσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, 47 = E 426
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

23. 'ρίψασκον § 146] ῥίπτασκον.
 — ὅφρ' ἀφίκοιτο] ὅφρ' ἂν ἴκηται Ω, ὅφρ' ἂν ἴκοιτο Naber. Cf. x 65 q 298 ω 430 (et N 141).
 24. θυμὸν] sic Ar., θυμός T.
 28. Κρόνδ'] Κρόνδ' Ω. Cf. E 255 et B 677.
 29. (')ρύμην Heysne] ῥυσάμην Ω (ὑ pro υ). Cf. § 164.
 — ἀνάγαγον] ἀπήγαγον l. a. in T (cf. x 274 et O 706 o 436 π 370 σ 278 et permutatarum litterarum N—Π exempla A 55).

32. φίλῃς] ἴδῃ Ar. (i. e. φίδῃ, § 117; cf. E 221 al.).
 — εἴ § 326] ἦν.
 33. Om. Zen. Aristoph.
 35. ἴστα] neglecto f. Item O 89, 145 p 269 o 117 η 286 σ 442, 460 ν 290 ψ 84 X 81.
 38. ὄρκος δφεινότατός τε πέλει] *δφεινότατος σ' ὄρκος πέλει (item o 186)? Cf. § 275.
 44. τειρομένους] κτεινομένους Aristoph. Mass. Arg.
 45. κείνῳ κεν Nauck] καὶ κείνῳ.

- „εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη, 49 cf. Σ 357
 50 γῖσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίξοις,
 τῶι κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
 αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχοο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 55 *Ἰρίν* τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ γείῃσι Ποσειδάωνι γάνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο ἐκὰς πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην εἴς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 60 αὖτις δ' ἐμπνεύσεισι μένος, λελάσθῃ δ' ὀδυνάων,
 αἷ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὖτις ἀποστρέψουσιν ἀνάκλιθα φύζαν ἐνόρσας, 62^b cf. Π 656
 63 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσσωσι.“

- 64 *Πηλεΐδα* Ἀχιλλεύς δ' ἀνστήσει *ῥὸν* ἱταῖρον
Πάτροκλον τὸν δὲ κτενεῖ ἱγχεῖ φαίδιμος Ἔκτωρ
Ἰλλίοο προπάροιθα, πολλὰς δὲ λίσσαντ' αἰχμοὺς 66^a=X 6 cf. Φ 104
 τοὺς ἔλλουσιν, μετὰ δ' ὑπὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διόν.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα διὸς Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι ἔπαιτα παλλῶξιν παρὰ νηῶν
 70 αἶψιν ἐγὼ τεύχομαι διαμπερίσ, εἰς δ' κ' Ἀχαιοὶ
Ἰλίον αἰπὺ βλοῖεν Ἀθηναίης διὰ βουλὰς.
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἔλλον
 ἀθανάτων Λατοῖσιν ἀμυνόμεν' ἐνθάδ' ἵκασω,
 πρὶν γὰρ τὸ Πηλεΐδα τελευτηθῇμεν' ἐφείδωρ, [Cer. 467
 75 ὥς μοι ὑπίστην πρῶτον, ἐμῶι δ' ἐπίνευσσα κάρητι, 75^b cf. Α 528 h.
 ἤματι τῷ δ' ἐμοῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούναων 76 cf. Α 512
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλεῖα πολίπορθον. 77 = Θ 372

49. βοῶπις] sic Aristoph., -πi (Ar.?) A (cf. E 357).

50. μετ'] ἐν l. a. in T.

— καθίξοις] θεοῖσι (et φρονέοιςθα?) l. a. ant.

54. κάλεσσον] κίλευσον l. a. in A.

55. κλυτότοξον] κλυτὸν αὐτόν l. a. ant.

56—77. Aristoph. Ar. —, Zen. om. vs. 64—77.

58. ἰρᾶ] cf. Θ 430.

64—77. *Damnatae veteres* (cf. vs. 56—77). *Recentis aetatis indicia* sunt: ἂν vs. 69 (§ 326), *Ἰλίον* vs. 71 neutr. (cf. O 92 Σ 174), *κτενεῖ* pro -ίει vs. 65 et 68 (cf. § 147); parum autem in *Iliadem* nostram quadrat vs. 70,

non enim παλλῶξιν sive fugam Troianorum (*M* 71 O 601) continuo insecutum est Troiae exoidium; neque aptior est versus 64, non enim in *Achillis* potissimum naves fugientes incident Achivi.

64. ἀνστήσει ῥόν] sic (δν) Ar., ἀνστήσειεν l. a. ant.

66. πολλὰς § 83] πολεῖς vel πολέας.

70. τεύχομαι] τεύχωμαι (et vs. 71 -ωσιν) Cobet (cf. § 112).

71. αἰπὺ βλοῖεν] αἰπὺ βλοῖσιν C, ἐμπέρωσιν Arist(*orphanes*?).

72. ῥῥ'] ἂν Barnes.

— παύω] sic Ar., παύσω D (cf. B 436).

- 78 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπύθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 78 = E 767
 'βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς μακρὸν Ὀλυμπον. 79 = Θ 410
- 80 ὥς δ' ὅτε κ' ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὰν
 γαῖαν ἐλθουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
 „ἔνθ' εἶην ἢ ἔνθα“, μενοινάησιν τε πολλὰ,
 ὥς κραιπνῶς μεμανῖα διέπτατο πότνια Ἥρη. 83 cf. 172
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὁμηγερέεσσιν δ' ἐπῆλθε
- 85 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἳ δὲ φιδόντες
 πάντες ἀνήϊξαν καὶ ἐδεικνάνοντο δέπασσι. 86^b cf. σ 111^a
 ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, θέμιστι δὲ καλλιπαρκίῳ
 'δέκτο δέπας' πρῶτη γὰρ ἐναντίῃ ἤλθε θεούσα, 88^b = Z 394
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 90 „Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυχομένῃ δὲ γέροικας!
 ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτησ.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 „μή με, θεὰ θέμι, ταῦτα διείρεο· φοῖσθα καὶ αὐτή,
 οἷος κείνοο θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής. 94^a cf. Σ 262·212
 94^b = Ψ 611
- 95 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοισ' ἐνὶ δαιτὸς ἐξίσῃσ'
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισι,
 οἷα Ζεὺς κακὰ φέργα πιφάσκειται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν', οὔτε βροτοῖσι
 οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυτ' εὐφρων.“
- 100 ἢ μὲν ἄρ' ὥς φειπούσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί. ἢ δ' ἐγέλασσε 101^a = A 570
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανένισιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετκνύδα·
 „νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες!

78. Olim quidam subiungebant: Ζῆν' ὑπο-
 ταρβήσασα· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοίνα.

79. δὲ κατ' δ' εἰς Ἀρ.? (Zenodoto tribuit
 δ' εἰς Didymus, ut vs. 169; sed cf. Θ 410).

82. εἴη] sic Ar., εἴη L H.

— μενοινάησιν § 190 sq.] -νήησι Ar., -νή-
 σαι Ω.

86^b. Sic Ar., κάλειν τί μιν εἰς ἑκάστος
 l. a. ant. (cf. Ψ 203).

— δέπασσι] ἐπίσσι Zen.

89. ἔπεα] neglecto ε (cf. vs. 35).

92. θεὰ λευκώλενος] βοῶπις πότνια l. a. in
 A (cf. Ξ 277).

94. κείνοο § 59] κείνου Ar., ἐκείνου Ω (cf.
 § 97).

97. τί] ε H.

99. δαίνυτ' εὐφρων] -ται εὐφρων Ω.

104. μενεαίνομεν ἀφρονόνοισι] μ. ἀφραδίοντες
 A² O, μ. ἀφρονόνοισι l. a. in comm. Ar., μ.
 ἰσοφροῖζιν Heracl. All. 2 (cf. Z 101), ἐριδαί-
 νομεν ἀφρονόνοισι l. a. in T. Verbum ἀφρονόνοισι
 (ἀφραίνω B 258 H 109 u 360).

- 105 ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυμένῃ δασσον ἰόντες 105 cf. A 567
 ἦ γέπε ἡὲ βλιν· ὃ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει 106^b sq. = cf. A 180
 οὐδ' ὄθεται, φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι sq.
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν ἔμμεν' ἄριστος. 108^a = P 322
 τῷ ἔχεθ' ὅττι κεν ὕμι κακὸν πέμπησιςι γεκάστωι. 108^b cf. M 103
- 110 ἦδη γὰρ νῦν γέλομαι Ἄρηι γε πῆμα τετύχθαι·
 νῖος γὰρ φοι δλώλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησι γόν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρησ.^α
 ὦς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρησ θαλερὸν ἔπεπλήγετο μηρῶν 118^b sq. = 397 sq.
 χειρὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσκνύδα· v 198 sq.
- 115 „μὴ νῦν μοι νεμεσῆσέτ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 τίσασθαι φόνον νῖος ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἴ περ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ 117^b cf. μ 416; 306
 κείσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησι.“
 ὦς ἔφατο, καὶ ῥ' ἔππουσ' ἐλέτο Δρεϊμόν τε Φόβον τε 119^b cf. A 37
- 120 ζευγνύμεν', αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανάνοντα. 120^b = I 596
 ἔνθα κ' ἔτι μέλζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδρεΐσασα θεοῖσι
 ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, — λίπε δὲ θρόνον ἔνθ' ἐθάσσε, — 124^b cf. I 194
- 125 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὤμων,
 ἔγχος δ' ἔστικσε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα 126^a cf. α 127 ε 29
 χάλκεον· ἢ δὲ γέπεσσι καθήκετο θυῶρον Ἄρηα·
 „μαινόμενε, φρένας ἥλέ, διέφθορας! ἦ νύ τοι αὖτως
 οὔατ' ἀκουέμεν' ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
- 130 οὐκ αἶψις ἄ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἢ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθε;
 ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἔμεν' Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη, 133^b cf. M 178
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοις κακὸν μέγα πᾶσι φυτεύσαι;

105. *καταπαυμένῃ] καταπαυσίμην Ω (cf. B 514).

114. καταπρηνέσσ'] *-ίσι (item O 398 v 199)? Cf. II 792.

— δὲ προσκνύδα] δ' ἱπποσ ηῦδα Ar. A (neglecto ς), item O 398 v 199.

121. κ' ἔτι] κί τις DG.

126. ἀπὸ] ἐκ O.

127. ἦ δ' (ι)] ἦδ' para codicum. Similia controversia est α 391 λ 233, 285 μ 168.

128. μαινόμενε] δαιμόνιε Et. Gud. 38, 36 M. 68, 46.

134. κακὸν... πῶσι] sic Aristoph., θοῖσ... πῆμα Zen.

- 135 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
 λείψει, δ' δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἐξέλκω δὸς τ' αἵτιος δὸς τε καὶ οὐκί.
 τῶι σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηοσ'
 ἤδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
 140 ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφύσεται. ἀργαλέον δὲ
 πάντων ἀθανάτων ῥῆσθαι γενεήν τε τόκον τε.“
 δὸς φειποῦς ἴδρυσε θρόνῳ ἐνι θυῶρον Ἄρηα.
 Ἦρην δ' Ἀπόλλωνα ἑκατέσσετο δώματος ἐκτὸς
 Φίρην θ', ἥ τε θεοῖσι μετ' ἀγγελὸς ἀθανάτοισι,
 145 καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ζεὺς σφῶ' εἰς Ἴδην κέλει' ἐλθέμεν' ὅτι τάχιστα·
 ἀντάρ ἐπεὶ κ' ἔλθῃτε Διὸς τ' εἰς ὧπα ῥιδησθε,
 φερδόμεν' ὅτι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνάγῃ.“
 ἥ μὲν ἄρ' ὦς φειποῦσα πάλιν ἦκε πότνια Ἦρην,
 150 ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῶ δ' αἶξαντ' ἐπετέσθην.
 Ἴδην δ' ἔκλονον πολυπίδακα, μυτέρω θηρῶν,
 151 ἦρην δ' εὐρύροπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάροι ἀκρωί
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τῶ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 155 'στήτην· οὐδέ σφωε ριδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅτι φοι ὧκα ῥέπεσσι φίλκω ἀλόχοι' ἐπιθέσθην.
 Φίρην δὲ προτέρην ῥέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „βάσκ' ἔθι, Φίρι ταχεῖα Ποσειδάωνι γάνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 160 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἥδ' ἐπτολέμοιο
 ἐρχεσθαι μετὰ φύλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐ ῥέπεσσ' ἐπιπίσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 161 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 162 cf. 178
 163 cf. α 294

138. ἔηοσ] ἰοῖο Zen. (cf. A 393).
 139. τοῦ γε Ar. A T] τοῦδε Zen. Aristoph. Ω.
 141. *ἀθανάτων] ἀνθρώπων. Cf. II 449
 Φ 187.
 144. μετ' ἀγγελὸς] sic Ar., alii μετ' ἀγγελος.
 Cf. Ψ 199.
 147 sq. Aristoph. Ar. —

150. εἰνὶ θρόνῳ] cf. Θ 199.
 155. σφωε Heyne (cum Par. 1805)] σφωῖν
 Ω, an *ἰστίτην οὐδέ σφω?
 162. μοι] μου Ammonius.
 — ἀλογήσει] Nauck ἀπιθήσει, item ἀπιθή-
 σις vs. 178, quod λόγος non sit vox epica
 (cf. O 393 α 56).

- μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἔων ἐπιόντα ταλάσσηι
 165 μεῖναι, ἐπεὶ γέο φημί βίηι πολὺν φέρτερος εἶναι 165-167 cf. 181
 καὶ γενεῇι πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ sqq.
 γῆσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“ 167^a = A 187
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδάνεμος ὠκέα Φῖρις, 167^b = H 112
 'βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Φίλιον ἱρήν. 168 sq. = A 195
 170 ὥς δ' ὅτε κ' ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἦν χάλαζα
 ψυχρὰ ὑπὸ χειρὸς αἰθρηγενέος Βορέας, 171 cf. T 358
 ὥς κραπινῶς μεμανῖα διέπτατο ὠκέα Φῖρις. 172 cf. 83
 ἀγχοῦθι δ' ἰσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐνοσίγαιον·
 „ἀγγελλῖν τινά τοι, γαῖόχῃ κυανοχαῖτα,
 175 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διδσ αἰγιόχοιο.
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο 176 cf. 160
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν. 177 = 161
 εἰ δέ γοι οὐ γέπτεσσ' ἐπιπίσεις, ἀλλ' ἀλογήσεις, 178 cf. 162
 ἠπεῖλει καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων 179^b cf. K 451 γ
 180 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι. σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει 85 φ 477
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίηι πολὺν φέρτερος εἶναι 181-183 cf. 165
 καὶ γενεῇι πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ sqq.
 γῆσόν γοι φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐνοσίγαιος· 184 cf. Θ 208
 185 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἔων ὑπέροπλον ἔφειπε, 184^a = A 517
 εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίηι ἀρέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ οὐδ' ἔτεκε 'Ρεῖν,
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀγρίδης, ἐνέροισι φανάσσαν·
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς. 189^b = I 338
 190 ἦ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν' αἰεὶ
 παλλομένων, Ἀγρίδης δὲ 'λάχε ζόφον ἡρόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλύμπος.

164. ταλάσσηι] θαλάσσηι l. a. in T.

166 sq. Ar. —

169. δὲ κατ' sic Ar., δ' ἰξ Zen. (cf. vs. 79).

170. πτήται] πτάεσται? Cf. § 150¹⁴.

173. ἀγχοῦθι δ'] cf. B 172.

179. πολεμίζων] sic Ar., -ζων Zen. (cf. B 436).

187. τ' ἐκ] sic Ar., τε Syr.

— 'ἔτεκε 'Ρεῖν] τίκε(το) 'Ρεῖα Ω. Cf. Ξ 203 et § 8.

189. ἕκαστος] neglecto γ; *τριχθὰ δέδασται πάντα?

192. εὐρὺν] sic Ar., αἰπὺν Zen. (cf. Γ 364).

- τῶι ῥα καὶ οὐ τι Διδὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ γέκηλος,
 195 καὶ κρατερός περ ἰών, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὥς δεδυσσέσθω!
 θυγατέρεσσιν γάρ κε καὶ νιάσι βέλτερον εἴη
 ἐπ' ἀγλοῖσι γέπεσσιν ἐνισσέμεν', οὐδ' ἔτεκ' αὐτόσ
 οἷ' γεθεν δτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“
 200 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδῶνεμος ὠκέα Φῖρις·
 „οὐτῶ γὰρ δὴ τοι, γαῖόχῃ κυανοχαῖτα,
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπνέα τε κρατερόν τε,
 ἧ τι μεταστρέψει; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν. 203^b cf. N 115
 σοῖσθ' ὥς πρεσβυτέροισιν Ἑρινύες αἶλιν ἔπονται.“
 205 τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205 cf. S 354
 „Φῖρι θεά, μάλα τοῦτο γέπος κατὰ μοῖραν ἔριπες· 206^b = S 141
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, δε' ἄγγελος αἶσιμα γείδῃ.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἔχουσ κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει, 208 = Θ 147
 ὀππότε γιστόμορον καὶ ὁμῆι πεπρωμένον αἶσινι 209^b = II 441 X
 210 νεικεῖν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν γέπεσσι. 210 cf. A 241 X 226,
 ἀλλ' ἧ τοι νῦν μὲν γε νειμεσσηθεὶς ὑπογείξω, 225
 ἄλλο δέ τοι γέρεω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
 εἰ μὲν ἄνευθ' ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίῃς ἀγγελίῃς
 Ἥρης θ' Ἠφαιστοῦ τε καὶ Ἑρμείου γάνακτος
 215 Φιλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσει
 ἐκπέρσαι, δόμεναι δὲ μέγα κράτος Ἀργεῖοις,
 γίστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήμετος χόλος ἔσται.“
 ὥς φειπὼν ἔλπε λαὸν Ἀχαιῶν ἐνοσίγαιος,
 ὅθυνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἤρωες Ἀχαιοί.
 220 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 220 = II 666
 „ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἑκτορα χαλκοκορυστήν·

194. βέομαι] *γ' δθομαι (coll. A 180 O 107, 166, 182)? Ceterum cf. § 194.

197. θυγατέρεσσιν] -ρεσσί τε Fick (cf. A 388).

— κα Par. 2767 Harl.] τε Ω.

— νιάσι] νιάσι l. a. ant.

— βέλτερον Ar.] κάλλιον Aristoph., κέρδιον Ω (cf. O 226 X 108).

— εἴη] *ἦεν (servato τε), ut v 331?

207. γείδῃ] εἴπη Zen.

209. ὀππότε Bentley] ὀππότε' ἄν (cf. II 53 et § 326).

211. γο Ar.] κα Ω.

212—217. Ar. —. Solus versus 214 molestus est.

213. εἰ μὲν Thiersch] αἶ καν.

— ἄνευθ' Nauck] ἄνευ.

214. S' Syr.] om. Ω.

— Ἠφαιστοῦ τε καὶ Ἑρμείου l. a. ant.] Ἑρμείω (cf. § 55) τε καὶ Ἠφαιστοῖο Ω.

- ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήκοσος ἐνοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
225 οἳ περ ἐνέριττοι εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες. 225 cf. Ξ 274
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δέ μοι αὐτῷ
ἔπλετο, ὅτι πάροιθε νημεσσινθεὶς ὑπέφειξε
χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀφιδρωτὶ γ' ἐτελέσθη.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
230 τῆς μάλ' ἐπισσελὼν φοβέειν ἦρωας Ἀχαιοῦς· 229^b cf. E 738
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, γεκατηβόλε, φαίδιμος Ἴκτωρ.
231^a = a 805
τόφρα γὰρ οὖν μοι ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρα κ' Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλάσποντον ἴκωνται. 233 cf. Σ 150 Ψ 2
καῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι, γέρον τε γέρον τε,
235 ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνονιο. 235^b cf. T 227
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
236 sq.^a = Π 676
'βῆ δὲ κατ' Ἰδαίῳ ὀρέῳ Ἴρηνι γεροικῶς
237^a = A 196
ὠκέε φασσσοφόνωι, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν. 237^b = II 582
ἦδ' ὅτ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτωρα δῖον,
239 = A 197
240 ἦμενον, οὐδ' ἔτ' ἔκειτο, νέον δ' ἐσαγέρετο θυμόν,
240^b cf. Φ 417
ἀμφὶ γὰρ γινώσκων ἐτάρους, ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
'παύει', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
242^b = ω 164
ἀγγόθι δ' ἰστάμενος προσέφη γεκάεργος Ἀπόλλων·
„Ἴκτωρ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἑλλαν
245 ἦσ' ἄλλοφρονέων; ἦ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάνει;“
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ·
246 = X 337
246^a cf. II 843
„τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρειαι ἄντην;
247^a = Z 123
οὐκ αἶψα, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
γούς ἐτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς ἑβάλεν Αἴας

223. αἰπὺν] αἰὲν Nauck.

224. κα] τε A O D T.

225. ἐνέριττοι D T] (ἐ)νέριτατοι Zen., νέρ-
ταροι A O. Cf. Y 57.226. κέρδιον] κάλλιον Apoll. Pron. 54 (cf.
vs. 197).

230. εἶη] τήν O.

231—235. Aristoph. Ar. —

232. ὄφρα κ' § 326] ὄφρ' ἂν Ω, τόφρ' ἂν
Ar. (? , cf. I 447 M 75 al.).236. ἀνηκούστησεν] ἰν. vHerwerden (item
II 676; cf. Y 14).

239. ἦδ' ὅτ' ὕδρ' δ' L (cf. A 327).

240. ἐσαγέρετο Ar. A] -ρατο O D T.

243. ἀγγόθι δ'] cf. B 172.

245. ἦσ'] καίσ' Aristoteles? (cf. Metaph.
III 5 de Anim. I 2).— ὀλιγοδρανέων Aristot. l. l.] ὀλιγοδρανέων Ω
(ut O 24 = 457 = 355), quod propter vicinum
ὀλιγοδρανέων reiecit Naber.

- 250 χερμαδίῳι πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλιῆς; 250^a = P 81
καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀγίδαο
ἤματι τῶιδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.“
τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ γεκάφεργος Ἀπόλλων
„θάρσσε νῦν τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
255 ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν, 255^b = P 563 of.
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορα, ὅς σε πάρος περ Φ 231
ῥύομ' ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπυνὸν πτολιεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεύσιν ἐπότηρνον πολέεσσι
νκυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν' ὥκτας ἱππους· 259^a = E 327
260 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἱπποῖσι κέλευθον
πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.“
ὧς φειπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν. 262 = Y 110 cf.
ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ, 268-268 = Z 506
δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳο κροαίνων, sqq.
265 εἰωθὼς λούεσθαι ἐυρρεέος ποταμοῖο, —
268 ῥίμφα γε γούνα φέρει μετὰ γήθηα καὶ νομὸν ἱππων
266 κυδιάνονθ', ὕψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
267 ὥμοισ' ἀΐσσονται· ὃ δ' ἀγλαῖνφι πέποιθε, —
269 ὧς Ἑκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα 269 cf. X 24
270 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδάν. 269^b cf. K 858
οἷ δ', — ὧς τ' ἦ ἔλαφον κεραδὸν ἦ' ἄγριον αἶγα 270^b = p 297
ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνθρωποι ἀγροῖσθαι, 271^b = Γ' 24
τὸν μὲν τ' ἠλβματοσ πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη 272 = A 549
ἔρρύατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κυχήμεναι αἴσιμον ἦεν,
275 τῶν δέ θ' ὑπὸ φραγῆς ἐφάνη λῖς ἡυγένειος 275^b cf. P 109 s
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας, — 318 d 456
ὧς Δαναοὶ τῆος μὲν ὁμιλαδὸν αἶν ἔποντο, 277 cf. P 730
νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγυνοῖσι· 278 = N 147 P 731

252. ὄψεσθαι] ἴδεσθαι Ar. (cf. p 448).
— ἄϊον ἦτορ] ἦτορ διὰ θῶν vHerwerden (coll.
II 468 Y 403).
253. γεκάφεργος] ἄδω υἷος O (cf. Y 103
Φ 461).
256. χρυσάορα] cf. E 509.
— παρ Δ T] γε Ω (cf. N 465).
265. Om. Zen., Ar. — (simulque vs.
266—268).

266 sq. κυδιάνονθ'... πέποιθε] κυδιάνων...
πέποιθώς Ω. Cf. Z 509 sq.
268. Cf. Z 511.
270. ὀτρύνων] ὀτρυνών l. a. in T (cf. B 436).
272. ἐσσεύαντο Ar.] -οντο Ω.
274. *ἔρρύατ' (ο)] εἰρύσατ' (vitiose -ρῶσ- pro
-ρῶσ). Cf. A 186.
277. τῆος (τεῖωσ) Zen.] εἷωσ Ar. Ω (cf. M
141 et § 323).

- αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἑκτορὶ ἐποιχόμενον σίχας ἀνδρῶν,
 280 ἰάμβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν δ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἑσθλὸς δ' ἐν σταδίῳ, ἀγορῇ δέ γε παῦροι Ἀχαιῶν
 ἵνικαον, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 285 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θάῤυμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· 286 = N 99
 οἶον δ' αὖτ' ἐξαυτίς ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
 Ἑκτωρ. ἦ θῆν μιν μάλ' ἐφέλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέμεν Τελαμωνιάδαο,
 290 ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο ἡδ' ἐσάωσε 290^b cf. γ 372
 Ἑκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε, 291^b cf. ξ 69
 ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀλομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὧς κεν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες. 294 = B 139
 295 πληθύν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι,
 αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἐυχόμεθ' εἶναι,
 στήκομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα 298^a = A 594
 θυμῷ δφείσεσθαι Δαναῶν καταδύμεν' ὅμιλον.“
 300 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπὶθοντο. 300 = H 379
 οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα γάναντα,
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἀργεῖ,
 ὕσμινην ἥρηνον, ἀριστήας καλέσαντες,
 Ἑκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 305 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπενέοντο.
 Τρῶες δὲ προέτυψαν ἀφολλέες, ἥρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ 306 = N 136
 μακρὰ βιβάσ. πρόσθεν δὲ κ' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
 φειμένους ὥμοιιν νεφέλῃν, ἔχε δ' αἰγίδα θυῶριν,

282. ἄκοντι] -ντος vHerwerden (coll. φ 406 II 811 al.).

288. ἐκάστου] neglecto f.

290. ἡδ' (i) Bekker] καὶ Ω (item γ 372). Vocula καὶ sequente vocali in arsi collocata auspicio nem movet etiam Ω 80, 570 ἂ 113 (= 161 μ 140), cf. § 14, et in thesi manifeste vitio non correpta est Ω 641 ρ 230

(= ε 8), 232 (= ε 10). Brandreth καὶ f' (of. ξ 279).

297. οἳ] ὡς A.

— κα] f. Bentley.

298. δ' οἶω] ὀλω? Cf. § 295.

301. Αἴαντα] -ντε Zen. Aristoph. T (of. K 53).

307. βιβάσ] βιβάν Ar. (?), βῶν Zen.; cf. I' 22 M 277.

- δφεινὸν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
 810 "ἔφασιστος Δί' ἔδωκε φορήμεναι εἰς φόβον ἀνδρῶν
 τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀφολλέεσσι, ὥρτο δ' αὐτὴ
 812 cf. E 498
 δξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἰστοὶ
 813^b cf. N 585
 'θρῶϊσκον' πολλὰ δὲ δοῦρα θρασυάων ἀπὸ χειρῶν
 814 sq. cf. A 571
 815 ἄλλα μὲν ἐν χρό' ἐπήγνυτ' Ἀργεῖοι θόων αἰζηῶν,
 814^b = A 553 [sq.
 815 cf. O 298
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 816 sq. = A 573
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρόος ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρωθεν βέλε' ἤπτετο, 'πίπτε δὲ λαός.
 819 = O 67
 820 αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα ρειδὼν Λαναῶν ταχυπόλων
 'σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄνυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔθειλε, 'λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 822^b = II 357
 οἷ δ', ὥς τ' ἡ ἐβόων ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' οἶδων
 823^b = μ 299 cf.
 824 696
 825 θῆρε δ' ὡς κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶι,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρῶντοσ,
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῳαῖν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαζε.
 827^b = M 255
 828 = II 306
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὕσμίνης.
 Ἑκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 830 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων,
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἐταῖρον
 Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξε
 ἦ τοι ὃ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θελοιο
 833-836 = N 694
 837^b 894
 ἦσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός, — αὐτὰρ ἔναιε
 838 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μυτρυῖος Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Ὀϊλεύς, —
 Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφήλῳ καλέσκετο Βουκολίδαο.
 Μηκιστῆα δὲ Πολυδάμας, Ἐχλὸν δὲ Πολίτης

322^b. φόβου δ' ἠμνήσατο Ἑκτωρ Galen. V 298.

324. κλονίωσι A] -ουσι Ω.

327. ἦκε] *ὄφρα (item II 291)? Cf. A 544
 328 522 (O 335 218 γ 93 X 204, ad A 11, 402).

330. χαλκοχιτώνων] καρτεροθύμων l. a. in A.
 333 et 336. Ὀϊλῆος et Ὀϊλεύς] Zen. litteras
 OIA interpretabatur δ' Ἴλ.

339. Μηκιστῆα δὲ Brandreth] Μηκιστ(ν)
 vel -ῆν δ' ἔλε Ω (cf. γ 266 et § 76), Πολυ-
 δάμας δ' ἔλε Μηκιστῆ' Peppmueller.

- 340 πρῶτον ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε διὸς Ἀγάνωρ.
 Διότοχον δὲ Πάρις ἔβαλε νεάτον ὤμον ὀπισθε
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. 342^b = N 388
 ὄφρ' οἷ τοὺς ἐνάρειζον ἅπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ 343^a = M 195
 τάφρῳ καὶ σκολόπεσσι ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ 344 cf. M 72
- 345 ἔνθα καὶ ἔνθ' ἐφίβοντο, ὀδύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας 346 = Z 110
 „νῆυσιν ἐπισσεύεσθ', ἔειν δ' ἔναρα βροτόεντα· 347^b cf. P 13
 ὃν δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω, 348 cf. B 391
 αὐτόθι φοιθάναντον μητίσσομαι, οὐδέ κε τὸν γε
- 350 γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχῳσι θανόντα,
 ἀλλὰ κύνες φερύουσι πρὸ γάστρεος ἡμετέροιο.“
 ὥς φειπὼν μάλιστα κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
 κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στήθεσσι. οἷ δὲ σὺν αὐτῷ 353^a cf. A 91
 πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον φερυσάρματα ἵππους
- 355 φηκτῇ θεσπεσίῃ προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 εἰς μέσσον κατέβαλλε, γερύρωσεν δὲ κέλευθον 357^b cf. Φ 245
 μακρὸν ἢ δ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὰ 358^b = Φ 251
 γίγνεται, ὀππότε ἀνὴρ σθένεος περὶώμενος ἦν. 359 cf. Π 590 Ψ 432
- 360 τῇ δ' οἷ γε προχέοντο φαλαγγιδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 αἰγίδ' ἔχον ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν 361^a cf. B 447
 εἰς μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ σὺν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιίῃ,
 ἄψ αὐτὸς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
- 365 ὥς ῥα σύ, ἦε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἰζὺν
 σύγχεας Ἀργεῖων, αὐτοῖσι δὲ φύξαν ἐνῶρσας.

ὥς οἷ μὲν παρὰ νῆυσιν ἐρητύοντο μένοντες, 367^b-369 = Θ 345
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι 369.

χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' ἠύχετάοντο γέκαστος.

370 Νέεστωρ αὐτὲ μάλιστα γερήμιος, οὐρὸς Ἀχαιῶν, 370 = 659 cf. Θ 80

342. προμάχοισι] πυμάτοισι l. a. ant.
 347. ἐπισσεύεσθ', ἔειν] -εσθον, ἔειν Zen.
 (cf. Γ 459 et § 52).
 349. κα] εν Ω. Cf. A 93.
 353. κατὰ L] ἐπὶ Ω. Cf. A 91.

356. ποσὶν] χερσὶν Zen.
 359. ἦν § 122] ἦ(ι)σι.
 363. νηπιίῃ § 46] -ίῃσιν.
 369. μεγάλ' cf. Θ 347.
 370. αὐτὲ δ' αὐτὲ Syg. H.

- ἤρχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα· 371 = ι 527
 „Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεὶ περ πολυπύρῳι
 ἢ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πλοῖνα μηρία καίων 373 cf. δ 764
 ἤρχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας, 374^b = ν 133 cf.
 B 112
 375 τῶν μνηῖσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ,
 μηδ' οὐτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.“ 376 = θ 244
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς
 ἀράων αἴων Νηληιάδαο γέροντος.
 Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 380 μᾶλλον ἐπ' Ἀργεῖοις' ἔθορον, ἠμύσαντο δὲ χάρμης. 380 cf. θ 252
 οἳ δ', ὧς τε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππότε' ἐπιέγγη
 ρίς ἀνέμοι', — ἢ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει, —
 ὧς Τρῶες μεγάλῃ ριγαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 385 ἔκπους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι' ἐμάχοντο
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις' αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἀφ' ἔκπων,
 οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα φειμένα χαλκῷ.
 390 Πάτροκλος δ', ἥος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 τείχεος ἀμφ' ἐμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις', ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 395 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε 395 cf. M 143
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ριγαχὴ τε φόβος τε, 396 = M 144
 δὴ ῥα τότε ὤμωξεν καὶ ἐξῶ' πεπλήγετο μηρῷ 397sq. = ν 198sq.
 χερσὶ καταπρηνέσας, ὀλοφυρόμενος δὲ προσκύνει· 397 = M 162
 397^bsq. = 113sq.
 „Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντι περ ἔμπης

377. ἔκτυπε] ἔκλυε Zen.

389. χαλκῷ] -κόν Ambr. Z.

391. τείχεος] τείχεϊ? Cf. § 316¹ et II 496, 533 Σ 20.393. λόγοις'] λούων l. a. in T (cf. § 295),
 ρίπασσ' vHerwerden (item α 56). Cf. O 162.
 Epicum non est λόγος, sed vox novicia a re-

centis huius loci dictione fortasse non aliena.

394. ἀκέσματ'] ἀκήματ' Ω, Ar. utrumque.

395. τείχεος] νῆας Nitzsch.

397. δὴ ῥα τότε ὤμωξεν καὶ ἐξῶ Bekker]
 ὤμωξεν τ' ἄρ' ἵπαιτα καὶ ὦ Ω (item ν 198).
 Cf. M 162.

398. Cf. vs. 114.

- 400 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεϊκὸς ὄρωρε.
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς φοῖδ' εἴ κέν φοι σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρφειπών; ἀγαθὴ δὲ παρὰίφασίς ἐστιν ἑταίρου.“
405 τὸν μὲν ἄρ' ὧς φειπόντα πόδες ἔφερων αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους ἔμενον ἔμπεδον. οὐδ' ἐδύναντο
παυροτέρους περ ἰόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
οὐδέ ποτε Τρῶες Λαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίησι μιγήμεναι ἥδ' ἐνέσσει.
410 ἀλλ' ὧς τε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ φείδηι σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνησ,
ὧς μὲν τῶν ἐπὶ γῆρα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο ἐνέσσει.
415 Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐρίσατο κυδαλλμοιο.
τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
οὔθ' ὃ τὸν ἄψ ὥσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
ἔνθ' ὤϊα Κλυτίοιο Καλήτορα φαιδιμος Αἴας,
420 πῦρ εἰς νῆα φέροντα, κατὰ στήθος ἔβαλε δουρὶ·
ἔδουπῃσεν δὲ πεσών, δαλδὸς δὲ φοι ἔκπεσε χειρός.
Ἐκτωρ δ' ὧς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσι
ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρῶσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσα·
425 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχῃς ἐν στείνεϊ τῷιδε,
ἀλλ' ὤϊα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.“
ὧς φειπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαιεινῷ.
430 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ἦναι, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήριοιςι ζαθέοισι,

403. τίς Bentley] τίς δ'.

409. ἥδ' ἰ. l. a. in A] οὐδὲ Ω. Cf. I 381 et
v. l. P 42.

415. ἐρίσατο § 201] ἰρίσατο.

417. νῆας] νῆα Ag.

430. Μάστορος] Μήστορος C.

- τόν ρ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος δέξι χαλκῶι,
 ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίεσσι 434^b = A 522
- 435 νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσσε, 'λύντο δὲ γυῖα. 435^b = H 16
- Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσκνύδα· 436 cf. 468
- „Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἰόντα 438^b cf. N 363
- ῥῖσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
- 440 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440^b sq.^a cf. E 171
- ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι 'πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“ 441^b cf. A 72
- ὦς 'φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ φοι ἄγχι παρέσθην 442^a = B 182
- τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἥδὲ φαρέτρην 442^b = 649
- ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλος Τρώεσσιν ἐφίει, 443 cf. φ 59
- 443 καὶ ρ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισῆνορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Πολυδάμαντος ἑταῖρον ἀγανοῦ Πανθοῖδαο,
 ἡνία χερσὶν ἔχοντα. ὃ μὲν 'πεπόνητο καθ' ἵππους,
 τῇ γὰρ ἔχ', ἦι ῥα πολὺ πλειῖσται 'κλονέοντο φάλαγγες, 448^b = A 148
- Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῶι 449 sq. = P 291 sq.
- 450 ἦλθε κακόν, τό φοι οὐ τις ἐρύκακε φρεσὶν περ.
 αὐχένι γὰρ φοι ὅπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ φοι ἵππων 452 = Θ 122
- κεῖν' ὄρεα κροτέοντε. ῥάναξ δ' ἐνόησε τάχιστα 453^a cf. A 160 h.
- Πολυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων· 454^b cf. ξ 278
- 455 τοὺς μὲν ὃ Φαστυνόωι Προτιάονος υἱέ' ἔδωκε,
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχύμεν' εἰσοράοντα
 ἵππους, αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη. 457 cf. E 134
- Τεῦκρος δ' ἄλλον οἰστὸν ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ 458^a = Θ 309
- 459 ἦινυντο, καὶ κέ ρ' ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 461 ἄλλ' οὐ 'λήθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ρ' ἐφύλασσε
 Ἔκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὐχος ἀπέφρα,

460 αἶ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξέλλετο θυμόν.

439. τοκεῦσιν] τεικεσιν Zen.

444. βίλος vChrist] βίλια. Cf. § 71 et vs. 458.

449—451. Ar. —

450. (ρ)ιμίνων A D T] ἱμίνω(ι) C, Ar. utrumque, Ernesti ἱμίνω. Cf. P 292.

451. ὑπισθῆ] πρῶσθῆ (prims) Aristoph.

452 sq. ἵππων...-οντε Bentley] .οι...-οντες.

455. δ Bentley] δ γ'.

459. *ρ'] addidimus.

— μάχησ] sic Zen., μάχην (Ar.?) Aristoph.

460. Del. Bentley. Natus est versus e lectione μάχην.

462. ἀπίφρα § 150^a] ἀπηύρα.

- ὅς φοι ἐνστρεφέα νευρὸν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ φερύοντι· παρεπλάγχθη δέ φοι ἄλλῃ
 463 ἰὸς χαλκοβαρήσ, τόξον δέ φοι ἔκπεσε χειρὸς. 465^b = Θ 329
 Τεθκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσκύνει· 466 cf. 436
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει 467^b cf. II 120
 δαίμων ἡμετέρησ, ὃ τέ μοι βιδὸν ἔκβαλε χειρὸς,
 νευρὸν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἦν ἐνέδησα
 470 πρῶτον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀιστούς.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιδὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κείσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγάρῳ
 αὐτὰρ χειρὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμων
 475 μάρναό τε Τρῶεσσι καὶ ἄλλοις ὄρνυθι λαοῦς. 475^b = T 139
 μὴ μὰν ἀσπυδαί γε δαμασσάμενοι περ ἔλοιεν 476^a = Θ 512
 νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.“ 477^b = X 73
 ὅς ῥα φάθ', ὃ δ' αὖ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκε,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος ῥέτο τετραθέλυμνον, 479 cf. X 122
 480 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκε, 480 = Γ' 336
 482 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ, 482 = K 135
 ῥῆ δ' ἵμεναι, μάλα δ' ὄκα θέων Αἴαντι παρήσθη. 482^a = Γ' 338
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἔειπεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα, 484^b = 489
 485 Τρῶσιν τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 485-487 = A 285
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχταί, 899.
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράσ· δὴ γὰρ ῥῖδον ὀφθαλμοῖσι
 ἀνδρὸς ἀριστεῖος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα. 489^b = 484
 490 ρεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490^a = δ 207 cf. ζ
 ἡμὲν ὅτοισιν κῆδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξει, 108, 300 ρ 265
 ἥδ' ὅτινας μινύθησι καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν, 491^b cf. 644
 ὥς νῦν Ἀργεῖων μινύθει μένος, ἤμι δ' ἀρήγει.

481 ἱπποῦρι· δρυνδὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε.

481 = I' 337

467. πόποι] πίποι l. a. in A. Cf. N 222.
 469. νεόστροφον] ἰόστροφον l. a. ant., neo-
 στρεφί· Ariston. ad Θ 328.
 470. πρῶτον] πρῶτην Zen.
 478. δ' αὖ L] δὲ Ω.
 — κλισίῃσιν] -ησιν Ω. Cf. N 168 et § 46.

481. Habent B O D G, om. Ω.

491. ὅτοισιν § 102] ὅτιοισιν.

— ἐγγυαλίξει] -ζει Z, fortasse recte (-ζει);
cf. B 436.492. μινύθησι Syr. Apoll. Coni. 502] -θη-
τε Ω.

- ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀφολλέες· ὅς δέ κεν ὕμων
 495 βλήμενος ἢ τυπεῖς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 τεθνᾶτω! οὐ γοι ἀφεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 496^b cf. *M* 243
 τεθνᾶμεν· ἀλλ' ἄλογός τε σάν καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ φοῖκος καὶ κληῖρος ἀκάρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν.⁴ 499 = *H* 460
 500 ὥς φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμόν τε φεικᾶστον. 500 = *E* 470
 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο φοῖσ' ἐτάροισι· 501 cf. *N* 489
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι! νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι 502^a = *E* 787
 ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
 ἢ φέλεισθ', εἰ νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 505 ἐμβαδὸν ἔξεσθαι γῆν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
 ἢ οὐκ ὀτρύνοντοσ ἀκούετε λαὸν ἄπαντα
 Ἔκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρήσαι μενεαίνει; 507 cf. *Θ* 235
 οὐ μὰν εἷς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὐ τίς τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
 510 ἢ αὐτοσχεδῖνι μῖξαι χεῖράς τε μένος τε
 βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἢ βιῶναι,
 ἢ δμηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δικαιοῦντι 512^a = *μ* 351
 ὧδ' αὖτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισι.⁴
 ὥς φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμόν τε φεικᾶστον. 514 = *E* 470
 515 ἔνθ' Ἔκτωρ μὲν ἔλε Σχεδῖον, Περιμήδεος υἱόν,
 ἀρχὸν Φωκίων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντίνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πολυδάμας δ' ἴστον Κυλλάνιον ἐξενάριξε,
 Φυλεῖδ' ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
 520 τῷ δὲ Μέγας ἐπόρουσε γιδῶν· ὃ δ' ὅπαιθ' ἐλιάσθη
 Πολυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπὸ μύθου, — οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἶπε Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι, —
 αὐτὰρ ὃ γε Κροῖσμον στήθεσ μέσον οὔτασε δουρὶ. 523^b = *N* 438

494. νηυσὶν ἀφολλέες] -σι διαμπερὶς Lyourg. Leocr. § 103.

497 sq. παῖδες ὀπίσσω et φοῖκος καὶ κληῖρος] νήπια τίνα et κληῖρος καὶ οἶκος Lyourg. l. l.

500 et 514. θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν.

504. αἰ § 326] ἦν Ω, φίλπισθ' αἰ κεν (del.

η) Brandreth.

505. ἕκαστος] neglecto *f*.

510. αὐτοσχεδῖνι] -ην l. a. ant. (ut *M* 192).

511. ἢ ἀπολέσθαι... ἢ) ἐξαπολέσθαι (ut *Z* 60)... οὐδὲ Ναυοκ (cf. v. l. 1381 O 409 P 42).

516. Φωκίων] Φωκίωνων Syr. (cf. *B* 517), Ἀθηναίων l. a. ant.

522. Πανθόου § 14 et 61] -θου Ω, item P 9, 23, 40, 59. Cf. *I* 146.

523. Κροῖσμον la Roche] -μου. Cf. *N* 438 *I* 597.

- 'δούπησεν δὲ πιαῶν, ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα. 524^b = X 368 cf.
 525 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς ἐν φειδώ, Z 28
 Λαμπιάδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱὸν
 Λαομεδοντιάδης, ἐν φειδότη θυρίδος ἀλκῆς 527^b cf. A 710
 ὅς τότε Φυλεῖδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ 528 cf. H 258 N
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς. πυκινὸς δὲ φοι ἤρκεσε θώρηξ, 646
 530 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
 ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῖ' ἄπο Σελλήεντος. 531^b = B 659
 ξεῖνος γὰρ φοι ἔδωκε γάναξ ἀνδρῶν Ἐυφῆτος
 εἰς πόλεμον φορέειν, δειτῶν ἀνδρῶν ἀλεωρκῆν 533^b = M 57
 ὅς φοι καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον. 534 cf. N 440
 535 τοῦ δὲ Μίγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης
 κύμβαχον ἀρηρότατον 'νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 'ρῆξε δ' ἀπ' ἑπείων λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίεσι, νέον φοίνικι φαεινός.
 ἦος ὃ τῷ πολέμιζε, μένων δ' ἔτι 'φέλετο νίκην,
 540 τόφρα δὲ φοι Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ,
 'στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, 'βάλε δ' ὦμον ὀπισθε' 541^a = A 251
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμάουσα,
 πρόσσω φεμένη. ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐλιάσθη.
 τῷ μὲν ἐφισάσθη χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 545 συλήσονθ', Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισ' ἐκέλευσε
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκταονίδην ἐνένιπε
 Ἰφθιμον Μελάνιππον, ὃ τόφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 'βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δειτῶν ἀπὸ νόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιγέλισσαι, 549-551 = N 174
 550 ἃς εἰς Φίλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 899.
 'ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δὲ μιν 'τίε φῖσα τέκεσσι.
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπε, γέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 552 cf. π 417 σ 78
 τ 90 eto.

526. Λαμπιάδης Knight] Λαμπροτιάδης.

— φέρτατον υἱὸν Syg. A C] φέρτατος ἀνδρῶν T.

531. ἤγαγεν] -γετ' l. a. ant.; cf. II 158.

534. ἤρκεσ'] ἤρκει (ut N 440) H L.

539. δ'] δι Bentley] δι δ' Ω, καὶ ἐφίλετο (ut N 609) Brandreth.

540. ἦλθεν ἀμύντωρ] ἦλθ' ἀπαμύντωρ l. a. in A (Ar.? cf. N 384).

544. ἐφισάσθη § 201] ἐφισάσθη.

545. συλήσονθ' vHegwerden] συλήσειν. Cf. vs. 539. Vitium peperit error quo ἐφισάσθη ad ἐφισθαι referebatur (cf. schol.).

547. τόφρα Brandreth] δ' ὄφρα Ω. Quod qui servant, conferunt δὲ A 64 P 178 et ἦος M 141 al.

552. ῥ'] δ' Syg.

- „οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιόο καταμένοιο; 558^b sq. cf. Θ 201
558^b sq. ^a = α 59 sq.
- 555 οὐχ ὀράεις οἶον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσι;
ἀλλ' ἔπε' οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργεῖοισι
μάρνασθαι, πρὶν γ' ἡὲ κατακτάμεν' ἡὲ κατ' ἄρκυς 557 cf. Δ 172
Ἴλιον αἰπεινὸν ἐλέμεν κτάσθαι τε πολίτας.“
- ὥς φειπὼν δ' μὲν ἄρχ', δ' δ' ἄμ' ἔσπετο ρισόθεος φῶς. 559 = Δ 472
- 560 Ἀργεῖους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας [121^b sq.^a
561 „ὦ φίλοι, ἄνδρες ἐστέ καὶ αἰδόα θεῶδ' ἐνὶ θυμῷ. 561 = 661 cf. N
561^a = K 529
- 563 αἰδομένων ἀνδρῶν κλέονες σάοι ἡὲ πέφονται,
φειγόντων δ' οὐτ' ἄρ' κλῆος ὀρνυται οὐτε τις ἀλκή.“
- 565 ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι 'μενέαινον,
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο ρέπος, 'φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρε.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
„Ἀντίλοχ', οὐ τις σείῳ νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν
- 570 οὐτε ποσὶν θάσσων οὐτ' ἔλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι
εἴ τινα που Τρῶων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.“
- ὥς φειπὼν δ' μὲν αὐτὶς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνε
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιενῷ 573^b-575 = Δ 496
ἀμφὶ ρε παπτήκνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες 'κεκάδοντο sq. q.
- 576 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος, δ' δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκε,
ἀλλ' 'Ἰκατίονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
νισσόμενον πόλεμόνδε 'βάλε στήθος παρὰ μαζόν· 577 cf. N 186
577^b = Δ 480
'δούπησεν δὲ πεσὼν, τὸν δὲ σκότος ὄσος' ἐκάλυψε. 578 = Π 325
578^b = Δ 461
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύνων ὄσος, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
- 580 βλημένῳ ἄττει, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
θηρηκτῆρ' ἐτύχης βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, 'θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήκων. ἀλλ' οὐκ ἔλαθ' Ἔκτορα δῖον,

562 ἀλλήλους τ' αἰδέσθαι κατὰ κρατερὰς ὑμῖνας.

562-564 = K 530 sq. q.

557 sq. Structura impeditissima; pro
ἐλέμεν Brandreth coniecit ἔριπεν, Wilde πε-
σίμεν, an “κατακτάσθαι” ... κτάμεναι pro κα-
τακτάμεναι ... κτάσθαι?

562. Om. T, ferri nequit nisi vs. 561^b
legatur καὶ ἔλκιμον ἦτορ ἔλασθαι (ut E 529).

— αἰδέσθαι § 289] αἰδέσθαι.

563. αἰδομένων] sic Ar., -των δ' Ω (cf. E 531).

565. ἀλέξασθαι] -ἔξιμεναι H (cf. N 475).

567. ἔρκεϊ] ἔρχεται A C.

578^b. ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐκ' αὐτῷ T (ut
Δ 504 al.).

- ὅς ῥά μοι ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δειρότητα. 584 cf. P 257
- 585 Ἀντίλοχος δ' οὐ 'μείνει, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι γειρκῶς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
φεύγει, πρὶν περ θμίλον ἀρολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὅς 'τρέψε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶες τε καὶ Ἑκτωρ 589^b sq. = Θ 158
590 γηχῆι θεσπεσίην βίβια στονόεντ' ἐχέοντο.
'στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἔκτο γέθνος ἐταίρων. 591 = A 595
- Τρῶες δὲ λίσσιν γειρκότες ὁμοφάγοισι 592^b = E 782
νκυσὶν ἐπεσεύοντο, Δῖος δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, 'θέλγε δὲ θυμὸν
595 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπκύνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνε.
'Ἐκτορὶ γάρ μοι θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι 596 = M 174
Πριαμίδην, ἵνα νκυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῖς πῦρ 596^b = A 79
ἱμβάλοι ἀπάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
πᾶσαν ἐπιπρήναι· τὸ γὰρ 'μένε μητιέτα Ζεύς,
600 νκὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι φιδέσθαι.
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλλῶξιν παρὰ νκῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξιν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἔγειρε 603 cf. Θ 531
'Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν· 604 cf. Ξ 375
605 'μαίνετο δ' ὥς δέ· Ἄρης ἐγχεσπάλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης, 606^b cf. E 555
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμ' ἐγίγνετο, τὼ δέ μοι ὄσσε
'λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
609 σμερδαλέον κροτάφοισι 'τινάσσετο μαρναμένοιο.
615 καὶ ῥ' ἔθελε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
ἧε δὴ πλείστον θμίλον ὕρα καὶ τεύχε' ἔριστα· 615^b = M 47

610 Ἑκτορος αὐτὸς γὰρ μοι ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν κλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μόνον ἰόντα
'εἶμαι καὶ 'κύδαινα. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλε
ἴσασθ'· ἥδη γὰρ μοι ἰπάρηναι μέγιστον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.

587. βόεσσι] οἱ αὐτοὶ Zen.

588. φεύγει] -ει Ω.

592. λίσσιν Brandreth] λίσουσι. Cf. § 74.

598. ἱμβάλοι Hermann] -λη.

609. μαρναμένοιο] μαριμένοιο Ar. (coll. Φ 5).

610—614. Zen. om., Ar. —; aliunde inveci
videntur versus per se minime improbandi
sed cum vs. 596—599 non satis congruentes.

- ἀλλ' οὐδ' ὥς 'δύνατο βῆξαι μάλα περ μενεαίνων.
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥτε πέτρην
 κλίβατος μεγάλην, πολιῆς ἄλός ἐγγὺς ἰοῦσα,
 620 ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620^b = Σ 17
 κύματά τε τροφόμενα, τὰ τε προσερεύγεται ἄντην· 621^a cf. γ 290
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας 'μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο. 622 = Ε 527
 αὐτὰρ ὃ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα Θοῆι ἐν νηϊ πέσῃσι
 625 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· — ἢ δέ τε πᾶσα
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δεδριότες, τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται· —
 ὥς ἐδαίχτο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Νηλεΐδων. 629 = Ι 8
 630 αὐτὰρ ὃ γ', ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσίην ἐπιελθὼν,
 αἷ' ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται 631 cf. Δ 483
 μυρίαι, ἐν δέ τε τῆϊσι νομεὺς οὗ πω σάφα γειδῶς
 θηρὶ μαχέσασθαι γέλικος βοὸς ἀμφὶ φρονῆσι· —
 ἦ τοι ὃ μὲν πρῶτισι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
 635 αἶν δμοῦ στιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας
 βοῦν ἔδει, αἷ' δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεισαν· — ὥς τότ' Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἐφύβηθεν ὅφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφάτην,
 Κοκρήϊος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυπύχης ἀέθλων 639^b cf. Θ 363
 640 ἀγγελίην ὤκνησε βίηι Ἡρακλεείνι.
 τοῦ 'γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἥμιν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρῶτοις Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τόθ' Ἑκτορι κῦδος ὑπέριτρον ἡγγυάλιξε. 644^b cf. 491
 645 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγ' ἔπαλτο,

621. ἀντην Naber] αὐτήν Ar. Ω, ἀκτῆ T L.
 Cf. Θ 399 K 158 Ω 228 et § 98.

622. ὥς Δαναοὶ Τρῶας] ἐξ ἄλός ὥς Δαναοὶ
 l. a. ant.

626. ἄχνη] ἄχνη Zen.
 — δεινός] neglecto f (δφαινός), ut Hes.
 Op. 675.

— ἀήτης] ἀήτης Ar. A. Legendumne δεινὴ
 ἡττη? Nominativus sing. †. Similes controver-

siae (vel vitia) sunt Σ 477 δ 442, 315 ε 341.

635. ὁμοῦ στιχάει Bekker] ὁμοστιχάει. Cf.
 Σ 577 Suid. Hesych. et v. l. o 451.

639. ἀέθλων H et l. a. in A] ἀνακτος
 (neglecto f) Ω.

640. ἀγγελίην Zen.] -ης Ω, -ας Leaf. Cf.
 I' 206.

645. ἄντυγ' ἔπαλτο] ἄντυγι πάλτο Ω, ἄντυγι
 ἄλτο l. a. ant.

- τὴν αὐτὸς ᾽φορέεσκε ποδηγεκ᾽ ἔρκος ἀκόντων·
 τῆι δ' γ' ἐνὶ βλαφθεῖσι ἔπεισ' ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον ᾽κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος. [cf. B 394, 466
 648^a = Φ598ρ542
 Ἔκτωρ δ' ὀξὺ ᾽νόησε, θέων δέ τοι ἄγχι παρέσθι, 649^b = 442
 650 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ ᾽πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων
 ᾽κτεῖν' οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
 χραισμέμεν'· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδέδμεσαν Ἔκτορα δῖον.
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες, ὅσαι προῦται ᾽φερρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο. 651^a cf. Ξ 75
 655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
 πρωτῶν, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἄθροοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δεῖος, ἀζηχὲς γὰρ δμόκλαον ἀλλήλοισι.
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα γερῆνιος, οὗρος Ἀχαιῶν, 659 = 370
 660 ᾽λίσσεθ' ὑπὲρ τεκέων γουνώμενος ἄνδρα ᾽έκαστον·
 „ὦ φίλοι, ἄνερες ἔσθε, καὶ αἰδῶα θέσθ' ἐνὶ θυμῷ 661 = 561
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ᾽έκαστος
 663 παίδων ἥδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἥδ' ἐτοκῶν·
 665 τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665 cf. λ 66
 ἐστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τροπάεσθε φόβονδε.“
 667 ὧς φειπὼν ὤτρυνε μένος θυμόν τε ᾽έκαστον. 667 = E 470
 674 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ᾽γάνθανε θυμῷ
 675 ἐστάμεν', ἐνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἱὸς Ἀχαιῶν·

664 ἡμῖν δῖω ζώουσι καὶ δῖε κατατρεθνήκασι.

668 τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
 θεοπίσιον μάλα δῖε σφί φάος ᾽γίνατ' ἀμφοτέρωθεν,

670 ἡμῖν πρὸς νηῶν καὶ δμοίοιο πτολίμοιο.

Ἔκτορα δ' ἐφράσσαντο βοῆν ἀγαθὴν καὶ ἱταίρους,
 ἡμῖν δσοι μετόπισθεν ἀφίστασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
 ἥδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θεοῖσι.

670^b = N 358

673 cf. Σ 538 : 54

646. ποδηγεκ᾽ (Δ¹?) H¹] -κεσ Ω.

656. *πρωτῶν] τῶν πρωτίων (A C, sic Ar.? cf. schol. Ξ 31) αὐτ τῶν προτέρων Ω.

— αὐτοῦ] αὐτοὶ Α.

658. δμόκλαον § 191] -ον.

660. τεκίων Gen.] τοκίων Ω (cf. § 76 et vs. 663).

— γουνώμενος § 144] -νούμενος.

664. Del. Knight.

— δῖω § 102] δῖωσι. Cf. M 428.

667. θυμόν τε Bentley] καὶ θυμόν.

668—673. Ar. —. Molesti sunt versus; nam oculis capto esse Achivos (E 127 r 341 etc.) non dixit poeta, caliginem autem pulveris turbine (II 567 sq. P 268—273, 366—368, 644—650) non significat vox ἀχλύς (cf. η 41).

675. ἀφίστασαν] ἐφ. Ambr. O.

- ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἱκρί' ἐπώιχετο μακρὰ βιβιάσθων, 676^b = N 809
 'νώμαε δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυσηκαισεκοσίπην. 678^b cf. Ψ 262
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἔπποισι κελητίζειν ἐν φειδώσ,
 680 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἔππους,
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ γάστρῳ δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν, πολέες δέ γε 'θνήσαντο
 ἄνθρωποι ἡδὲ γυναῖκες, — ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρόνισκων ἄλλοι' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται, —
 685 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν
 'φοῖται μακρὰ βιβιάς, φωνὴ δὲ φοι αἰθιρ' ἴκανε. 686^a cf. ι 539
 αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοάων Δαναοῖς' ἐκέλευε 687 = 732
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν'.

οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ

- 'μίμνεν ἐνὶ Τρώων δμαῖδωι πύκα θωρηκτάων' 689 cf. 739
 690 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 689^b = M 317
 γέθνοσ' ἐφορμάεται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δολιχοδείρων, 692 = B 460
 ὥς Ἔκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώϊοιο
 694 ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥρσεν ὕπισθε.
 696 αὐτίς δὲ δριμεῖα μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
 φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισι
 ἄντεςθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοις' ὅδ' ἔεν νόος· ἢ τοι Ἀχαιοὶ
 700 οὐκ ἔφασαν φεύγεσθαι ὕπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700 cf. N 89
 Τρῶσι δ' ἐφέλλετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γαστρίῳ
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοῦς. 702 cf. Θ 182 N
 629 Ξ 47

695 χερσὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἄμ' αὐτῷ.

680. συναίρεται Philemon quidam apud Porphyrium] συναίρεται Ω. Cf. K 499.

681. δίηται A D] διώκει Ambr. C.

682. δέ Vrat.] τί Ω.

686. βιβιάς] βιβίων l. a. in A (cf. Γ 22).

689. Ollm quidam addebant: ἀλλὰ πολὺ προθύισκε τὸ δὲ μίνος οὐδὲν ἔκων (= X 459).

694. ἀΐξας] ἀΐσων A C.

— ὥρσεν] ὥσιν Ar. (sed retinere, repellere id valet apud H.: B 744 E 835 II 410 al.). Cf. N 83, 125, 794.

695. *Delevimus, e praecedentis versus mala lectione natum rati. Non immiscet se pugnae Iuppiter.

701. Τρῶσι δ' ἐφέλλετο Bentley] Τρῶσιν δ' ἔλπετο.

- οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφίστασαν ἀλλήλοισι·
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 705 καλῆς ὠκυάλοϊ, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικε
 εἰς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπῆγαγε πατρίδα γαῖαν. 706 cf. N 645
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
 ὅκιοον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων ἀϊκάς ἀμφὶς ἔμενον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 710 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες, 710^b = II 219 P
 δέξιαι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνυις ἐμάχοντο 267 cf. γ 128^a
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισι.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 715 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 715^a = α 507
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐ τι μεθίει 715^b = γ 494
 ἀφλαστον μετὰ χειρὶν ἔχων, Τρῶσιν δ' ἐκέλευε· 716 cf. II 762
 „οὔτε περ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀγρολλέες ὄρνυτ' αὐτήν.
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἤμαρ ἔδωκε,
 720 νῆας ἐλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀρέκνῃ μολοῦσαι
 ἡμῖν πῆματα πόλλ' ἔθεσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσι 722 cf. Ξ 51
 αὐτόν τ' ἰσχανέσκον ἐρητύοντό τε λαόν. 722^b = N 333
 ἀλλ' εἰ δὴ ἄρα τότε βλάπτε φρένας εὐρύροπα Ζεὺς
 725 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“
 ὃς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργεῖοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσι, 727 = II 102
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
 Θρῆνυν ἔφ' ἐπταπόδην, ἔλιπε δ' ἔκρια νηὸς ἐρίσῃς.
 730 ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' εἰστῆκε δεδοκμημένος, ἔγχρ' αἰεὶ
 Τρῶας ἅμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοάων Δαναοῖς ἐκέλευε· 732 = 687

706. ἀπῆγαγε] ἀφίστατο l. a. in T (ut N 645).

712. Ἀρ. —

714. πῖσον Ar. A T] πῖσον C. Cf. N 617.

716. οὐ τι schol. Apoll. Rh. I 1089] οὐχι
 Ω2, οὐκε μεθίει Zen. (schol. A; i. e. οὐκ ἐμεθίει?
 an οὐκί μεθίει? cf. Φ 95), Platt οὐ γε μεθίει
 (coll. Ω 214). Non redit apud Hom. οὐχι

nisi vs. parall. II 762 (cf. etiam v. l. π 279),
 οὐκί autem in exitu tantum enuntiatorum
 locum habet.

719. πάντων . . . ἄξιον] πάντως . . . αἰοιον
 Nauck.

729. ἐπταπόδην] ἐπταπόδην (cui pes veli
 alligatur, cf. π 260 π 32) Nitzsch.

- „ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, 733 = B 110
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς. 734 = Z 112
- 735 ἤέ τινάσ φαμεν ἔμμεν' ἀοσσητήρας ὀπίσσω,
 ἤέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λαιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἔστι πόλις πύργοισ' ἀραρυῖα,
 ἧ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκία δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν,
 739 cf. 689
 739^b = M 317
- 740 πόντωι κεκλιμένοι, γέκας ἡμεθα πατρίδος αἴης.
 τῷ ἐν χερσὶ φάος, οὐ μελιχίην πολέμοιο.“
 ἦ, καὶ μαιμάων ἔρεπ' ἔγχεϊ δ' ἐξυόντι·
 ὅς τις δὲ Τρώων κολλῖσ' ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 745 τὸν δ' Αἴας οὐτασκε δεδευμένους ἔγχεϊ μακρῷ.
 δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὐτα.

Πατρόκλεια.

- Π ὅς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοι' ἐμάχοντο.
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
 δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἧ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρῃς δυοφερὸν χέει ὕδωρ.
 5 τὸν δὲ γιγνὼν ὤικτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 καὶ μιν φωνήσας γέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεες, ἥύτε κούρη
 νηπίη, ἧ θ' ἄμα μητρὶ θείουσ' ἀνελέσθαι ἀνάγει
 γεανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 10 δακρυόεσσα δὲ μιν ποτιδέρεται, ὅφρ' ἀνέλθαι.
 τῇ γέκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
 11^b cf. T 323 π 332
 ἤέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάνσκειαι, ἦ ἔμοι αὐτῷ;
 ἤέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;
 13 cf. α 408 p 30
 ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενότιον, Ἄκτορος υἱόν,

736. ἀμύναι] cf. M 331.

737. τι. Ar. T] τις Ω (σ—σ).

739. πεδίῳ] ὁμάδῳ l. a. in A.

741. μελιχίην] sic Ar., -η Dionysius Thrax.

744. κηλείῳ] ναυαλείῳ Fick ex Hesych.

745. ἔγχεϊ μακρῷ] δέξι χαλκῷ O L.

746. οὐτα] Ikta Naber.

5. ὤικτιρε] ὤικτιρε Ω (cf. A 814), θάμβησε Ar.

9. γεανοῦ § 22] εἰανοῦ Ω, ἀπτομένη γεανοῖο καὶ ἰσ. Brandreth.

10. ποτιδέρεται] προσδ. Zen.

- 15 ζώει δ' Αιακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 τῶν κα μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηκότων.
 ἥε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόωι, ἵνα γείδομεν ἄμφω.“ 19 = A 863
- 20 τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεες ἱππεῦ·
 „ὦ Ἀχιλλεῦ, Πηληϊὸς νῆε, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 μὴ νεμέσας τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλήμενοι οὐτάμενοι τε. 21 = T 216 i 478
 22 = K 145
 23 sq. = A 825 sq.
 24-27 = A 659 sqq.
- 25 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης,
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀιστῶι.
 τοὺς μὲν τ' ἱκτροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέτονται,
 ἔλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμύχανος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ.
- 30 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὐτόσ γε λάβοι χόλος, δν σὺ φυλάσσεις,
 αἶν'! ἀρετῆς τί σε ἄλλος δνῆσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ κα μὴ Ἀργείοισιν ἀφεικέα λαιγὸν ἀμύνῃς;
 νηλέες, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατήρ ἔεν ἱππότης Πηλεΐδης,
 οὐδὲ θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δὲ σε ἔτικτε θάλασσα 32^b = I 495
- 35 πέτραι τ' ἠλίσβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπκνήσ.
 εἰ δὲ τίνα φρεσὶ σῆϊσι θεοπροπίην ἀλεείνεις [σ 381
 35^b = Ψ 484 cf.
 36-41 cf. A 794 sqq.
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὄχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φάος Δαναοῖσι γένωμαι. 39^b cf. Θ 282
- 40 δὸς δέ μοι ὅμοιον τεὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
 αἶ κ' ἐμέ σοὶ γίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο 41 cf. A 799
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 42-44 = A 800 sqq.
 τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῆι
- 45 ὥσαιμεν ποτὶ γάστρην νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“ 45 cf. A 803
 ὥς ὦφάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλε

21. Πηληϊός] cf. A 489.

25. δ] om. Aristoph. (cf. A 660 et X 7).

29. ἀκείόμενοι] -άμενοι A O.

31. αἶν', ἀρετῆς l. a. ant.] αἶναρέτης Ar. Ω.
 Cf. A 552 al. et A 763.

— δνῆσεται] δνῶσεται Apoll. lex. (cf. § 239).

35. δε] ε te Ar.

39. αἶ κέν Vrat.] ἦν ποῦ Ω; cf. A 797.

40. τεῶ] cf. A 185.

41. γίσκοντες] cf. A 799.

- σοὶ αὐτῷ θάνατόν τε καπὸν καὶ πῆρα λίσσασθαι. 47 cf. Φ 66 J 14
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 48 = Γ 419 X 14
 „ὦ μοι, διογενὲς Πατρόλαϊες, οἷον ἔρικες! 48^a = H 464
 50 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα φοῖδα, 50 cf. α 415 β 201
 οὔτε τί μοι παρ' Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ· 51 cf. Α 795
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει, 52 = Θ 147
 ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη. 53
 55 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἔστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυρῶν. 55^b = I 321
 κοῦρην, ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἱὲς Ἀχαιῶν, 56 cf. Σ 444
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν ἐντειχέα πέρσας,
 τήν μ' ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων 58 cf. Σ 445
 Ἀτρεΐδης, ὥς εἴ τιν' ἀτίμυτον μετανάστην. 59 = I 648
 60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετεύχθαι ἑάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60^a = Σ 112 Γ 65
 ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν. ἣ τοι ἔφην γε 60^b = Ψ 670
 οὐ πρὶν μνηστῆρ' ἀκαταπαυσέμεν', ἀλλ' ὅτε κεν δὴ 62 cf. Φ 340
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτὰ τε πτόλεμός τε. 63^b = Z 328
 τύνη δ' ὁμοῖον μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῶδι,
 65 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
 εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ δηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλιν ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
 70 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσοις μέτωπον
 ἐγγύθι λαμπομένης! τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια φειδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.

47. *λίσσασθαι] λιτίσθαι (vel λιπίσθαι) Ω, λίσσασθαι grammatici quidam. Neque praesentis λίσσεται H. utitur alibi neque aoristo λίσσεν (cf. § 320), hoc autem loco requiritur futurum (ut K 455, cf. § 107). Simile vitium est Hes. Theog. 478 (ἤμπελ τετίσθαι, quo loco τίξασθαι ἤμπελ scribingdo verum restituit Fick).

50. ἦν] cf Ar.

53. δὴ] τισ Ar.

57. ἐντειχέα] -χέον U T metro invito; cf. § 83¹⁰.

58. *μ'] addidimus praesente Doederlein (qui post χειρῶν id inserebat). Cf. v. l. vs. 499. Nisi additur pronomen, ferri vix potest versus 59 (quem del. Bentley).

59. μετανάστην] sic Ar., μετανάστην Mass. et Rhian. (μεταναστῆν T, corr. Bekker), ad Briseida igitur referentes.

62. ὅτε κεν § 326] ὁπότ' ἄν.

66. εἰ] ἦ l. a. ant.

67. νηυσὶν] *νηας? Cf. μ 74 (Z 355 β 541).

71. ἐναύλους] sic Ar. (alii olim ἐναύλους, ut ψ 358? cf. Α 55).

- οὐ γὰρ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ ἐν παλάμῃσι 74 sq. cf. Θ 111
- 75 μαίνεται ἔγχεϊν Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι,
οὐδέ πω ἤτρεΐδαο φοπὸς ἑκλύνον αὐδῆσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι
Τρῳαὶ κτελεύοντες περιφάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῶι
πᾶν πεδὶον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοῦς.
- 80 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
ἔμπες' ἐπικρατέωσ, μὴ δὴ πυρὸς αἰδομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλυνται.
πεῖθεο δ' ὧς κέ τ' ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θήω,
ὧς κέν μοι τιμὴν μεγάλῃν καὶ κῦδος ἔρῃαι
- 85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
ἄψ' ἀποδάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρῳσι.
ἐκ νεῶν ἑλάσας ἵμεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι 87 cf. Σ 14
δῶμῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδονπος πόσις Ἥρῃς,
μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἡμεῖο λιλαιέσθαι πολεμίζειν
- 90 Τρῳαὶ φιλοπτολέμοισιν' ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ θνίσσῃ,
Τρῳᾶς ἐναιρόμενος, ποτὶ Ἑλλιον ἡγεμονεύειν,
μὴ τις ἀπ' Οὐλύμπιοι θεῶν αἰεγενετάων
ἐμβήῃ· — μάλα τοῦς γε φιλεῖ φεκάφεργος Ἀπόλλων! —
- 95 ἀλλὰ πάλιν τροπάεσθαι, ἐπεὶ φάος ἐν νήεσσι
θήῃς, τοῦς δ' ἑαίνε πεδὶον κάτω θηριάεσθαι.
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἥθῃναι καὶ Ἀπόλλων, 97 = B 371
μήτε τις οὖν Τρῳῶν θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
μήτε τις Ἀργεῖων, νῶϊ δ' ἐκδυῖμεν ὄλεθρον,

74. *Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ] -δεω -δεω. Cf. § 55.
— παλάμῃσι] cf. E 594.

76. *ἤτρεΐδαο φοπὸς ἑκλύνον] -δεω ὁπὸς ἑκλύνον.
Cf. § 55 et A 453.

— φοπὸς] ἵπος l. a. in comment. Ar.
83. *κί τ' (αι) τοι. Cf. B 139 al.; alienum
hinc ὧς *finale* (B 363 al.). Recte haberet
etiam ὧς τοι... θήω, sed videtur vitium
peperisse pronomini τοι sonus -αι elidendus
(cf. § 13).

86. ἀποδάσσωσιν Bekker] ἀπονάσσωσιν Ω,
quod verbum (B 629 δ 174 ο 254) hinc
alienum. Cf. P 231 X 118 Ω 595.

89—91. Zen.: μὴ σύ γ' ἀγαλλόμενος πολέμῳ
καὶ θηίσσῃ.

92. ἡγεμονεύειν] sic Ar., αἰνὸς διίσθαι Zen.
(ut O 71; cf. Σ 174).

93—96. Zen.: μὴ σ' ἀπογυμνωθῆντα (-μου-
νωθῆντα schol. T) λάβῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.

95. *ἡναι* § 326] *ἐπὶ* h. Cf. vs. 453.

96. δ' ἑαίνε Knight] δέ τ' vel δέ δ' *εἰν*.
Cf. § 191.

97—100. Zen. Ar. —

99. νῶϊ L] νῶϊ Ω. Cf. A 336 al. et ψ 110.

— ἐκδυῖμεν § 114] ἐκδύμεν vel ἐκδύμεν (quasi
sit infinitivus).

- 100 ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν^α. 100 cf. v 388
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἶας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, 'βιάζετο γὰρ βελέεσσι' 102 = O 727
 'δάμνα μιν Ζηνὸς τε νόος καὶ Τρῶες ἀγανοὶ
 βάλλοντες. δρυνὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν
 105 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, 'βάλλετο δ' αἰεὶ
 καπ φάλαρ' εὖ ποιήθ', ὃ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνε
 ἔμπεδον αἶν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμῆξαι ἐρείδοντες βελέεσσι.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέωι ἔχει' ἄσθματι, καδ δέ γοι ἰδρῶς 109^a cf. O 10 [sq.
 109^b sq.^a cf. 2599
 110 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδὲ πνι εἶχε 110 cf. Ψ 688 sq.
 ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
 ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι 'Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι, 112 = B 484
 ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἔκτωρ Αἴαντος δόρυ μελινον ἄγχι παραστάς
 115 'πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθε,
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἶας
 'πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείῃ χαμάδις 'βρόμβησε πεσοῦσα. 118^b cf. N 530
 'γυνὼ δ' Αἶας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα — 'ρίγησέν τε —
 120 γέργα θεῶν, ὃ ἦα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδε' ἔκειρε 120^b cf. O 467
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρῶεσσι δὲ 'βούλετο νίκην. 121^b = H 21
 'χάζετο δ' ἐκ βελέων, τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θεῶν· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη 'κέχυτο φλόξ.
 ὥς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 125 μῆρὼ πλῆξάμενος Πατρόκλεϊα προσέειπε·
 „ὄρσειο, διογενὲς Πατρόκλεες, ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δνῖοιο φωτὴν.
 μῆ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φουκτὰ πέλωνται! 128^b cf. ε 299 ξ
 489

104. δ(ρ)εινὴν Herodianus (Ar.?) O] δεινὴ AT.
 — φαεινὴ] μίνοντος vel ἀραρυῖα Lehrs (cf.
 N 611).

105. 'βάλλετο] τύπτετο l. a. ant.

106. καπ] καὶ Ar. (cf. δ 72).

110. πολὺς ἔρρεεν] ῥίον ἄσπετος Macroh.
 Sat. VI 3 § 2.

120. (Ἡ)κειρε] εἰο (καίρε) Ar. A C, καίρει Ω.

121. 'βούλετο νίκην] βούλετ' ἀρήγειν D.

124. τὴν... πρυμνὴν] τῆς πρυμνῆς D¹ T¹.

126. ἱπποκέλευθε] -λευστά Bentley ex Hesych. (item vs. 584, 889).

127. (ρ)εινὴν A C] ῥεωὴν Mass. Ω (metro invito).

- δύσσο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“
- 130 ὧς ᾿φάτο, Πάτροκλος δὲ ᾿κορύσσετο νῶροπι χαλκῷ. 130 cf. H 206
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμυσιν ἔθηκε 131-133 = Γ 330
sqq.
- 132 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροῖς ἄραρυίας,
133 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν ᾿βάλετο ἕλφος ἀργυρόκλον, 135-138 = Γ 334
sqq.
- χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκε
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τὰ φοι παλάμῃν ἀρήρει. 139 cf. Γ 338
- 140 ἔγχοσ δ' οὐχ ἔλει' οἶον ἀμόμονος Αἰακίδαο, [sqq.]
βριθῷ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ ᾿δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν 141-144 = Γ 338
141^a = E 746
παλλέμεν', ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίν, τὴν πατρὶ φίλῳ ᾿πόρε Χίρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσι.
- 145 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνόμεν' ἄνωγε,
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα φηξάνορα ᾿τίε μάλιστα,
πιστότατος δέ φοι ἦσκε μάχῃ ἐνι μεῖναι δμοκλήν.
τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλλίον, τὼ ἅμα πνοιῖσ' ἐπετέσθην, 149 sq. cf. T 400
- 150 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρωι ἀνέμῳ ἄρπυια Ποδάργῃ
βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ᾿Ωκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορήκυσιν ἀμόμονα Πηῆδασον ἔει,

133 δεύτερον αὖ θόρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε
ποικίλον ἀστερόεντα ποδάκειο Αἰακίδαο.

129. In L. additur: Μυρμιδόνων, ἦν πού τι
φῶς Δαναοῖσι γίνηται (cf. vs. 39).

133 sq. Del. Beichel. A prisca arte alieni
sunt (cf. Γ 332 sq.), insolite autem dictum
est ἀστερόεντα. Pro ποδάκειο Αἰακίδαο olim
quidam legebant κακῶν βελίων ἀλωρῆν, quam
lectionem Arist. Vesp. 615 in parodia videtur
esse imitatus (nam longius distant M 57
O 538). Qua lectionis varietate confirmatur
Niesii opinio, sero demum Illadi inveciam
esse armorum permutationem, recentioris
igitur originis esse versus II 40—43, 64,
133 sq., 140—144 (a Zenodoto damnatos),
791—800 P 186—214, 450 Σ 84 sqq. (partim
certe) — T 22, 383 X 316 γ 270—272, hoc
autem loco sua ipsius arma Patroolum induere
dici a prisco poeta. Quid quod verba δύσσο

τεύχεα vs. 129 aliter accipi vix possunt? —
Ceteris recentiores videntur II 133 sq. et
(qui cum his aut servandi sunt aut dam-
nandi) II 804 Σ 459^b sq.^a 610^b sq.^a T 371.
Hos igitur secrevimus (coll. P 205); ceteri
non est cur omittantur, nisi ipsum epos
divellere placeat.

139. δοῦρα Knight] δοῦρε. Cf. Γ 18.

140. Zen. —, 141—144 om.

143. ᾿πόρε] τάμει Cant. Vrat., Ar. utrumque
(item T 390).

144. ἐκ κορυφῆς] ἐν φῆσι Ar., item T 391
(cf. § 57).

150. Ποδάργῃ] ποδάργος (adiectivum) Zen.;
cf. T 400.

151. ᾿Ωκεανοῖο] ᾿Ηριδανοῖο l. a. apud Eust.
(cf. Hes. Theog. 388).

τόν ῥά ποτ' ἔτετιωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
ὅς καί θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.

155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος ἑθόρηνεν Ἀχιλλεύς

πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἳ δὲ λύκοι ὥς

156^b-158 cf. A 473
sqq.

ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή, —

οἳ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὖρεσι δειώσαντες

δάπτουσιν, πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·

159 cf. χ 404^b sq. ^a

160 καί τ' ἀγελῆδόν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανόδρου

λάφοντες γλώσσῃσι γαραιῆσιν μέλαν ὕδαρ

ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος, ἐν δὲ τε θυμὸς

στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ· —

τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες

165 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο

165 = P 388

ῥωόντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεύς,

ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

167 cf. B 554

πεντῆκοντ' ἦσαν νῆες θαλά, ἦισιν Ἀχιλλεύς

εἰς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ γεινάσθηναι

170 πεντῆκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κλισίῃσι ἑταῖροι.

πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖσ' ἐπεποίθει,

σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἐξάνασσε.

τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,

υἱὸς Σπερχεῖοιο, διυπετέος ποταμοῖο·

175 ὃν ἔτεκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,

Σπερχεῖω ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶι εὐνηθεῖσα,

αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶν Βῶρῳ, Περικῆρεος υἱί,

ὅς ƒ' ἀναφανδὸν ὄππῃ, πορὼν ἀπερείσια γέδνα.

178^b = τ 529

τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,

180 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶι καλὴ Πολυμήλη,

Φύλαντος θυγάτηρ. τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεῖφόντης

181-183 cf. h. Ven.
117 sq.

ἡράσατ', ὀφθαλμοῖσι γιδὼν μετὰ μελπομένῃσι

ἐν χορῶι Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαιδαινῆς·

183^b cf. r 70 h.
Ven. 16

153. ἤγαγ' ἤρετ' Nauck (cf. O 531).

156. πάντας] πάντη(ς) Zen.

159. παρήϊον... φοινόν] -α... -ά la Roche.

161. λάφοντες] -φαντες Zen.

162. αἵματος] ἄσπετον vHerwerden.

169. δέ] δ' ἄρ' A O.

175. Πολυδώρη] Κλεισώρη Zen.

178. ƒ' Brandreth] ῥ'.

— ἀπερείσια γέδνα] -σι' ἡ(ς)έδνα Barnes
(item II 190 X 472 & 117, 282 & 378 & 529).
Of. I 146 et § 48³.

183. Ar. —

- αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶϊ' ἀναβὰς παρελέξατο λάθρῃ 184^b of. B 515
- 185 Ἑρμείας ἀκακῆτα, πόρην δέ μοι ἀγλαὸν υἱὸν 185^a of. ω 10
 Εὐδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἡδὲ μαχητὴν. 186 of. γ 112 δ 202
- αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογροστόκος Εἰλείθυια 187^b = 7108h Ap.
 ἐξάγαγε πρὸ φάοςδε καὶ ἡέλιοι' ἔειδ' αὐγὰς, 97, 115 of. A 270
 τὴν μὲν Ἑχεκλῆεος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο 188^a of. T 118
- 190 ἡγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία γέδνα, 190^a of. o 288 [282
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας ἐν ἔτρεφεν ἡδ' ἀτίταλλε, 190^b = X 472 1
 ἀμφαγαπαζόμενος ὥς εἴ θ' ἐξὸν υἱὸν ἐόντα. 191^b of. Σ 202 τ
 354
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι
- 195 ἔρχετ' ἄρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἐταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοίνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἄμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
 ἑστῆσεν ἐν κρίνασ', κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπε 199^b = A 25
- 200 „Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω,
 ὃς ἐπὶ νηυσὶ θοῆισιν ἀπειλᾷτε Τρώεσσι
 πάνθ' ὑπὸ μνησθμόν, καὶ μ' ἡτιώεσθε γέναστος·
 ,σχέτλιε Πηλῆος υἱέ, χόλωι ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ!
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀρέκοντας ἐταίρους!
- 205 φοίκαδ' περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροις 205^a = B 236
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῶι· 206 of. I 436
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάξετε· νῦν δὲ πέφραται
 φυλόπειδος φέργον μεγάλῃς, τοῦ πρὶν περ ἔρασθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.“
- 210 ὃς φειπὼν ὥτρυνε μένος θυμὸν τε γεγᾶστος 210 = E 470
 μάλλον δὲ στίχες ἤρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκνιοῖσι λίθοις

188. πρὸ φάοςδε] πρὸ φώσδε Zen. Ω, φώσδε Ar. A (metro invito).

194. Μαιμαλίδης] Μαιναλίδης Nauck.

196. γέρον ἱππηλάτα] γερήϊος ἱππότης l. a. in T (ut B 836 al.).

202. μ' ἡτιώεσθε] μητιώεσθαι Zen. (immo -σθαι, ut X 174).

207. ταῦτά μ'] sic Ar., ταῦθ' ἄμ' Hermias Sgr.

208. *φέργον μεγάλῃς, τοῦ] μέγα ἔργον ἔησ τοῦ. Nihil forma ἔησ (pro qua Knight ὁ metro invito) ne ultimae quidem aetatis poetis tribuenda.

— *περ ἔρασθε] γ' ἐράσθε. Of. s 119 π 208 et § 191 (πρὶν περ particulae iunctae inveniuntur E 185 Θ 452).

210. θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν.

211. ἤρθεν] of. A 136.

- δόματος ὕψηλοιο, βίᾱς ἀνέμων ἀλείνων, 213 = Ψ 713
 ὃς ἔραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι. 214 cf. τ 32
 215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυθ', ἀνέρα δ' ἀνήρ, 215-217 = Ν 131
 'ψαῦον δ' ἐπὶ κόμοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι sq.
 νεύοντων· ὃς πυκνοὶ ἐφ' ἔστασαν ἀλλήλοισι.
 πάντων δὲ προπάροιθε δὴ' ἀνέρε' ὀφρὸς ἔχοντες,
 Πάτροκλός τε καὶ Λυτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες, 219^b = Ο 710
 220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν'.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

- 'βῆ ῥ' ἔμεν' εἰς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνόϊγε
 καλῆς δαιδαλέης, τὴν φοι θέτις ἀργυρόπεζα
 'θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι ἐν πλῆσασα χιτώνων
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων φούλων τε ταπήτων.
 225 ἔνθα δὲ φοι δέπας ἤσκει τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
 οὔτ' ἀνδρῶν 'πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῖ' αἶθοπα φοῖνον,
 οὔτε τειω 'σπένδεσκε θεῶν, οὔτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείω
 πῶτον, ἔπειτα δ' ἐνὶ ψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆισι,
 230 'νίφατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα φοῖνον.
 ἦϋχε' ἔπειτ' ἀνστάς μέσσω ἔρκει, 'λειβε δὲ φοῖνον 231 sq.^a = Ω 306
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, — Δία δ' οὐ' λάθε τερπικέραυνον — sq.
 „Ζεὺς γὰρ, Δωδωναίῃ, Πελασγικῇ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνῃς μεδέων δυσχειμέρου, — ἀμφὶ δὲ Σελλοί

214. κόρυθίς τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι] -θάς τε κ. -δας -σας Bentley (ut τ 32; cf. Π 212); nonnisi h. l. et δ 777 est aoristus intransitivus.

215. κόρυθ' l. a. ant.] κόρυς Ω. Cf. § 66.

218. ὀφρὸς ἔχοντες] -σας ὄν Α (ut Ν 301).

221. ἀνόϊγε § 241] ἀνώϊγες. Cf. Ω 228 et 455.

223. ἄγεσθαι] ἰόντι Zen. Aristoph.

225. οὐδέ] οὔτε Ambr. O.

227. δεῖ Ar. A] δεῖ O T. Neque δεῖ μὴ apud poetam redit, neque δεῖ μὴ nisi addito optativo (Ν 319 Σ 248 π 197 ψ 185) apud eum invenitur alibi.

228. τό Ar. A] τὸν Syr. O.

229. δ' ἐνὶ ψ' δὲ νίξ Syr.

231. ἔπειτ' ἀνστάς Syr.] ἔπειτα στάς Ω,

quae lectio metro arguitur; nata est ex ἐπειτα(σ)σας. Sic ασταντες legitur in papyro Ψ 848, αστηθι Herod. Mimiamb. VIII 1, 14; cf. etiam B 694 E 104 Ν 225 Ψ 587 et § 10.

232. εἰσανιδῶν] neglecto ς. Verba μέσσω ἔρκει — εἰσανιδῶν ex Ω huc inventa videntur.

233. Δωδωναίῃς] Φηγαυαῖς Zen., Βωδωναῖς olim alii.

— Πελασγικῇ] Πελαργικῇ et Πελαστικῇ l. a. in T.

234. δυσχειμέρου] πολυπιδάκτος Zen.

— Σελλοί] sic Ar., alii olim σ' Ἴλλοι. Pindarus Ἴλλοι dixit (test. schol. et Strab. 328), apud Sophoclem Trach. 1167 legitur Σελλοί.

- 235 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, —
 ἤμην δὴ ποτ' ἐμὸν γέπος ἔκλυες εὐξαμένοιοι, 236 cf. A 453
 'τίμκσας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν, 237 sq. = A 454
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρέκνον ἐφέλδωρ. sq.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηὼν ἐν ἀγῶνι, 239 cf. T 42
- 240 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύροπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ φοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 242^b sq. cf. Θ 110
 γείσεται ἢ ῥα καὶ οἷος ἐπίστανται πολεμίζειν sq.
 ἡμέτερος θεράπων, ἢ φοι τότε χεῖρες ἄαπτοι
- 245 μάλινονθ', ὅπποτ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245^b = H 147
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπκὴν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσ' τε ζῶν πᾶσι καὶ ἀγχιμάχοις' ἐτάροισι.⁴
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς. 249 = Ω 314 ν 102
- 250 τῷ δ' ἔτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἔτερον δ' ἀνένευσε·
 νηὼν μὲν φοι ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 'δῶκε, σάον δ' ἀνένευσε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι. 252^b = γ 212
 ἢ τοι ὃ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χυλῶι,
- 255 'στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίῃς, ἔτι δ' ἤθελε θυμῶι
 εἰσφιθέμεν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν. 256 cf. A 65
 οἷ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρώεσσιν ἐπὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφάκεσσι γεραιότες ἐξεχέοντο
- 260 ἐνοδίοις', οἷς παῖδες ἐριδμαίνωσι γέθοντες,
 αἶεϊ κερτομέοντες ὁδῶι ἐπὶ φοικί' ἔχοντας,
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
 τοὺς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὁδίτησ
 κινήσῃ ἀέκων, οἷ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
- 265 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει φοῖσι τέκεσσι.
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες

237. Zen. om., Aristoph. Ar. —

243. γείσεται] cf. Θ 111.

— ἐπίστανται] ἐπιστάται (-σάσεται] cf. § 122)
Zen.

247. ἵκοιτο] ἰκίσθω Syr.

248. ἀγχιμάχοις(') Par. 2767] ἀγχεμάχοις
Ω (cf. N 5).261. Aristoph. Ar. —, vs. 260—262 del.
Nitzsch (in vs. 263 τοὺς scribens cum Syr.¹).
— ἔχοντας Ar.] -τες Syr. A O D¹ T¹.

- ἐκ νηὼν ἔχοντο· βοὰ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐπέκλετο μακρὸν ἀύσας·
 „Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδ᾽ Ἀχιλῆος,
 270 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὣς κεν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲν ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχίμαχοι θεράποντες,
 γνώμη δ' Ἰφιδῆος εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 γῆν ἀάτην, ὃ ἴ ἄριστον Ἀχαιῶν οὐ τι ἔτισε.“
 275 ὥς φειπὼν ὤτρυνε μένος θυμὸν τε γειάστου.
 ἐν δ' ἔπεισον Τρώεσσιν ἀρολλέας ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον ἰκονάβησαν ἀυσάντων ὅπ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ' ὥς ἐφίδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 280 πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
 γελπόμενοι παρὰ ναυφί ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μκνιθμὸν μὲν ἀπορροῖψαι, φιλότκτα δ' ἐλίσθαι·
 ἴπάπκνευ δὲ γέκαστος θπκη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῶι
 285 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
 νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 καὶ ἴβάλε Πυρραίχμην, ὅς Παίονας ἱπποκορυστὰς
 ἔγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ρέοντος·
 τὸν ἴβάλε δεξιὸν ὄμον, ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 290 κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δὲ μιν ἀμφ' ἐφόβηθεν
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἄπασι
 ἡγεμόνα κτείνας, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἐκ νηὼν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἡμιδαῖς δ' ἄρα νηὺς ἴλπετ' αὐτόθι, τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 295 Τρῶες θεσπεσίῳ δμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὁμαδος δ' ἄλλαστος ἐτύχθη.
 296 = M 471

272. Damnabat Seleucus.

— ἀγχίμαχοι Vrat.] ἀγχίμ. Ω (cf. N 5).

273. γνώμη δ' § 122] γνώμ. δὲ καὶ. Cf. Ω 688.

274. οὐ τι § 100] οὐδέν.

275. θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν.

279. μαρμαίροντας] *μαρμαίρουσι (vel μαρμαίροις)? δαιδαλίσει (ut vs. parall.) coniecit

Duentzer. Sed cf. N 801 et E 220 alibi.

281. γελπόμενοι] sic (ἀπ.) Ar., ἀπόμεναί Zen. (cf. A 251).

291. ἦπεν] *ἄρσεν? Cf. O 327.

293. αἰθόμενον] ἀνάματον l. a. in A.

296. Ex M huc invectum censet Bekker propter vocis δμάδου repetitionem.

- ὥς δ' οὔτ' ἀφ' ὀψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπκηγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφανεον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶιονες ἄκροι 299 sq. = Θ 557
 300 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ, sq.
 ὥς Δαναοὶ νηὶν μὲν ἀπασάμενοι δίκιον πῦρ 801^b cf. Σ 13
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωκ. 802^b = P 761
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες Ἀργεῖ φιλῶν ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην ὑποβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 305 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νηῶν δ' ὑπέγεικον ἀνάγκη.

- ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὁσμίνης 306 = O 328
 ἡγεμόνων, πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀργηϊύκου βάλε μῆρὸν
 ἔγχεϊ δρυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε· 309^b = N 388
 310 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὗτα θόαντα
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, ἔλυσεν δὲ γυῖα. 312 = 400
 Φυλεῖδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθν ὀρεξάμενος πρηνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος 314^a = 322
 315 μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῇ
 νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσος ἐκάλυψε. 316^b = A 461

- Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὕτως Ἀτύνμιον ὀξεί δουρὶ
 Ἀντιλοχος, λαπάρης δὲ δι' ἤλασε χάλκεον ἔγχος
 ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
 στὰς πρόσθεν νέκυος. τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθν ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι — οὐδ' ἀφάμαρτε — 322^a = 314
 ὄμον ἄφαρ· πρηνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀπωκλῇ
 ῥούψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῖς ἄραξε.
 325 ῥούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὄσος ἐκάλυψε. 325 = O 578
 ὥς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 ῥέκταν εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 υἱὸς ἀκοντίζεται Ἀμισσοδάρου, ὃς ῥα Χίμαιραν

298. στεροπκηγερέτα Ζεὺς] Ζεὺς ἀστεροπηγῆς
 Knight (cf. A 609 et K 154).
 304. ὑποβέοντο] ἐπείγοντο H.

310. γαίῃ] -ης A O.

313. ἐφορμηθέντα] ὑφορμηθέντα Aristophanes.

- ῥορέψεν ἀμαιομαπέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισι.
- 330 Αἶας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλεῖδης ἐπορούσας
ζωῖον ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ Φοῖ αὐθι
ῥῥυσε μένος, πλῆξας ἑλίφε' ἀρχένα κοπήεντι. 332^b of. γ 475
πᾶν δ' ὕπεθερμάνθη ἑλίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε 333 sq. = γ 476
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 334 = E 83 sq.
- 335 Πηνέλεος δὲ Λύκων τε συνέδραμον. ἔγχεσι μὲν γὰρ
ἑμβροτον ἀλλήλων, μέλειον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
τῶ δ' αὐτίσ' ἐπιφέσσει συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν 338 sq. of. Γ 361
φάσγανον ἐρραίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὐατος ἀρχέν' ἔθεινε 338 of. Ν 614 [sq.
339 of. σ 96
- 340 Πηνέλεος, πᾶν δ' εἶσω ἔδω ἑλίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340 of. Φ 117^b sq.*
δέρμα, παρκέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
- Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοις
'νύξ' ἔππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὥμον· 343 sq. = E 46 sq.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυντ' ἀχλύς. 344^b = E 696
- 345 Ἴδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ
'νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρυσσε 346 of. Ν 652 x 162
νέρεθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὅστέα λευκά.
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δὲ φοῖ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμῷ· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
- 350 ῥρηῆσε χανῶν, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε. 350^b = δ 180
οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα γέκαστος.
ὥς δὲ λύκοι γάρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοις
σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἷ τ' ἐν ὄρεσσι
ποιμένους ἀφραδίῃφι διέτμαγεν, οἷ δὲ ριδόντες
- 355 αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάγκιδα θυμὸν ἐχούσας,
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον, οἷ δὲ φόβοιο
δυσκελεύου μνήσαντο, ῥάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς. 357^b = ο 322

330. Ὀϊλεῖδης Knight] -λιόδης. Of. M 365.
335 et 340. Πηνέλεος § 62] -ας. Of. B 494.
338. καυλὸν T] καλὸν A O D (of. N 611).
343. ἐπιβησόμενον] of. E 46.
345. Ἐρύμαντα] Ὅρ. l. a. ant.
349. ὀφθαλμῷ] -μοι Ω. Similia sunt π 15
q 89, 302 x 417. Of. tamen § 135 v 365.

351. ἄνδρα γέκαστος] ἄνδρα ἀρίστου l. a.
in A.

353. αἷ] sic Ar., οἷ olim quidam, qua
recepta lectione Fick delet verba ἢ ἐρίφοις|
— αἰρεύμενοι.

354. ἀφραδίῃφι § 46] -ησι.

— διέτμαγεν] sic Ar., -γον Syr.

- Αἶας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 'ῥίετ' ἀκοντίσσαι· ὃ δὲ φιδρίκει πολέμοιο, 359^a = N 585
 360 ἀσπίδι ταυρεῖνι κεκαλυμμένος εὐρέας ὄμους, 360^b = h. Merc. 217
 'σκέπτετ' οἰστών τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων. 361^b cf. A 364
 ἥ μὲν δὴ 'γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκεία νίκην, 362^b = H 26
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, 'σάου δ' ἐρίζηρας ἑταίρους.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἶσω
 365 αἰθέρος ἔκ δίκης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ, 365^a = h. Cer. 70
 ὥς τῶν ἐκ νηῶν 'γένετο φεραγὴ τε φόβος τε, 366 cf. A 456
 οὐδὲ κατὰ μοῖραν 'πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι 366^b = M 144
 ἔκφερον ἀκύποδες σὺν τεύχεσι, 'λείπε δὲ λαὸν
 Τρωϊκόν, οὗς ἀγέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
 370 πολλῶν δ' ἐν τάφρῳ φερυσάρματασι ὠκίεσσι ἵπποι
 ῥάξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ 'λίπον ἄρμα φανάκτων. 371^a = Z 40
 Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Λαναοῖσι κελεύων, 371^b cf. II 507
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ φεραγῇ τε φόβῳ τε 372^b = A 165
 πάσας 'πλήσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' ἐμάγεν· ὅψι δ' ἄελλα
 375 'σπιδναθ' ὑπὸ νεφέων, 'τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 ἄψορρον προτὶ ῥάστῃ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων. 376 cf. A 808
 Πάτροκλος δ' ἦ κλειδόντον ὀρινόμενον 'ρίδε λαόν, 376^a = M 74
 τῆς δ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
 πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλλάζον.
 380 ἀντιφρὸν δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκίεσσι ἵπποι
 382 πρόσσω φέμενοι· ἐπὶ δ' Ἑκτορι 'κέκλετο θυμός,
 'ῥίετο γὰρ βαλέμεν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκίεσσι ἵπποι. 383 = 866
 ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθών
 385 ἤματ' ὀπωρινῶι, ὅτε λαβρότατον χεῖι ὕδωρ

381 ἄμβροτοι, οὗς Πηλῆϊ θεοὶ 'δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,

381 = 867

381^b = Σ84 52584

363. σάου Cobet] σάα. Cf. Φ 238 v 230
p 595 et § 195.

365. λαίλαπα] -παι l. a. in Ar. comment.

369. ἔρυκε] ἔργε Syr.

370. *πολλῶν] πολλοὶ Ω, quod cum ῥάξαντε
iungi non potuit.

371. ἄρμα Bentley] ἄρματ'.

374. ἄελλα Barnes] ἀέλλη. Apud H. non
redit nominativus, sed aliunde constat bre-
vem esse syllabam finalem; cf. θυέλλα.

376^a. ἐλχθέντων ὅτ' Ἀχαιῶν l. a. in A
(ut M 74).

379. ἀνεκυμβαλλάζον] -χιάζον Heyne (coll.
E 586 O 586).

381. Om. Syr. A O D.

384. κελαινῇ] -νή Spitzner (coll. A 747
M 375 Y 51, sed ordine verborum non
favente).

385. ἤματ' ὀπωρινῶι] -τι χειμερινῶι L (ut
M 279).

- Ζεὺς, ὅτε δὴ ἄνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπῶνι,
οἷ βίῃ ἐν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἱλάσσοι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες —
τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
390 πολλάς δὲ κλιτὺς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
εἰς δ' ἄλλα πορφυρέκν μεγάλα στενάχουσι ῥέουσai
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθαι δὲ τε γέργ' ἀνθρώπων —
ὥς ἵπποι Τρώϊαι μεγάλ' ἰστενάχοντο θέουσαι.
- Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
395 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔξεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος
εἶσε φιεμένους ἐπιβαινέμεν', ἀλλὰ μεσηγνὴν
νῆων καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὕψηλοιο
'κτεῖνε μεταίσσων, πολέων δ' ἀπειλύντο ποινῶν.
ἔνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον 'βάλε δουρὶ φαεινῷ,
400 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, 'λῦσε δὲ γυνῖα'
'δοῦπησηεν δὲ πεσών. ὃ δὲ Θέστορα, Γήνοπος υἱόν,
δεύτερον ὀρμηθεῖς, — ὃ μὲν εὖ ξεστῶι ἐνὶ δίφρῳ
ἦστο φαλῆς, ἐκ γὰρ 'πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία ς' ἄλχθησαν· ὃ δ' ἔγχεϊ 'νύξε παραστάς
405 γναθμὸν δεξιερὸν, διὰ δ' αὐτῶν 'πέιρεν ὀδόντων.
εἶλε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ γήνοπι χαλκῶι·
ὥς εἶλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
410 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε, πεσόντα δὲ μιν 'λίπε θυμός.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσυμένον 'βάλε πέτρῳ
μέσσην καὶ κεφαλῆν, ἢ δ' ἄνδιχα πᾶς' ἐκεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα περνήσ ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμορραίστησ. 411^b = r 288
412 sq. cf. 578 sq.
412 = r 387
413^b = φ 118
414 = 580 of. N 544

386. δὴ Syr. A O] δὴ ε' Ω. Of. Z 306
K 586 A 171 N 683.

387 sq. Postmodo additi videntur; damnavit Nitzsch (simul cum vs. 386).

389. τῶν] *τοῦ?

393. Τρώϊαι] Τρώων D.

394. πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας] π. ἀπέκερσε
φ. reco., π. ἐπέκερσε φ. D T, πρῶταις ἐπέκερσε

(voluit -κυρσε, ut legitur N 145) φάλαγγι; Syr.

399. δουρὶ φαεινῷ] ποιμένα λαῶν l. a. ant.

404. *ς] addidimus; Brandreth dederat
φοι ἦλθον.

405. αὐτῶν Bekker] αὐτοῦ.

411. Ἐρύλαον D] Εὐρύλαον L Z, Εὐρύλαον Ω (!).

— ἐπεσσυμένον] -νοσ D et l. a. in A T.

414. θυμορραίστησ] of. N 544.

415 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτιν
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχλόν τε Πύρρον τε
Εἰφεία τ' Εὔδιππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
πάντας ἐπασσυνέροισ' πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.

418 = Θ 277

Σαρπηδὼν δ' ὥς αὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
420 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
'πέκλειτ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισι·
„αἰδῶσθε, ὦ Λύκιοι! πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἔστε·
ἀντίκω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὅφρα δαίω
ὅς τις ὅδε κρατεῖ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ γέφοργε

420 cf. 484, 452

421 cf. M 408

422^a cf. E 787424 sq. = E 175
sq.

425 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσε.“

426 = A 419

ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἔλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.

428 = χ 302

οἱ δ', ὅς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχῆλαι
πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,

430 ὥς οἱ κεκληγῶτες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

430^b = Σ 401

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις,

431^a cf. Θ 350

Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλογόν τε·

432 cf. Σ 356

„ὦ μοι ἐγὼν, ὃ τέ μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.

434 cf. 420

435 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν δρμαίνοντι,

435-439 cf. X 174
sq.

ἦ μιν ζωιδὸν ἔδοντα μάχῃς ἄπο δακρυόεσσης

θήω ἀναρπάξας Λυκίῃς ἐν πτόνι δάμωι,

437^b = 514

ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.“

438 cf. Z 368

τὸν δ' ἀμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην·

439 sq. = A 551
sq.

440 „αἰνότατε Κρονίδην, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;

[sq.
441-443 = X 179
441^b = O 209

ἄνδρα θνητὸν ἔδοντα, πάλαι πεπρωμένον αἵσῃ,

ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσχεῖος ἐξαναλῦσαι;

φέρθ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

443 = A 29

ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισι·

444 = A 297

428. ἀγκυλοχῆλαι Zaehner] -χεῖλαι Ω (item
τ 538 χ 302).

430. κεκληγῶτες Ar.] -γοντες Ar. in ed.
altera et Ω. Cf. M 125.

431. Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις] πατήρ ἀν-

δρῶν τε θεῶν τε (ut A 544 alibi) habet T.

— ἀγκυλόμητις § 55 et 83¹⁰] -μήτωρ.

432-438. Om. Zen. (cf. vs. 666-688).

433. ὦ μοι] αἰ αἰ Plat. Rep. 388 c.

442. θανάτοιο δυσχεῖος] cf. B 686.

- 445 αἶ κε σάον πέμψῃς Σαρπηδόνα γόνδε δόμονδε,
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν γόν φίλον υἷον ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ γάστρῳ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἷες ἀθανάτων, τοῖσιν κόντον αἰνὸν ἐνήσεις.
- 450 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ἦ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι,
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ γῆδυμον Ἔκνον,
- 455 εἰς δ' κε δὴ Λυκίῃς εὐρείῃς δῆμον ἴκωνται,
ἔνθα γε ταρχύσουσι κασίγνητοί τε γέται τε
τύμβωι τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
- 460 παῖδα φίλον τίων, τὸν γοι Πάτροκλος ἔμελλε
φθισέμεν' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

450^b cf. X 169

452 cf. 420

453^b cf. i 523

456 sq. = 674 sq.
456^a cf. H 85 [239
456^b = o 273 cf. Z
457^b = o 296 cf. A
323 ψ 9 = 190
458 = A 68

461 cf. Ω 86

- αἶ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἔνθ' ἦ τοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηνον,
ὅς ρ' ἦν σθεράπων Σαρπηδόνοσ ἦσκε γάνακτος,
465 τὸν ἔβαλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, ἔλυσε δὲ γυῖα.
Σαρπηθῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπὸ κῆρυγος δουρὶ φαινεῖν
δεύτερος δρμηθεῖς, δὲ δὲ Πηδᾶσον οὐτάσεν ἔκνον
ἔγχεϊ δεξιὸν ὤμον· δὲ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθῶν,
καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίεσσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
470 τῷ δὲ διεστῆκην, ἔκρινε δὲ ζυγόν, ἥνια δὲ σφι
σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ ἔκειτο παρῆκορος ἐν κονίεσσι.
τοιοῦ μὲν Ἀντομέδων δουρὶ κλυτὰς ἡὔρετο τέκμων·

462 = Γ 15

466^b = 477

469 = κ 163 τ 454
469^a = σ 98

445. σάον (σόν) Bentley] ζών Ar., sic aut
ζών Ω, αὶ ζω(ι)όν vOhrist. Cf. E 887.

450. φίλος] sic Ar., -ον A D.

454. γῆδυμον § 41^b] γῆδυμον Ar. Ω.

455. ἴκωνται] ἴκοιτο l. a. in A.

456. ἔνθα γε ταρχύσουσι] ἔφαρ ἰ ταρχύσουσι
Stob. Flor. OXXIII 7, ut legitur H 85.

460. τίων § 165] τιμῶν.

467. δεύτερος A] -ρον Ar. O D.

467 sq. οὐτάσεν ἔκνον] ἔγχεϊ ἀγλαὸν ἔκνον,
τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἑλὼν πόλιν ἦγαγ' Ἀχιλ-
λεὺς, ὅς καὶ θνητὸς ἄνθρωπος ἔκνον ἔκνον
τοῖσι, τὸν ῥά γε lectio (e vs. 153 sq. inter-
polata) Aristarcho tribuitur in schol. T;
Didymus vero scribit nihil de hoc loco Ari-
starchum observasse, Philemonem autem
legisse ἦλασεν pro οὐτάσεν.

470. ἔκρινε] κρινε et κρίνε l. a. in T.

- σπασσάμενος τανύκηες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ, 473 = x 439 i 281
 ἀΐξας ἀπέκοψε παρκόρον οὐδ' ἐμάτησε.
 475 τὼ δ' ἰθὺνθῆτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσ' ἐτάνυσθεν.
 τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο. 476^b = H 301
 ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπῆμβροτε δουρὶ φαεινῶι, 477^b = 466
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῇ 478 cf. E 16
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῶι 479 = E 17
 480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἕλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, 480 sq.^a cf. E 18
 ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες εἰρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. 481^b cf. τ 516^{sq.}
 ἤριπε δ' ὥς οὔτε τις δοῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς 482-486 = N 389
 ἢ πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες^{sq.}
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεκέσσι νήϊον εἶναι·
 486 ὃς δ' πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου· κείτο τανυσθείς,
 βεβρυχῶς, κόνις δεδραγμένους αἱματοέσσας.
 ἥύτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
 αἴθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆισι λείοντος,
 490 ὃς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων 490^b = 541, 593
 κτεινόμενος· μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· 491^b cf. K 522
 „Γλαῦκε πέπον, πολέμιστ' ἀ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χερῇ 492^b sq. = X 268
 αἰχμητὴν τ' ἔμναι καὶ θαρσαλέον πολέμιστ' ἄν! 493 = E 602^{sq.}
 νῦν τοι ἐξελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ τοός ἐσσι.
 495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας 495 cf. 532
 πάντη ἐποιχόμενος Σαρπηδόνοσ ἀμφὶ μάχεσθαι, 496 = 533
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῶι. [248 sq.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος 498 sq. cf. h. Ven.
 ἔσσομαι ἧματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ 498^b = P 556
 500 τεύχεα συλῆσσαι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500 = O 428
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“ 501 = P 559
 ὃς ἄρα μιν γειπόντα τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε 502 = 855 X 361
 ὀφθαλμοὺς ῥινάσθ'· ὃ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων 502^b = E 558
 503^b = N 618

475. ῥυτῆρσ'(ι)] -ρι l. a. in T.

479. ἔβαλ' αὐτόν] cf. E 17.

481. εἰρχεται § 280] ἔρχεται.

486. βεβρυχῶς] -κῶς l. a. ant.

488. ἦ] sic Ar., ἰπ' H (cf. A 55).

492. πέπον] πάρος mavltaliquis in schol. T.

494. κακός] θρασύς l. a. in A.

496. Σαρπηδόνοσ] -νι? Cf. O 391.

499. κί μ'] κεν l. a. in A.

501. ἅπαντα] ἀπάντη(ι) Naber (item P 559).

ἐκ χρόου εἴλεε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἐποντο·
 506 τοῖο δ' ἔμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐκτέρουσ' αἰχμὴν.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ ἰσχύον ἵππους φυσιάοντας,
 ζιζμένους φοβέσθαι, ἐπεὶ ἴλιπον ἄρμα γάνακτες.

507^b cf. 371

Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἄλονται·
 ὠρίνθη δέ τοι ἦτορ, ὃ γ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 510 χεὶρὶ δ' ἑλὼν ἐπέεζε βραχίονα· τείρε γὰρ αἰνῶς
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσυμένον βάλεν ἰδίῳ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἄρ' ἐν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρ' ἔειπε γεκνηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

511 sq.^a cf. M 388512^b cf. M 334513^a = 7830 cf. T 257514^b = 487

„κλυθι, γάναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πτόνι δάμῳ
 515 ἔσ' ἢ ἐν Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντος ἀκούειν
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
 ὀξείνισ' ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδὲ μοι αἶμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύνθῃ δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ,
 520 ἔγχεος δ' οὐ δύναμαι σχέμεν· ἐμπεδὸν οὐδὲ μάχεσθαι
 ἑλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὅχ' ἄριστος ὄλωλε,
 Σαρπητῶν, Διὸς υἱὸς· ὃ δ' οὐ φοῦ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ με, γάναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμῃσιν δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 525 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃ πολέμῳ
 αὐτόσ' ἔμφοι νέκυι κατατεθνηῶτι μάχῳμαι.“
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 αὐτίκ' ἔπαυσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέοιο

521^b cf. Ω 384

526 cf. 565

527 = A 43

528^b sq. cf. A 812 sq.

504. ἔποντο] ἔχοντο ΔΓ.

507. (')λίπον Zen.] λίπον ΔΓ. (Μείφθησαν interpretatus!) A D T.

— ἄρμα Bentley] ἄρματ'.

— γάνακτες Jortin] ἀνάκτων Ω (ut vs. 371). Haec nisi recipitur coniectura, dam-nandus est verus (vs. 505—507 del. Knight, 506 sq. Duentzer).

509. *ζ'(oi)] γ'. Cf. B 238.

510. αἰνῶς H] αὐτῶν Ω. Cf. E 352.

515. ἐν LZ] ἐνὶ Ω. Cf. § 16.

— πάντος ἀκούειν] sic ΔΓ., πάντ' ἀσκούειν Zen., πάντος(ι) ἀκούειν l. a. in T (OC—EC—OΘ).

518 sq. μοι . . . δύναται] *τοι . . . δύναμαι?

Of. vs. 529. Aptius est non possum quam non potest; passivum vero si est τερσῆναι, novicius est terminus pro -ήμεναι (cf. ζ 98 et § 125).

519. ὑπ' αὐτοῦ] ὑπερθε H (cf. A 421).

521. ὅχ' ἄριστος] cf. A 288.

522. οὐ Bentley] οὐδ'.

— φοῦ παιδὸς] sic (οὐ π.) ΔΓ., ὧ παιδὶ Ω. Cf. A 11 M 402 N 110 (et Σ 171).

523. με Bentley] μοι.

— ἔλκος] ἄλγος O (cf. T 49).

524. κοίμῃσιν] -μι(σ)ον O T.

526. νέκυι -ῶτι] νέκυν -ῶτα L (cf. II 775 P 388). Dativus in hac structura sollemnis, neque suspectum est -ui (cf. § 75).

- αἶμα μέλαν 'τέρσκει, μένος δέ μοι ἔμβαλε θυμῷ.
 530 Γλαυκὸς δ' ἔγνω φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ — 'γέθησέν τε —
 ὅτι φέ' ὧκ' ἔκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας 532 cf. 495
 πάντι ἐποιοόμενος Σαρπηδόνοσ' ἀμφὶ μάχεσθαι 533 = 496
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας 'κίε μακρὰ βιβάσθων, 534^b = N 809
 535 Πολυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοῖδην καὶ Ἀγένορα δῖον,
 'βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστῆν.
 ἀγχιόθι δ' ἰστιάμενος γέπεια πτερόεντα προσκυόα 537 = A 203
 „Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λειασμένος ἔσσι' ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἶψα. 539^b = A 817
 540 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 καίται Σαρπηδόαν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν, 541^b = 490
 ὃς Λυκίην ἔρρυτο δίκηνί τε καὶ σθένει φῶι·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ 'δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρησ.
 ἀλλά, φίλοι, πάρσντε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 545 μὴ γ' ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀφεικίσσῃσι δὲ νεκρὸν 545^b = T 26
 Μυρμιδόνεσ, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνομεν ἐγχεῖνσι.“
 ὃς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατ' ἄκρην 'λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιφεικτόν, ἵππαι σφισιν ἔρμα πόληος 549^a cf. E 892^b
 550 ἦσκε καὶ ἄλλοδαπὸς περ ἑὼν πολέες γὰρ αἶμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ', ἔν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 'βῶν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεικνέμενοι, ἦρχε δ' ἄρα σφι 552 cf. M 106
 Ἑκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοσ.

αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

ὄρσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λᾶσιον κῆρ.

- 555 Αἰάντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ 555 = N 46
 „Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,

531. φέ' (νύ) Duentzer] cf. Of. I 635 sq.
 533. Σαρπηδόνοσ] -νι? Of. O 391.
 537. ἀγχιόθι δ'] cf. B 172.
 542. ἔρρυτο § 164] ἔρρυτο.
 543. Πατρόκλῳ] -κίου Doederlein (ut P 308
 I' 436 A 479). Cf. N 434 τ 438 φ 213.
 545. γ'] add. Cobet.
 548. κατ' ἄκρην] κατὰ πρῆξιν Ar. (et

oodd. multi, item 2 538 h. Cer. 182), for-
 tasse recte; sic tamen molestum est κατ'
 ἄκρην N 772 O 557. Cf. § 82.

554. Μενoitιάδεω] -δαο I Z, qui prius
 est genitivi terminus (cf. § 55); sed dictioni
 epicae Πατρ- nihilo melius convenit quam
 -δαω (cf. § 25 et Z 479).

556. φίλον] μένος l. a. in A.

- οἱοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἦ καὶ ἀρείουσ.
καῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσάλατο τεῖχος Ἀχαιῶν, 558 cf. M 438
Σαρπηδῶν. ἀλλ' εἴ μιν ἀφεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
560 τεύχεά τ' ὥμοιιν ἀφειλοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασσίμεθα νηλεὲς χαλκῶϊ! "
ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι 'μενέαινον. 562 = O 565
οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, 563 cf. A 215
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
565 σύμβalon ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565 cf. 526
δρεινὸν ἀύσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοον 'τάνυσσε κρατερῇ ὄσμήνιν,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδί μάχης ὀλοὸς πόνοσ εἴη.
ὥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες γελίῳκας Ἀχαιοῦσ 569 = P 274
570 'βλήτο γὰρ οὗ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
νῆδς Ἀγακλῆεος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
ὃς ῥ' ἐν Βουδείῳ ἐν ναιομένῳ ἐζάνασσε
τὸ πρῖν, ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρξας
εἰς Πηλῆ' ἰκένευσσε καὶ εἰς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
575 οἳ δ' ἄμ' Ἀχιλλῇι ρηξήνορι 'πέμπον ἔπεσθαι
Ἔλῖον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο. 576 = ξ 71 cf. λ 169
τόν ρα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος 'βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλῇν· ἢ δ' ἄνδιχα πᾶσ' ἐκεάσθη 578 sq. cf. 412 sq.
ἐν κόρυθι βριαρῇ· δ' δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ νεκρῶι 579 = P 300
580 κάππεσεν, ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος 'χύτο θυμορραίστησ.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος 'γένετο φθιμένοι' ἐτάροιο,
ἔθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῆκι γειοικῶς 582 = P 281
ὥκεί, ὃς τ' ἐφόβησε κολοιοῦς τε ψῆράς τε 582 = O 237
ὥς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεος ἱπποκέλευθε,
585 ἔσσυο καὶ Τρῶων, 'κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάροιο.
καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,

557. ἀρείουσ] *ἀρειον (*fortius*, cum verbo ἀμύνεσθαι iungendum)? Vulgata contorta, et recentioris dictionis est ἀρείουσ pro -ονισ (an -ονασ? A 542); cf. § 85.

559. οἳ sic Ar., οἳ Rhianus.

561. ἀμυνομένων] -νον Naber.

562. ἀλέξασθαι] cf. N 475.

568. ὀλοὸς] ἄλιος Nauck.

571. Ἐπειγεύς] -γγ- A H.

580 et 591. θυμορραίστησ et -ρραίστιων] cf. N 544.

586. Σθενέλαον] Σθένειλον Fick, ne nominis sequentis syllaba initialis corripatur (cf. P 602).

- αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντε.
 ῥώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ. 588 = A 505
 ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 590 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆμι πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590 cf. O 859
 ἥε καὶ ἐν πολέμῳ, δειλῶν ὑπο θυμορραϊστέων, 591^b = Z 220
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὼς ἀσπιστῶν, 598^b = 490
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλέα μεγάρυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι φοικία ναίων 596 cf. Ω 586
 ὄλβῳ τε πλοῦτι τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι. 597^b = N 438
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στηθεὸς μέσον οὔτασε δουρὶ,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπε διώκων. 598^b cf. E 65
 ῥοῦπησεν δὲ πεσών, πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς,
 600 ὥς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες ἑχάροντο, 602^b cf. E 506^a
 ῥσάν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀρολλέες. οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ 603^b = A 457
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Λαόγονον, Θρασὺν υἱὸν Ὀνέτορος, ὃς Διὸς ἱεῦς
 605 Ἰδαίῳ ἐτέτυκτο, Θεὸς δ' ὥς ἵετο δῆμῳ· 605 cf. E 78
 τὸν ῥά μιν ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ὥκα δὲ θυμὸς 606 sq. = N 671
 ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε. sq.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἤκε,
 ῥέλετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος. 609^b cf. N 807
 610 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ριπὴν κλέυατο χάλκεον ἔγχος, 610-613 = P 526
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν 610 = N 184 [sqq.
 613 οὐδὲ ἐνεσκήμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμήχθη. 612^b cf. N 443
 616 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε
 „Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἰόντα

613 ἔγχος· ἔνθα δ' ἵκειτ' ἀφίει μένος ὄρεμος Ἀρης.
 αἰχμή δ' Αἰνείας κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ὤχετ', ἵκει δ' ἄλιον στιβαρὴς ἀπὸ χειρὸς δροῦσε.

613 = N 444
 614 sq. = N 504 sq.

587. τίοντε A² G] -ντας Ω. Cf. A 521 E 307
 K 456 Ξ 466 P 290 Y 478 X 896 γ 449.

604. Θρασύν] φίλον l. a. in T.
 606. ῥά μιν ὑπὸ γναθμοῖο καὶ] ῥ' ἵβαλεν κεφαλὴν
 ὑπὲρ schol. B T ad A 461.

607. Olim quidam addebant: Μηριόνησ
 δ' ἀνέπαλτο, φίλον δὲ οἱ ἦτορ ἰάνθη.

609. προβιβάντος] -βάντος Ω. Cf. Γ 22.

613. Ar. in priore ed. om., in alteram
 extra ordinem recepit („ἔλογος sive ποη
 νηματίας αὐτῷ παρίκετο". Pro ἔλογος Lehrs
 Cobet scribunt ὀραλός). Cf. α 424.

614 sq. Adduntur in margine D H Par.,
 in textu habent G alii rec.

- ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλον περ.⁶³²
 τὸν δ' αὖ Μηριόνησ δουρὶ κλυτὸς ἀντίον κῦδα· 619 of. N 254
- 630 „Αἰνεία, χαλεπὸν σε καὶ Ἰφθιμὸν περ ἔοντα
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κ' ἐσ' ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξεί χαλκῷ,
 αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χερσὶ πεποιθὼς
- 635 εἶχος ἐμοὶ δοίῃς, ψυχὴν δ' Ἄριδι κλυτοπώλωι.“ 625 of. K 654
 ὃς ᾠότο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἰσθλὸς ἔων ἀγορεύεις;
 ὃ πέπον, οὗ τοι Τρῶες ὀνειδέτοισι γέπεςσι
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει. 627^b of. r 381
 630 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, γέπων δ' ἐνὶ βουλῇ.
 τῷ οὗ τι χερὶ μῦθον ὀφειλλέμεν', ἀλλὰ μάχεσθαι.“
 ὃς γειπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ρισόθεος φῶς. 629^b of. r 427
 τῶν δ', ὃς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρηι
 οὔρεος ἐν βύσσῃ, γέκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκούη, 632 = A 472
 635 ὃς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐν ποιητάων,
 νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισι. 634^a=766 of. I' 34
 οὐδέ κ' ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίεσσι 635^b = γ 453 x
 640 ἐκ κεφαλῆς γέγλυτο διαμπερὲς εἰς πόδας ἄκρους.
 οἷ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὃς ὅτε μυῖαι . 149 of. I 52
 σταθμῷ ἐνὶ βρομέεσσι περιγλαγίας κατὰ πέλλας
 ὄρηι γαστρὶναι, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει· 637 = E 26
 ὃς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον. 641^a = F 412
 643 = B 471
 644^a of. m 19

οὐδέ ποτε Ζεὺς

- 645 'τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὕσμίνης ὅσσε φαιινώ,
 ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς αἰλὴν ὄρα, καὶ 'φράζετο θυμῷ

633. ὀρώρη Bekker] -ρη Ar., sic vel -ρη(v)
 Ω. Of. A 434.

634. *ρήσση] βήσση Ω, ρήσσησι, γέκας
 Nauck. Of. § 57 et B 456 N 179.

— ἀκούη] ἀντή Aristoph.

636. ῥινοῦ] ῥινῶν l. a. in A (of. A 447 Θ 61).

— τ'] abesse malebat Ar. (of. M 263
 N 406).

638. Σαρπηδόνα δῖον] -νι δῖον Ar. (?).

643. ὄρηι Bentley] ὄρηι ἐν. Of. B 471.

- πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνωι Πατρόκλου μερμηρίζων,
 ἢ ἥδη καὶ κείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτόθ' ἐπ' ἀντιθέωι Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἴκτωρ
 650 χαλκῷ δειώσει' ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλοιτο,
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφείλειεν πόνον αἰπύν. 651^b cf. β 384
 ὦδε δέ γοι φρονέοντι 'δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 652 = N 458
 ὄφρ' ἦν σθεράπων Πηληϊάδα' Ἀχιλλῆος
 ἔξαυτίς Τρῳάσ τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστὴν
 655 ὥσαιτο προτὶ γάστρῃ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655 cf. E 691
 Ἴκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάγκη φύζαν ἐνῶρσε, 655^a cf. A 803
 εἰς δίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους 656^b cf. O 62
 Τρῳάσ φευγέμεναι, γυνῷ γάρ Λιδσ ἱρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι 'μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα 'ρίδον βεβλημένον ἦτορ
 κείμενον ἐν νεκρῶν ἀγύρῃ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάμπεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοις Σαρπηδόνοσ ἐντὶ ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κόλλας ἐπὶ νῆας 664^a = Σ 131 ψ 27
 665 'δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
 καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 666 = O 220
 „εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἶμα κάθηκον
 ἔλθων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα 668-671 cf. 678
 πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆισι sq.
 670 χροῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα χεῖματα χεῖσσον· 670^b cf. ω 59
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἄμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ἴπνωι καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα 672 = 682
 θήσουσ' ἐν Λυκίῳ εὐρέϊνσ πτόνι δῆμῳι, 673 cf. 683
 ἔνθα γέ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε γέται τε 674 sq. = 456 sq.
 675 τύμβῳι τε στέλλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἔσσι θανόντων.“

650. δηώσει'] -ση (-σαι C Gen.) Ω. Cf. § 113.

— ἔλοιτο la Roche] ἔλγεται. Cf. B 4.

651. ὀφείλειεν § 272] ὀφείλλειεν.

655. πολέων] πολὺς contiecit Menrad (cf. § 8 et 83).

656. φύζαν ἐνῶρσε T Z] θυμὸν ἐνῆκε (φύζαν ἐνῆκε, θυμὸν ἐνῶρσε) Ω. E vs. 655 irrepsaisse videtur vox θυμὸν. Cf. O 62.

660. βεβλημένον] βεβλαμμένον A O, δεδαῖγ-
 μένον L.

666—683. Zen. — (cf. vs. 432—458).
 Verum 666 idem sic scribebat: καὶ τότ'
 ἄρ' ἐξ Ἰδῆσ προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν.

667. εἰ δ'] cf. A 302.

668. Σαρπηδόνα] -νι Ar.

673. θήσουσ' ἐν] θήσουσιν D, θήσουσ' εὐρείῃσ
 A. ἐν π. δ. Lips. (ἐν π. δ. habet A ante corr.).

- ὅς ἔφατ', οὐδ' ἔρα πατὴρ ἀννικούστησεν Ἀπόλλων. 676 sq.^a = O 236 sq.
 'βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελίων Σαρπηδόνα διὸν αἶερα, 678-681 cf. 668 sqq.
 πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων, 'λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσι
 680 'χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα φείματ' ἔρυσσε·
 'πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἕμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ἵπνωι καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὄκα 682 = 672
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πλῖνι δάμῳ. 683 cf. 673

- Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀυτομέδοντι κελεύσας
 685 Τρῶας καὶ Λυκίους μετακίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
 νίκιος· εἰ δὲ γέπος Πηληϊάδα' ἐφύλαξε,
 ἥ κεν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος Θανάτοιο.
 688 ἀλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείστων νόος ἡέ περ ἀνδρός, 688 cf. P 176
 691 ὅς σοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσς' ἐνέηκε.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας, 692 cf. E 703
 Πάτροκλος, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσαν; 693 cf. X 297
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ἑχέκλον
 695 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνειπον,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑλάσον καὶ Μούλιον ἡδὲ Πυλάρτην.
 τοὺς ἔλεν' οἳ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνάνοντο γέκαστος.
 ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον ὤϊες Ἀχαιοὶν 698 = Φ 544
 Πατρόκλοι' ὑπὸ χειρσί, — περὶ πρὸ γὰρ ἔγχε' ἔθυσε, — 699^b = A 180
 700 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐν δμντοῖ' ἐπὶ πύργῳ
 ἔσται, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. 700^a = Φ 545
 700^b cf. M 154

689 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο τήνῃ 689sq. = P 177sq.
 ῥηϊδίῳ, ὅτι δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μάχισσθαι. 690^b = P 171

687. καὶ § 326] τ' ἄν.
 688. γε Syr.] τε Ω, item versu parall.;
 an *κρείστων γε Διὸς νόος? Cf. § 328.
 — κρείστων] κρείσσω olim quidam (Zen.? cf. A 80).
 — ἀνδρός Syr. A T] ἀνδρῶν Ω.
 689 sq. Om. Syr. A D et olim alii (teste East. 1081, 36).
 689. φοβεῖ] φέβει (item P 177)? Cf. § 244.
 690. ἐπὶ] τότε Aristoph. (item P 178; cf. M 141); ὅτι est etiam A 568.
 — αὐτόν] αὐτὸς Bentley.

— ἐποτρύνει OT μάχισσθαι Harl.] ἐποτρύνει(ς) μάχεσθαι Ω (eadem v. l. est in versu parall.); fuitne olim ὅτε τ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι?
 691. στήθεσς' ἐνέηκε (-σιν ἐνέηκε) Syr. D] -σιν ἐνέηκε Ω. Cf. P 570 al.; ἐνέηκε θυμός (cum acc.) est H 152 K 389 alibi (Naber).
 693. *Πάτροκλος] Πατρόκλης Ω, item vs. 699. Cf. § 51 et 73.
 696. Μούλιον] cf. A 739.
 697. ἔλεν] ἔλεσ Zen.
 699. (Ἡ)θυσε A H] θύε Ω. Cf. § 287¹⁰.

- τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος ὅβῃ τεύχεος ὕψηλοιο
Πάτροκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χείρες δ' ἀθανάτισι φαινήν ἀσπίδα νύσσων.
705 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι φίσος, 705 sq.^a = E 438
δφεινά ς' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 706 = γ 448
„χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεε· οὐ νύ τοι αἶσα
σῶι ὅπῳ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὅπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.“ 708 of. Φ 584
710 ὅς ῥά τοι, Πάτροκλος δ' ἀνεχάξετο πολλὸν ὀπίσσω, 709^b of. Η 114
μῆνιν ἀλευάμενος Ἰφιδάμανος Ἀπόλλωνος. 710 of. E 443
711 711 = E 444
Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῖσι πύλνισ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ῥέει γὰρ ἡ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
ἡ λαοὺς εἰς τεῖχος ὁμοκλήσειε γαλῆναι.
715 ταῦτ' ἄρα φοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι φεισάμενος αἰζηῶι τε κρατερῶι τε, 716 of. h. Ap. 449
Ἀσίοι, ὅς κέρως ἐν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Γεγάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὅς Φρυγίῃ ναιέσκε ῥοῖσ' ἐπὶ Σαγαράοιο·
720 τῶι μιν φεισάμενος προσέφη Διδὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720 = P 585
„Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή. 720^a = P 526 γ 82
720^a = B 22
αἶθ', ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην· 722^b sq.^a = φ 373
τῶι κε τάχα στυγερῶς πολέμοι' ἀπερωήσειας. 723^a = ψ 23^{sq.}
ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλωι ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους, 724 of. 732
725 αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δώηι δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.“ 725 of. Η 81
ὅς φειπὼν ὃ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν, 726 = N 239
Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἐκτωρ
ἵππους εἰς πόλεμον πεπληγμέν'. αὐτὰρ Ἀπόλλων
'δύσεθ' ὅμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεῖοις·
730 ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζε. 730 = M 255
Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Λαναοὺς ἔα' οὐδ' ἐνέριζε,
αὐτὰρ ὃ Πατρόκλωι ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους· 732 of. 724

703. αὐτόν] αὐτὸς Hartman.

706. δφεινά ς' δεινά δ' Ω (δαινὸν L). Cf. E 439.

— ἔπεα πτερόεντα προσηύδα A O H L] προσέφη ἐκέρως Ἀπόλλων Ω (ut E 439).

707. τοι] πο ΑΓ.

708. πέρθαι Τρώων] *Τρ. πέρθεισθ' Cf. § 211⁹.

710. πολλὸν] τυτθὸν (ut E 448) Zen.

719. Φρυγίῃ] -ην Syr. G Strab. 590.

720. φεισάμενος § 212⁹] δεισάμενος.

724. ἵππους L, item 732 G L et l. a. in A] ἵππο Ω (cf. E 329).

- Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε 733^b = 755
 ἔγχος ἔχων σκαιῆι, ἐτέρηφι δὲ ᾠάζετο πτέρων
 735 μάρμαρον ὀκρίονθ', ὃν φοι περὶ χεῖρ ἐκάλυψε 735^a cf. M 380
 ἦνε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δρᾶν ἄζετο φωτός,
 οὐδ' ἄλλωσε βέλος, ᾠάλε δ' Ἐκτορος ἡνιοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἷον ἀγκλεῖος Πριάμοιο,
 ἵππων ἡν' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαϊ. 739^a = Θ 121
 739^b cf. A 95
 740 ἀμφοτέρως δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδὲ φοι ἔσχε
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίεσσι [sq.
 αὐθι πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι γεφυκὼς 742 sq. cf. E 585
 κάππεσ' ἀπ' εὖ γεφυκτοῦ δίφρου, ᾠπέ δ' ὀστέα θυμός. 742^b = M 385
 743 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεες ἵππευ· 743 cf. M 386
 744^a = χ 194 cf. Ω 649
 745 „ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ· ὥς ρεῖα κυβιστᾶι!
 εἰ δὴ που καὶ πόντωι ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς κεν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρῶισκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
 ὥς νῦν ἐν πεδίωι ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾶι.
 750 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητήρες ἔασι.“
 ὅς φειπὼν ἐπὶ Κεβριόννι ἦρω' ἐβεβήκει
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραῖζων
 ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐξή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὅς ἐπὶ Κεβριόννι, Πατρόκλεες, ἄλσο μεμαῶς.
 755 Ἐκτωρ δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755^b = 783
 τὸν περὶ Κεβριόναο λείονθ' ὥς δῆριν ἐθέσθην,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένους ἐλάφοιο, 757^a = 824
 ἄμφω πεινῶντες, μέγα φρονέοντες μάχεσθον· 758^b = 824
 ὅς περὶ Κεβριόναο δῶμα μῆστωρες ἀντήσ,
 760 Πάτροκλός τε Μενότιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ,
 ᾠεῖντ' ἀλλήλων ταμέμεν χροά νηλεὲς χαλκῶι. 761 = N 501

734. *ἔγχος ἔχων σκαιῆι] σκαιῆι ἔγχος ἔχων
 Ω vitio metrico (cf. § 14).

735. ὀκρίονθ' ὃν Bentley] -οντα, τόν.

736. ἄζετο] χάζετο H (cf. A 539); utrumque
 obscurum.

740. σύνελεν] θλάσσειν Nauck (e. g.).

742. δ' ἄρ' ἀρνευτήρι] cf. M 385.

743. εὖ γεφυκτοῦ § 73] εὐεργίος Ω, εὐεργίος
 vel εὐπλεκίος (coll. Ψ 436) vChrist, εὐεργου
 Menrad.

748. δυσπέμφελος εἴη] -λοι εἶεν Zen. (cf.
 Hes. Op. 722).

756. δῆριν ἐθέσθην Nauck coll. P 158]
 δηρινθήτην. Cf. § 193.

- Ἐκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ ἴλαβεν, οὗ τι μεθίει, 762 cf. O 716
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδόσ· οὗ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινιν. 764 = Ξ 448
- 765 ὥς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐριθαίνετον ἀλλήλοισιν
 οὖρεος ἐν βύσσινι βαθέαν πελεμιζέμεν ὕλκιν, 766* = 634
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἷ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκας ὄξους
 γυγῆι θεσπεσίη, πάταγος δὲ τε γαγνυμενάων,
- 770 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770 sq. = A 70 sq.
 ὀδίοισιν, οὐδ' ἔτεροι ἠνέοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρ' ἐπεπῆγει
 ἰοί τε πετρεόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χειρᾶδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
- 775 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κούνησεν 775^b sq. cf. ω 39
 ἑκείτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. 775^b sq. cf. Σ 286 sq.
 775^c cf. Φ 503
- ὄφρα μὲν ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφεβεβήκει, 777 cf. Θ 68
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, ἥπτε δὲ λαός· 778 = Θ 67
 ἥμος δ' ἥελιος μετενίσσετο βουλυτόνδε, 779 = ι 58
- 780 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρω' ἐτέρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἰονοῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο, 782* = P 714
 Πάτροκλος δὲ Τρῶσι κακὰ φρονέων ἐνόρουσε. 782^b = H 122
 783^b cf. K 486
 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶι ἀτάλάντος Ἀργῆ, 784* = E 436
- 785 σμερδαλέα φράχων, τρεῖς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι φῖδος, 786 = E 488
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, ὄφρα βιότοιο τελευτή· 787^b = H 104
 ἦντε γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινι
 δφεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησε,
- 790 ἥρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε
 ὅστις δ' ὄπιθεν, ἠπλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω

762. οὗ τι L] οὐχι Ω (cf. O 716).
 766. *ρήσση] βήσση (cf. vs. 634).
 — βαθίαν § 17 et 75] βαθίην Ω, Nauck
 βήσσησι, βαθύν (cf. § 53).
 768. τανυήκας] ταναήκας Ambr. (cf. H
 77 al.).

774. ἐστυφέλιξαν Ar.] -ξ(ν) D T.
 775. αὐτόν] αὐτῶι? Cf. II 526.
 — δ' ἐν Ar. L] δὲ Ω. Cf. Θ 337.
 778. μάλ'] μὲν A.
 787. βιότοιο] cf. H 104.
 788. τοι] οἱ T (cf. vs. 697).

- χειρὶ καταπρηνεῖ, 'στρεφεδίνηθεν δέ φοι ὕσσε. 792^a = v 164 h.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνένυ 'βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων' Ar. 333
 ἥ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσαὶν ὕφ' ἵππων
 795 αὐλῶπις τρυφάλεια, 'μιάνθησαν δὲ γέθειραι
 αἷματι καὶ κονίνισι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆλνκα μιαίνεσθαι κονίνισι,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 'ρύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἔκτορ' ἔδωκε
 800 γῆν κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ φοι ἦεν ὄλεθρος.
 πᾶν δέ φοι ἐν χεῖρεσσι 'γάγῃ δολιχόσκιον ἔγχοσ, 801 cf. Γ 367
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, κεκορυθμένον, αὐτὰρ ἀπ' ὤμων 802^a = E 746
 808 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ 'πέσε τερμύεσσα.
 805 τὸν δ' ἀάτη φρένας εἴλε, 'λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 'στῆ δὲ ταφῶν' ὅπιθεν δὲ μετὰφρενον ὀξεί δουρὶ 806^a = A 545
 ὤμων μεσσηγὺ σχεδόθεν 'βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοῖδης Ἐύφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο 808^b cf. N 431
 ἔγχετ' θ' ἱπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι· 809^a = A 503
 810 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐφέλκοσι 'βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεος ἱππεῦ,
 οὐδ' ἐδάμασσε. ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, 'μίκτο δ' ὀμίλῳ, 813^b = A 354
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μελίλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
 815 Πάτροκλον γυμνὸν περ ἐόντ' ἐν δνιότητι·
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ ἐτάρων εἰς γέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων. 817 cf. Γ 32
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἔριδεν Πατροκλέα μεγάθυμον
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξεί χαλκῷ,
 820 ἀγγίμολόν ῥά φοι ἦλθε κατὰ στήλας, οὐτα δὲ δουρὶ
 νείατον εἰς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε. 821^a = E 857
 821^b = N 388

804 'ἔδωκε δέ φοι θάρηκα φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

792. καταπρηνεῖ] *·νίσ (item v 164)? Cf. § 73 et O 114 Y 131.

801. πᾶν] sic Ar., τῷ l. a. ant.

804. Del. Reichel. Molesta est lorica (cf. Γ 332 sq. Π 133 sq.), ipsa verba quibus commemoratur molestiora.

807. μεσσηγὺ Syg.] μισσηγὺς Ω (σ—σσ).

— σχεδόθεν 'βάλε] sic Ar. (coll. vs. 812 et 819), σχεδόν οὐτασε Zen. (quae cum vs. 813^b sq.^a melius congruit lectio).

810. τότε Ar. Syg. H L] ποτε Ω (cf. Θ 108).

813^b sq.^a. 'μίκτο — μελίλινον] postmodo videntur addita.

820. ῥά] δέ Syg. H '(ut A 529).

- 'δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λείων ἐβίβασατο χάρμιν,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον 824^a = 757
 825 πίδακος ἀμφ' ὀλίγησ, ἐθέλουσι δὲ πινέμεν' ἄμφω, 824^b = 758
 πολλὰ δέ γ' ἀσθμαίνοντα λείων ἐδάμασσε βίηφι·
 ὥς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν [179
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπέφρα, 828^b cf. γ 290 φ
 καὶ γοῖ ἐπευχόμενος γέπεα πτερόεντα προσηύδα· 829 cf. φ 121, 409
 830 „Πάτροκλ', ἡ ποθ' ἐφρησθα πόλιν κεραϊζέμεν' ἡμῖν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἡμαρ ἀποφράσ 831 cf. γ 193
 ἀξέμεν' ἐν νήεσσι φίλιν εἰς πατρίδα γαῖαν, 831^b = Z 455
 νήπιοι! τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκείες ἔπιοι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμιζέμεν', ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 835 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 ἡμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῶπες ἔδονται. 836^b cf. χ 80
 ἃ δειλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν ἡχραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὃς ποθὶ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 ,μή μοι πρὶν ἵμεναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 840 νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἔκτορος ἀνδροφόνιοι
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι· 841^b = B 416
 ὥς ποθὶ σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρον' ἐπειθε·“ 842^b cf. A 104
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ· 843^a cf. O 246
 „ἦδη νῦν, Ἔκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 843 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 ρηϊδίῳ, αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο. 846^b = H 122
 τοιοῦτοι δ' εἴ περ μοι ἐφείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἔμῳι ὑπὸ δουρὶ δαμέντες. 848^b = A 749
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Ἀτρώος ἔκτανεν υἱός,
 850 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρτίζεις.
 ἄλλο δέ τοι γερῶ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισι· 851 = A 297

825. πίδακος ... ὀλίγησ] -κι ... -γη? vHer. |
 werden -κος ἄγχ' ὀλίγησ. Cf. § 316¹.

— πινέμεν' G] πινέμεν Ω (cf. H 481).

826. γ' Brandreth] γ'.

828. ἀπέφρα § 150^b] ἀπηύρα.

829. πτερόεντα προσηύδα ΔΟ] -ντ' ἀγόρευε DT.

830. κεραϊζέμεν (') Bekker] -ζέμεν (cf. vs. 832
 et B 436).

831. ἀποφράσ § 150^b] ἀπούρασ.

840. πρὶν] πρὶν γ' Syg. T (cf. § 18).

— ἀνδροφόνιοι ἱπποδάμοιο Syg. (cf. Ω 724).

842. σε] sic Ar., σοι Syg. D.

- οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δμηρὸν βίε', ἀλλὰ τοι ἤδη 852^a sq. = Ω 131
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή, sq.
 χειρὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.“
- 855 ὥς ἄρα μιν φειπόντα τέλος θανάτοιο ἐκάλυψε [sq q.
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἄλφειόςδ' ἐβεβήκει, 855-858^a = X 361
 855 = 502
 ῥὸν πότμον γούουσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσκύνει παῖδιμος Ἑκτωρ
 „Πάτροκλος, τί νύ μοι μαντεύεται αἰπὺν ὄλεθρον;
 860 τίς φοῖδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠνυκόμοιο, 860^a = Δ 512
 φθόγῃ ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ τυπεῖσ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;“ 861 cf. Δ 433
 ὥς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς 862^a = π 164
 εἶρυσσε, λὰξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥς' ἀπὸ δουρός.
 αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντ' ἐβεβήκει,
 865 ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο,
 ἦλετο γὰρ βαλέμεν τὸν δ' ἔκφερον ὠκείας ἵπποι 866 = 383
 ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊε θεοὶ ὀδύσαν ἀγλαὰ δῶρα. 867 = 381

Μενελάου ἀριστεία.

- P οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεΐος υἱόν, Ἀργεῖ φίλον Μενέλαον,
 Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείσιν ἐν δαῖταϊ.
 ἦν δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶι, 3 = Δ 495
 4 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι ἔβαιν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ 4 cf. E 299
 6 ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος,
 πρόσθε δὲ φοῖ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐτίσιν, 7 sq. = E 300 sq.
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς ἐυμμελὴς ἀμέλησε
 10 Πατρόκλοιον πεσόντος ἀμύμονος, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ

5 πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν εἶδυια τόκοιο.

852. βίε' § 194] βίη.
 856. (ἐ)βεβήκει] κατέβηεν Athen. 507 c.
 857. ἀνδροτῆτα] ἀνδροτῆτα vel ἀνδροτῆτα G
 Cant. alii. Cf. § 28; redivit vocabulum X
 363 Ω 6.
 859. Πάτροκλος] cf. vs. 693.
 860. τίς Bentley] τίς δ'.
 861. ὀλέσσαι] *ὀλίσσαι (cf. Σ 92)?
 867. Olim addebant quidam: ἡματι τῶι
 δε' ἔγχεσσι Θέτιν λιπαροκρήδεμνον (cf. Σ 84 sq.).
 5. Del. Heyne coll. Θ 528 (et, quem item
 damnat cum Knightio, I 124 = 266). Epicum
 non est εἶδυια pro εἶδυια (simile vitium
 Hes. Theog. 887 correxit Schoemann). Cf.
 § 160⁷.
 7. φοῖ] sic (ol) Ar., ου (i. e. οὐ) Zen.;
 cf. § 92.
 9, 28, 40, 59. Πανθόου] cf. O 522.

- ἔσκη, καὶ προσέειπεν Ἀργῆ φίλον Μενέλαον
 „Ἀτρεΐδην Μενέλαε, διοτρεφέες, ὄρχαμα λαῶν,
 χάξω, λείπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρκα βροτόεντα.
 οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 15 Πάτροκλον ἔβαλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὁσμίνην
 τῷ μ' ἔαιε κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
 μή σε βάλλω, ἀπὸ δὲ μελιγμδέα θυμὸν ἔλωμαι.“
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάεσθαι.
 20 οὔτ' οὐδ' παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λένοντος
 οὔτε σὺνδ' ἀκπρὸι ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμαίνει,
 ὅσσον Πανθόου υἱὸς ἑμμελίαι φορέουσι.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ἰπερκήνορος ἵπποδάμοιο
 25 γῆς ἤβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὠνόσατ' ἡδ' ὑπέμεινε,
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ γέ φημι πόδεσσι γε φοῖσι κίοντα
 εὐφροῖναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
 ὣς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μ' ἄντα
 30 στήκησ. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 εἰς πηλὸν ἔμμεναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμῆιο,
 πρὶν τι κακὸν παθέμεν· δεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.“
 ὥς ᾠφάτο, τὸν δ' οὐ πείθευ· ἀμειβόμενος δὲ προσκυνῶν
 „νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφέες, ἡ μάλα τίσεις
 35 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
 ᾗχρήσας δὲ γυναῖκα μυχῶι θαλάμοιο νέοιο,
 ἄρρηκτον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔσθης.“

[316 o 64, 87

12 = d 156, 291,

13^b cf. O 347

15 cf. H 14

18 = d 30, 332

13^a = H 45422^b cf. Θ 337

28 cf. E 688

30^b-32 = γ 196

899.

31^b cf. N 44832^b cf. Hes. Op.

218

37 = Ω 741

20. παρδάλιος] sic Ar., πόρδ. Ambr. A D.
 Cf. N 103.

23. φορέουσι(ν) Ambr. A T] φορονόουσιν Ω
 (quemadmodum alibi dicitur μέγα, ἀγαθὰ,
 ἀταλά, φίλα, κακὰ φορονόουσιν). Cf. ρ 245 Soph.
 Ant. 705 Ar. Eq. 757 al.

25. ἀπόνηθ', δε] -νητο, δ Nauck.

— ὠνόσατ' ἡδ' Knight] ὤνατο καὶ μ' Ω,
 ὤνατο καὶ μ' Brandreth (impf., cf. ρ 378).
 In vulgata et verbi forma displicet (cf. § 305⁶)
 et pronomē iteratam.

27. γε] το Ar.

34. μάλα] τέχα l. a. in Ar. comment.

37. ἄρρηκτον] ἄρηκτον (prius more non dupli-
 cata littera ρ) A T (item pap. vetustissima
 in versibus post ψ 228 adiectis), quod
 ἀρητὸν an scribendum et execrabilem inter-
 pretandum sit dubitatur coll. ζ 280 τ 404
 (πολύαρητος = εὐκταίος); solam tamen pre-
 candi vim habet simplex ἀράομαι apud H.,
 non improbandi (quae compositis ἀπαρή et
 καταράομαι est propria).

- ἣ κέ σφι δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἵ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖον καὶ τεύχε' ἐνείκας
- 40 Πανθόωι ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίνι.
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται 41^a cf. E 895
οὐδέ τ' ἀδήριτος ἦ τ' ἀλκῆς ἦ τε φόβοιο.“
ὥς φειπὼν ς' οὔτασσε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐλίσσιν· 43 = A 434
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ τοι αἰχμῇ 43^b-46 = Γ 347 sqq.
- 45 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὠρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
ᾧψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θήμεθλα
'νύξ', ἐπὶ δ' αὐτόσ' ἔρισε, βαρεῖνι χειρὶ πιθήσας· 48 = A 235
ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ. 49 = X 327 x 16
50 'δοῦπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ· 50 = A 504
αἶματι τοι 'δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
πλοχμοὶ θ', οἷ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.
οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθυλὺς ἑλαῖος
χώρῳ ἔν οἰοπλόωι, δθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, 54^a = N 473
55 καλὸν τιλεθάον· — τὸ δὲ τε πνοῖαι δονέουσι
παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου ς' ἐξίστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ —
τοῖον Πανθόου νῖον ἐμμελὲς Ἐύφορβον
- 60 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεί 'κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
ὥς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκί πεποιθώς, 61 cf. M 299 ζ 130
βοσκομένῃς ἀγέλης βοῶν ἀρπάσῃ, ἢ τις ἀρίστη, —
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔφαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 63 sq. = A 175 sq
πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
65 δειδῶν, — τὸν δ' ἀμφὶ κύνας τ' ἄνδρες τε νομῆες

41. [τε] [π] l. a. in Ar. comm. (cf. I 415).
42. ἦ ε' ... ἦ τε Nicanor A] ἦδ' ... ἦδὲ Ar. Ω,
οὔτ' ... οὔτε G H (cf. v. l. O 409).
43. *ς'] addidimus (ut A 434).
— οὔτασσε § 150⁹) οὔεσσε.
44. χαλκός Ar. A] χαλκόν Ω (cf. Γ 348).
45. ἀσπίδ' [εν] ἀσπίδι ἐν Δ C (cf. Γ 349).
51. Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι] -σαι μέλαιναι Zen.
54. δθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν] δθ' ἄλις ἀναβί-
βρυχεν Zen.; lectio incerta, nam δθ' sitne

δθ' an δ τε (= δο) intellegendum dubitatur,
in ἄλις desideratur sonus ς (δ φάλις Bentley),
perfectum -βίβρυχε ignotum; δ φάλις ἀναβί-
βρυχεν vHerwerden (coll. I 491 et Anth.
Palat. VII 31, 5 IX 374, 1).
58. *ς'] ε'. Cf. A 315.
65. δηῶν, τὸν δ' ἀμφὶ vChrist] δηῶν, ἀμφὶ
δὲ τὸν γε (τόνδε C). Cf. P 566 Σ 195 Ψ 176.
Etiam δάπτων ἀμφὶ δὲ τὸν γε recte haberet
(cf. A 481 II 159).

- πολλὰ μάλ' ἰύξουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσι
 ἀντίον ἐλθέμεναι, μάλα γὰρ χλωρὸν δρέος αἰρεῖ·
 ὧς τῶν οὗ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο. 67^a = 69 x 175
 67^b cf. H 479
 68 cf. K 232
 69^a = 67
- 70 ἔνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο
 Ἀτρεΐδης, εἰ μή φοι ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά φοι Ἔκτορ' ἐπῶρσε θοῶι ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀνέρι φεισάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντι· 73 cf. α 105
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 73 „Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχῃτα διώκων,
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ 76 cf. K 402
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι, 77 sq. = K 403 sq.
 ἄλλωι γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱός, 79^b cf. A 98
- 80 Πατρόκλωι περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
 Πανθοῖδην Ἐυφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.“ 81^b = O 250
 ὧς φειπὼν δ' μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν, 82 = N 239
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος ἔνυκας φρένας ἀμφὶ μελαίνας. 83 cf. Θ 124
 ἥ παπτικνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στήχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
- 85 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἔρρεε δ' αἶμα κατ' οὐταμένῃν ὠτειλῇν. 86^b = Ξ 518
 ἥ βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰῶπι χαλκῶι, 87 = A 495
 ὀξέα κεκληγῶς, φλογὶ φείκελος ἥφαιστοιο 88^a = B 222
 ἀσβέσται. οὐδ' οἷα ἰλάθ' Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας
- 90 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγών! εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ 90 = A 403
 Πάτροκλόν θ', ὅς κ' αἶμα ἐμὸν ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς, 91^a = Φ 553 x 99
 μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κε λίδῃται. 93^a cf. ε 121
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μῶνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 95 αἰδεσθείς, μή πῶς με περιστάσας ἔνα πολλοί·
 Τρώας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαῖολος Ἔκτορ.

70. φέροι] φέρον Vrat. (cf. M 465).

73. Μέντι] Πείρωι l. a. in T.

80. τὸν] *ὅχ' (item Σ 80)? Cf. M 344 et A 288.

89. οἷα (')λάθ' Barnes] υἱὸν λάθων Ω (λάθ'

Lips.), ἀσπίται pro ἀσπίσται Bentley cetera servans. Cf. § 8.

90. ποτὶ] πρὸς δὲ Ω. Cf. A 403.

96. ἔγει] ἔγει HStephanus, versum cum praecedenti iungens.

- ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὀππότε' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τίηι, τάχα ϋοὶ μέγα πῆμ' ἐκυλίσθη.
 100 τῶι μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κε ϋίδῃται
 Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ ποθ' Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἄμφω κ' αὐτὶς ἰόντε ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ϋερυσαίμεθα νεκρὸν
 105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.
 ἥος δ' ταῦθ' ὠρμαινει κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στήχεσσι λυθὼν ἤρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεγάζετο, 'λεῖπε δὲ νεκρόν,
 ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῖς ἡγυένειος,
 110 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δῖωνται
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχύνεται, ἀγέκων δὲ ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο 'κὶς ξανθὸς Μενέλαος.
 'στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ϋέθνος ἐταίρων,
 115 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι,
 116 sq. = A 411 sq.
 117 = N 767
 118 = Σ 318 cf. O 275
 119 = A 595
 120 „Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαῖόλος Ἕκτωρ.“
 122 = 693 cf. Σ 21
 123 = N 418
 124 = A 495
 125 Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπέφρα,
 εἰλχ', ἔν' ἀπ' ὅμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεὶ χαλκῶι,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῖνισι ϋερυσσάμενος κυσὶ δόλῃ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθε φέρων σάκος ἥτε πύργον.
 128 = H 219
 Ἕκτωρ δ' ἄψ ἑσθμὶλον ἰὼν ἀνεγάζεθ' ἐταίρων,

99. τίη § 165] τιμή.

103. ἰόντε Zen.] -ντες Ag. Ω.

104. πῶς] περ C.

105. φέρτατον A] -τερον OT.

112. δὲ T] δὲ ε' Ω.

125. ἀπύφρα § 150^b] ἀπηύφρα.

- 130 εἰς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὃ γε τεύχεα καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ γάστρῳ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 εἰσθήκειν· ὅς τις τε λέων περὶ γοῖσι τέκεσσι,
 ὧι ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
 135 ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὃ δέ τε σθένει βλεμναίνει,
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὧς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρω' ἐβεβήκει.
 Ἀγρεῖδης δ' ἐτέρωθεν Ἄρηϊ φίλος Μενέλαος
 εἰσθήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν ἀέξων. | 139 of. 2 196
- 140 Γλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν,
 Ἔκτορ' ὑπόδρα γειδὼν χαλεπῶι ἠνίπαπε μύθῳ· | 140 = H 13
 „Ἔκτορ, γειδος ἄριστε, μάχης ἄρα' δεύεο πολλόν.
 ἦ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει φυζηλὸν ἐόντα.
 φράξεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ γάστρῳ σωθήσῃς
 145 οἷος σὺν λαοῖς· οἷ Φιλίῳ ἐγγεγάσῃ·
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχεσσόμενος Δαναοῖσι
 εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν | 147^b sq. = I 316
 μάρνασθαι δικτοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι νολεμὲς αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σωθήσῃς καθ' ὅμιλον,
 150 σθένει! ἐπεὶ Σαρπηδὸν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον,
 κάλλιπες Ἀργεῖοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι, | 151 of. γ 271
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένητο, πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 ζῶιδος ἑών· νῦν δ' οὗ γοι ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν, | 154 of. T 305
 155 φοίκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφάσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη,
 ἄτρομον, οἶόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἷ περὶ πάτρης | 156^b of. T 37, 387

134—136. Om. Chia et Zen.

136. καλύπτων] sic Ar., -πτον C.

142. (')δεύεο πολλόν Fick] πολλὸν δεύεο.
 Cf. § 117.143. φυζηλὸν vHerwerden ex Hesych.] φύ-
 ξηλιν Ω (quod imitatus est Nicander Ther.
 660 Alex. 472).

145. λαοῖς (') τοῖ Bentley] λαοῖσι τοῖ.

148. δηλοῖσιν ἐπ' Ar. versu parall.] -σι μετ'.

149. *καθ'] μεθ'. Cf. A 424.

— ὅμιλον] sic Ar., (δὲ?) ὅμιλου Zen.

151. Ἀργεῖοισιν] οἰώνοισιν Z Harl. Lips. (ut
 γ 271).

153. κύνας] κύον Zen.

155. ἵμεν] sic Ar., ἴτω Dionysius Sidonius
 (Iw schol. T; corr. Spitzner).— πεφάσεται] πεφάνσεται, vHerwerden (cf.
 § 280).

- ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον φερυσαίμεθα Φίλιον εἶσω.
 160 εἰ δ' οὗτος προτὶ φάστῳ μέγα Πριάμοιο γάνακτος 160^b = H 296
 ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν φερυσαίμεθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ' ἔντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Φίλιον εἶσω·
 τοῖον γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέροσ', ὅσ' μὲγ' ἄριστος 164^b sq. = II 271
 165 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγίμαχοι θεράποντες. sq.
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε φιδῶν διῶν ἐν ἀντῇ,
 οὐδ' ἰδὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρετός ἐστι·
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη κορυθαιόλος Ἔκτωρ· 169 = M 230
 170 „Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔφειπες;
 ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων 171^b = N 631
 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσι· 172 cf. B 841
 νῦν δέ σε ὦνοσάμην πάγχυ φρένας, οἶον ἔφειπες, 173 = E 95
 ὅσ' τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομείναι.
 175 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἔππων·
 ἀλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείσσω νόος αἰγιόχοιο, 176 cf. II 688
 ὅσ' τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην 177 sq. = II 689
 ρηιδίως, ὅτε δ' αὐτόσ' ἐποτρύνει μαχέσασθαι. sq.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ φίδε φέρον, 179 = X 233
 180 ἥ ἐ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 179^a = A 314
 ἦ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 σήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος·
 ὥς φειπὼν Τρῶεσσιν ἐκέλετο μακρὸν ἀύσας· 183^b-185 = Θ 172
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγγιμαχῆταί, sq.
 185 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὄφρα κ' ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς· 187 cf. X 323
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαιόλος Ἔκτωρ 188 = Z 116
 διῶν ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐλίχανεν ἐταίρους

158. Ἰδοῦτο] ἔχουσιν T. Cf. (II 756) Ω 402.

165. ἀγγίμαχοι] ἀγγίμ. Ω (cf. N 5).

171. πέπον] sio Zen., πόποι (Δτ.) A O (cf. N 95—124, 222 O 467).

173. σε(') Zen.] σευ Ω. Cf. E 95.

174. με φῆς] μ' ἔφη Ptolemaeus Asc.

176. γα] τε Ω (cf. II 688).

— αἰγιόχοιο] ἥ ἐκ ἀνδρός (ut legitur in va. parall.) OT.

177 sq. Cf. II 689 sq.

- 190 ὅκα μάλ', οὐ πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190^a cf. τ 301
οὐδ' προτὶ γάστρην φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο. 190^b = ξ 38
στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδάκρυος ἔντε' ἄμειβε·
ἦ τοι ὃ μὲν ἔξ' ἔδωκε φέρειν προτὶ Ἑλλιον ἱρὸν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
195 Πηλεΐδα' Ἀχιλῆος, ἃ φοι θεοὶ Οὐρανίωνες
πατρὶ φίλωι ἔπορον, ὃ δ' ἄρα γῶι παιδὶ ὅπασσε
γηράς, — ἀλλ' οὐχ υἷος ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγῆρα.
τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθε ἵδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
200 κινήσας ῥα κάρη προτὶ γῶν 'μυθήσατο θυμόν· [376
„ἄ δφελ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστι, 200 cf. 442 + 285,
ὃς δὴ τοι σχεδὸν εἴσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις 201 cf. κ 383
ἀνδρὸς ἀριστεῆος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
τοῦ δὴ ἐταῖρον ἔπαφνες ἐννέα τε κρατερὸν τε, 204 cf. φ 96
205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων 205^b = ε 7
εἴλε'· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλλέω, 206^b cf. α 753
τῶν ποινῆν, ὃ τοι οὐ τι μάχης ἔκ νοστήσαντι 207^b = χ 444 Ω
δέξεται Ἀνδρομάχῃ κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.“ 705 cf. E157
ἦ, καὶ κυανέκισιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων. 209 = α 528
210 Ἐκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, 'δὲ δέ μιν Ἄρησ
δφεινὸς Ἐνυάλιος, 'πλήσθεν δ' ἄρα φοι μέλε' ἐντὸς
ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτούς ἐπικούρους 212^a = 499
'βῆ ῥα μέγα φιδάχων· Ἷνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
215 ὠτρυνεν δὲ γέκαστον ἐποیحόμενος γεπέεσσι,
Μέσθλῃν τε Γλαυκὸν τε Μίδοντά τε Θερσίλοχόν τε
Ἀστεροπαῖόν τε Δφεισκόροα θ' Ἰππόθοόν τε
Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν· 218 cf. β 858
τοὺς δ' γ' ἐποτρύνων γέπεα πτερόεντα προσηύδα· 219 = η 94

191. Πηλεΐδαο] Πηλεΐωνος L.

192. πολυδάκρυος Bentley] πολυδακρύου
(A D) vel -κρύτου Ω (hoc metro invito). Cf.
P 544 et § 88¹⁰.

193. ἔξ' ἔδωκε] cf. Θ 430.

199. Πηλ. κορ. θείοιο] λαμπόμενος μεγαθύμου
Πηλεΐωνος H (cf. P 214 γ 46).

202. ὅς] ὥς L.

— εἴσι Ar. L.] ἴστι Ω.

213. πᾶσι] δαίμων vHerwerden.

214. μεγαθύμου Πηλεΐωνος] -μωι -ωνι Ar. A
(cf. γ 246), Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος Zen.; *βρο-
τολοίγωι γῆσος Ἀρηϊ (ut γ 46)?

219. Om. DTL, in margine habuit archetypum oodiciois A (hic enim codex in hac pagina habet versus 26).

- 220 „κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ' ἀπ' ὑμετέρων πολλῶν ἡγείρα γέκαστον,
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα 223^b = Z 95
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
225 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἰδωδῆι
λαοὺς, ὑμέτερον δὲ γέκαστον θυμὸν ἀέξω.
τῷ τισ νῦν ἰθὺς τετραμμένους ἢ ἀπολέσθω
ἢ σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμοι' ἀριστὺς.
ὅς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
230 Τρῶας ἔς ἱπποδάμους φεύσῃ, φείξῃ δέ τοι Αἴας,
ἤμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἤμισυ δ' αὐτὸς
ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ τοι κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοὶ περ.“
ὅς ἔφαθ', οἳ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβρισαν
δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισι 'φέλπετο θυμὸς 234^a = A 594
235 νεκρὸν ὅπ' Αἴαντος φεύειν Τελαμωνιάδαο·
νῆπιοι! ἢ τε πολέσσειν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπέτρεα.
καὶ τότε ἄρ' Αἴας 'φείπε βοῶν ἀγαθὸν Μενέλαον· 237 = 651
„ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφέας, οὐκέτι νῶϊ
φέλομαι αὐτῷ περ νοστήσέμεν' ἐκ πολέμοιο. 238^a = Z 55
240 οὐ τι τόσον νέκυος πέρι δέδρια Πατρόκλαιο,
ὅς κε τάχα Τρώων κορέσῃ κύνας ἢ δ' οἴωνούς, 241 cf. Θ 379
ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ πέρι δέδρια, μή τι πάθῃσι, 242^b = A 470^a
243 καὶ σῆι, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει.
245 ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλε', εἴ τις ἀκούσῃ.“
ὅς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος, 246 = 656
ἥυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 247^{sq.} = A 275^{sq.}
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἢ δὲ μέδοντες,
οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδῃσι' Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω 249^b = E 552
250 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσι γέκαστος

244 Ἐκτωρ, ἡμιν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

244^b = A 174

231. τῷ Δρ.] τῶν Ω.
234. 'φέλπετο] sic (ἐλπετο) Δρ., ἡθελε l. a.
in T.
236. πολέσσειν] cf. N 452.
— ἀπέτρεα § 150^b] ἀπηύρεα.
241. κορέσῃ § 122] κορέ(σ)ει.

244. Damnavit Heyne.
— αὖτ'] *αὖθ' (?) Cf. N 178.
245. εἴ § 326] ἤν.
249. Μερεΐδῃσι' Μ. καὶ Μενελάω] -δηι Μ.
ποιμῆνι λαῶν Cant. Vrat.
250. γέκαστος] ἔκαστος l. a. ant

- λαοῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπνδεῖ·
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον 252^a = M 410
 ἡγεμόνων, τόσσῃ γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδκε. 252^b cf. K 388
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἔτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
 255 Πάτροκλον Τρωϊκῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.“ 255 = Σ 179
 ὧς ἔφατ'· ὃξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας, 255^b cf. N 283
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτῆτα, 257 cf. O 584
 τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὁπάων Ἰδομενεῆος, 258^b sq. = H 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντῃ. sq.
 260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν γῆισι φρεσὶν οὖνομα γείποι,
 ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγείραν Ἀχαιῶν;
- Τρῶες δὲ προέκτυψαν ἀβολλέες, ἥρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ. 262 = N 136
 ὧς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι διιπετέος ποταμοῖο
 βεβρῦχη μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 ἡϊόνες βοάωσιν ἔρευγομένῃς ἀλὸς ἔξω,
 τόσσῃ ἄρα Τρῶες φραγῆν ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἓνα θυμὸν ἔχοντες, 267^b = O 710 Π
 φραγθέντες σάκεσιν χαλκῆρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι 219 cf. γ 128^a
 λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἡέρα πολλὴν
 270 ἔχον, ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος περ,
 ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἔεν Αἰακίδαο·
 ἴμισεν δ' ἄρα μιν δηῖων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρώεσσιν. τῷ καὶ φοι ἀμυνέμεν' ὥρσεν ἐταίρους.
 ὅσαν δὲ πρότεροι Τρῶες φελίκωπας Ἀχαιοῦς· 274 = Π 569
 275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἐγχεσι γιέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἑρύοντο. μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 ἑμέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐξέλιξε

252. ἕκαστον] neglecto *f*, Bentley ἡπαντας (cf. K 388).

259. ἀνδροφόντῃ § 28] ἀνδρ(ε)ιφόντῃ.

260 sq. Zen. —

260. κεν γῆισι] *χ'* ἦισιν ἐνὶ l. a. in A.

— οὖνομα Bentley] οὐνόματ'. Cf. Γ' 235

194.

264. βεβρῦχῃ Aristoph. L (-*χει*)] *χεν* Ω. Cf. A 434.

265. ἡϊόνες] -*νος* l. a. apud Enst. (cf. A 425

Ξ 36 + 285, ubi substantivum est ἄκραι).

268. φραγθέντες] ἀρθάντες Zen. (cf. M 105

Π 211). Cum vulgata coincidit N 130.

270. ἤχθαιρε] -*ηρε* D (cf. Y 306).

— περ] *γε* Ω. Cf. N 465.

273. ἐταίρους] Ἀχαιοῦς l. a. in A (ut vs.

sq.).

278. ἐξέλιξε § 41²⁴] ἐξέλιξε.

- Αἴας, ὃς περὶ μὲν φρεῖδος, περὶ δ' ἔργ' ἐτέτυκτο 279 cf. 1 550
 280 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280 = B 674 2 551
 ἔθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτ' εἵκελος ἀλκὴν 281^a = Π 582
 καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς 281^b cf. A 253
 ῥηϊδίως ἐκέδασσε φειζόμενος διὰ βήσας·
 ὥς υἷος Τελαμῶνος ἀγανού, φαίδιμος Αἴας,
 285 ρεῖα μετισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285 cf. N 90
 οἷ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 γάστρῳ πότι σφέτερον φέρειν καὶ κῆδος ἀρέσθαι. 287 cf. 419
 ἧ τοι τὸν Λήθιοι Πελασγοῦ φαίδιμος υἷος
 Ἴπποθοος ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὕμνῳ, 289^b = N 383
 290 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τέρονται,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό φει οὐ τις ἐρύκακε φειμένων περ.
 τὸν δ' υἷος Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου, [sq.
 'πλῆξ' αὐτοσχεδὶν κύνεος διὰ χαλκοπαρήνιου 293^b sq. = M 191
 295 ἦριξε δ' ἱπποδάμεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆι,
 πλῆγεῖς ἔγχετ' τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐτὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις. τοῦ δ' αὐτὸν λυθὴ μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε 294^b = M 183
 300 κεύσθαι δ' οὐδ' ἄλλ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσας ἐριβόλακος, οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοισ' ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δὲ φει αἰὼν 300^b = Π 579
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι. 302sq. = A 478 sq.
 Ἔκτωρ δ' αὐτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαιενῷ. 304^b-306^a = Π 183
 305 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα φιδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος sqq.
 τυτθόν δ' δὲ Σχεδίων, μεγαθύμου Φιφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὅχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπηΐ
 φοικί' ἐναιετάεσκε πολέσ' ἄνδρεσσι φανάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσῃν διὰ δ' ἀμπερὸς ἄκρη
 310 αἶχμῃ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὄμον ἀνέσχε.

279. ἔργ' neglecto *f*, ἔπλετο *f* *εἴργα* Brand-reth.

285. ρεῖα μετισάμενος] cf. N 90.

290. τίνοντι H] -ντας Ω (cf. Π 587).

292. φειμένων] sic Ar., -ναι D, -ναι Harl. Cf. O 450.

302. θρέπτρα] θρίπτα G L (cf. A 478).

308. πολίσσ'] cf. N 452.

- 'δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 311 = A 501
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοπος υἱόν,
 'Ἴπποθόωι περιβάντα μέσῃν κατὰ γαστέρ' ἔτυψε
 'ρῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς 314 sq. = N 507
 315 ἥφυσ', ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσών ἔλε γαῖαν ἀγοστῶι. sq.
 'χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ 316 sq. = A 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἔριζαν, ἑρύσαντο δὲ νεκρούς, sq.
 Φόρκυν θ' Ἴπποθόον τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες Ἄρηϊ φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν 319 sq. = Z 73 sq.
 320 Φίλιον εἰσανέβησαν ἀνακλίνῃσι δαμέντες,
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτει καὶ σθένει σφετέρῃσι· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων 322^a cf. O 108
 Αἰνείαν ὠτρυνε, δέμας Περίφαντι γειρῶν,
 κήρυκ' ἠΰτιδ' ἰθι, ὅς τοι παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 κηρύσσων ἡγήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα φειδῶς.
 τῷ μιν φεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 326 = Π 720
 „ Αἰνεία, πῶς κεν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Φίλιον αἰπεινὴν; ὥς δὴ ἔτιδον ἀνέρας ἄλλους,
 κάρτει τε σθένει τε πεποιθότας ἡνορέει τε 329^a = O 108
 330 πλήθει τε σφετέρῃσι, καὶ ὑπὲρ Δία δῆμον ἔχοντα.
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρέψ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.“
 ὧς ἔφατ', Αἰνείας δὲ γενηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐς ἅντα φιδῶν, μέγα δ' Ἴκτωρα ἔειπε βοήσας
 335 „ Ἴκτωρ ἔ' ἡδ' ἄλλοι Τρῶων ἄγοι ἡδ' ἐπικούρων, 335 = M 61
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε, Ἄρηϊ φίλων ὑπ' Ἀχαιῶν 336^a cf. E 787
 Φίλιον εἰσαναβήμεν' ἀνακλίνῃσι δαμέντας. 336^b sq. cf. Z 73
 ἀλλ' ἔτι γὰρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς, sq.
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι· 339^a cf. O 22
 340 τῷ δ' ἰθὺς Δαναῶν ἵομεν, μῆδ' οἷ γε γένηται
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασσαίῃσι τεθνηκῶτα.“
 ὧς ὅψατο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλεμος ἔσται·

317. μέγα T Gen.] μέγ' Ω (cf. A 506).

320 et 337. ἀνακλίνῃσι § 46] -κ(ε)λῃσι.

322. αὐτὸς Bentley (cf. vs. 72).

326. φεισάμενος § 212^a] φεισάμενος.

330. ὑπὲρ Δία Brooks] ὑπερδία Ω, quae

sunt litterae sine sensu; ὑπέρμορα coniecerat vHerwerden, ὑπέρμορον ἦτορ ἔχοντα Nauck. Cf. vs. 327 et 331.

333. δὲ γενηβόλον Bentley] δ' ἐκατηβόλον.

336. ἡδ(ε) L] ἡδ(ε) γ' Ω.

- οἳ δ' ἐφελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν. 343 = E 497
 ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Ἀνόκριτον οὐτάσσει δουρὶ,
 345 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἄρῃ φίλος Λυκομήδης, 346 cf. E 561
 'στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι, 346^a = 352
 καὶ 'βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν, 347 = A 496
 ἦπαρ ὑπὸ παραλίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε, 348^b sq. = A 578^{sq.}
 350 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθει, 350 cf. E 44
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος, 352^a = 346
 ἔθυσεν δὲ καὶ ὃ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχε, σάνεσσι γὰρ εἰργατο πάντη 354^a = H 217
 355 ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
 Αἶας γὰρ μάλα πάντας ἐπώιχετο πολλὰ κελεύων
 οὔτε τιν' ἐξοπλίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἄνωγε
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῶι βεβάμεν σχεδόθεν τε μάχεσθαι.
 360 ὃς Αἶας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν
 'δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστίνοι ἐπιπτον 361^b = χ 118 α
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρῶων καὶ ὑπερμενέων ἐπικουρῶν 181, 449
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμῶτί γ' ἐμάχοντο,
 παυρότεροι δὲ πολὺν 'φθίνυθον, 'μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 365 ἀλλήλοισ' ἀν' ὀμίλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
 ὃς οἳ μὲν 'μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης 366^a = A 596
 οὔτε ποτ' ἡέλιον σάον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
 ἥερι γὰρ κατέχοντο μάχῃ ἐνὶ ὅσοι ἄριστοι 368^a cf. 644
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 370 οἳ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ

343. ἐφελίχθησαν § 41²⁴] ἐφελίχθησαν.

344. Ἀνόκριτον] Αἰνέκριτον vel Αἰνέκριτον Ω, item β 242 χ 294. Simile vitium est Αἰνέδησ pro Αἰνέδησ (Αἰνέδησ Fick) φ 144, 168 χ 310; praeterea cf. εἴωσ (et ἔωσ) pro ἥωσ dictum (§ 323²) et similia. Utriusque nominis pars prior est λῆσ or sive λᾶσ, et revera Αἰνέδησ in Apollodori fr. Sab. vocatur is qui in Odysseae codd. dicitur Αἰνέδησ Penelopae proens. Correx. Nauck.

348. Ἀπισάονα] Ἀμυθάονα l. a. ant.

354. ἐπὶ εἶχε] cf. H 217.

357. ἄνωγε § 225] ἀνάγει.

359. το ΟΤ] δὲ Ω.

364 sq. Zen. —

365. ἀν' G L] καθ' Ω.

— φόνον] πόνον G. Eadem varietas est Φ 137, 249, 525 X 11 μ 117.

368. μάχη ἐνὶ ὅσοι Aristoph.] μάχησ ἐπὶ τόσσον Zen., μάχη(σ) ἐπὶ ὅσοι (vel -ον) Ω.

- εὐκκοί 'πολέμιζον ὅπ' αἰθέρι, 'πέπτατο δ' αὐγὴ
 ἡέλοιο δ'εἷα, νέφος δ' οὐ 'φαίνεται πάσῃς
 γαίῃς οὐδ' ὄρεων· μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
- 375 πολλὸν ἀφισταότες, τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
 ἥερι καὶ πολέμῳ, 'τείροντο δὲ νηλεὲς χαλκῷ
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐ πω φῶτ' ἐπεπύσθην,
 ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃς Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
- 380 ζῶιδον ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
 τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἔταίρων
 νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ
 ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάαν ἀπὸ νηῶν. 383^a = B 589
 τοῖς δὲ παννυκτέροισ' ἐριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει 384^b cf. N 122
- 385 ἀργαλέης καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρὸι νωλεμὲς αἶεἰ
 γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθε γεκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε 'παλάσσετο μαρναμένοιιν
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο. 388 = II 165
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖν 389^b = Σ 582
- 390 λαοῖσιν δῶμῃ τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ —
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοὶ γε διαστάντες τανύουσι
 κυκλός, ἄφαρ δ' ἐξ ἱκμάς ἔβη δύνει δὲ τ' ἀλοιφῇ
 πολλῶν ἐλκόντων, τάνυσται δὲ τε πᾶσα διὰ πρό —
 ὥς οἱ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
- 395 εἴλκεον ἀμφοτέρω, μάλα δὲ σφισι 'γέλλετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν φεύγειν προτὶ Ἑλίου, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἔπι γλαφυράς. περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει 395 cf. 495
 ἄγχιος οὐδέ κ' Ἀρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἄθηνη 395^b = 284
 τὸν γε φιδούσ' ὀνόσασιν, οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι. 398 sq. cf. N 127 sq.

371. αἰθήρι] αἰθήρη Naber (ut legitur P 646
 ζ 44 μ 75). Cf. § 3 et (Θ 558 = II 300)
 N 837.

379. πασόντος O] θανόντος Ω.

381. ἐπισσομένῳ] ἄρ' ἐπισσομένῳ vHerwer-
 den (cf. I 167).

385. καμάτῳ] λύθρῳ Nauck (ut A 169
 r 508). Cf. N 711 P 745.

386 sq. Expectatur: κνήμας... πόδας...
 (ς)ίκατος | χεῖρας... ὀφθαλμῶ (Leaf).

388. ἀγαθὸν θεράποντα] -θῶν-ναι? Cf. II 526.

392. κυκλός] cf. A 212; κύκλω Zen.

— δ' ἐξ vHerwerden] δι' ε' vel δι' τε Ω
 metro invito (ET—ES).

396. μὲν] μὲν δ' O T.

397 sq. μῶλος... ἄγχιος] νεῖκος... ἄγχιος O.

400 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἱππῶν
ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον.

οὐδ' ἄρα πῶ τι

- ᾿φείδε Πατρόκλον τεθνηνότε διὸς Ἀχιλλεύς·
πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν ᾿μάρναντο θοάων,
τείχε' ὕπο Τρώων· τό μιν οὐ ποτε ᾿φέλπετο θυμῷ 404^a = 558 ^ψ 81
cf. X 144
- 403 τεθνάμεν', ἀλλὰ ζῳῖόν, ἐνιχρίμφθέντα πύλῃσι,
ᾗψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ᾿φέλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ φέθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
πολλάκι γὰρ τό γε μικρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἢ φοι ἀπκγγέλλεσκε Διὸς μεγάλῳ νόημα·
- 410 δὴ τότε γ' οὐ φοι ἔφειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅτι ῥά φοι πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἐταῖρος. 411 cf. 655
οὐ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες 412^a = II 641
412^b = M 144
νωλεμέσ ἐγγριμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
ᾗδε δέ τις ᾿φείπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
- 415 „ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἤμιν ἐυκλὲς ἀπονέεσθαι
νῆας ἐπὶ γλαφυράσ, ἀλλ' αὐτόθι γαῖα μέλαινα
παῖσι χάνοι, — τό κεν ἤμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη, — 417^a cf. H 28
εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισι
φάστῃ πότι σφέτερον φερεύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.“ 419 cf. 287
- 420 ᾗδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων κῦδῆσασκε·
„ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷιδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μή πῶ τις ἔρωεέτω πολέμοιο.“
ὅς ἄρα τις ᾿φείπεσκε, μένος δ' ὤρσασκε φεκάστου.
- ᾗ δὲ μὲν ᾿μάρναντο, σιδάρεϊσ δ' ὀρυμαγδὸς
425 χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο· 425^b = h. Cer. 67
ἱπποὶ δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἑόντες
᾿κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα ᾿πυθέσθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίῃσι πεσόντος ὕφ' Ἐκτορος ἀνδροφρόνιο.

400. ἐπὶ] περὶ D.

404—425. Zen. om.; casus tota pagina
(versuum 22) interociderat?

411. In Gen. habet —

413. ἐγγριμπτοντο A (rec.)] ἐχε. Ω.

420. Ar. — (an vs. 420—422?).

— ᾗδε δέ τις Gen.] ᾗς δέ τις αὐτῷ Ω (ita
ut ad sequentia referendum sit ᾗς, ut Ω
337, sed invita dictione epica).

423. φεκάστου] ἔκαστος C.

- ἦ μὲν Ἀντομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
 430 πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείων,
 πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσκύνει, πολλὰ δ' ἄρειψι·
 τῷ δ' οὐτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλάσποντον
 ἠθέλετ' ἵμεναι οὐτ' εἰς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῖς,
 ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 435 ἀνέρος ἐστῆκε τεθνηκότος ἢ γυναικός,
 ὥς ' μένον ἀσφαλῆος περικαλλέα δίφρον ἔχοντε,
 οὐδὲ ἐνισκίμψαντε καρκάτα, δάκρυα δὲ σφι
 437 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένονιν
 ἡνιόχοιο πόθῳ, θαλερὰ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
 439^b sq. cf. T 405
 440 ζεύγλῃσ' ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθε.
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε φιδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 441 cf. T 340
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ φόν' μυθήσατο θυμόν·
 442 = s 285, 376
 ἦ δ' Ὀφειώ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ γάνακτι
 cf. P 200
 444^b = M 323
 445 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγ' ἔχῃτον;
 οὐ μὲν γάρ τί ποθ' ἐστὶν οἰζυρότερον ἀνδρὸς
 446 cf. σ 180
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνέει τε καὶ ἔρπει·
 447 = σ 181
 ἀλλ' οὐ μὲν ὅμιν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισι
 Ἔκτωρ Πριαμίδης ἐποχῆσεται, οὐ γὰρ ἔάσω.
 449^b cf. Σ 296
 450 οὐ γάρ τις ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῷ;
 γούνασι δ' ἐν σφῶϊν βαλέω μένος ἦδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὄφρα καὶ Ἀντομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἔπι γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτεινέμεν', εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκωνται
 454 cf. A 198
 455 δῦναι τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 455 = A 194
 ὥς φειδῶν ἱπποῖσιν ἐνέπνευσεν μένος ἡν.
 456 cf. O 262 Ω
 442

431. προσκύνει] καλεῖται Apoll. lex.
 435. ἐστῆκε Hermann] -κει. Cf. A 434.
 436. ἔχοντε CT] -ντας Ω.
 439. πόθῳ] ποθῆι G (forma masculina in Iliade non redit, in Odyssea rara est).
 440. ἀμφοτέρωθε] -ρωσι T, -ροισι O.
 444. θνητῷ, ὅμιν] vitium metr. (cf. § 14).
 — ἀγηράῳ] -ρω τ' Ω. Cf. B 447 et § 62.
 446. οἰζυρότερον § 20] -ρώτερον.
 449. οὐ γὰρ ἔάσω] οὐδὲ τις ἄλλος l. a. in T.

450. οὐ § 8] ἢ οὐχ.
 — ἐπεύχεται] ἀγάλλεται Apoll. lex.
 451. γούνασι δ' ἐν σφῶϊν βαλέω vChrist]
 σφῶϊν δ' ἐν γούνασι (γούνα(σ)σι pauci) βαλέω.
 Cf. § 147.
 455. Om. B O.
 456. ἱπποῖσιν ἐνέπνευσεν μένος ἡν] ἱπποῖσι
 μένος πολυθαρότα ἐνέπνευσεν | αὐτὸς δ' Οὐλυμπόνδε
 μετ' ἀθανάτους ἱερέηκεν Zen. (-τοισι μετ. cod.;
 correxit la Roche).

- τὼ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδάσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς. 458 = A 533
 τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων' μάχετ' ἀγνύμενός περ ἑταίρου,
 460 ἔπποις' αἰσῶν ὧς τ' αἰγυπιδὸς μετὰ χῆνας.
 ῥεῖα μὲν ἄρ' ἐφύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπνῆξασκε πολλὸν καθ' ὁμίλον ὀπάων. 462^b = E 334
 ἀλλ' οὐχ ἥριεε φῶτασ, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γάρ πως ἔεν οἶον ἐόνθ' ἱερῶι ἐνὶ δόφρῳι
 465 ἔγχε' ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπισχέμεν' ὥκεας ἔππους.
 ὁψὲ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἔριδ' ὀφθαλμοῖσι
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
 'στῆ δ' ὀπιθεν δόφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσκνύα·
 „Αὐτομέδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
 470 ἐν στήθεσσιεν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
 οἶον πρός Τρῶας μάχεται πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳι
 μοῦνος! ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὁμοῖσιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“ 473^a = Σ 132
 τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διῶρεος υἱός·
 475 „Ἀλκιμέδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
 ἔππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῶσιν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 477^b = H 366
 ζωῖος ἐών; νῦν γ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει. 478 = 672 X 436
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἥνία σιγαλόεντα 478^b cf. X 303
 480 δέξαι, ἐγὼ δ' ἔππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 479 cf. E 226
 ὧς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἥνία λάζετο χερσὶ, [E 840
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. ἵ νόησε δὲ φαιδῖμος Ἔκτωρ, 482 = Ω 441 cf.
 αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα· 482^b = E 365
 485 „Αἰνεία, Τρώων βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,
 ἔππω τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 εἰς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι. 487^a cf. Ω 332
 τῷ κεν ἐλεποίμην αἰρησέμεν', εἰ σὺ γε θυμῷ 488^b sq.^a cf. Ψ 894

461. ῥεῖα μὲν ἄρ Knight] ῥεῖα vel ῥεα (sic Ar.) μὲν γὰρ. Cf. § 8.

468. ὅτε σεύαιτο] δε' ἰσσυέτο T vitio translaticio (= pro ai), hino (post paradiorthosin) δε' ἰσσυέτο O.

467. Αἰμονίδαο] Ἀρμονίδαο OT.

478. *γ'] addidimus (item vs. 672).

481. βοηθόον] sic Ar., βοη' θοὸν Aristarchei (cf. N 477), βοηθόος Peppmüller.

488. τῷ T] τῷ Ω.

- σῶι ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐ κεν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
 490 τλαῖεν ἐναντίβιον σιάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηνεν ἐὺς πάϊς Ἀγγίλαο.
 τῶ δ' ἰδὺς ῥέκην βοέκισ φεγλυμένω ὤμους
 αὖτις στερρεῖσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἄμα Χρομίος τε καὶ Ἄρκετος θεοφειδῆς
 495 ἦϊσαν ἀμφοτέροι, μάλα δέ σφισι γέλπετο θυμὸς
 αὐτῶ τε κτενέειν ἐλάειν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι! οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὖτις ἀπ' αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄλκῃς καὶ σθένεος ἔπλητο φρένας ἀμφὶ μελαίνας.
 500 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσκνύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
 „Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππω,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνέοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀίω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
 505 νῶϊ κατακτείναντα, φοβήσασθαι τε σίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι φαιώη.“
 ὥς φειπῶν Αἴαντες ἑκάλεσσατο καὶ Μενέλαον·
 „Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 ἧ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἷ περ ἄριστοι
 510 ἀμφ' αὐτῶι βεβήμεν καὶ ἀμύνεσθαι σίχας ἀνδρῶν,
 νῶϊν δὲ ζωιοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἥμαρ·
 τῆιδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἷ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἧ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 515 ἦσσω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ τοι Διὶ πάντα μελήσει.“
 ἧ ἦα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐξίστην·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ ῥίσσατο χαλκός,
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε.

489. ἰθάλεις] -λοισ O (cf. Ψ 894).

492. βοέκισ] *σάκκισιν (ut § 479), dein -οισι
-οισι in vs. 493 (nisi sapius is est)? Cf.
§ 57; non redit apud H. βοκ(ι)η scilicet.

501. ἵππω C T] ἵππους Ω.

505. τε] δὲ l. a. ant. (Δγ.?).

509. οἷ περ] ὅσσοι C T.

513. Post Ἐκτωρ in O add. ε', item vs. 534
in Gen.

515. *τοι] κεν. Cf. § 122.

518. ῥίσσατο § 201] ἔλασσε.

— χαλκός] καὶ τῆς B O (cf. E 538).

492^a = M 380492^b cf. § 479493^a cf. N 804

495 cf. 395

495^b = 234

496 cf. E 236

499^a = 212499^b cf. 578505^a cf. X 245508^a = A 285511^b = A 588513^a cf. 534

514 = γ 435 α 267

π 129 cf. α 400

515^b cf. E 430 Ψ

724

516 = l' 355

517 cf. l' 347

518^{sq.} = E 538^{sq.}

620 ὥς δ' ὅτε κ' ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ
 κόψας ἐξόπιθεν κερῶν βοὸς ἀγραύλοιο
 γῆνα τάμηι διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπῃσι,
 ὥς ἄρ' ὃ γε προθορῶν ἔπεσ' ὕπτιος, ἐν δὲ φοι ἔγχος
 νηδυλοισι μάλ' ὀξὺν κραδαινόμενον ἴλυε γυνῆα.

525 Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα γιδῶν κλέυατο χάλκεον ἔγχος,
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
 οὐδὲ ἐνεσκήμφθη, ἐπὶ δ' οὐράλαχος ἑλεμύχθη
 ἔγχος, ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

530 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὠρμηθήτην,
 εἰ μὴ σφῶ' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἤλθον καθ' ὁμίλον ἐταίρου κικλίσκοντος.
 τοὺς ὑποταβρήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις

Ἐκτωρ Αἰνείας τε ἰδὲ Χρομίος θεοφειδής,
 535 Ἄρκετον δὲ κατ' αὐθι ἴλιπον δεδαῖγμένον ἦτορ,
 καίμενον Αὐτομέδων δὲ θοῶι ἀτάλαντος Ἄρηι
 τεύχεά τ' ἐξενάρξε καὶ εὐχόμενος γέπος κῦδα·
 „ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχος μεθέηκα χερσίνά περ καταπεφνῶν.“

540 ὥς φειπὼν εἰς δίφρον ἐλὼν ἔναρα βροτόεντα
 ἑθῆκ', ἀνὰ δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
 αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐθῆδῶς.

ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὰ ὕσμινη
 544 ἀργαλέην πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη.
 547 ἥντε πορφυρέην γῆριν θνητοῖσι τανύσσηι
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαπέος, ὅς ῥά τε γέργων
 550 ἀνθρῶπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,

545 οὐρανόθεν καταβῆσα· προῆκε γὰρ οὐρύσσα Ζεὺς
 ὀρνύμεναι Λαλαεὺς, δὴ γὰρ νόος ἐτάπετ' αὐτοῦ.

[sq.
 525^b sq. = N 183

526-529 = IT 610
 sqq.

530^a = H 273
 530^b cf. N 496

534^a cf. 513

535^a cf. Ω 470

537 = N 619

545^a = v 31 cf. A 184
 546^b cf. η 263

524. το ἰδὲ § 325¹] τ' ἰδὲ Ω.

535. δεδαῖγμένον] .νοι Heyne (coll. v 320).

545. Zen. —, alii om. (teste schol. T).
 Aristarchum obelo notaasse versum, Zeno-

dotum omisisse suspicatur Ludwig; prae-
 terea fieri vix potuit quin veteres non de
 solo vs. 545 sed simul de vs. 546 ferrent
 sententiam.

- ὥς ἢ πορφυρένι νεφέλῃ πυκάσασά μιν αὐτὴν
 'δύσετ' Ἀχαιῶν γέθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα φέκαστον.
 πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσκνύδα,
 ἔφθιμον Μενέλαον — ὃ γάρ ῥά τοι ἐγγύθεν ἦεν —
 555 φεισαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν 555 cf. N 45
 „σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος 556^b = Π 498
 ἔσsetαι, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 τείχε' ὕπο Τρώων ταχέος κύνες ἐλκήσωσι. 558^a = 404
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“ 559 = Π 501
 560 τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος
 „Φοίνιξ, ἄττα γεραίη παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη 561^a = I 607
 δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν 562^b cf. A 542
 τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν 563^b = O 255
 Πατρόκλῳ, μάλα γάρ με θανὼν ἐπεμάσσατο θυμόν. 564^a cf. r 425
 565 ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
 χαλκῷ διόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.“ 566^b cf. Θ 141
 ὥς 'φάτ', ἐγκέθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 567 sq. cf. γ 52 sq.
 ὅτι ῥά τοι πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων. 567 cf. v 287
 ἐν δὲ βίῃν ὥμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
 570 καὶ τοι μυῖος θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔηκε,
 ἢ καὶ φεργομένη μάλα περ χρόος ἀνδρομέοιο
 ἰχναίνει δακέμεν, λαερὸν δέ τοι αἶμ' ἀνθρῶπον·
 τοῖου μιν θράσεος 'πλήσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας. 573^b cf. 499
 'βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 575 ἦσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Πόδης, υἱὸς ἠετίωνος,
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε, μάλιστα δέ μιν 'τίεν Ἐκτωρ 576^a = N 664
 δάμου, ἐπεὶ τοι ἑταῖρος ἔεν φίλος ἐλλαπιναστής·

551. μιν αὐτὴν Brandreth] αὐτὴν vel εἰ αὐτὴν Ω, αὐτὴν Zen. (cf. Ξ 162). Idem error (s 396) q 387. Cf. δ 244.

558. ἐλκήσωσι] ἐλκήσουσι vel ἐλκύνουσι Ω (varietas eadem est X 336 λ 580; cf. P 395 X 62).

564. ἐπεμάσσατο Cant.] ἐπεμάσσατο (vel -βάσσατο: μ — κ) Ω. Eadem varietas r 425; cf. E 748 al.

570. *ἔηκε] ἐνέκεν Ω (ἔθηκε L). Post ἐνὶ praepositionem tmesi a verbo suo secretum molestum est ἐν-.

571. ἢ Bentley] ἢ τε.

— μάλα περ] μάλ' ἀπὸ Agar, addi enim solere ἀπό, in vulgata autem insolitum esse verborum ordinem (cf. A 130 al.).

572. ἰχναίνει] ἰσχυνάει Ω. Cf. Ψ 300 s 288 (Herod. Mim. VII 26 Hesych. ἰχανᾶν).

— λαερὸν § 20] λαρόν.

— δέ Eust.] τί Ω.

573. θράσεος vChrist] θάρσεος (-ουα); cf. Z 126.

575. ἦσκε δ' ἐν] ἦν δέ τις ἐν Gen. et Athen. 236 c (cf. E 9).

	τόν βα κατά ζωστήρα ἔβαλε ξανθὸς Μενέλαος	578 cf. E 615
	ἄλξαντα φόβονδε, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.	579 ^b = N 388
580	ἑοῦπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος νεκρὸν ὅπ' ἐκ Τρώων ἔφρυσεν μετὰ γέθνος ἐταῖρων. Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων, Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλγίσις, ὅς φοι ἀπάντων	
584	ξείνων φίλτατος ἦσκεν, Ἀβυδόθι φοικία ναίων	
586	„Ἔκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσῃ; οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος περ μαλθακὸς αἰγυκτῆς· νῦν δ' οἷχεται οἷος ἀείρας νεκρὸν ὅπ' ἐκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον, ἑσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Πόδῃν υἱὸν Ἰφιδάμανος.“	590 ^a = A 458
	ὅς ῥ' ὤφειτο, τὸν δ' ἄλγεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα,	591 = Σ 22 = 315
	ἔβη δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰδομένη χαλκῷ.	592 = A 495
	καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν	593 ^b cf. E 738
	μαρμαρέην, Ἴδῃν δὲ κατὰ νεφέεσσι ἐκάλυψε,	
595	ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε· νίκην δὲ Τρώεσσ' ἐδίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοῦς. πρῶτος Πηνέλεος Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο. ἔβλητο γὰρ ὤμον δουρί, πρόσσω τετραμμένους αἰεῖ, ἄκρον ἐπιλλίγδην· ἔγραψεν δὲ φοι ὀστέον ἄλγος	
600	αἰγυκτὴν Πολυδάμαντος, ὃ γὰρ εἴβηκε σχεδὸν ἐλθών. Ἀκίτων αὖθ' ἔκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, υἱὸν Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, ἑπεί οὐδέ τις χάρμης· ἔτρεσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι γέλλετο θυμῷ ἔλγος ἔχων ἐν χειρὶ μαχέσσεσθαι Τρώεσσι.	601 ^b = E 458
	ἔκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Ἀκίτων ὀρμηθέντα ἔβληκε θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μᾶζον· ἐν καυλῷ δ' ἐξάγῃ δολιχὸν δόρυ, τοὶ δ' ἐβόησαν	602 ^a = A 546 606 ^b cf. A 480 607 ^a cf. N 162
	585 τῷ μιν φεισάμενος προσέφη φαίνοπι Ἀπόλλων·	585 cf. II 720 585 ^a = B 22

582. Zen.: Ἔκτορα δὲ φρίνα δῖος (Θούρος?
la Roche) Ἄρης ὄτρυνε μετ' ἐλθών.

585. Om. A B O T Gen. (item Zen.; cf.
vs. 582). Cf. K 191.

— φεισάμενος § 212³) φεισάμενος.

587. παρ] γε A (cf. N 465).

595. τῇ] γῇ Zen. (cf. § 58).

597. Πηνέλεος] Πηνέλεος Ω. Cf. § 62 et
B 494.

599. ἐπιλλίγδην] ἐπιλλίγδην Ω (cf. § 27).

600. εἴβηκε] Heyne] εἴβηκε. Cf. A 524.

602. υἱὸν] υἱ' Nauck (ne corripiatur syllaba
A- (cf. Z 513 ἡλέκτωρ et II 586).

607. ἐβόησαν] sic Ar., ἐφόβησαν G L.

- Τρωῆας. ὃ δ' Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Λευκαλίδας
 δίφρῳ ἰφισταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἔμαρτε,
 610 αὐτὰρ δὲ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐν κτιμένῃσ' ἔπειτ' αὐτῷ, —
 πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νείας ἀμφιγελίσσας
 ἤλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἡγγυάλιξε, 618^b = A 753
 εἰ μὴ Κοίρανος ἄκῃ ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 615 καὶ τῷ μὲν φάος ἤλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ,
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου, — 615^b cf. A 484
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας 617^a = N 671
 ὥσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν ἰάμε μέσσην·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀφθαλμῶν, κατὰ δ' ἠνία ἔχευεν ἔραζε. 619^b cf. o 527
 620 καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεςσι φίλῃσι
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενεῖα προσκνύδα·
 „μάστιγε νῦν, ἥος κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὃ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“
 ὥς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 624 sq.^a cf. A 280
 625 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δφέος ἔμπεσε θυμῷ.
 οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντες μεγαλήτορες καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὃς τε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεροαλκία νίκην. 627^b = x 286
 τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστι,
 630 γνολίη ὅτι Τρώεσσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅς τις ἀφήγη
 ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός, Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 ἥμιν δ' αὖτις πᾶσιν ἐτάσια πίπτει ἔραζε.
 ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην, 634 cf. 712
 635 ἡμὲν ὕπῳ τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 635 = 713
 χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
 637 οἷ ποθὶ δεῦρ' ὀράοντες ἀκχηδάτ', οὐδ' ἔτι φασὶ

608. Λευκαλίδας] Μηριόνας Grashof.

618. πρυμνόν] -νούς Duentzer.

626. Αἴαντες μεγαλήτορες Naber] -ντα -ρα Ω,
 quae et alibi sunt permutata (cf. K 53).
 De ambobus sermo est etiam vs. 508, 668 sq.,
 707, 719 sqq.630. αὐτὸς ἀρήγει] αὐτὸς ἀμύνει l. a. in A,
 κῦδος ὀπάζει G L.

631. ἀφήγη] ἀφαίη T, ἀφαίη C, Ar. utrumque.

635. ἐρύσσομεν] neglecto ς (item vs. 713).

637. δεῦρ'] sic Ar., νῦν T.

— ἀκχηδάτ' ἀκηχάτ' Buttmann (cf. e. g.
 M 179), nos *οἷ ποθὶ δεῦρ' ὀράουσι ἀκαχη-
 μένοι collata v. l. Θ 207, aut, quo ducit illa
 l. a., *οἷ ποθὶ νῦν παρὰ νηὺς ἀκαχάται. Cf.
 § 240.

- 639 σγήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 639 = I 235
- 640 εἴη δ' ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλει τάχιστα
Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν ὀλομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι σοι φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
ἀλλ' οὐ πικρὸν δύνάμην φιδέμεν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἥρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἴπποι. 644 cf. 368
- 645 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἥeros υἱὸς Ἀχαιῶν,
ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσι φιδέσθαι.
ἐν φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νῦν τοι ἔρραθεν οὕτως.“
ὅς 'φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 648 = Θ 245
αὐτίκα δ' ἥρα μὲν 'σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,
650 ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχῃ δ' ἐπὶ πᾶσ' ἐφάνθη.
καὶ τότε ἄρ' Αἴας 'φίειπε βοῶν ἀγαθὸν Μενέλαον· 651 = 237
„σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφέες, αἶψα κεν φιδῆαι
ζωὶδὸν ἐξ Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν· 653 cf. E 565
ἔστυνον δ' Ἀχιλλεῖ δαΐφρονι θάσσον ἰόντα
655 φειπέμεν' ὅτι δά σοι πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.“ 655 cf. 411
ὅς 'φρατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος, 656 = 246
'βῆ δ' ἔμεναι ὅς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαῦλοιο, 657 cf. A 548
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἳ τέ μιν οὐκ ἔαουσι βοῶν ἐκ πίναρ ἐλίσσθαι 659-664 = A 550
660 πάννυχτοι ἐγρήσσοντες, ὃ δὲ κρεῶν ἐρατίζων 899.
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει, θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειᾶν ἀπὸ χειρῶν,
καϊόμεναί τε δεταί, τάς τε τρέει ἐσσυμένους περ,
ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιγότε θυμῶι·
665 ὅς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῶν ἀγαθὸς Μενέλαος
ῆιε, πόλλ' ἀρέκων, περὶ γὰρ 'δρῖε μή μιν Ἀχαιοὶ 666^a = A 557
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊοῖσι λίποιεν. 666^b cf. x 96

638 Ἐκτορος ἀνδροφόνου μῖνος καὶ χεῖρας ἀάπτους

638^b = H 309

638. Del. Heyne.

640. ἑταῖρος] ἑταῖρῳ Bothe.

643. πῃ] πῶ G L, που l. a. in T.

644. κατέχονται] κικάλυπται l. a. in A.

647. *φάει] δὲ φάει. Cf. § 71; etiam simili-
libus locis F 685 η 224 abest δέ.650. ἐφάνθη § 155^a] -άνθη.658. ἄρ' κε] „ἡ διπλῆ ὅτι ὁ κί περισσός”
Ariston.; quidam olim ἄν κε? Cf. N 127
Ω 437 et A 187.662. ἀντίον Gen.] ἀντίοι Ω. Cf. A 553 et
Z 54.664. τετιγότε θυμῶι] τετιγμένους ἦτορ l. a.
in A.

- πολλὰ δὲ Μηριόνηι τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλε·
 „Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε, 669^a = A 285
 670 νῦν τις ἐννεῖης Πατροκλέεος δφειλοῖο
 μνησάσθω! πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζωὶς ἑών· νῦν γ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“ 672 = 478
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός, ὅν ῥά τέ φασι 674^a = N 649
 675 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετευνῶν,
 ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνῳι ὕπ' ἀμφικόμῳι κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷι
 ἔσσυτο καὶ τέ μιν ὄκα λαβὼν ἐξέειλετο θυμόν.
 ὥς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαιινὼ 679 cf. 702
 680 πάντοσ' ἐδινείσθην πολέων κατὰ γέθνος ἐταίρων,
 εἴ ποθι Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα γίδοιτο.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης 682 sq. = 116 sq.
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι. 683 sq.^a = N 767
 ἀγγόθι δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· sq.
 685 „Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι 685 cf. Ψ 581
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὤφειλε γενέσθαι! 686 cf. Σ 19
 ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὀλομαι εἰσοράοντα 687^b sq.^a = Ξ 214
 γιγνώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει, sq.
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὅχ' ἄριστος Ἀχαιῶν,
 690 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690^b cf. A 471
 ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, P 704
 φειπέμεν', αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαἰόλος Ἔκτωρ.“ 693 = 122
 ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
 695 δρῆν δὲ μιν ἀφασίν φεπέων ἴάβε, τῷ δέ φοι ὅσσε 695 sq. = δ 704 sq.
 δακρυόφι' πλησθέν, θαλερὴ δέ φοι ἔσχετο φωνή. 695^b sq. = Ψ 396
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε, sq. τ 471 sq.
 ἴβη δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι ἴδωκεν ἐταίρῳι,
 Λαοδόκῳι, ὅς φοι σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

672. *γ' addidimus (item vs. 478).
 681. γίδοιτο] sic (ἴδοιτο) ΔΓ., ἴδοιο Aristar-
 chei (cf. v. l. Π 697), ἴδοιτο olim alii.
 684. ἀγγόθι δ'] cf. B 172.

685. εἰ δ'] cf. A 302.
 689. ὅχ' ἄριστος] cf. A 288.
 695. ἀφασίη Ο Τ] ἀμφασίη Ω, item δ 704.
 Cf. § 21.

- 700 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες ἔφερον ἐκ πολέμοιο, 700^b = N 515
Πηλεΐδην Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφέες, ἤθελε θυμὸς 702 cf. 679
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθε 708^a = Σ 129
Ἀντίλοχος, μεγάλῃ δὲ ποθὴ Πυλλοῖσιν ἐτύχθη 701 cf. A 471 P 690
- 705 ἀλλ' ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκε,
αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρ' ἔβεβήκει,
ἵππῃ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσκύνει 707 cf. M 353
,, κείνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆσι,
ἐλθέμεν' εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ γ' ὅλω 708^b cf. o 299
- 710 νῦν ἴμεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δῖω·
οὐ γάρ πῶς κεν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην, 712 cf. 684
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἥδ' ἐπὶ αὐτοὶ 718 = 635
Τρώων ἐξ ἑνοπιᾶς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“ 714^a = Π 782
714^b = μ 157
- 715 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
,,πάντα κατ' αἶσαν ἔφειπες, ἀγκαλεῖς ὦ Μενέλαε.
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνησ' ὑποδύντε μάλ' ὄκα
νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου, αὐτὰρ ὅπισθε 718 cf. Σ 429
νῶϊ μαχεσόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι δῖω,
- 720 γῆσον θυμὸν ἔχοντες, δμῶννυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720^a cf. N 704
μύμονεν ὅξυν Ἀργεῖα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὅψι μάλα μεγάλῳσ' ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθε
Τρωϊκός, ὥς ἐλίδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
- 725 ἔθυσαν δὲ κύνεσσι γειροκότες, οἳ τ' ἐπὶ κἀπρωι
βλημένοι ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
τῆος μὲν ἦα θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες, 727^b = B 473
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσι γελίξεται ἀκλὶ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος. 729^b cf. A 486

707. θίω] κίων Vrat. (ut M 353).

709. γ' ὅλω § 292*] μιν οἶω.

710. Ἔκτορι δῖω] Ἀργείοις l. a. in A.

714. φύγωμεν] -οίμεν O T.

720 sq. ἔχοντες... μένοντες] ἔχοντες (ut N 704)

Macrobian. Sat. V 15 § 13, μένοντες (ut l. a. A 348)

Aristophanes, ἔχοντες ὁμωνύμῳ, ὦ... μένοντες

Ahrsens (cf. vs. 742).

723. μάλα] μέγαν Bothe (coll. Π 776 Σ 26 ω 40).

— ἴαχε] neglecto γ' (cf. N 822).

724. αἶροντας] *φερόντας? Cf. P 581, 635 Σ 232 et § 256.

727. τῆος (τεῖος) Brandreth] ἔως. Cf. M 141.

— ἦα Nauck (τε Brandreth)] γάρ τε.

729. ἄψ τ'] ἄψ O, αἰψά τ' L (cf. H 272).

- 730 ὧς Τρῶες τῆος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730 cf. O 277
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγύοισι· 731=N 147 O 278
 ἀλλ' οὔτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη 738 cf. N 279
 πρόσσω αἶψα περὶ νεκροῦ δηριάεσθαι.
- 735 ὧς τῷ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν ἔφερον ἐκ πολέμοιο 735 cf. 746
 νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος ἔτετατό σφι
 ἄγριος ἥνυτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσυμένον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ ἰοῖκοι 738^a = Φ 14
 ἐν σέλαϊ μεγάλοι, τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴσ' ἀνέμοιο.
- 740 ὧς μὲν τοῖς ἔππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 ἀγκυρῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοις.
 τῷ δ', ὧς θ' ἡμιόνω κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντε
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσας ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νῆϊον, ἐν δέ τε θυμὸς
- 745 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτωι τε καὶ ἰδρωὶ σπενδόντεσσι,
 ὧς τῷ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν ἔφερον. αὐτὰρ ὅπισθε 746 cf. 735
 Αἴαντ' ἰσχάνετν, ὧς τε πρὶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλκεις, πεδίλοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὧς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
- 750 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθῃσι
 πλάζων, οὐδέ τί μιν σθίνει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὧς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέφεργον ὀπίσσω 752^b cf. h. Merc.
 Τρώων, οἳ δ' ἄμ' ἔποντο, δῶν δ' ἐν τοῖσι μάλιστα, 211^a
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιᾶδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
- 755 τῶν δ', ὧς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοιῶν,
 οὐλον κεκληγῶτες, ὅτε προφίδωσιν ἰόντα 756^a = 759
 κίρκον, ὃ τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσι,

730. τῆος (τῆος) Brandreth] εἰς. Cf. M 141.
 733. σταίησαν, τῶν δὲ] σταίην, τῶν δ' αὐτε
 LDindorf (cf. § 116).

734. πρόσσω αἶψα] *αἶψα πρόσσω (coll.
 vs. 579) an *πρόσσω ἀπαῖψα? Cf. § 14.

— δηριάεσθαι] δηρίασσθαι O T.

735 et 746. τῷ] οἷ Ω.

— γ' ἐμμεμαῶτε] cf. N 785.

739. ἴσ] neglecto ς, βρέμεται δ' ἐπὶ ς
 Knight (cf. A 425 et O 627 II 642).

742. τῷ ... ἡμιόνω ... ἀμφιβαλόντε] οἱ ...
 ἡμιόνοι ... ἀμφιβαλόντες Ω. Cf. vs. 746 et
 Ψ 97 (similis est controversia supra vs.
 720 sq.).

745. ἰδρῶι] expectatur ἰδρῶι (ἀκόντεσσι?
 vHerwerden ἰσσυμένοις); cf. § 77.

748. τετυχηκώς] τετυχηκώς Heraclides T.

751. τὲ Aristoph. G] τε Ω.

756 et 759. κεκληγῶτες] -γοντες Ω (cf.
 M 125).

- ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνείαι τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὐλον κεκληγῶτες ἴσαν, ἴκθοντο δὲ χάρμης. 759^a = 756
- 760 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον
φευγόντων Δαναῶν πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἱρώη. 761^b = II 302

Ἀχιλλέως ἀνάστασις.

- Σ ὡς οἱ μὲν μάργναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο· 1 = A 596
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῇ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
τὸν δ' ἦδρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων 3^b = T 344
τὸ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ὃ δὴ τετελεσμένον ἦεν·
5 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 5 = A 403
„ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔφειπε
10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντοσ ἐμείο 11^a = A 827
χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἡέλλιοιο. 11^b cf. I 93
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitλου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος! ἦ γ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆϊον πῦρ 13^b cf. II 301
νῆας ἔπ' ἄψ ἵμεναι, μὴδ' Ἑκτορι γίφει μάχεσθαι.“ 14 cf. II 87
15 ἦος δ' ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 14^a = Φ 297
τόφρα φοι ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανοῦ Νέστορος υἱὸς 15 = A 193
δάκρυα θερμὰ χέων, ὦφάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν· 17^a = II 3
„ὦ μοι, Πηλεὺς υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὤφειλε γενέσθαι! 19 cf. P 686
20 κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφὶ μάχονται 21 cf. P 122
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαῖόλος Ἑκτωρ.“ 22-24^a = ω 315
ὡς ὦφάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα, 22 = P 591 [sqq.
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν 23 sq. cf. Ω 168^b.
'χεύατο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥισχυνε πρόσωπον· 165

4. τὸ (sic pap. 107^a)... δ... τετελεσμένον
Heyne] τὰ... δ... -να Ω vitio metrico.

5. ποτὶ] πρὸς ὅν Ω. Cf. A 403.

10 sq. Rhianus Aristoph. om.

10. τόν] cf. P 80.

13. γ' Brandreth] γ'.

14. νῆας ἔπ' ἄψ ἵμεναι] ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν
Aristoph. Ar. H T, [ἄψ ἐπὶ ν]ῆας ἵται pap. 127.
Cf. Φ 297 et l. a. Φ 535.

19. ὤφειλε § 273] ὤφειλε.

20 sq. νέκυος... γυμνοῦ] *νέκυι... γυμνώι?
Cf. O 891.

- 25 νεκταρέωι δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρην.
αὐτὸς δ' ἐν κονίεσσι μέγας μεγαλωστί ταυνοσθείς 26 sq.^a cf. II 775^b
'κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥισχυνε δαΐζων. sq.^a
δμῳαὶ δ', ὥς Ἀχιλεὺς 'λκίσσατο Πάτροκλός τε, 28 cf. α 398
θυμὸν ἀκηχμέναι μέγ' ἐξέλαχον, ἐκ δὲ θύραζε
30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθε' ἐπεπλήγοντο, 'λύθεν δ' ὑπὸ γυνῆ γεκάσκησ. 31^a = 51
Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων, 31^b = σ 341
χειρὰς ἔχων Ἀχιλῆος, — ὃ δ' ἔστανε κυδάλιμον κῆρ, — 32 cf. X 79
ἔδμε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳι. 33^b cf. K 16
35 σμερδαλέον δ' ὤμωξεν.

- ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλδος παρὰ πατρὶ γέροντι, 36 = A 358
'κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφήγροντο, 37^a cf. Ω 708
πᾶσαι ὄσαι κατὰ βένθος ἄλδος Νηρηίδες ἦσαν. 38 cf. 49
ἐνθ' ἄρ' ἔεν Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκην τε 39-49 cf. Hes.
40 Νησαίην Σπείω τε Θόη δ' Ἀλκίη τε βοῶπις Theog. 243 sqq.
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελλίτη καὶ Ἰαίρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυὴ
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα
45 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγκλειτὴ Γαλάτεια
Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιγάνασσα·
ἐνθα δ' ἔεν Κλυμένη Φιάνειρά τε καὶ Φιγάνασσα,
Μαῖρα καὶ Ὀρεῖθνια ἐυπλόκαμός τ' Ἀμάθνια
ἄλλαι θ' αἶ κατὰ βένθος ἄλδος Νηρηίδες ἦσαν. 49 cf. 38

29. ἀκηχμέναι] *ἀχέουσας? Cf. § 240.
— μέγ' ἐξέλαχον] μεγάλη ἴαχον Ω. Cf. A 482.
34. Del. Bentley. Cum subiectum bis mutatum suspicionem movet tum ferri mentio. Cf. A 123.
— ἔδμε (ἔδμε) Brandreth] εἰδμε (cf. § 168).
Vitium redit Ω 358, verum praebebat Hesychii glossa: „εἰδμεν (i. e. εἰδμεν) ἔφοβαίτο.”
— ἀποτμήξειε Zen. 52] ἀπαμήσειε Ar. T (cf. A 146).
37. ἀμφήγροντο] cf. B 94.

38 et 49. ἦσαν] εἰσιν Lehrs (cf. B 448 E 724—739).
39—49. In Arg. non legebantur (fortasse propter homoeoteleuton versuum 38 et 49 casu praetermissi); Zen. Ar. —
40. θ' Ἀλκίη] sic Ar., Θαλίη alii olim (sic codd. Hes. loco parall.).
— τε βοῶπις] τ' Ἰφίοσσα Hes. l. l. (cf. Γ 144).
45. ἀγκλειτή] εὐκλειδῆς Hes. l. l. (metro invito, nisi Πανόπηα legatur).
48. Ἀμάθνια] -θνια G H.

- 50 τᾶν δ' ἀργύφειον 'πλήτο σπέος· αἶ δ' ἅμα πᾶσαι
στήθε' ἐπεπλῆγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο· 51^a = 31
„κλύτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πᾶσαι
φείδετ' ἀκούουσαι ὅς' ἐμῶι ἔνι κήδεα θυμῶι.
ὦ μοι ἐγὼ θφειλά, ὦ μοι δυσσαριστοτόκεια, 54^a cf. ε 299
55 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' ἔκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
ἔξοχον ἡρώων, — ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ γῆισος, — 55^b = A 89
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῶι ἀλωειῆς,
νκυοῖν ἐπιπροέηκα κορωνίσι Φίλιον εἴσω 56-62 = 437 sqq.
Τρωσὶ μαχισσόμενον! τὸν δ' οὐχ ὑποδέχομαι αὐτίς 59^b sq.^a = ε 257
60 φοίκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊὸν εἴσω. sq. cf. Σ 89 sq.
ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡέλοιο,
ἄχνηται, οὐδὲ τί μοι δύνάμει χραισμῆσαι ἰοῦσα. 61^b = δ 883 ξ 44
ἀλλ' εἰμ', ὄφρα γίδωμι φίλον τέκος ἡδ' ἐπακούσω 207 cf. Ω 558
ὅττι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“ δ 540 x 498
65 ὥς ἄρα φωνήσασα 'λίπε σπέος, αἶ δὲ σὺν αὐτῇι
δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
'ρήγνυτο.
- ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμεῖαι 68^a cf. Ω 97
Μυρμιδόνων 'στέρνυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα. 69^b cf. 354
- 70 τῶι δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη 'λάβε παιδὸς ἐφοῖο,
καὶ γ' ὀλοφυρομένη γέπεα πτερόεντα προσηύδα· 73 sq.^a = A 362
„τέκνον, τί κλάεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος; sq.
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
75 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' ἠϋχεο χεῖρας ἀνασχών,
πάντας ἐπὶ πρύμνῃσι γαλήμεναι υἱας Ἀχαιῶν
σεῖ' ἐπιδευομένους, παθέμεν τ' ἀφεκῆλια φέργα.“
τὰν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 78 = A 364
„μῦτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι 'Ολύμπιος ἐξετέλεσσε,
80 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος! ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος, 80^a cf. ω 95

50. τᾶν δ' Fick] τῶν δὲ καὶ (cf. § 56).

53. ἐν] ἐπὶ Aristoph. (cf. A 55).

63. (γ)ίδωμι pap. 107] γδοιμι Ω (cf. § 112).

68. εἰσανέβαινον] -βησαν A.

71. ἐφοῖο] ἰήσοι recc. (cf. A 393).

72. γ' Brandreth] ῥ'. Cf. F 871.

- Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων 'τῶν ἐταίρων,
 ϋῖσον ἐμῇ κεφαλῇ. τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 δυνώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ϋιδέσθαι,
 καλὰ τὰ μὲν Πηληϊ θεοὶ 'δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 85 ἤματα τῶι ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
 αἴθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃσιν ἄλλῃσι
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν!
 νῦν δ' . . . , ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεται αὖτις
 90 ϋοῖκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει
 ζῶμεν' οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ
 πρῶτον ἐμῶι ὑπὸ δουρὶ τυπείσῃ ἀπὸ θυμὸν ὀλέσῃ,
 Πατρόκλῳ δ' ἔλωρα Μενoitιάδᾳ ἀποτίσῃ."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 95 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ ἄγορεύεις
 ἀντίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Ἔκτορα πότμος ἐτοῖμος."
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρα 'μέλλον ἐταίρῳ
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι! ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 100 ἔφθιτ', ἐμῷ δ' ἰδεύειτ' ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
 νῦν δ', . . . ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλῃν εἰς πατρίδα γαίαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ 'γενόμην φάος οὐδ' ἐτάροισι
 τοῖσ' ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες 'δάμεν Ἔκτορι δίῳι,
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτάσιον ἄχθος ἀρούρης,
 105 τοῖος ἐὼν οἷος οὗ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 ἐν πολέμῳ! — ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,

83. ἀπίδυσσε] -λυσε l. a. in T.
 86. αἴθ' A O] ὡς pap. 107 (ut vs. 107 Γ 173, 428 al.).
 87. ναίειν, Π. δὲ θνητὴν] *ναιέμεναι, Π. δὲ βροτὴν?
 90. ἀνώγει O] ἀνωγει Ω (of. § 225).
 92. πρῶτον vHerwerden] -τος. Cf. T 158 Ω 27 al.
 94. αὖτε προσέειπε] ἡμῖντε ἵπται l. a. in A.
 97. Sic affert Aeschines I § 150: τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρευσ διος Ἀχιλλεύς.

98 sq. ἄρα 'μέλλον... ἐπαμῦναι] *ἄρα ἰσθίει... ἐπάμυνα? Cf. § 107. In codd. metro invito (of. § 3) est ἄρ' ἡμέλλον.
 99 sq. δ — γενέσθαι] δ μοι πολὺ φίλτατος ἴσκειν Aeschin. l. l.
 100. δ' ἰδεύειτ' Duentzer] δὲ δῆσαν Ar. Ω. — ἀρῆς] Ἄρειω Ar. (item vs. 213); of. Ξ 485.
 104. νηυσὶν, ἐτάσιον] νηυοὶ κορωνίσιν Plat. Apol. 28 d (aliena hinc sunt epitheta ornantia).

- καὶ χόλος! ὅς τ' ἐφέθηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι· 108 cf. ξ 464
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοις
 110 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἥντε καπνός.
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε γᾶναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν, ἀχνύμενοί περ, 112^{eq.} = T 65^{eq.}
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ. 112^a = Π 60
 112^b = T 8 Ω 523
 νῦν δ' εἰμ', ὄφρα φίλῃς κεφαλῆς ὀλετήρα κιχῶ π 147
 115 Ἔκτορα κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. 115 cf. X 365
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος ὀφύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἦσκε Διὶ Κρονίῳ γᾶνακτι· 116 = X 366
 ἀλλὰ γε μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 120 ὥς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοῖν μοῖρα τέτυκται,
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω. νῦν δὲ κλῆος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων 121^b cf. E 3
 χεῖρες· ἀμφοτέρησι παρειῶν ἀπαλάων 123^a cf. M 382
 δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην! 124^a cf. ε 882 530
 125 γνοῖεν δ' ὥς δὴ δμηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι!
 μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.“ 126^a = Z 360
 τὸν δ' ἡμέλει' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 127 = T 28 cf. Ω 89
 ἦ ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον. οὐ κακὸν ἐστὶ
 τειρομένοις· ἐτάροισιν ἀμυνόμεν' αἰπὺν ὄλεθρον. 129^a = P 703
 130 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἐχονται,
 χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κορυθαῖόλος Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὁμοῖσιν ἀγάλλεται· οὐδέ γε φημι 131^a = Π 664
 δμηρὸν ἐπαγλαῖσεσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πω καταδύσει μῶλον Ἄρῃος, 132^a = P 473
 135 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι ᾗδῃαι· 135 cf. 190
 ἠῶθεν γὰρ νίσσομ', ἅμ' ἡέλωι ἀνιόντι, 136^b = ψ 362 cf.
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' ἱεραίστοιο γᾶνακτος.“ 137 cf. 617^μ 429

123. *χεῖρες· ἀμφοτέρησι· ἀμφοτέρησιν χερσὶ Ω (duris numeris, item δ 116). Cf. M 882.

124. δάκρυ·] cf. I 483.

— ἀδινόν·] sic Ar., -νά pap. 107 Δ³ T. Singularis etiam δ 721 π 413 adverbii γίγνομαι fungitur, pluralis ψ 225 Ω 123 η 274 ω 317, -νῶς est T 814, -νῶταρον π 216.

127. θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα] Θέτις κατὰ δάκρυ χίουςα pap. 107.

128. τοῦτο Z] ταῦτα Ω, ταῦτα ... δετήτυμα Ahrens.

133. ἐπαγλαῖσεσθαι § 147 et 210] -αῖσεσθαι.

136. νίσσομ' Menrad] νύμμαι. Cf. ψ 76 et § 292.

- ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν ἑτάπεθ' υἱὸς ἐφοῖο, 138^a cf. Φ 468
καὶ στρεφθεῖσ' ἄλλήνισι κασιγνήταισι μετκνύδα'
- 140 „ὕμεσ μὲν νῦν δὴ τε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140^b = δ 435
ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
καὶ φοι πάντ' ἀγορεύσας· ἐγὼ δ' εἰς μακρὸν Ὀλυμπον
εἶμι παρ' ἑφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσι
υἱέ' ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανάοντα.“
- 145 ὡς ἔφαθ', αἶ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
ἦ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα
ῥῆεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνείκῃ.
τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες ἔφερον αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 148 cf. ο 405
θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὕφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνῳιο
150 φεύγοντες νῆάσ τε καὶ Ἑλλάσποντον ἵκοντο. 150 cf. ο 283

- οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐκ βελέων ἑρεύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος
αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχεν λαὸς τε καὶ ἵπποι
Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ φέκελος ἀλκύν. 154^b cf. Ν 380
- 155 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε παλιδίμος Ἑκτωρ
ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα,
τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες, θοῦρῳ ἐπιχειρήμενοι ἀλκύν, 157^b = Η 164
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλλὰ πεποιθῶς,
ἄλλοι ἐπιήξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε 159 cf. Ω 10
- 160 ἑστάσκε μέγα φεφάχων, ὀπίσω δ' οὐ ῥάξετο πάμπαν.
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὗ τι λείοντ' αἰθῶνα δύνανται
ποιμένεσ ἄγραυλοι μέγα πεινῶντα δίσσθαι,
ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δῦω Αἴαντε κορυστὰ 163 cf. Ν 201
Ἑκτορα Πριάμῳ ἀπὸ νεκροῦ δεδελξασθαι.
165 καὶ νῦ κέ γ' εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἥρετο κῦδος, 165 = Γ 373

138. ἐφοῖο] ἐφ' pap. 127 Syt. (cf. A 893).
142. ἀγορεύσας] ἀγορεύσαι Zen.
146. δ' αὖτε] μὲν δρ' Zen.
151. οὐδέ κε] οὐδ' ἄρα l. a. in A. Cf. vs. 166.
— Πάτροκλον] *Πατρόκλου (coll. P 240 Ω 108)?
153. κίχεν § 208] κίχον.
154. φλογὶ] οὐτ' Zen. (ut A 253 P 281).

155 sq. δσ μιν τρὶς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μίγ' εὐτε | ἐλκόμεναι μεμαῶς, κεφαλὴν δὲ ἰ θυμὸς ἀνῶγει | πῆξαι ἀτὰ σκολόπῃσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δευρῆς Zen. (cf. vs. 174—177).
157. δὴ] μιν Bentley.
160. φεφάχων] ἀγίων Zen.
165. *κί γ' κεν (ut Γ 373).
— ἥρετο § 284] ἥρατο.

- εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆνεμος ὠκέα Φῖρις
 ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι, 167 = A 715
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἀγγόθι δ' ἵσταμένην φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 169 = A 92
 170 „ῥρσεο, Πηλεΐδην, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170^b = A 146
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἷ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσι,
 οἷ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 οἷ δὲ φερούσασθαι ποτὶ Φίλιον ἡνεμόεσσαν
 175 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἐλκόμεναι μέμονεν, κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἀνώγει
 πᾶσαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κείσο! σέβας δέ σε θυμὸν ἰέσθω
 Πάτροκλον Τρῳίῃσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι. 179 = F 255
 180 σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυς ἡσυχυμένεος ἔλθῃ.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Φῖρι θεά, τίς τ' ἄρ' σε θεῶν ἔμοι ἄγγελον ἦκε;“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Φῖρις·
 „Ἦρην με προέθηκε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτις· 184^b of. 1 580
 185 οὐ φοῖδε Κρονίδης ὑπὲρυγος οὐδέ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, οἷ Ὀλύμπῳ ἀγάννιφον ἀμφιέμενται.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κείνοι,
 μήτηρ δ' οὐ με φίλῃ πρίν γ' εἶλε θωρήσσεσθαι,
 190 πρίν γ' αὐτὴν ἔλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι γίδωμαι· 190 of. 135
 'στεῦτο γὰρ ἠεφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν' ἔντεα καλὰ.
 ἄλλου δ' οὐ θὴν φοῖδα τέο κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

169. ἀγγόθι δ'] of. B 172.

171. Πατρόκλῳ] -κλου (i. e. -κλοι') ΔΓ.; genitīvus alibi non adiungitur verbo ἱσαμύνω (datīvus Z 362 alibi), verbo simpliciter ἀμύνω paucis locis (cf. II 522).

174. ἡνεμόεσσαν] αἰνὸν θάλλοντος Zen. omīssis vs. 175—177 (cf. vs. 155 sq. et II 92).

176. δέ] τί Syg. A.

— ἀνώγει Syg. A O T] ἀνωγει Ω (cf. § 225).

178. μῆδ' ἔτι] μηκέτι Apoll. de conl. 500 Apoll. lex. Gen.

182. τ' ἄρ] sic (τάρ) ΔΓ. in ed. altera, γάρ Ω. Cf. A 8 K 61, 424 Σ 188 γ 22 ν 417 ο 509 π 222 ψ 264.

185. οὐ Heyne] οὐτ' Syg., οὐδ' Ω, οὐδέ φοῖδε Brandreth.

— οὐδέ] οὔτε Syg.

191. Cf. A 53.

192. θὴν G Z] τευ (i. e. τσο, § 99) Ω.

— τίς Robert] τίς δ' (cf. § 326).

198. μὴ Αἴαντος] vitium metricum (cf. Φ 586 et § 14).

- ἀλλὰ καὶ αὐτόσ, γέλομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
 195 ἔγχεϊ δ' αὖτις περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκταος ὦπ' ἑλπίσιν
 „εὖ νῦ καὶ ἡμεῖς γέλομεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται· 197^a = Θ 32, 463
 ἀλλ' αὖτως ἐπὶ τάφρῳ ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἶ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο 199 cf. Α 799
 200 Τρῶες, ἀναπνεύσῃσι δ' ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν 200 sq. = Α 800 sq.
 τεϊρόμενοι· ὀλέγον δέ τ' ἀνάπνευσιν πολέμοιο.“
 ἢ μὲν ἄρ' ὅς γε φειοῦσ' ἀπέβη πόδας ὦπ' ἑλπίσιν, 202 = Θ 425
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὄρετο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοισ' ἰφθίμοισι· βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν, 204^b cf. Ε 738
 205 ἀμφὶ δέ τοι κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεῶων
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανάνουσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ γάστρεος αἰθέρ' ἔκηται, 207 cf. Φ 522
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δ' αἰὲς ἀμφιμάχωνται· —
 οἷ δὲ παννύκτιοι στρυγερῶι κρίνονται Ἄρηϊ 209 cf. Β 385
 210 γάστρεος ἔκ σφαιτέροιο, ἅμα δ' ἡλίοιο καταδύντι 210^b = Α 592
 πυρσὸς τε φλεγέθουσιν ἐπ' ἡντιοῖ, ὅψοσε δ' αὖγῃ
 γίγνεται ἄλσους, περικτιόνεσσι γιγνώσκειν,
 αἶ κέν πῶς σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἔκωνται· —
 ὅς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἔκανε. 214 cf. Τ 379
 215 'στῆ δ' ἐπὶ τάφρῳ ἰὼν ἀπὸ τεύχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 'μίσγετο, μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὀπίσκει' ἐφετμήν.
 ἔνθα στάς ἦν, ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη 217^a cf. Ε 764
 'φθίγγεατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὄρεσε κυδοιμόν. 218 cf. Κ 523
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε γέλαγε σάλπιγξ

194. αὐτός Bentley] αὐτός δ γ.
 — πρώτοισιν] Τρώεσσιν A O T (cf. Α 528;
 vulgatae magis favet E 834).
 197. κλυτὰ] καλὰ olim quidam (metro
 invito).
 198. αὐτῶς] αὐτός Zen. Aristoph.; cf. ο 88.
 200 sq. Propter homoeoteleuton om. pap.
 107 Syr. et codicis A archetypum¹ (hic
 enim codex in hac pagina habet versus 27);
 solum vs. 201 om. T Z.
 203. ἀμφὶ δ'] αὐτὰρ Syr.
 207. καπνὸς ἰὼν ἐκ γάστρεος] πῦρ ἐπὶ πόντον
 ἀριζήλη Ar. teste Dionysio Thrace, cum

prius (in ed. priore aut in commentariis)
 vulgatam lectionem esset secutus. Aristarchi
 lectioni (conjecturae?) quadamtenus favet
 T 375 sq.
 208. ἀμφιμάχωνται] -χονται Ω.
 209. δὲ Heyne] τε.
 — κρίνονται] -κονται Syr. G H.
 210. γάστρεος ἐκ σφαιτέροιο] ἄσπετον ποτὶ (αὐτ
 περὶ) σφαιτέρον Zen. (cf. I 827). Uni eidemque
 errori debentur τε, κρίνονται, ποτὶ (αὐτ περὶ).
 213. ἀρήϊο] Ἄρηι Ar., Ἀρείας vel -ος Ω.
 Cf. Ξ 485 Σ 100.
 219. ὅτε Bentley] ὅτε ε'.

- 220 γάστρῳ περιπλομένων δούτων ὑπο θυμορραισίων, 220^b = II 591
 ὥς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο.
 οἷ δ' ὥς οὖν ἄϊον γόπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι 223^a = E 29
 ἅψ' ὅχ' ἐτρόπαον· ὥσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ. 224^b cf. σ 154
- 225 ἄνλοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
 δφεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μέγ' ἐΐψαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
 τρὶς δ' ἐκνύθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπικούροι. 229^b cf. Z 227
- 230 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυῶδεκα φῶτες ἄριστοι
 ἀμφὶ σφοῖς· ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν.

αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

- ἀσπασίῳ Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελών γερούσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι, φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι 232^a cf. ω 44
 μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεύς 233^b = Ψ 695
 235 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσσιδε πιστὸν ἑταῖρον 234^a = Ψ 14
 κείμενον ἐν φέρετρῳ, δεδαίγμενον ὀξέι χαλκῷ. 235^a = II 8
 τὸν ῥ' ἧ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι 236^b = T 283, 292
 εἰς πόλεμον, οὐδ' αὐτίς ἐδέξατο νοστήσαντα. cf. T 211 X 72
- ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη 239^a cf. 484
- 240 'πέμψεν ἐπ' Ὀκeanοῖο βροῶς ἀγέκοντα νέεσθαι· 240 cf. Φ 48
 ἥελιος μὲν ἔδν, 'παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πτολέμοιο. 242^b = N 358

Τρώων ἀγορά.

- Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης 243^a = Θ 55
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὕφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,

220. θυμορραισίων] θυμορραισίων Ω. Cf. N 544. Δπ *δῆτων θυμορραισίων (cf. § 56)?

222. χάλκεον] χαλκήην Zen. (cf. § 61); *χαλκήην Μηλλῆος? Vox Αἰακίδαο e vs.

proximo potuit irrepere.

224. (δ)τρόπαον § 251] τρώπαον.

228. μέγ' ἐΐψαχε] μεγάλη ἔαχε Ω. Cf. A 482.

230 sq. καὶ τότε ... φῶτες ... ἀμφὶ σφοῖς

ὀχέεσσι] κοῦροι ... πάντες ... οἷσιν ἐνὶ βελείσσι Zen.; pro ὀχέεσσι quidam olim legebant εἰφείσσι.

232. ἀσπασίῳ] cf. vs. 270.

239. δ' ἀκάμαντα] μὲν ἵππειτα l. a. in A.

240. 'πέμψεν] πέμπων A.

243. ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης] ἐπὶ θρασυμῶν πεδίοιο (ut A 56 γ 3 K 160) quidam olim.

- 245 εἰς δ' ἀγορὴν ἤγοντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἐξέσθαι· πάντα γὰρ ἔχε τρόμος, οἷνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δμηρὸν δὲ μάχης ἐπέπανυ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πολυδάμας πεπνυμένος ἤρχ' ἀγορεύειν
 250 Πανθοίδης· ὃ γὰρ οἶος θρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
 "Ἐκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱῆι δ' ἐν νύκτ' ἐγένοντο·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὃ δ' ἔργῳ πολλὸν ἐνέκῃ.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 „ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
 255 γάστρυδε νῦν ἵμεναι, μὴ μιμνέμεν' ἴσα διὰν
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσί· γεῆρας δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὔτοσ' ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δίῳ,
 τόφρα δὲ ῥηϊτέροι πολεμιζέμεν' ἦσαν Ἀχαιοί·
 ἡαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε Θοῆϊσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱαύων,
 260 γελπόμενος νῆας αἰρησέμεν' ἀμφιγελίσσας.
 νῦν δ' αἰνῶς δέδρῳκα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἶος κείνοο θυμὸς ὑπέρβριος, οὐκ ἐθελήσει
 μιμνέμεν' ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοί
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρηος δατέονται,
 265 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχεσόμεθ' ἥδ' ἑταίρων.
 ἀλλ' ἵομεν προτὶ γάστρην, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νύξ ἀπέπανυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἤμε κινήσεται ἐνθάδ' ἰόντας
 αὔριον ὀρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 270 γνῶσεται, ἀσπάσιος γὰρ ἀφίξεταί "Ἴλιον ἱρὸν
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῶπες ἔδονταί
 Τρώων. αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐρατος ὧδε γένοιτο.
 εἰ δέ κ' ἐμοῖσι γέπῃσι πιθώμεθα κηδόμενοι περ,

247^b sq. = T 45
sq. Y 42 sq.

[461

249 cf. H 847 x

250 cf. = 452

262^a = o 212 cf.
o 94

271^b cf. X 42

272 cf. X 454

245. ἤγοντο] cf. B 94.

247. ἔχε] ἴλε l. a. in A (ut T 14).

— τρόμος] φόβος Zen. (item T 14; cf. A 402).

262. κείνοο § 59] κείνου (sic Ar.? cf. O 94) aut κείνου Ω (cf. § 97).

265. *μαχεσόμεθ'] -σεται. Cf. I 327 II 526 (l 403). Vulgata lectio quadamtenus potest defendi (coll. I 137 M 216 Σ 279), sed

non satis apte opponitur versibus 262 sq.

268. ἡμε... ἐνθάδ'] *ἐνθα... ἡμεσ? Cf. § 92.

270. ἀσπάσιος Cobet] ἀσπασίως. Cf. Θ 488

K 35 Φ 607 = 394, 397 ψ 238, 296. Bedit

error δ 523 ε 450 ε 502 ψ 283; sed H 118

A 327 Σ 232 T 72 x 131 = 33, 338 ferendum

videtur adverbium (cf. Aristoph. Plut. 324 sq.).

— "Ἴλιον] neglecto f.

- νύκτα μὲν ἐν ἀγορῇ σθένος ἔχομεν, — ἄστρῳ δὲ πύργοι
 275 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῇσι' ἀραρυταί
 μακραι ἐύξεστοι ἐξευγμέναι εἰρύσσονται, —
 πρῶϊ δ' ὑπνῳοὶ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 277 = Θ 530
 σπινθόμεθ' ἅμ πύργους. τῶι δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι 278^asq. = cf. vn. 306
 ἔλθων ἐκ νηὶν περὶ τεύχεος ἡμὶ μάχεσθαι.
 280 ἅψ πάλιν εἰς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
 παντοίου δρόμου ἔσσι· ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
 εἶσω δ' οὗ μιν θυμὸς ἐφορμηθήμεν' ἑάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ 284 sq. = M 230^aq.
 285 „Πολυδάμαν, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ὅς κ' ἔλπει κατὰ φάστρῳ φαλήμεναι αὐτίσιν ἰόντας.
 ἦ οὐ πῶ κεκόρησθε φελεγμένοι ἐνδοθὶ πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
 πάντες ἐμυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον 289^b cf. K 315
 290 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μιυονίην ἑρατεινὴν 291 cf. Γ 401
 κτήματα περνώμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ', ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ καὶ ἄμφ' ἄλλα φίλσαι Ἀχαιοῦς, 294^b = A 409
 295 νήπια, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ,
 οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἑάσω. 296^b cf. P 449
 ἀλλ' ἄγεθ', ὅς κεν ἐγὼ φείπω, πειθώμεθα πάντες. 297 = B 139
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι, 298 cf. H 380
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε γέκαστος 299 = H 371
 300 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν' ἢ περ Ἀχαιούς.
 πρῶϊ δ' ὑπνῳοὶ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 303 sq. = Θ 530^aq.
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 305 εἰ δ' ἔτεδον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,

274. ἄστρῳ] neglecto γ.

285. Πολυδάμαν (Πουλ.) Zen.] Πουλυδάμα
 ΑΓ. Ω. Cf. A 86.

287. κεκόρησθε] -σθον Zen. (cf. § 52).

291. δὴ] καὶ Syg.

293. ἀγκυλόμητις § 55 et 88¹⁰] -μήτις.294. καὶ ἄμφ' ἄλλα Heyne] θαλάσσης γ. Cf.
 A 409.

- ἄλγιον, αἶψ' ἔλθῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε 306 cf. 278^b sq.^a
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσνητός, ἀλλὰ μάλ' ἄντην 307 cf. A 590 .
 στήσομαι, ἥ κε φέρῃσι μέγα κράτος ἥ κε φέρωμαι. 308 cf. N 486
 ξυνδὸς Ἐνυάλιοσ, καὶ τε κτενέοντα κατέκτα.“
 310 ὧς Ἴκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδῃσαν 310 = Θ 542
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφι φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη. 311 cf. Z 234
 Ἴκτορι μὲν γὰρ ἐπήνεσσας κακὰ μητιάοντι,
 Πολυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, δσ ἐσθλὴν ᾿φράζετο βουλὴν.
 δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν. 314 cf. H 380
- αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
- 315 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστέναχον γοάοντες. 315 cf. 355
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο, 315^b cf. i 467
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν ἐταίρου, 316 sq. = Ψ 17 sq.
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὧς τε λῖς ἡυγένειος, 316 cf. X 430 Ω
 747
 318^a cf. Φ 417
 318^b = P 109
 318 δὲ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνουσ ἐλαφνύβλοσ ἀρπάσῃ ἀνῆρ
 320 ὕλῃσ ἔκ πυκινῆσ ὃ δὲ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν,
 πολλὰ δὲ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἔχνη' ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι, μάλα γὰρ δοιμὺσ χόλοσ αἰρεῖ.
 ὧς ὃ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσ·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον γέπος ἔκβαλον ἥματι κελῶι,
 325 θαρσύνων ἥρωα Μενότιον ἐν μεγάροισι·
 ᾿φῆν δὲ φοι εἰς ᾿Οπόμεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Φίλιον ἐκπέρασντα, λαχόντα τε λυλῶδσ αἰῶσαν. 327^b cf. i 40 + 138
 ἀλλ' οὐ Ζεὺσ ἄνδρεσσὶ νοήματα πάντα τελευτᾷ·

306. ἔλθῃσι vHerwerden] ἐθίλῃσι.

307. πολέμοιο δυσνητός] cf. B 686.

308. φέρῃσι μέγα] φέροισι μέγα Syr. (ut N 486); *φέρῃται ὃ γε? Requiritur subiunctivus medii.

— φέρωμαι] φερόμην Ω.

309. κτενέοντα § 269] κτανέοντα.

311. *σφι] σφισιν. Locis simillimis I 377 T 137 genitivum non admittunt numeri; praeterea cf. Z 234 et § 92. Similis est error Ω 754; praeterea cf. A 430.

— εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη] ἐξέλετο Ζεὺσ Syr. (ut Z 234 T 137).

312. ἐπήνεσσας L] -νησαν Ω. Cf. § 295.

313. τις] τι Eraphroditus.

315. ἀνεστέναχον γοάοντα Fick] -χοντο γοάοντα Ω (item vs. 355 et i 467). Cf. Ψ 211.

317. ἀνδροφόνους] sic Ar., -του l. a. ant. (item Ψ 18).

— στήθεσφιν § 46] -σαιν Ω. Cf. B 388.

318. πυκνὰ] πολλὰ Syr.

321. ἔχνη] cf. N 71.

326—337. Del. Knight. Achilles filius a prisco poemate alienus in Iliade nonnisi h. l. et Ω 467 commemoratur (prae utrobique dictus). Recentem manum produnt etiam quae de Peleo annis confecto dicuntur (cf. B 134 sq.).

- ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοῖν γαῖαν ἐρεῦσαι
 330 αὐτόθ' ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
 δέξεται ἐν μεγάροις γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτόθι γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σέ' ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὗ σε πρὶν κτερίσω, πρὶν Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖναι
 335 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σεῖο φονήος·
 δῶδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω 336 cf. ψ 22
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθείς. 337 = ψ 23
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι κείσεται αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρώϊαι καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 340 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσai, 340 cf. Ω 745 1183
 τὰς αὐτῶ γ' ἀρόμεσθα βίηφι τε δουρί τε μακρῶι, 338
 πείρασ πέρθοντε πόλιν μερόπων ἀνθρώπων.
 ὃς γειπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα [9 434
 345 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματέοντα. 344 cf. X 443 ψ 40
 οἷ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κλέει, 345 cf. ψ 41
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεον, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες 346 sq. cf. 9 435
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ. 348 = 9 437
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἔξισεν ὕδωρ ἐνὶ γήνοπι χαλκῶι, 349 = x 360
 350 καὶ τότε δὴ ἑλῶσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίωι, 350^b cf. τ 505
 ἐν δ' ὥτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἑάνωι λίτ' ἐκάλυψαν 352 cf. ψ 254
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῶι. 353^a = ψ 169
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα 354^a = H 476
 354^b cf. 69

329. ἐρεῦσαι] ἐρεῦθαι Aeschin. I § 144.

333. νῦν δ' ... Πάτροκλε] ἀλλ' ... φίλ' ἵταιρε Aeschin. l. l. § 148.

334. κτερίσω § 147 et 210] κτερίω.

— πρὶν T Z] πρὶν γ'. Cf. § 18.

— ἐνεῖναι] ἐνεῖνω L.

335. Post μεγαθύμου interpungit Duentzer, quod ceteris locis μεγαθύμος propriis tantum nominibus addatur (sed cf. B 53).

— σοῖο σοῖο Par. Harl.; cf. Ω 686.

338. αὐτῶς] sic Ar., οὔτως l. a. ant. (cf. vs. 584).

341. αὐτῶ vHerwerden] αὐτοί. Cf. vs. sequens (ubi metro invito πέρθοντες habet Syr.).

— *γ' ἀρόμεσθα] καρόμεσθα. Cf. A 625 (I 269 al.). Vulgata facere significat, non sibi parare; καρόμεσθα Knight dubitanter. Requiritur aoristus.

347. ἔχεον Knight] ἔχεαν.

351. ἐννεώροιο] ἐννέροιο? cf. § 8 et 1 311. Sed obscurior est adiectivi origo. Redit x 19, 390 1 311 τ 179.

352. ἐάνωι] neglecto γ; *θέντες δ' ἐν λεχέεσσι γεάνωι? Cf. ψ 254?

- 355 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστέναχον γοάοντες. 355 cf. 315
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε· 356 cf. Π 432
 „ἔφρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρην, 357 cf. Ο 49 .
 ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἧ δ' ἄ νυ σεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοί!“
 360 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην· 360 sq. = A 551
 „αἰνότατε Κρονίδην, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; sq.
 καὶ μὲν δὴ ποθὶ τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅς περ θνητός τ' ἐστί καὶ οὐ τόσα μῆδεα φοῖδε· 363 = v 46
 πῶς δὴ ἐγώ γ', ἢ φημι θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
 365 ἀμφοτέρον, γενεῆς τε καὶ οὔνεκα σὺ παράκοιτις 365 sq. = A 60sq.
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι φανάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ δάψαι;“
 ὅς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

ὀπλοποιία.

- ἠφραίτου δ' ἔκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 370 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
 χάλκεον, ὃν δ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίῳ.
 τὸν δ' ἠΐρ' ἰδρῶντα φεισσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα τρίποδας γὰρ ἐφείκοσι πάντας ἔτευχε
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐυσταθέος μεγάροιο, 374^b=x 120, 127,
 257, 274, 441,
 375 χρύσεια δὲ σφ' ὑπὸ κύκλῳ φεκάστωι πυθμέν' ἔθηκε, 458 cf. v 258^a
 ὄφρα φοι αὐτόματοι θεῖον δυσολατ' ἀγῶνα 376 cf. H 298
 ἧδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα φιδέσθαι.
 οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὕατα δ' οὐ πῶ
 δαιδάλεα προσέκειτο· τά δ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς. 379^b = s 274
 380 ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονείτο φιδυλίῃσι πραπίδεσσι,

355. ἀνεστέναχον γοάοντες Fick] -χοντο γοάοντες. Cf. vs. 315.

356—368. Damnabat Zenodorus grammaticus (schol. B T).

357. βοῶπις] -πι pap. 107 A O T; cf. O 49.

362. βροτὸς] φέπος Bentley (coll. A 108 al.), κότον Brandreth.

364. ἐγώ γ'] ἐγών Zen.

372. ἰδρῶντα] neglecto f.

375 sq. Hi et 416^b—421^a postmodo inserti videntur.

375. ἔθηκε] ἔθηκε vHerwerden (coll. s 240 τ 57).

376. δυσολατ' § 152] δυσολατ' Ar. A O T, δύσσονται vel δύσωνται Ω. Pro θετον — ἀγῶνα olim quidam θετον κατὰ δῶμα νύονται aut νύοντο (om. vs. 377? An ad πρὸς vs. 377 hoc scholion iure rettulit Dindorf?).

- τόφρα φοι ἐγγύθεν ἦλθε θεῖα Θέτις ἀργυρόπεζα.
 τὴν δ' ἔριδε προμολύσσα Χάρις λιπαροκρόδεμος
 καλή, τὴν ὥπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 ἐν τ' ἄρα φοι 'φ' χειρὶ γέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 384-386 = 423 [sq.
 384 = Z 253
 386 cf. s 88
 387 = s 91
 387b = s 517
 389b sq. = x 314
 389b = η 162
 390 cf. I 187 a 131
 390b = d 136
- 385 „τίπτε, Θέτις τανύπεπλος, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοῖν τε φίλν τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπειο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θήω.“
 ὥς ἄρα φωνήσασα πρόσω γ' ἄγε δῖα θεῶων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροκόλου,
 390 καλοῦ δαιδαλέοι, ὑπὸ δὲ θρηῖνος ποσὶν ἦεν
 'πέκλετο δ' ἠφαιστον κλυτοτέχνην 'ρεῖπέ τε μῦθον.
 „ἠφαιστε, πρόμολ' ὦδε' Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 „ἦ ῥά νύ μοι θεινὴ τε καὶ αἰδοῖν θεὸς ἔνδον,
 395 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
 μητρὸς ἐμῆς γιότῃ κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλῃσε
 397a sq. κρύψαι χωλὸν ἔοντα' Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ.
 400 τῇ δὲ πᾶρ' εἰνάφετες 'χάλκεον δαιδαλα πολλὰ,
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
 ἐν σπέει γλαφυρῶι, περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
 ἀφρῶι μορμύρων 'ρέεν ἄσπετος οὐδέ τις ἄλλος
 404 'ρεῖδεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 406 ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἔκει' τῶι με μάλα χρεῶ

397b τότε ἂν 'πάθον δλγα θυμῶι,

εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε

• 399 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀπορροῦ Ὠκεανοῖο.

405 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη 'φίσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν.

381. Omittit papyrus 107, in margine habet codex A.

385. Θέτις τανύπεπλος Zen.] -τι -πλο Ω, item vs. 424. Cf. § 51.

— δῶ] -δε Zen., item vs. 424.

388. *γ' addidimus.

396. κυνώπιδος βεῶπιδος l. a. in T.

397b sq., 399, 405. Utpote postmodo insertos deleuimus coll. vs. Z 136. Verba electa structuram manifeste corrumpunt. Interpolatorum produnt verbi numerus sin-

gularis vs. 398 et η vs. 406, in verbis spuris dictum est ἂν pro καν (§ 326). Mentio *Eury-nomes* e fabula cognata adscitas in hoc contextu ferri nequit; similis contaminatio est ψ 289.

398. *δ'] θ'.

400. *τῇ δῖ] τῆσι.

— πολλὰ] πάντα Zen. Aristoph.

401. ἔλικας] neglecto γ.

402 sq. περὶ - ἄσπετος] olimne fuit *κόλπῳ αἰδός?

406. χρεῶ] χρεὴ recc. (cf. § 8).

- πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωιάγρια τίνειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν φοι παράθες ξεινήϊα καλὰ,
 ὄφρα κ' ἐγὼ φύσας ἀποθήομαι ὄπλα τε πάντα.“
- 410 ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
 χωλεύων· ὅπῳ δὲ κνήμαι ῥώοντο φαιαίαι. 411 = r 37
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα
 λάρνακ' ἔσ' ἀργυρέην συνελέξατο, τοῖσ' ἐπονείτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόρηνν
- 415 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνέεντα, 415^a = s 136
 ὅθ' δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκήπτρον παχύ, ῥῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὅπῳ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο φάνακτι
 χρύσειαι, ζωϊῆσι νεκνίσσιν φεφικυῖαι.
 τῆισ' ἐν μὲν νόσος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐτὴ
- 420 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο φέργα κρίσσι.
 αἷ μὲν ὕπαιθα φάνακτος ἐποίπνυνον· αὐτὰρ ὃ φέρων
 πλοῖον, ἐνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἔζε φαινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα φοι ὅθ' χειρὶ κρίπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 423-425 = 384
 „τίπτε, Θέτις τανύπεπλος, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ 384
 425 αἰδοῖν τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις. 426 sq. = 195
 αὐτὰ ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει, 426 sq. = 195
 εἰ δύναιμι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.“ 428 = A 413
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα· 428 = A 413
 „ἔφαισέ, ἦ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
- 430 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶ φῆσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά,
 ὅσος ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε; 431^b = B 375 Ω
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλίων ἄνδρ' ἐδάμασσε, 241
 Αἰακίδῃ Πηλεΐ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὃ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
- 435 κεῖται ἐνὶ μεγάροισ' ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν.
 υἱὸν ἐπεὶ μοι ἔδωκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε, 436^b = H 199

407. Θέτι] Θεῖ Nauck (cf. § 74).

418. νεήρισσιν φεφικυῖαι Brandreth] νεή-
 ρισσιν εἰκυῖαι Ω (νεήρισσιν ἱερ' εἰκυῖαι schol.
 Pind. Ol. VII 95). Cf. § 160 et ἱρῖσσι
 A 27. Vitium peperit prisca litteratura
 ΝΕΗΝΙΣΙΝΕΙΚΥΙΑΙ, quas litteras posterī
 νεήρισσιν εἰκυῖαι interpretati syllabam all-

quam (-oi- vel ἱερ') intercidisse putabant.

424. Cf. vs. 385.

426. ἀνώγει l. a. in A] ἀνωγει Ω. Cf. § 225.

427. Om. pap. 107 Syr. H Gen.

434 sq. Postmodo additi videntur (cf.
 B 134 sq.), in vs. 436 autem olim fuisse
 υἱά δ' κτλ.

- ἔξοχον ἡρώων, — ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ γῆσος, — 437-448 = 56 sqq.
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτόν ὡς γουνῶδι ἀλωϊῃς
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν *Ἑλίων* εἶσω
 440 *Τρωσὶ μαχασσόμενον* τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
φοίκαδε νοστήσαντα, δόμον *Πηληϊόν* εἶσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἡέλλοιο,
 ἄχνηται, οὐδὲ τί μοι δύναιμι χραιομῆσαι *λοῦσα*.
 κοῦρην, ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον *νῆες Ἀχαιῶν*, 444 cf. II 56
 445 τὴν *φ'* ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλατο κρείων *Ἀγαμέμνων*. 445 cf. II 58
 ἦ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἥσθιεν· αὐτὰρ *Ἀχαιοὺς*
Τρῶες ἐπὶ πρύμνυσιν ἐφέλειον, οὐδὲ θύραζε
 εἶκον ἐξίμεναι. τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες 448^b = I 574
Ἀργεῖων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον. 449^b cf. I 121
 450 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτα ἀναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
 αὐτὰρ ὃ *Πάτροκλον* περὶ μὲν ἔξ' αὐτῆς ἔξεσσε,
 'πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.
 πᾶν δ' ἤμαρ 'μάρναντο περὶ *Σκαιῆσι* πύλυσιν·
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ *Ἀπόλλων*
 455 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα *Μενoitίου* ἄλκιμον υἱὸν
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κύδος ἔδωκε. 456 = T 414
 τούνεκα νῦν τεὰ γούναθ' ἐκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα 457 = γ 92 δ 322
 νῖ' ἐμῶι ὠκυμῶρσι δόμεν' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυροῖσ' ἀραρυῖας,
 460 καὶ θώρηκ'· ἃ γὰρ ἦν μοι, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος
Τρωσὶ δαμείσ. ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων·
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυχεῖσ· 462 = 393

441. Om. pap. 107 et olim alii.

444—456. Ar. — (in Gen. etiam vs. 457—461 obelis sunt notati).

445. *φ'] addidimus. Cf. versus parallelus II 58.

446. ἥσθιεν (ἡσθιεν) Blase] ἡσθιεν. Cf. § 166 et p. 368. Egregia emendatio (cf. Ω 129).

450. ἵνα ἀναίνετο Nauck] -τ' ἡναίνετο vel ἡν(ι)νατο (-νατο) Ω, ut H 185 h. Cer. 331. Cf. I 585.

451. ἐφ' cf. Θ 430.

452. δ' ἄμα] δ' δ γε Z, δέ ol O (ὅπασσε λαόν ut I 483?).

457. τεὰ] cf. A 185.

458. νῖ' ἐμῶι ὠκυμῶρσι G Z] νῖσ' ἐμῶκυμῶρσι Ar. Ω. Cf. Σ 144 et § 8, 9, 13.

459 sq. Molesta est mentio *horacis* (cf. II 133 sq.). Olim pro duobus versibus unum fuisse suspicamur: *καὶ κνημίδ'· ἃ γὰρ κτλ., cum praesertim ineptum sit *pulcras et suis fasciis ornatas* flagitare ocreas, quae suo loco (I 331) optime habent verba.

460. & l. a. in T] δ Ω.

— ἦν μοι] ἦεν (vel εἶχεν)? Cf. § 302; pronomen non suo loco est collocatum (cf. § 329).

- „θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μελόντων! 463 = r 362 π 436
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσνηχέος ὧδε δυναίμην ω 357 cf. T 29
- 465 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι,
 ὥς φοι τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολλῶν θαυμάσσεται, ὅς κε γίδηται.“
 ὥς φειπὼν τὴν μὲν ᾿λίπεν αὐτόθι, ᾿βῆ δ' ἐπὶ φύσας, 468^a cf. A 292
 τὰς δ' εἰς πῦρ ἔτρεψε ᾿κείλευσέ τε φεργάζεσθαι.
- 470 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐφέλκοσι πᾶσαι ἐφύσων
 παντοίην εὐπρηστον ἀντμὴν ἐξανειῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε 472 cf. δ 102 λ 303
 ὄππῃς ᾿τῆφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ φέρῃον ἄνοιτο. π 209
 χαλκὸν δ' ἐν πύρῳ ἔβαλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
- 475 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 ᾿θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, ᾿γέντο δὲ χειρὶ 476 cf. ε 274
 ῥαισιτήρα κρατερόν, ἐτέρηφι δὲ ᾿γέντο πυράργην.
 ᾿ποίηε δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα ᾿βάλλε φαιεινὴν
- 480 τρίπλακα μαρμαρέην, ἔκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα.
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχεσ' αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 481 cf. γ 270
 ᾿ποίηε δαιδάλα πολλὰ φιδυλίῃσι πρᾶπιδεσσι.
 ἔν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 κέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας, 484^a cf. ε 239
- 485 ἔν δέ τε τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωνται, 485 cf. Hes. Theog. 382
 Πληϊάδας θ' ᾿Τάδας τε ἰδὲ σθένος ᾿Οαρίωνος [sqq.
 ᾿Αρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσι, 487-489 = ε 273
 487^b = X 29, 506

464. θανάτοιο δυσνηχέος] cf. B 686.
 465. ἱκάνοι] -ναι Syr. G L.
 466. παρίσσειται] παρίξομαι Zen. Aristoph.
 469. ἔτρεψε] ἔστρεψε L (cf. Σ 544, 516
 π 528).
 471. εὐπρηστον] εὐπρηκτον l. a. ant.
 473. ἄνοιτο] ἄνυτο Gen.² (l. e. ἄνυτο, cf.
 ε 243 et § 257).
 475. καὶ χρυσὸν τιμῆντα] χρυσὸν τ' αἰγλήοντα
 Nauck (cf. § 69).
 476. ἐν] ἐκ O (cf. A 55).
 477. κρατερόν Zen. O D T] -ρῆν (Ar.?) A;
 cf. O 626.

483 sqq. (— 608?) Zen. —
 485. τε L] τὰ Ω.
 — οὐρανὸς ἐστεφάνωνται] οὐρανὸν ἐστεφάνωνται
 Ar., οὐρανὸν (-ναι Duentzer coll. h. Merc.
 11) ἐστήρικται Zen.
 486 et 488. ᾿Οαρίωνος et -να] ᾿Ωρίωνος et
 -να Ω, sed formam nondum contractam
 usurpavit Pindarus Isthm. IV 49 (III 67)
 Nem. II 12 et fortasse Callimachus in
 Homero suo legebat (cf. Callim. h. Dian.
 265). Nomen redit X 29 ε 121, 274 λ 310,
 572. Cf. § 21.
 486. ἰδὲ Nauck] τό τε.

ἢ τ' αὖθι στρέφεται καὶ τ' Ὀαρίωνα δοκεύει,
οἷον δ' ἄμμορός ἐστι λοτρῶν Ὠκεανοῖο.

- 490 ἔν δὲ δῶα 'ποίησε πόλις μερόπων ἀνθρώπων
καλάς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων
ἡγινον ἀνὰ γάστρῳ, πολλὸς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
495 αὐτοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναικες
ἰστάμεναι 'θαύμαζον ἐπὶ προθύροις φεκάσθην.
λαοὶ δ' ἐν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι. ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνέικον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποκταμένοι· ὃ μὲν ἤϋχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
500 δῆμῳ πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μή τι ἐλίσθαι,
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ γίστορι πείραφ ἐλίσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπῆπνον, ἀμφὶς ἀρωγοί.
κέρυκεσ δ' ἄρα λαὸν ἐρῆνουν, οἳ δὲ γέροντες
ἦατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις· ἱερῶι ἐνὶ κύκλῳ,
505 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσ' ἔχον ἡεροφάνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἦλθον, ἀμοιβὴν δ' ἐδίκαζον.
'κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῶα χρυσοῖο τάλαντα,
τῶι δόμεν' ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα φείποι.
τὴν δ' εἰέρην πόλιν ἀμφὶ δῶα στρατοὶ ἦατο λαῶν
510 τεύχεσι λαμπόμενοι, δίχα δὲ σφισι 'γάνθανε βουλὴ·
ἧτ' διαπραθίμεν ἧ' ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὕσιν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔφεργε.

[Scut. 274 sq.
492 sq. cf. Hes.
492^b = τ 48 ψ 290

504 cf. 9 6 π 408

507 cf. h. Merc.
324

510^a = γ 150 cf.
9 506
511^b sq. cf. X 120
sq.

489. αἷη] οἷος Orates sec. Strab. 3, αἰεὶ Duentzer.

492. ἐκ θαλάμων] ἐκ -μουσ Zen.

493. ἡγινον Fick] ἡγίνον. Cf. v 213 et § 191. Solus accentus corrigendus § 105 x 198, sed Ω 784 x 104 longior verbi forma est adhibita (cf. futurum ἀγινήσουσι in h. Ap.).

499. ἀποκταμένοι' (-νου) Zen. et olim „αἰ πλίσσεται”] ἀποφθιμίνου Ω.

500. μή τι § 100] μηδὲν.

501. ἰέσθην] neglecto φ, φείσθην δ' ἄμφω Brandreth.

— ἐλίσθαι] ἐρίσθαι Zen., ἐνίσθαι Barnes.

502. ἀμφοτέρωσιν] -ρωσεν Mass. Zen. Aristoph.

— ἐπῆπνον] ἐπῆπνον Mass. (ἐπείπνον? Knight).

505. ἡεροφάνων] suspectum. A verbo ἀείρω satis apte deduci vix potuit; ἡεροφάνων Ahrens cum Phot. lex. (l. e. μεγαλοφάνων, cf. II 407), quod epitheton extat in Aloman. fr. 26: „παρθενικαὶ μελιγάρυες ἡεροφάνοι”, nisi legendum illio ἡεροφάνοι (Barker), ut Sapph. fr. 39 (in schol. Soph. El. 149): „ἡρως ἀγγυλος ἡεροφάνως ἀηδων”.

506. ἀμοιβὴν δ' ὅς δὲν Ar.

512. ἡφ' ἑργῷ Δ¹ T] ἡέργῳ Ω (ut X 121).

- οἳ δ' οὐ πω 'πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 515 'ρύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἄνδρες οὓς ἔχε γῆρας·
 οἳ δ' ἴσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσείῳ, χρύσεια δὲ φέματ' ἐφέσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλῳ, λαοὶ δ' ὑπ' ὀλείζοντες ἦσαν.
 520 οἳ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἔκανον θυίᾳ σφίσι 'φείκε λοχῆσαι,
 520^a cf. Ψ 138
 520^b = K 526
 ἐν ποταμῷ, θυίᾳ τ' ἀφ' ὁμοῦ ἐν πάντεσσι βοτοῖσι,
 ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζον φεβλυμένοι αἰθιοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δῶκε σκοποὶ ἦτο λαῶν
 δέγμενοι ὀππότε μῆλα φιδόατο καὶ γέλικας βοῦς, —
 525 αἳ δὲ τάχα προγέγοντο, δῶκε δ' ἅμ' ἔποντο νομῆι
 525^b = ρ 214 v 175
 τερπομένῳ σύριγξι, — δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἳ μὲν τὰ προφιδόντες ἐπέδραμον, ὅκα δ' ἔπειτα
 'τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἐγέλας καὶ πῶεα καλὰ
 528 cf. 2402 = 112
 ἀργεννῶν ὀρίων, 'κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 530 οἳ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσί
 εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀερσιπύδων μετεκίαθον, αἴψα δ' ἔκοντο.
 στυγόμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 533 cf. i 54
 'βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγγεῖνισι.
 534 = i 55
 535 ἔν δ' Ἔρις, ἔν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἔν δ' Ὀλοὺς Κἄρ
 535 cf. Hes. Scut. 156
 536-538 = Hes. Scut. 157 sqq.
 ἄλλον ζωῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον εἴλεε ποδοῦιν·
 φέμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι διαφορνεδὸν αἶματι φωτῶν.
 ὀμίλειον δ' ὥς τε ζωιοὶ βροτοὶ ἦδ' ἐμάχοντο,
 540 νεκροὺς τ' ἀλλήλων 'φέρουν κατατεθνηῶτας.
 ἔν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πείραρον ἄρουραν,

519. ὁπ' ὀλείζοντες] pro uno vocabulo perperam habuit interpolator Hes. Scut. 258 (ὁφίσσων).

520. ἴκοντο] ἴκοντο Nauck (cf. lectionis varietas Ψ 138).

522. ἴζον Bentley] ἴζοντ'. Cf. I 13, 87 N 281 r 15.

525. αἰ Bekker] αἰ.

— νομῆς Ahrens] -ισ.

526. τερπομένῳ Aristoph.] -νοι.

528. πῶεα καλὰ] πῶν μίγ' οἶων Zen. (ut A 696 O 323 μ 299 Γ 198), omisso igitur versu 529; πῶεα μῆλων Apoll. lex.

535. ὀμίλειον] ἰθύνειον est Hes. Scut. vs. parall.

538. δ'] τ' Mass.

- λεπταλένι φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ 571^b cf. h. Ap. 516
 μολεπῇ τ' ἰσυμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.
 ἔν δ' ἀγέλην 'ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων 578^b = Θ 281
 αἷ δὲ βόες χρυσοῖο 'τετεύχато κασσιτέρου τε,
 575 μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥαδινὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες αἶμ' ἐστιχάοντο βόεσσι
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο. 578^b cf. β 11 ρ 62
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δὴ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι u 145
 580 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην, ὃ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
 εἴλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκλίσθον ἡδ' αἰζηοί.
 τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοῶς μέγαλοιο βοεῖην 582^b = P 389
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα 'λαφύσσετον· οἷ δὲ νομῆες 588 cf. A 176
 αὐτῶς ἐνδίσσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 585 οἷ δ' ἥ τοι θακέμεν μὲν ἀπετροπάοντο λέοντων,
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὀλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
 ἔν δὲ νομόν 'ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
 ἐν καλῇ βέσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σκυούς.
 590 ἔν δὲ χορὸν 'ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
 τῷ γέκελον οἶον ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρέειν
 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἔνθα μὲν αἰῖθροι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες. 594 cf. h. Ap. 196
 595 τῶν δ' αἷ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἷ δὲ χιτῶνας

571. ὁμαρτῇ] ἄμ. A (cf. § 319).
 576. παρὰ] διὰ Zen.
 — ῥαδινὸν Aristoph. Ar. (?)] ῥαδαλὸν Zen.
 (ποδίσμα interpretatus), ῥοδανὸν Ω.
 579. σμερδαλέω] κυανέω (κυάνεον cod.) Zen.
 — δὴ' ἐν] δύο Ar. in altera ed. (cf. Θ 337),
 i vi Nauek.
 — πρώτῃσι] sic Ar., -οισι A.
 581. τὸν] τοὺς Zen.
 584. αὐτῶς] οὕτως Zen. (cf. vs. 338).
 — ἐνδίσσαν] ἐνίσσαν (ἐν-ἴσαν) Agar coll.
 Ξ 181 et subst. ἐνείσοισι. Cf. § 199.
 587—589. Versus nudi et exiles post-
 modo inserti videntur (sic Heyne). Recentem

originem prodit οἶων bisyllabum (cf. § 74),
 μέγαν autem mirum locum obtinet nec non
 suspicionem movet ἰδί sub versus finem
 collocatum (cf. § 325¹).

591. οἶον] οἶον olim quidam (ne mortalem
 deus imitatus esse videretur veritatis scilicet!).

592. Ἀριάδνῃ] sic Ar., Ἀριάδῃ Zen.?
 In schol. A est ἀριήδνῃ, in schol. T ἀρηήδνῃ;
 utrumque aut ex ΑΡΙΔΑΝΗ (Ἀριήδνῃ,
 sic Bekker) nasci potuit facillime, aut ex
 ΑΡΙΔΑΔΗ, quam Zenodoti fuisse lectio-
 nem coniecit vWilamowitz coll. Hesych.
 („Ἀριήδαν ἐν Ἀριάδνῃ Κρήτες“) et inscr.
 595. λεπτὰς] καλὰς l. a. in A.

- 'φείατ' ἐν νητούς, ἦκα στιλβοντας ἐλαίωι·
 καὶ ῥ' αἶ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 οἱ δ' ὅτε μὲν 'θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
 600 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τισ τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσι 600^b = ε 234
 ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησι·
 ἄλλοτε δ' αὖ 'θρέξασκον ἐπὶ σίγχας ἀλλήλοισι.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὁμιλος 604-606 = δ 17
 604^a sq.^b τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστικτῆρε κατ' αὐτοῦς 604 = ε 27 [εϛϛ.
 μολπῆς ἐξάρχοντε ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.
 ἔν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένης Ὀκεανοῖο 607 = φ 195
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκος πύκα ποιητοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἔτευξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 610 'τεῦξ' ἄρα φοι θώρηκα φαινότατον πυρὸς ἀγῆς,
 'τεῦξε δὲ φοι κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυίαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκε, 612 cf. I 187
 'τεῦξε δὲ φοι κνημίδε γεανοῦ κασσιτέροιο.
- αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὀπλά 'κάμε κλυτὸς ἀμφιγυγῆεις,
 616 μνηστὴρ Ἀχιλλῆος 'θήκε προπάροιθεν αἰέλας.
 ἦ δ' ἔρκεξ ὧς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόνετος,
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' ἑφραίστοιο φέρουσα. 617 cf. 187

604^b μετὰ δὲ σφιν ἐμίλπετο θείος δαιδῶς
φορμίζων

597 sq. Aristoph. om., Ar. —
597. καὶ ῥ' ... καλὰς] τῶν δ' ... πλεονάσ
Poll. V 96.

599 et 602. 'θρέξασκον] ῥήξασκον Naber
(coll. vs. 571). Cf. N 409.

604. τερπόμενοι] sic Ar., -τες G Athen.
181 d.

604^b sq. Verba μετὰ δὲ σφιν ἐμίλπετο θείος
δαιδῶς φορμίζων (= δ 17 sq.) addit Athen.
l. l., „ab Aristarcho deleta“ perhibens. Et
utilia potius esse ea verba quam molesta
apparet coll. ψ 133; temere tamen conten-
disse videtur Athenaeus, lecta esse aliquando
in libris mellioribus. Similis controversia est
I 452—461.

605. κατ' αὐτοῦς] καθ' αὐτοῦς Diodorus
apud Athen. 180 e.

606. ἐξάρχοντε H] ἐξάρχοντες Ar. Ω, ἐξάρ-
χοντες poscit Athenaeus l. l. (item δ 19);
cuiusmodi genitivus absolutus non est dic-
tionis epicae.

610 sq. θώρηκα — δὲ φοι] haec verba
spuria ducimus (cf. II 133 sq.). Emblemata
prodit ieiuna verborum compositio: 'τεῦξ'
ἄρα φοι... 'τεῦξε δὲ φοι. Quibus verbis deletis
eodem ordine enumerantur arma quo supra
vs. 458 sq.^a 406^b.

613. *κνημίδε] -δας Ω.

617. μαρμαίροντα... φέρουσα] καλὰ φέρουσα...
ἀναικτος (ut vs. 187) pap. 107 T l. a. in A.

μήνιδος ἀπόρρησις.

- T ἴτῳς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο βοάων 1^a = Θ 1
 ὠρνυθ', ἐν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἡδὲ βροτοῖσι· 2 = Δ 2
 ἢ δ' εἰς νῆας ἔκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 ἦδρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἷδον
 5 κλαίοντα λιγύωσ' πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 'μύρουθ'. ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
 ἐν τ' ἄρα φοι' ὦψ χειρὶ γέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 7 = Z 253
 „τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἔασομεν ἀχνύμενοί περ 8^a cf. I 254
 κείσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν γιότῃτ' ἑδαμάσθῃ· 8^b = Σ 112
 10 τύνη δ' ἱφθαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πά τις ἀνὴρ ὥμοισ' ἐφόρησε.“
 ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντασι ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτι 14^b cf. X 136
 15 ἄντην εἰσιδόμεν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὥς ἔειδ', ὥς μιν μάλλον ἔδυν χόλος, ἐν δέ φοι' ὅσσε 16^a cf. Ξ 294
 16^b sq. cf. 365 sq.
 ὀφεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἐξεφάνεθεν·
 'τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ γῆϊσι 'τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
 20 αὐτίκα μῆτιρ' ἔβλεν γέπεια πετρώεντα προσκνύα·
 „μῆτιρ ἐμὴ, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς 'πόρρεν οἷ' ἐπιφεικὲς
 γέργ' ἔμεν' ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἔνδρα τελέσσαι·
 νῦν δ' ἧ τοι μὲν ἐγὼ θαρσέξομαι. ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς 23^b sq. = K 38 sq.
 δέδρξα μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἷδον
 25 μυῖαι καδδῶσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς
 εὐλάς ἐγγείωνται, ἀφεικίσσωσι δὲ νεκρόν — 26^b = Π 545
 ἔκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήνη.“

4. δν] neglecto f, ἀγλαὸν υἷδον Brandreth, alii alia.

9. θεῶν γιότῃτ' (ι) θεοῦ ὑπὸ χειρὶ l. a. in T.

14. τρόμος] φόβος Zen. (cf. Σ 247).

17. βλεφάρων] -ροισ l. a. in A.

— ἐξεφάνεθεν] εἰς (-ανθεν) Ar., -ανθεν H (cf. μ 441).

18. ἐν χείρ. ἔχων] ὀφθαλμοῖσιν ὄρων l. a. ant.

20. μητίρ' ἐφῆν] -ρα ἦν Ω (numerus duri-oribus).

22. ἄνδρα] ἀνδρὶ Naber (coll. Σ 362 μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι).

24. δέδρξα § 168] δαίδαλα.

— ἄλκιμον] ἀγλαὸν l. a. in T.

26. ἐγγείωνται] ἐγγίνονται Zen. (aperto vitio).

- τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 28 = Σ 127
 „τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆισι μελόντων! 29 cf. Σ 463
- 80 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκόμεν' ἄγρια φῦλα,
 μυῖας, αἱ δ' αὖ τε φῶτας Ἴαρι φρατοὺς κατέδουσι. 31 cf. Ω 415
 εἴ περ γὰρ κέεται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν, 32^b = δ 86 x 467
 αἰεὶ τῷ γ' ἔσται χρῶς ἔμπεδος ἦ καὶ ἀρείων. ξ 292 o 230
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρπας Ἀχαιοῦς, 34 cf. α 272
- 85 μῆνιν ἀπορριπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἶψα μάλ' εἰς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσο δ' ἀλκήν.“ 36^b cf. I 231
 ὧς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαροῖς ἐνῆκε, 37^b cf. P 156
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν 38 sq. cf. 347 sq.
 'στάξε κατὰ ρινῶν, ἵνα σοι χρῶς ἔμπεδος εἴη. 38^b cf. v 93 h. Ven. 207
- 40 αὐτὰρ δ' ἔβη παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς
 σμερδαλέα ριπῶν, ὥρσεν δ' ἦρπας Ἀχαιοῦς. 42 cf. II 239
 καὶ ῥ' οἷ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶν' ἐμένεσκον, 43 cf. II 239
 οἷ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰκίῃ νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
- 45 καὶ μὲν τοὶ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς 45^b sq. = Σ 247
 ἐξεφάνη, δεινὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς. sq.
 τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἔγχε' ἐρειδομένω, ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά· 49^a cf. Ξ 38
- 50 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἔζοντο κίοντε.
 αὐτὰρ δ' δεύτατος ἦλθε ράναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὀσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντινορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀφολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 55 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεϊδῃ, ἦ' ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

29. τοι A T] μοι C (cf. η 208).

32. αὖ Harl.] ἦν Ω (cf. § 326).

— κίεται § 169] κῆται vel καίται.

33. γ' G H] δ' A O T (cf. X 420).

39. In H additur versus: ἦ μὲν ἄρ' ὧς ἦρπας ἀπὸ βῆθ' ἔτις ἀργυρόπεζα.

40. Θαλάσσης] πούτερησ I. a. in A.

41. ἦρπας] ἐρίηρας Rhianus Aristoph.

43. κυβερνῆται καὶ] *κυβερνητῆρες (coll. 557)?

45. μὲν τοι § 18] μὴν οἷ.

49. ἔλκεα] ἔλγεα D L.

50. κίοντε L] -ντες Ω.

55. ἄρειον] ὄνειαρ Chia, ἀμεινον Mass.

- ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἄχυνμένω κῆρ
 θυμοβόρῳι ἔριδι 'μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν' Ἄρτεμις ἰδὼι,
 60 ἤματι τῷ δὲ ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσασα·
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδ' αὖ
 δυσμενέων ὑπὸ χειρσίν, ἐμεῖ' ἀπομνησίσαντος. 61^b = Ω 738 χ 269
 62^b = I 426
 "Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον! αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δ' ἄνδρ' ἐμῶν καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀλοῦ.
 65 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετεύχθαι ἐάσομεν, ἀχυνόμενοι περ,
 65 sq. = 2 112 sq.
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάυω χόλον, οὐδὲ τί με χρῆ
 ἀσπελὲος αἰεὶ μενεαινέμεν'. ἀλλ' ἔγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρη κομάοντασ' Ἀχαιοῦς, 69 cf. B 448
 69^a cf. B 589
 70 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων παιρήσσομαι ἀντίοσ' ἐλθῶν,
 70 cf. γ 352
 αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱαυέμεν'. ἀλλὰ τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν', ὅς κε φύγησι
 72 sq. cf. H 118 sq.
 δούτου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο."
 74 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί. 74^a = I' 111
 76 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 78 "ὦ φίλοι, ἦρωες Λαῖοι, θεράποντες Ἄρθεος,
 78 = B 110
 ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούεμεν', οὐδὲ γένοιε
 80 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ εἶναι.
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ δμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσῃ
 ἦ γένοι; βλάβεται δὲ λιγύς περ εἷων ἀγορητής. 82^b = B 246
 Πηλεΐδην μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι

75 μῆνιν ἀπειπόντος μογαθύμου Πηλεΐωνος.

77 αὐτόθεν ἐξ Ἑόρης, οὐδ' ἐν μίσσοισιν ἀναστάς·

77^a cf. γ 56 φ 420

62. ἀπομνησίαντος] επιμ. Ohamaeleon (cf. H 280).

67. ἦ τοι] ἦδη Apoll. lex.

— μὲν ἐγὼ πάυω] πάυω μὲν ἐγὼ C.

— με] σὲ Apoll. lex.

70. ἀντίοσ] -ον Ar. AODT. Cf. γ 352 et Z 54.

71. ἀλλὰ τιν' οἶω] *ἦ τιν' οἶω? Cf. § 295.

72. ἀσπασίως] cf. Σ 270.

— αὐτῶν] αὐτῶν D Z.

— ὅς] αἶ L.

73. δούτου] φεύγων A C.

75. Del. Bentley.

— ἀπειπόντος] sic (neglecto γ) Ar., ἀποιπόντος l. a. ant. (metro invito).

76 sq. Sic Aristoph. Ar., τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετίφη κρείων Ἀγαμέμνων, | μῆνιν ἀναστάντων καὶ ὑπ' ἑλκεος ἔλγεα πάσχων Mass. et Chia, τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετίφη κρείων Ἀγαμέμνων Zen. omisso vs. 77, quem ab Aristarcho perperam insertum (immo toleratum!) statuit Alexander Cotyænsis.

79. μὲν] γὰρ Apoll. lex.

80. -νοι περ εἶναι Ar.] -νον περ εἶναι Ω.

- σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γινώτε γέλαστος.
 85 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔριπον,
 καὶ τέ μ' ἐνείκελεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιόσ εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἑρινύς,
 οἳ τέ μοι ἐν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
 ἥματι τῷ δ' ἄτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπέφραν.
 90 ἀλλὰ τί κε ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἀθήνη, ἢ πάντας ἄσασε, 91 cf. 129
 ὀλομένην. τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες, οὐ γὰρ ἐπ' οὐδὲ
 πλίννεται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνει
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὐν ἔτερόν γ' ἐπέδησε.
 95 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσασε, τὸν περ ἄριστον
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρην θῆλυς ἰοῦσα δολοφροσύνην ἀπάτησε
 ἥματι τῷ δ' ἔμελλε βίην Ἑρακλείειν
 Ἀλκμήην τεξεσθαι ἐνστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 100 ἦ τοι ὃ γ' εὐχόμενος μετέφην πάντεσσι θεοῖσι·
 , κέκλυτέ μοι, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείναι, 101 sq. = Θ 5 sq.
 ὄφρ' ἔσπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φάσδε μογροστόκος Εἰλείθυια 102^b = Π 187
 ἐκφανέει, ὃς πᾶσι περικτιόνεσσι γανάξει, 104 cf. 109
 105 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἳ θ' αἵματος ἔξ ἐμοῦ εἰσι·
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσνύδα πότνια Ἥρην 106 = Ξ 300

86. μ' ἐνείκελεσκον] με νεκροῦσιν Chia Aristoph.

87. ἡεροφοῖτις] (ε)λαροφῶτις olim quidam (sanguinis avidam e dialecto Cypria interpretati).

88. φρεσὶν — ἄτην] ἀάτην φρεσὶν ἔμβαλον αἰνῆν Sittl.

89. ἀπέφραν § 150^b] ἀπηύρων.

90. θεὸς... τελευτᾷ] θεοὺς... τελευτᾷ vel τίτνυται l. a. ant.

91. ἄσασε Brandreth] ἀάται. Aoristus est vs. 94; mediūm hinc alienum. Praeterea cf. Θ 237 κ 68 λ 61 φ 296. Similes errores sunt vs. 95 et 129.

92. τῇ] sic Ar., τῆς L Plat. Conv. 195 d.

— οὐδέ] οὐδρος Plat. l. 1.

93. ἀλλ' ἄρα ἢ γε] ἡερίη δὲ Bentley.

94. Ar. —

95. Ζῆν' Ar.

— ἄσασε Brandreth] ἄσασε (cf. vs. 91).

96. φασ'] φασμεν Chia.

— ἀλλ' ἄρα] ἀλλά νυ Aristoph.

97. δολοφροσύνη Vrat.] -νησ Ω.

101. μοι § 92] μεν.

102. ἔσπω § 246] εἴπω.

— στήθεσιν ἀνώγει] -σαι καλεῖται T.

104. ἐκφανέει ὃς πᾶσι Menrad] ἐκφατεῖ ὃς πάντεσσι Ω, ἐκφανέει πάντεσσι... γανάσσειν Agar (sic vero ἄνδρα languet). Cf. § 147.

105. θ'] om. Aristoph.

— ἐμοῦ l. a. Apoll. Pron. 137] ἐμεῦ (i. e. ἐμῇ, § 92) Ω. Cf. ν 130 et Ξ 118.

- , ψευστήσεις οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις. 107^a cf. r 369
 εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὁμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
 ἧ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι φανάξειν, 109 cf. 104
 110 ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
 τῶν ἀνδρῶν οἷ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλῃς.
 ὅς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησε,
 ἀλλ' ὁμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἦρῃ δ' ἀΐξασα ἴλιπε ῥίον Οὐλύμποιο, 114 = Σ 225
 115 καρπαλίμως δ' ἔκετ' Ἀργος Χαιικόν, ἔνθ' ἄρ' ἐφείδει
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 ἦ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἱβδομος εἰστέκει μείσ·
 ἐκ δ' ἄγαγεν πρὸ φάοςδε καὶ κλιτόμνηνον ἰόντα, 118^a cf. II 188
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, ὅς γ' ἔθε δ' Ἐλλειθυίας.
 120 αὐτὴ δ' ἀγγέλλουσα Δία Κρονίωνα προσκῦδα·
 ,Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, γέπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω. 121^b = h. Ap. 257
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὅς Ἀργεῖοισι φανάξει,
 Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· οὐ γοι ἀφεικὲς ἀνασσεύμεν' Ἀργεῖοισι.
 125 ὅς ὅφρατο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα· τύψε βαθεῖαν.
 αὐτίκα δ' εἰλ' Ἄατην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χωόμενος φρεσὶ γῆισι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον 127^b cf. δ 253 π 381
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα μ 298 σ 55
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄατην, ἦ πάντας ἄασσε. 129 cf. 91
 130 ὅς φειπὼν γ' ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 χειρὶ περιστρέψας τάχα δ' ἔκετο γέρον' ἀνθρώπων. 130^b = υ 113
 τὰν αἰεὶ ὀστενάχουσ', ὅθ' ἐξὸν φίλον υἱὸν ὀρῶιτο
 γέροντος ἀφεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθεύος ἀέθλων. 133^b = θ 363
 ὅς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 135 Ἀργεῖους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῆισι νέεσσι, 135^b = N 333

107. ψευστήσεις] sic Ar., ψεύστης εἶς (i. e. ἑσ', § 302) quidam olim (ut Ω 261). Cf. K 88 p 170 s 179, 187 s 223 π 300, 344 π 66 = 201 Ar. Ecol. 568 al.

108. εἰ δ'] cf. A 302.

117. μείσ] μήσ Ohla.

120. ἀγγέλλουσα Nauck] ἀγγελίους. Cf. B 436 et 544. Futuri participium alibi in H.

non nisi *movendi* verbis iungi annotavit Ar. 124. ἀνασσεύμεν'] neglecto γ, Bentley in X. φανάσσειν.

— Ἀργεῖοισι] ἀνθρώποις i. a. ant.

129. ἄασσε Brandreth] ἄαται (cf. vs. 91).

130. γ'] addidit Brandreth.

135. ὀλέκεσκεν] ὤλεσεν OT (cf. λ 586 et π. l. § 220).

- οὐ δυνάμην ληλαθίεσθ' ἀάτης, ἢ πρωτον ἀάσθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μοι φρένας ἐξέλετο Ζεὺς, 137^a = I 119
 ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἔποινα. 137^b cf. Z 234
 138 cf. I 120
 ἀλλ' ὄρσο πτόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαοῦς 139^a = A 264
 139^b = O 475
- 140 δῶρα δ' ἐγὼν ὕδε πάντα παρασχέμεν', δσσα τοι ἐλθὼν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος 142 cf. α 309
 142^a = ρ277h.Cor.
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες 142^b = 189 [160
 οἴσουσ', ὅφρα γίδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.“
- 145 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 145 sq. = 198 sq.
 „Ἄτρεϊδν κύδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 146 = B 434
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, παρασχέμεν', ὥς ἐπιεικέες,
 ἦ τ' ἐχέμεν' πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρην
 αἶψα μάλ', — οὐ γὰρ χρηὴ κλοτοπενέμεν' ἐνθάδ' ἰόντας
 150 οὐδὲ διατρέβειν, ἔτι γὰρ μέγα φέρον ἔρκετον, —
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοις γίδηται
 ἔργει χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας. 152^b = Θ 279
 ὧδέ τις ὕμειων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.“
- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 155 „μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἰὼν, θεοφείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155 = A 181
 νήστιας διρυνε προτὶ Ἑλλιον νῆας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχασσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτέ κε πρωτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισι.
 160 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆις' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοῦς
 σίτου καὶ φοίνιο· τὸ γὰρ μένος ἔστι καὶ ἀλκή. 161 = I 706
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα 162 cf. A 601
 ἔκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάει πολεμίζειν,

136—140. In Gen. obelos habent (A quid habuerit nescimus; in quo codice postmodo suppleti sunt vs. 126—326), quos ad vs. 137—141 probabiliter refert Nicole; hos igitur versus Ar. damnabat?

136. ἦ] ἦν D.

137. μοι Gen.] μευ vel με Ω. Cf. § 92 et Σ 311.

— Dioscurides sec. Eust. addebat: ἢ οἴμαι

μεθύων ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί (cf. I 119).

139. ὄρσο Nauck] ὄρσου (πολ.). Cf. § 117.

140. ἐγὼν ὅδε] ἐγὼ τάδε Syr.

143. παρὰ] ἀπὸ Syr. T.

145. ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς] ἡμείβετ' ἵππετα ποδάρεχος δῖος Syr. (ut A 121 Σ 181).

149 sq. Post vs. 153 collocat Peppmueller.

153. ὧδέ] ὥς δέ D.

- 165 ἀλλὰ τε λάθρην γυνῆα βαρύνεται, ἥδ' ἐκ κίχ' ἀνέει
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι. 166^b = v 34
 ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ φοῖνοιο κορυσσάμενος καὶ ἰδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμετέσσι πανημέριος πολεμίζῃ, 168^b cf. A 279
 θαρσαλέον νύ μοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδ' ἐτι γυνῆ
 170 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντασ' ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι 171^b eq.^a = ψ 158
 ὀπλεῖσθαι· τὰ δὲ δῶρα γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω εἰς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσι γίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῇς.
 175 ὀμνυέτω δὲ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
 176 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδ' ἐμυγῆναι· 176 = I 133, 275
 178 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἔλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃσ' ἀρυσάσθω
 180 πειρήναι, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἐχησθαι.
 Ἀτρεΐδην, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλωι
 ἔσσαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσσεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. 183 cf. Ω 369 π 72
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 185 „χαίρω σεῦ, Λαερτιάδην, τὸν μῦθον ἀκούσας·
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δαίκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δὲ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιροκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 τῆος μιμνέτω αὖθι, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος· 189^b = 142
 190 μέμνεται δ' ἄλλοι πάντες ἀφολλῆες, ὄφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἥδ' ἐκελεύω· 192^b cf. K 61
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαϊῶν

177 ἢ θάμινος ἐστὶ, γάναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν·

177 = I 276 cf. I 134

172. ἀπλεῖσθαι Knight] ἀπλεῖσθαι (item ψ 159). Cf. ζ 73 et § 144. Similis error est η 107; utriusque causa fuit prisca litteratura.

174. οἷσιν] ἡσιν T.
 — ἰανθῇς] *χαρήμης? Cf. N 609 et § 122. Verbo ἰανθῇν datus non nisi h. l. additur (cf. ω 382).

176. τῆς] cf. I 183.

177. Om. Syr. D H L. Heyne del. vs. 176 eq., vHerwerden vs. 175—177 (sic vero etiam 178 delendus).

189. *τῆος μιμνέτω αὖθι] μιμνέτω αὖθι τίωσιν Ar. (?), μιμνέτω αὖθι τίωσιν περ vel γε Ω, μιμνέτω αὐτόθι τῆος Hermann. Cf. § 323^a.

190. κα] τὰ Syr.

- νηὸς ἐμῆς πάρα δῶρα ἐνείκεμεν', ὅσος' Ἀχιλλῆϊ
 193 χθιδὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
 Ταλθύβιος δέ μοι ὧκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν 196³ = A 229
 κάπρον ἐτοίμασάτω, ταμέμεν Διὶ τ' ἔτελλωι τε."
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 198 sq. = 145 sq
 „Ἄτρεϊδην κύδιστε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 200 ἄλλοτὲ περ καὶ μᾶλλον ὀφείλετε ταῦτα πένεσθαι,
 ὀκπότε τις μετὰ πανσὼλῃ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἑμοῖσι.
 νῦν δ' οἷ μὲν κέεται δεδαῖγμένοι, οἷς ἐδάμασσε
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε γοι Ζεὺς κῆδος ἔδωκε, 204 = Θ 216 A
 205 ἕμεσ δ' εἰς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἦ κεν ἐγὼ γε 300
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμιζέμεν' υἱὰς Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ὅμα δ' ἑλλῶι καταδύντι 207² = A 592
 τεύξασθαι μέγα δόρυπον, ἐπεὶ τισαίμεθα λάβων.
 πρὶν δ' οὐ πάς κεν ἑμοὶ γε φίλον κατὰ λαιμὸν λείη
 210 οὐ πόσις οὐδὲ βρωσις ἐταῖρου τεθνηῶτος,
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὀξείῃ χαλκῶι 211² cf. Σ 286
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τῶι μ' οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλε,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν."
 215 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 „ὦ Ἀχιλλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεται' Ἀχαιῶν, 216 = Π 21
 κρείσσων ἔσσο' ἐμέθεν καὶ φέρετερος οὐκ ὀλίγον περ
 -ἔγχε', ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματι γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος 'γενόμην καὶ πλείονα γοῖδα. 219 cf. N 355 Φ
 220 τῶι τοι ἐπιτλάτω κραδίη μύθοισιν ἑμοῖσι. 220² = Ψ 591

194. *νηὸς ἐμῆς πάρα δῶρα] δῶρα ἐμῆς
 (δ' ἐμῆς T, 3οῆς Strab. 467) παρὰ νηὸς.
 Neque δὲ particula locum hic habet neque
 hiatus -ā ē. tolerabilis est.

— ἐνείκεμεν] ἐνεγκέμεν Syr., ἐνεγκέν Strab.
 l. 1.; ceteris locis (Σ 384 σ 286) est ἐνέικαι.

195. χθιδόν] -χθιδ Strab. l. 1.

— τε] δὲ D T.

200. ὀφείλετε § 278] ὀφείλτε.

202. τόσον ἦσιν... ἑμοῖσι] *τόσσον μοι...
 ἦσιν? Cf. § 302.

205. δ' εἰς] δὲ l. a. ant.

— ὀτρύνετον] -τε la Roche.

— κεν § 326] τ' ἄν.

208. τεύξασθαι B] -ξασθαι Ω, -χασθαι Naber
 (cf. B 486).

— et 223. ἐπεὶ § 326] ἐπὶ ἄν.

211. κλισίῃ] -ης Syr.

218. τῶι μ' Cant.] τό μοι Ω. Cf. § 96.

216. Πηλῆος] cf. A 489.

— φέρεται' κῆδος Plut. Mor. 35 d.

218. γε Syr. T] καὶ(ν) Ω.

- αἶψα δὲ φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισι,
 ἥς τε πλείεσθιν μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχουε,
 ἄμντος δ' ὀλίγιςτος, ἐπεὶ κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται. 224 = A 84
- 225 γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθήσαι Ἀχαιοῖς.
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότι κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο! 225^a cf. p 286
 227^b cf. O 235
- ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθαπτεμέν', ὅς κε θάνησι,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύσαντας·
 230 ὅσσοι δὲ πτολέμοιο περὶ στρυγεροῖο λίπωνται,
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
 γισσάμενοι χοῦτ' χαλκὸν ἀτειρέα. μηδὲ τις ἄλλον
 λαῶν ὄτρυντὸν ποτιδέγγμενος ἰσχαναέσθω, — 234^b cf. η 161
- 235 ἥδε γὰρ ὄτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, — ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα.
 237 = A 352
- ἦ, καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσατο κυδαλλέμοιο,
 Φυλῆϊδην τε Μένετα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 240 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνειππον.
 ἴβαν δ' ἔμεν' εἰς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαι.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἔμα μῦθος ἔην ἑτετέλεστό τε φέρων· 242 cf. h. Merc. 46
 ἐπὶ μὲν ἐκ κλισίης τρήποδας ἔφερον, οὓς φοι ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐφέλκοι, δώδεκα δ' ἔππουσ, 244 = I 128
 245 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναικῆας ἀμύμονα φέργα γιδυίας
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρμιον,
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα 247 cf. Ω 232
 ἥρχ', ἔμα δ' ἄλλοι δῶφ' ἔφερον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μίσσῃ ἀγορῇ ἔθεσαν, ἃν δ' Ἀγαμέμνων

221. δι Syg.] τε Ω (ut a 392).

222. ἡσ] ἡ vHerwerden.

230. δι § 326] δ' ἂν (πολ.) Ω, δ' αὐ Brandreth.

235 sq. Parenthesin indicavit Causer et post ὄτρυνεῖς οὐμ T interpunxit.

236. νηυσὶν ἰπ'] νηυσὶ παρ' O.

239. Μίγητα] Μίγην τε Zen. (cf. N 692).

242. ἰπαιθ' ἔμα] ἰπαιτά γε Plut. Mor. 782 c. — τε Passow] δι. Of. a 262.

245. ἄγον αἶψα] ἄγον ἰπτά Zen. (si fides schollio Aristonici ad I 131).

— ἀμύμονα] -νας D (cf. I 128).

246. ἔπτ'... ὀγδοάτην] ἔξ... ἰβδομάτην Zen.; cf. I 130 et Z 319.

248. Ἀχαιῶν] -οὶ Strab. 467.

- 250 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῷ ἐναλίγκιος αὐτὸν
 κάπρον ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ φερυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν, 252 sq. = Γ 271
 ἥ γοι παρ' ἑλπεος μέγα κουλεὶν αἶεν ἄορτο, sq.
 κάπρου ἀπὸ τρήας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
 255 ἦρχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόθι ἦτο συγῆ
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔειπε φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐφύν· 257^a cf. II 513
 „ῥίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος, 257^b = Γ 364 [279
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἑρινύες, αἳ θ' ὀπὸ γαῖαν 258-260 cf. Γ 276-
 258 = ρ 155 + 303
 260 ἀνθρώπους τίνυνται, ὃ τίς κ' ἐπλόρκον ὁμόσση, 258^c = ξ 158 [υ 230
 261 μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπέτεικα, 258^d = ψ 43
 262 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσι.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπλόρκον, ἔμοι θεοὶ ἄλγεα δοῖεν [ρ 197, 223 + 280
 265 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὃ τίς σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.“ 265^a cf. α 278, 292
 ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ. 266 cf. Γ' 292
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἄλδος εἰς μέγα λαῖτμα
 ρῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 268^a = Γ' 378
 ἀνστάς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετκῶδα·
 270 „Ζεῦ πάτερ, ἦ μέγας ἀάτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα.
 οὐ κεν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι
 Ἀτρεΐδης ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
 ἦγεν ἐμεῖ· ἀγέκοντος ἀμύχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 275 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀργα.“ 275 = B 381
 ὅς ἄρ' ἐφώνησεν, ἔλυσεν δ' ἀγορὴν αἰψηράν. 276 = ρ 257
 οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔξην ἐπὶ νῆα φέκαστος, 277 = ψ 3 cf. ρ 258
 277^b = Ω 1

262 οὐτ' εὐνήσ πρόφασιν κεχηρμένους οὕτε τί' ἄλλου·

251. χειρὶ GL] χειρὶ Ω. Cf. A 585.

253. ἄορτο DL] ἄορτο Ω (cf. § 256).

255. ἄρα] ἄμα Syr.

— αὐτόθι Bekker] αὐτόφιν. Cf. M 302.

257. εὐξάμενος] εὐχόμενος l. a. ant. Cf. I 509.

259. αἳ] οἳ olim quidam (pro copula igitur habentes τε et Plutonem Proserpinamque invocari rati); cf. Γ' 279).

260. τίνυνται] τίνυσθαι Nauck.

261. ἐπίνεικα DH] ἐπινύκαι Ω.

262. Del. Nauck; interpolatorem arguit vox πρόφασιν nonnisi h. l. et vs. 302 (ubi vid.) apud H. obvia.

265. ὅ τις] ὅ τι OT, ὅστις GH, ὅ τε la Roche, item μ 40 π 228 υ 188 χ 415 ψ 66.

266. στόμαχον] σφάραγον Pausan. V 24 § 11.

272. ὥρινε] ὥτρυνε O.

276. αἰψηράν] sio Ar. vs. parall., λαιψ. D (ut K 358 al.). Certum est αἰψ. δ 103.

- δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ῥβάν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
- 280 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσ' ἔθεσαν, κάθεσαν δὲ γυναῖκας,
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
 Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἐκέλευ χρυσέην Ἀφροδίτῃ, 282^b cf. Ω 699
 ὥς ῥ' εἶδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ, 283^b = Σ 236
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε 284 cf. θ 527
- 285 στήθεά τ' ἦδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
 ῥεῖπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ρεγκυῖα θεῆισι· 286^b = Α 638
 „Πάτροκλ', ἐμοὶ δεξιῇ πλείστον κεχαρισμένε θυμῷ, 287 cf. Α 608
 ζωὸν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰούσα,
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
- 290 ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. 290cf.Hes.Theog.
 ἄνδρα μὲν, ὦι ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, 800
 εἶδον παρὸ πόλῳ δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ, 292^b = Σ 236
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία ῥέινατο μήτηρ, 293 cf. Γ 238
 κηδεῖουσ, οἳ πάντες ὀλέθριον ἤμαρ ἐπέσπον.
- 295 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, δτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὤκυς Ἀχιλλεύς
 ἔκτεινεν, ῥέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαιέμεν', ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσῃν, ἔξῃν δ' ἐνὶ νηυσὶ
 εἰς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
- 300 τῷ σ' ἄμωτον κλαίω τεθνηῶτα, μέλιχον αἰεί.“
 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναῖκες, [cf. 7888 etc.
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κἀδὲ ἐκάστω. 801=X515 Ω746
 αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ὀχαιῶν ἡγερέθοντο 801^a=X 487 cf.
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὃ δ' ἡρνέετο στοναχίζων Ω 760
- 305 „λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων, 305 cf. Ρ 154
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος

280. κάθεσαν L] κάθισαν Ω. Cf. § 220².
 282—302. Postmodo additi videntur (del. Heyne); nam nisi resecantur, αὐτόν va. 303 ad Achillem satis apte referri vix potest. Recentis dictionis sunt ἐκέλευ, εἶδον, ἐκάστω neglecto f. va. 282, 292, 302, Πάτροκλ' va. 287 (cf. § 25 et Dionys. Thrax § 10, Hephaest. de Metr. I 3), αὐτῶν pro αὐτῶν va. 302 (cf. § 56); praeterea vix est epicum πρόφασιν

vs. 302 (cf. vs. 262), versus autem 298 ex I 336 male intellecto videtur fluxisse.
 288. σε ἔλειπον] σ(ε) ἔλειπον D H, αὖ γ' ἔλειπον Bentley, an *κατέλειπον (coll. l 86)?
 295—300 in T Gen. obelos habent (cf. vs. 136-140): Ar. —?
 298. δ' D H] τ' Ω (propter subiectum mutatum non recte).
 305. ἐμοὶ γε] ἐμῷ H.

- ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχρος αἰνὸν ἰκάνει,
 δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω καὶ τλῆσομαι ἔμπης.“
 ὥς φριπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 810 δοιδὼ δ' Ἄτρεΐδα 'μενέκην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 Νέστωρ τ' Ἴδομενεύς τε γέρον θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχημένον· οὐδέ τι θυμῶι
 'τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἄδινῶς ἀνενείκατο 'φώνησέν τε·
 815 „ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃι λαερὸν παρὰ δεῖπνον ἔθνηκας
 αἴψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοιάτ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον Ἄρην. 818 = Θ 516
 νῦν δὲ σύ μὲν κεῖσαι δεδαγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 820 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἔδητύος, ἔνδον ἐόντων,
 σῆι ποθῆι. οὐ μὲν γάρ κε κακώτερον ἔλλο πάθοιμι,
 οὐδέ κεν εἰ τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθόμην,
 ὅς ποθι νῦν Φθίνφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει 823^b cf. II 11
 χήτει τοιοῦθ' υἱός, — ὃ δ' ἄλλοδαπῶι ἐνὶ δάμῳι 824^a cf. Z 463
 825 εἵνεκα ριγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμῆζω, —
 ἥ τὸν δὲ Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 εἴ ποθ' ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος Θεοφειδής. 827^a cf. 8833 1458
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσς' ἐξεβόλπει 828^b = υ 328 φ 96
 οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἱποβότοιο 829 sq.^a cf. I 246
 830 αὐτόθ' ἐνὶ Τροίῃι, σὲ δὲ τε Φθίννδε νέεσθαι·
 ὥς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῆι ἐνὶ νυκτὶ μελαίνῃι 831^b cf. γ 61 x 392
 Σκυρόθεν ἐξαγάγῳς καὶ σοὶ δειξείας ἔκαστα,

311. ε' L] om. Ω.

316. λαερὸν § 20] λαρόν.

319. ἐμὸν] ἐμοὶ T.

321. κα Madvig] τε.

322. *οὐδέ κεν εἰ] οὐδ' εἴ κεν Ω, οὐδ' εἰ καὶ Duentzer.

326. τὸν] quo referatur accusativus non habet; quod interpolationis videtur esse indicium (Knight damnat vs. 326—337). Achilles filius in Iliade praeterea non nisi Ω 467 commemoratur (πρὸς utrobique dictus) et a prius fabula, cui iuvenis est ipse Thetidis filius, quam maxime alienus est, cum

praesertim poeta sumserit id, quod ipsa fert res: bellum nuper exarsisse (cf. B 134 sq.). Recentem manum produnt etiam quae de Peleo annis confecto dicuntur.

327. Aristoph. Ar. —

— Νεοπτόλεμος Θεοφειδής] Πυρῆς ἐμός, δὲ κατέλειπον quidam olim.

331. ὥς ἄν] ὅρα σύ vHerwerden.

— ἐνὶ Α Ο] ἐν Β, οὖν Ω (ut A 179 γ 61, 302 al., i. e. navem secum habens; qualibus locis ἐννδὶ additum est verbum, non ducendi; solus ω 427 quadamtenus conferri potest).

332. ἔκαστα] neglecto f.

- πτῆσιν ἐμὴν δμῶάσ τε καὶ ὑπερεφῆς μέγα δῶμα. 333=η 225 τ 526
 ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' ὀλομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 335 τεθνάνμεν', ἢ ποθι τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκαχῆσθαι
 γήρατ' τε στυγερῶι, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, δὲ ἀποφθιμένοιο πύθεται.
 ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δ' ἔστανάχοντο γέροντες, 338 cf. 301 X 429
 μνησάμενοι τὰ γέκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 340 μυρομένους δ' ἄρα τούς γε γιῶν ἐλέησε Κρονίων,
 αἴψα δ' Ἀθηναῖν γέπεια πτερόεντα προσνήδα· 340 cf. P 441
 „τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔησ.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ 'μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κεῖνος δ' γε προπάραιθε νεῶν ὀρθοκραιράων 344^b=Σ 3
 345 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἷ δὲ δὴ ἄλλοι
 οἷχονται κατὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος. [353 sq.
 ἀλλ' ἴθι φοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν 347 sq. cf. 38 sq.,
 στάξον ἐνὶ στήθεσς', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“ 347 cf. h. Ap. 124
 ὥς φειπὼν ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην· 349=Δ 73
 350 ἦ δ' ἄρπνι φεικυῖα ταυρυπτέρῳ· λιγυφώνῳι
 οὐρανοῦ ἔκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος, — αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκ' ἐθωρήσσοντο κατὰ στρατόν, — ἦ δ' Ἀχιλλεῖ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν 353 sq. cf. 347 sq.
 'στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο,
 355 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
 ὤχετο.
 τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἔχοντο θοάων.
 ὥς δ' ὅτε ταρφεῖαι νιφάδες Διὸς ἐκποτάονται,
 ψυχραί, ὑπὸ ριπῆς αἰθρυγενέος Βορέας, 358 cf. O 171
 ὥς τότε ταρφεῖαι κόρυθες λαμπρὸν γανόουσαι
 360 νηῶν ἔκ' φορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόμεσσαι.

361 θάρηκίς τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.

333. δμῶα] sic Ag., δμωιά quidam olim (cf. η 225 τ 121).

339. ἔλειπον Harl.] -πε Ω; cf. λ 234.

342. ἔησ] ἴσο Zen. (cf. Δ 393).

346. κατὰ Cubet] μετὰ. Cf. Δ 424.

351. κατέπαλτο] κατὰπαλτο? Cf. Θ 85.

354. ἴκοιτο] ἴκηται Ω. Cf. Ν 711.

355. δέ] δ' αὖ l. a. in A.

357. ἐκποτάονται § 191] -τίονται.

361. Ante vs. 360 collocatum habet L (ἐκ νηῶν ἐκίοντο soribens). Recentiorum aetatem prodiit thoracum mentio (cf. vs. 371 et Π 133 sq.); adi. κραταιγύαλος † (cf. O 530).

— In Bodl. Baroco. 203 additur versus: ἐκ νηῶν ἔχοντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει (= Π 267).

- 362 αἴγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, ἔγλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν 362^b cf. h. Ap. 118
χαλοῦ ὑπ' ἀστεροπῆς ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶ 363^a cf. A 83
ἀνδρῶν. ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς. [164
365 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὰ πέλετ' ἡδὲ φοι ὅσσε 365^a cf. Hes. Scut.
λαμπέσθην ὥς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ φοι ἦτορ 365^b sq. cf. 16 sq.
'δύν' ἄχος ἔτλιντο· δ' δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
'δύσσετο δῶρα θεοῦ, τά φοι ἔφαιστος κάμε τεύχων.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε 369 sq. = I' 330
370 καλὰς, ἀργυροῖσιν ἐπισφυροῖσ' ἀραρυίας, sq.
372 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόκλον 372 sq. = I' 334
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε sq.
εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἥντε μήνιδ.
375 ὥς δ' ὅτε κ' ἐκ πόντοιο σέλας ναύτισι φανήη
καιομένοιο πυρὸς, — τὸ δὲ καλεῖται ὑψόθ' ὄρεσφι
σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ, — τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσι,
ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἔκανε 379 cf. Σ 214
380 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἴερας
κράτ' ἔθετο βριαρὴν ἢ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπε, 381^b cf. Z 295^a
ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι 382^b cf. X 315
χρύσει, ὥς ἔφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμείας. 383 = X 316
'πειρήθη δ' ἐξέ' αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
385 εἴ φοι ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυνῆ
τῷ δ' ἥντε πέτρ' ἐγίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.

371 δεύτερον αὖ θάρηκα περὶ στήθεσσι κούε.

371 = I' 332

363. ὑπ' ἀστεροπῆς D] ὑπὸ στερ. Ω. Of. K 154.

365—368. Ar. —, postea tamen obelos delevit teste Dionysio Sidonio. Quod ubi refert Didymus, addit in libro Ammonii „de Aristarchi editione altera“ nihil legi de sententia Aristarchi ita mutata. Quapropter Lehra suspicatus est emissa demum editione altera Aristarchum sensisse et in scholis professum esse hos versus immerito a se esse damnatos.

365. *'πίλετ' ἡδέ] πίλε τὼ δέ. Of. § 275.

371. Of. II 133 sq.

374. Del. Heyne, interpolatorem prodieratus voce μήνι pro σελήνι adhibita (cf. tamen Ψ 455).

379. σάκεος] κεφαλῆς Byr. (ut Σ 214).

382. Ἰθιραι] neglecto f. Quae suam vim servavit littera in versu, unde haec sunt desumpta, X 315 (item II 795 h. Ven. 229 h. VI 4); quapropter Heyne del. vs. 382 sq. (cf. II 133 sq.).

384. δ' ἰφί' (δὲ φί') Heyne] δ' ἴφ Ar. Ω, δ' ἰοῦ Zen. (cf. B 289), δὲ οἱ Ptolemaeus Ascal. T G. Of. § 92 sq.

385. γυνῆ] δῶρα G H L.

386 ἥντε G H] ἥντε A, εἴτε Ar. C D (cf. I' 10), αὐτε libri „αὐτὸς τῶν πόλεων“ T, item Ar. postmodo teste schol. A (mente supplens ὥς, ut Σ 499), ὥς τε Aristophanes.

- ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἱσπάσατ' ἔγχος,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ' δύναιτ' ἄλλος Ἀχαιῶν 388-391 = II 141
 παλλέμεν', ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς, sqq.
- 390 Πηλιάδα μελίν, τὴν πατρὶ φίλῳι 'πόρε Χίρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσι.
 Ἴππους δ' Ἀθτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
 'ξεύγνυνον' ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαθν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούσ
 γαμφυλῆϊσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία 'τεῖναν ὀπίσσω 394^b cf. Γ 261
- 395 κολλυτὸν ποτὶ δίφρον. ὃ δὲ μάλιστα φαεινὸν
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἔπαιον ἀνόρουσε,
 Ἀθτομέδων' ὄπισθεν δὲ κορυσσάμενος 'βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ἵπερίων. 398^a = Z 518
 398^b cf. h. Ap. 369
 399^b = Ψ 402
 σμερδαλέον δ' ἔπαισιν ἐπέκλετο πατρός ἐξοῖο.
- 400 „Ξάνθε τε καὶ Βαλῖος, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν' ἡνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ κ' ἔομεν πολέμοιο,
 μηδ' ὥς Πάτροκλον 'λίπει' αὐτόθι τεθνηῶτα.“ 400 cf. II 149 sq.
- τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγούφιν προσέφη πόδας αἰόλος Ἴππος
 405 Ξάνθος, ἔφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι, — πᾶσα δὲ χαιτῆ 405^b sq. cf. P 439
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἔκανε, — sq.
 αὐδόμεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 „καὶ λῖν σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον οὐδὲ τοι ἤμεσ
 410 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτι τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὅμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄχ' ἄριστος, δν ἡύκομος 'τέκε Λητώ, 413^b = 2 318 cf.
 A 36

387. ἱσπάσατ' ἔγχος] ἔγχος [F] ἱρυσσε Apoll. lex.

388—391. Δρ. — (cf. II 141 sqq.).

390. (') πόρε Syr. L] τάμε Ω, Δρ. utrumque (cf. II 143).

391. ἐκ κορυφῆς] cf. II 144.

392. ἀμφιέποντες] -ντε C.

393. (') ξεύγνυνον] sic Δρ., -σαν G. Cf. Ω 783 et § 145.

398. παμφαίνων] λαμπόμενος D T.

400. Βαλῖος § 51] Βαλῖς.

401. σαωσέμεν'] si sanum (cf. I 280), aor. mixti (§ 152) est infinitivus, nimis tamen similis futuro, ut ποιησέμεν' φ 399; -σάμεν' in promptu est, sed -σάμεναι (-ν') nusquam traditus extat terminus. Cf. B 544.

402. Δαναῶν] λαῶν l. a. in A.

— κ' ἔομεν § 192¹] χ' ἔωμεν. Cf. N 315.

407 et 416 sq. Δρ. —. Cum toto loco (vs. 404—424) aut servandi videntur aut damnandi.

413. ὄχ' ἄριστος] cf. A 288.

- ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε. 414 = Σ 456
- 415 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἄμα πνοιῆι Ζεφύροιο θείοιμεν,
ἦν περ ἐλαφροτάτην φασ' ἔμμεναι. ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
μόρσιμόν ἐστι θεῶι τε καὶ ἀνέρι γῆφι δαμῆναι.“
ὅς ἄρα φωνήσαντος Ἑρινύες ἔσχεθον αὐδᾶν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 419 = Π 48
- 420 „Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νυ τὸ φοῖδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἰλάσαι πολέμοιο.“ 423 cf. H 315
- ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις' ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

θεομαχία.

- Τ ὅς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν ἑωρῆσσοντο
ἀμφὶ σέ, Πηλῆος υἱέ, μάχης ἀκόρητον, Ἀχαιοί,
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωισμῷ πεδίλιο. 8 = Α 56
- Ζεὺς δὲ θέμιστ' ἐκέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι 4 cf. ρ 69
- 5 κρατὸς ἅπ' Οὐλύμποιο πολύπτυχος· ἢ δ' ἄρα πάντῃ
φοιτήσας' ἐκέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπείν, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἷ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται [97
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πύργα ποικίλντα. 8 cf. ζ 123 h. Ven. 99
- 10 ἑλθόντες δ' εἰς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ἔεσσι' αἰθούσῃσιν ἐνίξανον, ἃς Διὶ πατρὶ 11^a cf. Z 243
- ἔτφαιστος ἵποίησε γιδυῖνισι πραπίδεσσι. 12 = Α 608
- ὅς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγνέρατ', οὐδ' ἐνοσίχθων
' νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἄλλος ἦλθε μετ' αὐτούς,

421. τὸ Brandreth] τοι, Hoffmann εὖ νυ
καὶ αὐτὸς φοῖδα coll. Θ 32.

423. ἰλάσαι] ἴσαι Cobet (in schedis). Cf.
N 315.

424. ἰάχων] neglecto f, Bentley ἐν πρώτοισιν
ἰών (coll. Α 341 M 315) Ω.

2. ἀκόρητον] -τοι H, utrumque Nicanor
(et Ar.?).

3. In O manns recensens addidit versum:
Ἑκτορι θωρήσσοντο μετὰ πρώτοισιν ἰόντι.

5. πολύπτυχος § 83¹⁰] -πύχου.

11. ἐνίξανον Ar. A O] ἐφίζανον Zen. D T,
ἐνιδρανόν (quod ne Graecum quidem) olim
alii, quasi *sedilia* essent αἰθούσαι.

12. ἵποίησε γιδυῖνισι] sic (-σιν ἰδ.) Ar.,
ποίησ' εἰδυῖνισι Syg.

14. αὐτούς] ἔλλους Axi, quod langueat
pronomem (cf. § 98); sed et *maris* mentio
aevum recentius videtur prodere (cf. N
12 sqq.).

- 15 ἔξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν 15^b = v 127
 „τίπτ' αὐτ', ἀργικέρωνε, θεοὺς ἄγορῆνδ' ἐκάλεσσας;
 ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχῃ πόλεμός τε δέδνε.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφελυγέρετα Ζεὺς·
 20 „ἔγνωσ, ἐνοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλὴν,
 ὣν ἔνεκα ξυνάγειρα μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μένω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 ἤμενος, ἔνθ' ὀράων φρένα τέρψομαι· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὄφρα χ' ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 25 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅππῃ νόος ἐστί γεκάστων.
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεύς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μάχεται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδάμεια Πηλεΐωνα.
 καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑπετρομέεσκον ὄρωντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρον χῶεται αἰνῶς,
 30 δέδρφα μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μῶρον ἐξαλαπάξῃ.“
 ὃς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίστον ἐγειρε. 31^b of. B 797
 'βᾶν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοί, δόξα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρῃ μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνῃ
 ἠδὲ Ποσειδάων γαίκοχος ἠδ' ἐριούνης 34 of. 9 322
 35 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμνισι κέκασται,
 ἥφαιστος δ' ἄμα τοῖσι 'κλε σθένει βλεμναίνων 36^c = Θ 337
 χλωεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥῶοντο φαιαί· 37 = Σ 411
 εἰς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἄμ' αὐτῶι
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 40 Ἀκτῶ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη.
 ἥος μὲν ρ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τῆος Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς 42^b sq. = Σ 247 sq.

26. οἷος ἐπὶ] οἷοις vHerwerden.

— μάχεται O'] μαχεῖται Ω. Cf. § 147.

28. το] τι Δγ.

30. δίδρφα § 168] δαίδω.

— ὑπὲρ μῶρον] una voce proferebant Aristoph. Ar. alii propter ὑπέρμορα B 155, item Φ 517 α 34 ε 436. Disiunxit Heliodorus. Cf. ὑπὲρ μοῖραν (Υ 336) et ὑπὲρ αἶσαν (Γ 59 al.).

— Teste scholio T olim quidam adde-

bant: οὐ μὲν τοι μοῖρ' ἐστίν ἔτι ζωὸς Ἀχιλλεύς | ἔλίου ἐκπύρσαι δὲ ναυόμενον πτολίεθρον | πύρσαι (Περσεύς cod., corr. Spitzner) δουράτεος ἱππῶς καὶ μητις Ἑκτοῦ.

35. ἐπὶ A Syr.] ἐπὶ Ω (of. A 55).

— κέκασται Ar. H] -το Ω, cuiusmodi varietas frequens est (cf. E 739).

40. φιλομμειδῆς] Διὸς θυγάτηρ l. a. in T (of. Φ 416).

42. τῆος] τόφρα δ' l. a. in A.

- ἐξεφάνη, δμηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς
 Τρωῆας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα γέλαστον, 44 = H 215
- 45 δεδιδότας, ὅθ' ὀρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῶι γῖσον Ἄρηι. 46^b = M 130
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὥρτο δ' Ἐρις κρατερὰ λαοσσόος, αὖτε δ' Ἀθήνη,
 σταῖς ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτόσ, 49^b = I 67
- 50 ἄλλοι' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ.
 αὖτε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν ἐρεμνῆι λαίλαπι γῖσος, 51^b of. M 375
 ὅξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνη.
 ὅς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 55 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδ' ἐρρήγγυντο βαρεῖαν.
 δρυνδὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 60 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 ἔδρυσεν δ' ὑπένερθε γάναξ ἐνέρων Ἀγιδωνεύς,
 δρυσάσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἱαχε, μή φοι ὑπερθε
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 φοικία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 65 σμερδαλέ' ἡρόεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 τόσσοις ἄρα κτύπος ὥρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 66 of. Hes. Theog. 705
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἴσται Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,

50. *ἄλλοτε μακρὸν αὐτεῖ ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων? Sic in eum locum cedit ἐριδούπων, quae adiectivi ἐριγδ- forma brevior exitui hexametri est propria, vitatur pedis 4ⁱ conformatio durior (cf. § 3), solvi potest αὐτεῖ (of. § 191).

51. αὖτε] ὥρτο Strab. 597.

53. θεῶν] sic Herodotus (-dianus?), θεῶν Ar., pro loci nomine habens θεῶν Καλλικολώνην. Similis est controversia Ω 74. Cf. γ 151.

54. ὀτρύνοντες] -αντες A¹.

57. ἱερθε] ἱέρθε Ar. Syg. (cf. O 225).

59. πολυπίδακος] eis Ar., -δάκου D. Of. Ξ 157.

62. ἄλτο] ὥρτο Mass.

— ἱαχε] neglecto γ.

65. ἡρόεντα Doederlein] εὐρώεντα. Integrum extat adiectivum O 191, item l. a. ψ 322, corrupta lectio redit κ 512 ψ 322 ω 10 h. Cer. 482 Hes. Oper. 153 (εὐρώεντα M¹) Theog. 731, 739, 810, eamque Sophocles secutus esse videtur Ai. 1167 (et 1190?).

67. ἄνακτος] neglecto γ.

68. ἰὰ πτερόεντα] confluitine ex ἰούσ -ντας (Bothe) et πτεῖλα -ντα (Bentley)? Neutrum f.

- ἄντα δ' Ἐνναλλοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 70 Ἥρην δ' ἀντίστη χρυσηλάκατος κελαδαινὴ 70^b cf. II 188
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη φεκάτοιο·
 Αἰγίοι δ' ἀντίστη σῶκος ἱριούνιος Ἑρμῆς,
 ἄντα δ' ἄρ' ἱεφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης, 78^b = Φ 829
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Αἰνείου καὶ Ἀχιλλέως μονομαχία.

- 75 ὃς οἷ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἔκτορος ἄντα μάλιστα ἱλαίετο δύνεν· δμῖλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστα φε θυμὸς ἄνωγε
 αἵματος ἄσαι Ἀρηα ταλαύρινον πολεμιστὴν. 78 = E 289
 Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὄρσεν Ἀπόλλων
 80 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δὲ φοι μένος ἡΰ·
 νίει δὲ Πριάμοιο Λυκάονι φείσατο φωνήν.
 τῷ μιν φεισάμενος προσέφη Διὸς νιὸς Ἀπόλλων·
 „Αἰνεία, Τρώων βουλκφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἅς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο φοινοποτάζων,
 85 Πηλεΐδα· Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζεις;“
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέφη·
 „Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 90 στάσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δούρ' ἐφόβησε
 ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσίην ἐπήλυθεν ἡμετέρησις,
 πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 ῥύσατο, ὅς μοι ἐνῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
 93 cf. X 204
 ἧ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 95 ἥ φοι πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἡδ' ἐκέλευε

77. (f) = Ar. B C] γε Ω. Insolito loco collocatum est pronomen (cf. § 329).

— ἄνωγε § 225] ἀνώγει.

82. φεισάμενος § 212] ἱσιάμενος.

84. ὑπίσχεο] sic Ar., ὑπείσχεο Byr. (cf. Ψ 195).

85. πολεμίζειν A D] -ζειν Ω. Cf. O 179 et B 436.

89. νῦν] δὴ D G.

93. (ῥύσατο Knight] εἰρύσατ'. Cf. vs. 194 et § 164.

— ἐνῶρσε T] ἐπῶρσε Ω (item X 204). Cf. ἐν μένος ὄρσε Θ 335 et similia Σ 522 (ἐν φόβον ὄρση) Σ 218 (ἐν... ὄρσε πυδοιμόν) Υ' 110 (ἐμπνευσε μένος μίγα).

- ἔγχει χαλκείῳ Λίλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα τίς γε θεῶν, ὅς τοι γόν' ἀμύνει. 98 cf. E 603
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 100 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν'. εἰ δὲ θεὸς περ
 γῆσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὗ κέ με ρεῖα
 νικήσει', οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὖχεται εἶναι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 103 = H 37
 „ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖσ' αἰειγενέτισσι
 105 εὖχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
 ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χειρότερος ἐκ θεοῦ ἐστί. 106 cf. Φ 190 sq.
 ἢ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἢ δ' ἐξ ἄλλοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν 108^b sq. cf. Φ 338
 λευγαλέοισι γέπασσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.“ sq.
 110 ὅς φειπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110 = O 262
 'βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ. 111 = A 495
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχιῖας πᾶσι λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ φουλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἢ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
 115 „φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη,
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε γέργα· 116^b = B 252
 Λινείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ 117^b = A 495
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἥμεῖς πέρ μιν ἀποτροπάωμεν ὀπίσσω
 120 αὐτόθεν, ἣ τις ἔπειτα καὶ ἡμῶν Ἀχιλλῆϊ
 παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμοῦ
 δευέσθω, ἵνα φείδῃ ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δικιότῃτα

98. Om. D.

— τις Bentley] εἰς (item E 603).

99. ἰθὺ] ἰθὺς (!) Syr. A B O G Gen.

101. με ρεῖα Knight] μάλα ρεῖα Ω (μάλα ρεῖα G L). Cf. M 381 et § 8, 88¹.

102. νικήσει' Bentley] -οει vel -οηι. Cf. I 386.

103. Διὸς υἱὸς] ἐκείργος Syr.³ (ut P 585; cf. O 253).114. ἦ... μετὰ μῦθον ἔειπε] sic (ἔειπε) Ar.· ἦ... ρεῖα ζῶντας Zen. (male ἦ pro ἔφη. cf. § 806^b).

— καλέσασα] sic Zen., στίσασα Ar.

119. ἀποτροπάωμεν § 251] -τροπῶμεν.

121. θυμοῦ Koerppen] θυμῷ. Absolutum δεινῶμαι non est alibi (cf. Γ' 294 N 786 η 73 al.; A 134 X 492 mente supplendus est genitivus).

- 125 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιάοντες
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
 σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσα γοι Αἴσα 127^b = η 197^a
 γιγνομένωι ἐπένησε λίνωι, ὅτε μιν ἔτεκε μήτηρ. 128 cf. Ω 210 η 198
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
 130 δρῆσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 ἐν πολέμωι· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργέσ· 131 cf. π 161
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίζθων· 131^b cf. η 201
 „Ἥρην, μὴ χαλέπαινε παρ' ἐκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
 134 οὐ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι. 134 cf. Θ 210
 136 ἀλλ' ἡμεσ μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες 134^c cf. Φ 394
 ἐκ πάτου εἰς σκοπὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει. 136^b = α 372
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆϊ ἴσχωσι καὶ οὐκ ἔαωσι μάχεσθαι,
 140 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἡμὶ παρ' αὐτόθι νεῖκος ὀρεῖται
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὄκα διακρινθέντας ὁλώ
 ἄψ ἔμεν· Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων, 142^b = h. Ap. 187
 ἡμετέρησι· ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας· 142^c cf. Cer. 486 cf.
 145 τεῖχος ἔσ' ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 143 cf. Φ 208 σ 156
 ὕψηλόν, τό δ' ἄ γοι Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ' ποιεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλείται,
 ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' αἰόνοσ πεδίονδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζητο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 150 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισ' ἐφέσαντο·
 οἳ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνησ
 ἀμφὶ σέ, ἦτε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
 ὥσ οἳ μὲν γεκάτερθε καθήατο μητιῶοντες

135 ἡμας τοὺς ἄλλους, ἵπει ἢ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.

135 cf. Θ 211

135^b = α 276 cf. Α 169

125—128. Ar. —, quod discrepent a vs. 26 sq.

131. *ἑναργία* Fick] -γεία Ω. item η 201 π 161. Cf. § 73 et *ἀστεμφία*, *νημαργεία* (-φείωσ, -τίωσ codd. omnes aut plerique) δ 419, 459 α 98 τ 269 h. Cer. 71. Praeterea cf. II 792.

135. Habent Syr. A (in margine habuit eius archetype), om. Ω.

138. ἄρχῃσι Zen.] ἄρχωσι Ar. Ω (cf.

E 774 x 513). In schol. T affertur l. a. εἰ δέ κεν ὥς ἄρχωσιν Ἄρης καὶ Φ. M. Mirum ni et Aristarchus καὶ pro ἢ legit; ἢ tamen ei tribuit Aristoniceus.

140. αὐτόθι C] αὐτόφι Ω. Cf. M 302.

143. ἀναγκαίηφι H] ἀνάγκη ἴφι Ω (cf. Φ 208 σ 156).

147. ἀλείται] -οίτο D T.

153. μὲν Bentley] μόν ρ'.

- βουλὰς ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 155 ὤκνεον ἀμφοτέροι, Ζεὺς δ' ἤμενος ὕψ' ἐκέλευε.
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῶι,
 ἀνδρῶν ἥδ' ἱππῶν· ἡάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι
 ὀρνυμένων ἄμυδις. δῦο δ' ἀνέρε ἔξοχ' ἀρίστω [sqq.
 εἰς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι, 158^a-160 cf. N 499
 160 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρυθι βριαρῆι· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, ἔτινασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὄρωτο, λέων ὡς 164 cf. Ω 572
 165 σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάσσι 164^b = Α 129
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις Ἄρηι θοῶν αἰζηῶν
 δουρὶ βάλλῃ, ἐβάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὁδόντας
 γίγνεται, ἐν δὲ τέ σοι κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 170 οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθε
 μαστίεται, ἐπεὶ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι, 171^b = Π 690
 γλαυκιάων δ' ἰθὺς φέρεται μέν', εἴ τινα πέφυκε
 ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
 ὡς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγάνωρ
 175 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο. 175^a = Ρ 67
 οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέφειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς· 176 sq. = Φ 148
 „Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πρόσθεν ἐπελθὼν 176 = Γ 15 [sq.
 ἔστης; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἄνωγε
 180 γελπόμενον Τρώεσσι φαναξέμεν' ἱπποδάμοισι
 τιμῆς τῆς Πριάμοι'; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,

158. δῦο δ'] δὲ δῦ' l. a. in Maro. 458.

— ἀνέρε... ἀρίστω Ahrens] -ρεσ... -τοι.

159. ἀμφοτέρων] -ρων G (cf. Z 120).

163. ἔτινασσε δὲ] τινάσσων l. a. in Maro. 458 (ut M 298 X 311).

166. πρῶτον μὲν ἀτίζων] κρυῶν ἰρατίζων L (ut A 551 P 660). Suspicionem non vacat ἀτίζων (cf. Y 332).

169. ἄλκιμον] ὀβριμον Syr.

170. ἀμφοτέρωθε] -σε l. a. ant.

171. μαχέσασθαι D] μαχέσθαι A C, μάχισθαι T (cf. A 272).

178. πρόσθεν Ohrist] πολλὸν Ω, quod post τόσσον molestum; nudus autem genitivus participio ἐπελθῶν sociari non potuit. Cf. Γ 22 Ψ 804.

— ἐπελθῶν] ἀπελθῶν A² (quod alienum hinc est verbum).

179. ἄνωγε § 225] ἀνώγει.

180—186. Ar. —

- οὐ τοι τούνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χειρὶ θήσῃ·
 εἰσὶν γάρ μοι παῖδες, δ' δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀσιφρων. 183^b cf. ψ 603
 ἣ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος 'τάμον ἔξοχον ἄλλων, 184^b sq.^a = Z 195
 185 καλὸν φῦταλιῖς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃται, sq.
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξιν!
 ἦδη μὲν σέ γε φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβήσῃ.
 οὐ μέμνησ' ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μῦθον ἔοντα 188^a = O 18
 'σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 190 καρπαλίμως; τότε δ' οὐ τι μετετροπαλίζεο φεύγων.
 ἔνθεν δ' εἰς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 'πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃσι καὶ Αἰὶ πατρί,
 ληϊάδας δὲ γυναικῆς ἐλεύθερον ἦμαρ ἀποζῶας 198 cf. Π 831
 ἔγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 195 ἀλλ' οὐ νῦν ῥύσεσθαι ὀλομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεται. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κτελεύω 196ⁱ-198 = P 30
 εἰς πληθὺν ἵμεναι, μῆδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμείο, sq.
 πρὶν τι κακὸν παθέμεν· δεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο 'φώνησέν τε·
 200 „Πηλεΐδην, μὴ δὴ με γέπεσσί γε νηπύτιον ὥς 200-202 = 481
 φίλπεο δεδρεξέσθαι, ἐπεὶ σάφα φοῖδα καὶ αὐτόδ sq.
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἶσιμα μνθήσασθαι.
 φίλμεν δ' ἀλλήλων γενέκην, φίλμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες γέπεια θνητῶν ἀνθρώπων·
 205 ὅψιμ' δ' οὐτ' ἄρ' πῶς σὺν ἐμοῦς 'είδες οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σοῦς.
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,

183. ἀσιφρων] ἀσιφρων Apoll. lex., recte, si a stirpe verbi ἀ(φ)άσσαι ductum est adiectivum. Redit ψ 603 φ 302 Hes. Oper. 335; cf. substantivum ἀσιφροσύνη ο 470 Hes. Theog. 502.

185. καλὸν] δαδλὸν A O.

186. δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξιν] neglecto φ stirpis ελπα et pede 4° vitiose conformato (cf. § 8); *ῥέξιν σε φίλοισιν?

187. μὲν § 18] μὲν.

— φοβήσῃ] φόβησα A C T.

188. οὐ § 8] ἣ οὐ.

— μέμνησ' Bodl. Barocc. 203] μέμνη (cf. § 117 et γ 188 φ 896 ω 115).

— ἄπο] sic Ar. γ. Chia Bhiannus Aristoph.

(sic ῥύεσθ' ἵπαι esse deberet; cf. Z 25 al.).

191. ἐνθεν] καὶθεν Strab. 607.

195-198. Ar. —

195. ῥύσεσθαι] ἐρύεσθαι Ar., σε ῥύεσθαι Ω. Contextus futurum tempus flagitat potius quam praesens, propter versum 194 autem requiri videtur ῥύεσθαι verbum (§ 164), licet per se spectatum aptum sit ῥερούεσθαι erepturum esse (ut Ξ 422; cf. § 293).

202. αἶσιμα Duentzer] αἰσυλα Ω, item vs. 433 (quod quid sit apparet E 408 φ 214 ρ 232 s. 10). Idem vitium correxerat Ruhnkenius h. Mero. 164 coll. codicis M lectione ἄρμενα. Cf. Z 62 H 121 χ 46.

205-209. Ar. —

- μυτρός δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμοι' ἄλοσύνῃσιν
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιος 208 sq. cf. E 247
 εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη. sq.
- 210 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσιν
 σήμερον· οὐ γάρ φημι ψέπεςσι γε νηπυτίοις
 ὧδε διακρινθέντε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι. 212^b = Π 252
- 213 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν γείθεισιν, — 213 = Z 150
- 215 Δάρδανον δ' ἄρ' πρῶτον ἔτεκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἔκτισσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πῶ Εἰλίος ἱρὴ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπερεῖσα ἵστικον πολυπύδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ ἔτεκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 ὃς δὴ ἀφνειότατος ἔγενετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τοῦ τρισχλῖαι ἔπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πόλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι.
 τάων καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,
 ἔπποι δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
- 225 αἶ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκεν δύο καὶ δέκα πόλους.
 αἶ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν, 226^b = Θ 486
 ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν ἔθεν οὐδὲ κατέκλων· 227 cf. Hes. fr. 143
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, 228^b = B 159
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἄλσος πολιοῖ' ἐθέεσκον.
- 230 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος ἔτεκετο Τρώεσσι γάνακτα,
 Τρῶος δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 231 cf. Ξ 115
 Φίλος τ' Ἀσδάρακος τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος ἔγενετο θνητῶν ἀνθρώπων·

214 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἕνδρος ἴασαι·

214 = Z 151

207. δ'] τ' A O.

210. ἕτεροι] ἕταροι O D.

211. νηπυτίοις] -ω ὡς Bentley, quod oeteris locis ipsi homines dicantur νηπύτιοι (cf. vs. 200, 244, 431 al.).

213—211. Postmodo inserti videntur (Friedlaender); post versum 203 vix sunt tolerabiles

214. Cf. Z 151.

215. δρ A³ L] αὖ Ω (cf. vs. 219).

218. ἵστικον] ναῖον Nauck (cf. A 18).

— πολυπύδακος A O¹] -δάκου Ω. Cf. Ξ 157.

220. δή] δ' Platt; an *ῥ'? Cf. § 8.

223. Versum ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν (= Hes. Theog. 279) Cant. Harl. O rec. addunt post hunc versum ant post sequentem.

224. δ' εἰσάμενος] neglecto f, ψισάμενος (del. δ') Heyne.

— παρελέξατο κυανοχαίτη] ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ l. a. in A; de equis utramvis inepte diotum.

228. δή] δὲ Ar.

229. ῥηγμῖνα Ahrens] -ρος.

- τὸν καὶ ἀνῆρέψαντο θεοὶ Διὶ φοινοχοεῦειν 234 sq. cf. h. Ven.
235 κάλλεος εἵνεκα φοῖο, ἐν' ἀθανάτοισι μετείη. 204 sq.
235 = o 251
Φίλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν ἔτεκετο Πρίαμόν τε
Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὄξον Ἄρηος. 238 = Γ 147
Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν, δ' δ' ἄρ' Ἀγλίσιν ἔτεκε παῖδα·
240 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγλίσιν, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον.
ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι. 241 = Z 211
Ζεὺς δ' ἄρετὴν ἄνδρεςσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· δ' γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὦς, 244 = N 292
245 ἐστατόν ἐν μέσσηι ὁσμίνῃ διϊοτῆτος.
ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ'· οὐδὲ κε νηὶς ἐκατόνζυγος ἄχθος ἄροιο.
στρεπτή δὲ γλῶσς' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθῳ
παντοῖοι, γπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα· [408
249 of. Hes. Oper.
250 ὀπποῖον φίλησθα γέπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃς. 250 of. Hes. Oper.
721
ἀλλὰ τίη ξριδασ καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
αἷ τε χολωσάμεναι ξριδος πέρι θυμοβόροιο 253^b = H 301
νεικεῦσ' ἀλλήλοισι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι
355 πόλλ', ἐτέον τε καὶ οὐκί' χόλος δέ τε καὶ τὰ κατεύει.
ἀλκῆς δ' οὐ με γέπεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
πρὶν χαλκῶι μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγγεῖνισι."

234. κα] μὲν l. a. ant.
— ἀνῆρέψαντο Doederlein] ἀνῆρεψαντο Ar.
Ω, item α 241 δ 727 ξ 371 υ 77 (cf. etiam
l. a. μ 357), quasi a verbo -ερίψα ductum;
ad -ερίπτειν refertur Etym. M. 107, 58; cf.
Φ 271 et Hesych. ἀνερειψάμενοι· ἀναρπάσαντες
(cf. 9 409 ἀναρπάξασαι ἄελλαι). A stirpe ἄρειπ
(ἀρίπια, ἀρπάζω) ducit Fick coll. Hes. Theog.
990, ubi ἀναρειψαμένη habent codices G K L,
ἀναρειψαμένη D, ἀνερειψαμένη E F H.
243. 3 πᾶσις κεν] *πᾶσιν 3 πᾶσις κεν? Ceteris
locis est 3 πᾶσις κεν] *πᾶσιν 3 πᾶσις κεν? Ceteris
locis est 3 πᾶσις κεν] *πᾶσιν 3 πᾶσις κεν?
— κάρτιστος] κ' ὄξ' ἄριστος A C (sic deleto
κ' Heyne).

247. ἐκατόνζυγος L] ἐκατόζυγος Ω.
250. φίλησθα Bentley] κ' εἰλησθα.
— ἐπακούσῃς Pseudo-Plut. vit. Hom. 173]
ἐπακούσαις.
251—255. Ar. — (coll. vs. 244).
251. νείκεα] ὀνειδέα l. a. in A.
252. γυναῖκας]· κας Vrat. (cf. Z 477).
255. *πόλλ', ἐτέον τε] πόλλ' ἐτέον τε Ω (nu-
meris suspectissimis, cf. § 19), πολλά τ' ἰόντα
Ar. (?), πολλά τὰ τε A C vitiose (quae Ari-
starcho bis tribuitur lectio in schol. A).
Of. 125.
— καὶ οὐκί] τὰ δ' οὐκί l. a. in A.
256. ἀποτρέψεις] ἀποστρίψεις T, μεταστρί-
ψεις A C. Of. M 249.

- ἦ ῥα, καὶ ἐν δρυνῶσι σάκε' ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος
 260 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος 'μύκε δουρὸς ἀκωκῆι.
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ γέο χειρὶ παχεῖνι
 ἔσχετο ταρβήσας· 'φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείας,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν 264^a cf. X 445
 265 ὥς οὐ ρηϊδί· ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265 cf. Γ 65
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὀποφείκει. 266^a = K 403 F 77
 οὐδὲ τότ' Αἰνείας δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 268 'ρῆξε σάκος, χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο. 268 = Φ 165 cf.
 273 δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος, Φ 594 Hes. Scut. 415
 καὶ 'βάλεν Αἰνείας κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐξίστην, 274 cf. Γ 347
 275 ἄντυγ' ὕπο πρώτων, ἥι λεπτότατος 'θέε χαλκός,
 λεπτοτάτη δ' ἔπειεν ρινὸς βοός· ἢ δὲ διὰ πρὸ
 Πηλῆος ἔκτεν μέλι, 'λάκε δ' ἀσπίς ὅπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐξάλη καὶ ἀπὸ γέθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
 δρυσίαν· ἔγχειν δ' ἄρ' ὅπῃρ νότοί· ἐνὶ γαίῃ 279^b sq.^a = Φ 69 sq.
 280 ἔστιν ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, ὃ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν 281^a = B 389

269 ἀλλὰ δὴ μὲν ἔλασε διὰ πύχας, αἶ δ' ἔρ' ἔτι τελεῖσθαι

270 ἦσαν, ἐπεὶ πίντε πύχας ἔλασε κυλλοποδίων,
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθεὶ κασιγέτροις,
 τὴν δὲ μίαν χρυσίην· τῇ δ' ἔσχετο μέλιον ἔγχος.

270 cf. Σ 481

259. σάκε' ἤλασεν] σάκει ἔλασ' Ar.
 — ὄβριμον] χάλκον DT L.
 260. σμερδαλέω] -ον G, σμερδαλίον δὲ μίγ'
 Heyne (coll. i 395).
 — ἀκωκῆι A OD] -κῇ T.
 261. γέο] οὐ Zen. (cf. B 239).
 263. ῥέα διελεύσεσθαι Ar.] ῥέα δ' ἔλ. A CD.
 Of. N 144.
 265. δῶρα] ἔργα l. a. ant.
 266. ὀποφείκει Duentzer] -κειν.
 269—272. Ar. — (eum qui addidisset
 „ζήτημα ποιεῖν” voluisse ratus, ut K 372),
 ante quem expunxerant „ἦντο τῶν σοφιστῶν”
 (schol. T). Olim in quibusdam libris defue-
 runt; legit Aristoteles (cf. Poet. 26). Pugnans
 cum versu 268, fluxerunt autem e versu
 Σ 481 male intellecto. Quo loco quae com-

memorantur πύχας sive corii, ut in clipeis
 mortalium, intellegi voluit poeta, sive aeris,
 id quidem certum est Vulcanum auro ar-
 gento stanno, quae praeterea illic adhibet,
 ad clipei superficiem exornandam uti (Σ 474
 sq.), id quod cum sana docet ratio tum
 patet Φ 165. Interpolator vero admodum
 inepte finxit quinque laminarum median
 fuisse auream.

269. ἔλασε] θιάσε Antiochthon.

272. μέλιον A O] χάλκον DT Aristot.
 Poet. 26.

273^b sq. μέλιη ἰδυπτιῶνι (μέλιη ἰδυπτιῶνα
 cod., corr. Heyne; an ἰδυπτιῶνι? cf.
 Φ 169) | ἀσπίδα νότ' εὐχαλκον ἀμύμονος Αἰ-
 νείας Zen.

278. ἔπειεν] ὀπείην (ὀπειν) Heyne.

- ἔστι, καὶ δὲ *ς* ἔχου ἔχτο μυρίον ὀφθαλμοῖν,
ταρβήσας *δ* *φοι* ἄγχι ἑπ' ἄγχι βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 283^b sq. a = 441
ἑμμεμαῶς ἐπόρουσε, φερυσάμενος ἕλφος δέξυ,
284^b = M 190
285 σμερδαλέα φεάχων. *δ* δὲ χειρὰδιον ἑλάβε χειρὶ 285 = E 302
Αἰνείας, μέγα φέρων, *δ* γ' οὐ κε δὴ ἄνδρε φέρειεν, 286 of. E 303
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· *δ* δὲ μιν ῥέα ἑπ' ἄλλε καὶ οἷος. 287 = E 304
ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσυμένον ἑβάλε πέτρῳι 288^b = Π 411
ἢ κόρυθ' ἢ ἐσάκος, τό *φοι* ἔκκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, 289^b = Z 16
290 τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σκεδὸν ἔορι θυμὸν ἀπέφρα, 290^b = Φ 179 of.
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· Π 828
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπε· 291^a = Γ 374
„ὦ πόποι, ἦ μοι ἔχου μεγαλήτορος Αἰνείας,
ὅς τάχα Πηλεΐωνι δαμείσσι Ἀγιδόσδε κάτεισι,
295 πειδόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος φεκάτοιο,
νῆπιος, οὐδέ τί *φοι* χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον. 296 of. B 873
ἀλλὰ τίη νῦν οὐτος ἀναιτίος ἄλγεα πάσχει,
μὰψ ἔνεκ' ἄλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἶει
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν ἐϋρὺν ἔχουσι;
300 ἀλλ' ἔγχεθ' ἔμεσ πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτοιο ἀγάγωμεν,
μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεύς 301 of. ω 544
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δὲ *φοι* ἔστ' ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, δὲ Κρονίδης περὶ πάντων ὀλίγο παίδων
305 οἷ φέθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305^a of. E 687
ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·

282. *δὲ *ς* ἔχου] *δ* ἔχου of. Of. P 591
Σ 22 δ 716. Bentley *δ* ἔχου *ς* χύτο μυρίον
(μυρίη Cobet, quoniam neutrum non satis
defenditur versu Φ 320), ut E 696 Π 344
P 421.

— ὀφθαλμοῖν Bentley] -μοῖσι. Requiritur
genitivus (of. E 696 Ψ 765 al.).

284. ἑμμεμαῶς] *ἑμμεμαῶς (ut E 836, ubi
cf. v. 1., § 485 h. Ven. 181)? item infra
vs. 442. Participium hic inutile, illic etiam
molestum est (ἑμμεμαῶς... μενεαίνων).

286. *δ* γ' οὐ κε δὴ] of. E 303.

288. ἐπεσσυμένον] -τος T.

290. ἀπέφρα § 150^b] ἀπηύρα.

292. αὐτίκα μῦθον ἔειπε μετ' ἀθανάτοισι
θεοῖσι Graf (of. § 60).

302. μόριμον δὲ (*ς*) of Harl.] μόριμον δὲ
οἷ Ω (metro invito), τῷ μόριμον vHerwerden.
Apud H. oeteris locis μόριμος est, non
μόριμος, qua adiectivi forma Pindarus et
Aeschylus utuntur.

308. ὄφρα... καὶ ἄφαντος] ὅς κε... μετό-
πισθεν Max. Tyr. XXVI 9.

— ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος (?)
γενεὴ δμηγέντος Ar. secundum schol. Par.

306. ἤχθηρε] ἤχθηρε Aristoph. (of. P 270).

- νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι φανάξει 307 sq. cf. h. Ven.
 καὶ παίδων παιδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.“ 197 sq.
 τὸν δ' ἁμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην 309 = A 551
 810 „ἐνοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆισι νόησον
 811 Αἰνείαν, ἣ κέν γε φερούσσαι ἢ κεν ἐάσῃς.
 818 ἣ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολλὸς ὠμόσσαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη, [sq. q.
 815 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσῃν κακὸν ἡμᾶρ, 315-818 = Φ 374
 315^b cf. I 251
 μηδ' ὁπότε Τροίην μαλερῶϊ πυρὶ πᾶσ' ἀπόληται
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίγθων, 318 = v 159
 'βῆ δ' ἔμην' ἔν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεΐαν, 319 cf. E 167
 820 ἔξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδὲ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν ἔχε' ἀχλύν, 321^b cf. E 696
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆϊ, δὲ δὲ μελίνν' ἐύχαλκον
 ἀσπίδος ἐκτέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείας
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκε,
 825 Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀέριος. 325^b cf. K 465 ε
 375
 πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἔκπων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῖ' ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἔξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαἴκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα 'θωρήσσοντο.

312 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἰόντα.

312 cf. X 176

307. Αἰνείας [βίη Τρώεσσι] -ao γένος πάν-
 τεισιν Strab. 608, -ω γενεὴ πάντεσσιν l. a.
 in A; quae lectiones debentur posteris ad
 Romanorum imperium haec referentibus
 (cunctis dominabitur oris Verg. Aen. III 97).

808. παίδων παιδες] παῖδες παίδων D¹ T.
 — γίνονται] λίνονται Syr. et olim „αὶ
 ἀπὸ τῶν πόλεων“ (Verg. l. l. vs. 98 nascuntur,
 legit igitur γίνονται).

811. γε Bekker] μιν.

312. Habent O³ G, om. Syr. A O D T L.
 In versu 311 ἐάσῃς non permittas significat
 sed relinquant (cf. E 148 A 148 II 731 Y 456
 Ω 71, 569, 684 δ 744). Simili interpolationi
 debetur Ω 558; cf. etiam E 848 O 473 x 444
 σ 420.

313. πολλὸς § 83] πολλὸς.

316 sq. Om. Syr., in margine habuit
 archetypum codicis A (hic enim codex
 versus 27 habet in hac pagina).

316. ὁπότε § 326] ὁπότε' ἄν.

— πᾶσ' ἀπόληται Nauck] πᾶσα δάηται Ω
 (item Φ 375), quod verbum et per se
 suspectum est (cf. § 176) et propter ver-
 sum sequentem; πᾶσα θίρηται Axt (cf. Z 331
 A 667 q 23).

317. δαιομένη, δαίωσι] καιομένη, καίωσι A³
 (cf. Φ 376).

320. ἠδὲ L Gen.] ἠδ' δ Ω.

322—324. Ar. —, utpote cum vs. 279
 pugnantes; non tamen licet resicare e
 contextu, quoniam his omissis intellegi
 nequit καίται vs. 345 (coll. vs. 280).

329. τε] δὲ Syr. O D (cf. Θ 48).

- 330 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτίοντα κελεύει
ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμιοι μάχεσθαι, 333 = 88
ὅς σέ' ἄμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισι;
335 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήῃαι αὐτῷ,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄφιδος εἰσαφίκηαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπηι, 337^b = B 359
θαυρήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναρῖξει.“
340 ὅς φειπὼν ἑ' ἔλιπ' αὖθι, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340^b = ρ 590
αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν 'σκέδασ' ἀγλὺν
θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξέριδ' ὀφθαλμοῖσι,
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 348 sq. = Φ 53
„ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· 348 = A 403
344 = N 99
345 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονόσ, οὐδέ τι φῶτα
λεύσσω, τῷ ἑ' ἐφθέγκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι
ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μάψ' αὖτις εὐχετάεσθαι.
φερέτω! οὐ γοι θυμὸς ἐμεί' ἔτι πειρηθῆναι
350 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν 'φύγε γάσμενος ἐκ θανάτοιο. 350^b cf. ε 63^a
ἀλλ' ἄγε δὴ Λαυαοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.“ 352 cf. T 70
ἦ, καὶ ἐπὶ στήχας ἄλτο, 'κίλευε δὲ φωτὶ φεκάστωι·
ἤμηκέτι νῦν Τρώων φεκάς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
355 ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἔτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
ἀργαλέον δέ μοι ἔστι καὶ ἰφθίμωι περ ἰόντι 356 = M 410
τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·

331. καὶ μιν φωνήσας] τὸν καὶ νεκρίων
Rhianus, καὶ μιν νεκρίων Zen.

332. ἀτίοντα] sic Ag., χατίοντα, ἀπειόντα,
ἀίκοντα, ἀίκητι oddd. nonnulli; *ἀλύοντα?
Sed cf. ἄτι[ων] Y 166.

338. ἀντία Π. ὑπερθύμιοι A O] ἀντί' Ἀχιλ-
λῆος πολέμιζεν ἡδὲ D T.

335. κεν] δὴ O D.

— συμβλήῃαι Dindorf] -βλήσασαι. Cf. ρ 472
Z 260 et η 204 φ 15, § 122, 258.

338. πρῶτοισι] Τρώεσσι Syr. T.

340. ἑ'] add. Brandreth (λίπε ἑ').

312. ἔπειτα μέγ' ἐξέριδ'] *ἔπειτ' ἐγχος 'φίδεν
(ΕΠΕΙΤΑΜΕΙ'ΥΧ<Ο>ΣΙΑΕΝ)?

343. ποτὶ] πρὸς δν Ω. Cf. A 408.

345. μιν] *μοι? Cf. α 185.

346. ἑ'] add. Brandreth. Deest obiectum
E 206, ceteris locis adest (A 51 Φ 170 al.).

350. ὅς] ὡς Harl.

357. τοσσούσδ'] τόσσους H.

- νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι φανάξει 307 sq. cf. h. Ven.
 καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.“ 197 sq.
 τὸν δ' ἁμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην 309 = A 551
 810 „ἐνοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
 811 Αἰνείαν, ἣ κέν γε φερούσσαι ἢ κεν ἑάσῃς.
 812 ἦ τοι μὲν γὰρ νῦν πολὺς ὠμόσσαμεν δροκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη, [sq. q.
 815 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσῃν κακὸν ἡμᾶρ, 315-318 = Φ 374
 816 μῦθ' ὅποτε Τροίην μαλερῶι πυρὶ πᾶς ἀπόληται 315^a cf. I 251
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίγῃων, 818 = v 159
 'βῆ δ' ἔμην' ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγγυῖάν, 819 cf. E 167
 820 Ἴξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδὲ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν ἔχε' ἀχλύν, 821^b cf. E 696
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆϊ, δὲ δὲ μέλιν ἐύχαλκον
 ἀσπίδος ἐκέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείας
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκε,
 825 Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὕψος' αἰέρας. 825^b cf. K 465 +
 875
 πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἔππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοί' ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 Ἴξε δ' ἐπ' ἰσχατιὴν πολυαῖκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Κανύκωνες πόλεμον μετὰ 'θωρήσσοντο.

812 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἰόντα.

812 cf. X 176

307. Αἰνείας [βίη Τρώεσσι] -ας γένος πάν-
 τας Strab. 608, -ω γενεὴ πάντας in l. a.
 in A; quae lectiones debentur posteris ad
 Romanorum imperium haec referentibus
 (cunctis dominabitur oris Verg. Aen. III 97).

308. παίδων παῖδες] παῖδες παίδων D¹ T.
 — γίνονται] λήπονται Syr. et olim „αὶ
 ἀπὸ τῶν πόλεων“ (Verg. l. l. vs. 98 nascuntur,
 legit igitur γίνονται).

811. f. Bekker] μιν.

812. Habent O² G, om. Syr. A O D T L.
 In versu 311 ἑάσῃς non permittas significat
 sed relinquant (cf. E 148 A 148 II 731 Y 456
 Ω 71, 569, 684 δ 744). Simili interpolationi
 debetur Ω 558; cf. etiam E 848 O 478 x 444
 σ 420.

813. πολλὰς § 83] πολλὰς.

816 sq. Om. Syr., in margine habuit
 archetypum codicis A (hic enim codex
 versus 27 habet in hac pagina).

316. ὅποτε § 826] ὅπως δν.

— πᾶς ἀπόληται Nauck] πᾶσα δάγεται Ω
 (item Φ 375), quod verbum et per se
 suspectum est (cf. § 176) et propter ver-
 sum sequentem; πᾶσα θίγεται Axt (cf. Z 331
 A 667 q 23).

817. δαιομένη, δαίωσι] καιομένη, καίωσι A²
 (cf. Φ 376).

320. ἦδ' L Gen.] ἦδ' δ Ω.

322—324. Ar. —, utpote cum vs. 379
 pugnantes; non tamen licet rescare e
 contextu, quoniam his omissis intellegi
 nequit καίται vs. 845 (coll. vs. 280).

329. τε] δὲ Syr. CD (cf. Θ 48).

- οὐδέ κ' Ἄρησ, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσσῆσδ' ὕσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο!
- 860 ἄλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύνάμει χερσίν τε ποσίν τε
 καὶ σθένει, οὐκέτι φημι μεθυσέμεν', οὐδ' ἦ βαιόν,
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές· οὐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.“
- ὥς ᾠάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαιδισμός· Ἔκτωρ 364^a = M 442
- 865 'κέκλεθ' ὁμοκλήσας, ᾠάτο δ' ἄντ' ἱμεναι Ἀχιλῆος·
 „Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δέδριτε Πηλεΐωνα!
 καὶ κεν ἐγὼ γέπτεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσι. 368^b = K 557
 οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις' ἐπιθήσει, 369^b of. T 107
- 870 ἀλλὰ τὸ μὲν τέλει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺς κολούσει.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρε γέροι·
 εἰ πυρὶ χεῖρε γέροι, μένος δ' αἶθωνι σιδάρωι.“
- ὥς ᾠάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν 373^a = M 442
- Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδισ' ἔμλεθ' ἔμμενος, ὥρτο δ' αὐτῇ.
- 875 καὶ τότ' ἄρ' Ἔκτορ' ἔφειπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „Ἔκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχῃζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μὴ πῶς σ' ἡὲ βάληι ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“ 378^b of. 462
- ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο γουλαμὸν ἀνδρῶν
- 880 ταφρήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ γόπα φωνήσαντος. 380^b of. B 182

μάχη παραποτάμῳ.

ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσ' ἔθορε, φρεσὶ γειμένους ἀλκῇν,
 σμερδαλέα γιγῶχων. πρῶτον δ' ἔλε Φιφίτιωνα,
 ἐσθλὸν Ὀτρυντεῖδην, πολέων ἀγήτορα λαῶν,

359. τοσσῆσδ'] τόσσης Syr.

361. οὐκίει Par.] οὐ μ' ἔτι Ω; οὐκίει con-
 iecerat Naber, ad vulgatam enim defen-
 dendam parum valere Ω 184 N 269 & 221.

362. μάλα στιχὸς] μάλ' ἂν στίχας Barnes.
 — οὐδέ τιν' οἶω] *οὐ τιν' οἶω (of. § 295)?

363. ἔγχεος] ἀντίος L.

365. *ἄντ' ἱμεναι] ἱμεναι ἄντ' Ω, ἀψ ἱμεν'
 ἄντ' Nauck.

370. κολούσει T Gen.] κολουῖ Ω (of. B 436).

371. τῷ A O¹] τοῦ Ω. Of. H 20 O 584
 r 422 Φ 150.

371 sq. χεῖρε Bentley] χεῖρας.

373. ἔγχε' ἄειραν] ἵσαν Ἀχαιοῶν l. a. in A.

377. τῇ] *τῇ?

383 sq. Noviciae artis est Ὀτρ- syllaba
 correpta (of. § 25); metro apta ferent e. g.:
 Ὀτρυντῆος υἱόν ἐτ' ἀμύμονι Ὀτρυντῆϊ.

- ὃν νόμφη 'τέκε Νηϊς 'Οτρυντῆϊ πτολιπόρθῳι
 383 Τρωάλοι ὕπο νιφθέντι, 'Υδης ἐν πλονι δέμῳι
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα 'βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς 386^a = A 95
 μέσσην κακ κεφαλῆν, ἢ δ' ἄνδιχα πᾶς' ἐκείσθη. 387 = Π 412
 'δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπηύξατο δῖος Ἀχιλλεύς 388 of. A 449
 „κεῖς", 'Οτρυντεῖδην, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν 388^b = X 330
 390 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 389^b = A 146
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῶν ἐστι,
 'Υλλῳι ἔπ' ἰχθυόεντι καὶ 'Ερμῳι δινήεντι.“
 ὃς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅςσ' ἐκάλυψε. 392^b = A 461
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροισ' ἔδατεθντο
 395 πρῶτῃ ἐν ὕσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημόλειοντα
 ἐσθλὸν ἀλεξητήρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 'νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέει δια χαλκοπαρκίῳ. 397^b = M 183
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς 398 of. M 184
 αἰχμὴ μεμένη ρῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 399 sq. = M 185
 400 ἔνδον ἄσας 'πεπάλακτο· 'δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα. sq.
 'Ἰπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα, 401 of. A 423
 πρόσθε γέθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ. 402 = E 56
 αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυγεν ἐλκόμενος Φελικῶνιον ἀμφὶ γάνακτα
 403 κούρων ἐλκόντων, — γάνυται δέ τε τοῖς' ἐνοσίχθων· —
 ὃς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα 'λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγάνωρ. 406^b of. μ 414
 αὐτὰρ ὃ 'βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὔ τι πατήρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά μοι μετὰ παισὶ νεώτατος ἦσκε γόνοιο,
 410 καὶ μοι φίλτατος ἦσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
 δὴ τότε νηπιίῃφι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 'θῦνε διὰ προμάχων, ἥος φίλον ὤλεσε θυμόν. 412 = A 342
 τὸν 'βάλε μέσσην ἄκοντι ποδάρεσσιν ὀϊός Ἀχιλλεύς 413^a of. 486
 νῶτα παραΐσσοντα, ὅθι ζωστήρος ὄχῃς 414^b sq. = A 132
 sq.

385. 'Υδης] sic Ar., 'Υλῆς olim alii (of. E 708 H 221).

389. καίσ' Syg.] καίσαι Ω (of. vs. 383 sq.).

393. ἔφατ' εὐχόμενος] φατ' ἰπυχ. Syg. L.

394. ἐπισσώτροισ' ἔδατεθντο] ἐπισσώτροιο (δπ. Syg. A, of. E 725) δατίοντο Ω. Of. § 60 (7, 191) et Ψ 121 a 112.

395. Δημόλειοντα] sic Ar., Δημόλιοντα olim alii.

401. ἀΐξαντα A C] ἀΐσσοντα D T (ut A 423).

409. παισὶ] πᾶσι D G H.

411. νηπιίῃφι § 46] νηπιίῃσι Ω.

414. παραΐσσοντα T H] -ρεος Ar. Ω (ut ζ 157 al.). Of. A 430 et I 685 sq.

- 415 χρούσειοι σύνεχον καὶ διπλῶς ἔντετο θῶρηξ·
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή, 416^a = E 100
 γυνὴ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλη δέ μιν ἀμπεκάλυψε 417 of. E 68
 κυανέην, προτὶ φοῖ δὲ 'λάβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
 "Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 420 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον προτὶ γαίην,
 κάρ ῥά φοι ὀφθαλμῶν 'κέρυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτι 421^a of. E 696^b
 δμηθὰ φεκάς στροφάεσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ
 ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ φείκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 423^a = N 583
 ὥς ἔειδ', ὥς ἀνέπαλτο καὶ εὐχόμενος φέπος κῦδα· 424^a cf. Σ 294
 425 „ἐγγὺς ἀνὴρ ὅς ἐμόν γε μάλιστ' ἐπεμάσασατο θυμὸν,
 ὅς μοι ἐταῖρον ἔπαφνε τετιμένον· οὐδέ κ' ἔτι δρῶν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολίεμοιο γειφύρας.“ 425^b of. P 564
 ἦ, καὶ ὑπόδρα φιδῶν προσεφάνειν "Ἐκτορα δῖον·
 „ἄσσον ἦθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἱκηαι!“ 427^b = Θ 378
 430 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος "Ἐκτωρ·
 „Πηλεΐδην, μὴ δὴ με φέπεςσι γε νηπύτιον ὥς 429 = Z 143
 φέλπεο δεδρῖξεσθαι, ἐπεὶ σάφα φοῖδα καὶ αὐτός 430 of. E 286
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἷσιμα μυθήσασθαι.
 φοῖδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολλὸν χείρων.
 435 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 αἶ κέ σε χειρότερός περ ἔων ἀπὸ θυμὸν Ἰλωμαί 435 = P 514
 δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθε.“
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖσι δόρυ· καὶ τό γ' Ἀθήνη 438 of. Γ 355
 πνοιῆι Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 440 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἔκασθ' "Ἐκτορα δῖον,
 αὐτόθι δὲ προπάροιθε ποδῶν 'πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 441^a = π 344
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων, 441^bsq.^a = 283sq.
 σμερδαλέα φεάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων 442 of. Γ 379 E 436
 ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆι. 443 of. Γ 380
 445 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 444 = Γ 381
 445^a = E 436

415. θῶρηξ] *χαλκός? Cf. Γ 382 sq. et A 182 sq.

421. 'κέρυτ' ἀχλύς] κέρυτο χλόος (pallor) Sgr. L (item Apoll. Rhod.? Cf. Arg. IV 1279); quae vox neque in carminibus Hom. extat neque huic versui apta est. Nauck ἀχλὺς χύτο (cf. § 3).

422. δμηθὰ Bentley] δηρόν. Cf. Σ 110.

— Ἀχιλῆϊ Sgr. A O] -ος D T.

424. ἀνέπαλτο] ἀνείατο? Cf. Θ 85.

425. ἐπεμάσασατο Vat.] ἱσμε. Ω. Cf. P 564.

426. οὐδέ κ' § 326] οὐδ' ἂν Ar. L, οὐδ' ἄρ' Ω.

433. αἷσιμα] cf. vs. 202.

442. ἐμμεμαῶς] cf. vs. 284.

- ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρίς δ' ἥρα 'τύψε βαθεῖαν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι φῖσος, [sq.
 447 sq.^a = E 438
 δφεινά ς' ὁμοκλήσας φέπσα πτερόεντα προσκνύδα· 448 = II 706
 „ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι 449-453 = A 362
 450 ἦλθε κακόν! νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, sqq.
 ὧι μέλλεις εὖχασθαι ἰὼν εἰς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ ποθί τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
 νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιτίσσομαι, ὃν κε κινήω.“ 454 cf. A 367
 455 ὥς φειπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
 ἤριπτε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
 Δημόχοον δὲ Φιλητορίδην ἥνυ τε μέγαν τε
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ἔριφει μεγάλῳ ἐξέκινυτο θυμόν.
 460 αὐτὰρ δ' Λαόγονον καὶ Λάρδανον, νῆε Βιάντος,
 ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμαῖζε, 461^b cf. E 385
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας. 462^b cf. 378
 Τρώα δ' Ἀλαστορίδην, — ὃ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
 εἴ πως φευ πεφίδοιτο λαβὼν καὶ ζωιδὸν ἀφείη
 465 μῆδ' ἐ κατακτείνευσεν ὁμηκεῖν ἐλεήσας,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ 'φαίδε' ὃ ς' οὐ πείσεσθαι ἐμέλλε· 466 = γ 146
 466^a cf. B 38
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἔιν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὃ μὲν ἵπτετο χεῖρεσι γούνων
 φέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὔτα κατ' ἤπαρ·
 470 ἐκ δὲ φοι ἤπαρ ὀλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἶμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπῳ ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε 471^b = A 461
 θυμοῦ δευόμενον. ὃ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 δούρ' οὔας· εἴθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμὴ χαλκείη. ὃ δ' Ἀγάνορος υἱὸν Ἐχεκλον

447. Habent A O G, in margine D, om. Ω.

448. ς' Brandreth] δ'.

454. δ' ἄλλους Τρώων] δ' ἄλλους Τρώας
L, αὖ τοὺς ἄλλους l. a. in A (ut A 367).

— ἐπιτίσσομαι § 201] ἐπιείσομαι.

464. φευ] ol L (ut I 377); noviciū est φευ
(cf. § 92), sed dativo non est locus, neque
φεί πως scribi sinit ordo quo collocari solent
encliticae (cf. § 329).

466. *ς'(α)] addidimus.

467. τι] τις et τε l. a. in A.

468. χεῖρεσι γούνων] *χεῖροι γενείου? Cf. § 64.

471. ἐνέπλησεν] ἐνέπλησεν Ar. Philoxenus
T H (cf. B 415 I 242).

472. Μούλιον] cf. A 739.

473. *δούρ' οὔας] δουρὶ παρ' (vel κατ')
οὐς Ω, δουρὶ κατ' οὔας φαρ Knight. Cf. § 72
et A 109.

- 476 μέσσην κὰκ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κοπήκεντι, 476^b cf. II 332
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε 476 sq. = II 333
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντε
 ἀγκῶνος, τῆι τὸν γε φίλῃς διὰ χειρὸς ἔπειρε
 480 αἰχμῇ χαλκείῃ. ὃ δέ μιν 'μένε χεῖρα βαρυνθείς,
 πρόσθ' ὁράων θάνατον· ὃ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
 τῇλ' αὐτῇι πῆλκῃ κάρη 'βάλε, μυελὸς αὐτε
 σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ 'κεῖτο τανυσθείς.
 αὐτὰρ ὃ 'βῆ ῥ' ἵμεναι μετ' ἀμύμονα Πειρόου υἱόν, 484 cf. K 73
 485 'Ρίγμον, ὃς ἐκ Θρηϊκῆς ἐριβώλακος εἰληλούθει· 485 cf. E 44
 τὸν 'βάλε μέσσον ἄκοντι, 'πάγη δ' ἐν νηδύι χαλκός,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὃ δ' Ἀρηϊθόον θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέι δουρὶ
 'νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε 'κυκλήθησαν δέ μοι ἵπποι.
 490 ὥς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκυα θεσπιδαῖς πῦρ
 οὔρεος ἀζαλίοιο, βαθεῖα δὲ καλεται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα φειλυφάζει,
 ὥς ὃ γε πάντῃ ἔθυνε σὺν ἔγχει, δαίμονι γῆσος,
 κτεινομένους ἐφέπων· 'ρέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 494^b = O 715
 495 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξει βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους
 τριβέμεναι κτὶ λευκὸν ἐν κτιμένῃ ἐν ἀλωϊῃ,
 496^b = Φ 77 = 226
 ῥίμφα τε λῆπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων, cf. = 336
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 'στεῖβρον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων 499^b·502^a = A
 500 νέρθεν ἄπας 'πεπάλακτο καὶ ἄντυγες, αἶ περὶ δόφρον, 534 sqq.
 ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων θαυάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δ' ἐρίετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ 'παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους. 503 cf. A 169

478. ἱκεῖθ', ἵνα τε] ἱκεῖτα, ἵνα Nauck.

— τένοντε D¹] -ντες Ω. Cf. II 587.

479. φίλησ... ἱκεῖρα] μίσησ... ἱλασσαν Sgr.

480. αἰχμῇ χαλκείῃ] -μῇ -η Sgr.

481. πρόσθ'] Zen. «χωρὶς τοῦ θ'» (προσο-
 ρῶν, cf. § 21).484. Πειρόου Brandreth] Πείρω Ar. Ω,
 Πείρωσ Zen. (invitis numeris; cf. § 2). Cf.
 B 844 A 520, 525.

485. 'Ρίγμον] 'Ρίγμον(α) quidam olim.

486. νηδύι] πνεύμονι Sgr. A C (ut A 528);
 cf. N 397 sq. Y 413 sqq.494. κτεινομένους] σταινομένους Bothe (cf.
 Ξ 34), κτείτων τοὺς Axt (cf. A 177 sq.).496. ἐν κτιμένῃ] ἐντροχάλοι Sgr. (ut Hes.
 Op. 599).

501. ἱππέων ὀπλέων] cf. A 536.

502. ἐπισσώτρων] ὀπ. Sgr. (cf. E 725).

- Φ ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἔξον ἐνρρεέος ποταμοῖο, 1 sq. = 5488 sq.
 Ξάνθου δινέκεντος, ὃν ἀθάνατος ἔτεκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε 3^a = γ 291
 πρὸς πόλιν, ἧι περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι ἑφοβέοντο 4 cf. Z 41
- 5 ἡματι τῷι προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἔκτωρ' —
 τῷι ρ' οἷ γε προχέοντο πεφυζότες, ἥερα δ' Ἥρη
 ἔπιτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν'. — ἡμίσεες δὲ
 εἰς ποταμὸν ἑέλλοντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεισον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
- 10 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μέγ' ἐρίφαγον, οἷ δ' ἀλαλητῷ
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, γελισσόμενοι κατὰ δίναν.
 ὅς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε, — τὸ δὲ φλέγει ἀνάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ, — 14^a = F 788
- 15 ὅς ὃπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινέκεντος
 ἑπλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἱππων τε καὶ ἀνδρῶν. 16^b cf. A 525 V 242
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν ἔλπειν αὐτόθ' ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρμήκῃσιν, ὃ δ' εἰσθορε δαίμονι γῆσος,
 φάσγανον οἷον ἔχων, — κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο φέρρα, — 19^b = ψ 176
- 20 ἑὔπτε δ' ἐπιστροφάδην τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀφεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὥς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένους ἐνύρμου,
 δεδριότες, — μάλα γάρ τε κατεσθίει ὃν κε λάβῃσι, — 24 cf. I' 25
- 25 ὅς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δρεινοῖο ῥέεθρα
 ἑπιδῶσον ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ' ἐπεὶ ἑκάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωιοὺς ἐκ ποταμοῖο δυνάδεκα ἑλέξατο κούρουσ,
 ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθνηπότας ἥύτε νεβροῦς, 29^b cf. A 248

1. πόρον] ῥόον Aristoph.
 2. ἀθάνατος] -τον Zen. (item B 741).
 4. Ἀχαιοὶ Syg. A] οἱ ἄλλοι Ω (ut Z 41
 Φ 554).
 8. ἑέλλοντο § 265] εἰλεῦντο.
 9. αἰπὰ] αἰνὰ Nauck (cf. Θ 369).
 10. μέγ' ἐρίφαγον] μεγάλη ἱαχον Ω. Cf. A 482.
 11. ἔννεον] νήγοντ' olim „ἵναι τῶν κατὰ
 πόλιν”.

— κατὰ] περὶ A C (ex Σ 372 desumptum?).
 Cf. Φ 358.

18. εἰσθορε] ἐνθορε D; cf. M 462.

22. ἄλλοι] *ἄλλοι? Cf. Soph. Ai. 1297 et
 fr. Titanomachiae Athen. 277 d; Hes. Scut.
 212 delphini persequuntur ἑλοπας ἰχθύων.
 Non tamen improbanda est vulgata, nam
 delphinos piscibus iure suo accensent poe-
 tae; cf. etiam N 64.

- 80 ὅθ' ἔσσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐν τμητοῖσιν ἱμάσι, 30^b = K 567
 τοὺς αὐτοὶ ῥορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι,
 ὅθ' ἔσσε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κούλας ἐπὶ νῆας. 32 cf. E 26
 αὐτὰρ ὅς αἴψ' ἐπόρουσε δαΐζέμεναι μενεαίνων. 33^a = Γ 379

ἔνθ' υἱὲ Πριάμοιο συνήντητο Δαρδανίδαο

- 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλκιῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών. ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξεῖ χαλκῷ
 ἔταμνε νέους ὀρπηκας, ἔν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς. 39 cf. γ 306
 40 καὶ τότε μὲν μιν Ἀἴμονον ἐν κτιμένῃν ἐπέρασσε
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰάσονος ὄνον ἔδωκε
 κείθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκε,
 Ἴμβριος ἠετιῶν, πέμψεν δ' εἰς δῖαν Ἀρίσβην,
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 45 ἔνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο φοῖσι φίλοισι
 ἐλθὼν ἐκ Ἀθήμοιο· δυωδεκάτῃ δὲ μιν αὖτις
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
 πεμψέμεν' εἰς Ἀρίδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι. 48 cf. Σ 240
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 49^a = E 95
 50 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε, — ἔειρε γὰρ ἰδρὼς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα, — 51^b cf. E 796^a
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι!
 55 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον,
 αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου κερρόεντος,
 οἶον δὴ καὶ ὅδ' ἤλυθε φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἥμαρ,
 Ἀἴμονον ἔσ' ἡγαθέην πεπρημένον· οὐδέ μιν ἔσχε
 πόντος ἀλὸς πολιῆς, ὃ πολὺς ἀγέκοντας ἐρύκει.
 60 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο

33. αὐτὰρ ὅς αἴψ' αὐτὸς δ' αἴψ' olim quidam (cf. H 272).

— ὅς § 15] δ.

— δαΐζέμεναι] sic Ar., κατακτάμεναι l. a. in A.

34. υἱὲ Z] υἱὲ Ω. Cf. § 78 et II 177.

37. ἐρινεὸν] -ρεοῦ Bentley.

53. ποτὶ] πρὸς ὃν Ω. Cf. A 403.

58. πεπρημένος Le-kien] πεπερημένος. Cf. § 299.

59. πολὺς § 83] πολῖς.

γένυσεται, ὄφρα γίδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ δαήω
ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κείθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
γῆ φυσίζοος, ἢ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“

- ὥς ὁρμαινε μένων· ὃ δὲ γοι σχεδὸν ἤλθε τεθικπῶς, 64 cf. X 131
- 65 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἥθελε θυμῷ
ἐκφυγέμεν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν. 66 cf. II 47 x 14
ἢ τοι ὃ μὲν δόφρ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ ἴλαβε γούνων 68^a = ε 449
κύψας· ἐγγεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτοί' ἐνὶ γαίῃ 68^b = κ 323
69^b sq.^a = γ 279 sq.
- 70 ἔστιν, γιεμένην χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο.
αὐτὰρ ὃ τῆι ἐτέρῃ μὲν ἔλὼν ἐλλίσσεται γούνων,
τῆι δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίλει· [348 sq.
καὶ μιν φωνήσας γέπεια πετρόεντα προσκνύδα· 73 sq. cf. γ 311 sq.
„γουνάομαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον. 74^b cf. X 82
- 75 ἀντί τοι εἰμ'. ἰκέταο, διοτρεφέες, αἰδοόιοιο.
πὰρ γὰρ σοὶ πρῶται 'πασάμην Διμήτερος ἀκτὴν 76^b cf. N 322
ἥματι τῷι ὅτε μ' εἴλεσ ἐν κτιμένῃ ἐν ἀλωϊῇ, 77^b = γ 496
καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Ἀῆμονον ἔς ἡγαθέην, ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον. 79^a = 58
- 80 νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών, ἠὲ δὲ μοὶ ἔστι
ἥδε δυωδεκάτην ὅτε Φίλιον εἰλήλουθα 80^b sq. cf. 155 sq.
πολλὰ παθὼν· νῦν αὖ με τεῖσι' ἐν χερσὶν ἔθηκε
μοῖρ' ὀλοή. μέλλω ποθ' ἀπεχθίσθαι Διὶ πατρί,
ὅς μὲ σοι αὐτίς ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
85 'γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτα', ὅς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισι γανάσσει,
Πήδασον αἰπῆσσαν ἔχων ἐπὶ Σατυρόεντι.
τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·

63. γῆ φυσίζοος] γαῖα φύσιζωῶς Brandreth (-ζω- est in A¹ O D T schol. Oxyrh.), delete κατὰ (quod om. D H L, καὶ O); sed cf. I' 243 l 301 h. Ven. 125 (φῦ-). Christ γαῖα φυσίζοος (nt h. Ap. 341 XXIX 9).

73. Deerat in Aristarcheis, sine vitio tamen omitti nequit (nam diversi sunt Z 45 x 265) et legitur locis parallelis. Similis fere est ratio versus Φ 480.

— μιν φωνήσας Syg. A O] μιν λισσόμενος

D T (ut est γ 311, 348), ῥ' ὀλοφυρόμενος H.

74. γουνάομαι § 144 et 191] γουνοῦμαι.

81. ὅτε Bentley] ὅτ' ἐς (item vs. 156).

82. αὖ με τεῖσι' αὐτίς με σῆς Syg. (cf. A 58 et 185).

86. γανάσσει] sic (ἀν.) Ar., ἄνασσει Syg. L et olim aliquot „τῶν κατὰ πόλεις“ (cf. γ 92).

87. ἐπὶ Strab. 605] ὅπῃ S. Of. Z 34 x 445.

88. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας] πολλῶν τε (δὲ Nauck) καὶ ἄλλων Mass.

τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις;

- 90 ἦ τοι τὸν πρώτοις μετὰ πρυλέεσσ' ἐδάμασσα,
ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ ἔβαλες ὀξεῖ δουρὶ
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται, οὐ γὰρ ὁίω
σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων. 93^b = O 418
ἄλλο δὲ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆισι. 94 = A 297

- 95 μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστρίος Ἑκτορός εἰμι,
ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐν κέα τε κρατερόν τε. 96 cf. P 204

ὦς ἄρα μιν Πριάμοιο προσκύνδα φαίδιμος υἱὸς
λίσσόμενος φεπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσε. 98 cf. A 137

„νῆπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφάνυσκεο μηδ' ἀγόρευε.

- 100 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπένμεν' αἴσιμον ἥμαρ,
τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωιοὺς ἔλον ἡδ' ἐπέρασσα
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγη, ὃν κε θεὸς γε
Ἑλλοο προπάροιθεν ἐμῆισ' ἐν χερσὶ βάλλῃσι, 104^a cf. O 66

- 105 καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὐτῶς;
κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων. 107^b = H 114
οὐχ ὁράεις οἷος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
πατὴρ δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δὲ με γέλιντο μήτηρ. 109^b cf. A 280

- 110 ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἔσσεται ἢ ἄως ἢ δεῖλος ἢ μέσον ἥμαρ,
ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρη' ἐκ θυμὸν ἔλῃται,

89. δύω ἡ γενόμεσθα] δὴ ἔγεν. vHerwerden (coll. Γ 199 al.).

— In fine versus signum int. scribi recte iubet schol. V.

92. ἴσσειται] ἴσσειται L (cf. Φ 39 β 166 π 108).

95. οὐχ ὁμογαστρίος] ΟΥΚΙΟΓΑΣΤΡΙΟΣ Zen., sive οὐκ ὁμογαστρίος voluit, quod improbat Ar., non enim compositioni inseruire vocem ἴα, sive οὐκ ὁμογαστρίος (οὐκ ὁμογαστρίος schol. A et h. l. et ad Ω 47) collatis ὁμογαστρίος, ὁμογαστρίος, ὁμογαστρίος, non recte tamen, quoniam οὐκ (οὐχ) in fine tantum enuntiati locum habet (cf. O 716).

96. In Syr. additur versus: ὦ σὺ μάστιγα χολῶς (χολῶς cod.) ἐνὶ φρεσίν, οἶδα καὶ αὐτόσα.

98. δπ'] neglecto F (cf. § 41²⁶).

101. τόφρα τι] τ. διέ H, τόφρ' ἐκ Doederlein.

103. φύγη] φύγει Syr. A D T (cf. X 348).

104. Ἑλλοο § 59] Ἑλλοο.

105. καὶ πάντων] συμπαντων G.

106. αὐτῶς G] αὐτῶς Ar. Ω. Cf. N (447 et) 810.

108. καὶ ἐγὼ Syr.] καὶ ἐγὼ Ω. Cf. § 9.

111. δεῖλος Brandreth] δεῖλη Ar. O D (claudicante metro; cf. § 14), δεῖλος Syr. A T, δεῖλον (sc. ἥμαρ) Nauck, ut p 606; quae lectio fortasse commendatur in schol. Oxyrh., nimis tamen mutilo. Cf. vs. 232; vox δεῖλη apud Hom. alibi non invenitur.

112. Ἄρη'] ἀρηί (= βλαστῆ) Hermapias in schol. Oxyrh.

- ἦ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἦ ἀπὸ νευρῶν ὀιστῶι.“ 113^b = N 585
- ὥς ᾠάτο, τοῦ δ' αὖθις ἴλυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ· 114 = ω 345 cf. Φ 425 δ 703 χ 68
- 115 Ἔγχος μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὃ δ' ἔζητο χεῖρ' ἐπετάσσατο 115^b sq. α cf. ω 397 ψ 205
ἀμφοτέρω. Ἀχιλεὺς δὲ φερυσσάμενος ξίφος ὄξυ 115^b = Ξ 495 [sq.
'τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ τοι εἴσω 116^b = M 190
'δὲ ξίφος ἀμφηκὲς ὃ δ' ἄρα προνήσ' ἐπὶ γαῖνι 117^b sq. α cf. Π 840
'κεῖτο ταθείσ, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέει, ὅθεν δὲ γαῖαν. 118^b = Π 413
120 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι, 119 = N 655
καὶ τοι ἐπευχόμενος φέρεα πετρόεντ' ἀγόρευε· 121 cf. Π 829
„ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλῆσ 122^a cf. ο 105 υ 262
αἶμ' ἀπολιχμῶσονται ἀκνέεσ' οὐδὲ σε μήτηρ h. Ap. 363
ἐνθεμένῃ λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος 123^b sq. cf. X 352 sq.
- 123 οἷσι δινάεισ εἴσω ἄλῃς εὐρέα κόλπον.
θρῶϊσκον τισ κατὰ κύμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαίξει
ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
φθειρεσθ', εἰς δ' κε φάστυ κιχήμεν Ἰλίου ἱρῆς,
ὑμεσ μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραῖζων.
- 130 οὐδ' ὕμιν ποταμός περ ἐύροος ἀργυροδίνης
ἀρκέσει, ὧι δὴ θηκῆς πολὺς ἱερεύετε ταύρους,
ζωιοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μάνυχας ἵππους.
ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέσθε κακὸν μόρον, εἰς δ' κε πάντες 133 cf. α 166
τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Μχαιῶν,
- 135 οὐς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμείο.“ [h. Ap. 138
[σ 387 χ 224 cf.
ὥς ἄρ' ἔφη, ποταμός δὲ ᾠλώσατο κηρόθι μάλλον, 136^b = ι 480 ρ 458
ὄρμηνεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο 137^a cf. β 156
137^b cf. 249

116. ἀμφοτέρω] -ρασ Ω. Dualis traditus est ω 398, vitium est simile λ 211. Cf. Γ' 18.

121. πετρόεντ' ἀγόρευε] -ντα προσήυδα l. a. in A (item vs. 427).

122. κείσο] ἦσο (ut σ 105 υ 262) schol. Oxyrh., Ar. utrumque.

— ὠτειλῆσ] -λήν Ar. A D (cf. Π 667 Σ 345 ζ 224), -λήν | αἶψ' Naber (coll. vs. 347).

123. ἀκνέεσ] -δία Nauck (neglectum, ut Ω 554 al.). Cf. ρ 319.

124. ἀλλὰ] ἢ τὸ πάρος παρ | γαῖαντα κοῦρον δόντα <καὶ φερεσθαι la Roche>, ἀλλὰ O.

125. κόλπον] πόρπον O (cf. vs. 59).

126. μέλαιναν] μελαίνην < Heyne> Chia.

— ὑπαίξει] sic Ar., ὑπαλύξει Syg. D T, item

olim Philetas et Callistratus, φρεῖκα interpretati *frigus* et ὅς κε φάγησι vs. 127 de pisce *satiato* dici rati (*qui ederet*), hanc igitur poetae tribuentes sententiam insul- sam: *pisces aliqui Lycæonis adipe bene pastus hiemem effugiet* sive proximo vere etiam vivet, *pingues* enim pisces frigoris minus impatientes esse.

127. ὅς] sic Ar., ὥς Aristoph. L.

128. Ἰλίου] neglecto *ς*, Brandreth *κιχίετα Ἰλίου*.

130—135. Aristoph. — referente nec contra dicente Ar.

131. πόλυσ § 88] πολίως Ar., πολίως Ω.

137. πόνοιο] φόνιο Syg. B (cf. P 365).

	δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.	138 = 250
	τόφρα δὲ Πηλέος νῖός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,	
140	Ἀστεροπαῖαι ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων,	140 cf. 170
	νῖέι Πηλεγόνοσ· τὸν δ' Ἀχιλῆος εὐρυρέεθρος	
	ῥεῖνατο καὶ Περίβοια, Ἀκασσαμενοῖο θυγατρῶν	
	πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥ' ἐμῖγῃ ποταμὸς βαθυδίνης.	
	τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο	
145	ἔστιν ἔχων δύο δοῦρε, μένος δὲ φοι ἐν φρέσ' ἔθηκε	
	Ἐάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐ κταμένων αἰζηῶν,	146 ^b = 301
147	τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλείριε.	
149	τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύσ·	149 = γ 177
150	„τίς πόθεν ἔσθ' ἀνδρῶν, ὃ μοι ἔτλησ ἀντίος ἔλθεῖν;	150 ^a = α 170 γ
	δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένε' ἀντιάουσι.“	238 etc.
	τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ προσεφώνεε παίδιμος νῖός·	151 = Z 127
	„Πηλεΐδῃ μεγάρθυμε, τίη γενεὴν ἐρεῖνεις;	153 cf. Z 145
	εἴμ' ἐκ Παιονίης ἱριβάλου, τηλόθ' ἰούσης,	
155	Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχεάσ· ἦδε δέ μοι νῦν	155 ^b sq. cf. 80 sq.
	ἡὼς ἐνδεκάτη, ὅτε Φίλιον εἰλήλουθα.	
157	αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀχιλῆος εὐρὺν ῥέοντος,	157 ^b sq. = B 849
159	ὅσ' ἔτεκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔργει· τὸν δ' ἐμέ φασι	sq.
160	γεῖνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα, παίδιμ' Ἀχιλλεῦ.“	
	ᾧσ' ῥάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς	
	Πηλιάδα μελίν· ὃ δ' ὀμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς	
	ἦρωσ Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.	
	καὶ ῥ' ἐτέρωι μὲν δουρὶ σάκος ῥάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ	
165	ῥήξε σάκος, χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·	165 = γ 268
	τῷ δ' ἐτέρωι μιν πῆχυν ἐπιγράβδην ῥάλε χειρὸς	
	δεξιτερῆς, — σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές, — ἦ δ' ὕπερ αὐτοῦ	
	γαίην ἐνεστέριχτο, λιλαιομένη χρὸς ἄσαι.	168 cf. A 574
	148 αὖ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,	148 = γ 176
	158 Ἀχιλῆος, οὗ κάλλιστον ὕμῳ ἐπιμίδναται αἶαν,	158 cf. λ 239

144. ῥ' δ' D T.

148. Om. Syr.; ex γ insertum apparet, pugnat enim cum vs. 145.

150. *μοι] μεν (i. e. με', § 92) Ω, μου l. a. in T. Cf. γ 371.

155. ἄγων] ἔχων A C.

156. 3te Bentley] 3ε' 3σ (item vs. 81).

158. Om. Syr. A D T. Ex B insertus contextum divellit.

162. ὀμαρτῇ Syr.] ὀμαρτῇ Mass. Ω, ὀμαρτῇ Ar.; cf. § 819.

— ἀμφὶς] ἀμφω Mass.; *δούραθ' ἔμ' ὀμφω?

δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μέλιν' ἰθυπτεῖωνα

- 170 Ἀστεροπαῖω ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170 cf. 140
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὸν ἔβαλ' ὄχθην, 171^a = Θ 119
μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μέλινον ἔγχος.
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὄξυν φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ 173 cf. 800 x 126,
ἄλτ' ἐπὶ φοι μεμαώσ' ὃ δ' ἄρα μέλιν' Ἀχιλῆος 294, 321, 535
175 οὐ' δύναιτ' ἐκ κρημνοῖο φερούσαι χεῖρὶ παχεῖνι. 176 sq.^a = φ 125
τρὶς μὲν μιν 'πελέμειε φερούσασθαι μενεαίνων, sq.
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ῥᾶξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μέλινον Αἰακίδαο, 179^b = γ 290
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπέφρα.
180 γαστέρα γάρ μιν ἔκτυψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180^b sq. = Δ 525
'χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσ' ἐκάλυψε sq.
ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι δρούσας
τεύχεά τ' ἐξενάρηξε καὶ εὐχόμενος ῥέπος κῦδα· 183 = Ν 619
„κεῖσ' οὕτως χαλεπὸν τοι ἐρυσθενέος Κρονίωνος
183 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι.
'φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺν ῥέοντος,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι·
'τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσι φανάσων Μυρμιδόνεσσι, 188 cf. Ν 452
Πηλεὺς Αἰακίδης, ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
190 τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηνέντων, 190 sq. cf. γ 106
κρείσσω αὐτὲ Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναιται τι
χραιομένειν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
195 οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὀκεανοῖο, 195^b = Σ 607

169. ἰθυπτεῖωνα] -κτεῖωνα Zen. et Callistratus.

172. μεσσοπαγῶς] -λῶς Ar. Syr. A C, utrumvis ὃ.

176. (φ)φερούσασθαι DT] φερούσασθαι AC. Cf. versus par. et B 544.

177. βίης] βίη(ι) Ω. Genitivus est in versu parall. (et h. l. in saeculi XVI codicibus Ambr. E 85 Marc. 9, 2).

182. δρούσας] δρούων A³ D.

183. ἐξενάρηξε] -ξε l. a. ant.

185. ἐκγεγαῶτι] sic Ar., -τα L.

187. γενεὴν] -ησ Bentley (ut Z 211 γ 241). -η Bekker. Cf. Σ 113 o 225.

190. ἀλιμυρηνέντων] sic Ar., -μοιγ- l. a. ant.

191. αὐτὲ Ar.] δ' αὐτὲ Ω.

192. πάρα μέγας] μέγας πάρα G.

194. οὐδὲ] οὐτε H L (cf. vs. 195).

— ἰσοφαρίζει] neglecto φ, ἀντιφασίζε Bentley. Cf. Z 101.

195. Omittebant Zen. et Megacrides, defenderunt Ar. et Orates (cf. schol. Oxyrh. et Gen.).

— οὐδὲ] οὐτε Ar. L.

- ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρήατα μακρὰ νάουσι·
ἀλλὰ καὶ ὅς δέδωκε Διὸς μέγαλοιο κεραυνὸν
δφεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγγήσῃ.“
- 200 ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἑρύσσατο χάλκειον ἔγχος, 200 cf. X 367
τὸν δὲ κατ' αὐτόθ' ἔλειπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέφρα, 201^b = Ω 50
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, ὁδῶν δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυσε τε καὶ ἰχθύες ἀμφοτέροισιν, 203 cf. 353 + 455
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
- 205 αὐτὰρ ὁ ἑβὴ ῥ' ἔμεναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς, 205 cf. K 73
οἷ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν ἑπεβοήατο δινέκοντα,
ὥς ἔειδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινι
χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι γυφί δαμέντα. 208 cf. r 143
ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μυδωνά τε Φαστύπυλόν τε
- 210 Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστῃν. 211 cf. E 679
καὶ νύ κ' ἔτι πλείονας ἑκάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι φεισάμενος, βαθέης δ' ἐκ ὄφθιγγος δίνης·
„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἰσὺλα ῥέξεις 214^b cf. E 403
- 215 ἀνδρῶν· αἶετ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτω μέγμερα ῥέξε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδὲ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν
- 220 στεῖνόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφέες, ὥς σὺ κελεύεις. 223 cf. Ω 669
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρλίζων,
- 225 πρὶν γέλσαι κατὰ γάστρῃ καὶ Ἑκτορι περικηθῆναι

197. φρήατα] φρήατα Ω.

198. ὅς] ὅς D.

201. ἀπέφρα § 150²] ἀπηύρα.

205. ῥ'] om. Ambr. A.

212. ποταμὸς] Ξάνθος Syr.¹

213. φεισάμενος] εἰδόμενος Ambr., Ar. utrumque.

— δ'] om. L et olim alii (Ar.?).

— ἀποθνήσκειτο Ambr.] ἐφθ. Ω.

217. γ' ἐλάσας] sic Ar., πελάσας Aristoph.

— ῥέξε] ῥέζειν D.

221. ἔασον] sic Ar., alii interpretabantur satia te (ἔασον igitur legentes); cf. schol. Oxyrh. et ABT, § 192¹, N 315.

- ἀντιβλιν, ἥ κέν με δαμάσσεται, ἥ κεν ἐγὼ τόν.“
 ὥς φειπὼν Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι γῆσος. 227^b = E 438
 καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
 „ὦ πόποι, ἄργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
 230 εἴρυσο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 230^a cf. Z 207
 Τρῶσι παρεστάμεναι καὶ ἀμυνέμεν', εἰς ὃ κεν ἔλθῃ 231 cf. O 255
 δεῖλος ὅψε δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“
 ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρὶ κλυτὸς ἔνθορε μέσσωι
 κρημνοῦ ἀπαῖξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θυλῶν,
 235 πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥς δὲ νεκροῦς
 πολλοῦς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἔσαν γάλισ, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς· 236 = 344
 τοὺς ἐκβαλλε θύραζε, μεμνηκὸς ἥντε ταῦρος,
 χέρσονδε· ζωιοὺς δὲ ἴσας κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
 κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
 240 δρεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴστατο κῦμα,
 ὥς δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεςσι
 εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πετέλεν ἔλε χερσὶ
 εὐφυνέα μέγαλιν, ἐκ ῥιζῶν δ' ἐριποῦσα
 κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
 245 ὄζοισιν πυκνιοῖσι, ἔγχευον δὲ μιν αὐτὸν 245^b cf. O 357
 εἶσω παῖς ἐριποῦς· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
 κίξεν πεδίοιο ποσσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δρεῖσας. οὐδέ τ' ἔλκευε θεὸς μέγας, ὥς δ' ἐπ' αὐτῶι
 ἀροκελαινιάων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο 249^b cf. 137
 250 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρῶεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250 = 138
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή, 251^b = O 358

230. εἴρυσο § 164] εἰρύσσο Ω (εἰρῶσσο lemma scholii Oxyrh.).

234. θυλῶν A T schol. Oxyrh.] θυλῶν Ω. Cf. § 287¹⁰.

236. ἴσαν (f)άλισ Harl.] ἔλισ ἴσαν Ω (item vs. 344).

237. ἐκβαλλε] ἐξῆγε l. a. in A.

238. (ἴ)σας Cobet] σάα. Cf. II 363 et § 195.

242. εἶχε] εἶα L.

243. *ἐκ ῥιζῶν δ'] ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν. Novicium est -ων (cf. § 56) et ἥ δὲ displicet post δ (vs. 242).

245. μιν αὐτὸν] κίλευθον l. a. in A (nt O 357).

246. δίνης Ar. Syr.] λίμνης O D T, ῥιπῆς l. a. in T.

247. πεδίοιο] sic Ar., alii olim πεδίωνδε (et sic schol. Oxyrh.).

— πέτεσθαι] φέρεσθαι l. a. ant. (cf. O 743).

248. θεὸς μέγας] μέγας θεός G L.

— αὐτῶι αὐτὸν Syr. Gen. (cf. E 590 = A 348). Dativum tuentur multi loci, ubi prae. positio ἐπὶ tmesi aut anastrophe a verbo suo est seiuncta (E 629 M 293 E 401 O 579, 726 P 677, 725 x 214 x 80).

249. πόνοιο] sic Ar., φόνοιο Aristoph. Syr.; cf. P 365.

251. ἐρωή] -ήν A D (cf. ε 325 x 113 al.).

- αίετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητήρος,
 ὅς θ' ἄμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετευνῶν
 τῷ φεμικῶς ἤϊξεν, — ἐπὶ στήθεσφι δὲ χαλκὸς 254^b sq.^a cf. W 497
 255 σμερδαλέον 'κονάβιζεν, — ὑπαιθα δὲ τοιοῦτο λιασθῆις
 'φευγ', ὃ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
 ὥς δ' οἱ ἀνὴρ ὀχευγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύει,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων —
 260 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἄπασαι
 ὀχλεῦνται, τὸ δὲ τ' ὅκα κατειβόμενον κισσούρξει
 χῶροι ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἔγοντα' —
 ὅς αἰεὶ Ἀχιλῆα 'κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρόν ἰόντα, θεοὶ δὲ τε φέρετεροι ἀνδρῶν.
 265 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς 265^a = X 194
 στήμεν' ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι εἴ μιν ἄπαντες 266^a = ξ 270 q 439
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διειπετέος ποταμοῖο
 'πλάζ' ὤμους καθύπερθε· ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐκὶδα
 270 θυμῷ ἀνιάζων, ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270^a = χ 87
 λάβρος ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὤμωξε χυδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν· 272 cf. Γ 364
 „Ζεῦ πάτερ, ὥς οὐ τίς με θεῶν ἔλειπον ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι! ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 275 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἵτιος Οὐρανιῶνων,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθελε·
 ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτῶν
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσι.
 ὥς μ' ὄφελ' ἔκταρ κτεῖναι, ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος· 279^b cf. ψ 348
 280 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξενάριξε.

252. οἴματ'] sic Ar., ὀμμάτ' Philetas. Cf. II 752 (X 140, 308, 311) Θ 349.

— μέλανος τοῦ] μιλανόσ του Ar. (?), μελανόσ του (!) Aristoteles (an Demoeritus? cf. Porphy. ad Ω 315), μελανόσσου alii olim (Philetas?), μελανόρσου Abrens (cf. Aesch. Ag. 115).

254. στήθεσφι D] -σαι Ω. Cf. B 388.

258. ὕδατι] -τος Syr. G L.

259. μάκελλαν] δίκαιαν olim quidam (Heli-odorus? an Duris? ἡρόδοτος ood.) teste schol. Gen.

262. φθάνει] φθανίαι Zen. et (teste schol. Gen.) Lysanias et Duris. Cf. I 506 et B 436.

265. ὀρμήσειε] sic Ar., οἰμήσειε l. a. ant. (cf. X 140 al.).

279. γ' ἔτραφ' A D] τίτραφ' Ω. Idem error ψ 348; cf. B 661 E 555 al.

- νῦν δέ με λευγαλέωι θανάτῳ εἵμαρτο γαλῶναι 281 = s. 312 of.
 γερχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παιῖδα συφορβόν, ω 34
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀπογφέρσῃ χειμῶνι παρῶντα.^α
 ὥς 'φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὄκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 285 'στῆκιν ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεςσ' ἐξερίκτεν,
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστάσαντο γέπεσσι. 286 of. Z 288
 τοῖσι δὲ μύθων ἥρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Πηλεΐδῃ, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτε τι τάρβει·
 τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν 289 of. A 390
 290 Ζηνὸς ἐπαινέσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐστι,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφίσει, σὺ δὲ γείσεις αὐτόσ. 292^b of. β 40 π 246 [ω 506
 αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πίδθαι· 293 of. α 279
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίῳ πτολέμοιο,
 295 πρὶν κατὰ Φίλλῳ κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι, σὺ δ' Ἔκτορι θυμὸν ἀπογρᾶς
 νῆας ἐπ' ἄψ ἵμεναι· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.“ 297^a = Σ 14
 τὼ μὲν ἄρ' ὥς φειπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήκην,
 αὐτὰρ ὃ βῆ — μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετεμὴ —
 300 εἰς πεδίου· τὸ δὲ πᾶν 'πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαῖ κταμένων αἰζήων 301^b = 146
 'πλῶν καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑπόσε γούνατ' ἐπῆδα
 πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἄν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχε
 εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἐμβαλ' Ἀθήνη.
 305 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔλκεν ἑρὸν μένος, ἀλλ' ἔτι μάλλον 305^a of. N 224
 'χῶετο Πηλεΐωνι, 'κόρυσσε δὲ πῦμα ῥόοιο

282. *γερχθέντ'* *εἰρχθέντ'* Mass., *εἰλθέντ'* Orates (a verbo *ἔλκω* ducens), *ἐρθέντ'* Alexio (coll. ἀποίρσαι interpretatus ἀποπνιγίντα), *ἐρθέντ'* alii (ad ἔρσην sive ὀρέσων referentes).

283. ἀπογφέρσῃ] ἀπογρήσῃ Agar, item ἀπογρήσει vs. 329 (cf. § 150^b et 254^b); tertiam quae hic commemoranda est formam ἀπέρσσε Z 348 ἀπό[ρ]ρησῃ scribit Agar.

286. λαβόντες] — vs. Ahrens.

288. τρέει] τρέμει T.

290. Ar. —, vs. 290—292 om. Cret., Seleucus —

— ἐπαινέσαντος § 295] — νήσαντος.

291. ὥς (ὡς) Oauer] ὡς. Cf. I 444.

293. ὑποθησόμεθ'] — σομαι D.

294. ὁμοίῳ § 59] — Ιου.

295. Φίλλῳ Ahrens] Ὀλλοφιν (cf. § 46).

296. Ἔκτορι] *-ρα? Cf. P 286.

— ἀπογρᾶς § 150^b] ἀπούρας.

297. νῆας ἐπ' ἄψ ἵμεναι] ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν Ω. Cf. Σ 14 et § 126.

299. μέγα] μάλα Syr.

— ῥα] γο Brandreth.

303. ἴσχε (ἴσχεσ) Ar. T Z] ἴσχεσ Ω.

305. ἔλκεσ] ἔλασαν Nauck (cf. N 424).

— ἰρὸν] cf. Θ 430.

- ὑψός' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ 'πέκλετ' ἀύσας
 „φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέρωι περ 308^a = A 155
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα γάστρῳ μέγα Πριάμοιο γάνακτος 309^b = H 296
 310 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μένουσι.
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίμπληθι δέεθρα 311^a = 333
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
 ἴσται δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα, 314^a = M 29
 315 ὅς δὴ νῦν κρατεῖ, μέμονεν δ' ὃ γε γῖσα θεοῖσι.
 φημί γάρ οὔτε βίην χραισμησέμεν' οὔτε τι φειδος
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ πον μάλα νειόθι λίμνησ
 κείσεθ' ὅπ' ἱλῦος κεκαλυμμένα. κὰδ δὲ μιν αὐτὸν
 φειλύσω ψαμάθοισι, γάλισ χέραδος περιχεύσας,
 320 μυρίον, οὐδέ γοι ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
 ἀλλέξαι' τόσσον γοι ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 αὐτόθι γοι καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχόης, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.“
 ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος, ὑψόσε θυίων,
 325 μορμύρων ἀφρῶι τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι. 325^a cf. E 599 Σ
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο 403
 ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦιρε Πηλεΐωνα. 327^a cf. B 151 Ψ
 Ἥρην δὲ μέγ' ἄυσε περιδφείσας' Ἀχιλῆϊ, 366
 μή μιν ἀποφρέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης. 329^b = r 73
 330 αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεε, γόν φιλὸν υἱόν· 330 = 378
 „ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος! ἄντα σέθεν γάρ
 ἔάνθον δινήεντα μάχῃ ἐξερίσκομεν εἶναι.
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάνυσκε δὲ φλόγα πολλάν. 333^a = 311

308. κασίγνητε] cf. A 155.

310. κατὰ μόθον] κακὸν θάον l. a. in T.

318. ἱλῦος] ἱλῦσιν Bentley (cf. § 75).

319. φειλύσω] ἱλῦσω (= ἱλῦι καλύψω) l. a. ant. Cf. § 265.

— χέραδος] sic Apollonius, σχέραδος olim quidam, in his Euphorion, qui versum fecit: τύμβος ὑπὸ πνημοῖσι πολυσχεράδος Μυκόνιοι (schol. Gen.).

321. ἀλλέξαι] ἀνλίζαι Ar. (cf. Φ 847 r 150 et § 10).

322. χρεῶ] χρῆ? Cf. § 8.

328. τυμβοχόης Orates] -χοῆς(αι) Ar. A. Infinitivi terminus -σαι non eliditur (cf. § 13; exc. Ar. Nub. 523 et 550, in metro Eupolideo), molesta autem verborum innatura est μιν τυμβοχοῆσαι. Cf. I 607 δ 624.

324. θυίων A T] θυῶν Ω. Cf. 287¹⁰.

329. ἀποφρέρσει] cf. vs. 283.

331. Ar. —, vocem κυλλοπόδιον in matris ore ineptam ratus; salvo tamen contextu versus omitti nequit.

- αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο
 335 φίσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
 ἢ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήη,
 φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἔει πυρὶ. μηδὲ σε πάμπαν 338^b sq. cf. γ 108
 μειλιχίοισι φέπτεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῖν· sq.
 340 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὅτε κεν δῇ 340 cf. II 62
 φθιέξωμ' ἐγὼ φεγᾶχουσα, τότε σήμεν' ἀκάματον πῦρ.
 ὧς ἔφαθ', ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῖς πῦρ.
 343 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκρούς.
 345 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σῆξε δ' ἀγλὰν ὕδωρ.
 ὧς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωιὴν 346^a = ε 328
 αἰψ' ἀγξεράνη, — χαίρει δὲ μιν ὅς τις ἐθείρη, —
 ὧς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκροῦς
 'κῆεν, ὃ δ' εἰς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόουσαν.
 350 'καλοντο πετέλει καὶ φετέαι ἡδὲ μυρῖκαι,
 'καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἡδὲ κύπριον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα γάλισ ποταμοῖ' ἐπεφύκει·
 'τελροντ' ἐγγέλυες τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνασ, 353 cf. 203
 οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα 'κυβίσταον ἔνθα καὶ ἔνθα
 355 πνοιῖσι τειρόμενοι κυλυμήτιος ἥφαιστοιο.
 'καίετο δ' ἴσ ποταμοῖο, φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 „ἥφαιστ', οὗ τις σοί γε θεῶν δύναι' ἀντιφερίζειν,
 οὐδὲ κ' ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.

344 πολλούς, οἳ ἄ κατ' αὐτὸν ἴσαν γάλισ, οὗς κτάν' Ἀχιλλεύς. 344 = 236

335. φίσομαι § 201] εἴσομαι.
 — ὄρσουσα] ὄρσασα Zen.
 336. ἢ] ἢ Zen. (verbum εἴσομαι vs. 335
 interpretatus γνώσομαι).
 — κήηι Nauck] κήαι.
 340. ὅτε κεν § 326] ὅπότε ἂν.
 343. 'δαίετο. 'καίε] καίετο, δαίε Vat. Vrat.
 (cf. vs. 376).
 344. Del. Heyne; suo loco supra est
 lectus, hic αὐτὸν ineptum.
 — ἴσαν γάλισ] cf. vs. 236.
 346. νεοαρδέ'] νεοαρδέ' l. a. in Apoll. lex.
 (cf. ψ 599).
 347. ἀγξεράνη] ἀνξ. Ar. (cf. vs. 321 et
 § 10), ξαναίνη Aristoph.

— δέ μιν ὅς τις ἐθείρη] verbum ignotum
 et μιν loco insolito collocatum; δ' ὅς τις φε
 φείρη Brandreth (ad φείη § 218 referens).
 350. καὶ L] τε καὶ Ω. Cf. κ 510.
 351. κύπριον] κύπριον „αἱ ἐκ τῶν πόλεων.”
 355. πνοιῖ] ῥιπῆι olim quidam (ηκ... schol.
 Oxyrh., ἢ κρητική Blass).
 356. ἴσ] neglecto φ, Heyne καίετο φισ, sed
 gravius vitium subesse videtur; litteras
 traditas καί ε τόδ' ἴσ Ptolemaeus Pindarion
 perabsurde interpretatus esse fertur, quam-
 quam iure ille verbum καίετο importunum
 videtur duxisse.
 357. ἀντιφερίζειν] ἰσοφαρίζειν Harl. (cf. vs.
 411).

- λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 360 γάστρεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς!
 'φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὥς δὲ λέβησ ζέει ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσκην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
 365 ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πύρ' ἐφλέγεν', ἔξε δ' ὕδωρ
 οὐδ' ἔθιλε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο, 'τεῖρε δ' αὐτμῇ
 'ἔφαιστοιο βίλφει πολύφρονος. αὐτὰρ δ' γ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος γέπεια πετρόεντα προσκύνει·
 „Ἥρην, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχρει κήδεϊν
 370 ἐξ ἄλλων; οὐ μὴν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιόσ εἰμι,
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ἀρωγοί.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μή ποτ' ἐπὶ Τρῶεσσιν ἀλεξήσῃεν κακὸν ἥμαρ,
 375 μῆθ' ὁπότε Τροίην μαλερῶι πυρὶ πᾶσ' ἀπόληται
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρην,
 αὐτίκ' ἄρ' ἔφαιστον προσεφώνεε, γόν φίλον υἱόν·
 „ἔφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγκαλέεσ! οὐ τι γέροις
 380 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίξειν.“
 ὥς ἔφαθ', ἔφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῖς πῦρ,
 ἄπορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

371^b = 428 cf. 205374-377^a = γ 315 sqq.

378 = 380

380 cf. Ω 464

θεομαχίας μέρος ἕτερον.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο 'δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 'πανυσάσθην, — Ἥρην γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ, —

360. ἀρωγῆς] αὐτῆς Syr.

368. κνίσκην] sic Ar. et Callistratus Oomachus, κνίσκη Crates Pisistratus Ephesius (quisquis fuit) Hermogenes, κνίσκη (μελδομένης? Heyne) olim alii, κνίσκη T (neutr., cf. B 428). — μελδόμενος] μελδομένου Crates Pis. Herm., priscam litteraturam, in qua -MENO scriptum fuisset, vitium peperisse rati (cf. schol. Oxyrh. et Gen.).

365. (I)ζε] σχέο l. a. in T.

370. μὴν § 18] μίν.

375. ὁπότε § 326] ὁπότε' ἄν.

— πᾶσ' ἀπόληται Nauck] πᾶσα δάηται. Cf. γ 316.

376. δαιομένη, δαίωσι O] παιομένη, καίωσι Ω; cf. γ 317.

379. οὐ τι Nauck] οὐ γὰρ Ω, οὐδὲ Bentley (coll. vs. 486). Cf. A 126.

- 385 ἐν δ' ἄλλοις θεοῖσιν ἔρις 'πέσσε βεβριθυῖα
ἀργαλέην, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἤτο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλοι πατάγῳ, 'βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανός. ἄτε δὲ Ζεὺς
ἤμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ τοι φίλον ἦτορ 389^b cf. ι 413
- 390 γηθοσύνην, ὃ θ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἔνθ' οἷ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἤρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναῖον ἐπόρουσε
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὄνειδέειν 'φάτο μῦθον· 393^b = 471
„τίπτ' αὐτ', ὃ κυνόμενα, θεοὺς ἔριδι ξυνελάνυεις 394^b cf. γ 134
- 395 θάρσος ἤητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκε;
οὐ μέμνησ' ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας 395^b = H 25
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἔλοῦσα 396 cf. E 856
ἰθὺς ἔμει' ὥσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας; 396^a = O 18
τῷ σ' αὖ νῦν ὁῖω ἀποτισέμεν' ὅσσα φέροργας.“ 398^b cf. E 858
- 400 ὃς φειπὼν γ' οὔτασσε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσας 400 cf. Δ 434
σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
τῇ μιν Ἄρης οὔτασσε μαιφόνος ἔργει μακρῷ.
ἦ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ 403 cf. H 264
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τροχὺν τε μέγαν τε, 404 = H 265
- 405 τὸν δ' ἄνδρες πρότεροι 'θίσαν ἔμμεναι οὐρον ἀρούρης.
τῷ βάλε θυῖον Ἄρηα κατ' ἀχένα, 'λῦσε δὲ γυνῖα.
ἔπειτ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας, 407^a cf. ι 577^b
τεύχεα δ' ἀμφ' ἀράβησε· 'γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
καὶ τοι ἐπευχομένη γέπεα πτερόεντα προσηύδα· 409 cf. II 829

387. πατάγῳ] ὁμάδῳ D T.

390. ὃ θ'] vocalas disiunxit la Roche (cf. σ 78 ι 540).

391. δηρὸν] neglecto γ, πάμπαν Porphyg. (p. 298 Schr.).

394. κυνόμενα L] κυνάμν(ι)α Ω, item vs. 421; κινάμνια Neoptolemus Parianus (in schol. Gen.).

395. ἀνῆκε] ἀνάγει Syr.

396. οὐ § 8] ἢ οὐ.

— μέμνησ' § 117] μέμνη.

— Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας] -δη -δαι ἄνωγας pap. Bodl. b 3.

397. πανόψιον] sic Ar., ὑπονόψιον Antimachus et superscriptum in pap. Bodl. b 3 (cf.

νοσφίδιος Hesiod. fr. 187), πανίψιον Bentley.

398. διὰ] ἐμὲ pap. Bodl. b 3 (cf. N 831).

399. ὅσσα Ambr.] ὅσσα μ' Ω. Of. Γ 57 X 347.

400. *γ'] addidimus (ut Δ 434).

400 et 402. οὔτασσε § 150^b] οὔτησε (οὔτασε O¹ vs. 402).

400. αἰγίδα Ar. Ambr. GHL] ἀσπίδα A DT (ut Δ 434 P 43).

403. χειρὶ παχείῃ] Παλλὰς Ἀθήνη Ambr.; χειρὶ βαρείῃ potius de dea dicendum fuisse ait schol. Gen. (item vs. 424); sic quidam olim? (Ar.). Cf. v. l. Z 491 Φ 590 σ 56 φ 6.

405. δ' ... πρότεροι] δ' ... -ρον Apoll. lex.

408. δ' Ambr.] ε' Ω.

409. τοι] μιν A.

- 410 „νυκπύτῃ, οὐδέ νύ πῶ περ ἐπεφράσα' ὅσων ἀρείων
εὖχομ' ἐγὼν ἔμεναι, διτι μοι μένος ἀντιφερίζεις; 411^b = 488
οὔτω κεν τῆς μυτρός Ἑρινύας ἐξαποτίνουσιν,
ἢ τοι χωμένη κακὰ μήδεται, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“
- 415 ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν ἔρέπεν ὅσσε φαεινῶ. 415^b = N 3
τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
πυκνὰ μάλα στενάχοντα, μόγισ δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' Ἀθηναίην φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
420 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτῶν,
καὶ δ' αὖθ' ἢ κυνόμενι ἄγει βροτολογιδὸν Ἄρην
δῆλον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.“
ὥς ᾠάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, ᾗκαίρε δὲ θυμῶι,
καὶ ῥ' ἐπιρρισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείη
425 ἤλασε· τῆς δ' αὖθις ἴλυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425 cf. Φ 114
τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω ἐκείατ' ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ,
ἢ δ' ἄρ' ἐπευχομένη φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
„τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
εἴην, οἷ' Ἀργεῖοισι μαχόλατο θωρηκτῆσι,
430 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη
ἦλθεν Ἄρην ἐπικούρου, ἐμῶι μέν' ἀντιόουσα· 431^b cf. Z 127
τῶι κεν δὴ πάλαι ἤμεσ ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Φίλιον ἐκπέρσαντες ἐν κτίμενον πτολίεθρον.“ 433 cf. A 164
ὥς ᾠάτ', ἐμείδεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη. 434 = A 595

411. ἀντιφερίζεις] ἰσοφαρίζεις A (cf. vs. 357).
412. τῆς] *σῆς?
414. ἀμύνεις] ἀρήγεις l. a. in A.
415. ἔρέπεν] ἐρέπεν C T.
416. Διὸς θυγάτηρ] φιλομειδής l. a. in A (cf. Y 40).
417. ἐσαγείρετο Ar. A] -ρατο Ω.
421. „γρ. τὴν κυνόμενιαν“ A; quae nihili est lectio; fultne l. a. αὐτῇ (κυνόμενιαν)?
— κυνόμενι] cf. vs. 394.
424. ρ' Brandreth] ῥ'.
— ἐπιρρισαμένη § 201] ἐπιρρισαμένη Ω, ἐπερρισαμένη Demetrius Ixion (in schol. Gen.).
426. (α) κείατ' § 119] κείντο Ω, πλῆντο (ποσι) Bentley.

— ἐπὶ A] ποσὶ C D T.
427. πτερόεντ' ἀγόρευε] -ντα προσηύδα L (cf. vs. 121).
431. ἐπικούρου] ἐπίουρου l. a. in A (cf. N 450).
432 sq. ἤμεσ... ἐκπέρσαντες] *ἤμε... -ντα (ut de se ipsa et Iunone Minerva loquatur solis)? Cf. quae ad vs. 434 adnotavimus (et vbi vs. 436).
433. (Φ)ίλιον L] Πίλου Ω. Cf. B 183.
434. Om. A B C D H, quo omisso durus ad sequentia fit transitus; sed nisi vs. 432 sq. dualis numerus adhibetur, non potest non suspectus videri.
— ᾠάτ', ἐμείδεν δὲ] ἔφαθ', ἢ δ' ἐγέλασσε T.

- 433 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
 „Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ γένοιε
 ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
 ἔομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ. 438^b = A 426
 ἄρξε, σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε
 440 καλόν, ἐπεὶ πρότερος ἑγενόμην καὶ πλείονα φοῖδα. 440 cf. T 219
 νηπύτῃ, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνησαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Φίλιον ἀμφὶ
 μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγκυροὶ Λαομέδοντι
 πὰρ Διὸς ἐλθόντες ἑκτεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 445 μισθῶι ἐπι ῥητῶι· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλε.
 ἦ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς ἑβουκολέεσκες
 Ἴδνα ἐν κνημοῖσι πολύπτυχος ὀλέεσσε. 449 cf. X 171
 450 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγυθῆες ὄραι
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἑκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 σὺν μὲν δ' ὃ γ' ἀπειλήσε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε 458^b = E 122
 δῆσειν, καὶ περάειν νήσων ἐπι τηλεδαπάων· 454^b = X 45
 455 'στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν' οὐατα χαλκῶι.
 νῶϊ δέ τ' ἄψορροι ἴκομεν κεκοτηότι θυμῶι,
 μισθοῦ χῳόμενοι, τὸν ὕποστᾶς οὐκ ἐτέλεσσε. 457^b cf. γ 99 δ 329
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεισ χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμῶν
 πεῖράε', ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται 459^a cf. A 66
 460 πρόγνυ κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃσι' ἀλόχοισι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε γάναξ φεκάφεργος Ἀπόλλων·

442. μέμνησαι] μέμνηαι Ar. Ω; cf. § 117 et Ψ 648.

446. ἦ τοι μὲν γὰρ ἐγὼ πόλεως περὶ τεῖχος ἴδιμα Aridices grammaticus in schol. Gen. (cf. vs. 474).

— πόλιν] πόλιν Aristoph. H (cf. § 74).

447. καλόν] μακρόν Zoilus in schol. Gen.

449. κνημοῖσι] κρημοῖσι Par. 2767. Eadem varietas est Φ 559 Ψ 117 δ 337 ε 128 (cf. etiam X 171).

— πολύπτυχος § 83¹⁰] -πτύχου.

452. ἀπέπεμπε] ἀπέβλεψε (immo ἀπέπεμψε, sic Vrat.) l. a. in Gen.

454. τηλεδαπάων] sic Ar. et Ptolemaeus, θηλυτερῶν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων." Of. X 45.

455. ἀπολεψέμεν(') Ar. L] ἀποκοψέμεν (vel -ειν) Ω, ἀπολουσέμεν (γε κολουσέμεν?) l. a. apud Eust.

458. ἡμῶν] *ἡμῖν? Of. § 316⁴.

459. πεῖράε' § 14 et 117] πεῖράει (πεῖραϊσ L; cf. A 66 et Ω 390).

461. φεκάφεργος] Διὸς υἱὸς O (cf. O 258).

- „ἐνοσίγαι’, οὗ κέν με σάοφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πολεμίζω
 δφειλῶν, οἳ φύλλοισι φεφοικότες ἄλλοτε μὲν τε,
 465 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυώμεσθα μάχης· οἳ δ’ αὐτοὶ δηριαέσθων.“
 ὧς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ’ ἥιδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
 470 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλ’ ἐνείκεσε, πότνια θηρῶν,
 Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδέιον ῥάτο μῦθον
 „φεύγεις δὴ, γεκάφεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ σοι εὖχος ἔδωκας.
 νηπύτιος, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 475 μὴ σεο νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
 εὐχομένοι’, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.“
 ὧς ῥάτο, τὴν δ’ οὗ τι προσέφη γεκάφεργος Ἀπόλλων.
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοῖν παράκοιτις
 480 νείκεσεν ἰοχέαιραν ὄνειδείοισι γέπεσσι·
 „πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδφέας, ἀντ’ ἑμεῖο
 στήσασθαι; χαλεπὴ τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
 τοξοφόρῳ περ ἰούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶ
 Ζεὺς ὀθήκεν καὶ ἔδωκε κατακτάμεν’ ἥν κ’ ἐθέλησθαι.
 485 ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ’ οὖρεα θῆρας ἐναῖρειν
 ἀγροτέρας τ’ ἐλάφους ἢ κρείσσοσι γῆφι μάχεσθαι.
 εἰ δ’ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ’ ἐν γείδησι
 ὄσσον φερτέρη εἴμ’, ὅτι μοι μένος ἀντιφερῖζεις —“
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρως ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε

463. πολεμίζω] -ζω G (cf. O 179 et B 486).
 466. δι] δ’ ad D T.
 — ἀλλὰ τάχιστα] οὐδέ τις ἀλή (omisso
 vs. 467) Plut. Mor. 104 f Stob. Flor. 98, 52.
 469. μιγήμεναι] δαήμεναι l. a. ant.
 471. Ar. —
 474. νηπύτιος § 51] -ς.
 — ἀνεμώλιον αὐτῶς] καὶ τειρέας οἰστοῦς
 Aridices (cf. vs. 446), reiecta lectione καὶ
 ἀτειρέας οἰστῶς.

475—477. Ar. —
 477. π(ε)ολεμίζειν A D] -ζειν Ω (cf. O 179
 et B 486).
 480. Add. G H; ignorarunt Ar. (qui con-
 ferebat A 448, damnato versu A 444) et
 Aristonicus, sed necessarius potius est quam
 molestus. Cf. Φ 73.
 482. στήσασθαι] -σεσθαι Ω. Cf. B 544.
 — ἀντιφέρωμαι] ἀντιφερῖζειν l. a. apud
 Eust. (ut vs. 411, 488).

- 490 σκαιῆι, δεξιτερῆι δέ γ' ἀπ' ὧμων κινυτο τόξα, 490^a = A 501
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὐατα μειδιᾶουσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέος δ' ἔκπιπτον διστοί.
 δακρυόεσσα δ' ὕπαιθα θεὰ φύγεν ὧς τε πέλεια,
 ἢ ῥά θ' ὕφ' ἱρηνος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
 495 χιμαμόν, οὐδ' ἄρα τῆι γε ψαλῶμεναι αἴσιμον ἦεν·
 ὧς ἢ δακρυόεσσ' ἔφυνγεν, ᾗτε δ' αὐτόθι τόξα.
 Ἀντία δὲ προσέφειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντησ·
 „Αντοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχέσσομαι, ἀργαλέον γὰρ
 πλῆκτιξέσθ' ἀλόχοισι Διδσ νεφεληγερέτασ·
 500 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 εὖχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίῃφι.“ 501^b = 476 μ 210
 ὧς ἄρ' ἔφη, Ἀντὼ δὲ συνκινυτο καμπύλα τόξα
 πεπετότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλλιγι κονίῃσ. 503^b cf. II 775
 ἢ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν ᾗτε θυγατέρος γῆσ,
 505 ἢ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διδσ ποτὶ χαλκοβατέσ δῶ,
 δακρυόεσσα δὲ πατρός ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος γεανδὸς τρέμε. τὴν δὲ ποτὶ φοί
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο γκδὺ γελάσσασ·
 509 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὔρανιῶνων;“ 509 = E 373
 511 τὸν δ' αὖτε προσέφειπεν εὐστέφανος κελαδεινὴ·
 „σὴ μ' ἄλοχος ἔστυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρην,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.“
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 515 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Φίλιον ἱρὴν·
 μέμβλετο γάρ φοι τεῖχος ἐνδμήτοιο πόλῃος,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἥματι κέλναι.

510 μαψιδίωσ, ὡς εἴ τι κακὸν ῥίζουσας ἐναυπη.

510 = E 374

490. *δέ γ' δ' ἄρ' (item A 501).

492. ἐντροπαλιζομένην] sic Ar. (et Ptolemaeus Ascal.), -νη Syr. T, -νη Ohia et Cypria? (πολλὰ λισσομένης in illis libris fuisse e scholio Gen. corrupto efficit Nicole coll. E 358).

493. ὕπαιθα] ἵπαιτα L. Cf. O 520 X 141.

498. γὰρ A Syr.] δι Ὡ.

501. νικῆσαι] -σαι O.

503. πεπετότ' O] πεπ(ε)τ' Ω; cf. (K 200) χ 384.

510. Addant T G Gen.

513. νεῖκος] νεῖκε' (ἐνύχθη?) Ar., νεῖκε' ἐνύχθη l. a. in T. Singulari favent M 348 v 267, pluralem suadet B 15 (cf. etiam E 391).

515. Φοῖβος] οἶος Ammonius quidam in schol. Oxyrh. ad Φ 232.

- οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἦσαν θεοὶ ἀλλ' ἐόντες, 518^b = A 494
οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιάοντες
520 καὶ δ' Ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφέ'. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
Τρῶας ὁμῶς αὐτοῦς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνηι 522 cf. Σ 207
γᾶστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ γε μᾶνις ἀνῆκε,
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἔφηκε,
525 ὥς Ἀχιλλεύς Τρῶεσσι πόνον καὶ κῆδ' ἔθηκε. 525^b cf. X 488

Ἐκτορος ἀναίρεσις.

- εἰστῆκε δ' ὁ γέρον Πρίαμος θελοῖ' ἐπὶ πύργου,
εἰς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὕπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδὲ τις ἀλκὴ
'γίγνεθ'· ὃ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
530 ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγκαλειτοὺς πυλαουρούς·
„πεπταμένιας ἐν χερσὶ πύλας ἔχει', εἰς ὃ κε λαοὶ 531 sq. cf. M 122
ἔλθωσιν προτὶ γᾶστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς 8q.
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι. 533^b cf. ψ 310
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' εἰς τεῖχος ἀναπνεύσαςι γαλέντες,
535 αὐτίς ἐπανθήμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας 535^b cf. ρ 344
δέδρια γὰρ μὴ οὐλος ἀνὴρ εἰς τεῖχος ἄλγεται.“
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔνεσαν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας 537^b cf. Ω 446
αἱ δὲ πετασθεῖσαι 'τεῖξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἴνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
540 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο, 540^b = Π 397
δίψῃσι καρχαλίοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο

520. παρὰ πατρὶ] sic Ar., παρ Ζηνὶ A.

522. ἰκάνηι] ἰκάνει Ω, ἴκηται l. a. in A (ut Σ 207).

524 sq. Priorem om. L, posteriorem om. T¹, post 526 habet Syr.; quarum turbarum causa fuit τὸ ὁμοιοτέλετον.

525. πόνον καὶ] φόνον καὶ A (cf. P 865), πολύστενα L.

— ἴθηκε] ἴκευζεν l. a. in A.

530. ὀτρύνων Ar. A D] ὀτρυνίων Ω (cf. K 38 et B 436).

— πυλαουρούς] -ουρούς Ω. Cf. Ω 681.

533. κλονέων] κλονέει C.

— νῦν οἴω] *ὅτω νῦν? Cf. § 292* et ψ 310.

535. ἐπανθήμεναι Ar.] ἐπ' ἀψ θίμεναι Ω et „τινὸς τῶν κατὰ πόλιν“ (cf. Σ 14).

536. μὴ οὐλος] vitium metricum (cf. Σ 193 et § 14).

538 sq. Zen. — (νοοῦσιν φάος lucem interpretatus).

539. ἀλάλκοι] ἀμύναι C T (cf. M 334 O 736).

541. καρχαλίοι] καρφαλίοι G (cf. v 398, 430).

ῥεῦγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει, λύσσα δέ φοι κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, ῥμενάινει δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

- ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷος Ἀχαιῶν, 544 = Π 698
545 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγκόροα δῖον ἀνῆκε, 545^a = Π 700
φῶτ' Ἀντίνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε. 546 of. A 194
ἐν μὲν φοι κραδίηι θάρσος ῥβάλε, πὰρ δέ φοι αὐτὸς 546^b = A 89
ἔστι, ὅπως θανάτοιο βαρεῖας κῆρας ἀλάλκοι,
φρηγῶι κεκλιμένον, ῥκεάλυπτο δ' ἄρ' ἄρει πολλῆι.
550 αὐτὰρ ὃ γ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πολίπορθον, [x 309
ἔστι, πολλὰ δέ φοι κραδίη ῥόρυρε μένοντι· 551 of. δ 427, 572
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 552 = A 403
ῥῶ μοι ἐγὼν! εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατέροι' Ἀχιλλῆος 553^a = F 91
φρεύω, τῆι περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται, 554 of. Z 41
555 αἰρήσει με καὶ ὧς καὶ ἀνάκλιθα δειροτομήσει.
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἑάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
φρεύω πρὸς πεδῖον λεῖον, ὅφρ' ἄγκ' ἴκωμαι
Ἰδῶς τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω,
560 ῥεσπέριος δέ κ' ἔπειτα λοισσάμενος ποταμοῖο,
ῥιδρό' ἀποφυγθεῖς, προτὶ Φίλιον ἀπονειόμην.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδλονδε νοήσῃ
καὶ με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσι.
565 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέ φοι πρόσθεν πόλιος κατεναντίον ἔλθω . . . ,
καὶ γὰρ θῆν τούτῳι τρωτὸς χρῶς ὀξέι χαλκῶι,

542. σφεδανόν] -ων Ar. (pro participio habens) Syg. A T; cf. A 165 II 372.

548. κῆρας Eust.] χεῖρας Ω (cf. A 97).

550. Ἀχιλλῆα πολίπορθον] sic Ar., Ἀχιλλῆα Πηλεΐωνα olim quidam.

552. ποτὶ] πρὸς δν Ω. Cf. A 403.

554. κλονίονται Syg. A] φοβόονται Ω (ut Z 41 Φ 4).

559. ῥλεῖον, ὅφρ' ἄγκ' Ἰλῆιον, ὅφρ' ἄν Ar. Ω, quale a nomine Ἰλῆος vel Ἰλῆος duci non potuit adiectivum; Ἰδῆιον, ὅφρ' ἄν Orates, at sequitur Idæ nomen; εὐλήιον Bothe.

Coniecturae nostrae favet Ψ 359, cf. praeterea A 484 Ψ 330 al.; ὄγκος commemorari solent ubi sit persecutio (cf. Σ 321 X 190 δ 337 = ρ 128), et sic demum apparet particulae τε vs. 559 quae sit utilitas; ὅφρα donec (non addito κα) est etiam A 82 M 281. Abiit ἄγκ' in ἄν κα, dein in ἄν, et e litteris ΑΕΙΩΝ natum est adiectivum Ἰλῆιον.

559. κνημοὺς] κρημοὺς Gen. (cf. vs. 449).

567. πρόσθεν Menrad] προπάροιθε. Cf. X 464 θ 524 (B 811 Z 307).

- 569 ἔν δὲ μία ψυχὴ, θνητὸν δὲ φέ φασ' ἀνθρώποι.“
 571 ὥς φεῖπὼν Ἀχιλῆα φαλῆς ἔμεν', ἐν δὲ φοι ἦτορ
 ἄλκιμον ὠρμάετο πτολεμιζέμεν' ἡδὲ μάχεσθαι.
 ἡῦτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 573^b = A 415
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδὲ τι θυμῷ 574^b sq. = cf. η 50 sq.
 575 ταρβέει οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κυνυλαγμὸν ἀκούσῃ· σ 330 sq. 390 sq.
 εἴ περ γὰρ φθάμενός γ' ἦ οὐτάσῃ ἡὲ βάλλησι, 575^a = M 46
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένῃ οὐκ ἀπολῆγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἡὲ ξυμβλήμεναι ἡὲ δαμῆναι·
 ὥς Ἀντίνορος υἱὸς ἀγανοῦ, δῖος Ἀγκῶνος,
 580 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος.
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐξίσκιν, 581^b = M 294
 ἐγγεῖναι δ' αὐτοῖο 'τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·
 „ἦ δὴ που μάλα φέλπε' ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἥματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων, 584 cf. Π 708
 585 νηπύτι' ! ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγ' ἐπ' αὐτῇ.
 ἐν γάρ φοι πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
 οἳ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
 Γῆλιον εἰρύμεσθαι σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφάψαις,
 ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.“
 590 ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε, 590^b = N 410
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτε.
 ἀμφὶ δὲ φοι κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 σμερδαλέον 'κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε 593^a = O 648

570 ἱμμεναι· αὐτὰρ φοι Κρονίδης Ζεὺς κύδος ὁπάζων.

570 cf. Θ 141

569. μία Heyne] ἰα Ω, Bentley τ' ἰα (cf. A 174), Agar ς'(oi) ἰα, an *ἔν δὲ ψυχὴ ἰα? Idem est hiatus I 819; Heynii coniecturae favet r 272.

570. Ar. —

573. πάρδαλις Ar. L] πόρδαλις Ω (cf. N 108).

575. κυνυλαγμὸν Zen.] κεν ὕλαγμὸν Ar. Ω. Cf. § 3 et Stesichori fr. 85: ἀπειρίσιοι κυνυλαγμοί.

576. *Ϻ] τος L et olim „αι ἀπὸ τῶν πόλεων“, μιν Ω. Cf. § 16. Leaf φθάμενος ἦ', insolito enim loco collocatum esse pronomen (cf. § 329).

580. φεύγειν] φυγίειν O (i. e. φυγίμεν, § 125).

583. μάλα φέλπε'(αι) Hoffmann] μάλ' ἰολ-πας Ω, μάλ' ἐφίλπε'(ο) Bentley, σὺ φίλοπας Brandreth, ἡ μάλα δὴ τι φίλοπας Cobet.

585. τ' ἰτι] μάλα A.

586. (Ϻ)oi A D'] ῥ' oi C, τοι D² T.

— ἀνίρεσις εἰμίν] ἄνδρες ἵναιμεν l. a. ant. Cf. B 131 E 477.

587. οἳ καὶ Ar.] οἳ κε(ν) Ω (cf. E 394).

588. εἰρύμεσθαι Heyne] εἰρυ(σ)έμεσθαι. Cf. § 164.

590. βαρείης] παχείης CD (cf. vs. 403).

591. ῥ'] cf. N 651.

592. (Ϻ)oi H] μιν Ω. Cf. M 396 N 805 al.

593. 'κονάβησε] -βιζε D (ut B 466 al.).

- βλημένου, οὐδ' ἐπέρκεσε, θεοῦ δ' ἡρύκακε δῶρα. 594 cf. r 268
- 595 Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγκήνορος ἀντιθέοιο
 δεύτερος· οὐδέ γ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, ἵκλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῆι, 597^b = Γ 381
 ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμοι' ἔκ' πέμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὃ Πηλεΐωνα δόλωι ἀπεξέργαθε λαοῦ·
 600 αὐτῷ γὰρ γεῖναί φησιν Ἀγκήνορι πάντα γενοῖν
 ἔστιν πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 ἦος δ' τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, — δόλωι δέ γε θέλγεν Ἀπόλλων,
 605 ὥς αἰεὶ φέλοιο κινήσεσθαι ποσὶ φοῖσι, —
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον δμῶι
 ἀσπασίῳ προτὶ γάστρῳ, πόλις δ' ἔμπλητο φάλαγγος.
 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτιλιν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι ὅς τε πεφύγοι
 610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμοι' ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
 εἰς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦν' ἐσάωσαν.

- X ὅς οἱ μὲν κατὰ γάστρῳ, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
 γέροντ' ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκρόντο τε δίψαν,
 πεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσπον ἔσαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες. 4^b = A 593
- 5 Ἑκτορα δ' αὐτόθι μεῖναι ὅλοισι μοῖρ' ἐπέδνησε,
 Φίλιον προπαρόντι πυλάων τε Σκαιάων. 6^a = O 66
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσκύνει Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „τίπτε με, Πηλεΐος υἱέ, ποσσὶν ταχέεσσι διώκεις, 8^b cf. Θ 339

594. In margine habet A prima manu supplementum (593^b est in litura, unde apparet librum prius scripsisse σμερδαλίον κονάβησε, θεοῦ δ' ἡρύκακε δῶρα, cum eius oculi a litteris -βησε ad -ρησε aberrassent).

596. γ' Brandreth] γ'.

— Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι] ἀναξ Λιδος υἱός Ἀπόλλων l. a. in A.

600. γὰρ] εἰς Ar., γὰρ δ' G H.

604. δι' γε θέλγεν] (γ' θέλγεν) Brandreth]

δ' ἄρ' ἔλγεν] 52 (vitio metrico, cf. § 3).

606. Τρῶες] πάντες C.

607. πόλις δ' ἔμπλητο] πόλις δ' ἔμπλητο Antimachus et Rhianus (cf. § 119).

609. τῶ] κα pap. Bodl. b 3.

— πεφύγοι] -γυι D (cf. Θ 270 et § 159).

610. ἐσσυμένως] ἀσπασίως Δ.

611. γοῦν' ἐσάωσαν] γοῦνα σάωσαι Ar.

2. ἀπεψύχοντο] εἰς et ἀνεψ. Ar.; cf. A 621 Φ 561. Ipsi homines ἀναψύχονται (δ 568 E 795 K 575 N 84).

6. Φίλιος § 59] Φίλιου.

7. αὐτὰρ] αὐτὰρ δ Ambr. Syr.; cf. A 660 II 25.

- αὐτὸς θνητὸς ἔὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 10 ἔγνωσ' ὥς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἄσπερχές μενεαίνεις. 10^b cf. A 32
 ἣ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων φόνος, οὐς ἐφόβησας,
 οἳ δὴ τοι εἰς γάστρην ἴσταν, σὺ δὲ δεῦρ' ἐλιάσθησ;
 οὐ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 14 = II 48
 15 „βλάψας με, ξεκάφεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος ἣ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον πρὶν Ἑλλιον εἰσαφικέσθαι.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
 ρηϊδίῳ, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδρυσας ὀπίσσω. 19 cf. A 515
 20 ἣ σέ κε τισαίμην, εἴ μοι δύνάμει γε παρείη.“ 20 cf. β 62
 ὥς φειπὼν προτὶ γάστρην μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 21^b = A 296
 σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφι,
 ὃς ῥά τε ρεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίῳ·
 ὥς Ἀχιλλεύς λαιψήρᾳ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα. 24 cf. O 269
 25 τὸν δ' ὁ γέρων Πηλεΐδης πρῶτος ἵδεν ὀφθαλμοῖσι,
 παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσυμένον πεδίῳ,
 26 sq. cf. E 5 sq.
 ὃς ῥά τ' ὀπώρας εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ φοι ἀγῶναι
 27^b = N 244
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶν,
 28^b = 317
 ὃν τε κύν' Ὀαρίωνος ἐπικλήσιν καλέουσι· 29^b = Σ 487
 30 λαμπρότατος μὲν ὃ γ' ἐστὶ, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσι·
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντοσ. 32 = N 245
 ὤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὃ γε ἰκνέσθην χερσὶ
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγέγωνε 34^a cf. M 138
 35 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων
 εἰστέκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλλεῖ μάχεσθαι.
 34^b cf. μ 370
 τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς· 37^b cf. A 351
 „Ἔκτορ, μή μοι μέμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον

10. In Syr. additur versus: 'Πλοῦν ἔξαλα-
 πάζαι δὲ κτείνον πολλοὶ θεοὶ (= A 33).

11. φόνος Bothe] φόνος Ar. Ω („τὸ περὶ
 τοὺς Τρώας πολεῖν καὶ ἐνεργεῖν" Ariston.).
 Cf. P 365.

15. (')βλάψας με Bentley] βλάψας μ' Ω,
 βλάψας et in vs. 16 τρέψας μ' Hoffmann.

— ὀλοώτατε] ὀλοώτατε quidam olim (sic
 Heyne pro scholii lectione ὀλοώτατε coll.
 Φ 804).

29. Ὀαρίωνος] Ὀρίωνος Ω. Cf. Σ 486.

30. 3 γ' 33' Δ.

33. ἰκνέσθην] ἰκνέσθην L (ut E 365 al.).

34. ἐγέγωνε § 260] ἐγγίγναι.

- οἷος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
 40 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστι, 40^a cf. γ 294
 σχέτλιος. αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο 40^b = θ 144, 211
 ὅσσον ἐμοί! τάχα κέν γε κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν cf. Δ 169
 κείμενον. ἡ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι· 42^b cf. Σ 271
 ὅς μ' υἱὼν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε 43 cf. θ 147 Ω 514
 45 κτείνων καὶ περὶ νῆσων ἔπι τηλεδαπάων. 45^b = Φ 454
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύνάμαι μιδέμεν Τρώων εἰς γάστρην φαλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἡ κεν ἔπειτα
 50 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ', ἔστι γὰρ ἔνδον· [υ 208 = 264
 52 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει καὶ ἐν Ἀγρίδῳ δόμοισι, 52 cf. δ 834 ο 350
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μυτέρῃ, τοὶ τέκόμεσθα, 52^b = Ψ 19
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 55 ἔσσεται, εἰ μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
 Τρῶας καὶ Τρωῖας, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλος αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον
 60 δύσμορον, ὃν ῥα πατήρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶι 60^b = Ω 487
 αἶσιν ἔν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πολλὰ μιδόντα,
 υἱάσ τ' ὀλλυμένους ἔλκηθεισας τε θυγάτρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα

51 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὄνομα κλυτὸς Ἄλτης.

42. ἴδαιεν Ar.] ἴδονται Ω (cf. § 122).
 45. τηλεδαπάων] θηλυτερῶν l. a. ant. (cf. Φ 454).
 49. ἡ] εὐ pap. Bodl. b 3.
 — κεν § 326] ε' ἀν.
 50. ἀπολυσόμεθ'] ἀπολύσομεν (αν -μαι?) l. a. in A.
 51. *Delevimus. Priamo uxoris vel concubinae peculio (cf. I 147 α 278 β 197) opus non erat ad redimendos filios. Totum locum damnavit Hoffmann (vs. 46—55, Naber vs. 46—53).
 — γέρον] φίλῃ (φίλοι schol. A) «αὐτὸς τῶν πόλεων» (cf. α 278 β 197); in scholli T

verbis «Χριστοφάνης πολλά» quid lateat incertum est.

53. ἐμῷ] *ἐμοί? Apīus enim sibi opponuntur: *mihi et matri* quam: *meo animo et matri*.

55. εἰ § 326] ἦν.

56. τέκος] θάλασσα l. a. ant. (cf. vs. 87).

58. δὲ ... ἀμερθῆς] *γε ... ἀμερθείς? Cf. § 122.

59. φρονέοντ'] φρονέων L, ζώοντ' l. a. in T. — ἐλέησον] ἐλπίσας O L.

61. αἶσιν] νοῦσαι [Plut.] vit. Hom. 67, δύη Stob. Flor. 104, 1 (cf. ξ 215 al.).

— πολλὰ μιδόντα Bentley] πόλιν ἐμιδόντα.

- 64 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ διήτοτῃ·
 66 αὐτὸν δ' ἄρ' πύματόν με κύνες πρῶτησι θυρήσι
 ὤμεσται φερόουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ 67^a = A 454
 τύψας ἢ βαλὼν θεθέων ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 οὓς ἔρέφον ἐν μεγάροισι τραπέζῃσιν θυραουρούς,
 70 οἷ τ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
 κείσονται ἐν προθύροισι. νέωι δέ τε πάντα ῥέροι,
 Ἄρῃ κταμένωι, δεδαῖγμένωι ὀξεί χαλκῷ, 72^b cf. Σ 236
 κείσθαι, πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φανήη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὺν τε κάρη πολὺν τε γένειον 74 cf. Ω 516
 75 αἰδῶα τ' αἰσχύνουσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 τοῦτο δὲ οἴκτιστον πέλεται δφειλοῖσι βροτοῖσι.
 ἦ δ' ὁ γέρων, πολιὰς δὲ ἀνὰ τρίχας εἴλετο χερσὶ
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθε. 76^b cf. 91
 μήτηρ δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα, 79 cf. Σ 32
 80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρωφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε·
 καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἑκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον 82^b cf. Φ 74
 αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον·
 τῶν μνησαί, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δίκιον ἄνδρα
 85 τέλχεος ἐντὸς ἑών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τοῦτ' αἰ,
 σκέτλιος! εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος, ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν 88^a = α 294
 Ἀργεῖων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέος κατέδονται.“
 90 ὥς τῷ γε κλαίοντε προσηυδήτην φίλον υἱόν,
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθον, 90^a = A 186
 ἀλλ' ὅ γ' ἔμειν' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα. 91^b cf. 78

65 ἐλκομένης τε νηὸς ὀλοήσ' ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.

65. Del. Duentzer.
 66. *ἄρ] ἄν Ω, αὐ Heyne. Cf. § 122 et 326.
 67. ὤμεσται] cf. A 454.
 68. ἔλῃται] ἔλῃτο l. a. in A.
 69—76. Postmodo videntur additi.
 69. θυραουρούς] θυραουρούς Ar. Syr., πυ-
 λωρούς Ω. De termino -ουρούς cf. Ω 681.
 70. *τ'] κ'. Cf. § 122.

71. πάντα ῥέροι Bentley] πάντ' ἐπίοικα.
 77. δὲ (δ') CH] δ' ἄρ' Ω.
 81. ἴσα] neglecto f (cf. O 35).
 83. τοι] sic Ar., σοι olim alii.
 85. ἑών Ar. A C] ἑών Ω (cf. A 277).
 86. οὐ σ' ἔτ'] οὐτε σ' Par. 1805 (non male,
 si etiam vs. 88 legatur οὐτ').
 87. θάλλος] τέκος Δ T (cf. vs. 56).

- ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ δρέστερος ἄνδρα μένησι
 βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 95 σμερδαλέον δὲ δέδορκε φελισσόμενος περὶ χειρὶ
 ὥς Ἑκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἐπι προέχοντι φαεινὸν ἀσπίδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγάλητορα θυμόν· 98 = A 408
 „ὦ μοι ἐγών! εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω, 99 = P 91
 100 Πολυδάμας μοι πρωτοσ ἐλεγχεῖν ἀναθήσει,
 ὅς μ' ἐκέλευεν Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τέκνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ 'πιθόμην' ἥ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν! 103 = E 201
 νῦν δ', ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίησιν ἐμῇσι, 104 cf. η 60 ψ 68
 105 αἰδέομαι Τρωᾶς καὶ Τρωιάδας ἐλκεσιπέπλους,
 μή ποτέ τις φέπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο· 105 = Z 442
 „Ἑκτωρ φῆφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.“ 106 cf. ζ 275 φ 824
 106 αἰδέομαι Τρωᾶς καὶ Τρωιάδας ἐλκεσιπέπλους, 106^a = Ψ 575
 „Ἑκτωρ φῆφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.“ 107^a cf. φ 315^b
 ὥς φερέουσιν· ἐμοὶ δὲ τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη, 108^b = H 28
 ἄντην ἢ Ἀχιλλῆα κατακτείναντα νέεσθαι
 110 ἥε καὶ αὐτόθ' ὀλέσθαι ἐυκλέως πρὸ πόλης.
 εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθήομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἐρείσας 112^a = A 375
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ φοι ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 114^b = Γ 458
 115 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶ 115 sq.^a cf. H 389
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς 117^a cf. H 351
 ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλιν ἦδε κέκευθε·

93. δρέστερος... μένησι] δρέστερον... δοκεύη
 „τινὲς τῶν κατὰ πόλιν.“ Cf. κ 212.

98. ποτὶ] πρὸς ὅν Ω. Cf. A 403.

101. μ' ἐκέλευεν Τρωσὶ] *με Τρώσ' ἐκέλευε
 (Nauck Τρωσίν μ' ἐκέλευε)? Cf. § 24 (et 329).

102. τέκνδ' ὀλοήν] λυγαίην (= σκοτεινήν)
 Etym. M. 571, 22.

103. κεν § 326] τ' ἂν Ω.

108. τό κεν Brandreth] τότ' ἂν. Cf. H 28
 P 417 et § 326.

— κέρδιον] κάλλιον „αἱ κατ' ἄνδρα.“ Cf.
 O 197, 226.

109. κατακτείναντα] sic et -ντι Ar.

110. καὶ Brandreth] κεν Ar. Ω (cf. E 394).
 — αὐτόθ' (-οῦ) Heyne] αὐτῷ Ar. Ω (αὐτόν L).

111. ὀμφαλόεσσαν] ὄπλα τε πάντα Syr.
 (quem qui finxit versus exitum, thoracis
 desiderabat mentionem; cf. Γ 332 sq.).

113. ἀντίος] -ον O (cf. Z 54).

115. ἐνὶ] ἐπὶ A¹ D (cf. A 55).

116. Τροίηνδ'] Τροίην L.

117. δ'] τ' D.

— ἀμφὶς Ἀχαιοῖς] Ἀργείοισιν Nauck (cf. § 60).

118. ἀποδάσσεσθαι Ar.] -σασθαι plerique
 (cf. vs. 120).

— ὅσσα] ὅσα τε D.

- Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 120 μὴ τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσσεσθαι . . . , 120^b of. Σ 511
 122 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 122 = Δ 407
 μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἔλωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει 122^b eq.^a cf. Ω 207
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἔοντα 89.
 125 αὖτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύνω.
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης 126 of. τ 163
 127 τῷ δαριζέμεναι, ἄ τε παρθένος ἡϊθέος τε
 129 βέλτερον αὐτ' ἐριδι ξυνελαυνέμεν', ὅτι τάχιστα
 130 φειδομεν ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. "
 ὥς ὥρμαινε μένων· ὃ δέ τοι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς 131 of. Φ 64
 εἵσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίῳι πτολεμιστῇ,
 σείων Πυλιάδα μέλιν κατὰ δεξιὸν ὄμον
 δφεινὸν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο φεικὸς αὐγῇ
 135 ἢ πυρὸς αἰθομένοιο· ἢ κέλλοι' ἀνιόντος. 135^b = Θ 538^a
 Ἔκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρώμος οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη 136^b of. Τ 14
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας ἔλιπε, ἔβη δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποισθῶς 138^b = Ζ 505
 ἥύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεννῶν, 139 of. ν 87
 140 φηιδίῳσ ὤμιψε μετὰ τρήρωνα πέλειαν, —
 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεικνὼς
 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέμεν τέ γε θυμὸς ἀνῶγει, —
 ὥς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετ', ἔτρεσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα. 144^a of. Ρ 404
 145 οὔ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 144^b = Κ 358
 ταίχεος αἰλὲν ὕπ' ἐκ καθ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,

121 κτῆσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐφέργει.

121 of. Σ 512

128 παρθένος ἡϊθέος τ' δαρίζετον ἀλλήλοισιν.

119. ἔλωμαι] δμοῦμαι l. a. in A.
 120. δάσσεσθαι (schol. T)] δάσασθαι Ω.
 Of. vs. 118 (et Σ 511).
 121. Versum ex Σ insertum, qui propter
 versum 118 ferri nequit, om. A D.
 122. τίη] sic Ar., quidam olim τι δη.
 124. κτενέει] κτανίει Apoll. lex. (cf. § 269).
 128. Del. Heyne.
 129. ὅτι] ὅρα l. a. in A (ut N 326). Lec-

tionem vulgatam tuentur X 450 Ψ 71 (γ 18).
 — Non post τάχιστα esse interpungendum
 docent numeri Ψ 71; Δ 193 res omnino
 est certa.

132. In pap. Bodl. b 3 sequebatur versus,
 cuius litterae mediae ναμ vel ναν solae
 supersunt.

144. ταίχεος] ταίχει A² C.

145. ἠνεμόεντα] -ισσαν A².

- κρουνῶ δ' ἱκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήκεντος.
ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶι ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο. 150^b = ε 39
ἢ δ' ἐτέρη θέρει προρρέει γεφυκῖα χαλάζῃ
ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλωι.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
καλοὶ λαῖντοι, ὅθι ψεῖματα σιγαλόεντα
155 'πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαὶ τε θύγατρες
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνῃσ, πρὶν ἐλθέμεν' υἷας Ἀχαιῶν. 156 = ι 403
τῇ ῥα παρεδραμέην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων·
πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, 'δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοεῖν
160 ἠρνούσθην, αἷ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς 'θρόν' Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.
ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ρίμφα μάλα τροχάωσι, τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος,
165 ὥς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι 'δινηθήτην
καρπαλίμοισι πόδεσσιν.!
- θεοὶ δ' εἰς πάντες ὄρῳντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. 167 = Ω 103 α 28
„ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τειχὸς
ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ 169^b cf. II 450
170 Ἑκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκκε
Ἴδῃσ ἐν κορυφῇσι πολύπτυχος, ἄλλοτε δ' αὐτε 171 cf. Φ 449
ἐν πόλιν ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ γε δῖος Ἀχιλλεύς
γᾶστυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει. 173 cf. 230
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάζεσθε, 173^b cf. Θ 339
174-176 cf. II 435
175 ἦέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἦδη 899.

147. ε Hermann] δι. Cf. Θ 48.

154. 39:] τόθι pap. Bodl. b 3.

158. Olim quidam addebant versum: φεύγ' υἷας Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς. Ipsum versum 158 (e Φ 280 natum?) del. Bekker.

162. τέρματα] -σι C.

163. τροχάωσι § 191 et 310] τροχῶσι.

— καίται] *καίει? Cf. Ω 554 et § 169.

166. δ' ἔ(ι)σ Δ] δὲ D, δέ τε Ω.

168. τείχος] ἄστν Plat. Rep. 388 c.

171. κορυφῇσι] κορυφαῖσι D (ut Φ 449 al.).

— πολύπτυχος § 83¹⁰] -πτύχου.

- Πηλεΐδην Ἀχιλλῆϊ δαμάσσομεν ἰσθλὸν ἔοντα.“ 176 cf. γ 312
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἷον ἔχειπες!
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ, 179-181 = Π 441
 180 ἃψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσκχεὸς ἐξαναλῦσαι;
 182^b-184 = Θ 38
 183 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 188^b-184 = Θ 38
 „θάρσσε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.
 185 ἔρξον ὅππῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.“
 186 sq. = Δ 73 sq.
 ὅς φειδῶν ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρκήνων ἀΐξασα.
 Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς. 188 cf. Δ 496^a
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 190 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκυα καὶ διὰ βῆσσας·
 τὸν δ' εἴ περ τε λάθῃσι καταπτύξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὗρη·
 ὥς Ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 δσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Λαρδανιάων 194^a = Φ 265
 195 ἀντίον ἀΐξασθαι, ἐν δμητοῦς ὑπὸ πύργου,
 195^b cf. M 154
 εἴ πως σοι καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀπετρέψασκε παραφθᾶς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
 200 οὕτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναται ὑποφευγέμεν' οὐθ' ὃ διώκειν,
 ὥς ὃ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὅς ἀλύξαι·
 πῶς δέ κεν Ἔκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ σοι πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων

180. θανάτοιο δυσκχεῖος] cf. B 686.

195. ἀΐξασθαι] ἀΐξασθαι D Gen. (cf. B 544).

— ὑπὸ Syr. A D] ἐπὶ OT (cf. Π 700).

197. ἀπετρέψασκε (ἀποστρ.) Syr. H] ἀποστρέψασκε Ω (cf. λ 597), sic et παρατρέψασκε Ar. sec. schol. T (ἀποστρ. et παραστρ. Bekker, nobis ἀποστρ. et παραστρ. Ar. dedisse videtur). — παραφθᾶς] sic Ar., παραστάς L. Cf. K 346 ψ 515.

199—201. Ar. —

199. Locus vix integer; nam in verbis ὀνείρῳ οὐ est vitium metricum (cf. § 14), dein desideratur τις (cf. N 287 u 88 ω 108). Christ audacius ὥς δ' ὅναρ οὐ δύναται μάρψαι φεύγοντα διώκων, delete vs. 200.

201. δ] ῥα Syr. A C.

202. ὑπεξέφυγεν] ὑπεξίφραγεν Ar. (?) Syr. (cf. O 628 ψ 376 sq. γ 496).

- ἐγγύθεν, ὅς μοι ἐνῶρσε μένος λαιψιμρά τε γούνα; 204 cf. γ 93
- 205 λαοῖσιν δ' ἀνένευε παρήκατι δῖος Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἔα' ἰέμεναι ἐπὶ Ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μή τις κῦδος ἄροιο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι. 207^b = κ 368
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα, 209 sq. = θ 69 sq.
- 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανυλεγέος θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἱκποδάμοιο,
εἴλεε δὲ μέσσα λαβὼν ῥέπε δ' Ἔκτορος αἵσιμον ἥμαρ, 212 cf. θ 72
ᾧχετο δ' εἰς Ἀΐδαιο, ἔλπεν δέ γε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλεῖωνα δ' ἔκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
215 ἀγγόθι δ' ἱσταμένῃ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 215 = ι 92
„νῦν δὴ νῶϊ γέρολπα, Διὶ φίλε παῖδιμ' Ἀχιλλεῦ,
οἷσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἔκτορα δυνώσαντε μάχης ἅατόν περ ἶόντα.
οὗ μοι νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἦμε γενέσθαι,
220 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθῃι φεικόμενος Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυο, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχόμενῃ πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“
ὅς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, ῥαῖρε δὲ θυμῶϊ, 224 = ω 515
- 225 'στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μέλινῃ χαλκογλῶχινοσ ἔρεισθείς.
ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, ῥιπήσατο δ' Ἔκτορα δῖον,
Διὶφόβωι φεικνῆα δέμασ καὶ ἀτειρέα φωνήν, 227 cf. ν 45
ἀγγόθι δ' ἱσταμένῃ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 228 = ι 92
„ῥαῖε, ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκυσ Ἀχιλλεύς, 229^a = ζ 518
230 ἔαστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων. 230 cf. 173
ἀλλ' ἄγε δὴ στάομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“ 230^b cf. θ 839
231 = ι 348
τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ 232 = ζ 440
„Διὶφροβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα

204. ἐνῶρσε] ἐπῶρσε Ω. Cf. γ 98.

205. λαοῖσιν] ἄλλοισιν Syr. A D.

206. ἐπὶ Ἔκτορι] vitium metricum; τιν' ἂφ' Ἔ. Fick, an *οὐδέ τίς ἰέμεν' εἰα' ἂφ' Ἔ?

212. μέσσα] ῥέμα Chrysippus (τὴν ῥοπήν τοῦ ζυγοῦ intellegens).

215 et 228. ἀγγόθι δ'] cf. B 172.

216. νῶϊ Bentley] νῶϊν Zen., νῶϊ γ' Ω.

220. πάθῃι D] πάθοι Ω, κάμη Naber (coll. Θ 22).

221. προπροκυλινδόμενος] πρόχην κυλινδόμενος l. a. p 525, idque utrobique manult Nauck.

222. ἄμπνυο Cobet] ἄμπνυο. Cf. § 186.

— δ'] τ' Syr. D.

231. στάομεν § 122] στίωμεν vel στίομεν.

- γνωτῶν, οὗς Φεκάβη ἡδὲ Πριάμος ἔτεκε παῖδας·
 236 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμῆσασθαι,
 ὅς 'τλῆς εἴνεκ' ἐμεῖο, ἐπεὶ ἴδεις ὀφθαλμοῖσι,
 τεύχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 240 ἄλυσσονθ' ἐξέλκω γουνώμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 αὖθι μένειν, τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδὲ τι δοῦρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα φείδομεν ἢ κεν Ἀχιλλεύς
 245 νῶϊ κατακτείνῃς ἔναρα βροτόεντα φέρεται
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἢ κεν σῶι δουρὶ δαμήμη.“
 ὥς φημένη καὶ κερδοσύνη· ἡγήσατ' Ἀθήνη.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 250 „οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ.
 τρὶς περὶ γάστρῳ μέγα Πριάμου ἴδιον, οὐδέ ποτ' ἔτλιν
 251^b ^{sq.} ^{cf. A 584}
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
 στήμεναι ἀντίᾳ σείῳ, γέλοίμ' κεν ἢ κε φαλόην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιβασόμεθ'· οἳ γὰρ ἄριστοι
 255 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιῶν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλὸν ἀφεικίσω, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώημι καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 257^a ^{ψ 661}
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν, ὥς δὲ σὺ ῥέζειν.“
 260 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

236. δσ] ὡς OT (cf. Ξ 45).

— 'τλῆς εἴνεκ' ἐμεῖο criticus apud Bekkerum] ἔτλῆς ἐμεῖο εἴνεκ'. Cf. ἀντίᾳ σείῳ vs. 253 et § 22.

240. γουνώμενοι § 144] -ούμενοι.

244. ἦ § 327] εἶ.

247. κερδοσύνη] -νησι l. a. ant.

251. 'ἴδιον] ἴδιος olim „αἰ χαρίστεραι" (Did.);
 * δι' (= ἰδίω)? Cf. § 199.

254. ἐπιβασόμεθ'· οἳ H²] ἐπιδασόμεθ'· οἳ H¹
 Vrat., ἐπιδόμεθα· τοὶ Ω, quae lectio sensu

carens in scholiis B repetitur a verbo ἰδῆν collato prisco vocabulo Attico ἰδύουσι (nam sic legendum pro „Ἀττικοὶ δῆουσι") = μάρτυ-
 ρος (Aristoph. fr. 222 Hesych. s. v. Eust. 1158, 20). Veri indicium servant ultima
 verba scholii B: „οἳ δὲ, ἐπικαλοσάμεθα αὐτοῦς" (item T). Cf. K 463 et § 192.

255. μάρτυροι] sic Ar. (cf. B 302 et § 68).

256. ἀφεικίσω § 147 et 210] ἀεικίω.

260. In pap. Bodl. b 3 qui praecedat ver-
 sus (259?) in litteras ωσιθ... a desinit.

- ἥ Ἑκτορ, μή μοι, ἀλαστέ, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὥς οὐκ ἔστι λένουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσι,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισι,
 265 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν
 ὄρκιά γ' ἔσσονται, πρὶν ἢ ἑτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἔσαι Ἀρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίῃς ἀρετῇς μὲν κήσκειο· νῦν σε μάλα χρῆ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 270 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχε' ἐμῷ δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θυίῳν.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἄντα γιγνὼν κλέυατο φαίδιμος Ἑκτωρ.
 275 ἔξετο γὰρ προφιδῶν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη. ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἃς δ' Ἀχιλῆ' ἐδίδου, ἴλαθε δ' Ἑκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἑκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἥμβροτες, οὐδ' ἄρα πά τι, θεοῖς ἐπιφέρει καὶ Ἀχιλλεῦ,
 280 ἐκ Διὸς ἡεΐδεις τὸν ἐμὸν μόρον, — ἦ τοι ἔφησ γέ! —
 ἀλλὰ τις ἀρετῆς καὶ ἐπὶ κλοπῇς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδείξας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 285 εἴ τοι ἔδωκε θεός. νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλυναι
 χάλκεον· ὥς δὴ μιν τεῶι ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο

262. ἀνδράσιν] ἀνδράσιν schol. Plat. Phaedr. 241 d (vitio manifesto).

— In pap. Bodl. b 3 sequitur verus, cuius exitus fuit [ἐ]χο[ς] ἐλλ[ος].

263. Postmodo additus videtur; quapropter recentis originis indicium ducimus neglectum f. vocis φάρις (λύκοι καὶ φάρις Heyne).

— ἄρνες] ἄρνες O¹ et schol. Aristoph. Pac. 1076.

265. οὐδέ A³ D] οὐτε Ω. Cf. ι 147 λ 488.

266. γ' D] om. Ω.

— πρὶν Syr.¹] πρὶν γ' Ω. Cf. § 18.

270. ἔτ'] om. O L.

272. θυίῳν A] θυίῳν Ω. Cf. 287¹⁰.

275. χάλκεον] μέλλων l. a. in A.

280. ἡεΐδεις τόν] non integra; εὐεΐδωθα Naber (cf. ε 93 et A 185), sed εὐ- vel ἡ- augmenti syllaba cum sit suspectissima, εὐ- εὐεΐδωθα potius videtur scribendum, nisi aliud latet vitium; *ἐκ Ζηνός εὐεΐδωθα?

282. λάθωμαι] λαθολμην Syr. O.

286. *τεῶι] σῶι. Cf. § 14 et π 438 A 185.

287. κεν] σφιν l. a. in A.

- σειὸ καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“
 ἧ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 289 = Γ 355
 290 καὶ ᾿βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτε·
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. ᾿χώσατο δ' Ἔκτωρ, 291^b sq. = Ξ 406
 ὅτι ῥά φοι βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρὸς, sq.
 ᾿στῆ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μέλινον ἔγχος.
 Διῖφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀύσας·
 293 ἥτεέ μιν δόρυ μακρὸν. ὃ δ' οὗ τί φοι ἐγγύθεν ἦεν.
 Ἔκτωρ δ' ἔγνω γῆισιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε· 296 cf. Α 333
 „ὦ πόποι, ἧ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσαν. 297 cf. Π 693
 Διῖφοβον γάρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦρῶα παρϐῖναι·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 300 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς οὐδ' ἔτ' ἄνευθε,
 οὐδ' ἄλեն. ἧ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνὶ τε καὶ Διδῷ υἱὲ γαυρόβωλῳ, οἷ με πάρος περ
 πρόφρονες ἐρρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει. 303^b cf. Ρ 478
 μὴ μὰν ἀσπουδὲί γε καὶ ἀκλέως ἀπολοίμην,
 304^a = Θ 512
 305 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.“ 305^b = Β 119
 ὥς ἄρα φωνήσας ἐφερύσατο φάσγανον ὀξύ,
 306 = χ 79
 τό φοι ὑπὸ λαπάρκην ᾿τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 ὤμηνσεν δὲ γαλῆς ὥς τ' αἰετὸς ὕψιπετῆεις, 308 = ω 538
 ὅς τ' εἷσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 310 ἀρπάξων ἧ γάρν' ἀμαλὴν ἧ πτωκά λαγῶν·
 ὥς Ἔκτωρ ὤμηνσε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρόιο, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοι' ἐκάλυψε
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῆι
 315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο γέθειραι. 315^b cf. Τ 382
 317 οἷος δ' ἀστήρ εἷσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶι 317^c = 28

316 χρύσειαι, ὡς Ἡφαιστος ἔειλόφον ἀμφὶ θαμναίει.

316 = Τ 383

294. ἐκάλει] ἰβόα „αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων.“

299. τείχει] τείχεσσι Boehl, nos *πόλι αὐτ
 *πύργωι. Cf. § 71.

302. υἱὲ C T] υἱεὶ Ω (cf. § 78 et II 177).

— περ O] γε Ω (cf. N 465).

303. ἐρρύατο § 164] εἰρύατο vel -ται.

309. οἷα] ἀπὸ l. a. in T.

310. ἀρπάξων Sgr. A] -ζων Ω (cf. B 436).

315. καλαὶ] δειναὶ „αἱ πλείους“ (schol. A);
 *δφαιτόν (ut Γ 337 Z 470)?316. Om. A D H neque habuit codicis A
 archetypum, nam A in hac pagina solitum
 habet versuum numerum. In margine A D
 est additus (cf. II 183 sq.).

- ῥέσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσται ἀστήρ,
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐύκκεος, ἢν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 'πάλιν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἑκτορι δῖωι,
 εἰσοράων χροά καλόν, ὅπνι φείξει μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά χάλκεα τεύχη
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς, 323 cf. P 187
 'φαίνεται δ', ἥ κλιθεὶς ἀπ' ὤμων ἀνχέν' ἔχουσι,
 321 λαυκανίη, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὀλεθρος
 τῇ ῥ' ἐπὶ φοῖ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς. 326^a cf. Θ 327
 327 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἤλυθ' ἀκωκή,
 328 ἦριπε δ' ἐν κονίεσσ'· ὃ δ' ἐπηύξατο δῖος Ἀχιλλεύς· 327 = P 49
 330 „Ἑκτορ, ἀτάρ ποθ' ἔφης Πατροκλέε' ἐξεναρίζων
 ζωὸς ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὐ τι ὀπίξο νόσφιν ἐόντα,
 νῆπιε! τοῖο δ' ἀνενθεν ἀοσσηγῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθ' ἐλελείμην,
 333 ὃς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνας ἦδ' οἴωνοι
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτερίσουσιν Ἀχαιοί.“ 330^a cf. E 75 A 743
 336^b = Y 388
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ· 337 = O 246
 „λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
 μή μ' ἔειν παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
 340 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε φάλις χρυσὸν τε δέδεξο,
 δῶρα τά τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,

328 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελήν' τάμει χαλκοβάρεια,
 ὅφρα τί μιν προτιφέλοι ἀμειβόμενος φημίεσσι.

322 sq. Postmodo inserti videntur; posterior e P 187 (et ipso recenti, cf. II 133 sq.) est repetitus. Molestum est καὶ (Halbertsma τοῦ τὸ μὲν ἄλλο τόσον κάτεχε coll. Ψ 454 Γ' 419 al.; an *τοῦ δ' ἄλλον τόσον μὲν ἔχε?), noviciū autem est τεύχη (cf. § 71).

324. 'φαίνεται φαίνεν αὐτ φαίνον l. a. in Ar. commentariis (arma apertum relinquenda).

325. λαυκανίη Nauck] λαυκανίην Syr. A T, λαυκανίης (vel λευκ.) Ω (ut Ω 642).

326. μεμαῶτ' μεμαῶσ T.

— ἔγχεϊ] Ἑκτορα D.

328 sq. Postmodo insertos seneit Duentzer; vs. 329 Ar. — Interpres respondet ad quaestionem quomodo ita vulneratus loqui etiam potuerit Hector.

328. ἀπ' ἀσφάραγον ἀπὸ σφάραγον l. a. apud

Eust. (vox †; cf. ἀστεροπή-στερ. K 154 al.).

332. *ζωὸς ἔσεσθ'] σῶς ἔ(σ)σεσθ' Ω, ζῶς ἔσεσθ' Nauck (coll. E 887), σῶς ἔσεσθ' Knight (cf. § 22).

— οὐ τι § 100] οὐδὲν.

336. ἐλκήσουσ' αἰκῶς] -σι κακῶς Antimachus; αἰκῶς (αἰκῶς) pro ἀφαικίῳ est noviciū (cf. § 319).

— ἐλκήσουσ'] ἐλκύνουσ' C (cf. P 558).

— κτερίσουσιν] -ιούσιν Ω. Cf. § 147 et 210.

339. μ' ἔειν (ἔειν) Nauck] με ἔειν Ω, μ' ἔειν(-e) Bentley, sed sonus finalis ita produci non potuit (cf. § 19).

340. χαλκὸν... χρυσόν] χρυσόν... χαλκόν Syr.

341. In pap. Bodl. b 3 est [πο]λλὰ.... (cf. Γ' 242), [τέ]λλα [σ' ἄ....] Grenfell-Hunt.

σῶμα δὲ φοίκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρόσ με 342 sq. = H 79 sq.
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

- 345 „μή με, κύον, γούνων γουνάξω μηδὲ τοκήων.
αἶ γάρ πωσ αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ᾧμ' ἀποταμνόμενον κρέα' ἔδμεναι, οἷα γέφοργας!
ὥς οὐκ ἔσθ' ὅς σῃς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκηι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκισ τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα 349 cf. I 379
350 στήσσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα,
οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῶι φεύσασθαι ἀνώγηι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ 352^b sq. cf. Φ 123
ἐνθεμένῃ λεχέσσει γοήσεται, ὃν ἔτεκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.“
355 τὸν δὲ καταθνῆσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
„ἦ σ' ἐν γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πεισέμεν· ἦ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός. 357 cf. ψ 172
φράξω νῦν μή τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι 358 cf. ι 73
ἤματι τῶι ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων 359^a cf. Θ 475
360 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆισι πύλκισι.“
ὧς ἄρα μιν φειπόντα τέλος θανάτοι' ἐκάλυψε· 361-364^a = Π 855
ψυχὴ δ' ἐκ φεθέων πατμένη Ἀφιδόσδ' ἐβεβήκει, 899.
φὸν πότμον γοάουσα, λιποῦσ' ἀνδροτιῆτα καὶ ἦβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσκύνει δῖος Ἀχιλλεύς·
365 „τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ 365 cf. Σ 115
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“ 366 = Σ 116

344. ἄρ' ὑπόδρα φιδῶν] ἀπαμειβόμενος l. a. in A.

346. πωσ] τὼς Hoffmann (coll. I' 415 Θ 538 sqq. N 825 sqq.) speciose; aptior tamen vulgata.

347. γέφοργας Bentley] μ' ἱοργας. Cf. Φ 399. 347 sq. ,[ὥς] sic Ar. . [ὥς Nicanor (ut I 444). Cf. Θ 541 N 828 : 525 etc.

348. *ἀπαλάλκηι] -κοι. Cf. Φ 103 π 437 sq.

349. δεκάκισ τε καὶ εἰκοσινήριτ'] verba vitiosa. Compositum (= vicies innumeros) aptum sensum omnino non praebet, si vero εἰκοσι νήριτ' duabus vocibus scribatur (sic olim quidam), sententia ne decurrat quidem.

Leniora remedia nihil prosunt, sed videntur numeri molesti e simili loco I 379 huc irrepsisse, suspicamur autem primitus fuisse: *οὐδ' εἰ νήριτ' ἄποινα πατήρ καὶ πότνια μήτηρ. Adiectivum νήριτος (= ἀνάριθμος) extat Hes. Op. 511, cf. etiam montis nomen Νήριτον (B 632 al.).

351. ἀνώγηι L] -γοι Ω.

357. ἐν φρεσὶ] ἐνδοθι· T (ut A 243 X 242 β 315 ϑ 577 τ 377).

360. ἐνὶ] ἐνι schol. Pind. Nem. VII 58 (cf. A 55).

363. Om. D.

— ἀνδροτιῆτα] cf. Π 857 et § 28.

- ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο γερύσσατο χάλκεον ἔγχος, 367 cf. Φ 200
καὶ τό γ' ἀνενυθευ ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα 368^b = O 524
αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδράμον υἴες Ἀχαιῶν,
370 οἳ καὶ ἐθνήσαντο φυὴν καὶ φειδὸς ἀγντὸν 370^b cf. Ω 376 ξ
Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα φοί τις ἀνουτιτὶ γε παρέστη. 177
ᾧδε δέ τις φείπεσκε φιδῶν εἰς πλοσίον ἄλλον 372 = B 271
,,ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάρεσθαι
Ἔκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέωι!“ 374 cf. Θ 235
375 ὥς ἄρα τις φείπεσκε καὶ οὐτάσσασκε παραστάς.
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάρηξε ποδάρκησ δῖος Ἀχιλλεύς,
στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν φέπεα περὶόντ' ἀγόρευε 377 cf. Ψ 535
,,ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
380 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι, 380^a cf. I 540
εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν, 381^b cf. E 220
ὄφρα κ' ἔτι γινώμεν Τρώων νόον, ὃν τιν' ἔχουσι,
ἣ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἥ μὲνιν μεμάασι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
385 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός! 385 = A 407
κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαρπτος,
Πάτροκλος! τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρα κ' ἐγὼ γε 386^b cf. I 54^a, 72^a
ζωιοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρηι. 388^b = I 610
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' ἐν Ἀΐδαο,
390 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου.
νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν, 391 cf. A 473
νκυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἡρόμεθα μέγα κῆδος ἐπέφνομεν Ἔκτορα δῖον,
ὧι Τρῶες κατὰ φάστυ θεῶι ὧς ηὔχετόντο.“ 394^b cf. Σ 467, 181
395 ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀφεικέα μῆδετο φέργα. 395 = Ψ 24
395^b cf. I 429

371. Ἔκτορος] -ρα Hermann (cf. E 787).
— ἀνουτιτὶ *· τασσι? Cf. § 150³.

374. ἐνέπρησεν]· φεν Δ².

375. οὐτάσσασκε § 150³] οὐτήσασκε.

378. ὦ φίλοι—μέδοντες] Ἀργεῖοι γε καὶ ἄλλοι
ἀριστῆες Παναχίων Zen. (= Ψ 236; cf.
Ψ 272, 658), ὦ φίλοι ἡρώεις Δαναοί, θερά-
ποντες Ἄρης C.

380. ἔρρεξεν Δ] ἔρρεσκεν (neglecto f) Ω.

381. εἰ δ'] cf. A 302.

386. ἄκλαυτος A D] -στος Ω; eadem varie-
tas δ 494 I 54, 72. Cf. p 175.

388. ζωὸς ἐν Ἀργείοις φιλοπολιέμοις μετείω C
(cf. Ψ 47 x 52 § 487).

393 sq. Ar. —

393. ἡρόμεθα § 284] ἡ(ι)ράμεθα.

- ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν ἑτέρῃς τένοντε
 εἰς σφυρὸν ἐκ πτέρυγος, βοέουσ δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασε·
 εἰς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἶψα, 399^a = Π 657
 400 ἑμάστιξεν ῥ' ἐλάειν, τῷ δ' οὐκ ἀγέκοντ' ἐπετέσθην. 400 cf. E 366
 τοῦ δ' ἔεν ἐλκομένιοι κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πλίνναντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κονίεσσι
 ἑκεῖτο πάρος χαρίεν, τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 ἑδῶκεν ἀφεικίσσασθαι ἔφῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 405 ὥς τοῦ μὲν ἑκόνιτο κάρη ἄπαν. Ἡ δὲ νυ μήτηρ
 ἑτίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσ', ἐκώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδα ριδοῦσα.
 ὤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῶι τ' εἶχοντο καὶ οἴμωγῃ κατὰ γᾶστυ.
 410 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔεν ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἄπασα
 ἑλίοιο ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρην.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλάνοντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Λαρδανιάων.
 πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον, 414^b = Ω 640
 415 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα γέκαστον· 415^b = Κ 68
 „σχεσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε κηδόμενοι περ 416 cf. β 70
 ἐξελθόντα πόληος ἐκείθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοφρεγόν,
 αἷ κέ ποθ' ἡλικίην αἰδέσσεται ἥδ' ἐλεήσει
 420 γῆρας. καὶ δὲ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγ' ἔθηκε.
 τὸσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τληθρόντας·

402. (ἑ)πλίνναντο Ar. T L] πλίνναντο (cf. T 93 Ψ 868) vel πλινπλάντο Ω, χαίτας | κυανίαις (Ναυοκ -τη -νή) πεπλάκτο Valckenae.

403. δυσμενέεσσι] περιπλέκοντο l. a. in A.

407. παῖδα ριδοῦσα Bentley] παῖδ' ἰσιδοῦσα (cf. v. l. 9 526).

410. εἰ] ? olim legebant quidam αὐτῇ interpretati (cf. Apoll. Pron. 70 δ Soph. fr. 418 et § 92), quos iure vituperat Herodianus

(coll. x 420). Etiam Z 367 i 317 corripitur εἰ.

412. μόγις A] μόλις Ω; cf. I 355 Φ 417.

416. κηδόμενοι] sic Ar., -νον A O D; cf. Σ 273 et v. l. π 147 σ 178.

418. λίσσομαι T] λίσσωμ' Ω; aoristi subinnotivus praefereendus videtur (cf. vs. 130, 450 et § 108).

419. *αἷ κέ ποθ' ἦν ποσ. Cf. § 326.

420. τῷ γε A D] τῷδε Ω (cf. T 33).

- τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 425 ὥς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὀξὺ κατόλσεται Ἄλκιος εἶσω,
 Ἑκτορος. ὥς ὄφελεν θανέμεν ἐν χερσὶν ἐμῆισι!
 τῷ κ' ἐκορυσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.“ 428 cf. 485 Ω 727
 ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο πολῖται. 429 cf. T 301, 338
 430 Τρωῆϊσιν δ' Ἑκάβῃ ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο·
 „τέκνον! ἐγὼ δειλὴ! τί νυ βίομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῖ' ἄπο τεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 εὐχολὰ κατὰ φάστυ πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνειρα
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆϊσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε θεὸν ὧς
 435 'δεδξέχαι' ἧ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔσθαι
 ζωὴς ἰών! νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“ 436 = F 478
 ὥς ἔφατο κλαίους'. ἄλοχος δ' οὐ πῶ τι πέπυστο
 Ἑκτορος. οὐ γάρ φοι τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἡγγελ' ὅτι φά φοι πόσις ἔκτοθι 'μίμνε πυλάων,
 440 ἀλλ' ἥ γ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῶι δόμου ὑψηλοῖο,
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
 'κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοισ' ἀνὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο 443 cf. Σ 344
 Ἑκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἔκ νοστήσαντι, — 444 = F 207
 445 νηπί' οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλέως 'δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐφελίχθη γυνί, χαμαὶ δέ φοι ἔκπεσε κερκίς.
 ἥ δ' αὖτις δμωῆϊσιν ἐυπλοκάμοισι μετνύδα·
 450 „δεῦτε, δῶμα μοι ἔπεσθε, ρίθω τίνα φέρεα τέτυκται.
 αἰδοίης φεκυρῆς φοπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα 452^b cf. H 212

429. πολῖται] γυναῖκες D, γέροντες l. a. in T.
 430. Ἑκάβῃ] neglecto f, *τοῖσιν δ' αὖ
Ἑκάβῃ? vHegwerden Τρωαίσι δ' αὖ *Ἑκάβῃ*
 (cf. Z 442 Ω 704 al.).

431. βίομαι § 194] βίομαι Δτ. Ω.
 — παθοῦσα] τεκοῦσα Δτ. (cf. A 414 Σ 54).
 432. *ἄπο τεθνηῶτος] ἀποτεθν. Ω. Cf. B 292
 A 242 α 49 al.; reoentioris aetatis est
 ἀποθανεῖν (l 424 μ 393 φ 33).

435. καὶ D] κα Ω (cf. E 394).

441. πορφυρέην] μαρμαρίην GH; cf. Γ 126.
 — θρόνα] θρόνα CL (vox †).

442. ἀνὰ Nauck] κατὰ. Cf. § 60 et O 101
 Ω 166 α 365 al.

448. ἐφελίχθη § 41²] ἐκείχθη.

450. ἔπεσθε Bentley] ἔπεσθον.
 — ρίθω τίνα Hoffmann] ἴδωμ' εἶπεν' Ω
 (ἔτι L, ἔτιν' Gen.).

- πύγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι.
 αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμοὶ γέπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς 454^a cf. Σ 272 [sq.
 454^b sq.^a = K 38
 455 δέδρια μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς
 μούνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνοορίης ἀλεγεινῆς,
 ἢ μιν ἔχεσθ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν, 458^b = L 514^a
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκεν, ἔξδ' ἐν μένος οὐ τινι φείκων." 459 = L 515
 460 ὥς φασμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι γίσῃ,
 παλλομένη κραδίην· ἄμα δ' ἀμφίπολοι· κλον αὐτῆι.
 461^b cf. Z 399
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἔξεν ὄμιλον,
 ἔστιν παπτήνας· ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησε
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέως δέ μιν ἵπποι
 463 εἶλκον ἀκνδέστωσ κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 465^a cf. Ω 417
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶ ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε,
 466 cf. E 659
 ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε,
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλον τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμευ
 470 κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά γοι ὄωκε χρυσέην Ἀφροδίτη
 ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἡγάγεθ' Ἔκτωρ
 ἐκ δόμου ἔτελῶνος, ἐπεὶ πόρε μυρία γέδνα. 472^b = Π 190
 ἀμφὶ δέ μιν γάλοοι τε καὶ ἐνατέρες γάλισ ἔσταν, 478 cf. Z 378
 αἶ γε μετὰ σφίσιν εἶχον ἀνυζομένην ἀπολέσθαι.
 475 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ εἰς φρένα θυμὸς ἀγέρεθ, 475 cf. 458 = 349
 ἀμβλήδην γόαουσα μετὰ Τρωϊησιν ἔρειπε·
 „Ἔκτορ! ἐγὼ δύστηνος! ἴη ἄρα ἰγνόμεθ' αἴσω
 ἀμφοτέροισι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῃ ὀλκίσσω 479 cf. Z 396
 480 ἐν δόμῳ ἔτελῶνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480^b cf. Θ 283
 δύσμορος αἰνόμορον. ὥς μὴ μ' ὤφειλε τεκέσθαι!
 νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' Ἀγίδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης 482 cf. ω 204
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶι ἐνὶ πένθει λείπεις 483^b-485 cf. Ω 725
 sqq.

454. ἐμοὶ Menrad] ἐμοῦ. Cf. Σ 272 et § 92.

455. δέδρια § 168] δαίδω.

459. ἐξδ' cf. Θ 480.

— οὐ τινι § 100] οὐδένι.

466. *ὀφθαλμῶ] -μῶν. Cf. E 659.

473. ἴσαν] ἴσαν l. a. in A.

475. ἄμπνυτο] ἄμπνυτο Ar. (cf. E 697).

476. Τρωϊησιν] δμωήσιν D L.

478. κατὰ δῶμα] sic Ar., ἐνὶ οἴκῳ l. a. ant.

481. *μ'] supplevimus.

— ὤφειλε Par.] ὤφειλε Ω. Cf. § 273.

482. ῥ'] om. D L (cf. § 19).

- χήρην ἐν μεγάροισι. πᾶς δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
 483 ὃν ἔτεκμεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 486 cf. 428
 ἔσσειαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ ἴδανες, οὔτε σοὶ οὔτος.
 εἰ περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω 488^b cf. A 270 P
 526
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ φει ἀποφρέσουσιν ἀρούρας.
 490 ἥμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθῃσι·
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδακρύεται δὲ παρειαί. 491^b = υ 353
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πᾶς εἰς πατρός ἐταίρουσ,
 ἄλλον μὲν χλαῖνκς φεύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλῃν τις τυτθὸν ἐπέσχε,
 493 χεῖλα μὲν τ' ἐδίκν', ὑπερώϊον δ' οὐκ ἐδίκνε.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
 χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὄνειδετοισιν ἐνίσσων·
 , φέρῳ οὔτεσ' οὐ σὸς γε πατὴρ μετὰ δαίνυται ἥμιν·
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πᾶς εἰς μητέρα χήρην,
 500 Φαστυγᾶναξ, ὅς πρην μὲν ἔφει' ἐπὶ γούνασι πατρός
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶον πλῖονα δημόν,
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 ἠΰδεσ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλίῳ ἐμπλησάμενος κῆρ·
 503 νῦν δέ κε πολλὰ πάθῃσι, φίλοι' ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,
 Φαστυγᾶναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλῆσιν καλέουσι, [sq.
 506 sq. cf. Z 402
 506^b = Σ 487
 οἷος γάρ σφιν ἔρυσσος πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,

487—499. Ar. —, etiam vs. 500—505
damnat Lehrs (505 sq. damnaverat DHein-
sius, vs. 506 Bentley), vs. 487—507 Niese.
487. αἰ γὰρ] γὰρ δὲ A.

— περ γὰρ] γὰρ δὲ A.

488. αἰεὶ τοι] ἀλλ' ἔτοι l. a. in A.

489. ἀποφρέσουσιν § 150^b] ἀπουρήσουσιν vel
ἀπουρίσουσιν (sic Ar.) Ω; quod a verbo
οὐρίζωι repetebant veteres (cf. Apoll. Rh. II
794 sq.).

491. ὑπεμνήμυκε] sic Ar., ὑπομνήμυκε Harl.,
ὁπ' ὁμμ' ἤμυκε vLennep (coll. Coluth. 331
ὁπμύουσι παρειαί).

— δεδακρύεται § 119] -νται Ω, item υ 204,
353.

— παρειαί] -ά Ar. O; neutrum id habebat
Ar. coll. πλευρά—πλευραὶ et πυρά—πυραὶ
(cf. Γ 85).

497. ἐνίσσων] -σπων D², -πων l. a. in T.
Of. § 243 et 246.

498. οὔτεσ' οὔτος OD (qui Atticus pro-
nominis usus apud H. non invenitur alibi).
Of. ζ 218 q 447.

501. ἔδεσκε καὶ οἶον] ἔδεσ' οἶον καὶ Roehl
(cf. § 74).

507. πύλας] πόλιν Plat. Cratyl. 392 e.

- 510 γυμνόν· ἀτάρ τοι φείματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν. 511^a = x 223 cf.
ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέωι, 231
οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκέλειται αὐτόσ, 514 cf. Ω 215
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.“ 515 = Γ 301
- 515 ὧς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναῖκες.

τάφος Πατρόκλου.

- Ψ ὧς οἱ μὲν 'στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοί,
ἐπεὶ δὴ νῆας τε καὶ Ἑλλάσποντον ἔκοντο, 2 cf. ο 233
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔρην ἐπὶ νῆα φέκαστος, 3 = Γ 277 cf. β
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἰς ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς, 258
- 5 ἀλλ' ὃ γε φοῖς' ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετνήδ'·
„Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίζηρες ἐταῖροι, 6^b = ι 172, 555 μ
μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους; 199, 397 ξ 249
ἀλλ' αὐτοῖς' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες [323 Γ 457
Πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. 9^b = ω 190 cf. ι
- 10 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“ 10 cf. 98
ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ὠμῶξαν ἀφολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς. 10^b = λ 212
- 15 'δεύοντο ψάμαθοι, 'δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ 'πόθεον μῆστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο, 17sq. = Σ 316sq.
- χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν ἐταίρου·
„χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ ἐν Ἀγίδαο δόμοισι· 19 = 179
20 πάντα γὰρ ἥδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην.“ 19^b = X 52
20 cf. 180

21 Ἑκτορα δεῦρ' ἐρύσας ὥσπερ κυσὶν ὦμά θάσασθαι, 21 cf. σ 87 γ 476
δῶδεκα δὲ προπάροιθε πυρὴς ἀποδαιροτομήσειν 22 cf. Σ 336
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σίθεν κταμέτοιο χοιλάθεις. 23 = Σ 337

513. οὐδὲν? *οὐ μὲν? an *οὐ τι τὴν γ'?

Cf. § 100 et 92.

— αὐτόσ Hoogvliet] αὐτοῖς. Cf. Ψ 277

Ω 499, § 60 et 98.

9. δ γὰρ] cf. § 101 et Κ 127.

18. ἀνδροφόνους] cf. Σ 317.

— στήθεσφιν] -σαιν Ω. Cf. B 388.

21—23. Del. Knight. In versu 21 neglectum est σ stirpis φερύσ-, et neutrum ὦμά (quod σ 87 γ 476 optime habet) satis aptum non praebet censum; vs. 22 et 23 ex Σ sunt repetiti.

- 24 ἡ δα, καὶ Ἐκτορα δῖον ἀφεικέα ᾠμήδετο φέργα, 24 = X 895
- 25 πρηνέα παρ λεχέεσσι Μεινοιτιάδαο τανύσσας
ἐν κονίῃσι. οἷ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο φέκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, ἴλυν δ' ὕψαύχενας ἔππους, 27^a = II 664
- καὶ δ' ἔξον παρὰ νηϊ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ δ' τοῖσι τάφον μενοεικέ' ἰδαίνυ.
- 30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθιον ἀμφὶ σιδήρῳ
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὕεισ καὶ μυκάδες αἶγες,
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἱεφαίστοιο·
πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλίσκοντον ἔρρεεν αἶμα.
- 35 αὐτὰρ τὸν γε γάνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
οἷ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἔξον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισ' ἐκέλευσαν 36^a = H 312
- 40 ἀμφὶ πυρὶ στήσσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπύθοιεν
Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἵματόεντα.
αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνέετο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσσε·
„οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος, 37^a = α 119
- οὐ θέμις ἐστὶ λοτρὰ καρήατος ἄσσον ἐκέσθαι,
45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῖναι
καίρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε 38^a = T 258
- ἔξειτ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωιοῖσι μετείω.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί,
ἠῶθεν δ' ὄτρυνε, γάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
46 πρὶν τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχέμεν ὅσσ' ἐπιφεικὲς 46^a = δ 198
- νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
θᾶσσον ἅπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ φέργα τράπωνται.“ 51^b = λ 57, 155
cf. φ 56

26. φέκαστος] ἔκαστοι B T.

27. ὕψαύχενας vHerwerden] ὕψηχίας (λύοντο δὲ μάνυχας T G).

30 sq. Olim fuerunt qui damnaverent (cf. A 128).

39. ἐκέλευσαν] sic (κελ.) Ar., κέλευσαν D.

42. δ γ'] δ pap. 128 D, ὅς (§ 15)?

43. τίς τε] τ'ισι Grashof (coll. h. Ven 37).

46. μ' Ivi] τίς με l. a. in A.

48. ἦ τοι] ἄγε δὴ D.

— ποιθώμεθα] sic Ar., τερπώμεθα pap. 128^a.

— δαιτί] νυκτί Heyne (cf. θ 502 H 282), γαστρί Peppmueller (cf. η 216 o 344 o 58).

49. ὄτρυνε Bentley] ὄτρυνον. Cf. A 268

II 501 P 559 o 14.

50. ὅσσ' O] ὥς Ω.

- ὡς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπύθοντο, 54 = H 379
 55 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφωπλίσσαντο γέκαστος.
- 57 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 57 = A 469
 οἷ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε γέκαστος, 58 cf. A 606
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
- 60 'κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 ἐν καθαρχῶι, θῆι κύματ' ἐπ' αἰόνοιο 'κλύζεσκον. 61^a cf. Θ 491
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ, 62 = υ 56
 γήδυμος ἀμφιχυθείς, — μάλα γὰρ 'κάμε φαίδιμα γυνῖα 62^b = ψ 343
 "Ἐκτορ' ἐπαΐσων προτὶ Φίλιον ἄνεμόεσσαν, — 63^a = Ξ 253
- 65 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλέεος θειλοῖο. 65^a = λ 84, 90,
 πᾶντ' αὐτῶι μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐξέρικτο 887, 467 cf. ω 20
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ γέματ' ἔφεστο. 67^b = ρ 203, 338
 'στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε. 68 = Ω 682 δ 803 ζ
 „εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ. 21 υ 32 ψ 4 cf. B 59
 68^a = B 20
- 70 οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεος, ἀλλὰ θανόντος.
 θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω. 71^b cf. E 646
 τῆλ' ἐμὲ φέρουσι ψυχῇ, γείδωλα καμόντων, 72 cf. ω 14
 οὐδέ μ' ἐμὲ μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῦ ἔδουσι, 72^b = λ 476
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλμαι ἀν' εὐρυπυλῆς Ἀΐδος δῶ. 74^b cf. λ 571
- 75 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
 νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπεὶ με πυρὸς λειάχχτε.

56 'δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἐφίσης.

56 = A 468

55. ἐφωπλίσσαντο (ἐφωπλίσσαντο) D Eust.] ἐφωπλίσσαντες Ω; mediam verbi formam requiri apparet coll. Θ 503 I 66, activum significat *alios cenam apparare* (etiam τ 419 ω 360).

— (γ)έκαστος Barberinius I 161] ἔκαστοι Ω. Cf. Ψ 26 et H 100.

56. Del. Bentley.

61. ἐπ' ἀπ' pap. 128.

— ἡϊόνος] -νας pap. 128.

— 'κλύζεσκον] -σκον C, Ar. utrumque.

63. γήδυμος § 41³] γήδυμος Ar. Ω.

66. ἐξέρικτο Fick] ἐκλύα (ut in versu epurio 837). Cf. § 160^a et Ψ 107.

70. μεν ζῶοντος] *ζῶοντός γε? Cf. § 92.

71. Post με interpungendum esse (sic Clarke) docent numeri; cf. § 15 et X 129. Coniecturis locus esse non videtur (Barnes θάπτε με, ὅφρα τάχιστα, Heyne θάπτε μ' ὅττι τάχιστα, Cobet θάπτε μ'. δπως ὥκιστα coll. χ 77, 133 Theogn. 427, vHerwerden θάπτε μ', ἴν' ὅττι τάχιστα).

72. φέρουσι § 230] ἔργουσι.

74. εὐρυπυλῆς] -λον (item λ 571)? Sed expectatur potius ἀνὰ ζόφον ἡερόντα vel eiusmodi quid.

76. νίσσομαι] νείσομαι pap. 128.

— ἐπεί Vrat.] ἐπὶ Ω. Cf. § 326.

— με πυρὸς] caesura suspecta (cf. § 3); *ἐπὶ λειάχχτε τάφοιο?

- οὐ μὲν γὰρ ζῶιοι γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ 'λάχε γιγνόμενόν περ,
 80 καὶ δὲ σοὶ αὐτῶι μοῖρα, θεοῖς' ἐπιτελείει' Ἀχιλλεύ,
 τείχε' ὑπο Τρώων ἐνυφενέων ἀπολίσσθαι. 81^a = P 404
 ἄλλο δέ τοι φέρω καὶ ἐφήσομαι, αἶ' κε πίθῃαι.
 μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεύ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς 'τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι,
 85 εὐτὲ με τυτθὸν ἔοντα Μενότιος ἐξ 'Οπότεντος
 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἥματι τῶι ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοις χολωθείς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱκπότα Πηλεὺς
 90 ἔτρεφε τ' ἐνδυκτέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμνεν·
 91 ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.
 93 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „τίπτε μοι, ἦθελν κεφαλῇ, δευρ' εἰλήλουθας 94 cf. e 87
 95 καὶ μοι ταῦτα φέκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὥς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλω ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.“ 98 cf. 10
 ὥς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσι
 100 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἥύτε καπνὸς
 ὤχετο τετριγυῖα. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς 101^b = I 198
 χερσὶ τε συμπλατάγησε, φέπος δ' ὀλοφνυδνὸν ἔειπε· 102^b = E 688

92 χρύσεος ἀμφιφορέως, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.

92^a cf. ω 74

77. μὲν γὰρ] sic Ar., γὰρ ἔκ Aesch. I § 149
 et „τινὲς τῶν κατὰ πόλεις.”

81. *λυγενέων* Rhianus Aristoph.] *λυγενέων*
 Ar. Ω. Cf. A 427.

— Apud Aeschinem l. l. additur versus:
μαρτάμενον δῆϊός 'Ελίνης ἔνεκ' ἡκυόμοιο.

82. καὶ ἐφήσομαι, αἶ' κε πίθῃαι] σὺ δ' ἐνί
 φρεσὶ βάλλεο σῆσι Aeschin. l. l. (ut A 297 al.).

84. ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς 'τράφομέν περ] apud
 Aeschinem l. l. legitur: ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ
 αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κακεῦθι | χρυσίωι ἐν ἀμφι-
 φορεῖ, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ (cf. vs. 92), |
 ὥς ὁμοῦ ἐτράφομέν περ, in Ω est: ἀλλ' ὁμοῦ ὥς

ἐτράφην περ vel ἀλλ' ὁμοῦ ὥς ἐτράφην. Cf. § 262.

88. νήπιος] -ον D.

— ἀστραγάλοις χολωθείς] -λησιν ἐρίσας
 pleraeque „τῶν κατ' ἄνδρα.”

90. ἔτρεφε] ἔτρεφε A D T.

92. Ar. —; coll. vs. 218 apparet versum
 ex ω huc esse inductum.

94. ἦθει] ὦ θείη Chamaeleo.

96. σὺ] με L.

97. ἀμφιβαλόντε] -ντες C L T, ἀμφιχυθέντες
 Harl.² (cf. π 214).

98. ἀλλήλω] -λους Ω.

— ὀλοοῖο] κρυεροῖο l. a. in A.

- „ὦ πόποι, ἣ ῥά τί ἐστι καὶ ἐν Ἀλίδαιο δόμοισι
 ψυχὴ καὶ γείδωλον, — ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν, —
 105 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλέεος δφειλοῖο
 ψυχὴ ἐφειστικήει γοάουσά τε μυρομένη τε, 106^b = Z 373
 καὶ μ' ἐπέτελλε γέκαστα, ἔφικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.“
 ὧς ᾠότο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἔμερον ὥρσε γόοιο· 108 = δ 183 cf. 4
 153 Ω 507 π 215
 159 ψ 231
 110 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. 109 cf. ψ 241
- ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὐρῆας τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν' ὕλιν
 πάντοθεν ἐκ κλισιδῶν ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει 112^b cf. γ 471 ξ 104
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἴδομενῆος. 113 = 124
 οἷ δ' ἔσαν ὕλοτόμους πελέκυσ ἐν χερσὶν ἔχοντες
 115 σειράς τ' εὐπλέκτους, πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κλον αὐτῶν
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχημιά τ' ἤλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 ἑτάμον ἐπειγόμενοι· ται δὲ μεγάλα κτυπέουσai
 120 ἑπίκτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλῆσσοντες Ἀχαιοὶ
 ἐκδιδεν ἡμιόνων· ται δὲ χθόνα πόσσ' ἐδάτεθντο
 γελλόμεναι πεδίλοιο διὰ φωπήϊα πυκνά. 122^b cf. N 199
 πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροῦς ἔφερον ὧς γὰρ ἄνωγε
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἴδομενῆος. 124 = 113
 125 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆσ' βάλλον ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 ᾠόσασατο Πατρόκλῳ μέγα φηρόν ἧδὲ φοῖ αὐτῷ.

103. τι L] τις Ω. De hiatus cf. § 99.

104. Aristoph. —, ex π 495 desumptum
 ratus. Legit Plato Rep. 386 d.

— φρένες] *σθίνος?

— πάμπαν] πᾶσαι quidam olim.

105. παννυχίη] ἰννυχίη Nauck.

107. μ' ἐπέτελλε γέκαστα Hoffmann] μοι
 ἔκαστ' ἐπέτελλον.109. ᾠότο φ. Ἡὼς] μίλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθ·
 (= α 428) Plut. Mor. 114 e.

111. τ'] multi olim libri omittebant.

112. κλισιδῶν] *κνημῶν? Cf. § 56. Comme-
 morantur κνημοὶ vs. 117.

114. πελέκυσ § 75] -κασ.

115. τ' εὐπλέκτους] τε πλεῖστα Hermann
 (coll. χ 175, 192).117. κνημοὺς] κρημοῦς l. a. apud Eust.;
 cf. Φ 449.— πολυπίδακος] sic Ar., -δάκου D T; cf.
 Ξ 157.120. διαπλῆσσοντες] sic Ar., διαπλίσσοντες
 Syg. (cf. ζ 318).

121. ἐκδιδεν § 198] ἑκδοον.

122. *γελλόμεναι] ἐλδόμεναι Ω (ἐλκόμεναι D),
 ἐρχόμεναι Nauck. Cf. Θ 215.

123. ἄνωγε § 225] ἀνάγει.

- αὐτὰρ ἐπεὶ πάντι παρακάββαλον ἄσπετον ὕλιν,
 ἦατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀφολλῆες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισ' ἐκέλευσε
 130 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζευξαι δ' ὕπ' ὄχεσφι γέκαστον
 ἵππους· οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον, 131 cf. ω 496
 ἄν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἥνιοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν, 133^b cf. Δ 274
 μυρῖοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 135 Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν κατεφείλουν, ἃς ἐπέβαλλον
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀχλύμενος, ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀχιδόσδε.
 οἳ δ' ὅτε χῶρον ἔκοντο δῖοι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς, 138 cf. Σ 520
 κάτθεσαν, αἴψα δὲ φοι μενοεικέα νήεον ὕλιν.
 140 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκησ δῖος Ἀχιλλεύς· 140sq.^a = 193 sq.
 140^a = β 382, 393
 etc. cf. δ 219
 σταῖς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τήν δα Σπερχειῶι ποταμῶι τρέφε τιλεθάουσαν.
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔρειπε ριδὼν ἐπὶ φοῖνοπα πόντον· 143^a = Δ 403
 „Σπερχεῖ", ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἀρήσατο Πηλεΐς,
 145 κεῖσέ με νοστήσαντα φίλιν εἰς πατρίδα γαῖαν 145^a = δ 619. 119
 σοὶ τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἑνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 εἰς πηγὰς, δῖοι τοι τέμενος βωμός τε θυεῖσις. 148^b = Θ 48
 ὧς ἀρᾷθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ φοι νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλιν εἰς πατρίδα γαῖαν, 150 = Σ 101
 Πατρόκλωι ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.“
 ὧς φειπὼν ἐν χειρὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 ἔθηκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο. 153 cf. 108
 καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο, 154 = π 220 φ 226
 cf. ψ 241
 155 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰψ' Ἀγαμέμνονι ῥεῖπε παραστάς·
 „Ἄτρεΐδην, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν

130. χαλκόν] -κῶν Vrat. (cf. E 857).

— δ'] Σ' Syg. A O T.

135. κατεφείλουν (καταείλ.) l. a. ant.] καταεί-
 νουν Ω, καταείνυσαν Ar.; cf. Φ 319 (et 522).

136. ἔχε] σχίθε T.

137. Ἀχιδόσδε] sic (Aid.) Ar., Ἀιδος δὲ
 (ut vs. 74) Syg. H.138. ἔκοντο A] ἔκονον Ω (ut Σ 520). Cf
 γ 388 (ε 458 ω 13).147. αὐτόθι] αὐτόφει TL (cf. M 302),
 αὐτίκα D.155. Ἀγαμέμνονι] Ar. mente supplebat
 πρόσ, legens igitur -να (cf. M 60 al.).

156. γάρ] μὲν O D.

- πείδονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι 158^bsq.^a = T 171
 δπλεῖσθαι, τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα sq.
 160 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἡμι μενόντων.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν 'σκέδασεν κατὰ νῆας ἐξίσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐτῶν 'μένον καὶ ἐνέον ὕλιν,
 'ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα, 164^b of. x 517
 165 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν 'θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165^a = Ω 787
 πολλὰ δὲ φίλια μῆλα καὶ εἰλιποδασ φέλικας βοῦς 166 = I 466
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάλθυμος Ἀχιλλεύς
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματ' ἐνέει. 169^a = Σ 353
 170 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στοναχίζων.
 ἐννέα τῶι γε φάνακτι τραπέζῃς κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 175 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175 = 181
 χαλκῶι δολιχῶν, — κακὰ δὲ φρεσὶ 'μήδετο φέργα, — 176^b = Φ 19
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδάρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 ὦιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον· 178 = Κ 522
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ ἐν Ἀΐδαο δόμοισι· 179 = 19
 180 πάντα γὰρ ἤδη τοι τετελεσμένα ὥσπερ ὑπέσθην. 180 of. 20
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς, 181 = 175
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἔκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ θαπτεμέν', ἀλλὰ κύνεσσι.“
 ὥς 'φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,

159. δπλεῖσθαι] cf. T 172.

160. οἷ τ' ἀγοὶ] οἱ τῶγοι Ar. (cf. Aesch. Eum. 296 et schol. Ar. Eq. 169).

— In pap. Bodl. b 3 additur versus sic fere explendus: [ἡδ' οἰκησ]ομόνες, οἰκιδ[υσον δ' ἄλλους κατὰ νῆας].

162. In pap. Bodl. b 3 subiungitur: [πά-πνισσ]άν τε κατὰ κλισίας κ[αὶ δεῖπνον φλογο] = B 399.

163. παρ'] κατ' pap. Bodl. b 3.

164. ἐκατόμπεδον] -ποδον L.

165. In pap. Bodl. b 3 subiungitur versus sic fere explendus: „[λεπτά δὲ εἴμ]ατα χερσὶν ἀμυσσά[μενοι ὑπάρχουσιν]. Cf. X 511.

169. δρατὰ] δρετὰ l. a. in (Ar.) comment.

172, 174, 216. πυρῇ] πυρὶ OL Gen.

178. φίλον τ'] φίλον δ' CD (cf. K 522 Ω 591).

180. τετελεσμένα ὥσπερ Syg. T] τελώω τὰ πάροιθεν Ω.

- 185 ἀλλὰ κύνας μὲν ἔλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἥματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ ᾗριεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύνθοι ἐκυστάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδλόνδε, ᾗ κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
190 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡέλοιο
σκεῖλει' ἀμφὶ περὶ χροά φίνεσιν ἥδ' ἐ μέλεσσι.

187 cf. Ω 21

- οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκησ διὸς Ἀχιλλεύσ'
στάς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖσ' ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
195 Βορρῆι καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέρχετο ἱερὰ καλὰ
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπα' ἐλλιτάνευε
ἐλθέμεν', ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθόιατο νεκρὸί,
ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὦκα δὲ Φῖρις
ἀράων ἄλυσσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισι.
200 οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαῖος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην ᾗ δαίνυντο· θέουσα δὲ Φῖρις ἐπέστη
βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ. τοῖ δ' ὥς ᾗριδον ὀφθαλμοῖσι,
πάντες ἀνῆξαν ᾗ κάλεόν τέ μιν εἰς γῆν φέκαστος·
ἦ δ' αὖθ' ἐξέσθαι μὲν ἀνήνато, ᾗεῖπε δὲ μῦθον·
205 „οὐχ ἔδωκ' εἰμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιοπῶν εἰς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας
ἀθανάτοισ', ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλλεύς Βορέην ἥδ' ἐ Ζεφύρον κελαδαινὸν
ἐλθέμεν' ἀράεται, καὶ ὑπέρχεται ἱερὰ καλὰ,
210 ὄφρα πυρὴν ὄρησθε καήμεναι, ἥ ἐνὶ κείτῃ
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.“

193 sq. = 140 sq.

204^b sq. = 1647^{sq.}

191. σκέλει' Fick] σκήλει' (sic Syg. A D T)
vel σκήλη(ι) Ω. Verbum †, sed alibi prae-
sens est σκέλλω.

194—216. Our *duos* potissimum ventos
eosque sibi adversos invocat Achilles? Pri-
mitus de *cunctis* haec dicta esse suspi-
camur; Βορρῆι vs. 195 est novicium (cf. I 5).

195. ὑπέρχετο] ὑπέρχετο D (cf. Y 84).

— In pap. Bodl. b 3 additus fuit versus,
cuius ultimae litterae supersunt: νεκατα-
ρη(?), Ludwich [πολλὰ μὲν εὐχόμενος μάλα

τοὺς ὥτρυνε κατ' ἀρῆν, Menrad [ἀρῶν πρωτο-
γόνων ῥέξουσιν κλειτή]ν ἐκατ[όμβ]ην.

197. νεκροί A D] -όν Syg. O T.

198. ὕλη τε σεύαιτο] sic Ar., ὕλην τε σεύαιτο
l. a. ant. (cf. § 119).

— ὦκα δὲ pap. Bodl. b 3] ὠκία δ' Ω. Cf.
N 671.

204. δὲ] τε Syg. T.

205. ῥέεθρα] ῥέεθρων Apoll. lex., ῥεῶν O
(cf. I 5).

206. γαῖαν] δῆμον αἰ ἀπὸ τῶν πόλεων."

- ἢ μὲν ἄρ' ὧς φειποῦσ' ἀπεβίβαστο, τοὶ δ' ὄροντο
 φηγῆι θεσπεσίην, νέφεα κλονέοντε πάροιθε·
 αἶψα δὲ πόντον ἱκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
 215 πνοιῆι ὑπο λιγυρῆι. Τροίην δ' ἐρίβωλον ἐπέσθην,
 ἐν δὲ πυρῆι 'πεσέτην' μέγ' ἐφίφαχε θεσπιδαῖς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοὶ γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
 φυσῶντες λιγέωσ' ὃ δὲ πάννυχος ὤκυσ Ἀχιλλεύς
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
 220 φοῖνον ἀφυσσόμενος χαμάδις 'χέε, 'δεῦε δὲ γαῖαν,
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλέεος δειλοῖο.
 ὧς δὲ πατήρ φοῦ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
 νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοῦς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὧς Ἀχιλλεύς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 225 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων.
 ἥμος δ' ἀστήρ εἰσι φάος φερέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὅν τε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδνεται 'ἔλωσ,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνεται, 'παύσατο δὲ φλόξ.
 οἳ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν φοῖκόνδε νέεσθαι
 230 Θρηϊκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστυεν οἴδματι θυλῶν.
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 'κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὕρουσε.
 οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐδων ἀρολλέες ἠγερέθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων δμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρε.
 235 ἔζετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφας πρὸς μῦθον ἔειπε·
 „Ἀτρεΐδην τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαι· αἰδομαι φοίνωι
 πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος, αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλιοι Μενoitιάδαο λέγωμεν
 239 cf. Ω 793

212. ὄροντο § 284] ὀρίοντο.

213. πνοιῆι ὑπὸ λιγυρῆι νέφεα κλονέοντες
 δμισθον [Plut.] vit. Hom. 108 (cf. vs. 215).

214. ἀήμεναι] -νοι Apoll. lex. (cf. § 195).

216. μέγ' ἐφίφαχε Bentley] μέγα δ' ἔφαχε
 (cf. i 395).

219. ἔχων T] ἔλὼν A O D.

220. ἀφυσσόμενος D] -σάμενος A O T (cf.
 Γ 295).

228. In pap. Bodl. b 3 subiunguntur hi
 versus: χήρῳσεν δ[ὲ] γυναῖκα μυχεῖ θαλάμοιο

νέοιο] | ἀρη[το]ν δὲ τ[ο]κεῖσι γόνι καὶ πίνθος
 ἔθηκε], a Plut. Mor. 117 c hi: ἄρρητον—ἔθηκε |
 μόντος τηλόμετος πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν (cf.
 P 36 sq. et I 482).

226. ἀστήρ Brandreth] ἡσφόρος Ω (item
 Hes. Theog. 381), quod novicium esse pro
 ἡσφόρος annotavit Knight; cf. § 8 et X 317
 (ibique schol.) v 93. Menrad ed' ἡσφόρος,
 sed cf. H 433.

230. κατὰ] μετὰ A².

— θυλῶν A T] θυλῶν Ω. Cf. § 287¹⁰.

- 240 εὖ διαγιγνώσκοντες ἀριφραδέα δὲ τέτυκται,
 ἐν μέσσηι γὰρ ἔκειτο πυρῆι, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθε
 ἔσχατιῇ 'καίοντ', ἐπιμῖξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες. 242^b cf. M525Φ16
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃσι φιάλῃσι καὶ δίπλακι δημῶι 243 cf. 253
 θήομεν, εἰς δ' κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄφιδι κεκύθωμαι.
 245 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 ἀλλ' ἐπιφεικέα τοῖον ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύν θ' ὕψηλόν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.“
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπὶθοντο ποδῶκεϊ Πηλεΐωνι.
 250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν 'σβέσαν αἴθοπι φοῖνωι, 250 = Ω 791 cf.
 ὅσσον ἔπι φλόξ ἤλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη· Ψ 237
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνκέοις ὅστέα λευκὰ
 ἄλλεγον εἰς χρυσέῃν φιάλῃν καὶ δίπλακα δημόν, 253^a cf. Ω 795^a cf.
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῶι λίτ' ἐκάλυψαν. 253 cf. 243
 255 'τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμελῖά τε προβάλλοντο 254 cf. Σ 352
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν 'κίον. 257 cf. Ω 801

ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλωι.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

- αὐτόθι λαὸν ἔρκε καὶ Ἴζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρέποδάς τε,
 260 ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα 260^b cf. h. Merc. 94
 ἥδ' ἐ γυναικᾶς ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον. 261 = I 366
 ἵπποισιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 'θῆκε γυναικ' ἀγαγέσθαι, ἀμύμονα γέργα μιδυῖαν, 263^b cf. I 128
 καὶ τρέποδ' οὐατόνευτα δυωκαιφεικοσίμετρον, 264^b cf. O 678

244. ἐγὼν] ἰὼν l. a. in A.
 — κεκύθωμαι Bentley] κλυθῶμαι (pro
 κελύθωμαι = πορεύωμαι!) Ag. A, κελύθωμαι Ω.
 Cf. ζ 303.

251. δέ] τε A² D.
 — κάππεσε τέφρη] -σιν ἔλη l. a. in A.
 254. κλισίῃσι δὲ θέντες] κλισίῃσι δ' ἐνθίντες L.
 — ἑανῶι] neglecto f; *θίντες δὲ κλισίῃσι
 φεανῶι? Cf. N 168 et Σ 352.

259—261. Aristoph. Ar. —

262. ἵπποισιν l. a. ant.] ἱππαῖσιν Ω, quod
 propter ποδῶκεσιν ferri nequit; lectionem
 vitiosam peperit verbum ἄγεσθαι (vs. 263).

263. γυναικ' ἀγαγέσθαι Bentley] γυναικᾶ
 ἄγεσθαι Ω vitio metrico, γυναικᾶ τ' ἄγεσθαι
 Heyne; an ἄγεσθαι in locum alicuius epitheti
 (e. g. ἐυφαιδί') irrepit?

264. οὐατόνευτα § 69 et 72¹⁰] ὠτάωντα.

- 265 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἔππον ἔθηκε
 ξεξετεῖα, δμητὴν, βρέφος ἡμίονον κύνουσιν· 266^a = 655
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχονδότα, λευκὸν ἔτ' αὖτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ ἔθηκε δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 270 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλῃν ἀπύρωτον ἔθηκε.
 'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπε·
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἄλλωι ἔπ' ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 275 ἥ κεν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην·
 εἴστε γὰρ ὅσσον ἐμῷ ἀρετῇ περιβάλλετον ἔππω.
 ἀθάνατοι γὰρ ἔασι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὸς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλεΐῃ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἡγγυάλιξε.
 ἀλλ' ἥ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 280 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο,
 ἡπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὄγρὸν ἔλαιον
 χαϊτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῷ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφι
 χαῖται ἐρηρέδονται, τὸ δ' ἑστατον ἀχνυμένῳ κῆρ. 283sq. cf. P 437sq.
 285 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλυτοῖσι.“ 284^b cf. 443
 ὃς 'φάτο Πηλεΐδης, ταχέος δ' ἱππῆας ἄγερθεν.
 ὄρτο πολὺ πρῶτιστα γάναξ ἀνδρῶν Ἑύμηλος, 286 cf. ρ 117
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὅς ἱπποσύνην ἐκέκαστο· 288 cf. H 162
 290 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδῃς ὄρτο κρατερὸς Διομήδης, [Ψ 812
 ἵππους δὲ Τρωτοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὖς ποτ' ἀπέφρα 290 = H 163 cf.
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεδάωσεν Ἀπόλλων. 291 sq. cf. E 323 sq.

266. ξεξετεῖα δμητὴν Naber] ἐξετεῖ Ἀδμή-
 την Ω, item vs. 655.

268. κεχονδότα § 221⁵ κεχανδότα. Cf. Ω 192.

272. Ἀτρεΐδῃ] -δαι Syg. L (item vs. 658).

— ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί] ἀριστῆες Παναχαιῶν D
 (item vs. 658); cf. X 378.

273. Om. Syg.

— ἱππῆας] ἱππύδαιιν l. a. ant.

— δεδεγμένα] sic et -χμμένα Ar. (cf. Θ 296).

274. ἄλλωι ἔπ' Bothe] ἐπὶ ἄλλωι Ω.

275. κεν § 826] ε' ἄν.

276. ἐμῷ... ἵππῳ] ἐμοὶ... ἵπποι Ω.

277. γὰρ ἔασι Nauck] τε γὰρ εἰσι. Quo refe-
 ratur non habet τε.

— αὐτὸς Doederlein] αὐτοῦς. Cf. § 98 et
 X 518 Ω 499.

280. κλισίᾳ] σθάνος Syg. D T.

283 sq. In textu om. Syg.

287. ἀγερθεν] sic Ar., ἱγερθεν GL; cf.
 H 434.

288. πρῶτιστα] cf. H 162.

291. ἀπέφρα § 150²] ἀπηύρα.

- τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὄρωτο ξανθὸς Μενέλαος
 διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 293 Αἶθκην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐξόν τε Πόδαργον·
 τὴν Ἀγαμέμνον' ἔδωκ' Ἀγχισιδάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ φοι ἔποιθ' ὑπὸ Φίλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ φοι ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενος, 'ναῖεν δ' ὁ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι.
 300 τὴν τόθ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰχανάουσαν.
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐύτριχας ὠπλίσαθ' ἵππους, 301^b = 351
 Νέστορος ἀγλαὸς νῖός, ὑπερθύμοιο γάνακτος
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλογενέες δὲ φοι ἵπποι
 ὠκύποδες 'φέρον ἄρμα. πατήρ δὲ φοι ἄγχι παραστάς
 305 'μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305^a cf. I 102
 „Ἀντίλοχ', ἦ τοι μὲν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν 305^b cf. A 577
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίῃσ' τῷ καὶ σε διδασκόμεν' οὐ τι μάλα χρεώ,
 φοῖσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμα φελισσέμεν'. ἀλλὰ τοι ἵπποι
 310 βάρδιστοι θέλειν· τῷ τ' οἴω λόγι' ἔσεσθαι. 310^b cf. Φ 533
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα γίσσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίῃν, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 315 μήτις τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἡὲ βίηφι·
 μήτις δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ φοῖνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένῃν ἀνέμοισι·
 μήτις δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνιόχοιο.
 ἄλλος μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι φοῖσι πεποιθὼς
 320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὰ φελίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

300. τόθ' l. a. in A] ὁ γ' Ω.
 — ἰχανάουσαν (-όωσαν) Syr. A D] ἰχανάω-
 σαν Ω. Cf. P 572.

303. Πυλογενέες Syr. A] Πυλγ. Ω, παλαιγ.
 l. a. in T (coll. vs. 445). Cf. B 54 et § 48.

304. ὠκύποδες] λευκόποδες Bentley (coll.
 vs. 310).

307. ἐδίδαξαν] sic Zen., -ξεν Ar. A D.

308. χρεώ] χρεή Knight (cf. § 8).

309. τέρμα Bentley] -μας (cf. vs. 323, 462).

310. τῷ τ' οἴω] τῷ οἴω Ahrens, an *οἴω
 τοι? Cf. § 292* et Φ 533.

317. ἐρεχθομένην] ἐρεγομένην l. a. ant.,
 ἐρεχθομένην Aprio. Cf. s 83 h. Ap. 358.

319. ἄλλος] sic Antigonos, ἀλλ' ὅς Ar. Pto-
 lemaeus Ascal. et codd. plerique. Similis
 controversia est A 636.

— πεποιθὼς] πίππει Gen. (Christ ἀλλ'
 ὅς ... πεποιθῆ).

320. πολλὰ Bentley] πολλόν.

- ἵπποι δὲ πλανῶνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατέσχει
 ὅς δέ κε κέρδεα φείδῃ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁράων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδὲ γέ λήθει,
 ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσι,
 825 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προέχοντα δοκεύει.
 σῆμα δέ τοι φερέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει. [ψ 273
 826 = 1 126 cf.
 ἔστηκε ξύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης, — 827 cf. 1 325
 ἣ δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ, — 828^b cf. α 161
 λαε δὲ τοῦ φεκάτερθεν ἐρηγέδαται δύο λευκῶ
 830 ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ, λείος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς
 ἣ τεο σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος, 831 cf. Η 89
 ἣ τό γε νύσσ' ἐτέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκῃς διὸς Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχερίμψας ἐλάειν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 835 αὐτὸς δὲ κλινθήμεν' ἐὺ πλεκτῶ ἐνὶ δίφρῳ
 ἧκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖον· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, φείξαι τέ μοι ἡνία χερσί.
 ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχεριμψθήτω,
 ὥς κέν τοι πλήμνῃ γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
 840 κύκλου ποιητοῖο. λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
 μὴ πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα φάξις· 841^b cf. Θ 403
 χάσμα δὲ τοῖς ἄλλοις, ἐλεγχεῖν δὲ σοὶ αὐτῶι 842 cf. Γ 51
 ἔσσεται. ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένους εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξέλασθαι διώκων,
 845 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ,
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἄρiona διὸν ἐλαύνῃ,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἣ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφον ἐσθλοί.^α 848^b cf. Φ 279
 ὥς φειπὼν Νέστωρ Νηληϊὸς ἄψ ἐνὶ χώρῃ

827. ὑπὲρ αἴης] ἐνὶ γαίῃ l. a. ant.
 828. οὐ] οὐ Hippias Thasius perabsurde
 (cf. Aristot. Poet. 26 Sophist. El. 4).

832 sq. ἢ σῆμα ἦν, νῦν αὖ θίτε τέρματ'
 Ἀχιλλεύς Ar. (l. a. ab Ar. commemorata?)
 secundum schol. T et Eust.

835. αὐτὸς δὲ κλινθήμεν'] κλινθῆναι δὲ καὶ
 αὐτὸς Plat. Ion. 537 a.

— ἐὺ πλεκτῶ ἐνὶ δίφρῳ] ἐκτίσεται ἐνὶ δίφρῳ D

Plat. l. l., ἐκτίσεται ἐνὶ δίφρῳ Xen. Conviv. 4
 § 6. Cf. Ψ 436.

836. τοῖον Heyne] τοῖον. Cf. vs. 216.

839. κέν] μὴ Plat. Ion. 537 b.

842. ἐλεγχεῖν] ἀεικέλι Apoll. lex.

843. ἴσονται] ἴσσαι l. a. in T.

845. παρὲλθῃ] -οι Ω.

848. γ' ἔτραφον Vat.] γ' ἔτραφον (vel τέτρα-
 φον) Ω; cf. Φ 279 et § 149¹⁰³.

- 850 ἔξετ', ἐπεὶ γῶι παιδὶ γεκᾶστος πείρατ' ἔφειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐντριχας ὠπλίσαθ' ἵππους. 351^b = 301
 ἄν δ' ἔβαν εἰς δίφρους, ἐν δὲ κλῆρους ἐβάλλοντο.
 'πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος 'θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ 'λάχε κρείων 'Εὐμήλοσ'
 355 τῶι δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος·
 τῶι δ' ἐπὶ Μηριόνης 'λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτε
 Τυδείδης, ὃχ' ἄριστος ἐὼν, 'λάχ' ἐλαυνέμεν' ἵππους.
 'στὰν δὲ μεταστοιχί, 'σήμενε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς 358 = 757
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσε
 360 ἀντίθεον Φοῖνικα, ὁπάονα πατρός ἐφοῖο,
 ὥς μεμνητο δρόμου καὶ ἀληθεῖν ἀποφαίποι.
 οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιν μᾶστιγας ἄειραν,
 'πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τε γέπεσσι
 ἐσσυμένως· οἱ δ' ὅκα διέπρυσσον πεδίοιο, 364 cf. B 785
 365 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἡὲ θύελλα,
 366^a = B 151 cf.
 χαῖται δ' ἐρῶοντο ἅμα πνοιῆισ' ἀνέμοιο. Φ 327
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθόν' ἐπύλνατο πολυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' ἠΐξασκε μετῆρα. τοῖ δ' ἐλατήρες
 370 ἔστασαν ἐν δίφροισι, 'πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστος 370^b cf. H 216 N
 νίκης φρεμένων· 'πέκλοντο δὲ γοῖσι γεκᾶστος 282
 ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο. 372 cf. 449
 372^b = S 122
 373^a = 768
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον 'τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἄψ ἐφ' ἄλλος πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε γεκᾶστος
 375 'φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι 'τάθη δρόμος· ὅκα δ' ἔπειτα
 αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεος ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώϊοι, οὐδ' ἔτι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἶετ' ἄρ' εἰς δίφροι' ἐπιβησομένοις ἐφεβόκων,

357. 'λάχ' ἐλαυνέμεν' ἵππους] * 'λάχεν ἵππων (vel ἵππους 'λάχ') ἐλαύνειν? Cf. § 3.

359—361. Videntur postmodo additi (del. Duentzer, solum vs. 360 Heyne), nulla enim posthac fit Phoenicis mentio.

361. μεμνητο Bekker] μεμνήωτο (nihil formam; cf. § 8) Ω. Cf. Ω 745.

— δρόμου] δρόμους Ar.; quae si sincera est lectio (cf. Z 222 al.), intellegantur singulorum aequalium curricula.

362. ἅμα T] ἄρα A C D; cf. Soph. El. 711.

370. ἐκάστος] neglecto f, Bentley ἀπάντων, vChrist ἀγῆνωρ (cf. vs. sequens).

374. ἐφ'] sic Ar., ἀφ' T; cf. Γ 5.

380. πνοιῆι δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω
 'θέρμετ', ἐπ' αὐτῶι γὰρ κεφαλὰς καταθέντ' ἐπετέσθην.
 καὶ νύ κεν ἦ παρέλασ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκε, 382 cf. 527
 εἰ μὴ Τυδέος υἱὲ 'κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά φοι ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 385 τοιοῦτο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν 'χύτο δάκρυα χρομένοιοι,
 οὐνεκα τὰς μὲν δρᾶ ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον λούσας,
 οἷ δέ φοι ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναῖον ἐλεφνηράμενος 'λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 390 'δῶκε δέ φοι μάστιγα, μένος δ' ἵπποις' ἐνέηκε,
 ἦ δέ μετ' Ἀδμήτοιο υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δέ ς' ἔφαξε θεὰ ζυγόν· αἷ δέ φοι ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ 'δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη, 394 = Z 42
 395 ἀγκυρῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνάς τε,
 'θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι, τῶ δέ φοι ὄσσε 396^b sq. = P 695
 δακρυόφι 'πλήσθεν, θαλερὰ δέ φοι ἔσχετο φωνή. sq.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους, 398 cf. 423
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλεμος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 400 ἵπποις' ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῶι κῦδος ἔθηκε. 400 cf. 406
 τῶι δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐξοῖο· 402^b = T 399
 „ἔμβητον καὶ σφῶν! τιταίνετον ὅττι τάχιστα!
 ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν' οὐ τι κελεύω,
 405 Τυδεΐδᾶ' ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ
 νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῶι κῦδος ἔθηκε. 406 cf. 400
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ
 Αἶδῃ θῆλυσ ἐοῦσα. τίη λείπessθε, φέριστοι;
 410 ὧδε γὰρ ἐκφερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410 = π 440 r 487
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν cf. A 212

387. δὲ φοι] sic (δὲ οἱ) Ar., δ' τοι Ptolemaeus Ascal.; cf. § 95.

391. Ἀδμήτοιο vChrist] -του. Cf. § 17.

392. *δὲ ς' (οἱ) Ἰφαιξ] δὲ οἱ ἦξ· Ω, φοι Ἰφαιξ· Heyne (cf. P 51).

399. τῶν] ἄνευθ' Nauck.

400 et 406. ἔθηκε] ἴδωκε O L.

405 sq. Ar. —

407. λίπησθον] -σθ· pap. 128.

411. κομιδῇ] βιοτή l. a. ant.

- ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὅμῃ κατακτενεῖ ὀξεί χαλκῷ,
 αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτέετον καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα. 414^a = Θ 191
- 415 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἡδὲ νοήσω,
 στεινωπῶι ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδὲ με λήσει.“ 416^a = H 148
 ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ γάνακτος ὑποδφείσαντες ὁμοκλῶν
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἴψα δ' ἔπειτα
 στείνοσ ὁδοῦ κόλκῳ ἔειδ' Ἀντίλοχος μενεχάρμῳ.
 420 ῥωχμὸς ἔεν γαῖνῳ, ἦι χειμέριον γαλὲν ὕδωρ
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, ἑβάθυε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 τῆι δ' εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχιάς ἀλείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους 423 cf. 398
 ἐκτὸς ὁδοῖ', ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκε.
 425 Ἄτρεΐδης δ' ἔδφεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγέγωνε·
 „Ἀντίλοχ', ἀφραδέωσ ἱκπάζει· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους!
 στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσαι,
 μή πως ἀμφοτέρους δηλήσσαι ἄρματι κύρσας.“
 ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
 430 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰῶντι φεοικῶς.
 ὅσσα δὲ δίσκοι' οὐρα κατωμαδίοιο πέλονται, 431 cf. K 351^b
 ὅν τ' αἰζήσος ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης, 432 cf. O 359
 τόσσον ἐπεδραμέτην· αἶ δ' ἡρώησαν ὀπίσσω
 Ἄτρεΐδᾶ, αὐτὸς δὲ γεκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 435 μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῶι ἐνὶ μώνυχας ἵπποι,
 δίφρους τ' ἀντρέψειαν ἐυπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίσι πεσοῖεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης. 437^b = 496
 τὸν καὶ νεικέων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὗ τις σείῳ βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος! 439 cf. Γ 365
 440 γέρρ', ἐπεὶ οὗ σ' ἔνυμόν γε ἑφάμεν πεπνυσθαι Ἀχαιοί.

413. ἀποκηδήσαντε φερώμεθα] *-ντος ἀρώ-
 μεθα? Cf. E 273 I 269 Ψ 592.

414. ἐφομαρτέετον] εἰς (-ταίετον) et ἐφαμαρ-
 τέετον Ar. (cf. § 319).

417. ὑποδφείσαντες ὁμοκλῶν] ὁμοκλήσαντες
 ἀπειλῶν (voluitne -ντος -λήι?) O.

420. ῥωχμὸς] ῥωχμὸς Herodian. Apoll. lex.

421. ἅπαντα] ἑνεργῶν Aristoph.

422. τῆι] ἦ Ar.

424. παρακλίνας] παρακλίνας Pat., παρα-
 κλινθεῖς l. a. in A.

425. ἐγέγωνε § 260] ἐγεγώνη.

427. εὐρυτέρῃ παρελάσσαι pap. 128 (-ρη)
 et schol. T] εὐρυτέρῃ παρελάσσει (περ ἑλάσ-
 σεις A) Ω.

434. δὲ Heyne] γὰρ.

— ἐλαύνειν] -νῶν pap. 128.

436. ἀν(α)τρέψειαν Vrat.] ἀντρέψειαν Ω.

- ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ θρκοί' οἷσε' ἄεθλον.“
 ὧς φειπὼν ἔπκοισιν ἐκέκλετο 'φώνησέν τε' 442 = Θ 184
 „μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχρυμένω κῆρ. 443^b of. 284
 φθίσονται τούτοισι πόδες καὶ γούνα καμόντα
 445 ἦ ὅμιν' ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“
 ὧς ἔφαθ', οἷ δὲ γάνακτος ὑποδφείσαντες ὁμοκλῆν 446 sq. = 417 sq.
 μάλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχ' ἐγένοντο. 447^b of. Θ 117
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράοντο 448 of. 495
 ἔπκουσ' τοὶ δ' ἐπέτοντο κονλοντες πεδλοιο. 449 of. 372
 450 πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἔπκουσ'
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέριτατος ἐν περιωπῇ, 451^b of. Ξ 8
 τοῖο δ' ἄνευθεν ἰόντος ὁμοκλιτηῖρος ἀκούσας 452^b of. M 278
 ἔγνω, 'φράσσατο δ' ἔπκον ἀριπρεπέα προέχοντα,
 ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἔεν, ἐν δὲ μετώπῳ
 455 λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἥτε μήνη.
 'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔφειπε' 456 = 271
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἀγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 457 = B 79
 οἷος ἐγὼν ἔπκουσ ἀυγάξομαι ἡὲ καὶ ὅμες;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἔπκοι,
 460 ἄλλος δ' ἠνλόχος σινδάλλεται· αἶ δὲ ποθ' αὐθι
 461 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ καῖσε γε φέρτεραι ἦσαν,
 463 νῦν δ' οὐ πκι δύναμαι σιδέμεν· πάντῃ δὲ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἄμ πεδλόν παπταίνετον εἰσοράοντι.
 465 ἡὲ τὸν ἠνλόχον 'φύγον ἠνία, οὐδ' ἐδυνάσθη
 εὔ σχεθέμεν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησε φελίξας
 ἔνθα μιν ἐκπεσέμεν δῖω σὺν θ' ἄρματα φᾶξαι,
 αἶ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ σιδεσθε καὶ ὅμες ἀνασταδόν, οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 470 εὔ διαγιγνώσκω· δοκέει δὲ μοι ἔμμεναι ἀνήρ

462 ἦ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλοῦσας,

444. καμόντα] -ντε pap. 128.
 452. ἰόντος] ἰόντος pap. 128 D (of. A 277).
 — ἀκούσας] ἀκούων pap. 128.
 454. τόσον] δῖμας Apoll. lex.
 461. καῖσε] sic Ar., καῖσι Zen. Aristoph.;
 of. A 528.
 462. Del. Kurtz (cum vs. 463 sq.); metam

praetervehentes cernere non potuit Ido-
 meneus.

463. πκι Aristoph. Ar. pap. 128 T] πω
 Syr. A O D.

464. παπταίνετον] -ται Ar. (cf. vs. 477).

465. 'φύγον] φύγεν A (cf. Θ 137).

467. σὺν] κατὰ T.

- Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργεῖοις φανάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμοιο νῆος, κρατερὸς Διομήδεος.*
 τὸν δ' αἰσχροῦς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Ἀἴας 478^a = σ 321
 „Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἶ δ' ἔτ' ἄνευθε
 475 Ἴπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο διένται.
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργεῖοις τοσοῦτον
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἔκ δέρκεται ὄσσε·
 ἀλλ' αἶε μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 480 Ἴπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἶ τὸ πάρος περ,
 Εὐμήλοί, ἔν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρὰ βέβηκε.“
 τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὼς ἀντίον κῦδα·
 „Αἴαν, νείκος ἔριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 484^b = π 35
 485 δευρό νυν, ἣ τρίποδος περιδωόμεθ' ἡὲ λέβητος,
 γίστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θήομεν ἄμφω,
 ὀπότεραι πρόσθ' Ἴπποι, — ἵνα γνώησι ἀποτίνων.“
 ὃς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας 488 = 754
 χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι φεπέεσσι.
 490 καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις 'γένετ' ἀμφοτέροισι,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ 'φάτο μῦθον' 490 cf. 526
 „μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον φεπέεσσι,
 Αἴας Ἰδομενεύς τε, κακοῖς', ἐπεὶ οὐδὲ γένοιε· 491 cf. 734
 καὶ δ' ἄλλωι νεμεσᾶτον, ὃ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι. 494 cf. ζ 286
 495 ἀλλ' ὄμμεσ ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορᾶεσθε 494^b = α 47 χ 815
 Ἴππους, οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης 495 cf. 448
 496^b = 437

471. ΑΓ. —

472. Ἰπποδάμοιο L] -μου Ω. Cf. § 17.

473. ἐνένιπεν] ἐνένιπεν Syr. C.

474. πάρος] ε' ἄρ' ὡς vHerwerden (coll. M 409).

479. ΑΓ. —

480. αὐταὶ CD] αὐτὰ A T (cf. § 98).

483. νείκος ΑΓ. Syr. L] νείκει Ω; cf. I' 39.

— τε] δὲ Heyne.

485. νυν] νῦ? Cf. K 105.

— *περιδωόμεθ' περιδόμεθα T L schol. ΑΓ. Aoh. 771 Eq. 791 Hesych., περιδόμεθον Ω. Cf. § 118 et 122.

487. γνώησι H] γνώησι Ω (γνοησ pap. 128).

490. κε δὴ] κ' ἔτι pap. 128 et schol. T ad I 192 (cf. Ψ 526).

491. 'φάτο μῦθον] κατέρυκε l. a. in A (ut vs. 734).

492. ἀμείβεσθον] ἀμείβεσθαι pap. 128¹, ἀμείψασθαι D.

493. Postmodo videtur additus (del. Heyne).

— Αἴας Ἰδομενεύς Wackernagel] Αἴαν Ἰδομενεῦ Ω, Αἴαν ε' Ἰδομενεῦ Barnes. Cf. § 51.

— κακοῖς] ἄναξ scribi mavult quidam in schol. T.

ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε φέκαστος
ἔκπους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἳ τε πάροιθε.“

ὣς ᾠφάτο, Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθε διώκων·

500 μάστιγ' αἰὲν ἔλαυνε καταμαδόν, οἳ δὲ φοι ἔκποι
ὕψος' ἀειρέσθην δίμψα πρήσσοντε κέλευθον.

501 cf. γ 88
501^b = ε 282
502^b = Δ 536

αἰεὶ δ' ἠνλόχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
ἄρματα δὲ χρυσῶι πεπυκασμένα κασσιτέρῳι τε
ἔκποις' ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλὰ

505 ᾠγίγνετ' ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθε
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντ' ἐπετέσθην.

ᾠστῇ δὲ μέσῳι ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκε ψιδρῶς
ἔκπων ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.

507^b cf. Ν 705

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμᾶι ᾠόρε· παμφανάνοντος,

509 = Θ 320

510 ᾠκίῃ δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδ' ἐμάτῃσε
ἔφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως ᾠάβ' ἄεθλον,
ᾠῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναιῖκα
καὶ τρίποδ' οὐατόεντα φέρειν· δ' δ' ἔλυνεν ὕφ' ἔκπους.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντιλόχῳ Νηληϊῶς ἤλασεν ἔκπους,

515 κέρδεσιν, οὐ τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·

515^a cf. Η 142^b

ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἔκπους.

ὅσσον δὲ τροχοῦ ἔκπος ἀφίσταται, ὅς τε γάνακτα
ἔλκησιν πεδίῳι τειαινόμενος σὺν ὄχεσφι, —

τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄραι

520 οὐραῖαι, δ' δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὰ

χώρη μεσσηγύς, πολλῆος πεδίῳι θέοντος, —

521^b cf. Δ 244

τόσσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο

ᾠλείπετ' ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ εἰς δίσκουρ' ἐλέλειπτο,

ἀλλὰ μιν αἰψ' ἐκίχανεν, ὀφέλλετο γὰρ μένος ἥν

525 ἔκπου τῷς Ἀγαμέμνονένος, καλλίτριχῳ Αἰθῆνι.

500. μάστιγ'] μάστι(γι vel -α) δ' Ω. Cum dativo μάστι in schol. confertur Θίσι (Σ 407), a Bentley κνήσι (Δ 640), et extat sane μαστίῳ verbum P 622 γ 171; at cf. Ψ 510. Similis controversia est o 182.

509. δὲ χρυσῶι] δ' αὖ χαλκῶι Plut. Mor. 747 c.

504. ἐπέτρεχον] sic Ar., -χον olim quidam.

505. ἐπισσώτρων] ὁπ. D. Cf. E 725.

506. (ἐ)πετέσθην] πέτεσθον l. a. in A.

513. οὐατόεντα § 69 et 72¹⁶] ὠτάοντα.

515. ᾠτάχει] τι τάχει. Cf. § 71.

517. το Nauck] ῥά τ' Ω, ῥα Bentley.

519. ἐπισσώτρου] ὁπ. A. Cf. E 725.

523. δίσκουρ' (α)] δίσκου οὐρα (vel δίσκ' οὐρα) l. a. ant.; cf. § 8 et vs. 431.

- εἰ δέ γ' ἔτι προτέρῳ γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι, 526 cf. 490
 τῷ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκε. 527 cf. 882
 αὐτὰρ Μηριόνησ, θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος, 528 cf. 860
 'λείπει' ἀγακλείος Μενελάου δουρὸς ἔρωκ'ν
 530 βάρδιστοι μὲν γάρ φοι ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
 ἥριστος δ' ἔεν αὐτὸς ἐλαυνόμεν' ἄρμ' ἐν ἄγῳνι.
 υἷος δ' Ἀδμήτῳ πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρὸ γέθεν ἵππους.
 τὸν δὲ γιδὼν ὤκτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς, 534 = II 5
 535 στάς δ' ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 535 cf. X 377
 „λοῖσθος ἀνὴρ ὃχ' ἄριστος ἐλαύνειν μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' ἔγε δὴ φοι δῶμεν ἀέθλια, ὥς ἐπιχεικῆς, 537 cf. 9 389
 δευτέρ' ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδεὺς υἷος.“ 537^a cf. v 13
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίνεον ὥς ἐκέλευε.
 540 καὶ νύ κ' ἐφοι πόρεν ἵππον, — ἐπίνευσαν γὰρ Ἀχαιοί, — 541^b = E 565
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἷος,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἡμείψατ' ἀναστάς
 „ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης
 τοῦτο γέπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 545 τὰ φρονέων ὅτι φοι βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἰών. ἀλλ' ὥφειλεν ἀθανάτοισι
 εὖχεσθαι· τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἰκτίρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ, 548 sq.^a cf. E 387
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς 89.
 550 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·

526. γ' Burney] κ'.

527. οὐδ'"] sic Ar., ἢ Zen., τῷ κ' μιν ἢ παρέλασσ' ἢ Nauck. Cf. vs. 382.

530. βάρδιστοι] -ται Syr.

— φοι] τῷ pap. 128.

533. πρὸ γιδὼν vHerwerden] πρόσσωθεν Ar. Ω, ὥκισα Zen.; vulgata ferri nequit, nam πρό(σ)ωθεν erat dicendum (κάλ', ἵππους πρόσσωθεν ἱλαύνων Poppmueller), idque eminus significaret. Cf. N 157, 803.

534. ὤκτιρε] cf. A 814.

535. ἐν Ἀχαιοῖσιν Nauck] ἄρ' ἐν Ἀργείοισιν(ιν) Ω, ἄρ' om. CT. Cf. versus parall. et § 60.

— πτερόεντ' ἀγόρευε] -ντα προσήυδα D T.

536. ὃχ' ἄριστος] cf. A 288,

— ἐλαύνειν Bentley] -ναι.

537. ἀέθλια Bothe] -ιον (cf. vs. 653 et 748). Similis est controversia 9 389.

538. Olim quidam addebant: τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχος, τέτταρα ξανθοῦ Μενελάου, | πέμπτα δὲ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος (τέτταρα noviciūm; cf. § 25).

539. ὥς ἐκίλευε] ἢ δ' ἐκίλευον Syr.

540. ἐπίνει(σ)σαν D] -νησαν Ω; cf. § 295.

— Ἀχαιοί] ol ἄλλοι l. a. in A.

547. τῷ κ' Bentley] τῷ(ι) κεν vel τό κεν (sic pap. 128 A). Cf. σ 402 et § 96.

— ἦλθε διώκων] ἤλυθεν ἄλλων D (ut vs. 532).

548. οἰκτίρεισ] cf. A 814.

— φίλος] sic Ar., φίλον D.

- τῶν φοι ἔπειτ' ἀνελών δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 ἥτ' καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνέσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χεῖρεςσι μάχεσθαι.“
- 555 ὥς 'φάτ', ἐμείδουσεν δὲ ποδάρεκτος οἷος Ἀχιλλεὺς
 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι φοι φίλος ἦεν ἐταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις φοῖνοσθαι ἄλλο
 Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελίσσω.
- 560 δώσω φοι θῶρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπέφραν, 560^b cf. 808
 χάλκεον, ὃι πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ φοι ἄξιός ἔσται.“ 562 cf. 9 405
 ἦ ῥα, καὶ Ἀυτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἐταίρῳ
- 564 οἰσέμεναι κλισίῃθιν· δ' δ' ὤχετο καὶ φοι ἔνεικε.
 566 τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀγεύων,
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένον· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 χειρὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσε
 Ἀργείων, δ' δ' ἔπειτα μετὰ νύδα φισβόθεος φῶς
- 570 „Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας!
 ἦσυχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετήν, 'βλάβας δέ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν. 572^b cf. 577
 ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες, 578 cf. B 79
 εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ,
 575 μὴ ποτὲ τις φεληπῆσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· 575^a = X 106
 ,Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βινσάμενος Μενέλαος
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι φοι πολὺ χείρονες ἦσαν 577^b cf. 572
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε·
 εἰ δ' ἄγ', ἐγὼν αὐτόσ' δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι
- 580 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν, ἰθεῖα γὰρ ἔσται·
 Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφέες, ἢ θέμις ἔστί, 581 cf. P 685

565 Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ δίδωται δ' δ' ἰδίετο χαίρων.

565 cf. A 446

552. αἰνέσωσιν § 295] αἰνήσωσιν.

560. ἀπέφραν § 150^b] ἀπηύρων.

562. ἄξιός] -ον A O D T.

565. Om. pap. 128 Syr. A O T.

568. χειρὶ A O] χερσὶ D T (cf. A 585).

572. ἦσαν] εἰσιν Syr.

578. ἵπποι, αὐτόσ] vitium metricum (cf. § 14).

579 et 581. αἰ δ'] cf. A 302.

581. Ar. —

- στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, — αὐτὰρ ἱμάσθην
 χερσὶν ἔχε βαδινὴν, ἥ περ τὸ πρόσθεν ἔλαννεσ, —
 ἵππων ἀψάμενος γαιήκοχον ἐνοσίγαιον
- 585 ὄμνυθι μὴ μὲν ἐμὸν σὺ φεκὼν δόλωι ἄρμα πεδῆσαι.“
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον κῦδα·
 „ἀνσχεὸ νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι
 σεῖο, γάναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων. 588^b cf. B 707
 φοῖσθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
- 590 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δὲ τε μῆτις. 590 cf. K 226
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δὲ τοι αὐτὸς 591^a = T 220
 δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ τι φοίκοθεν ἄλλο
 μεῖζον ἐπαιτήσας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφέες, ἥματα πάντα
- 595 ἐκ θυμοῦ πεσέμεν καὶ δαίμοσιν ἔμμεν' ἀλιτρός.“
 ἦ ἦα, καὶ ἵππον ἔγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσ' ἐτίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐξέρση
 ληίδυ ἀλδῆσκοντος, ὅτε φρίσσωσιν ἄρουραι·
- 600 ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600^b cf. Ω 321
 καὶ μιν φωνήσας φέπεια περὸντα προσκῦδα·
 „Ἀντίλοχος, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποφείξομαι αὐτὸς
 χωόμενος, ἐπεὶ οὗ τι παρκόρος οὐδ' ἀεσίφρων 603^b cf. Υ 188
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον ἔνικησε νεολή.
- 605 δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
 οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν!
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας 607 cf. I 492
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο·

588. Ἰχ.] Ἰχον T¹, Ἰχων Enst. (recte?).

585. ἐμὸν σὺ φεκὼν Heyne] ἐκὼν τὸ ἐμὸν Ω (cf. A 185 et Θ 360). Pro σὺ Brandreth mavult γε.

587. ἀνσχεῖο] ἄσχεο Dionysius Sid., alii olim ἴσχεο. Cf. Ω 518 Π 231 § 10.

592. τι Hermann] κεν.

593. ἀπαιτήσας pap. 128 A T] ἐπ. C D, utrumvis † (cf. tamen ρ 78).

598. ἐ(φ)έρση T] ἰέρση Ω, item Apollonius Rh. (cf. III 1018 sqq.). Dativum, quem dubi-

tanter suavit Heyne, poscit contextus, adhibuit Aeschylus Ag. 1391.

599. λήϊου ἀλδῆσκοντος, ὅτε] λήϊον ἀλδῆσκον, ὅτε τε Capelle.

— φρίσσωσιν pap. 128 T] .ουσιν Ω.

602. Ἀντίλοχος § 51] -χε.

— τοι] κεν pap. 128.

604. νεολή] sic Ar., Antimachus νόημα (νέον ν. νόημα? Heyne; cf. υ 82).

605. δεύτερον] ὑστερον l. a. in A, βέλτερον G L.

- τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐκάλ' ἵππον
 610 δῶσω ἐμὴν περ ἰούσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε,
 ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“
 ἥ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι 'δῶκεν ἐταίρῳ
 ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανάοντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶμα χρυσοῖο τάλαντα
 615 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπει· ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλῃ· τὴν Νέστορι 'δῶκεν Ἀχιλλεύς
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔρειπε παραστάς·
 „τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιό τε τάφου μνημ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 ὄψε' ἐν Ἀργείοισι. δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτῶς· οὐ γὰρ πῦξ γε μαχέσσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδὲ τ' ἀκοντιστὴν εἰσδύσει, οὐδὲ πόδεσσι
 θεύσει, ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“
 ὥς φειπὼν ͵ς ἐν χέρσ' ἐτίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 625 καὶ μιν φωνήσας ͵ς περ πτερόεντα προσηύδα·
 „ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔρειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυνῆ, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.
 εἴθ' ὥς ἡβίοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 630 ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα 'θάπτον Ἑπείοι
 Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ 'θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἔνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ 'γένητ', οὐτ' ἄρ' Ἑπειῶν
 οὐτ' αὐτῶν Πυλίων οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πῦξ μὲν ἐνέκνησα Κλυτομήδεα, Φήνοπος υἱόν,
 635 Ἀγκαῖον δὲ πάλιν Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
 Εὐφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἑσθλὸν ἔοντα,
 637 δουρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

622. εἰσδύσει] sic (ισδ.) Ar., ἐνδύσει A T, ὑποδύσει D.

623. ἐπείγει] ἱππῶν Gen., ἱππῶν O, ὁπάζει T (cf. A 321).

624. *͵ς(οι)] addidimus.

626. Om. pap. 128 (in ora superiore add. corrector), item Ar. (teste Aristonico ad vs. 627: „ἡ διπλὴ οὐκ ἀπὸ τοῦ γὰρ ἡρκεται“, Cobet M.Gr. p. 318).

627. φίλος, πόδες] ποδῶν, φίλος Duentzer (coll. N 512).

628. ἐπαῖσσονται] ἀπ. L (cf. Hes. Theog. 150).

634. Φήνοπος] Οἶνοπος CT (cf. E 444 sq. et φ 144).

635. πάλιν] πάλην Ar.

637. ὑπερέβαλον] ὑπερίβαλον D. Ratione caret et diphthongus (cf. § 315').

- 643 ὧς ποτ' ἔα' νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιαόντων
 φέρων τοιούτων, ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
 645 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσι.
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερέιζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 648 ὧς μὲ αἰεὶ μέμνησαι ἐννέος, οὐδέ σε λήθω. 648^b cf. A 561
 650 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“
 ὧς ῥά τοι, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὁμίλον Ἀχαιοῖν
 ὤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
- αὐτὰρ δ' πυγμαχίης ἀλεγείῃς ὅθηνεν ἄεθλα.
 ἥμιλονον ταλαφεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἁγῶνι 654^a = 662
 655 φεξετεῖα δμητήν, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι 655^a = 266
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπε 657 sq. = 271 sq.
 „Ἄτρεϊδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστω, 659 = 802
 660 πὺξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγμένῳ. ὧ δέ κ' Ἀπόλλων
 δώημι καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί, 661^a = X 257
 ἥμιλονον ταλαφεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω 661^b = Ω 688
 αὐτὰρ δ' νικητέισ δέπας οἷσεται ἀμφικύπελλον.“ 662^a = 654
 ὧς ἔφατ', ὥρουντο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε 663^b = 667^b
 665 φειδῶς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός 664^b = Γ 167

638 οἰοσίν μ' ἴπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνι,

πλήθει πρόσθε βαλόντι, ἀγασσαμένῳ περὶ νίκησ,

640 οὕτωκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπειτ' ἄεθλα.

οἱ δ' ἄρ' ἦσαν δίδυμοι· δ' μὲν ἱμπεδον ἠνιόχου,

ἱμπεδον ἠνιόχου, δ' δ' ἄρα μάστιγ' ἐκίλευε.

649 τιμῆσ, ἦσ τέ μ' ἴοικε τιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖσ.

638—642. Postmodo insertos censemus undecumque ductos; sunt enim a contextu alieni. Vs. 639 sq. del. Lehrs. In vs. 639 πλήθει sensu omnino caret, in vs. 642 epianalepsis est hominis numeros utcumque ex-
 plentis.

639. βαλόντι schol. E 856] -ντες Ω.

— ἀγασσαμένῳ l. a. ant.] -μενοι Ω.

640. αὐτόθι pap. 128 C] -φι Ag. A D T (cf. M 802).

643. ἔα § 302] ἴον.

648. αἰεὶ pap. 128³ T] αἰεὶ Ω. Cf. § 17 et 324.

— ἠνιόσ] ἠνιός vHerwerden.

649. Del. Nauck; novicia sunt [f]i[f]oiks et Ἀχαιοῖσ (cf. § 60). Fortasse etiam vs. 648 erat excludendus.

653. ἄεθλα] -λον C (cf. vs. 537).

655. φεξετεῖα δμητήν] cf. vs. 266.

658. Cf. vs. 272.

662. νεέσθω] φειδῶσ pap. 128 Syr. A B T.

- ἦψατο δ' ἡμιόνου ταλαφεργοῦ 'φώνησέν τε
 „ἄσσον ἴτω ὅς τις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον· 667^b = 663^b
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν' ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὖχομαι ἔμμεν' ἄριστος.
 670 οὐ γάλισ δ'τι μάχῃς ἐπιδεδύομαι; οὐδ' ἄρα πῶς ἦν 670^b = II 60
 πάντεσσ' ἐν φέργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 672 = A 212
 ἀντικρὺ χροῖα τε ῥάξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω. 673^b cf. M 384
 κηδεμόνες δέ μοι ἐνθάδ' ἀφολλέες αὐθι μενόντων,
 676 οἷ τέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆισ' ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.“
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, 676 = Γ 95
 Εὐρύαλος δέ μοι οἷος ἀνίστατο, φισόθεος φῶς,
 Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο γάνακτος, 678 = B 566
 ὅς ποτε Θήβαςδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 680 εἰς τάφον, ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκαι Καδμείωνας.
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
 θαρσύνων γέπῃσιν, μάλα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ μοι πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 'δῶκεν ἱμάντας ἐν τμητοῦς βοὸς ἀγραύλοιο.
 686 τὸ δὲ ζῶσαμένῳ βῆκεν εἰς μέσσον ἀγῶνα, 685 cf. 710
 ἔντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆισιν ἄμ' ἄμφω 686^a cf. σ 95
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαίρειαι χεῖρες ἐμυχθεν· 686^b sq.^a cf. H 255 sq.
 ὀφεινὸς δὲ χρομάδος γενύων 'γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς 688^b sq.^a cf. II 110
 πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειός,
 690 'κόψε δὲ παπτήναντα παρκήλον' οὐδ' ἄρ' ἔτι δρῶν
 εἰστέκειν, αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυνῖα.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέα' ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐνι φυκίοεντι, μέλαν δέ γε κύμ' ἐκάλυψε, 693^b = . 353
 ὧς πληγὴς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάλθυμος Ἐπειὸς 694^b cf. A 782

670. οὐ § 9] ἢ οὐχ.

671. πάντεσσ' ἐν Fick] ἐν πάντεσσ'.

672. τὸ δὲ καὶ] καὶ μὴν Syr. T.

675. τί criticus apud Nauckium] τί.

678. Μηκιστῆος] cf. A 489.

679. Θήβαςδ'] εἰς Ar., Θήβας pap. 128.

682. μάλα pap. 128] μέγα Ω. Cf. K 229
A 782 O 51.

689. δῖος] θείος Syr.

692. ὑπὸ φρικτὸς] ὑπὸ φρίκης l. a. ant. (ut
O 171 T 358).692 et 694. ἀναπάλλεται et ἀνίπαλτο] ἀνα-
άλλεται et ἀνιάλτο? Cf. Θ 85.

693. ἐνι] ἐν Ω.

— μέλαν] μέγα Δ.

— δέ] τί pap. 128 T.

694. ἀνίπαλτο. ἀτὰρ L] ἀνίπαλτ', αὐτὰρ Ω
(cf. § 18)

- 695 χειρὶ λαβὼν ὥρθωσε, φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
οἷ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεςσι,
αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσι·ν εἶσαν ἄγοντες,
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
- 695^b = Σ 233
697^b cf. Θ 306^a
- 700 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα 'θήκεν ἄεθλα,
δεικνύμενος Λαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·
τῷ μὲν νικῆσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβάτην, —
τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι 'τίον Ἀχαιοί, —
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναικ' εἰς μέσσον ἔθηκε,
πολλὰ δ' ἐπίστατο φέργα, 'τίον δέ γε τεσσαράβοιον.
'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔρειπε·
„ὄρνυσθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“
ὥς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
τῷ δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα φειδώσ.
700 cf. 740
702^a cf. Γ 138
[830 sq.
706 sq. = 752 sq.
706 = 271
708 = 811
- 710 ζωσαμένῳ δ' ἔρα τῷ γε 'βάτην εἰς μέσσον ἀγῶνα,
ἀγκᾶς δ' ἀλλήλων 'λαβέτην χειρὶ στιβαροῖσι
ὥς οὔτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἔραρε τέκτων,
δῶματος ὑψηλοῖο, βίᾱς ἀνέμων ἀλεείνων.
'τετρίγει δ' ἔρα νῶτα θρασειᾶων ἀπὸ χειρῶν
710 cf. 685
713 = II 213
714^b = A 553
715^b = A 811
- 715 ἐλκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος 'ρέε φειδρώς,
πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὦμους
αἶματι φοινικέσσαι ἀνέθραμον· οἷ δὲ μάλ' αἰεὶ
νίκης 'φίεσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
οὔτ' Ὀδυσσεὺς 'δύνατο σφάλας οὐδ' αὖτε πελάσσαι,
720 οὔτ' Αἴας 'δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχε γίς 'Οδυσῆος.
ἀλλ' οὔτε δὴ ῥ' ἀνίαζον ἐν κνήμιδας Ἀχαιοῦς,
721^a cf. δ 460
δὴ τότε μιν προσέφειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

695. χειρὶ] χειρὶ pap. 128¹ (cf. A 585).
701. Λαναοῖσι] λαοῖσι pap. 128² A³ (cf. X 205).

— παλαισμοσύνης] παλαιμ. pap. 128. Eadem varietas est § 103 et 126 (cf. Pind. Pyth. II 113), sed παλαισιγή est § 246.

707. πειρήσεις pap. 128 C] -σθον Ω. Cf. vs. 753 et 831.

709. τῷ Duentzer] ἂν Ω, quod ante ἀνίστατο ferri nequit. Cf. vs. 685; similis error (qui quidem videtur) est § 260.

712. ὥς] ὥς δ' pap. 128 A¹ O T.

719. σφάλας οὐδ' αὖτε Roehl] σφῆλαι οὐδ' αὖτε (δ. Syr.). Cf. x 440 et § 71.

721. -δας Ἀχαιοῦς] sic Ar. (cf. τ 823), -δας -οί Syr. D (cf. Σ 300 Φ 270 δ 460, 598 χ 87).

- „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 ἣ μ' ἀνάνειρ' ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖτε πάντα μελήσει.“ 724^b cf. P 515
- 725 ὥς φειπὼν *φ'* ἀνάνειρε. δόλου δ' οὐ' ἔλθετ' Ὀδυσσεεύς·
 'κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυνῖα,
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐξοπλίσω, ἐπὶ δὲ στήθεσσι·ν Ὀδυσσεεύς
 κάμππεσε· λαοὶ δ' αὖ 'θνήοντό τε 'θάμβησάν τε. 728 = 881
 δεύτερος αὖτ' ἀνάνειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεεύς, 729 cf. 778
- 730 'κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδὲ *φ'* ἔειρε,
 ἐν δὲ γόνυ 'γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάμππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, 'μιάνθησαν δὲ κονίει.
 καὶ νῦ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναῖξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτόσ' ἀνίστατο καὶ κατέρυκε· 734 cf. 491
- 735 „μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρέβεσθε κακοῖσι.
 νίκη δ' ἀμφοτέρωιν· ἀέθλια *φ'ισ'* ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν 'κλύον ἦδ' ἐπείθοντο, 738 = H 379
 καὶ *φ'* ἀπομορξαμένω κονίην 'δύσοντο χιτῶνας.
- 740 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα 'τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 'χάνθανεν, αὐτὰρ κάλλε' ἐνίκαιε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἔσκησαν.
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροφειδέα πόντον,
 745 'στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὄνον ἔδωκε 746 cf. Φ 41
 Πατρόκλῳ ἡρώϊ' Ἰησονίδης 'Εὐνῆος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεύς 'θῆκεν ἀέθλια *φ'οῖ'* ἐτάροιο,
 ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·

725. **φ'*] addidimus.727. *ἔπεισ' Α]* *ἔπεισ' Ω*.730. *φ'* Brandreth] *ε'*.731. *ἐν*] *ἐν* interpretabatur Leptines (viti-
 ose pro ἔταρον).732. *πλησίοι*] -ον pap. 128 D (cf. Z 54).735. *ἐρείδεσθον*] *ἐρείδεσθον* C T (cf. vs. 792),
 hinc *ἐρείδεσθον* G (quod est παραδοξοῦντος).
 Cf. M 457 II 736.736. *ἀμφοτέρωιν* Bekker] -ροισιν.— *ἀέθλια] *ἀέθλια* δ' Ω, *ἀέθλια* δὲ Bentley.737. *ἀεθλεύωσιν*] -σωσιν D T.739. *ἀπομορξαμένω*] -νοι pap. 128 D T.— 'δύσοντο § 152^a] -σαντο.741. *ἔξ*] neglecto *φ*.743. Spurius? Sidoniorum nomen propter
 vs. 744 molestum; praeterea suspicionem mo-
 vent πολυδαίδαλος non de artis opere sed de
 ipso artifice dictum et syllaba Σi- correpta.748. *ἀέθλια* Bekker] -ον (cf. vs. 537).

- 750 δευτέρῳ αὖ βοῦν ᾿θῆκε μέγαν καὶ πύονα δημῶι,
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθήϊ' ἔθηκε.
 'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπε 752 sq. = 706 sq.
 „ὄρνυσθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“
 ὧς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας, 754 = 488
 755 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
 Ἀντίλοχος, ὃ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντα ἐνίκα.
 'στάν δὲ μεταστοιχί, ᾿σάμνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς. 757 = 358
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης ᾿τίτατο δρόμος· ὧκα δ' ἔπειτα 758^a = 9 121
 ἔκφερ' Ὀϊλεῖδης, ἐπὶ δ' ὥρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 760 ἄγχι μάλ', ὧς ὅτε τίς τε ἐυζώνοιο γυναικὸς 760^b = A 429
 στήθεός ἐστι κανών, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσηι
 πυνίον ἐξέλκουσα παρ' ἐκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὧς Ὀδυσσεὺς ἔθ' ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὅπισθε
 ἔχνε' ἔτυπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 765 καὶ δ' ἄρα φοι κεφαλῆς ᾿χέ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς
 αἰεὶ δῖμπα θέων· ᾿ρίσaxon δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης φρεσὶν, μάλα δὲ σπεύδοντ' ἐκέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον ᾿τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς 768^a = 373
 ἤρχετ' Ἀθηναίῃι γλαυκῶπιδι γόνι κατὰ θυμόν·
 770 „κλυθι, θεά· ἀγαθὴ μ' ἐπιτάρροθος ἔλθ' ποδοῖν.“
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυνὴ δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε. 771 = E 121
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαῖξεσθαι ἄεθλον, 772 = E 122
 773^a cf. K 365
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, — βλάψεν γὰρ Ἀθήνη, —
 775 τῇι ἥα βοῶν ᾿έχυντ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 οὔς ἐπὶ Πατρόκλῳ ᾿πέφνεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου ᾿πλήτο στόμα τε δῖνός τε.

750. καὶ πύονα] καταπύονα l. a. ant. (of. δ 72).

751. λοισθήϊ' Ar.] λοισθήϊ olim alii et nunc Ω (!). Cf. vs. 785.

753. πειρήσεσθε] -σθον Zen. pap. 128 (of. vs. 707).

757. Ar. —, om. pap. 128.

759. ἔκφερ'] ἐκθορ' Zen.

— Ὀϊλεῖδης Knight] Ὀϊλιάδης Ω, δ' Ἰλιάδης Zen.; of. B 527 et M 365.

760. ἐυζώνοιο γυναικὸς Nauck] γυναικὸς μζώνοιο. Cf. § 3 et A 429.

761. χερσὶ] χερσὶ pap. 128 C (of. A 585).

762. ἀγχόθι δ'] * ἄγχι δὲ f' ? Cf. § 318¹.

764. ἔχνε'] of. N 71.

767. φρεσὶν] -νοι pap. 128 Ambr. D. Cf. vs. 371.

770. *μ' ἐπιτάρροθος] μοι ἐπιρροθος. Cf. A 390.

772. Ar. —

773. ἐμελλον] -λλον pap. 128.

— ἐπαῖξεσθαι pap. 128] -ξασθαι Ω.

777. δῖνός τε] -νός Syg.

- κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 778 cf. 729
ὥς ἤλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
- 780 'στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοῦς ἀγραύλοιο, 780 cf. Ω 81 μ 253
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργεῖοισιν ἔφειπε·
„ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἢ τὸ πάρος περ
μῆτιρ ὥς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἡδ' ἐπαρήγει.“
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷι κνδὺν γέλασσαν. 784 = υ 358 φ 376
- 785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον
μειδιάων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπε·
„φειδόσι πᾶς ὕμιν φερέω, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν 787^a cf. Κ 250
ἄθλανάτοι τίουσιν παλαιότερους ἀνθρώπους.
Αἴας μὲν γὰρ ἔμει' ὀλίγον προγενέστερός ἐστι,
790 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων, —
ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι, — ἀργαλέος δὲ
ποσσὶν δηρίσασθ' ἄλλοις', εἰ μὴ Ἀχιλῆϊ.“
ὥς ᾿φάτ', ἐκύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέφειπε·
793 „Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλειος φεφρήσεται αἴνος,
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῖ' ἐπιθήσω.“
ὥς φειπὼν ς' ἐν χέρσ' ἐτίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων. 797 = Α 446
- αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος 798 = 884
'θῆκ' ἐς ἄγωνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν, 799^a = 886
- 800 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπέφρα.
800 cf. Π 663 seq.
'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔφειπε·
801 = 271
„ἄνδρες δῶμα περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἄριστω,
802 = 859
τεύχεα φεσσαμένω, ταμεσίχρῳ χαλκὸν ἐλόντε,

782. πόποι] φίλοι pap. 128.

785. δὴ] om. pap. 128¹, cf. Syg. (quod est laounam perperam explentis).

787. φειδόσι πᾶς ὕμιν (ὕμιν) φερέω Menrad] εἰδόσιν ὕμιν ἱρῶν πᾶσιν.

788. τίουσιν § 165] τιμῶσι.

791. ἀργαλέος] -ον pap. 128.

792. δηρίσασθ' Naber] ἱριδίσασθαι Ω, ἱριζήσασθαι v. l. in Ar. comment. et fortasse pap. 128¹, ἱριζίμεναι Brandreth, ἱριζισθαι Lange, Menrad πόσος ἱριδαίνεσθαι (melius

ἱριδαινέμεναι coll. Α 574 al.), Nauck πρόσ μιν ἱριζισθαι. Cf. § 221 et § 76.

— ἄλλοις' Lange] Ἀχαιοῖς Ω, Λαταῖς' Brandreth.

— εἰ μὴ Ἀχιλῆϊ Brandreth] εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ. Cf. § 76.

797. *ς' (αι) addidimus.

798—883. Sequioris sunt poetae neque contextui satis apta.

800. ἀπέρφα § 150^b] ἀπηύρα.

803. ἐλόντε] -ων D (om. vs. 804).

- ἀλλήλων προπάροιθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.
- 805 ὀππότερός κε φθῆκη ὀρεζάμενος χροά καλόν,
ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα, 806^b = K 298
τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσανον ἀργυρόκλον,
καλὸν Θρηκῆιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπέφραν· 808 of. Φ 188
808^b of. 560
τεύχεα δ' ἀμφοτέρωι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων,
810 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσι.“
ὅς ἔφατ', ὄρωτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας, 811 = 708
ἄν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὄρωτο κρατερὸς Διομήδης. 812 of. 290
οἷ δ' ἐπεὶ οὖν γεγάρεθον ὀμίλου ὀσφράχθησαν,
εἰς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι, 813 = Γ 840
814 sq. of. Γ 341
814 of. Z 120 [sq.
815 δρεινὸν δερκομένω, θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοῦς.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 816 of. Γ 15
τρεῖς μὲν ἐπὶκίξαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὀσφράχθησαν.
ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐξίστην
'νύξ', οὐδὲ χρό' ἴκανεν, ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
820 Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλιοι
αἶν ἐπ' αὐχέν' ἔκυρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκασκῆ. 821^b of. Α 253
καὶ τότε δὴ ρ' Αἴαντι περιδρείσαντες Ἀχαιοὶ
παυσάμενους ἐκέλευσαν ἀέθλια γῖθ' ἀνελέσθαι.
αὐτὰρ Τυδεΐδην ὀδῶκεν μέγα φάσανον ἦρας
825 σὺν κολεῶι τε φέρων καὶ ἐν τμητῷι τελαμῶνι. 825 = Η 304

αὐτὰρ Πηλεΐδης ὀθήκεν σόλον αὐτοχόανον,
ὅν πρὶν μὲν ῥέπτεσκε μέγα σθένος ἠετίωνος

804. Non legit Nicanor (neque Ar.?), om. pap. 128 A¹ (neque in textu habuit huius archetypum) D T¹; sine vitio tamen omitti non potuit, nisi mutarentur vicini.

805 sq. ὀππότερός κε πρόσθεν ἐπιγράψας χροά καλόν | φθῆκη ἰπυζάμενος διὰ τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρῶν Aristoph. (?). Ar. versum 806 —, caedem suo iure hinc alienam ratus (cf. vs. 809 sq.); neque intellegi possunt ipsa verba (ignotam vocem ἐνδίνων Ar. interpretabatur viscerum). Requiritur: qui prior sanguinem adversarii profuere fecerit, aptum igitur foret e. g.: ὀππότερός κε φθῆκη ἰπυγράψας χροά δουρί (omisso vs. 806).

805. φθῆκη Aneod. Ox. 480] φθῆσιν. Cf. § 122.

808. ἀπέφραν § 150^b] ἀπηύρων.

810. Ar. —

814. ἀμφοτέρω A] -ρων Ω (ut Z 120).

815. δερκομένω] -μενοι D.

— ΙΧ.] B pap. 128.

— πάντας Ἀχαιοῦς] εἰσορώωντας T (ut Γ 342).

819. Thoracis mentio cum per se suspecta (cf. vs. 799 sq. et Γ 332 sq.), tum in hoc contextu molestissima. Facilius intellegeretur haec e. g.: ἐρίσῃν | οὕτως, Τυδεΐδης δὲ ὑπὲρ σάκεος μεγάλιοι | πτε.

821. ἀκασκῆ pap. 128² D¹] -κῆν Ω.

824 sq. Aristoph. Ar. —

826. αὐτοχόανον § 5 et 191] -χόωνον.

827. ῥέπτεσκε § 146] ῥίπτασκε.

- ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
- 880 'στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπε·
„ὄρνυσθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου περὶήσεσθε.
εἴ σοι καὶ μάλα πολλοὶ ἀπόπροθι πόνες ἄγροί,
ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ σοι ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
885 ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶς· εἰς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.“
ὣς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυπόλεμος,
ἃν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
ἃν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἑπειός.
ἔξελις δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
840 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
δεύτερος αὖτ' ἀφῆκε Λεοντεύς, ὅζος Ἄρῃος
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χειρὸς ἅπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
843^b cf. § 192
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυπόλεμος,
845 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
ἢ δὲ φελισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίᾳς,
τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυπόλεμο κρατεροῖο
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
- 850 αὐτὰρ δ' τοξευτῆσι· τίθει· ριόντα σίδηρον,
καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκυσ, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
852 cf. 878
τηλόθ' ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτιῆι μηρίνθῳ· ὀήσεν ποδός, ἥσ' ἄρ' ἄνωγε
855 τοξεύειν· „ὅς μὲν κε βάλλῃ τρήρωνα πέλειαν,

832. πολλοὶ Doederlein] πολλόν.

834. χρεώμενος· οὐ μὲν] χρεώμενος· οὐ Knight (cf. § 8 et 190).

848. Ar. —, quod *amorum* competitorum signa adiectivo πάντα non possint indicari.

— πάντων πάντα G L (ut § 192); *καίων? Susplicamur καίων et πάντα in unum πάντων confuixisse.

844. δὴ] μὲν A¹.

846. δὲ pap. 128 O] δὲ § vel δὲ τ' Ω.

848. ἀνστάντες] ἀστάντες pap. 128 (cf. II 281 et § 10).

851 et 856. πελέκυσ § 75] -κασ.

854. ποδός] πόδα l. a. ant.

— ἥσ' ἄρ'] ἥσ' γὰρ et ὥς γὰρ l. a. ant.

— ἄνωγε § 225] ἀνάγει.

πάντας ἀειράμενος πελέκυσ φοῖκόνδε φερέσθω·
 δὸς δέ κε μῆρινθοιο τύχηι, ὄρνιθος ἀμαρτῶν, —
 ἥσσω γὰρ δὴ κεῖνος, — δ' δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“

- ὃς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο γάναντος,
 860 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος. 860 = 888 cf. 528
 κλήρους δ' ἐν κυνέηι χαλκήρεϊ 'πᾶλλον ἐλόντες, 861 = Γ' 316
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ ἔλαχ'. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἀπελλήσε γάναντι
 γαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην. 864 = Δ' 102
 865 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε, — 'μέγχε γὰρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων, —
 αὐτὰρ δ' μῆρινθον 'βάλε παρ πόδα, τῆι 'δέδετ' ὄρνις.
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆρινθον 'τάμε πικρὸς διστός.
 ἢ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανόν, ἢ δὲ παρείθῃ
 μῆρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ 'κelläθησαν Ἀχαιοί.
 870 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
 τόξον, — ἀτὰρ δὴ διστὸν ἔχεν πάλαι, — ὥς ἰθύνει.
 αὐτίκα δ' ἀπελλήσε γερνυόλῳι Ἀπόλλωνι
 γαρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην. 878 = Δ' 102
 ὕψι δ' ὀπὸ νεφέων ἔριδε τρήρωνα πέλειαν·
 875 τῆι ῥ' ὃ γε δινεύουσαν ὀπὸ πτέρυγος 'βάλε μέσσην,
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος. τὸ μὲν ἂψ ἐνὶ γαίῃ 876^a = ε' 458 cf.
 πρόσθεν Μηριόναο 'πάγῃ ποδόσ' αὐτὰρ ἢ ὄρνις E 100
 ἰσθμῷ ἐφεξομένην νηὸς κυανοπρωτόιοιο 878 cf. 852
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πετρὰ πύκν' ἐλάσθεν,
 880 ὠκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς 'πτάτο, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 κάππεσε. λαοὶ δ' αὖ 'θνήοντό τε 'θάμβησάν τε. 881 = 728
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκυσ δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα 'φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

856. φοῖκόνδε] κλισίῳδε Syg. (ut vs. 58, 275, 662).

864. Om. pap. 128 Syg. T.

865. οἱ] neglecto f, δι f. Heyne, an *τό γὰρ f' ἐμύηρον Μ?

870 sq. ἐξείρυσε—διστόν] sic Ar., ἐλάσσο τόξον | χειροῖν· ἀτὰρ δὴ διστόν Antimachus sec. schol. A, ἐξείρυσε Τεύκρου | τόξον· χειροῖ δ' διστόν idem sec. schol. T et Eust., ἐπεδήκασ' διστόν | τόξῳ, ὅν ἐν χειρῶσιν Mass. (sic scripsimus: ἐν γὰρ πᾶσιν schol. A, ἐν γὰρ χειρῶσιν

schol. T; edi solet ἐν γὰρ χειροῖν, cum vitio metrico, § 14).

871. ἰθύνει Voss] ἰθύνει. Cf. ε' 255.

874. ὀπὸ Syg.] ὀπαι Ω. Cf. § 815^a.

— ἔριδε] ἰδεῖ pap. 128, ἰδεο Syg.

875. μέσσην] μίσσην pap. 128¹, μίσσησιν C.

876. ἐνὶ Ναυκῷ] ἐνὶ Ω (cf. Z 213 et A 55).

879. (ἐ)λάσθεν] λάσθη pap. Mass. et 128

(-θη), λάσσην Ar.

882. πελέκυσ § 75] -κασ.

— ἄειρε] ἀέθλους pap. 128².

- αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος, 884 = 798
 885 καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885 cf. γ 440
 'Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρον· καὶ ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέστην. 886^a = 799
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος. 888 = 860
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε ποδάρκησ δῖος Ἀχιλλεύς·
 890 „ Ἀτρεΐδην, εἰδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890^b cf. Z 125
 ἦδ' ὅσον δυνάμι τε καὶ ἡμασιν ἐπλε' ἄριστος, —
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχε', ἀτὰρ δόρυ Μηριόνην ἦρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σὺ γε σῶι θυμῷ ἐθέλεις· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.“ 894^a cf. P 488 sq.
 895 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε γάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895 = B 441
 'δῶκε δὲ Μηριόνην δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ δ' γ' ἦρωσ
 Ταλθύβιωι κάρυκι 'δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Ἔκτορος λύτρα.

- Ω 'λύτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ ἔρην ἐπὶ νῆα γέλαστος 1^b = T 277
 ἐσκίδναντ' ἔμναι. τοὶ μὲν δόρποι' ἐμέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι, αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 'κλαῖε φίλοι' ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος 4^b cf. ι 372
 5 ἦρεε πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 5^a = ι 373
 Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦν
 ἦδ' ὅποσα 'τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ 'πάθε γέργα,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων. 8 = S 188 + 91, 264
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβε, 9^a cf. 167
 10 ἄλλοι' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 9^b cf. λ 391
 10 cf. Z 159
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ περνήσ· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς

886. ῥ' ἤμονες] ῥήμονες olim interpretabantur quidam (= ῥήτορες).

894. ἐθέλεις Syr. O D T] -λοις A (cf. P 489).

1. ἔρην ἐπὶ νῆα γέλαστος Heyne] θοὰς ἐπὶ νῆας ἔλαστοι. Cf. T 277 Ψ 8 (A 606 I 656, 712 al.); similia sunt vitia β 258 ν 76 σ 428 ω 188.

6. ἀνδροτῆτα] ἀδροτῆτα H Gen. (cf. II 857 et § 28).

6—9. Aristoph. Ar. — (utpote εὐτελεῖς, quapropter Aristarchus ἐμβρόντητος vocatur in schol. B).

7. ὅποσα 'τολύπευσε] -σ' ἐκτ. Barnes coll. Hes. Scut. 44.

— γέργα] sic (ἔργα) olim „αἱ δημόδεαι“, ἄλγος Ar. Ω (ut ν 268; cf. § 71).

8. πείρων] sic Ar., πειρῶν Pamphilus.

11. δέ] δὴ Syr. A.

- ῥδινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θιν' ἀλῶς. οὐδέ μιν ἅως
 φαινομένην ῥλήθεσκεν ὕπειρ ἄλα τ' ἡϊόνας τε,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὄψ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους, 12^b sq. cf. χ 197 sq.
- 15 Ἑκτορα δ' ἔλκεσθαι ῥδησάσκετο δίφρου ὅπισθε
 τρις φεύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ παύεσκετο, τὸν δ' ἔαεσκε
 ἐν κόνι ἔκτανύσας προπρηνέα. τοιοῦτο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀφεικεῖν ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἔλεαίρων,
 20 καὶ τεθνηκότα παρ' περὶ δ' αἰγίδι πάντ' ἐκάλυπτε
 χρυσεῖν, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἔλκυστάζων. 21 cf. ψ 187
 ὧς δ' μὲν Ἑκτορα δῖον ἀφείκειεν μενεαίνων.
 τὸν δ' ἔλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσοράοντες,
 κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐύσκοπον Ἀργεῖφόντην. 24 cf. 109
- 25 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐξάνθανεν, οὐδέ ποθ' Ἑρμῆ
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κοῦρῃ,
 ἀλλ' ἔχον ὧς σφι πρῶτον ἀπήχθετο Φίλιος ἱρὸς [sq.
 καὶ Πρίαμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἀρχῆς, 27^b sq. = θ 551
 ὃς ῥνείκεσσε θεὰς ὅτε φοι μέσσαυλον ἵκοντο, 28^b = Γ 100 Z 356
 29^b = x 435
- 30 τὰν δ' ἥινεσσ', ἥ φοι ῥόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινῆν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοιοῦτο δυωδεκάτη ῥγένετ' ἁώς, 31 = A 493
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετνήδα Φοῖβος Ἀπόλλων· 32 cf. h. Ap. 180
 „σγέτιοι εἰστε, θεοί, δηλήμονες! οὐ νύ ποθ' ὅμιν 33 cf. e 118
 Ἑκτωρ μῆρ' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων; 34^b = A 66
- 35 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν παρ' ἐόντα σαῶσαι
 ῥῆι τ' ἀλόχῳ ριδέμεν καὶ μντέρῃ καὶ τέκεϊ ρῶι

12. In accusativum conversa sic affert Plato Rep. 888 a: πλωῖοντ' ἀλύοντ' ἐπὶ θιν' ἄλῶς ἀτεργύετοιο, in quibus ἀτεργύετοιο additum est ad versum explendum, ἐπὶ pro παρὰ diotum est ut constaret ratio numerorum, in corrupto πλωῖοντ' quid lateat incertum (αἰάζοντ' Naber).

16. φεύσας Heyne] δ' ἱρύσας.

17. τὸν δ' ἔαεσκε Knight] τόνδ' δ' (τ' Sýr.) ἔασκεν.

20 sq. Ar. —

— αἰγίδι... χρυσεῖν] -δα...-ην Ar. (cf. 348 Φ 321).

20. (δ)κάλυπτε] κάλυψε l. a. in A.

23—30. Obelis notatos esse ait schol. T, sed servandum potius videri versum 23; vs. 25—30 Ar. — sec. schol. A. Si cuncti omittantur, non bene procedat narratio; sed versus 29 sq. videntur postmodo inserti, certe a prisco mytho sunt alieni.

28. ἀρχῆς pap. 128] ἄτης (Ar.?) Ω (cf. Γ' 100 Z 356).

30. ἥνε(σ)δ' Ο] .νησ' Ω. Cf. § 295.

— ῥόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινῆν] κεχαρισμένα δῶρ' ἐνόμην Aristoph. et quaedam „τῶν κατὰ πόλιν.“

33. οὐ νύ] οὐδέ A.

— ποθ'] καὶ pap. 128.

- καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοὶ κέ μιν ὄκα
ἐν πυρὶ κήειαν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν. 38^b cf. α 291 γ 285
ἀλλ' ὀλοῶι Ἀχιλῆϊ, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
40 ὣι οὐτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40 cf. σ 220
γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια ζοῖδε,
| ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγένορι θυμῷ
φείξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσι·
44 ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ φοι αἰδῶς.
46 μέλλει μὴν ποθὶ τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἥε κασίγνητον ὁμογάστριον ἥε καὶ υἷόν.
ἀλλ' ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε·
τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν ἔθεσαν ἀνθρώποισι.
50 αὐτὰρ δ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέφρα, 50^b = Φ 201
ἔππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο 51^b sq.^a cf. 416 sq.
ἔλκει. οὐ μὲν φοι τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον· 52 cf. η 159
μῆ γ' ἀγαθῷ περ ἔόντι νεμεσσηθόμεν ἤμεσ!
κωφὸν γὰρ δὴ γαῖαν ἀφεικίζει μενεαίνων.“
55 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρκ·
„εἴη κεν καὶ τοῦτο τέδν φέπος, ἀργυρότοξε, 56^a cf. ο 485
εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἔκτορι θήσετε τιμὴν.
Ἔκτωρ μὲν θνητός τε γυναικὰ τε ἑθήσατο μαζόν·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
60 ἑρέψα τε καὶ ἀτίτκηλα καὶ ἄνδρ' ἔπορον παράκοιτιν,
Πηλέϊ, ὅς περὶ κῆρι φίλος ἑνέετ' ἀθανάτοισι.

45 γίγνεται, ἦ τ' ἄνδρας μέγα σίνεταί ἡδ' ὀνέησι.

45 cf. Hes. Op. 318

38. κήειαν § 113] κήειαν Ar. Ω.
— κτερίσειαν l. a. in schol.] κτερίσειαν Ar.
et plerique codd., κτερεουσιν pap. 128. Cf.
A 42 et § 118.

42 sq. Non decurrit oratio; pro φείξας
Nicanor coniecit εἴησις, Bentley φείξαςκ',
vChrist ὅς φείξας... | σινέται, quocum initio
commatis sedem mali quaerentes pro ὅς τ'
ἐπεὶ ἄρ tentavimus *σίνετα, ὅς (coll. Y 165).
Vitium ex loco simillimo P 658 irrepsisse
suspiciamus.

45. Ar. — (cf. I 63 sq.).

— ἡδ'] ἦ δ' quidam olim interpretabantur
(coll. Eur. Hipp. 385 sq.).

46. μὴν § 18] μὴν.

48. ὀδυράμενος] -ρόμενος pap. 128 T.

49. τλητὸν] τλήμονα (ut E 670) Nauck.
Cf. λ 38.

50. ἀπέφρα § 150^b] ἀπηύρα.

52. ἔλκει. οὐ] vitium metricum (cf. vs. 417
et § 14).

— μὴν § 18] μὴν. Cf. η 159.

53. Quidam olim — (teste schol. T).

58. *γ' (αι)... νεμεσσηθόμεν] νεμεσσηθώμιν
ol Ω (-θώμιν ol Ar., -θώμιν ol καὶ Δ), νεμε-
σηθείομεν (omisso ol) Hermann. Cf. § 18,
122, 329.

59. γόνος] πάσι l. a. ant.

60. ἑρέψα τε καὶ] ἑρεψ' ἡδ' Brandreth.
Cf. ο 290.

- πάντες δ' ἀντιάεσθε, θεοί, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
 'δαίνυσ' ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε! 63^a cf. A 808
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 65 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκήδμαινε θεοῖσι.
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ
 φίλτατος ἦσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσί·
 ὅς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐρίσῃς, 69 sq. = A 48 sq.
 70 λοιβῆς τε κνίσῃς τε· τὸ γὰρ ἰλάχομεν γέρας ἤμεσ.
 ἀλλ' ἦ τοι κλέψαι μὲν ἔασομεν — οὐδὲ πνιῖ ἐστι
 λάθρην Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἔκτορα ἦ τέ σοι αἰεὶ
 μῆτηρ παρμεμβλῶκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας. 73^a cf. A 11
 73^b = E 490
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο, 74 cf. K 111
 75 ὄφρα τί σοι γέλω πυνκινὸν γέπος, ὅς κεν Ἀχιλλεὺς
 δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ.“ 76^a = 116
 ὅς ἔφατ', ὦρτο δὲ Φῖρις ἀελλόπος ἀγγελίουσα,
 77 = Θ 409
 μεσσηγὺς δὲ Σάμοιο καὶ Ἰμβρον παιπαλοέσσης
 78 cf. N 33
 ἐνθορε μέλανι πόνται· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
 80 ἢ δὲ μολυβδαίνῃ ρικέλῃ εἰς βυσσὸν ὄρουσε,
 ἢ τε κατ' ἀγρανύλοιο βοδὸς κέρας ἐμβεβαυῖα 81 cf. Ψ 780 μ 253
 ἔρχεται ὠμωστήσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 ἡδρε δ' ἐνὶ σπέεϊ γλαφυρῶι Θέτιν, ἀμφὶ δὲ ς' ἄλλαι
 ἦαθ' ὁμωγέρες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσηις 84^a = 99
 85 ἡλαῖς μόρον γοῦ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς σοι ἐμελλε

64. δ' ἀπαμειβόμενος] δὲ μίγ' ὀχθήσας l. a. ant. (item vs. 138).

66. γε μί'] γ' ὁμή vHerwerden (coll. vs. 57).

67. ἐν Ἰλίῳ] neglecto ς, Φίλιῳ (om. ἐν) Heyne (coll. Ψ 631 al.).

71—73. Ar. — (cf. vs. 23—30).

71. ἔασομεν] ἀμύχανον Antimach.

72. θρασὺν Ἔκτορα] νεκρὸν Ἔκτορος poscitur in schol. T.

— ἦ] ἢ olim interpretabantur quidam, sū alii.

— το Hermann] γάρ. An *ἦ δὲ?

74. θεῶν] θίων interpretabantur quidam.

78. Σάμοιο A² Strab. 339, 457] Σάμου το Ω. Cf. N 33.

79. μέλανι] *φοῖνοπι? Maris epitheton μέλας alibi non est (cf. tamen H 64 al.) et perperam h. l. producitur με- (cf. § 27).

— ἐπεστονάχησε] -χιζε pap. 128.

80. ὄρουσε] ἴκασεν Plat. Ion. 538 d.

81. ἐμβεβαυῖα] ἐμμεμαυῖα Plat. l. l. et l. a. in A (υ—μ).

82. ὠμωστήσιν] cf. A 454.

— ἐπ'] μετ' Plat. l. l.

— κῆρα] πῆμα Plat. l. l. et nonnullae „τῶν κατὰ πόλεις.”

83. δὲ ς' Brandreth] δ' ἄρ A C, δὲ ς' Ω.

84. ἦαθ'] cf. O 10.

— μέσσηις] τῆσι Nauck (cf. § 57).

85. σοι] τάχ' Rhianus.

- φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἱριβάλακι, τηλόθι πάτρης. 86 cf. II 461
 ἀγγόθι δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Φίρις 87 = B 790
 „ὄρσο, Θέτις· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα φειδώ.“ 88 cf. h. Cer. 321
 τὴν δ' ἡμέλβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 89 cf. Σ 127
- 90 „τίπτε με κείνος ἄνωγε, μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἔχ' ἄκριτα θυμῷ. 91^b = Γ 412
 εἰμι μὲν, οὐδ' ἄλιον γέπος ἔσσεται, ὅτι κε φείπηι.“ 92 cf. 224 β 318
 ὃς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων 93 cf. h. Cer. 42
 κυάνεον, — τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο γέσθος, —
- 94 'βῆ δ' ἔμειναι, πρόσθεν δὲ ποδάνεμος ὠκεία Φίρις
 ἤγρετ', ἀμφὶ δ' ἄρα σφι ῥιμάζετο κύμα θαλάσσης. 97^a cf. Σ 68
 ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἠγχόητην, [Δ 498
 ἠδ' ὄρσοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἄπαντες 98^a = O 152 cf.
 ἦσθ' ὁμνυγρέες· μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἰόντες. 99^a = 84
 99^b = 7 ε 306
 μ 371, 377
- 100 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, — 'φείξε δ' Ἀθήνη, —
 Ἦρην δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερ' ἔθηκε, 103 = X 167
 καὶ γ' ἠΰφρηνε γέπασσι· Θέτις δ' ὥρεξε πιοῦσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 „ἦλυθεσ Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κνυμένη περ,
- 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶ γοῖδα καὶ αὐτός.
 ἀλλὰ καὶ ὃς φέρω τέο σ' εἵνεκα δεῦρ' ἐκάλεσσα.
 ἐννῆμαρ δὴ νείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρε
 Ἔκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῇι πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὖσκοπον Ἀργεῖφόντην. 109 cf. 24
- 110 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῇι προτιάπτω,
 αἰδόα καὶ φιλόντικτα τέλιν μετόπισθε φυλάσσω.
 αἴψα μάλ' εἰς στρατὸν ἔλθ' καὶ νίει σῶι ἐπίτειλον· 112^a = Δ 70
 σκύζεσθαί μοι φειπὲ θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων 113 cf. 184
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένευσιν 113^b = Σ 257
 114 = 135
- 115 Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσε,
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δφείσῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσει. 115 cf. 136
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳι μεγαλήτορι Φίριν ἐφῆσα 116^b = 76

86. Ar. — (in vs. 85 ol ad Achillem
 referens nimirum!).

87. ἀγγόθι δ' cf. B 172.

88. Θέτις § 51] Θέτι. Cf. Σ 385.

97. εἰσαναβᾶσαι] εἰ. Ar.; cf. Σ 68.

102. γ' Brandreth] ῥ'.

109. ὀτρύνουσιν Mass. et Chia] -νισκον Ω
 (ut vs. 24).

110. προτιάπτω] προτάπτω Zen. (item Ar.
 in quodam commentario). Cf. v. l. Z 487.

- λύσασθαι φίλον υἷον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰάνηι.“
- 120 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε θεὰ Θέτις ἀργυρότεξα,
'βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρῶνων αἵξασα· 121 = B 167
ἔξεν δ' εἰς κλισίην φοῖ' υἱέος. ἔνθ' ἄρα τόν γε
ἠδρ' ἀδινὰ στενάχοντα, φίλοι δ' ἀμφ' αὐτόν ἐταιῖροι
ἑσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἡντύνοντ' ἄριστον· 124^b = π 2^a
- 125 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἴερευτο.
ἦ δὲ μάλ' ἄγλ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, γέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε | 127 = A 861
„τέκνον ἐμόν, τέο μέγρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 128^b = I 612
σὺν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
130 οὐτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ
μίσγεσθ'. οὐ γάρ μοι δειρὸν βίε', ἀλλὰ τοι ἤδη 131^b sq. = II 852
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. sq.
ἀλλ' ἐμέθεν ἔνυσ ὦκα, Διδσ δέ τοι ἄγγελός εἰμι. 133 cf. B 26
σχύζεσθαι σοὶ φησι θεοῦς, ἔξε δ' ἔθοχα πάντων 134 cf. I 113
- 135 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένουσιν 135 = 114
Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας. 136 cf. I 115
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“ 137^b cf. Z 46
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„τῆιδ' εἴη ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
140 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“
ὥς οἷ γ' ἐν νηῶν ἀγύροι μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους γέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. 142 cf. Γ 155
Ἴφριν δ' ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Φίλιον ἱρὴν·
„βάσκ' ἴθι, Φῖρι ταχεῖα λιποῦς' ἔδος Οὐλύμπιοι 144^a = Θ 399
145 ἄγγελιον Περιάμωι μεγαλήτορι Φίλιον εἶσω,
λύσασθαι φίλον υἷον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 146 sq. = 118 sq.
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰάνηι, 147 sq. = 176 sq.
οἶον, μῆδέ τις ἄλλος ἄμα Τρώων ἔτω ἀνὴρ.

119. Om. pap. 128.

122. ἔνθ' A D] ἐν δ' Ω.

124. ἡντύνοντ' ἄριστον] -ντο ἄριστον Ω, prisco more scriptum (cf. π 2 et § 18).

125. κλισίῃ] εἰς Ἀρ., -ῃς pap. 128.

126. καθέζετο] παρήζετο pap. 128.

130—132. Ἀρ. — utpote indecoros.

131. βίε' § 194] βίηι.

133. δ' ἀπαμειβόμενος] cf. vs. 64.

139. τῆιδ'] τῆι l. a. in A.

— ἄποινα] δῶρα l. a. in A.

148. οἶον] εἰς Ἀρ., οἶος l. a. ant.

- κέρυξ τίς φοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι 149 cf. 178
- 150 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐύτροχον, ἥδ' ἐκαὶ αὐτίς 150 sq. = 179 sq.
νεκρὸν ἄγοι προτὶ φάστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. [sqq.
μηδὲ τίς φοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος 152-154 cf. 181
τοῖον γάρ φοι πομπὴν ὀπάσσομεν Ἀργεῖφόντην, 152 cf. K 383
ὅς γ' ἄξει, ἥος κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσει. 153^a cf. δ 826
- 155 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, [sqq.
οὗτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει 155-158 = 185
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων, 158 cf. π 404
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.“
- ὅς ἔφατ', ὦρτο δὲ Φῖρις ἀελλόπος ἀγγελεύσας 159 = Θ 409
- 160 ἔξεν δ' εἰς Πριάμοιο, κίχῃ δ' ἐνοπὴν τε γόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσι φείματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλὰ 163^b-165 cf. Σ 23
κόπρος ἔεν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος, sq.
- 165 τὴν ἅα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐφῆισι. 165^b cf. ε 482
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι οἷ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ 167^a cf. 9
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες. 168 = N 763
'στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διδὸς ἄγγελος, ἥδ' ἐπροσηύδα
- 170 τυτθὸν φθεγγαμένη — τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυνῆα — 170^b cf. Γ 34
„θάρσει, Δαρδανίδη Πριάμε, φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβει.
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διδὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, 173^b sq. = B 26 sq.
ὅς σε ἄνευθεν ἔδωκ' ἐλέειν· ἥδ' ἐλεείρει.
- 175 | λύσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰκάνει, 176 sq. = 147 sq.
οἶον, μηδὲ τίς ἄλλος ἅμα Τρώων ἔτω ἀνὴρ.
κέρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι 178 cf. 149
ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐύτροχον, ἥδ' ἐκαὶ αὐτίς 179 sq. = 150 sq.
- 180 νεκρὸν ἄγοι προτὶ φάστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

150. ἡδὲ] ἡ δὲ A, ἡ καὶ D T (cf. vs. 179).

154. γ'] add. Brandreth (coll. vs. 183).

155 et 181. *ἰπεί* κ' § 326] *ἰπὴν*. An scribenda sunt *ἰπεί* γ' et *ἰπεί* σ' (cf. v. l. vs. 183 et II 458 al.)?

160. κίχῃ § 208] κίχην.

163. ἐν] ἡ l. a. ant.

165. ἐφῆισι] φέλισι l. a. in A (ut ε 482).

179. ἡδὲ] ἡ δὲ A', ἡδὲ pap. 114, ἡ καὶ pap.

128 A² D T (cf. vs. 150 et E 162).

- μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάφρος· 181-188 cf. 152
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἄμ' ἔψεται Ἀργεῖφόντης, sqq.
 ὅς σ' ἄξει, ἥος κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος, 184-187 = 156
 185 οὗτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· sqq.
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτῆμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.“
 ἦ μὲν ἄρ' ὅς φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Φίρις, 188 = Θ 425
 αὐτὰρ ὃ γ' ὕλας ἄμαξαν ἐντροχὸν ἡμιονεῖν 189^b = ζ 72
 190 ὀπλίσσαι ἕνωγεν, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
 αὐτὸς δ' εἰς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα 191 = ο 99 cf. Z
 κέδρινον ὑψόροφον, ὅς γλάνεα πόλλ' ἐκεχόνδει· 288
 εἰς δ' ἄλοχον Φεκάβην ἐκατέσσατο 'φώνησέν τε
 „δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
 195 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195 sq. = 118 sq.
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰάνηι.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπέ, τί τοι φρεσὶ φείδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει
 κεῖσ' ἔμεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.“ 199^b cf. A 229
 200 ὅς 'φάτ', ἐκώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200^a = β 361
 „ὦ μοι, πῆι δῆ τοι φρένες οἴχονθ', ἥισι πάρος περ 200^b = ο 434, 439
κλεῖε ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἡδ' οἷσι φανάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν' οἶος, 203 cf. 519
 ἀνδρὸς εἰς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 204 = 520
 205 υἱέας ἐξενάριξε; σιδάρεϊόν νύ τοι ἦτορ. 205 cf. 521
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσι, — [sq.
 ὤμεστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ, — ὃ δέ σ' οὐκ ἐλέησει, 207^b sq. = cf. X 123

181—187. Del. Knight, quod Priamum nihil eiusmodi audivisse infra apparet.

184. *ἀπεί κ'* cf. vs. 155.

190. *ἤνωγεν* § 225] *ἠνώγει*.

191. *κηῶντα*] cf. Γ 382.

192. (*ἐκεχόνδει*)... *ονδει* pap. 128, *κεχάνδει* Ar. pap. 114 Ω (cf. § 221^b), *κακούθαι* Mass.

198. *ἀνώγει*] *ἀνωγε* Ar.; cf. § 225.

200. *ἀμείβετο*] *ἀνῆρτο* Ar.

201. *ἥισι* Nauck] *ἥισ τό* (ut M 346 al.). Cf. § 57 et O 256 al.

— *περ*] *γε* A³ (cf. N 465).

202. *κλεῖε] *ἰκλεῖ* Ω; cf. § 188. Fick *κλεῦε*(ο) coniecerat, quem ita sumus secuti ut *praeceptis* habeamus tempus (ut A 264 al.).

— *φανάσσεις*] -σσεσ pap. 128.

205. *ἐξενάριξε*] *ἐξήραξε* quidam in schol. T („*τῆς ἀρχῆς ἐξήραξε*” interpretati).

— Olim quidam addebant versum: *ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας* vel: *ἀ. π. οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι*.

207. *ὤμεστῆς*] cf. A 454.

— *δί*] *γε* pap. 114 D T.

— *σ' οὐκ* pap. 114^a] *οὐδ' σ' Ω*. Cf. X 123.

- οὐδὲ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθε
 ἤμενοι ἐν μεγάρῳ. τῷ δ' ὅς ποθι μοῖρα κραταιὰ
 210 γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν ἔκον αὐτῇ,
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἐξῶν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῶι, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθήμεναι προσφῦσα! τότε ἄντιτα φέργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῖ, ἐπεὶ οὗ γε κακίζόμενόν γε κατέκτα,
 215 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπῳ
 ἐσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἄλεωρῆσ.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοφειδής·
 „μὴ μ' ἐθέλοντ' ἔμεναι καταρύκανε, μηδὲ μοι αὐτὰ
 ὄρνις ἐν μεγάροισι κακὸς πέλε· οὐδέ με πείσεις.”
 220 εἰ μὲν γὰρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευε,
 ἢ οἷ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερεῖες,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζόμεθα μάλλον·
 νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
 εἰμι, καὶ οὐχ ἄλιον φέπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 225 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνεειν Ἀχιλλεύς
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπεὶ γόου ἐξ ἔρον εἴην!·
 ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνόλγε,
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 230 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 231 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 232 ἐκ δὲ δύο' αἵθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλέας, οὗ γοι Θρήϊκος πόρον ἄνδρες

232 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερον δέκα πάντα τάλαντα,

232 cf. T 247

209. ποθι] ποτε pap. 114.
 210. ἔκον αὐτῇ] [τίκ]· μ[ή]τε pap. 128
 (ex R 128).
 212. τότε] *καί? an *ἔν' (cf. μ 888)?
 — ἄντιτα] ἄν τιτά Apollodorus et Calli-
 stratus partionlam ἄν (κα) desiderantes; sed
 cf. ρ 51, 60.
 214. φε] sio (δ) Ar., τι pap. 114¹ (cf.
 O 716).
 215. πρὸ] sio Ar., πρὸς pap. 114 et 128 D
 (ut X 514).

219. ἐν Gen.] ἐν Ω (ενιμ pap. 114 et 128);
 cf. M 218.
 224. ἄλιον φέπος] ἀλίη δόδος (ut β 318)
 l. a. apud Eust.
 227. ἐπεὶ § 326] ἐπὶ. Cf. β 105 δ 222.
 — εἴην] *αἴμην? Cf. N 688.
 228. ἀνόλγε § 241] ἀνώλγε. Cf. II 221.
 231. καλά pap 128 D] λευκά pap. 114 A CT.
 Cf. ω 277 et B 43 K 22.
 232. Ex T insertum del. vOhrst; non ad-
 ditur post ω 277.

235 ἐξεῖλκιν ἐλθόντι, μέγα κτήρας· οὐδὲ νυ τοῦ περ
 'φείσας' ἐνὶ μεγάροισ' ὁ γέρον, περὶ δ' ἤθειλε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἷον.

ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσας ἀπέφεργε φέπας· αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

„φέρρετε, λωβητῆρες, ἐλέγχεα. οὐ νυ καὶ ὅμιν
 240 φοῖκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
 ἧ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε, 241^b = B 375 Σ
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὅμεις. 481
 ῥηῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν'. αὐτὰρ ἐγὼ γε,

245 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κραττομένην τε
 ὀφθαλμοῖσι μεθεῖν, βαλὴν δόμον Ἄφιδος εἶσω.“
 ἧ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω, 247^a = N 59
 σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἷαςί γε τοῖσιν δμῶκλα,
 νεικείων Ἑλενὸν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε δῖον

250 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοῶν ἀγαθόν τε Πολίτην
 Διῴφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν.
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·

„σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἶθ' ἅμα πάντες
 Ἑκτορος ὠφέλει· ἀντὶ θοῆις' ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι!

255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος! ἐπεὶ ἔτεκον υἷας ἀρίστους 255 of. 493
 Τροίην· ἔν εὐρεῖναι, τῶν δ' οὐ τίνα φημι λελείφθαι, 256 = 494
 Μῆστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῆλον ἱπποχάρμην
 Ἑκτορά θ', ὃς θεὸς ἦσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδ' ἐξεφείκει
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.

260 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείπεται,
 ψευδαὶ τ' ὀρχησται τε, χοροῖτυπίνισιν ἄριστοι,

238. ἐνίσσων] ἐνίσπων Z, ἐνίσπων Eust. (cf. Γ 488).

239. ἐλέγχεα Ahrens] ἐλεγχέας. Cf. A 242.

240. ἔνεστι] ἔνεστι pap. 128 (cf. A 55),
 ἔστι pap. 114 H L (cf. § 14).

241. ὀνόσασθ' Ar. T] ὀνόσασθ' pap. 114²,
 οὐνοσθ' (quod popo:cerat Buttman) pap. 128,
 οὐνεσθ' Ω, ὄνεσθ' Fick (vetustam littera-
 turam vitii causam ratus).

— ὅτι] ὅτι pap. 114¹.

— ἔδωκε] ἔθηκε A² T.

242. ὀλέσαι] *ὀλέσας? (cf. Φ 216 i 318
 μ 349 al.).

247. ἔξω] εἶσω pap. 114¹.

250. Ἀντίφονον] Ἀμφίφονον pap. 114¹.

253. κατηφόνες] sic Ar. Ω, κατηφίος Orates
 (ut ω 432), μεθήμενος vHerwerden (coll
 B 241 ζ 25).

- φαρῶν ἥδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐ κεν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα, 263 cf. ζ 57
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρῆσσωμεν ὁδοῖο;“ 264^b sq.^a = o 219
 265 ὡς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδφείσαντες ὁμοκλῶν sq. cf. γ 476 sq.
 ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐύτροχον ἡμιονεῖν 265 cf. M 413
 καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ ὀθήσαν ἐπ' αὐτῆς,
 καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἥριον ἡμιόνειον
 πύξινον ὁμφαλόεν, ἐν οἴκησεσιν ἀρηρόσ·
 270 ἐκ δ' ἔφερον ζυγὸδεσμον ἄμα ζυγῶι ἐννεάπηχυ.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐν ξεστῶι ἐπὶ ῥυμῶι,
 πέξινι ἐπι πρώτῃ, — ἐπὶ δὲ κῆκρον ἔστορ' ἔβαλλον, —
 τρεῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὁμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔξις κατέδησαν, ὅπδ' ὀλωχίνα δ' ἔκαμψαν.
 275 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐν ξεστῆς ἐπ' ἀπήνησ 275 cf. ζ 74 sq.
 ὕψιον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἔποινα, 276 cf. 579
 ἔεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἄνυσιφεργούσ,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμωι Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα. 277 cf. ζ 253
 ἵππους δὲ Πριάμωι ὕπαγον ζυγόν, οἷσ δ' γεραίδσ
 280 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐν ξεστῇ ἐπὶ φάτνῃ. 280 cf. E 271
 τὸ μὲν ἔζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὕψηλοῖσι
 κάρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες· 282 = 674
 ἀγγίμολον δ' ἦλθεν Φεάβη τετιγῶτι θυμῶι, 282^b cf. τ 353
 ροῖνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι 284 cf. o 148
 285 χρυσέωι ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε πιόιντν· [sq.
 ὅτῃ δ' ἵππων προπάροιθε, γέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 285^a cf. γ 41 v 261
 „τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο Φοῖναδ' ἱέσθαι 286 cf. E 297
 286^a cf. h. Cer. 68
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς

265. πατρὸς] πάντας pap. 128.

269. Om. Zen.

270. ἐννεάπηχυ] -χυν C.

273. δ' ἐκάτερθεν] neglecto ε, φα. (om. δ')

Heyne.

274. ἔκαμψαν A T] ἔγναμψαν pap. 114 Ω (metro invito).

277. ἄνυσιφεργούσ Nau·k] ἀνυσσιφεργούσ (vel -ουργούσ). Cf. Theor. XXVIII 14. Ad vulgatam tuendam parum valet qui in schol. confertur Pind. Ol. XIII 28: „ἐπὶ τοῖσιν ἐν

ἵπποισιν“, ubi ἐπὶ τοῖσιν adiectivo illustratur nominis ἵππων usus poetice. Sic nautae πλοῖα navalia tractant quidem, non tamen sunt ὀπλῖται.

279. Πριάμωι] Τρωοῦσ O (cf. Ψ 291).

280. ἐν ξεστῇ] ἐν ξεστῇ pap. 114.

282. ἔχοντες] -τες Ω.

283. δ' ἦλθεν Fick] δέ σφ' ἦλθ' (ut § 300 al.). Cf. § 410 o 387.

286. τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε] τί μιν ἀντίον ἡῦδα Syr.

- ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἑμῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
 290 ἀλλὰ σύ γ' εὖχῃ ἔπειτα κελαινεφέι Κρονίωνι 290^a cf. ι 412
 Ἴδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν δρᾷται,
 αἶτε δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ σοι αὐτῷ 292 cf. 810
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ σοι κράτος ἐστὶ μέγιστον, 293 sq. = 811 sq.
 δεξιόν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας 293^b cf. B 118
 295 τῷ πύσυνος ἐπὶ νῆας ἴησ Δαναῶν ταχυπάλων. 295 cf. 818
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἔξον ἄγγελον εὐρύσποα Ζεὺς,
 οὐ κεν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην 297 cf. I 517
 νῆας ἔπ' Ἀργεῖων ἵμεναι, μάλα περ μεμαῶτα.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πηλεΐδης
 300 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐπιμένει ἀπιθήσω· 300^a cf. α 186 etc.
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμῖν ὦτρυν' ὁ γεραιὸς
 χερσὶν ὕδαρ ἐπιγεῦθαι ἀκήρατον· ἢ δὲ παρέσθῃ
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα. 304 cf. α 186 etc.
 305 νηπιάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ῥῆσ ἀλόχοιο· 306 sq. = II 281
 ἤχῃ ἔπειτ' ἀνστάς μέσσω ἔρκει, ἑλεῖβε δὲ φοῖνον sq.
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ῥέπος κῦδα·
 „Ζεὺ πάτερ, Ἰδκθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 308 = Γ 276
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθέμεν' ἥδ' ἐλεεινόν· 309 cf. ζ 327
 310 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ 310 cf. 292
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ σοι κράτος ἐστὶ μέγιστον, 311 sq. = 293 sq.
 δεξιόν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πύσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπάλων.“ 313 cf. 295
 ὅς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς. 314 = II 249
 315 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεκνῶν, 315 = Θ 247
 μῶρπον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσι.

290. ἀλλὰ σύ γ' εὖχῃ ὅχρητ' [Christ] ἀλλ' εὖχῃ σύ γ'.
 Cf. ι 412 et § 117.

292. ταχύν] ὅν pap. 114 Apollon. Pron. 60
 Synt. 155 (ut vs. 296, ubi recte habet; cf.
 § 95).

293. (ς)οι L] οὐ Zen. (cf. B 289), οὐ Ar. Ω
 (item I 377). Cf. § 92.

— μέγιστον] μέλιστα A O.

295. Δαναῶν ταχυπάλων] χαίρων ἐν θυμῷ
 l. a. in A.

304. Ar. —

— χέρνιβον] sic Ar., χέρνιβα l. a. ant.
 (Mass.?).

— πρόχοόν θ' ἅμα] ταμῖν μετὰ Mass.,
 πρόχοόν τ' ἐν Poll. X 90.

306. ἔπειτ' ἀνστάς] ἔπειτα στάς Ω. Cf. versus
 parall. II 281.

310. ταχύν] ὅν l. a. in A (cf. vs. 292).

311. (ς)οι Par.] οὐ Ω (cf. vs. 293).

— μέγιστον] μέλιστα A (cf. vs. 293).

- ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖς ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ φεκάτερθεν ἔσαν πτερά· ¹φείσατο δέ σφι
 820 δεξιὸς ἀΐξας διὰ φάστεος. οἷ δὲ φιδόντες 820 of. o 164
 ἠγάθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 821 = o 165
 σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖος ἔφοι' ἐπεβήσεται δίφρου, 821^b of. ψ 600
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδοῦπου. 828 of. γ 498 o 146,
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι εἰλκον τετράκυκλον ἀπήνκν, 191
 828 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαίφρων· αὐτὰρ ὕπισθε
 ἔπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάλιστα' ἐκέλευε
 καρπαλίμως κατὰ φάστν. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὥς εἰ θάνατόνδε κίοντα.
 οἷ δ' ἔπει ἐκ πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο, 829 of. ω 205
 830 οἷ μὲν ἄρ' ἄφωρροι προτὶ Φίλιον ἀπενέοντο, 830 of. Γ 318
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ ἴαθον εὐρύφοπα Ζῆν
 εἰς πεδίον προφανέντε· φιδῶν δ' ἔλεησε γέροντα. 832^a of. P 487
 αἰψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον κῆδα
 833^b = o 28
 „Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστι
 835 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ ἔ' ἔκλυες δὲ κ' ἐθέλησθαι, —
 βᾶσκ' ἴθι καὶ Πριάμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὧς ἄγαγ', ὧς μὴ τίς σε φίδῃ μηδ' ἄρ σε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐων' ἀφικέσθαι.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργεῖφόντης. 839-845 = o 43
 840 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 840 of. B 44 o 550
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν ἔφρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην 840^b-842 = α 96
 ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆισ' ἀνέμοιο· 840^b-842 = α 96
 εἴλετο δὲ φάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει 843^b of. = ω 8 aq.

318. ἐν κληῖς Trypho] ἐν κληῖς Ar. Ω.
 320. διὰ pap. 114 L] ὑπὲρ Ω.
 322. γεραῖος ἔφοι' (100) A] γέροντος ξαστοῦ Ω.
 324. τετράκυκλον] *ἐν κύκλῳ (ut ζ 58, 70)?
 Nonnisi : 242 redit τετράκυκλος, et ibi quidem
 vitio aperto.
 328. αἷ] εἰς D.
 329. ἐκ Cobet] οὐ (ut vs. 349). Of. ω 205.
 330. ἄφωρροι] ῥορον Ambr. L (ut A 152
 alibi). Of. Γ 318 Φ 456.
 332. προφανέντε] καταβάντε Ohia.

335. ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι] ἀνδρ' ἐταιρίσασθαι
 Nauck (of. N 456).
 337. μὴ τίς σε Bentley] μὴτ' ἄρ τις.
 — μὴδ' Cobet] μὴτ'.
 — σε Bentley] τε.
 338. Πηλεΐων' ἀφικέσθαι Povelson] Πηλεΐ-
 ωνάδ' ἐκίεσθαι Ar. Ω, item Apollonius Rh.
 (of. III 647), Πηλεΐωνος Brandreth (ut vs. 309).
 Of. α 382 μ 39 φ 25.
 341. ἔφρον] sic Ar., φέρον quidam olim,
 φέροι Naber (item α 97 o 45; of. E 789).

- ὃν ἐθέλημι, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
- 345 τὰν μετὰ χερσὶν ἔχων 'πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης.
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλάσποντον ἵκανε,
'βῆ δ' ἱμεναὶ κούρωι αἰσυμνητῇρι φαινοκῶς, 347 cf. x 278
πρῶτον ὑπνῆκτι, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη. 348 = x 279
[οἷ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρ' ἐκ Φίλοιο ἔλασσαν,
350 'στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πλοῖεν,
ἐν ποταμῶι· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο γιδῶν ἐφράσσατο κήρυξ
'Ερμείαν, ποτὶ δὲ Πριάμον 'φάτο 'φώνησέν τε· 353^b = δ 370
„φράξο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
355 ἄνδρ' ὁράω, τάχα δ' ἤμε διαρραίσεσθαι ὀίω. 355 cf. α 251
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἥ μιν ἔπειτα 356 cf. E 249
γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“
ὥς 'φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος 'χύτο, ἔδμε δ' αἰνῶς,
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, 359^b = A 669
360 'στῆ δὲ ταφών. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἔλθων 360^a cf. A 545
χεῖρα γέροντος ἑλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπε· 361^b = E 756
„πῆι, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι; 363 cf. K 83
οὐδὲ σύ γ' ἔδμεσας μένεα πνείοντας Ἀχαιοῦς, 364^b cf. Γ 8
365 οἷ τοι θυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασι;
τῶν εἴ τίς σε γίδοιτο θοὸν διὰ νύκτα μέλαιναν 366 = 653
τοσσάδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη; 366^b = K 394
οὕτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρον τέ τοι οὗτος ὀπκδεῖ
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. 369 = π 72 φ 183
370 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὰ, καὶ δέ κεν ἄλλον 370 cf. T 183
σεῖ ἀπαλεξήσαιοι· φίλῳ δέ σε πατρὶ γείρισκω.“

344. Om. pap. 114¹ (cf. s 48).

— ἰθίληι A Syr.] -λει Ar. Ω.

348. ἄρα] ἄρ' is O.

347. αἰσυμνητῇρι] sic Ar., αἰσυνητῇρι Apio A Syr. (cf. B 793).

349. Φίλοιο ἔλασσαν] vitium metricum (cf. § 16), Fick Φίλοιο παρὶς ἔλασσαν μέγα σῆμα.

354. φραδέος νόου ἔργα] verba obscura, in quibus neglectum est γ vocis γέργα. φραδέος autem simplex non redit et vix vi-

detur dictionis epicae (cf. § 78 et A 754).

358. ἰέμε (οδδία) Brandreth] δαδία. Cf. § 168 et Σ 84.

359. ἐν] ἐπὶ A T (cf. A 55).

365. αἷ] ου Syr. (voluitne οὗτοι an οὗτοι?).

367. ἂν θῆ] ἄρ κεν? Cf. § 326.

368. τί Doederlein] δέ (cf. E 359).

369. ἀπαμύνασθαι] ἱπαμ. pap. 114² A¹.— χαλεπήνῃ] -παίνῃ pap. 114¹.

370. οὐδέν] novicium (cf. § 100), *οὐ τοι?

- τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεορσευδής·
 „οὐτῶ πνι τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἔμειο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 875 ὅς μοι τοῖον ἔηκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 αἷσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ φειδος ἀγκτός, [177
 876^b cf. X 370 ξ
 πέπνυσάι τε νόφ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων.“ 877^b cf. 387^b
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ξείπεσ. 879 = A 286
 880 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φεπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 880 = K 384
 ἥε πνι ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 881^b = I 330
 ἄνδρας ἔς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σάα μίμνη, 882^b = v 364
 ἣ ἤδη πάντες καταλείπετε Φίλιον ἱρὸν
 δεδριότες τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὅχ' ἄριστος ὅλωλε, 884^b cf. II 521
 885 σὸς πάϊς· οὐ μὲν γὰρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεορσευδής·
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων, 887^a = Z 123
 887^b cf. 377^b
 ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότημον παιδὸς ἐνισπες;“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 890 „πείρα' ἔμειο, γεραίε, καὶ εἴρεο Ἔκτορα δῖον. 890^a cf. 433
 890^b cf. a 284
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὤπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσασα
 Ἀργεῖους 'κτείνεσκε δαΐζων ὀξέι χαλκῷ,
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες 'θανυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς 894^a = B 320
 895 εἶλε μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μέλα δ' ἤγαγε νηὺς ἐυφεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατήρ δέ μοι ἐστί Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὃ γ' ἐστί, γέρων δὲ δὴ, ὥς σὺ περ ὦδε,
 γέξ δέ μοι υἱὸς ἔασιν, ἐγὼ δέ μοι ἔβδομός εἰμι.

873. πνι] sic Ar., δὴ Syr.

874. φει] εἰ A O.

875. *τοῖον ἔηκεν] τοιόνδ' ἔκκεν. Cf. § 97 et Γ 46.

876. δέμας] μέγας (an μίνος?) pap. 114.
 — φειδος ἀγκτός] ἀπειρία φωνήν OL (ut N 45 P 555 X 227).882. περ τάδε τοι] τοι τάδε περ Syr. L (ut *hasse corle*...).

884. ὅχ' ἄριστος] cf. A 288.

887. τοκῆων] [ἀνθ]ρώπων pap. 128.

888. ὅς pap. 114 Syr.¹] ὥς Nicanor A O.
 Cf. O 247 et E 45.890. πείρα' ... εἴρεο Knight] πειράει ... εἴρεαι.
 Necessarius est imperativus. Cf. J 545 M 301 et § 117.

891. πολλὰ] πάχυν pap. 114.

892. νηυσὶν ἐλάσασα] ·σι πελάσασα pap. 114.

896. γὰρ] μὲν pap. 114.

897. δέ μοι] δ' ἐμός pap. 114.

898. ὃ γ'] ὃδ' pap. 114 Syr. A¹ D.

899. μοι υἱός] τῷ υἱῷ l. a. in A.

- 400 τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρωι ἴαχον ἐνθάδ' ἐπεσθαι.
νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν ἁῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ γάστρῳ μάχην φειλίωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλάουσι γὰρ οἳ γε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἰσχύμεν' ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“
- 405 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδῆς
„εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδῃ Ἀχιλλῆος
ἔσς', ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀλκιδεῖν καταλέξον,
ἣ ἔτι παρ' νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἥέ μιν ἦδη
φῆσι κυσὶν μελεῖσσι ταμὼν προέθηκεν Ἀχιλλεύς.“
- 410 | τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης
„ὦ γέρον, οὗ πω τόν γε κύνες ὀφάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ μοι ἦδε
κειμένῳ, οὐδέ τί μοι χρῶς σάπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
415 ἔσθουσ', αἷ ῥά τε φῶτας Ἀργεῖ φατοῦς κατέδουσι. 415 cf. T 31
ἣ μὲν μιν περὶ σῆμα ἔφοι' ἐτάροιο φίλοιο 416^a sq.^a cf. 51 sq.
ἔλκει ἀκιδέστω, ἥσ' οὔτε διὰ φανήγῃ, 417^a cf. X 465
οὐδέ μιν αἰσχύνει· θνέοιό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
οἶον ἐφερσέεισ κεῖται, — περὶ δ' αἶμα νένιπται, —
- 420 οὐδέ ποθι μισγρόσ. σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκε,
ῥάσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔησ' |
καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.“
ὥς ὀφάτ', ἐγκήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
- 425 „ὦ τέκος, ἣ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
ἀθανάτοισ'! ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔεν γε,
'λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἷ' Ὀλύμπῳ ἔχουσι·
τῷ μοι ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἶσιν. 428^a cf. Hes. Th.
428^b = 750 [503

400. τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρωι] τοῖσι δὲ
πρῶτον ὑπενήθησ' l. a. in T.

401. πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν] *·νδὲ νηῶν ἀπο?
Of. § 3 et B 91, 208 al.

403. οἳ γε pap. 114] οἳδε Ω.

413. μοι τοι pap. 114¹.

— ἦδε pap. 128 D] ἦδη pap. 114¹, ἥδε Ω.
Vox ἡμέρη etiam A 425 et B 374 est omissa;

matutini temporis mentio hinc aliena est.

421. ἐν] ἐπ' pap. 114 et 128 Syr. CD;
cf. Y 259 et A 55.

422. ἔησ'] τοῖσιν pap. 114¹ (cf. A 393).

423. Aristoph. Ar. —

428. τῷ] τῶν Syr. C.

— ἀπεμνήσαντο] ἐπ. pap. 128 Syr. T (ut
O 662 d 189 al.).

- ἀλλ' ἄγε δὴ τότε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἔλειςον,
 430 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσι,
 ὄφρα κεν εἰς κλισίην Πηληϊάδα' ἀφίκωμαι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης
 „πειρᾶι ἐμεῖο, γεραίέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις, 433^a cf. 390
 ὅς κέλεαι σέο δῶρα παρ' ἐξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 435 τὸν μὲν ἐγὼ δέδρικοι καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἄρ' ἐγὼ πομπὴς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκίεω ἐν νυκτὶ θοῆι ἣ πεζὸς ὁμαρτέων
 οὗ κέν τις τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιο.“
 440 ἦ, καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους
 καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἥνία ἔλκετο χειρσί, 441 = P 482
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἔπποισι καὶ ἡμιόνοισι μένος ἦύ. 442 cf. P 456
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο, —
 οἳ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες ἴκοντο, —
 445 τοῖσι δ' ἐφ' ἵππων ἔχευε διάκτορος Ἀργεῖφόντης 445^a cf. β 395^b
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν δῆχας, 446^b cf. Φ 537
 εἰς δ' ἄγαγε Πριάμῳ τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνυσ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδα' ἀφίκοντο 448 cf. Δ 618
 ὑψηλὴν, — τὰν Μυρμιδόνες ἵκοιεν ἄνακτι
 450 δοῦρ' ἐλάτνεσσι κέρσαντες, ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450^b cf. ψ 193
 λαχνέεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμάσαντες,
 ἀμφὶ δέ τοι μεγάλῃν αὐτὴν ἵκοιεν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλήσ
 ἐλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπερρήσεσκον Ἀχαιοί,
 455 τρεῖς δ' ἀνοῖγεσκον μεγάλῃν κλιῖδα θυράων,
 τῶν ἄλλων, Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπερρήσεσκε καὶ οἶος, —

429. ἐμεῦ] noviciūm; fortasse *ὠϊέ(ο) ἐμέ-
 θεν. Cf. § 92 et I 335.

430. το] δὲ pap. 114¹.

433. πειρᾶι ἐμεῖο, γεραίε] *πειράσαι μὲν ἐμεῖο?
 Cf. Φ 459 et § 117.

434. κίλεαι vOhris] με κίλη. Cf. M 235 et
 § 117; idem vitium est δ 812 et 174.

— Ἀχιλλῆα] -α pap. 114².

436. συλεύειν] μωμύειν pap. 114¹.

— γίνηται] -οιο pap. 114 D.

437. δ' ἄρ' Brandreth] δ' ἂν Ω (μὲν pap.

114). Cf. P 658 et de iterato κα (ἂν) Δ 187.

440. ἀναΐξας C T] ἐπαΐξας pap. 114 D,
 ἐναΐξας Syt. (versum om. pap. 128).

442. ἡμιόνοισι] οὐρεῦσιν Naber (cf. § 60).

446. δῆχας] -α T (cf. N 124).

449. ἄνακτι] neglecto ς, item va. 452;
 Bentley δαίμαντο ςάνακτι (cf. ζ 9 § 8).

452. ἄνακτι] ἱερμνῆν D.

455. ἀνοῖγεσκον § 241] ἀναοῖγεσκον Ω du-
 plici vitio (praepositione ἀνα- non elisa et
 contractis syllabis -ορ-). Cf. II 221.

- δὴ ἄα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὤϊξε γέροντι,
 εἰς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἔκπων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα ὀφώνησέν τε
 460 „ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,
 Ἑρμείας σοὶ γάρ με πατήρ ἄμα πομπὴν ὕπασσε.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν ἐρχομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· — νεμεσσινὸν δέ κεν εἴη 463^b = Γ 410
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην· — 464 of. Φ 380
 465 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος,
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἡυκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκνοσ, ἵνα γοι σὺν θυμὸν ὀρίνηις.“
 ὅς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπον 468^b = 694 x 307 [o 48
 Ἑρμείας. Πρίαμος δὲ ἀφ' ἔκπων ἄλτο χαμᾶζε, 469^b of. E 835
 470 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθ' ἔλιπεν, ὃ δ' ἔμιμνεν ἐρύκων 470^a of. P 535
 ἱπποὺς ἡμιόνους τε γέρων δ' ἰθὺς ἔκλε γοίκου,
 τῆι ῥ' Ἀχιλεὺς ἔζεσκε Διὶ φίλος.
- ἐν δέ μιν αὐτὸν
- ἦδ' ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τὼ δὲ δὴ οἶω,
 ἦρος Ἀύτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὅζος Ἄρηος, 474 of. 574
 475 ποίπνυνον παρεόντε. νέον δ' ἀπέλκυσεν ἐδωδῆς
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα. 476^a = x 272 u 337 of. s 197
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στάς
 χειρσὶν Ἀχιλλῆος ἄλβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἷ γοι πολέας ἔκτανον υἱας.
 480 ὥς δ' ὅτε κ' ἄνδρ' ἀάτη πυκινὰ λάβηι, ὅς τ' ἐνὶ πάτρει
 φῶτα κατακτείνεας ἄλλων ἐξέκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσοράοντας, 482^b of. Γ 342
 ὅς Ἀχιλεὺς θάμβησε γιγῶν Πριάμον θεοφειδέα·
 ὀθάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δ' ἐφίδοντο. 484^b of. σ 320

462. *ἔρχομαι] ἔσομαι. Cf. § 201 et 308;
 subseimilia vitia sunt ἀπίσσομαι pro ἀπειμι
 (Bentley) Ar. Nub. 887 (coll. Theom. 279),
 ἀπιοι pro ἀπει Vesp. 1340, δίοισι pro δίοι
 Xen. Comm. II 1 § 24 (coll. Ar. Ach. 845).
 467. Of. Γ 326—337.
 469. δ(ι) ἀφ' pap. 114³ δ' εἰ Ω (of. Γ 461).

— ἄλτο] παῖνε de sene mavnlt (Ar.? in)
 schol. T.
 471. ἱπποὺς] ἱπποὺς 9' Syr. OT.
 474. ὅζος] υἱὸς pap. 114¹.
 476. Ar. —
 479. ἀνδροφόνους] παιδοφόνους pap. 114²
 (of. vs. 506).

- 485 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 „μῆσαι πατὴρ σοῖο, θεοῖς' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τυλίκον ὧς περ ἐγών, ὅλοοι' ἐπὶ γήραος οὐδῶι. 487^b = X 60
 καὶ μὲν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἰόντες
 τεύρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἄρην καὶ λοιγὸν ἀμῦναι. 489^b cf. β 59
 490 ἀλλ' ἦ τοι κεῖνός γε σέθεν ζῶντος ἀκούων 490 cf. ι 458
 χαίρει τ' ἐν θυμῶι ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίης ἰόντα· 492^b cf. ι 38
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους 493 cf. 255
 Τροίην' ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελείφθαι. 494 = 256
 495 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱὲς Ἀχαιῶν·
 ἑννέα καὶ δέκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναικες.
 τῶν μὲν πολλῶν θοοὶ ἄρ' ἔσθ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε·
 ὧς δέ μοι οἶος ἔεν, ἔρρυτο δὲ γάστρῳ καὶ αὐτοῦς,
 500 τὸν σὺ πρῶτῳ κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500^b cf. M 243
 Ἐκτορα τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν, 501 sq. cf. A 12 sq.
 λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεοῦς, Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον, 503^a cf. ι 269
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 505 ἔτλην δ' οἶ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 ἀνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγυσθαι.“
 ὧς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὅφ' ἕμερον ὥρσε γόοιο· 507 = δ 113 cf.
 ἀψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα. ψ 108
 τὼ δὲ μνησαμένω, δ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνου
 510 'κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθαι,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 'κλαῖεν ἐξὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 518 αὐτὰρ ἐπεὶ ἔα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,

486. σοῖο D] σοῖο Zen. pap. 114 OT (cf. Ξ 118).

487. ὅλοοι' (-ού) Nauok] -ου. Erroris causa fuit prisca litteratura.

488. ἰόντας ἰόντας l. a. ant. Cf. I 464.

491. ἔλπεται] neglecto ρ.

492. Τροίην' ἰόντα] -δε μολόντα pap. 114 L (cf. § 47).

499. ἔρρυτο § 164] ἔρρυτο.

— αὐτοῦς] αὐτός L (cf. Ξ 145 X 513 ψ 277).

503. αἰδεῖο] forma vitiosa (cf. A 611 et § 289); *αἰδέομαι αἰδέομαι (ut I 640)?

506. χεῖρ' ὀρέγυσθαι] χεῖρας ὀρέξαι l. a. apud Eust.

518. Versum sic affert Galenus V 422: αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κλινόμενος τ' ἐκρέσθη (cf. δ 541).

- 515 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτίρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον, 516 cf. X 74
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ἂ δρεῖλ', ἣ δὴ πολλὰ κᾶκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν' οἶος, 519 cf. 203
520 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520 = 204
υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 521 cf. 205
ἀλλ' αἶψα δὴ κατ' ἄρ' ἐξέ' ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
ἐν θυμῷ κατακαῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοι περ, 523^b = Z 112
οὐ γάρ τις περὶ πῆλ' ἐπὶ πύλαις κρυεροῖο γόοιο. 524 cf. π 202
525 ὃς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
ζωέμεν' ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσὶ.
δοιοὶ γὰρ τε πύθοι κατακείλονται ἐν Διὸς οὐδῶι
δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἔτερος δέ τ' ἐάων.
ὧι μὲν κ' ἀμύξας δώηι Ζεὺς τερπικέραυνος,
530 ἄλλοτε μὲν τε κακῶι ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶι·
ὧι δέ κε τῶν λυγρῶν δώηι, λαβητὸν ἔθηκε,
καὶ ἔπε κακὴ βοῦβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένους οὔτε βροτοῖσι.
ὧς μὲν καὶ Πηλεῖδι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα 534^b = II 381
535 ἐκ γενετῆς· πάντασι γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535^b sq.^a cf. ε 395
ἴλβωι τε πλούτῳ τε, ἵφάνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι, 536 cf. II 596^{sq.}
καὶ ῥοι θνητῶι ἐόντι θεὸν ἵπλησαν ἄκοιτιν.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῶι ἔθηκε θεὸς κακόν, ὅτι ῥοι οὐ τι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένητο κρείοντων,
540 ἀλλ' ἔνα παῖδ' ἔτεκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτριος
ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἡδὲ σὰ τέκνα.

514 καὶ ῥοι ἀπὸ παραπίδων ἦλθ' ἱμερος ἡδ' ἀπὸ γυῖων,

514 cf. X 43

514. Ar. —

515. αὐτίκ' ἀπὸ] -κα δ' ἐκ pap. 128.

516. οἰκτίρων] cf. A 814.

518. ἄνσχεο] ἄσχεο pap. 128 (cf. Ψ 587 et II 231).

521. ἐξενάριξα] -ξε pap. 114¹ (cf. β 41).

522. ῥε] sic (ῥε) Ar., ῥε quidam olim (ut Γ 162 H 115).

524. περὶ πῆλ' ἐπὶ πύλαις T (cf. B 347 δ 544).

526. ἀχνυμένους] -νοισ pap. 114 A D.

527. οὐδῶι] cf. E 734.

528. Sic affert Plat. Rep. 379 d: κηρῶν ἱμπληοὶ, ὃ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὃ δειλῶν, non recte adhibita voce κῆρ (cf. Θ 78 X 210) et neglecto εἰς adiectivi δευσιλόγ.

— ε'] add. Bentley.

- καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι
 ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἐφέργει 544 cf. h. Ap. 37
- 545 καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλάσποντος ἀπείρων,
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι. 546 cf. ε. 206
- 547 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 549 ἀνσχεό, μῆδ' ἀλλαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 550 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχημένος υἱὸς ἔηος,
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις· πρὶν κεν κακὸν ἄλλο πάθῃσθα·
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδής
 ἡμή πῶ μ' εἰς θρόνον ἔζε, διοτρεφέας, ὄφρα κεν Ἔκτωρ
 κείετ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκνυδής· ἀλλὰ τάχιστα
- 555 λῦσον, ἔν' ὀφθαλμοῖσι γίδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα.“ 555^a = x 387
 559 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα γιῶν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς· 555^b cf. Z 46
- 560 ἡμηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον! νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἔκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἔγγελος ἦλθε
 μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος. 562^b = A 538
 καὶ δὲ σὲ γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἤγε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 565 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν', οὐδέ μάλ' ἥβων, 565^b = M 382
 εἰς στρατόν· οὐδ' ἄρα κεν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
 φεῖα μετοχλίσσεις θυράων ἡμετεράων. 567^a cf. ψ 188

548 αἰεὶ τοι παρὶ φάστῳ μάχαι τ' ἀνδροκτασάται τε, 548^b cf. H 237

556 πολλά, τὰ τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἑλθοῖς
 σὴν εἰς πατρίδα γαῖαν, ἵππῃ με πρῶτον ἵασσας
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρεῖν φάος ἡλίοιο. 558^b cf. Σ 61

544. Μάκαρος] μακάρων pap. 114³ L Plut. Mor. 608 c Dio Chr. 9 et 398 Suid. s. v. ἄνω.

546. τῶν] sic Ar., τῶ pap. 114 et 128, A.

548. Del. Koechly.

550. ἔηος] ἴοιο Zen. Par., τοιο pap. 114³ in marg. (cf. A 393).

551. *κεν § 108] καὶ. Of. γ 117 i 380 ε. 155 et I 121.

553. πῶ μ' A] μί πω Ω.

554. κείετ' § 169] κῆται vel κῆται.

556 sq. Ar. —

557. πρῶτον ἵασσας] πρῶτ' ἰλίησας Dionysius Sidon.

558. Veteres grammatici ignorarunt, om.

pap. 114¹ D T („ούχ εὐρίθῃ ἐν τῷ παλαιῷ“ adscriptum in marg. A; in textu habet ipse A et habuit eius archetypum). Similis interpolatio est Y 312.

566. οὐδ' ἄρα κεν Brandreth] οὐδέ (οὐτε pap. 128) γὰρ ἄν. Of. § 326.

— φυλακοὺς] sic Ar., -κας pap. 114¹ C. Of. § 63.

— κ'] τ' pap. 128.

— ὀχῆα Ar. A T] ὀχῆας Ω. Of. N 124 et l. a. πυλάων vs. 567.

567. μετοχλίσσεις] -χλίσσεις D. Cf. M 448.

— θυράων] πυλάων pap. 128. Of. vs. 453, 456.

- τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνησι,
μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἰάσω
570 καὶ ἱκέτην περ ἔόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.^a 570^a cf. 586
ὥς ἔφατ', ἔδρευεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μύθῳ. 571 = A 33
Πηλεΐδης δ' οἰκοιο λῆων ὥς ἄλτο θύραζε,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δ'ὲυ θεράποντες ἔποντο, 572 cf. Y 164
ἦρως Ἀντομέδων ἦδ' Ἄλκιμος, οὗς ἄα μάλιστα 573^a = B 745
575 'εἴ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575 cf. ω 79
οἷ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν ἄλυν ἵππους ἡμιόνους τε,
εἰς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
καδ δ' ἐπὶ δόφροι εἶσαν ἐυξέστου δ' ἀπ' ἀπῆνης
ἥϊρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα. 579 cf. 278
580 καδ δ' ἔλιπον δύο φάρ' ἐν νητόν τε χιτῶνα,
ῥοφρα νέκυν πνικάσας δολή φοῖκόνδε φέρεσθαι.
δμωῖας δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι ἔλετ' ἀμφὶ τ' ἀλείψαι,
νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος φίδοι υἱόν,
μὴ δ' μὲν ἀγνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐ φεύσαιτο
585 παῖδα φιδῶν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ. [δ 49 sq. etc.
587 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ ἄλυσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ, 587 sq. cf. γ 466 sq.
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἦδ' ἐ χιτῶνα, 587^a = 9 454
αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεγέων ἐπέθηκεν ἀείρας, 587^b = 9 364
590 σὺν δ' ἔταροι ἥϊραν ἐν ξεστὴν ἐπ' ἀπῆνιν. 588 cf. 9 455
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον 591 = K 522
„μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν', αἶ κε πύθηται
ἐν Ἄχιδός περ ἑών, ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀρεϊκέα ὄδωκεν ἄποινα.

586 καὶ φε κατακτείνει, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.

586^a cf. 570

588. ἐν ἄλγεσι] ἐνὶ φρεσὶ (ut o 486) l. a. in A. Cf. φ 88.

570. καὶ ἱκέτην] αἰδοῖον vel οἰκτιστον („modo genuinus sit versus") Nauck. Cf. O 290.

571. ἔφατ', ἔδρευεν] [φάτο, ἔτ] γησεν pap. 128 (ut Γ 259 al.).

572. δ' οἰκοιο] neglecto f, δι δόμοιο Hoffmann.

578. ἐυξέστου] ἐυσσώτερου pap. 114 DT (adi. aliunde ignotum; cf. E 725); ἐυξίστησ Bekker (ut vs. 275, 590).

584. χόλον] κότον l. a. in A, γόν Herodotus.

— οὐ φεύσαιτο] οὐ καταρύκοι l. a. in A.

586. Versum ex 570 conflictum, in quo ἀλίτῃται verbum vitiose dictum est pro ἀλίτοιο, del. Knight (cum vs. 584 sq., Duentzer 588—586).

590. δ' ἔταροι ἥϊραν] * δέ f' ἔταιροι ἄϊραν?

591. φίλον τ' Par.] φίλον δ'. Cf. K 522 ψ 178.

594 sq. Ar. —

- 595 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσα φέροικα.
 ἦ ῥα, καὶ εἰς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοίχῳ τοῖ' ἐτέρῳ, ποτὶ δὲ Πρίαμον ᾠάτο μῦθον.
 „υἷός μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευς,
 600 κεῖται δ' ἐν λεχέσσ', ἕμα δ' ἰοὶ φαινομένηφι
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησάμεθα δόρπον.
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 605 τῆς μὲν θυγατέρες, γῆξ δ' υἱέες ἡβρόντες.
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων ἔφηνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
 χαόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Ἀπτοῖ ῥισάσκετο καλλιπαρήϊωι
 ᾠᾷ δοῖω τεκέμεν, ἢ δ' αὐτὴ γέλναιτο πολλοῖς.
 τὼ δ' ἄρα καὶ δοῖω περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 610 οἳ μὲν ἄρ' ἐννημαρ' ἐκάτ' ἐν φόνῳ, οὐδὲ τις ἦεν
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ᾠοίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 615 ἢ δ' ἄρα σίτου ᾠνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 618 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διὲ γεραίε,
 σίτου ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
 620 Ἔλλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δὲ τοι ἔσται.“
 ἦ, καὶ ἀναΐξας οἷν ἄργυρον ὥκυσ Ἀχιλλεύς
 ᾠφάξ· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 ᾠμιστυλλὸν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσι,

598^a = ψ 90 cf.
I 219600^b = I 618

603 cf. x 5

604 = x 6

618^a = Δ 418[sq.
623 sq. = H 817

614 νῦν δὲ ποθ' ἐν πύργῳ, ἐν οὐρασίῳ οἰοπόλοισι,
 ἐν Σιπύλῳ, θοὶ φασὶ θάων ἔμμεναι ἰνῶς
 τυμφῶν, αἳ τ' ἄμφ' Ἀχιλλέων ἰργάσαντο,
 ἐνθα λίθος περ ἰούσα θεῶν ἐκ κήδεα πύσσει.

614^b cf. λ 574
615 cf. B 788

595. ὅσσα φέροικα Bentley] ὅσ' (ὡς pap.
114¹) ἐπίοικα.

599. ἐκέλευς] -σας T, οὐ καλεῖται OD (ut
vs. 669).

602. σίτου] δόρπου C.

608. δοῖω] *φε δύω? (vChrist δοῖω φε τεκεῖν).

614—617. Aristoph. Ar. —. Posteri non
ceteros cives (λαοὺς vs. 611) sed ipsam Nioben
in saxum mutatam fecerunt; sed poeta noster
aliā fabulā est secutus, testibus vs. 611

et 613. Nam post liberos repentina morte
abreptos Nioben prius quidem mentem
aequam recuperasse, dein vero in saxum
esse mutatam, id ineptum est figmentum di-
versa conglutinantium. Ceterum et vicini ver-
sus complures videntur recentiores (Knight
del. vs. 608—617, Koechly 608 sq., Nauck
607—609).

616. Ἀχιλλέων] -λήτων l. a. ant.

619. παῖδα κλαίοισθα] *κλαίοισθα σὺ παῖδα.

- ὥπτισάν τε περιφραδέως, ἑφύσαντό τε πάντα. 624 = A 466
- 625 Ἀντομέδων δ' ἄρα σίτον ἔλδων ἐπένειμε τραπέζῃ 625^b sq. = I 216
καλοῖσ' ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νείμεν Ἀχιλλεύσ' sq.
- οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 627 sq. = I 91 sq.
- αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 628 = A 469
- ἧ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος ἑοῦμαζ' Ἀχιλῆα, 630^b of. h. Oer. 242
- 630 ὅσσος ἔεν οἶός τε θεοῖσι γὰρ ἄντ' ἐξεροίκει. 630^b of. h. Oer. 242
- αὐτὰρ δ' Δαρδανίδην Πριάμον ἑοῦμαζεν Ἀχιλλεύς, 633^a = δ 47 * 181
εἰσοράων ὅπιν τ' ἀγαθὸν καὶ μῦθον ἀκούων. 633^b = υ 378
- αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους δράοντες, 635^b sq. = ψ 254
635 „λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφέες, ὄφρα καὶ ἤδη sq. of. δ 294 sq.
- ὑπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες. 640^a of. A 774
οὐ γάρ πω ῥύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσι, 640^b = X 414
ἐξ οὗ σῆις ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάς ὥλεσε θυμόν, 641 of. η 295
- ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω, 641^a of. A 774
- 640 αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640^b = X 414
νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην ἥδ' αἰθοπα φοῖνον 641 of. η 295
- λαυκανίης κατέθηκα πάρος γε μὲν οὗ τι πεπάσμεν.“ [sqq.]
- ἧ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳαῖσι ἐκέλευσε 643^b-647 = δ 296
δέμνι ὑπ' αἰθούσῃσι θέμεναι καὶ φήγεα καλὰ 643^b = I 658
645 πορφύρε' ἐμβαλέμεν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 644-647 = η 336
χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι φοῦλας καθύπερθε γέσασθαι. sqq.
- αἷ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, 647 = χ 497
αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσai. 647^b of. ψ 294
648 of. η 340 ψ 291
- τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς 649^a of. π 744
- 650 „ἐκτόσ μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν 653 = 366
ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷ τέ μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἦ θέμις ἐστὶ
τῶν εἴ τίς σε γίδοιτο θοὸν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκα κ' ἐκλείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
655 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένοιτο.

636. ταρπόμεθα] παυσώμεθα Ar. A T (of. δ 295).

— κοιμηθέντες pap. 114 D] -ντες (of. δ 295).

641. ἥδ' Brandreth] καὶ. Of. η 295 et O 290.

642. λαυκανίης] λευκ. pap. 114² D (of. X 325).

649. ἐπικερτομέων] verbum hinc alienum ducit vHerwerden, *acerba* certe *cavillatio* (of. π 744 al.) Achilles verbis nulla inest aut inesse potuit.

655. γένοιτο pap. 114 D] -ηται.

- ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 656 = K 384
 ποσσῆμαρ μέμονας πτερεῖζέμεν' Ἔκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτόσ τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδήσ'
 660 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἔκτορι δίωι,
 ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 φοῖσθα γὰρ ὥς κατὰ φάστν γεγέμεθα, τηλόθι δ' ὕλν
 ἄξέμεν' ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασι.
 ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάρῳ γοοοίμεν,
 665 τῆι δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυιτό τε λαός,
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν·
 τῆι δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴ περ ἀνάγκη.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κτελεύεις· 669 cf. Φ 228
 670 σήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.“
 ὥς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος 671 cf. σ 258
 ἔλλαβε δεξιτερῇν, μή πως δρῆσαι ἐνὶ θυμῷ.
 οἷ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι 'κοιμήσαντο, 673 = δ 302
 κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδ' ἔχοντες, 674 = 282
 675 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἤδδε μυχῷ κλισίῃς ἐνυπύκτου· 675 = I 663
 τῷ δὲ Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρῃος. 676 cf. I 664

 ἄλλοι μὲν ἄα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἱπποκορυσταὶ 677 sq. = B 1 sq.
 ἠῶδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνωι· 678 = K 2
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτε,
 680 δρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμψει λαθὼν ἱεροῦς πυλαουρούς.
 'στῆ δ' ἄρ' ὕπερ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε· 682 = Ψ 68
 „ὦ γέρον, οὗ νύ τί σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἔν δολοῖσιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 685 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
 σείο δέ κε ζωιοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα

658. *τέως*] *novitium*; *ὥς τῆος? Cf. § 328³.668. *δὲ*] γὰρ Δτ.— *δεδίασι*] *neglecto* f.664. κ' αὐτόν] *κέν fε? Cf. § 98.— *μεγάρα* § 60] -*φοῖα*.672. *δεξιτερῇν*] -*ρη* pap. 114.678. *οἶ*] τὼ O.676. *δὲ*] δ' ἄρα A, δ' ἄρ pap. 128³.681. *πυλαουρούς* pap. 128] -*αρούς* (cf. Φ 580 X 69).

- „φέξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσεσθε κλυθμοῖο, ἐπεὶ ῥ' ἀγάγωμι δόμονδε.“
ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ διέστεισαν καὶ ἔφειξαν ἀπήνυι.
οἳ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα 719^a cf. x 112
720 τρητοῖς ἐν λεχέσσι ἔθεσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδοῦς 720^a cf. γ 399 η 345
θρήνοι' ἐξάρχουσ, οἳ τε στονόεσσιν ἀοιδὸν
οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναῖκες. 722 cf. τ 301
τῆσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἔκτορος ἀνδροφόνου κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
725 „ἄνερ, ἀπ' αἰδῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην 725^b-727 cf. X 483
λείπεις ἐν μεγάροισι. πᾶς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς, 894.
δν' ἐτεκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδὲ ῥ' ὁίω
ἦβην ἔξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρην
πέρσεται. ἡ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
730 ῥύσκει, ἔχες δ' ἄλόχους κεδνὰς καὶ νύπια τέκνα.
αἳ δὲ τοι τάχα νηυσὶν ὀχῆσονται γλαφυρῆσι,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι. σὺ δ' αὖ, τέκος, ἡ ἐμοὶ αὐτῇ
ἔψαι, ἔνθα κε φέρῃς ἀφεικέα φεργάξοιο,
ἀθλεύων πρὸ γάνακτος ἀμειλίχου, ἡ τις Ἀχαιῶν
735 ῥίψει χεῖρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
χωόμενος, ὅς δὲ ποθ' ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ
ἡ πατέρ' ἢ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδᾶς, 738^a = H 105
οὐ γὰρ μέλιχος ἦσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῖ λυγρῇ. 738^b = τ 61
740 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ γᾶστυ.
ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκεας, 741 = τ 37
Ἔκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρά.
οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεγέων ἔκ χειρὸς ὄρεξας,

717. ἄσεσθε] ἄσασθε A¹ T.

— *ἐπεὶ ῥ'] ἐπὶ. Cf. II 453 A 478 § 326.

— ἀγάγωμι D] -οιμι pap. 128 et 114 A C T.

— δόμονδε] πόλινδε l. a. in A.

721. *θρήνοι'] θρήνους (-ων H L); requiritur genitivus. Cf. § 59.

722. οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον] *θρήνεον ἐξέησ? Cf. ω 61 et Θ 280. In vulgata noviciūm est ἐθρήνεον (cf. § 191) neque decurrit oratio. Pro ἄρ' ἐθρήνεον in DL est δὴ θρ.

723. τῆσιν] τοῖσιν l. a. in A (item vs. 747 D, vs. 761 Par.).

724. ἀνδροφόνου] ἰπποδάμοιο pap. 128 et 114 D (cf. II 840).

725. νέος] sic Ar., -ον Zen.

726. δ' ἔτι] δὲ τε A C T.

727. ῥ' ὁίω § 292*] μιν οἶω.

729. αὐτῇ] -τὸς Platt (cf. vs. 499).

736. ὅι] ὡτινι pap. 114.

737. ἢ... ἐπεὶ] ἢ... ἡ καὶ pap. 114.

- οὐδὲ τί μοι 'φείπες πυκινὸν γέπος, οὐδέ τέ κεν αἰεὶ
 745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἥματα δάκρυ χέουσα.“ 745 cf. Σ 340
 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο γυναιῖες.
 746 τῆισιν δ' αὖ Γεκάβη ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο· 746 = T 301
 „Ἔκτορ, ἐμῶι θυμῶι πάντων πολὺ φίλτατε παίδων!
 ἦ μὲν μοι ζωϊὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσι·
 750 οἱ δ' ἄρα σευ 'κῆδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσι. 750^b = 428
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοῦς πόδας ὤκυσ Ἀχιλλεύς
 'πέρνασχ', ὅν τιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλδς ἀτρυγέτοιο,
 εἰς Σάμον εἰς τ' Ἴμβρον καὶ Ἀἴμον ἀμιχθαλόεσσας, 753 cf. N 33
 753 σοὶ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῶι, 753^b cf. h. Ap. 36
 755 πόλλ' ἐρρυστάζεσκεν ἐξοῦ περὶ σῆμ' ἐτάφοιο,
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνεσ' ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
 νῦν δέ μ' ἐφερσάεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
 κεῖσαι, τῶι φίλῳ ὅν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 φοῖσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος καταπέφνηι.“ 759 cf. γ 280 o 411
 760 ὥς ἔφατο κλαίονσα, γόον δ' ἄλυστον ὄρινε. a 124 l 173, 199
 760^a cf. T 301
 τῆισι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 „Ἔκτορ, ἐμῶι θυμῶι δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων!
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοφειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ' — ὥς περὶν ὤφειλον ὀλέσθαι! — 764^b cf. H 390
 765 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐφεικοστὸν γέτος ἐστί,
 765 sq. cf. τ 222
 ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρησ,
 sq. ω 309 sq.
 ἀλλ' οὐ πῶ σέ' ἄκουσα κακὸν γέπος οὐδ' ἀσύφληον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίσσοι
 δαέρων ἢ γαλόων ἢ' ἐνατέρων ἐυπέπλων 769^b = Z 378
 770 ἦ γεκυρή, — γεκυρὸς δὲ πατήρ ὥς ἥπιος αἰεὶ, —

747. αἰ] αὐθ' Ω. Of. X 430.

749. μοι] καὶ Doederlein (coll. a 73).

750. οἱ δ'] ἡδ' pap. 114.

752. ἔλεσκε] ἔλεσκαι l. a. in A.

753. ἀμιχθαλόεσσας] μιχθαλόεσσας Anti-machus. Vox ignota, vulgata autem metro damnatur (cf. § 3).

754. *σοι] σοῦ. Of. § 92 et Σ 311.

757. *μ' ἐφερσάεις] μοι ἐρσάεις. Of. Ω 419.

759. ἀγανοῖσι βέλεσσιν pap. 114] -νοῖς βελέ-σσι. Ω. Of. § 60.

— καταπέφνη(ι) pap. 114] κατέπεφνε.

760. ὄρινε] ἐγίρει pap. 114.

764. ὤφειλον ὀλέσθαι § 273] ὤφελον ὀλέσθαι (sic Ar. pap. 114 A) aut ὤφειλ' ἀπολέσθαι Ω (cf. H 390).

765. Numerale ἐφεικοστὸν luculenter testatur imperiti interpolatoris, qui Neoptolemi rationem habuerit, esse hunc versum (cf. B 134 sq.). Quo deleto versusne 766 post sequentem ponendus an item delendus?

768. ἐνίσσοι l. a. in A] ἐνίσκοι vel ἐνίπτοι. Cf. § 243 et Γ 438.

770. αἰεὶ] ἦν pap. 114^a.

- ἀλλὰ σὺ τόν γε γέπεςσι παραιφάμενος κατέρυκες,
 σῆι τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖσ' ἀγανοῖσι γέπεςσι. 772^a cf. λ 208
 772^b = B 164^a
 τῶι σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ'
 οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 775 ἥπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασι.“
 ὦς ἔφατο κλαίους', ἐπὶ δ' ἔστανε δῆμος ἀπείρων. 776 cf. T 301
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
 „ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα γάστρυδε, μηδὲ τι θυμῶι
 δρῆσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 780 πέμπων μ' ὄδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ· ἡώς.“ 781 cf. δ 747
 ὦς ἔφαθ', οἳ δ' ὅφ' ἀμάξιςιν βόας ἡμιόνους τε
 'ξεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ γάστρεος ἡγερέθοντο.
 ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλιν·
 785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φασείμβροτος ἡώς,
 785 cf. Z 175
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἔκτορα δάκρυ χέοντες,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν 'θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ. 787^a = Ψ 165
 ἥμος δ' ἀριγένεια 'φάνη δοδοδάκτυλος 'ἥώς,
 788 = A 477
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πύρην κλυτοῦ Ἔκτορος ἤγρετο λαός. 789 cf. H 434
 790 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὀμνυγρές τ' ἐγένοντο,
 790 = β 9 ε 24
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν 'σβέσαν αἶθοπι γόλῳι
 ω 421 cf. A 57
 791 = Ψ 250 cf.
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ψ 287
 792 = Ψ 238
 ὅστέα λευκ' ἐλέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε
 793 cf. Ψ 239
 μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρήκων.
 795 καὶ τὰ γε χρυσεῖν εἰς λάρνακα 'θήκαν ἐλόντες,
 795 sq. cf. Ψ 253
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσι·
 αἶψα δ' ἄρ' εἰς κόλιν κάπετον 'θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθε
 πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.

773. ἔμ' ἄμμορον] ἄμὸν μόνον l. a. in T.
 Cf. Z 408.

774. τίς μοι] μοί τις pap. 114.

776. δῆμος] λαός Nauck (ut Hes. Scut. 472).

783. 'ξεύγνυσαν] -νυσαν T.

784. τοί γε] δὴ σφιν pap. 114¹.

785. φασείμβροτος] δοδοδάκτυλος pap. 114 T.

786. δάκρυ χέοντες] ἀχνύμενοι κῆρ v. l. in
 A (cf. Ψ 165).

789. κλυτοῦ] κριτοῦ pap. 114¹ (ut H 434).

— ἤγρετο Duentzer] ἤγρετο. Cf. H 434.

790. Om. pap. 114 A T.

793. θ' ἔταροι] τοί φίλοι Nauck (ut II 456).

794. παρηκίων] παρηκίων Ω, item δ 198, 228
 λ 529 π 190. Cf. ε 208 χ 404 Γ 35 et § 56.
 Eadem contractio obtinet in adiectivo καλ-
 λιπάρητος.

796. πορφυρέοις πέπλοισι] φάρισι πορφυρέοις
 Nauck. Cf. § 60 et Θ 221 ε 84.

— καλύψαντες] καθάψαντες l. a. in T.

φίμφα δὲ σῆμ' ἔχαιαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἦατο πάντῃ,
 800 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν ἔκλον' αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειρόμενοι ἑοικυδέα δαῖτα
 δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
 ὅς οἱ γ' ἀμφέπεον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.

801 cf. ψ 257

802^b = γ 66 v 26
υ 280

802. συναγειρόμενοι] συναγειρόμενοι pap.
 114 A².

804. ἱπποδάμοιο] ἦλθε δ' Ἀμάζων | Ἄρηος

Συγάτηρ μεγαλήτορος ἱπποδάμοιο quidam in
 schol. T, sic Iliadi subiungentes *Aethiopidem*
 carmen.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

B 741 et *M* 129 pro *Παριθόσιο* leg. *Παριθόσιο*.

Θ 298 et *O* 315 pro *θόων* leg. *θόων*.

Π 462 pro *αἱ* leg. *αἱ*.

Ad *I'* 278.] *-vraa* habet etiam Iulius Africanus a manu prima (*-vraa*?) in pap. Oxyrh. 442.

Ad *A* 228. *Εὐρυμίδων*] *-μίδων* *A.* Cf. Θ 114.

Nota ad Σ 326—337 delenda, pertinet enim ad *T* 326—337.

Sedulo cautum est ne inter se permutarentur signa *η* et *κ* (de quibus cf. Proleg. p. X), sed fieri vix potuit quin hic illic sive ab operariis sive a nobis ipsis ita peccaretur tamen. Nonnulla certe eiusmodi vitia sero deprehendimus; quae hic indicare non videtur operae pretium.

Postquam prior huius operis pars est edita, virorum doctorum Grenfell et Hunt studio indefesso fragmenta complura exemplarium, quae III° ante Christum natum saeculo exarata sunt, in lucem sunt protracta et in opere cui titulus „The Hibeh papyri, I 1906” evulgata. Quorum quoniam in Prolegomenis nostris mentio fieri non potuit, hoc loco breviter de iis est referendum. Papyrus *Hibensis* 19 libros *B* et *I'* olim complectebatur, papyrus 20 libros *I'*—*E*, papyrus 21 librum *Θ*, papyrus 22 libros *Φ*—*Ψ*, papyrus 23 librum *υ*.

Papyrorum 20, 21, 22 fragmenta quaedam iam antehac innotuerant et vocabantur Mus. Brit. 989 b, Mus. Brit. 989 a, Bodl. gr. b 3 (cf. nostra Proleg. p. XXXIV sq.).

Papyri 23 in Odysseae editione ratio habebitur, — sola superest versuum *υ* 41—68 altera pars, — ceterae quae notatu digna praebent haec sunt fere:

Syllabam *υυ*- augmento ornatam habet pap. 19 *I'* 296 (*ηῦχοντο*) et pap. 20 *A* 88 (*ηῦρε*). — Cf. nostra Proleg. p. XIV 2.

Libri *X* versum ultimum primus versus libri *Ψ* in papyro 22 excipit nullo spatio tituloque intermisso. — Cf. nostra Proleg. p. XXXV de fragmento Genavensi.

Papyrus 19.

- B** 204. ἀγαθὴ pro: -θόν.
 622. [Διώρης ἦρχεν ἀ]μύμων pro: ἦρχε κρατερὸς Διώρης.
 675. ἔσπ[ετο] pro: εἴπετο.
 716. ἀρατινὴν pro: ἐνέμοντο.
 794. Accedit versus: εἰς παδίον Τρώεσσι φόνον κα[ὶ] κῆρα φέροντες]. Cf. vs. 352.
 795. μιν ἄρ' εἰδομένη pro: μιν εἰσαμένη.
 797. [ῥα τί πο]τε εἰρήνη pro: ῥα ποτ' ἐπ' εἰρήνησ.
 826. [τῶν αὐ]θ' ἡγεμόνευ pro: Τρώεσ, τῶν αὐτ' ἦρχε.
 828. [οἱ δ'] ἄρ' Ἀδρήστευαν να[ῖον] pro: οἱ δ' Ἀδρήστευαν τ' εἶχον.
Γ 283. κοῦροι Ἀχαιῶν pro: ποταπόροισι. Dein repetitur versus 258, versus 284 autem sic est scriptus: [εἰ δὲ κί τοι Μενέλαος ἄ]λέξανδρον κατ[ασίφνηι].
 302. Pro uno vulgatae versu: ῥα ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράεινε Κρονίων hī sunt quinque: [ῥα ἔφαν εὐχόμενοι, μίγα δ' ἔκτυπε μετείτα Ζεὺς | [εἰ ἴδῃς ῥον] τῶν, ἐπὶ δὲ στεροπὴν ἐφείκων | [ῥησόμεναι γ]ὰρ ἔμελλον ἔκ' ἀλγέα τε στοναχὰς τε | [Τρῶας τε καὶ] Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕμνισας. | [αὐτὰρ ἐπεί δ' Ὀ]μοσεν τε τελευτήσῃν τε τὸν ἔρχον. — Cf. B 39 sq., quo loco quod coniecit Nauck, egregie iam confirmatur hoc fragmento.
 303. πρὸς pro: μετὰ.
 304. καὶ Ἀργεῖοι ἦδ' ἐπικούροι pro: καὶ ἱππημίδες Ἀχαιοί. Cf. Γ 456 al.
 — Additur versus: [ὑφ' εἴπω] τὰ μ[ε]ν ἔστυμὸς ἐνὶ στήθεσσις ἀνώγει (non: -σαι καλεῖται NB.). Cf. H 68 al. et I 703.
 306. οὐ γάρ κεν τλαίην [ποτ'] pro: ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ'.
 338. εἴλε[το] δ' ἔλπιμα] δοῦρε δύ[ω] κεκορυθμένα χαλκῷ].
 339. Pro vulgatae verbis Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἴδυνε haec sunt: [Μεν]έλαος ἀρήϊα [τεύχε' ἴδυνεν,] | ἀσιπὶδα κα[ὶ] πῆλη]κα φαεινῇ[ν καὶ δύο δοῦρε] | καὶ καλὰ[σ] κνημίδας ἐπισφ[υρίοις] ἀραρυίας,] | ἀμφὶ δ' ἄ[ρ' ὤμοισι]ν βάλετο ξί[φος ἀργυρόηλον.] Cf. α 256 et supra vs. 331 (Σ 459) et 334.
 354. ὅ τις pro: ὅ κεν.
 361. δ' ἄορ δέξῃ ἱρυσσάμενος [παρὰ μηροῦ] pro: φερυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον. Cf. Φ 173.
 362. ἐπαίξας pro ἀνασχόμενος. Cf. vs. 369.
 — Posterior versus pars in vulgata est: κόρυθος φάλον' ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτέῃ. In papyro post φάλ interierunt litterae ceterae, dein accedit novus versus. Locum Blass et editores probabiliter sic expleverunt: κόρυθος φάλ[ον ἐκποδασείησ] | χαλκείησ, δεινὸν [δὲ κόρυς λάκεν, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτέῃ].
 366. Additur versus: οἶον Ἀλέξ[ανδρον] Ἑλένησ πόσιν ἡυκόμοιο]. Cf. vs. 329.

Papyrus 20.

- Γ** 388. Solae supersunt litterae initiales ειρι. Videtur fuisse εἴρια ἥσκει καλὰ pro: ἥσκειν εἴρια καλὰ.
 389. Deest.
Δ 69. Accedit versus: [ὄρσ' Ἀθηναίη κ]υδίσ[σῃ Τριε]ργεία. Cf. vs. 515.
 88 (sq.). Cum Zenodoto concinit papyrus.
 527. Deest.
Ε 530. Supersunt ultimae solae litterae -νησ. Videtur fuisse: [κατὰ κρατερῆς ὕμνι]νησ. Cf. N 383.

Papyrus 21.

- Θ 18. πᾶσα[ι τε θάιναι] pro: ἵνα φαίτε πάντες. Cf. vs. 20.
38. Pro vulgata τὴν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς hi duo sunt versus:
[ὥς φάτο, μείδισεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε | [χαίρει τί μιν κατέ]ραϊεν Ἰπποσ τ'
Ἰφιατ' ἔκ τ' ἐνόμαζε.
49. [Κρόνου πάσι ἀγκυλομ]ήτεω pro: πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
50. Inter hunc et 56 fuere versus *septendecim* (!). Quorum novem priores tantum non toti ignorantur, ceteri octo hi fuere: [... μετὰ δὲ κρείων] Ἀγαμέμνων | [δύματα καὶ κεφαλὴν Ἰκαλοσ Διὶ τερ]πικερ[αύ]νω, | [Ἄρσι] δὲ ζ[ώνη]ν, στήρνον δὲ Πουσιδάω|νι | Τρώεσ δ' αὖθ' ἐτίρωθεν ἀνὰ πτόλι|ν ὠπλι[ζο]ντο | "Ἐκτορά τ' [ἀμφι] μέγαν καὶ ἀμύμον]α Που[λυ]δάμαντα | Αἰνεία[ν θ', ὅς Τρωαὶ θεὸς ὥς τιετο δῆμωι,] | τρεῖς τ' Ἀ[ντι]νοορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον | ἡΐθεόν τ' Ἀκά[μαντ' ἐπιεικέλον ἀθανάτοισιν]. Cf. B 477—479 et A 57—60.
58. ὤγο[ντο] pro: ὠγγυντε.
65. Inter hunc et 66 novem versus videntur intercessisse. Quorum primi tres partim supersunt: ἐν δ' Ἔρις κτέ. = Σ 535—537.
183. In codd. plerisque omissum habet papyrus.
184. [φαιδῖμος] "Ἐκτωρ pro: φώνησέν τε.

Papyrus 22.

- Φ 426. θείηε ποτὶ pro: ἐκείατ' ἐπὶ. Cf. ι 459. Lectio memorabilis.
429. κυδα[λίμοισιν] pro: θωρηκῆσι.
- Χ 99. Accedit versus λωβητέος κεν ἦ[οιμι?...] Cf. Ω 581.
102. νύκτα ποτὶ δροφερὴν pro: νύχθ' ὕπο κήνδ' ἀλοήν. Cf. ρ 191 Hes. Op. 552.
110. ἢ [αὐ]τῷ π[ρὸ] πόλ[η]ος ἀνκλείω[σ] ἀπολείσθαι].
140. καρπαλλίμως ὥρμησε pro: ῥηϊδίως ὤμμησε.
251. ... υδὶ ποτ' ἔκλινε pro: ἔκλινε. Etiam δῖος igitur habuisse videtur.
252. ἀνάγει pro: ἀνήκε. Cf. Φ 396.
392. Accedit versus: [καὶ τ]εθνηδέτα παρ' τόσσα γὰρ κάκ' ἐμή[σατ'] Ἀχαιοῦς. Cf. Ω 20 K 52.
442. [αἶ]ψα δ' ἄρ' ἀμφι[πόλοισιν ἐν]πλοκάμοισ' ἐκέλευσεν].
446. [χίρσ'] ὕπ' pro: χερσίν. Cf. Π 420, 452 Φ 208.
462. [αὐτὰρ ἐπεὶ Σκαίει]ο τε πύλ[ας καὶ πύργ]ον ἔκταν. Cf. Z 237 I 854.
515. ἄρ' ἔφη pro: ἔφατο.
- Ψ 186. Accedit versus, sic fortasse explendus: [δέξτεσθε, ἐτίρηι δὲ κόμην ἡσυχυ]ν εἰ δούλων (partim aliter editores). Cf. Σ 27.
278. Accedunt versus duo: ὥς τῷ γ' ἀθανάτοι κ[αὶ] ἀγῆραοι, οὐδὲ ἴοικε] | θνητοῦς ἀθανά- τοις [δῖμασ καὶ εἰδὸς ἐρίειν]. Cf. ι 212 sq.
280. τοιογ (τοῖον) pro: τοίου.
- σθένης (cum Syr. aliis) pro: κλῖος.

Apud A. W. SIJTHOFF Lugduni Batavorum (Leiden) prodierunt :

Prof. J. van Leeuwen J.f. , Enchiridium dictionis epicae. Partes II... f	8.60
——— Aristophanis Vespae. Cum prolegomenis et commentariis.... „	2.90
——— Aristophanis Ranae. Cum prolegomenis et commentariis..... „	3.60
——— Aristophanis Nubes. Cum prolegomenis et commentariis..... „	3.60
——— Aristophanis Equites. Cum Prolegomenis et commentariis.... „	3.60
——— Aristophanis Acharnenses. Cum prolegomenis et commentariis. „	2.90
——— Aristophanis Aves. Cum prolegomenis et commentariis..... „	4.25
——— Aristophanis Lysistrata. Cum prolegomenis et commentariis.. „	2.90
——— Aristophanis Thesmophoriazusae. Cum prol. et comment.... „	2.90
——— Aristophanis Plutus. Cum prolegomenis et commentariis..... „	2.90
——— Aristophanis Ecclesiazusae. Cum prolegomenis et commentariis. „	2.90
——— Aristophanis Pax. Cum prolegomenis et commentariis..... „	2.90
——— Bloemlezing uit Aristophanes voor Nederl. Gymnasia, met korte inleiding en aanteekeningen. Eerste stuk f 1.20, Tweede stuk f 1.20, I et II..... „	2.25
J. van Leeuwen , Carmina Latina. Post mortem poetae collegit filius.. „	1.90
Prof. H. van Herwerden , Euripidis Helena, recognovit et adnotavit. Accedunt analecta tragica..... „	2.50
——— Aristophanis Pax, recognovit et adnotavit. Pars prior (Praefatio, textus cum scholiis metricis et adnotat. critica) „	3.25
——— Pars altera (Commentarius et indices)..... „	4.90
——— Lexicon Graecum suppletorium et dialecticum..... „	17.50
——— Appendix ad Lexicon..... „	6.—
——— Collectanea critica, epicritica, exgetica sive Addenda ad Theodori Kockii opus Comicorum Atticorum fragmenta..... „	4.80
——— Vindiciae Aristophaneae..... „	2.—
Prof. H. van Herwerden et Prof. J. van Leeuwen J.f. Aristotelis quae fertur <i>ΛΟΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ</i> ..... „	3.60
Prof. J. J. Hartman , De Terentio et Donato commentatio..... „	3.50
——— Epistola Critica (continens annotationes ad Odysseam)..... „	2.—
——— De Emblematis in Platonis textu obviis..... „	2.50
——— Caroli Lévêque libellus aureus de Plutarcho mentis medico.. „	1.50
——— Genestetiana, Petri de Genestet carmina selecta..... ligat. „	2.50
——— Decennium Poeticum..... „	1.30
Prof. K. Kuiper , Studia Callimachea I. De hymnorum I—IV dictione epica „	3.50
——— Studia Callimachea II. De Callimachi Theologumenis..... „	2.50
Prof. C. M. Francken , M. Annaei Lucani Pharsalia. Adiecta sunt specimina phototypica Ashburnhamensis, Montepessulani, Vossiani primi. Vol. I (libr. I—V)..... „	5.—
——— Vol. II (libr. VI—X). Adiectae sunt Lucani vitae antiquae „	6.25
Dr. P. C. Molhuysen , De tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis. „	2.50
Dr. Jos. Schröjen , Inleiding tot de studie der vergelijkende Indo-germaansche Taalwetenschap..... „	3.—

■	Typ. van A. W. SIJTHOFF's UITG.-M ^U ., LEIDEN.	■
---	---	---

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

1
2
3

4
5

6
7
8
9
10
11
12

13

14

15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

26
27
28
29
30

1871 年 12 月

第 10 卷 第 1 期

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

1872 年 1 月 1 日

PA
4019
A2
1906
v.2

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(650) 723-1493
grncirc@sulmail.stanford.edu
All books are subject to recall.

DATE DUE

JUN 30 2004

JUL 01

